

J.UCY 03

STUDENT PROJECTS
2009 - 12

JOURNAL OF ARCHITECTURE - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
DEPARTMENT OF ARCHITECTURE, UNIVERSITY OF CYPRUS
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

JUCY03

We thank: Maria Christophi, Giorgos Tryphonos, Elias Kranos and Panagiota Konatzii for their valuable support and help on producing the JUCY 03 project.

Ευχαριστούμε τους: Μαρία Χριστοφή, Γιώργο Τρύφωνος, Ηλία Κράνο και Παναγιώτα Κονάτζη για την πολύτιμη υποστήριξη και βοήθεια τους στην παραγωγή αυτού του τεύχους.

EDITORIAL COMMITTEE - ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

EDITOR IN CHIEF - ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Odysseas Kontonourkis, Lecturer, architect, Ph.d.
Οδυσσέας Κοντοβούρκης, Λέκτορας, Δρ. αρχιτέκτων

MEMBERS - ΜΕΛΗ

Marios Phocas, Associate Professor, architect, Dr.-Ing. Arch.
Μάριος Φωκάς, αναπληρωτής καθηγητής, Δρ. αρχιτέκτων-μηχανικός

Panayiota Pyla, Associate Professor, architect, Ph.d.
Παναγιώτα Πύλα, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Δρ. αρχιτέκτων

Socrates Stratis, Assistant Professor, architect, urbanist, Ph.d.
Σωκράτης Στρατής, Επίκουρος Καθηγητής, Δρ. αρχιτέκτων, πολεοδόμος

DESIGN- ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Maria Christophi
Μαρία Χριστοφή
Giorgos Tryphonos
Γιώργος Τρύφωνος
Elias Kranos
Ηλίας Κράνος
Panagiota Konatzii
Παναγιώτα Κονάτζιη

PROOFREADERS- ΔΙΟΡΘΩΤΕΣ

Giannis Papadopoulos
Γιάννης Παπαδόπουλος
Georgios Makrides
Γεώργιος Μακρίδης
Kristis Alexandrou
Κρίστης Αλεξάνδρου

ASSISTANTS-ΒΟΗΘΟΙ

Aggela Charalambous
Αγγέλα Χαραλάμπους
Andronicos Kallis
Ανδρόνικος Καλλής
Athina Leondiou
Αθηνά Λεοντίου
Aristi Pavlou
Αρίστη Παύλου
Elena Constanti
Έλενα Κωνσταντή
Elena Pilakouri
Έλενα Πιλακούρη
Ioanna Demetriou
Ιωάννα Δημητρίου
Georgia Mazeri
Γεωργία Μαζέρη
Maria Prokouriou
Μαρία Προκοπίου
Michaelina Stylianou
Μιχαηλίνα Στυλιανού
Niki Pirikki
Νίκη Πιρίκκη
Stella Athini
Στελλα Αθηνή
Vicky Theodorou
Βίκυ Θεοδώρου
Zoe Georgiou
Ζωή Γεωργίου

TAGS - ΚΛΕΙΔΕΣ

© Socrates Stratis | Assistant: Chrysanthi Konstantinou
Σωκράτης Στρατής | Βοηθός: Χρυσάνθη Κωνσταντίνου

ISSN: 2421-7794

ONLINE PUBLISHING - ΕΚΔΟΣΗ:

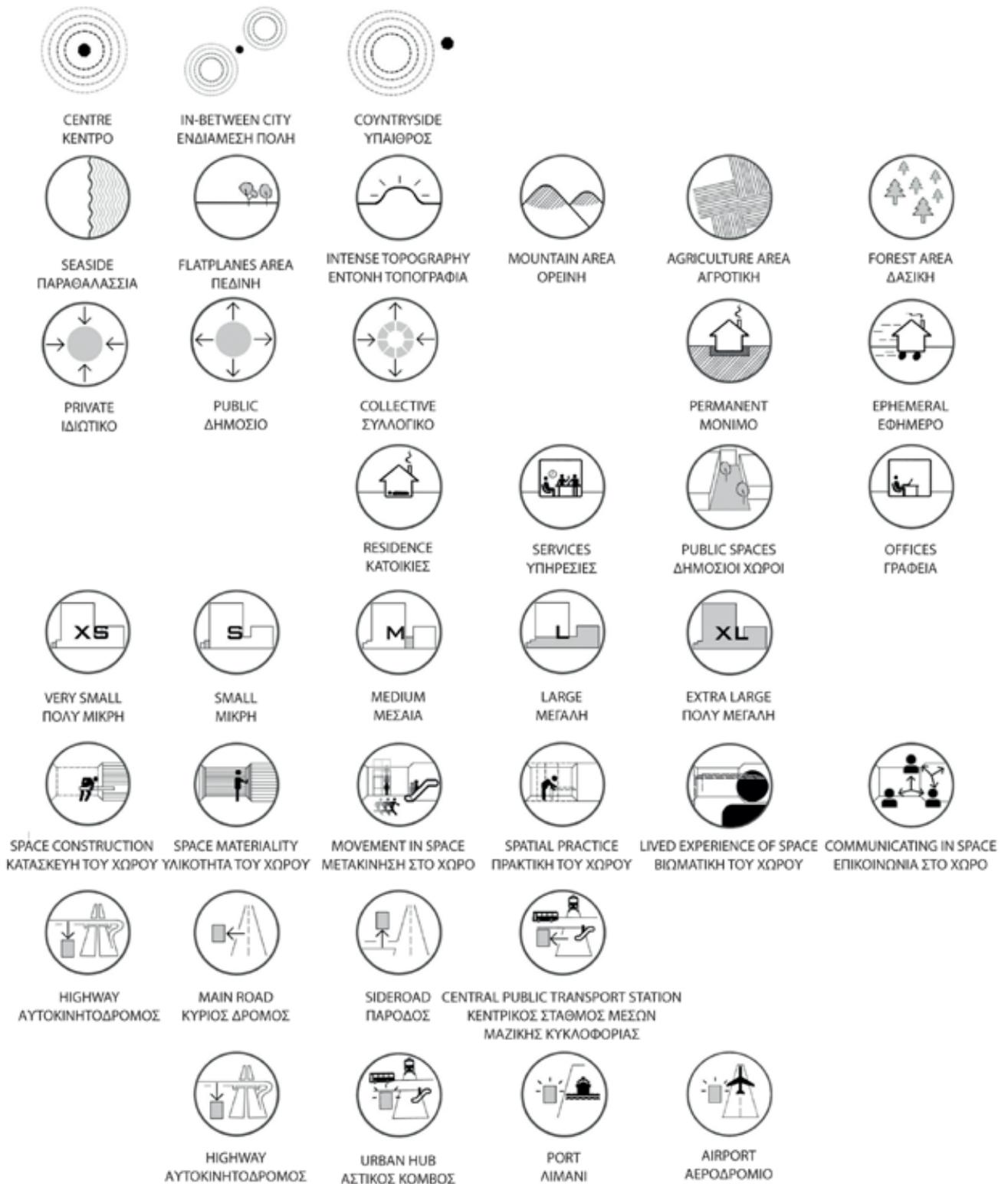
Nicosia 2015 - *Λευκωσία 2015*

CONTENTS

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

INTRODUCTION ΕΙΣΑΓΩΓΗ	10
A1 ARCHITECTURAL DESIGN	
ARH 100 ARCHITECTURAL DESIGN I ΑΡΗ 100 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ I	15
ARH 101 ARCHITECTURAL DESIGN II ΑΡΗ 101 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ II	24
ARH 200 ARCHITECTURAL DESIGN III ΑΡΗ 201 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ III	37
ARH 201 ARCHITECTURAL DESIGN IV ΑΡΗ 201 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ IV	44
ARH 300 ARCHITECTURAL DESIGN V ΑΡΗ 300 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ V	60
ARH 301 ARCHITECTURAL DESIGN VI ΑΡΗ 301 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ VI	79
ARH 400 ARCHITECTURAL DESIGN VII ΑΡΗ 400 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ VII	90
ARH 40I ARCHITECTURAL DESIGN VIII ΑΡΗ 40I ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ VIII	108
A2: PROJECT BASED STUDENT WORK	
ARH 124 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA I ΑΡΗ 124 ΜΕΣΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ I	124
ARH 121 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA II ΑΡΗ 121 ΜΕΣΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ II	130
ARH 210 ARCHITECTURAL HISTORY II ΑΡΗ 210 ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ II	138
ARH 211 SOCIAL DIMENSIONS IN ARCHITECTURE ΑΡΗ 211 ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ	142
ARH 220 DIGITAL COMMUNICATION MEDIA IN ARCHITECTURE ΑΡΗ 220 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΜΕΣΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ	145
ARH 222 VISUAL CULTURE ΑΡΗ 222 ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ	150
ARH 230 CONSTRUCTION I ΑΡΗ 230 ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ I	155
ARH 233 2009-2012 CONSTRUCTION II ΑΡΗ 233 ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ II	158
ARH 310 HISTORY & THEORY - CONTEMPORARY ARCHITECTURE ΑΡΗ 310 ΙΣΤΟΡΙΑ & ΘΕΩΡΙΑ - ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ	161
ARH 330 CONSTRUCTION III ΑΡΗ 330 ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ III	166
ARH 332 TECHNICAL SYSTEMS DEVELOPMENT ΑΡΗ 332 ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	173

ARH 340 LANDSCAPE ARCHITECTURE ARH 340 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΠΙΟΥ	179
ARH 311 VERNACULAR ARCHITECTURE & CONTEMPORARY ISSUES ARH 311 ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ & ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ	182
ARH 313 ARCHITECTURE & PHILOSOPHY ARH 313 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ & ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ	186
ARH 331.1 CONSRTUCTION - BUILDING TECHNOLOGY ARH 331.1 ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΤΙΡΙΩΝ	189
ARH 331.2 CONSRTUCTION - BUILDING TECHNOLOGY ARH 331.2 ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΤΙΡΙΩΝ	194
ARH 402 SPECIFIC TOPICS IN ARCHITECTURE I ARH 402 ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ I	198
ARH 403 SPECIFIC TOPICS IN ARCHITECTURE II ARH 403 ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ II	202
ARH 421 ADVANCED COMPUTER-AIDED DESIGN ARH 421 ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΜΕ Η/Υ	205
ARH 423 ART AND ARCHITECTURAL MAKING ARH 423 ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ	210
ARH 430/530 ENVIRONMENTAL DESIGN OF BUILDINGS ARH 430 ΒΙΟΚΛΙΜΑΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΑΡH 530 ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΤΙΡΙΩΝ	212
ARH 440/528 MOBILIZATIONS IN A GLOBALIZED SOCIETY/EXPERIMENTAL ART AND ARCHITECTURE ARH 440 ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΕ ΜΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ - ΑΡH 528 ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ	215
ARH 441 CONTEMPORARY TERRITORIAL TRANSFORMATION AND URBAN DESIGN ARH 441 ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΔΑΦΙΚΟΙ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ	222
ARH 549 SPECIALIZED PLANNING ISSUES - SUSTAINABLE DEVELOPMENT AND URBAN DESIGN ARH 549 ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ – ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ	226
ARH 412/511 ARCHITECTURE AND THE CRITICAL HISTORY OF ECOLOGY/ARCHITECTURE AND ECOLOGY ARH 549 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ - ΑΡH 412 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ	230
ARH 516 BUILDINGS IN HISTORY ARH 516 ΚΤΙΡΙΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ..	239
B: DISSERTATION	
ARH 501/503 DISSERTATION ARH 501/503 ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ	242

URBAN LOCATION
ΑΣΤΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑCENTRE
ΚΕΝΤΡΟIN-BETWEEN CITY
ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΠΟΛΗCOUNTRYSIDE
ΥΠΑΙΘΡΟΣ**GEOGRAPHICAL SETTING**
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑSEASIDE
ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΑFLATPLANES AREA
ΠΕΔΙΝΗINTENSE TOPOGRAPHY
ΕΝΤΟΝΗ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑMOUNTAIN AREA
ΟΡΕΙΝΗAGRICULTURE AREA
ΑΓΡΟΤΙΚΗFOREST AREA
ΔΑΣΙΚΗ**PROGRAMME**
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑPRIVATE
ΙΔΙΩΤΙΚΟPUBLIC
ΔΗΜΟΣΙΟCOLLECTIVE
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ**PROGRAMME NATURE**
ΦΥΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣPERMANENT
ΜΟΝΙΜΟEPHEMERAL
ΕΦΗΜΕΡΟ**PROGRAMME TYPE**
ΕΙΔΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣRESIDENCE
ΚΑΤΟΙΚΙΕΣSERVICES
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣPUBLIC SPACES
ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙOFFICES
ΓΡΑΦΕΙΑ**SCALE**
ΚΛΙΜΑΚΑVERY SMALL
ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΗSMALL
ΜΙΚΡΗMEDIUM
ΜΕΣΑΙΑLARGE
ΜΕΓΑΛΗEXTRA LARGE
ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΗ**DESIGN MEANS**
ΜΕΣΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥSPACE CONSTRUCTION
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥSPACE MATERIALITY
ΥΛΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥMOVEMENT IN SPACE
ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΟSPATIAL PRACTICE
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥLIVED EXPERIENCE OF SPACE
ΒΙΩΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥCOMMUNICATING IN SPACE
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ**ACCESS TO INFRASTRUCTURE**
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΥΠΟΔΟΜΕΣHIGHWAY
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣMAIN ROAD
ΚΥΡΙΟΣ ΔΡΟΜΟΣSIDEROAD
ΠΑΡΟΔΟΣCENTRAL PUBLIC TRANSPORT STATION
ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΜΕΣΩΝ
ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ**PROXIMITY TO INFRASTRUCTURE**
ΓΕΙΤΝΙΑΣΗ ΜΕ ΥΠΟΔΟΜΕΣHIGHWAY
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣURBAN HUB
ΑΣΤΙΚΟΣ ΚΟΜΒΟΣPORT
ΛΙΜΑΝΙAIRPORT
ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ

It is with great pleasure that I preface J.UCY03, the latest issue of the journal of the Department of Architecture of the University of Cyprus, an institution that was handed over the baton and continues the excellent work achieved so far by the two previous issues (J.UCY01 and J.UCY02). Admittedly, this new endeavour had to overcome a series of teething problems and obstacles that usually occur at the birth of any new project (financial, practical and others). Nonetheless, at the end of this process, one cannot help but appreciate the considerable benefits derived by both the Department of Architecture and its target audience. There is no doubt that students, academics, architects as well as the society at large can benefit. It is my belief that reviewing the work presented in these pages can trigger the acquisition and enrichment not only of new knowledge but also the creation of pioneering ideas about architecture.

Despite the fact that J.UCY03 is structured on the basis of the two previous issues, nonetheless, it differs in content since it incorporates only studies resulting from the teaching activities of our Department. This was done deliberately in an attempt to separate the teaching from the research activities of the Department. More specifically, the new issue presents the teaching activities during the Academic Years 2009-10, 2010-11 and 2011-12. The aim is to familiarize readers with the extensive and remarkable range of material resulting from the wide spectrum of research fields carried out by the Department of Architecture. Specifically, the teaching activities have been separated into two distinct sections. The first section presents the teaching activities at the undergraduate level, which, in turn, are divided into lessons pertaining to either architectural design or common core. The second section presents the dissertations completed during the academic years 2009-10, 2010-11 and 2011-12 and are classified under each supervising tutor.

It is my belief that through the work presented in this issue one can recognize the gradual improvement of the quality level and range of topics as well as the pluralism and diversity of the teaching results. There is no doubt that this was due to the contribution by a number of people who, through their participation in the programme of the Department of Architecture, have shaped the results presented in these pages. These are none other than the students, faculty, visiting professors as well as adjunct faculty. The enthusiasm and zeal demonstrated in their work has contributed towards the collective production of knowledge and enhancement of the quality of our Department. There is no doubt that this becomes obvious through the pages of J.UCY03 in a way that is not specifically intended but arises as a result of a collective procedure with strong correlations and common features which, in my view, are the result of a modern and culturally diverse view on architecture and the town in general.

Με μεγάλη μου χαρά προλογίζω το J.UCY03, το νέο τεύχος του περιοδικού του Τμήματος Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Κύπρου, ενός θεσμού που συνεχίζεται και παίρνει σκυτάλη από την άριστη δουλειά που έγινε μέχρι τώρα στα δυο προηγούμενα τεύχη (J.UCY01 και J.UCY02). Ομολογουμένως αυτή η νέα προσπάθεια είχε να υπερπηδήσει μια σειρά από εμπόδια που συνήθως εμφανίζονται κατά τη διάρκεια κάθε νέου εγχειρήματος (οικονομικά, πρακτικά και άλλα). Παρ' όλα αυτά, στο τέλος αυτής της διαδικασίας κάποιος δε μπορεί παρά να προσμετρήσει τα πολύ μεγάλα οφέλη της, τόσο για το ίδιο το Τμήμα Αρχιτεκτονικής, όσο και για τα άτομα στα οποία απευθύνεται. Φοιτητές, ακαδημαϊκό προσωπικό, αρχιτέκτονες αλλά και η κοινωνία γενικότερα σίγουρα μπορούν να επωφεληθούν. Είναι πεποίθησή μου ότι η ανασκόπηση της δουλειάς που παρουσιάζεται σε αυτές τις σελίδες μπορεί να δώσει το έναυσμα για εμπλουτισμό και δημιουργία νέας γνώσης αλλά και ιδεών γύρω από την αρχιτεκτονική.

Το J.UCY03, παρόλο που η ιδέα οργάνωσης της δομής του βασίζεται σε αυτήν των δύο προηγούμενων τευχών, διαφέρει όσον αφορά το περιεχόμενο του αφού ενσωματώνει μόνο μελέτες οι οποίες είναι αποτέλεσμα της διδακτικής δραστηριότητας του Τμήματός μας. Αυτό γίνεται συνειδητά σε μια προσπάθεια διαχωρισμού των διδακτικών και ερευνητικών δραστηριοτήτων του Τμήματος. Συγκεκριμένα, παρουσιάζεται η διδακτική δουλειά κατά τη διάρκεια των Ακαδημαϊκών Ετών 2009-10, 2010-11, και 2011-12. Στόχος είναι η γνωριμία των αναγνωστών με την τεράστια και αξιόλογη γκάμα του υλικού ως αποτέλεσμα του μεγάλου φάσματος των πεδίων διερεύνησης που αναπτύσσονται στο Τμήμα Αρχιτεκτονικής. Συγκεκριμένα, οι διδακτικές δραστηριότητες έχουν χωριστεί σε δυο διακριτές ενότητες. Στην πρώτη ενότητα παρουσιάζονται μαθήματα σε προπτυχιακό επίπεδο, τα οποία χωρίζονται στα μαθήματα αρχιτεκτονικής σύνθεσης και στα μαθήματα κοινού κορμού. Στη δεύτερη ενότητα παρουσιάζονται οι διπλωματικές εργασίες οι οποίες είχαν διεκπεραιωθεί τα Ακαδημαϊκά Έτη 2009-10, 2010-11 και 2011-12 οργανωμένες ανά επιβλέποντα καθηγητή.

Είναι πεποίθησή μου ότι μέσα από τη δουλειά η οποία παρουσιάζεται σε αυτό το τεύχος κάποιος μπορεί να αναγνωρίσει τη σταδιακή ανάπτυξη του επιπέδου ποιότητας και γκάμας θεμάτων καθώς και του πλουραλισμού και της ποικιλίας των διδακτικών αποτελεσμάτων. Χωρίς αμφιβολία σε αυτό συντείνουν μια σειρά από ανθρώπους οι οποίοι μέσα από την συμμετοχή τους στο πρόγραμμα του Τμήματος Αρχιτεκτονικής έχουν διαμορφώσει το αποτέλεσμα που παρουσιάζεται σε αυτές τις σελίδες. Αυτοί δεν είναι άλλοι από τους φοιτητές, το διδακτικό προσωπικό, τους επισκέπτες καθηγητές αλλά και τους ειδικούς επιστήμονες. Ο ενθουσιασμός αλλά και ο ζήλος που επιδεικνύουν στη δουλειά τους έχει ως αποτέλεσμα τη συνεισφορά τους στη συλλογική παραγωγή γνώσης και ποιοτικής ανάπτυξης του Τμήματος μας.

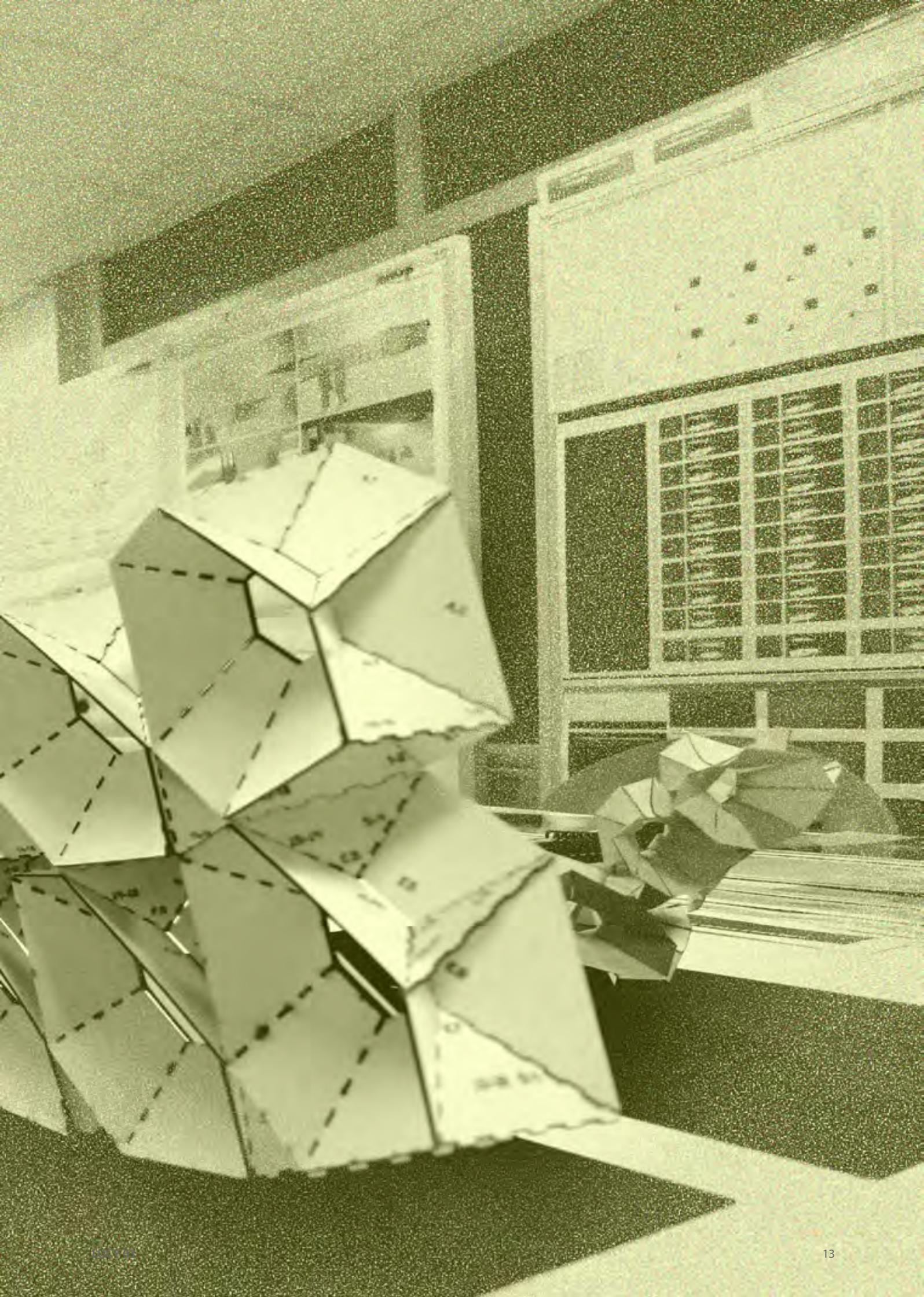
In conclusion, I do believe that J.UCY03 gives a glimpse of the multifaceted work carried out in our Department through the truly praiseworthy effort of collecting and organizing the material. My wish is that this very important institution of the Department is continued and maintained because such endeavours contribute towards the debate and reflection on the future of architecture.

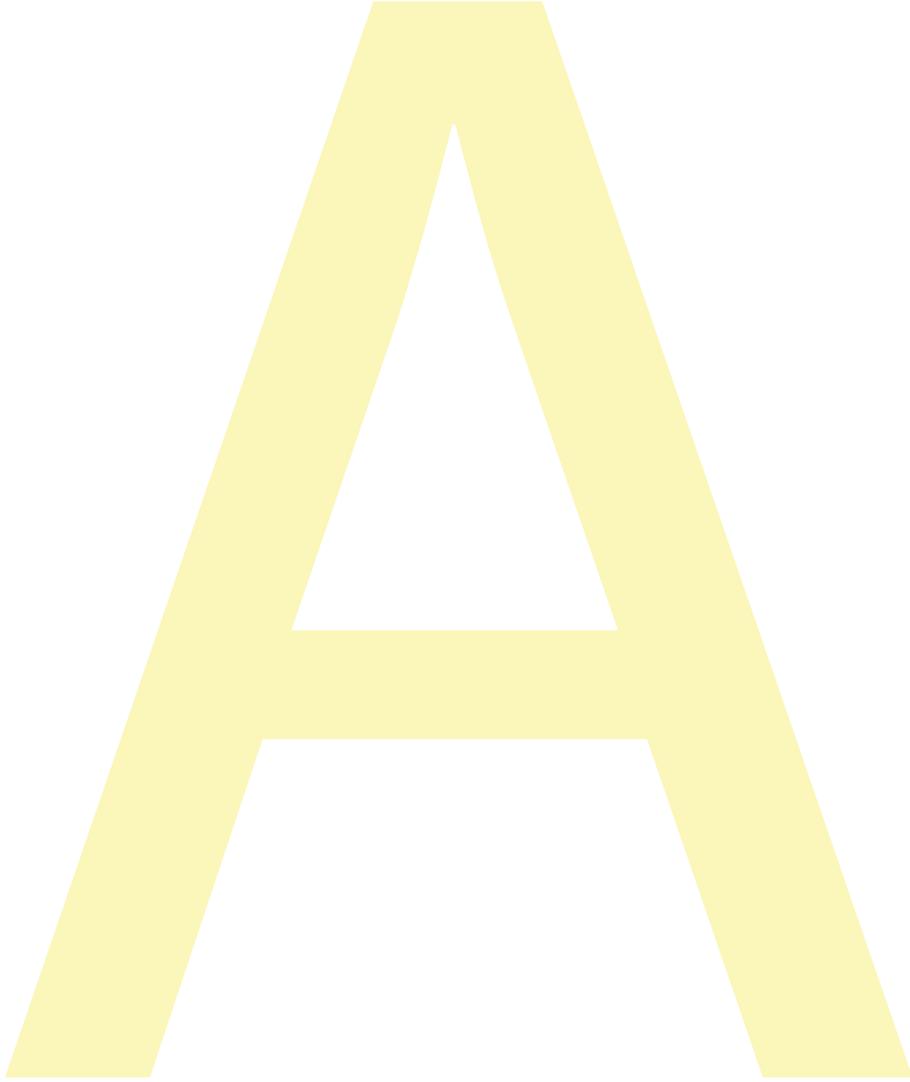
Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτό γίνεται διακριτό μέσα από τις σελίδες του J.UCY03 με έναν τρόπο που δεν είναι κατευθυνόμενος αλλά προκύπτει ως αποτέλεσμα μιας συλλογικής διαδικασίας με έντονες συσχετίσεις και κοινά χαρακτηριστικά, τα οποία, κατά την άποψη μου, είναι αποτελέσματα μιας σύγχρονης και πολυσυλλεκτικής άποψης για την αρχιτεκτονική και την πόλη γενικότερα.

Καταλήγοντας, πιστεύω ότι το J.UCY03 δίνει μια γεύση του πολύπλευρου έργου που γίνεται στο Τμήμα μας μέσα από την ομολογουμένως αξιόπαινη προσπάθεια συλλογής και οργάνωσης του υλικού. Ευχή μου είναι να συνεχιστεί και να διατηρηθεί αυτός ο πολύ σημαντικός θεσμός για το Τμήμα γιατί η προσπάθεια αυτή συνεισφέρει στη συζήτηση και τον προβληματισμό γύρω από το μέλλον της αρχιτεκτονικής.

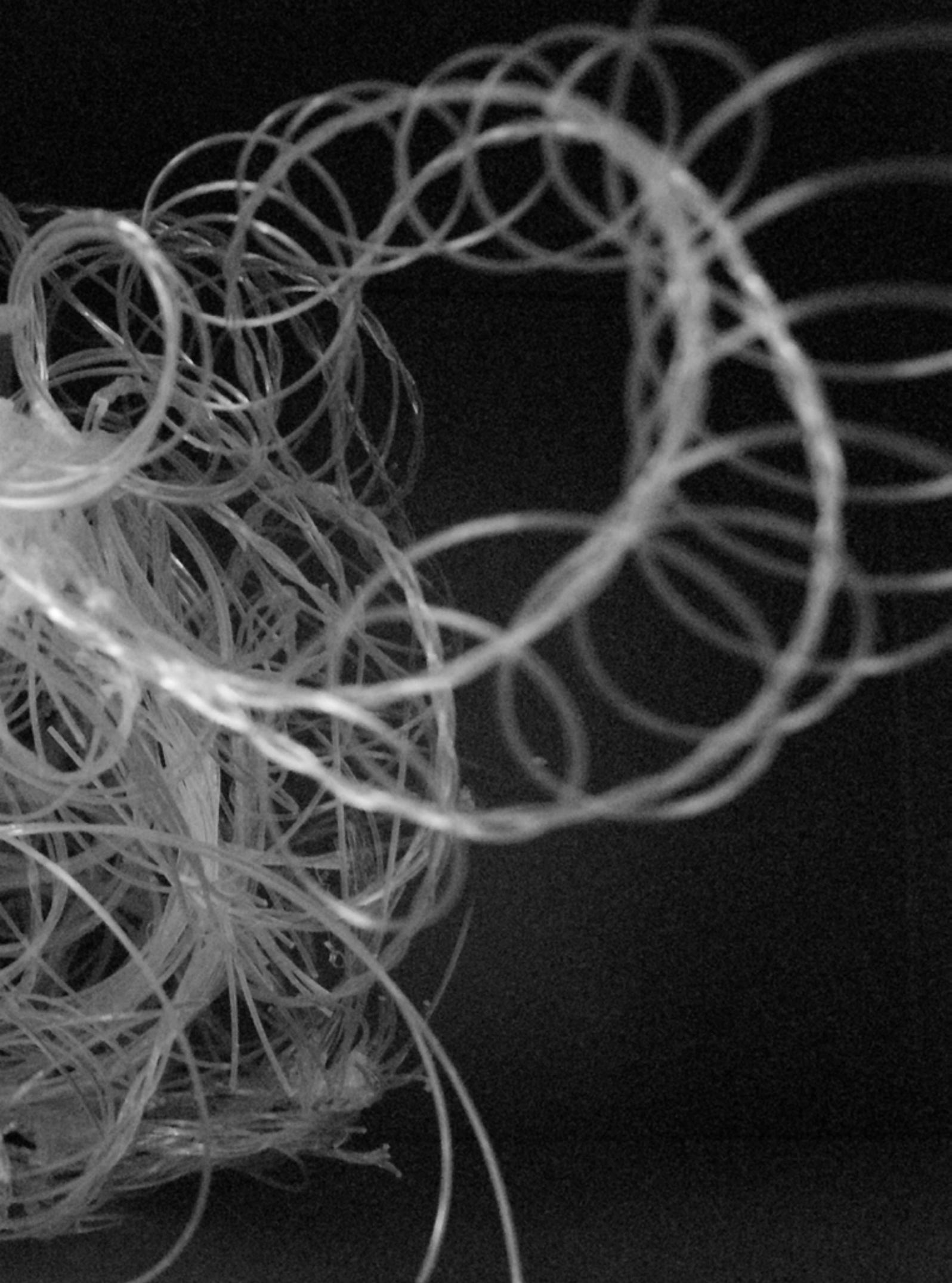
For the editorial committee
Εκ μέρους της συντακτικής επιτροπής

Odysseas Kontovourkis, editor in chief
Οδυσσέας Κοντοβούρκης, αρχισυντάκτης

PROJECT BASED STUDENT WORK

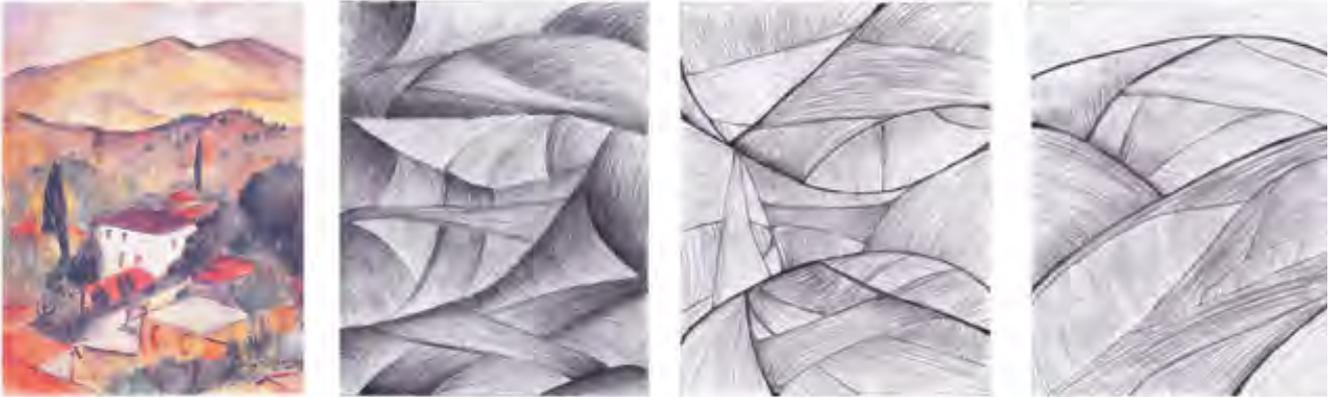
ARH 100 2009-2012 ARCHITECTURAL DESIGN I

Teaching design to someone who has been taught to come up with the right answer to a well-defined problem is quite a challenge. The very first exercise lasting a week involves the analysis of a picture, taken by the student, of a pattern which is the result of natural processes such as the foliage of a plant or a tree. The main parameters of the formal composition of the image are examined by superimposing tracing paper, observing and modifying the sketch each time. The concept of choice and subjectivity is consequently also introduced as important, not only in the process of selecting and framing the image but in going about abstracting its structure.

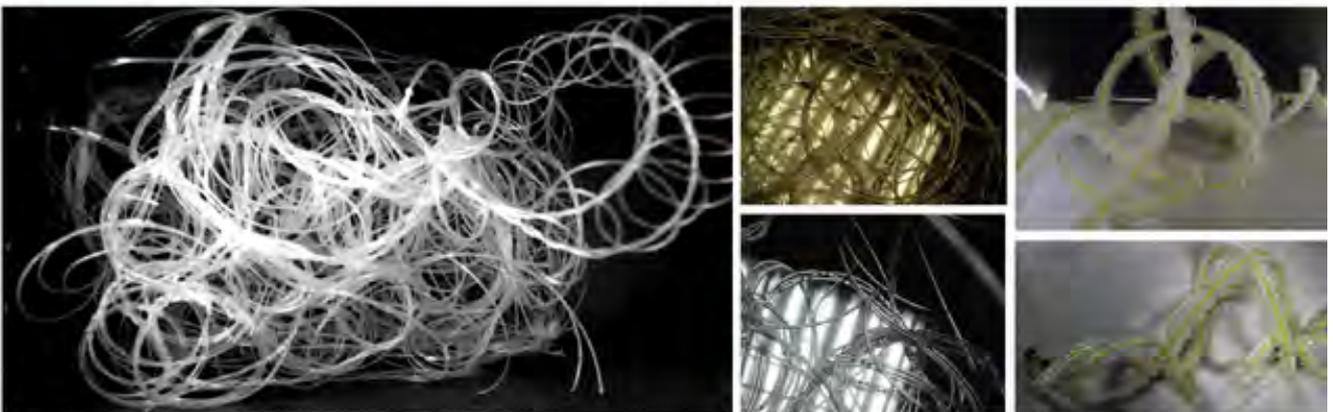
The same exercise is repeated involving a painting this time, chosen again by the student. Admittedly, the formal is emphasized while the conceptual, symbolic or other aspects of the work are ignored. This is because the latter are usually aspects with which the student is already more familiar with, or can easily use information which is probably the result of a quick research on the work in the internet or the library rather than a personal struggling with the composition itself. Each student is expected to end up with a new two-dimensional work based on the structure of the original painting chosen but not firmly limited by it. This is then used in the third exercise which asks for a three-dimensional piece, about 20 by 40 by 60 cm which keeps on developing the pattern and structure derived from the process. In the final stage, the strictly formal composition is developed further in order to come up with a proposal addressing issues of human scale and context.

Η μετάδοση του τι εστί design σε κάποιον που μέχρι στιγμής έχει διδαχθεί να επιλύει προβλήματα που έχουν μόνο μια συγκεκριμένη λύση, είναι μεγάλη πρόκληση. Η πρώτη άσκηση η οποία είναι διάρκειας μιας εβδομάδας περιλαμβάνει την ανάλυση μιας φωτογραφίας παρμένη από τον ίδιο το φοιτητή, η οποία απεικονίζει ένα φυσικό μοτίβο, που προέρχεται δηλαδή από φυσικές διαδικασίες, όπως το φύλλωμα ενός φυτού ή δέντρου. Οι κύριες παράμετροι της σύνθεσης της φωτογραφίας εξετάζονται με την τοποθέτηση ημιδιαφανούς χαρτιού πάνω από την εικόνα και κατόπιν σχεδιάζοντας και αξιολογώντας τα σχέδια που προκύπτουν. Μέσα από την άσκηση οι φοιτητές εισάγονται και στις έννοιες της προσωπικής κρίσης και αξιολόγησης επιλογών, όχι μόνο σαν εργασία επιλογής και σύνθεσης της σωστής φωτογραφίας, αλλά και όσον αφορά την αφαιρετική προσέγγιση στην ανάλυση της δομής της.

Η ίδια άσκηση επαναλαμβάνεται με αντικείμενο μελέτης ένα υφιστάμενο πίνακα ζωγραφικής, επιλεγμένο από τον φοιτητή. Η έμφαση δίδεται ομολογουμένως σε μια φορμαλιστική μελέτη του πίνακα. Ο λόγος της πιο πάνω επιλογής είναι το ότι οι φοιτητές είναι ήδη γνώστες ή έχουν εύκολη πρόσβαση μέσω διαδικτύου σε κάποιου είδους "ιστορικής" ανάλυση του έργου, έναντι μιας προσέγγισης για την οποία συνεπάγεται μια προσωπική αντιμετώπιση της ίδιας της σύνθεσης. Ο κάθε φοιτητής πρέπει να καταλήξει με ένα νέο δυσδιάστατο έργο που να προκύπτει από την ανάλυση της δομής της σύνθεσης του αρχικού πίνακα, χωρίς όμως να περιορίζεται αυστηρά από αυτήν. Το νέο αυτό έργο λειτουργεί μετά ως αφετηρία για την τρίτη άσκηση η οποία ζητά από τους φοιτητές να διαμορφώσουν ένα τρισδιάστατο κομμάτι, περίπου 20X40X60 εκ. που να μεταφέρει τις σχέσεις, μοτίβο και δομή που προέκυψαν από την προηγούμενη ανάλυση. Στο τελικό στάδιο οι φοιτητές πρέπει εξελίξουν την σύνθεσή τους εισάγοντας τις έννοιες της ανθρώπινης κλίμακας, περιβάλλοντος χώρου και χρήσης.

ΙΦΙΓΕΝΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΔΑΜΠΡΟΥ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΙΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

STELLA TAOUSIANI - ΣΤΕΛΛΑ ΤΑΟΥΣΙΑΝΗ

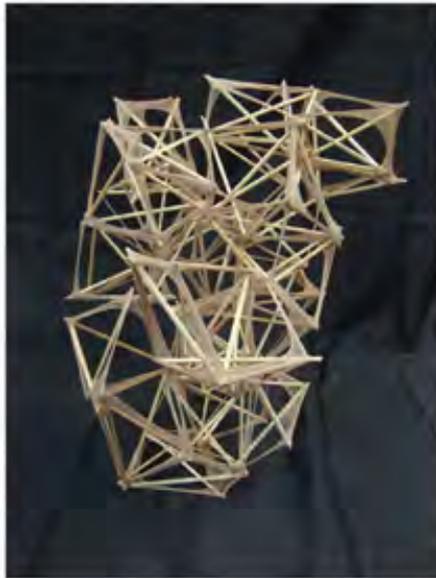
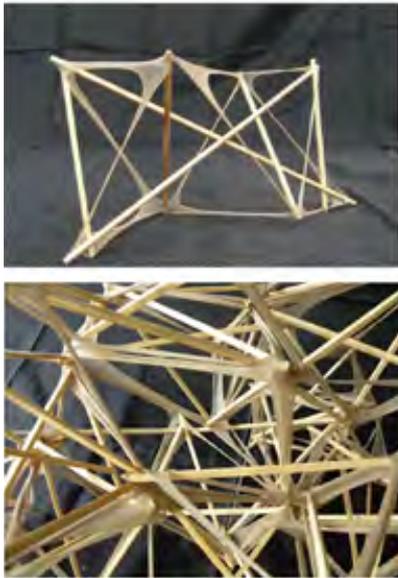
GIORGOS CHARALAMBOUS - ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

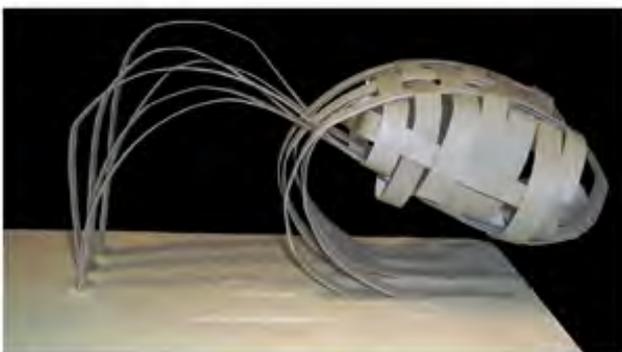
STAVROS FRAGKOGIANNOPOULOS - ΣΤΑΥΡΟΣ ΦΡΑΓΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

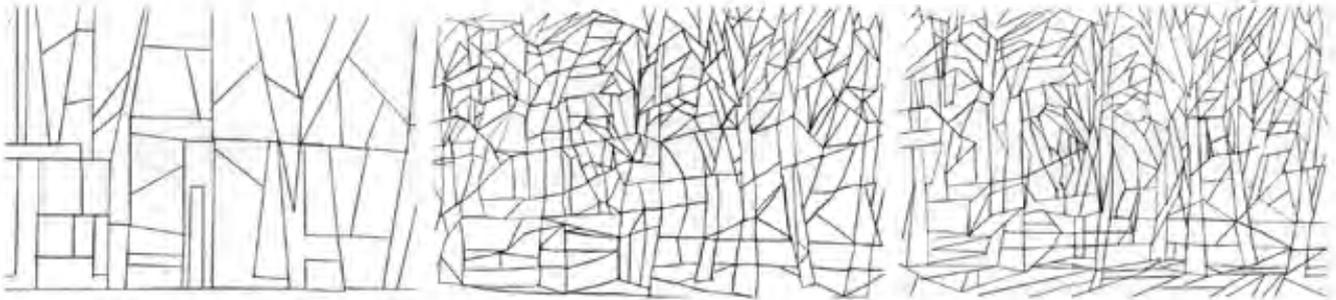
ANDRONIKOS KALLIS - ΑΝΤΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΛΗΣ

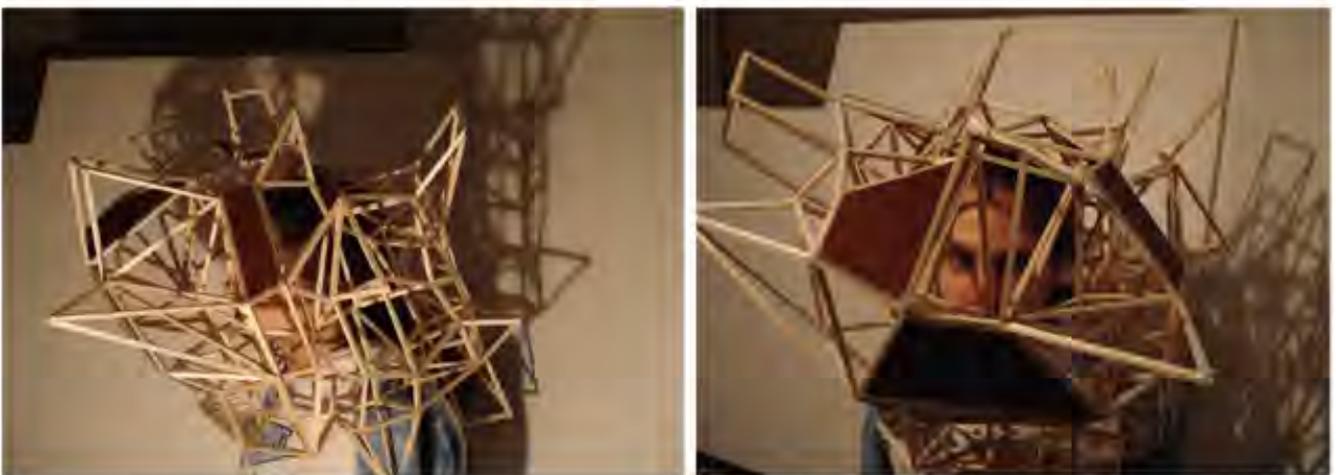
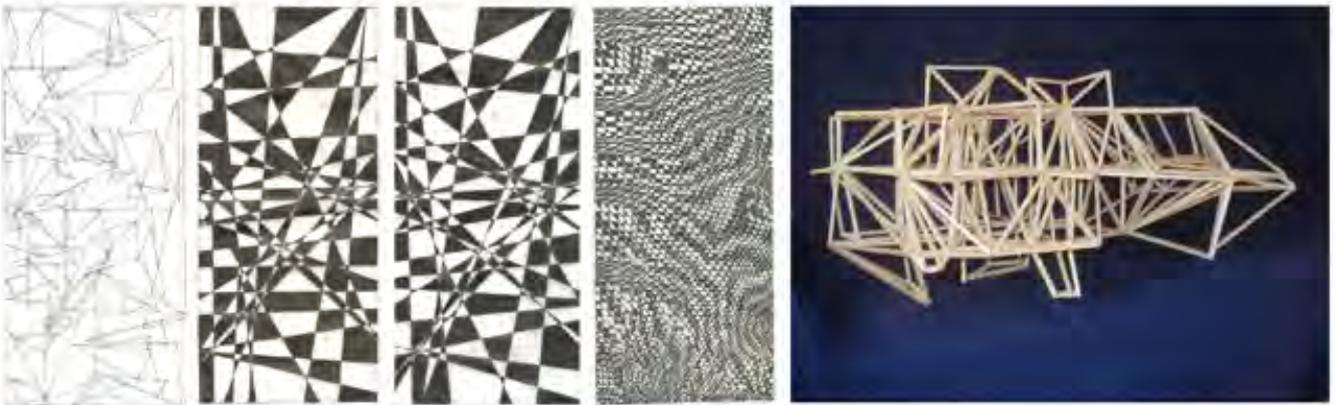
ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΑΛΕΞΙ - ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΑΛΕΞΗ

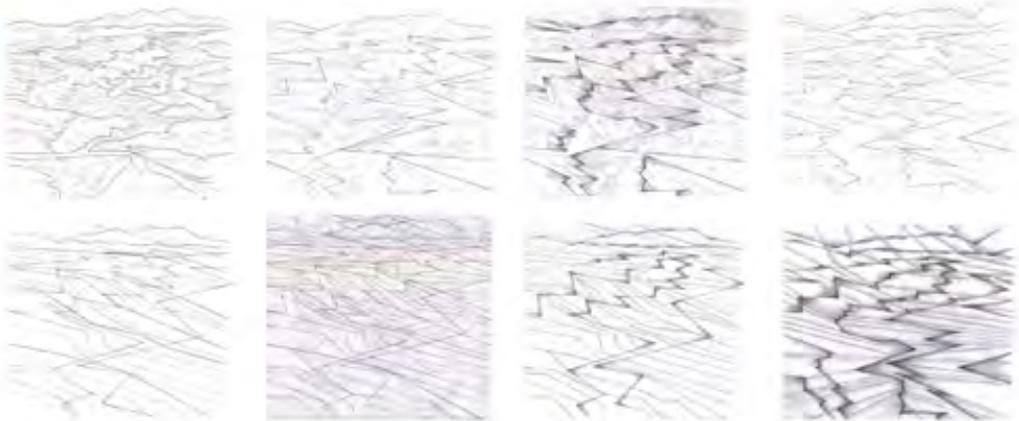
ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΓΑΡΙΟΥ - ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΓΑΠΙΟΥ

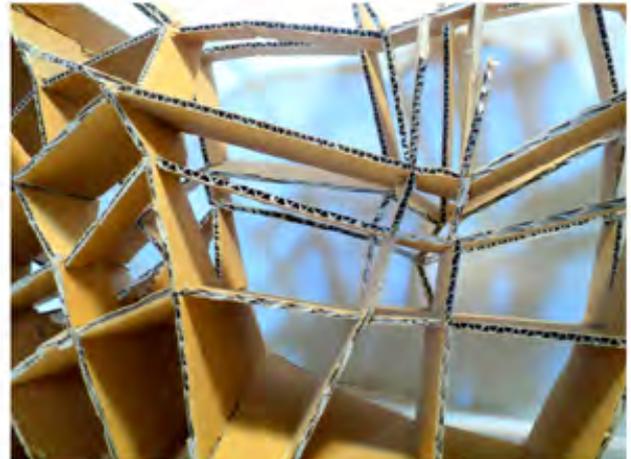
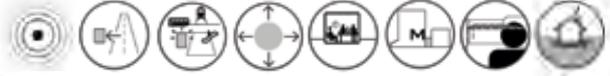

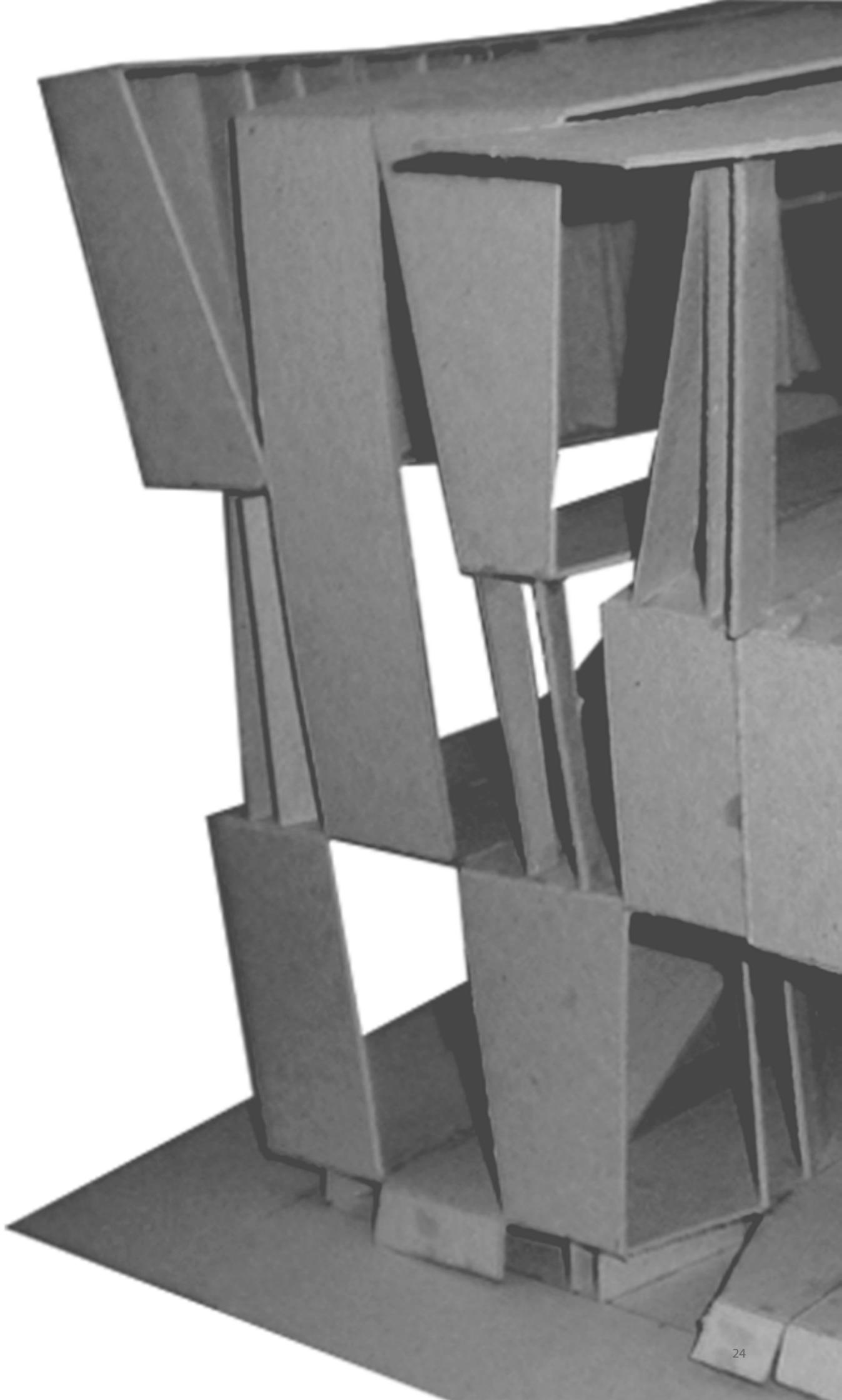
STYLIANA GREGORIOU - ΣΤΥΛΙΑΝΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

MARIA SOFOKLEOUS - ΜΑΡΙΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

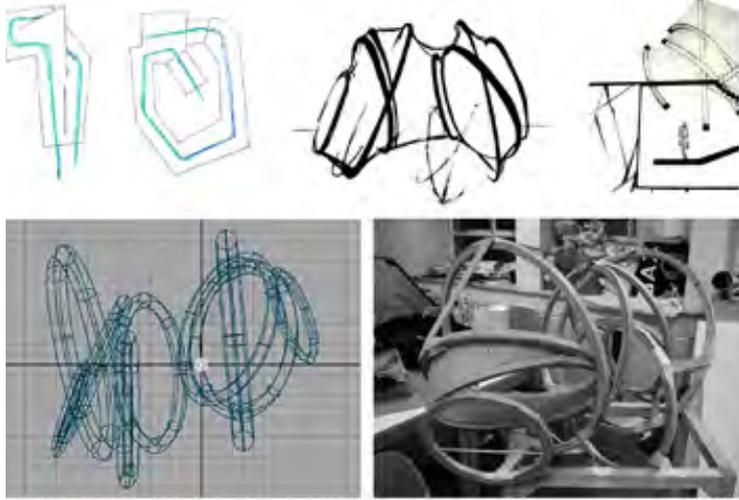
ARH 101 2009-2012 ARCHITECTURAL DESIGN II

In this second design studio a long strip of land, stretching from the mountainous area inland to the coast in the periphery of the island, is chosen and each team of four students is given a piece of the land to analyze and then come up with a proposal for an intervention. The intervention is initially in the form of isolated pavilions and then, in the final stage of the design, in some sort of grouping arrangement which relates each piece with the other pieces and all of them with the site. The program, as well as the scenario linking the parts into a whole are expected to be derived and developed through the analysis of the site which first uses second hand sources such as maps and relevant text but quickly involves visits to the area and a first-hand familiarization with the human and physical context.

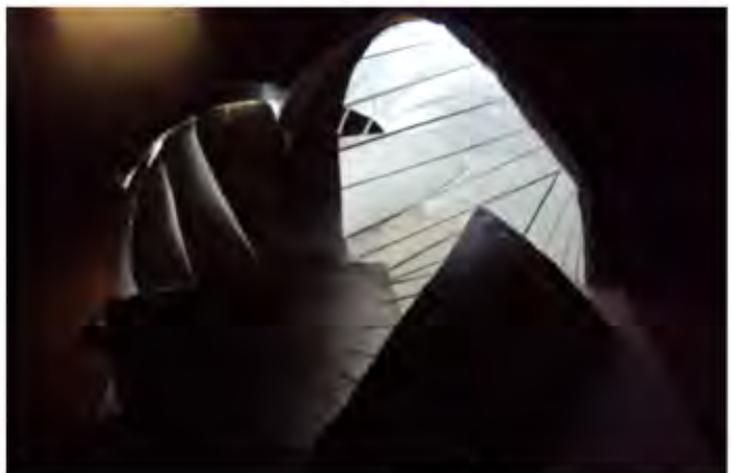
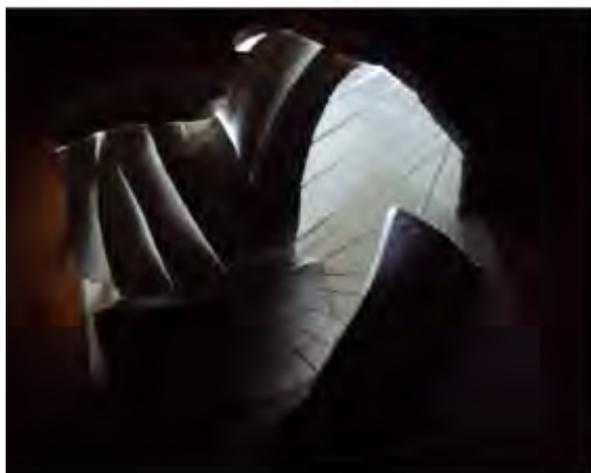
A similar exercise was designed for the studio of the Spring Semester of 2012, however in this case the university campus was chosen to be the site. The students were asked to come up with a proposal which, based on their own experience of the place would offer alternative ways of inhabiting the space.

Στο δεύτερο μάθημα σύνθεσης της πρώτης χρονιάς, μια μεγάλη λωρίδα γης, από τις ορεινές περιοχές του νησιού μέχρι την παραλία, επιλέγεται, χωρίζεται και δίδεται σε ομάδες φοιτητών (4 άτομα ανά ομάδα) για ανάλυση η οποία οδηγεί σε μια πρόταση για επέμβαση. Η επέμβαση ξεκινά με την μορφή τεσσάρων διαφορετικών pavillions ανά ομάδα που στο τελικό στάδιο της άσκησης ομαδοποιούνται και συσχετίζονται με τον περιβάλλοντα χώρο. Το πρόγραμμα λειτουργίας όπως και το σενάριο σύνδεσης των διαφόρων μερών αναμένεται να προκύψει και να εξελιχθεί μέσα από την ανάλυση της περιοχής που ενώ αρχικά γίνεται μόνο έμμεσα (μέσα από έγγραφες πηγές, τηλεφωνικώς, χάρτες, διαδίκτυο), σύντομα προχωρά σε προσωπικές επισκέψεις στην κάθε περιοχή και άμεση γνωριμία με το ανθρώπινο και φυσικό περιβάλλον.

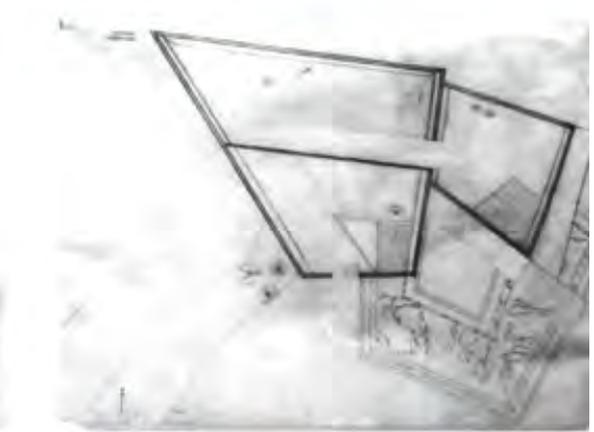
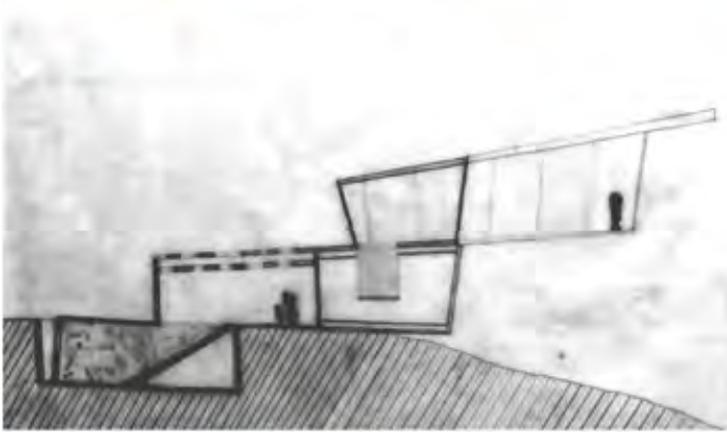
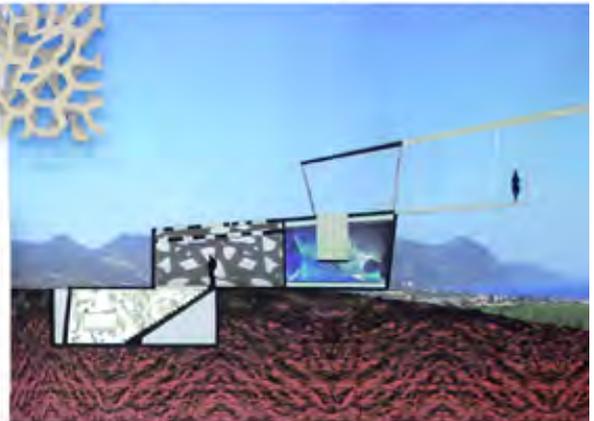
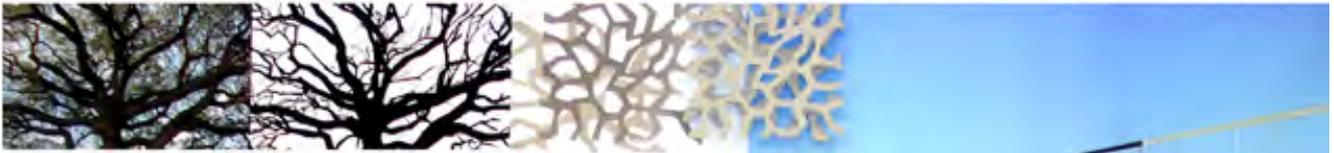
Μια παρόμοια άσκηση σχεδιάστηκε και για το θερινό εξάμηνο του 2012 αλλά αντί για λωρίδα γης, επιλέχθηκε η Πανεπιστημιούπολη. Ζητήθηκε από τους φοιτητές να παρουσιάσουν προτάσεις βασισμένες στις δικές τους προσωπικές εμπειρίες από την περιοχή.

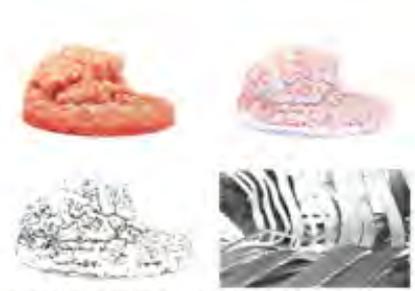
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΙΜΙΤΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

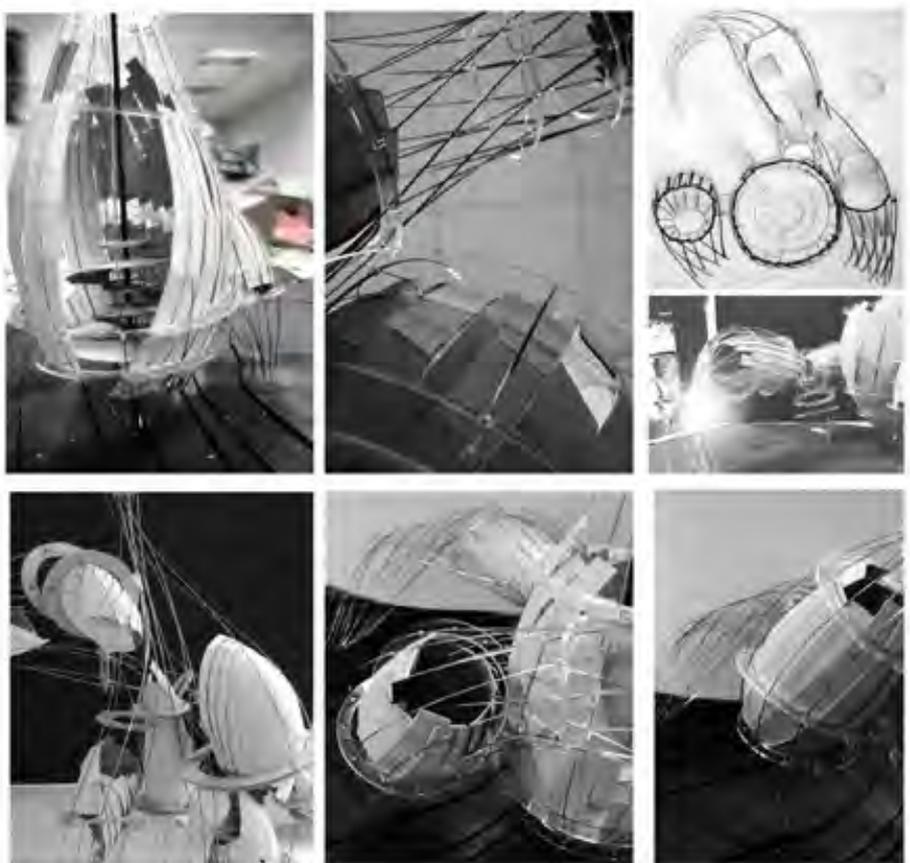
MARINA MICHAEL - ΜΑΡΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛ

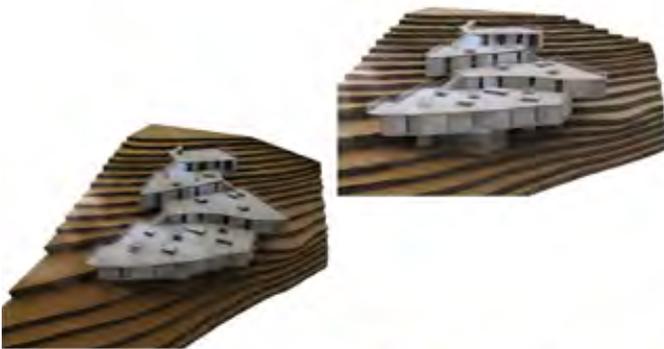
STELLA ATHINI - ΣΤΕΛΛΑ ΑΘΗΝΗ, CHRISTINA ZAKOU - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΖΑΚΟΥ, GLAFKI ANTONIOU - ΓΛΑΥΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

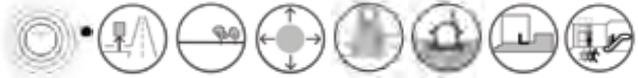
IFIGENIA LAMPROU - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ

IFIGENIA LAMPROU - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΣΑΝΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΣΑΒΒΑ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ - ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

MICHALIS KIKAS - ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΙΚΑΣ, ANDRI KOYNAPI - ΑΝΤΡΗ ΚΟΥΝΑΠΗ, IOANNA ELIA - ΙΩΑΝΝΑ ΗΛΙΑ, IOANNA KAKOULI - ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΚΟΥΛΗ

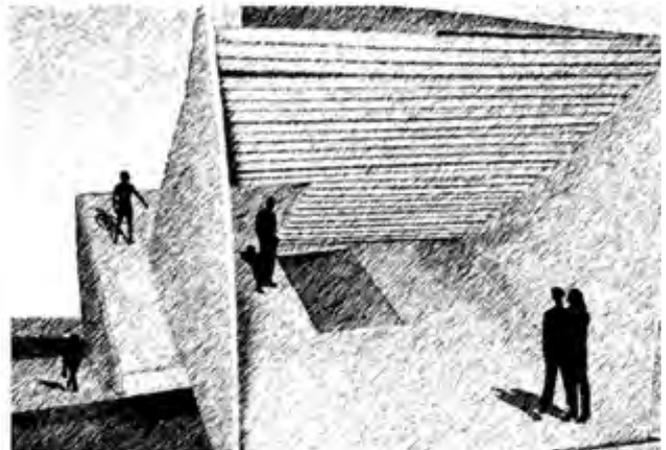
STELLA TAOUSIANI - ΣΤΕΛΛΑ ΤΑΟΥΣΙΑΝΗ

STELLA TAOUSIANI - ΣΤΕΛΛΑ ΤΑΟΥΣΙΑΝΗ, AVGI TRYFONOS - ΑΥΓΗ ΤΡΥΦΩΝΟΣ
COSTAS STAVROU - ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥ, IROULA HADJIZORZI - ΗΡΟΥΛΑ ΧΑΤΖΗΖΩΡΖΗ

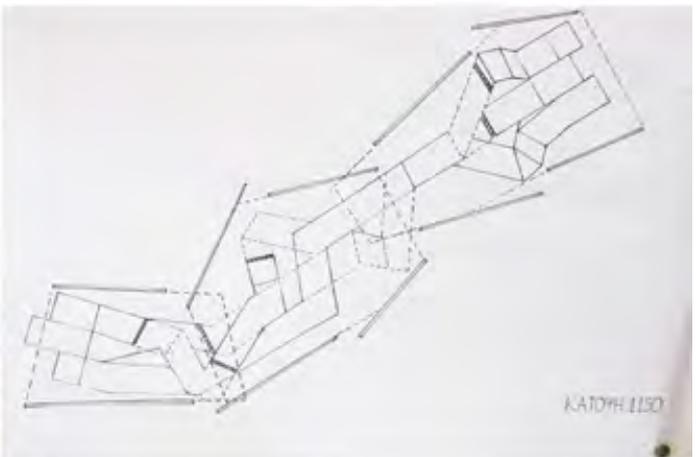
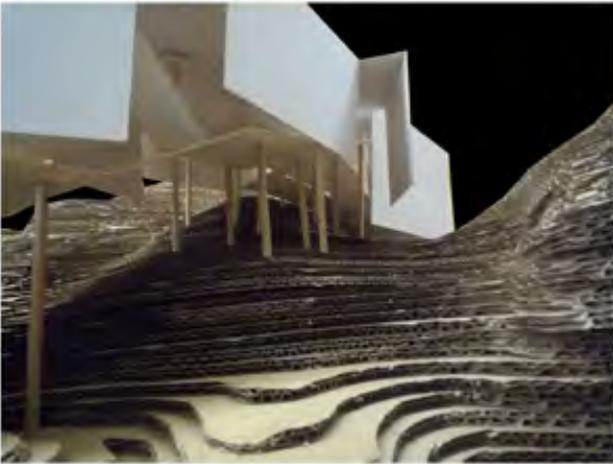
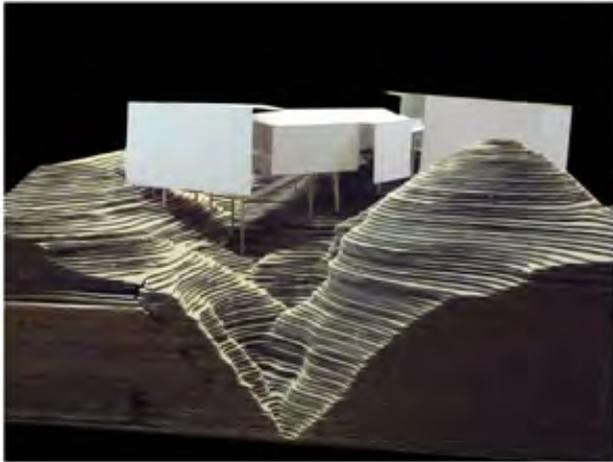
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΛΙΣ- ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΛΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΒΟΥΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ

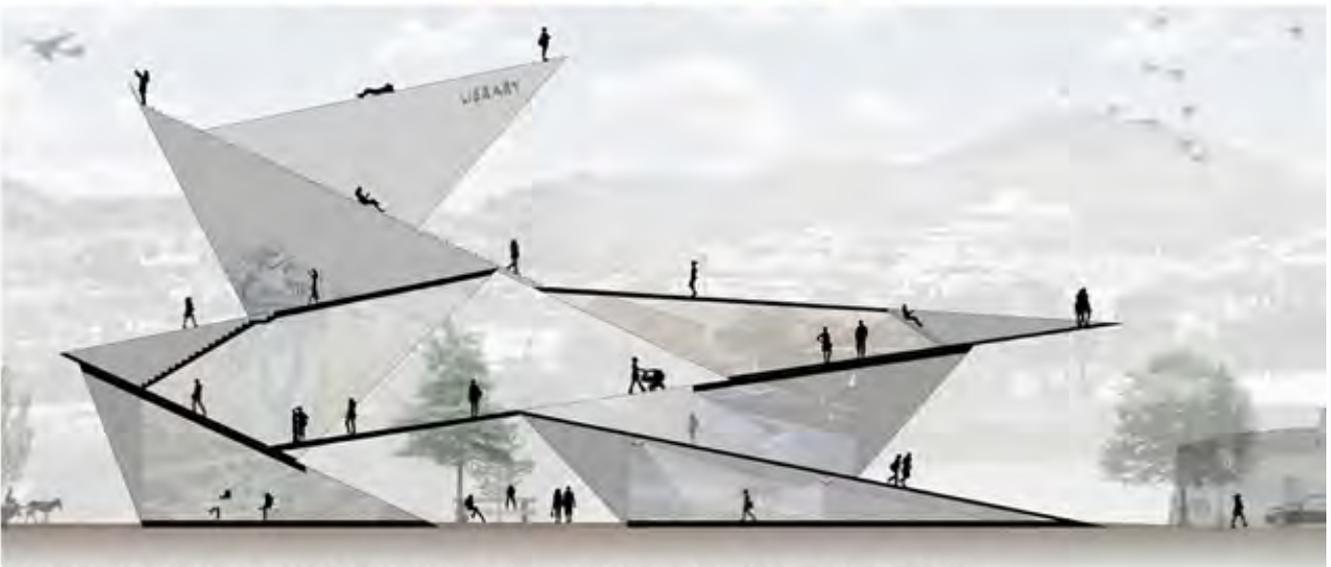
ΑΘΗΝΑ ΛΕΟΝΤΙΟΥ - ΑΘΗΝΑ ΛΕΟΝΤΙΟΥ, ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΑΛΕΞΙ - ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΑΛΕΞΗ
ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ, ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΗΡΩΔΟΤΟΥ - ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΗΡΩΔΟΤΟΥ

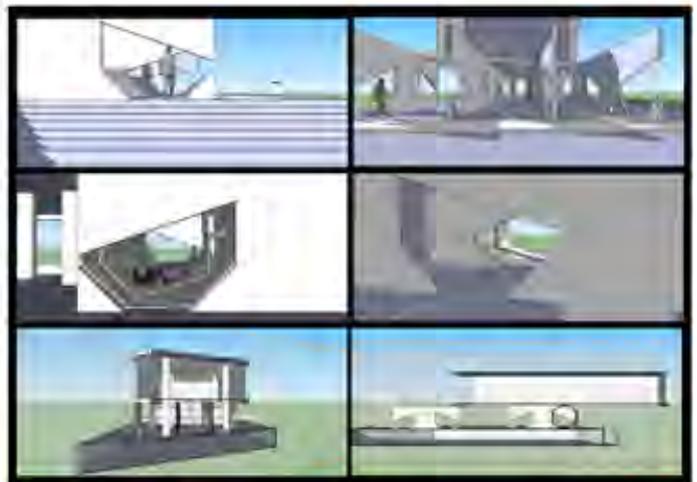
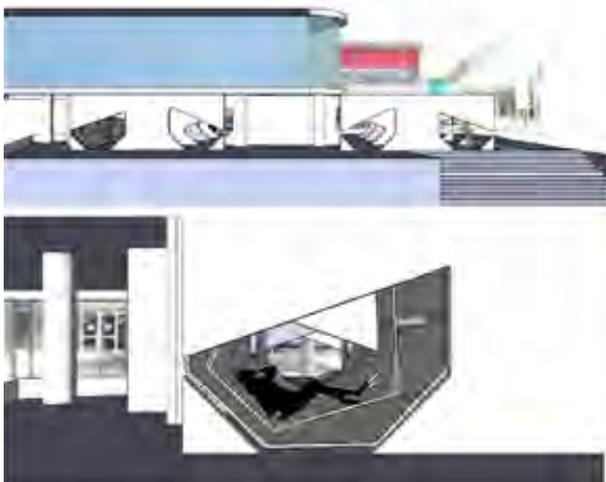
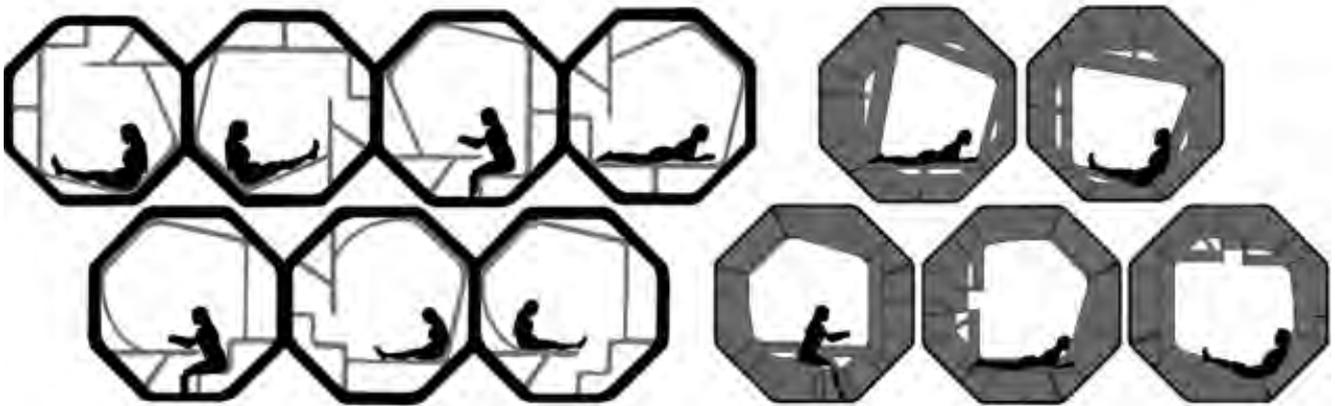
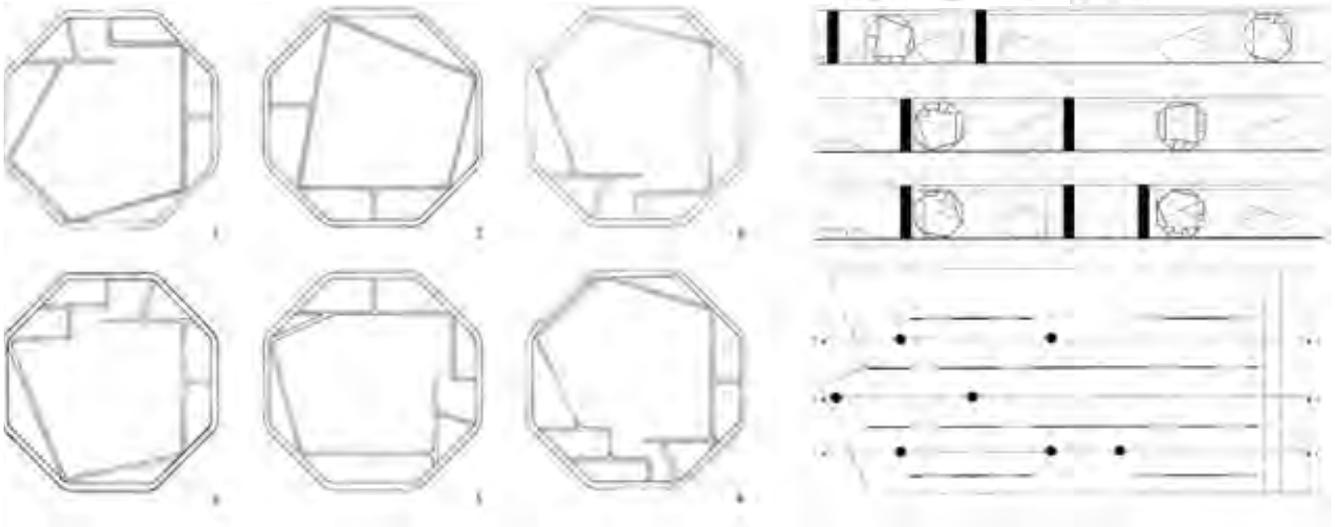
ATHANASIA AGARIOU - ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΓΑΠΙΟΥ, ΣΤΕΦΑΝΙ ΚΛΕΟΝΟΥΛΟΥ - ΣΤΕΦΑΝΗ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ
 ΣΤΑΥΡΟΣ ΦΡΑΓΚΟΓΙΑΝΝΟΡΟΥΛΟΣ - ΣΤΑΥΡΟΣ ΦΡΑΓΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

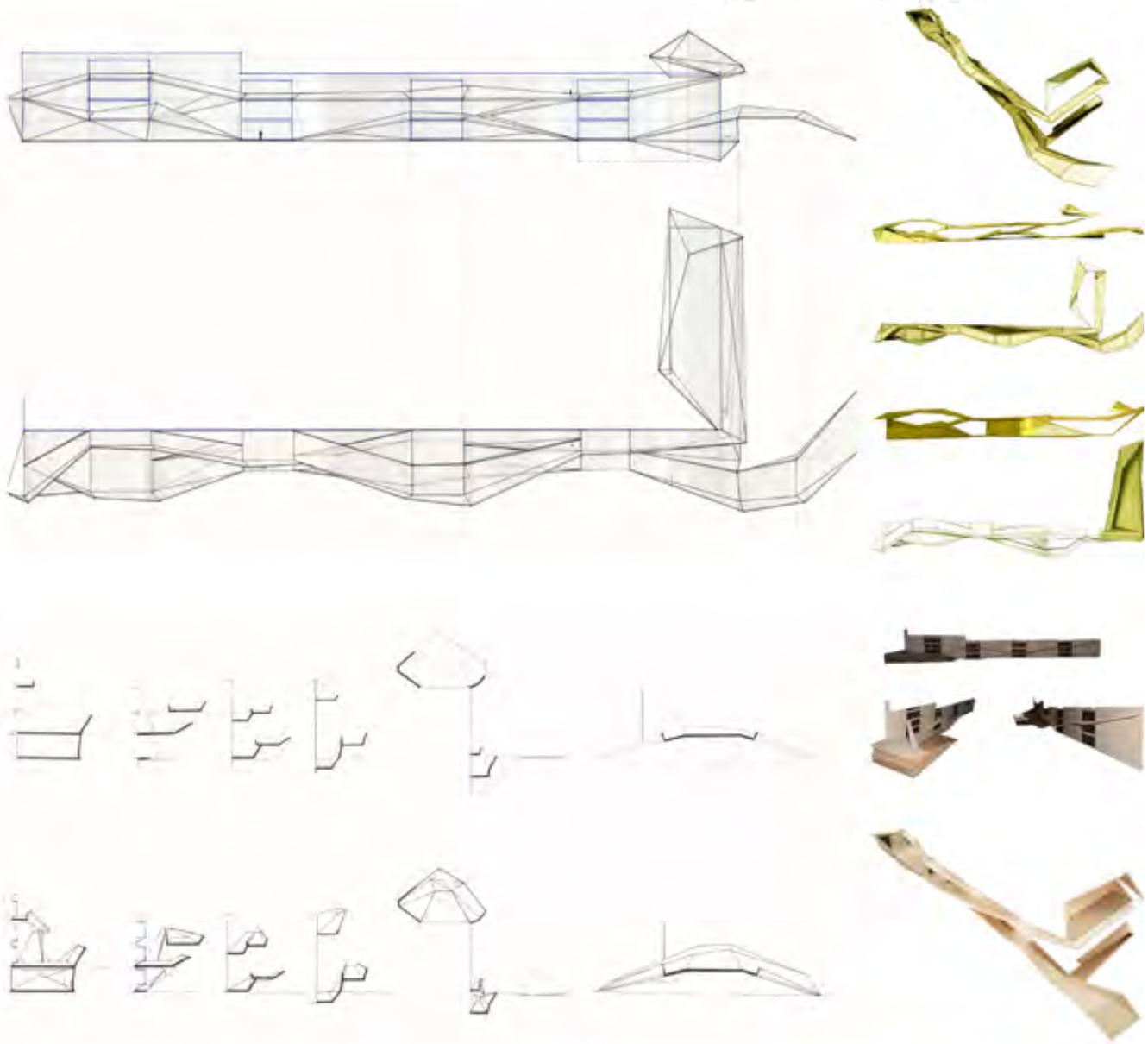
ANDRONICOS KALLIS - ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΛΗΣ, ΑΔΑΜΟΣ ΑΔΑΜΟΥ - ΑΔΑΜΟΣ ΑΔΑΜΟΥ, VASILENA PETKOVA - ΒΑΣΙΛΕΝΑ ΠΕΤΚΟΒΑ

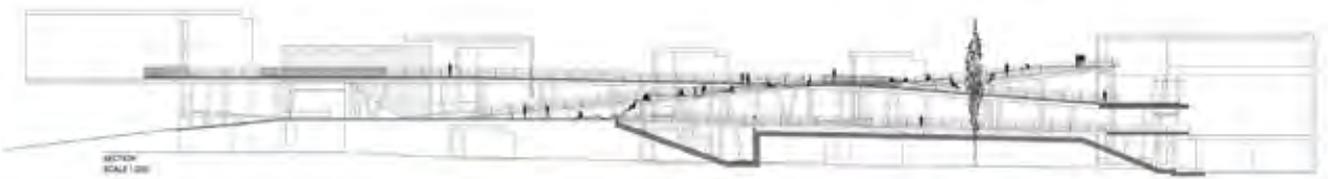
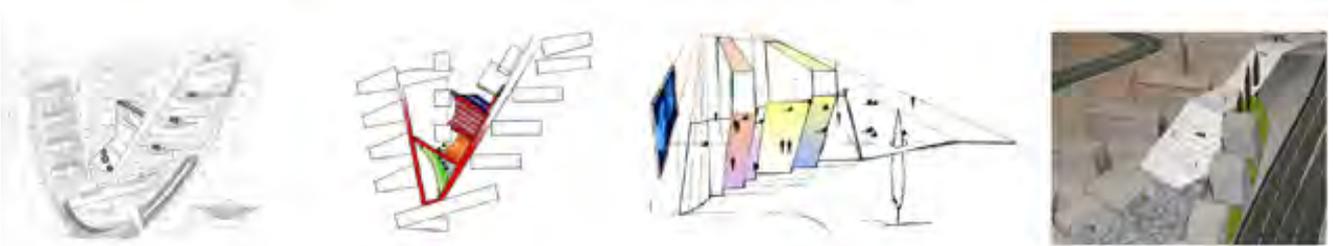
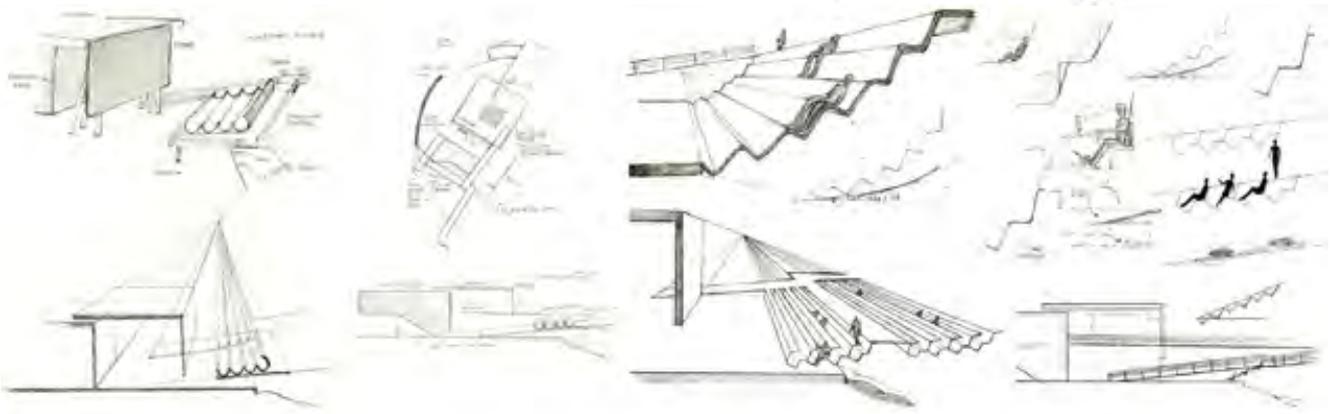
GIORGOS CHARALAMBOUS - ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, DIMITRA HADJIGIANGOU - ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΑΤΖΗΓΙΑΓΚΟΥ
 KATERINA PANTELI - ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΝΤΕΛΗ, STELLA HALKIAΔAKI - ΣΤΕΛΛΑ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗ

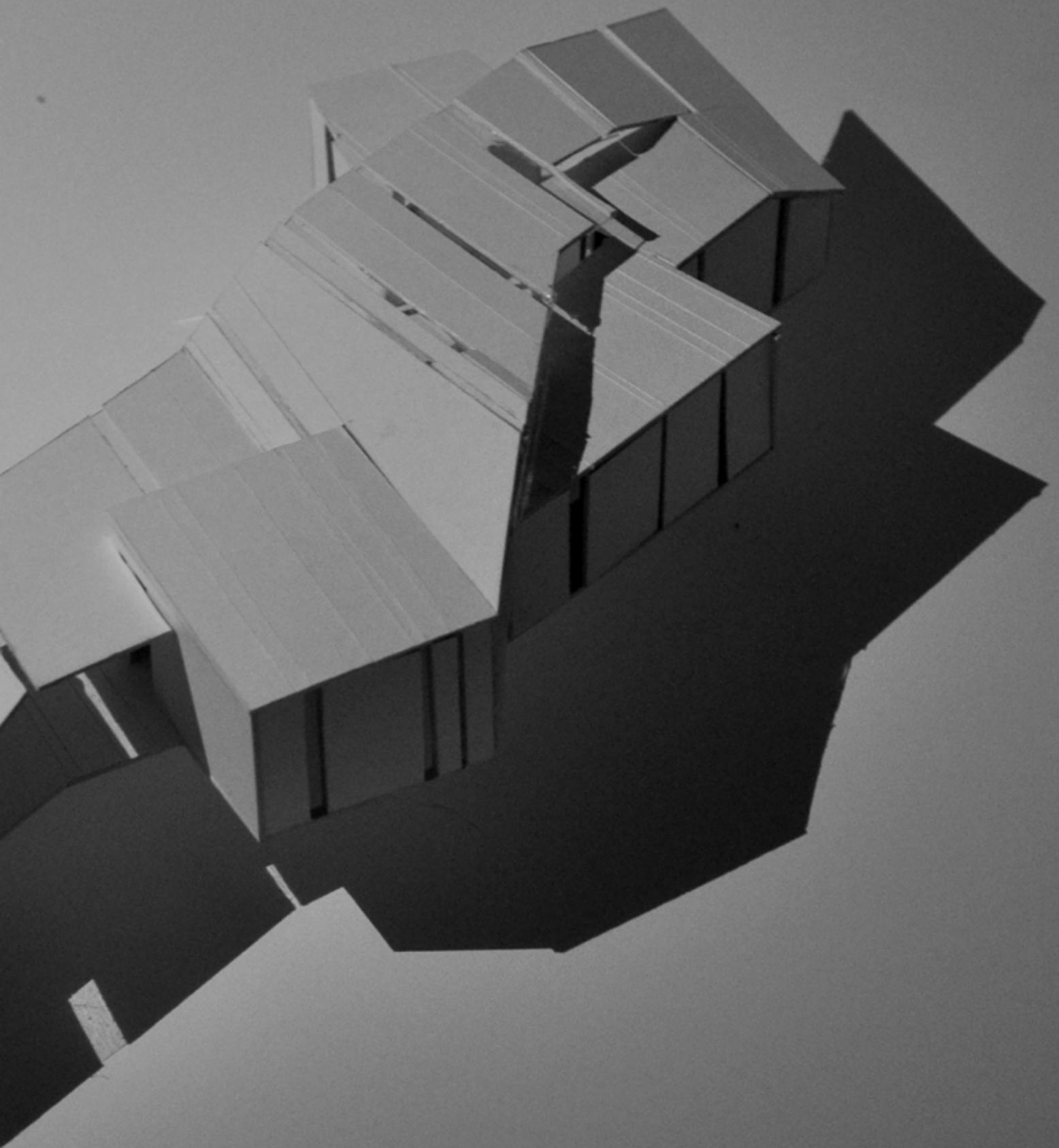
ΙΡΕΜΕ ΔΕΜΕΤΡΙΟΥ / ΕΙΡΗΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

EVA CONSTANTINOU - EYA KONSTANTINOY

CONSTANTINOS HADJIMANOLIS - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΜΑΝΩΛΗΣ

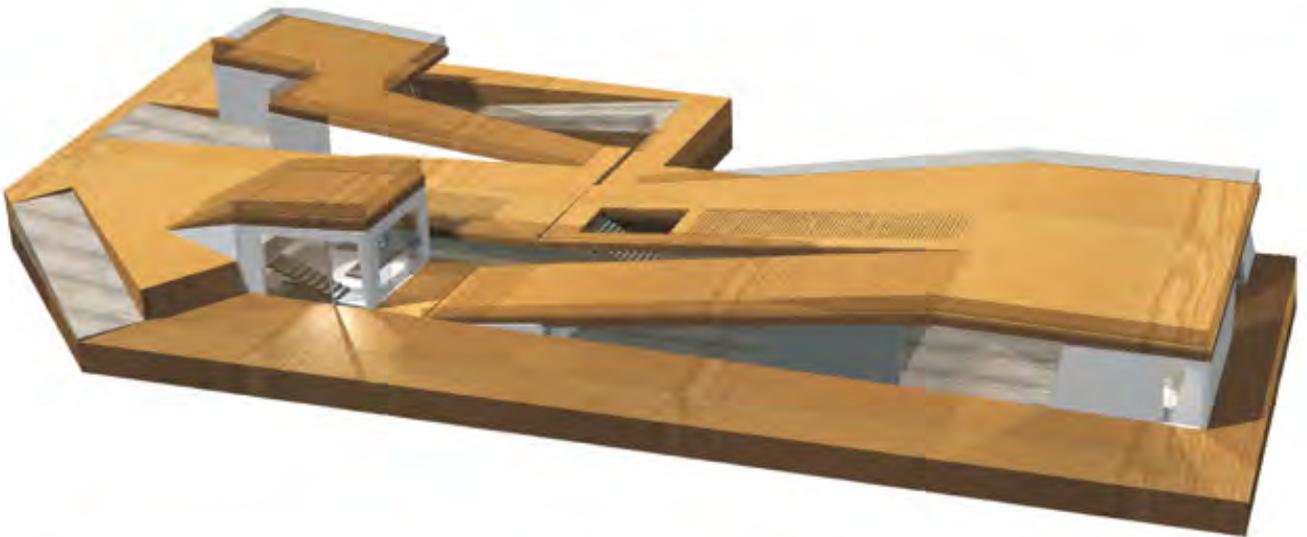
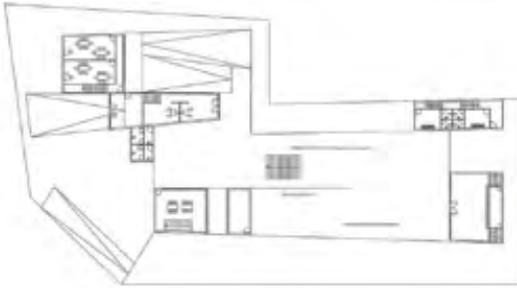
ARH 200 2009-2012 ARCHITECTURAL DESIGN III

This architectural composition workshop is organized around three main prongs of investigation. In the first instance entitled "Reading the Site", students are asked to examine an architectural proposal / intent through the themes of "meaning and analysis," "organization and layout" and "composition and articulation." In the second instance entitled "Translation", students are asked to examine the transition from a conceptual to a tectonic understanding of the architectural intent through the themes of "definition and programming," "use and identity" as well as through a "schematic evolution", based on the "translation of the architectural intent" and its "integration within a spatial and territorial orientation." In the third instance entitled "Development", students are asked to further their tectonic and territorial intervention through the themes of "structure, materiality and spatial integration" and through the synthesis and layering of interrelated spatial information in preparation for the final presentation of their proposal.

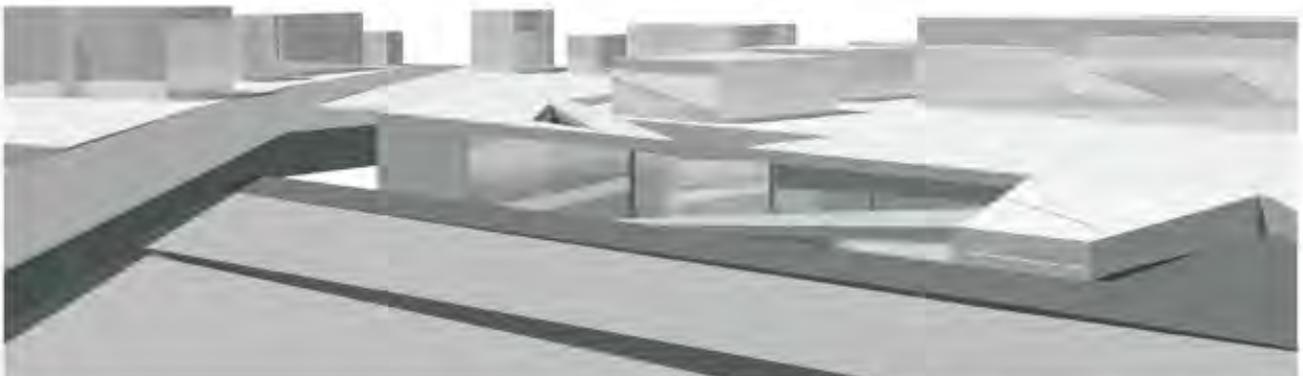
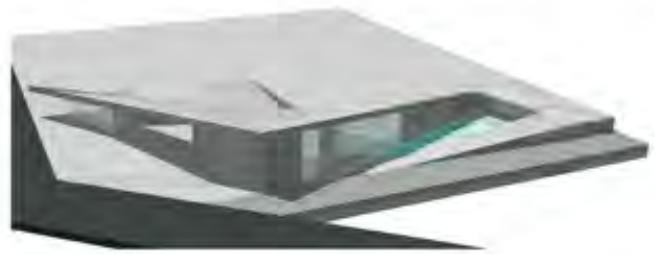
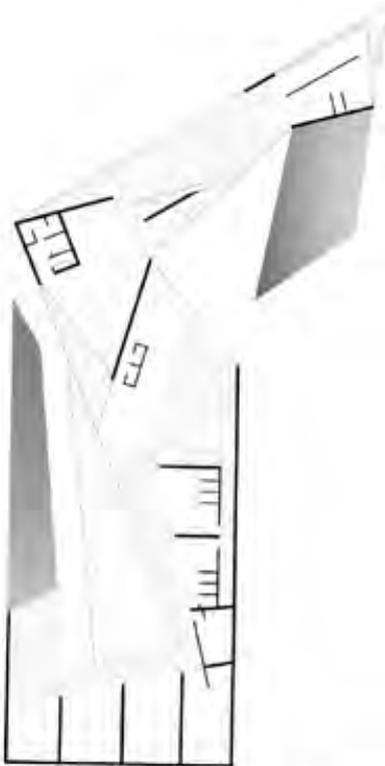
Upon completion of the course students will be able to undertake the design of a structure of a modest complexity, situated within a specific context, approaching the design process holistically as this is outlined in the syllabus. Emphasis is placed on students' developing abilities to address issues and correlations of architectural programming and space planning, as well as ways in which they may conceptualize the design exercise and to translate abstract thoughts into an architectural tectonic product. Students also learn to integrate various other layers of information, such as prevalent socio-economic considerations, materials and methods of construction, the basic integration of structural systems and site and contextual analysis as a precursor to design.

Το εργαστήριο αρχιτεκτονικής σύνθεσης είναι οργανωμένο σε τρεις βασικές ενότητες. Στην πρώτη ενότητα «Ανάγνωση» οι φοιτητές καλούνται να εξετάσουν την αρχιτεκτονική πρόθεση μέσα από τις θεματικές: «έννοια και ανάλυση», «οργάνωση και διάταξη» και «σύνταξη και άρθρωση». Στη δεύτερη ενότητα «Μετάφραση» οι φοιτητές καλούνται να εξετάσουν τη μετάβαση από μια νοητική αρχή που απορρέει από την αρχιτεκτονική πρόθεση μέσα από τις θεματικές «προσδιορισμός και προγραμματισμός» και «χρήση και ταυτότητα» καθώς και μέσα από μία «Σχηματική Εξέλιξη» μέσα από τις θεματικές «μετάφραση αρχιτεκτονικού προγράμματος και νοητική μεταφύτευση» και «χωρικός και εδαφικός προσανατολισμός». Στην Τρίτη ενότητα «Ανάπτυξη» οι φοιτητές καλούνται μεταβούν σε μία τεκτονική εξέλιξη και λεπτομερή χωρική και εδαφική επεξεργασία μέσα από τη θεματική «δομικό σύστημα, κατασκευαστικά υλικά και υφή στη διάπλαση του χώρου» καθώς και στη σύνταξη και διαστρωμάτωση συσχετισμένων χωρικών δεδομένων σε ετοιμασία για την τελική πρόταση και παρουσίαση της εργασίας.

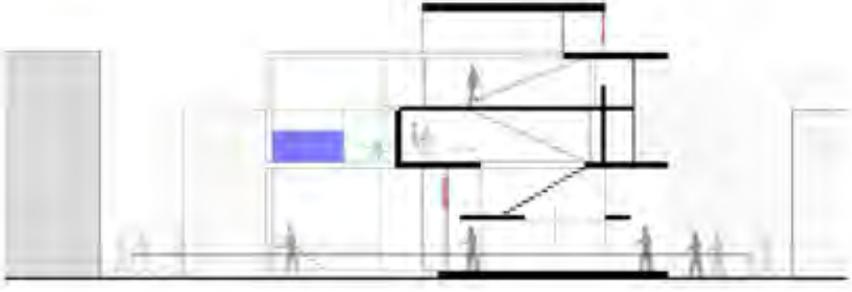
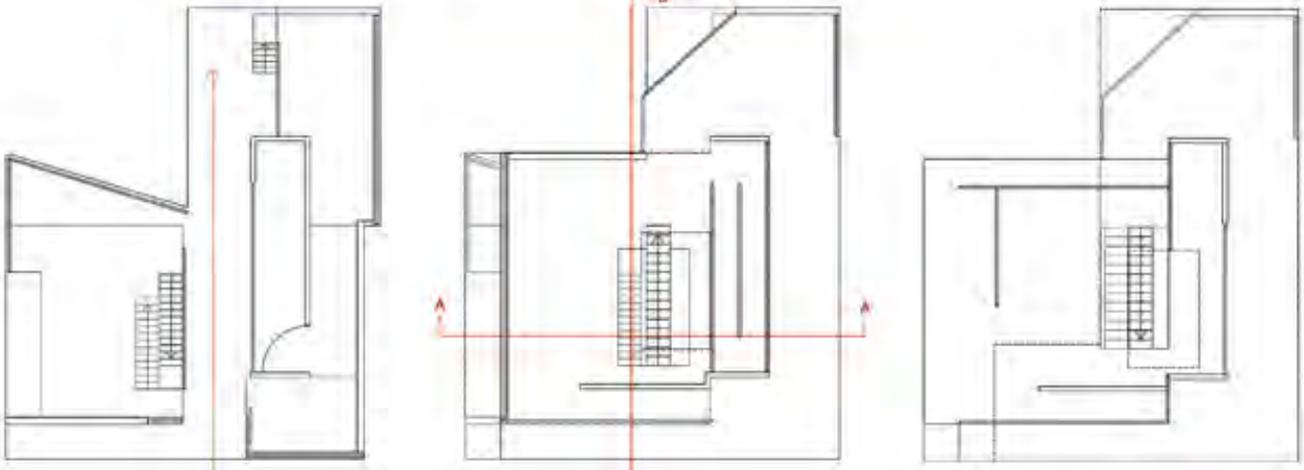
Με την ολοκλήρωση του μαθήματος ο φοιτητής θα είναι σε θέση να διαχειριστεί το σχεδιασμό ενός κτηρίου μέτριας πολυπλοκότητας ενταγμένου σε συγκεκριμένο χώρο, μέσω της συνολικής υιοθέτησης των συνθετικών αρχών, όπως αυτά παρουσιάζονται στο πρόγραμμα σπουδών. Δίνεται ιδιαίτερη σημασία στην κατάρτιση του φοιτητή για να μπορεί να διαχειριστεί την έννοια του προγραμματισμού και της χρήσης του χώρου, καθώς και στους τρόπους με τους οποίους ο φοιτητής εισάγεται στη διαδικασία διαμόρφωσης της προβληματικής για το κτήριο που θα σχεδιάσει. Άλλες έννοιες τις οποίες ο φοιτητής θα μπορεί να εξερευνήσει και να αναλύσει σχετίζονται με τις διαστρωματώσεις στο σχεδιασμό πτυχών του κοινωνικού πλαισίου, κατασκευαστικών υλικών, δομικών συστημάτων κατασκευής, καθώς και την ένταξη μεθόδων αστικού σχεδιασμού και χωροταξίας.

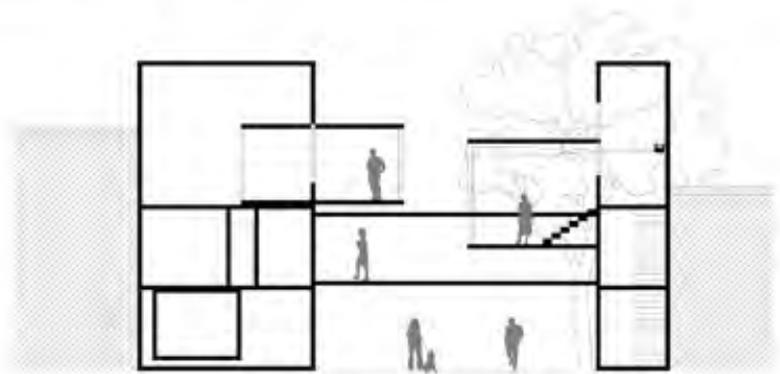
GLYKERIA ANAXAGOROU - ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΑΝΑΞΑΓΟΡΟΥ

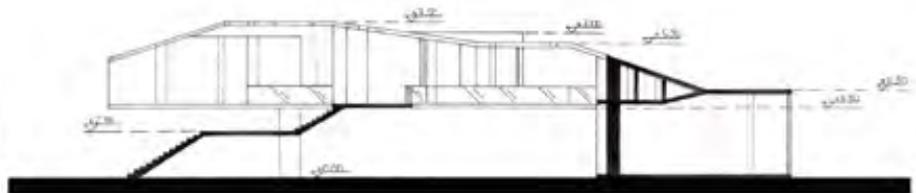
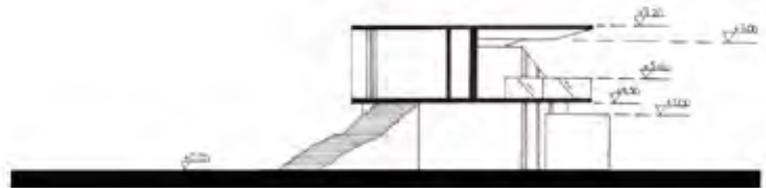
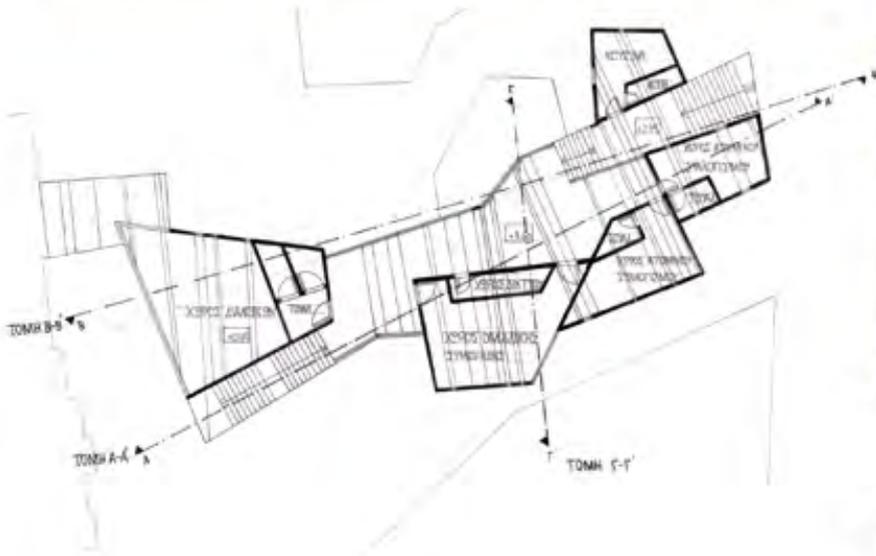
ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΚΟΡΙΔΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΚΟΛΙΟΥ

STELLA ATHINI - ΣΤΕΛΛΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΙΝΑ POLYCHRONIDOU - ΕΛΙΝΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΟΥ

ΑΔΑΜΟΣ ΑΔΑΜΟΥ - ΑΔΑΜΟΣ ΑΔΑΜΟΥ

ARH 201 2009-2012 ARCHITECTURAL DESIGN IV

*"For our house is our corner of the world...
it is our first universe,
a real cosmos in every sense of the word."*

Gaston Bachelard, The Poetics of Space

The house is undoubtedly one of the most important vehicles of exploring the social and experiential dimensions of architecture. Domestic spaces usually encode a wealth of social and symbolic information which is taken for granted by their occupants, from whom they constitute a shared framework of spatial patterns and social practices that shape everyday life and which therefore seem as natural and familiar as breathing. However, social phenomena are durable in that they leave traces of the material form of their existence in the way in which the pattern of domestic space is arranged, in the kinds of objects which are found in different locations in the home and in the distribution of activities and behavior which can be observed there over time. Homes may reflect differences between ethnic, cultural and social categories, including gender divisions between men and women, power relations between inhabitants and guests, generational differences between adults and children. The way these differences are found in the house may vary in different cultures and may be observed in the way domestic space is organized (Hanson 2000). At the same time, ordinary people's homes tend to be much more varied and idiosyncratic than the ideal type admits. Real houses are a complex expression of the social and individual worlds of their occupants, in which social structure, the logistics of everyday life and conventions seem inextricably bound up with the idiosyncratic, whimsical, arbitrary or even chaotic circumstances of people's everyday lives.

Students are asked to design a "home" in a different context each time that addresses the practicalities of everyday living while responding at the same time to the owner's idiosyncrasy, personality and dreams. Understanding the relationship between the spatial structure of domestic space and the social life of the inhabitants, is one of the central challenges of this studio. We are interested in the ways in which the home as a spatial form, relates to the social, the cultural, the individual in the context of the increasingly divided, complex and differentiated experiences of contemporary life.

Καθώς θεωρείται ιστορικά το πρώτο αυθεντικό κτίσμα, ο χώρος κατοίκησης είναι αναμφισβήτητα ένα από τα σημαντικότερα μέσα εξερεύνησης της εμπειρικής διάστασης της αρχιτεκτονικής. Χώρος οικείος αλλά ταυτόχρονα σύνθετος και πολύπλοκος, το «νοικοκυριό», η κύρια συνήθως λειτουργική μονάδα μιας κοινωνίας, θεωρείται «κοινωνιόγραμμα» όχι μόνο της οικογένειας αλλά ολόκληρου του κοινωνικού συστήματος στο οποίο η συγκεκριμένη οικογένεια εντάσσεται.

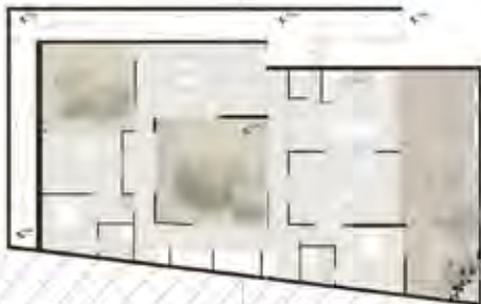
Στο σύγχρονο κόσμο των απαρχών του 21ου αιώνα, διανύουμε αναμφισβήτητα μια περίοδο μεταβατική όπου το παλιό, το παραδοσιακό συνυπάρχει με το νέο, το διαφορετικό. Το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης και η ευκολία κινητικότητας, ο διεθνισμός αλλά και οι τοπικές ιδιαιτερότητες, η σμίκρυνση ή και η ακύρωση ακόμα των αποστάσεων, οι οικονομικοί μετανάστες και οι πρόσφυγες, οι τεχνολογικές αλλαγές, η συμπίεση του χρόνου και του χώρου, οι αλλαγές στη δομή της οικογένειας, έχουν άμεσες επιπτώσεις στη χωρική διαμόρφωση τόσο του αστικού πεδίου, όσο και του χώρου κατοίκησης. Η κατοικία, με την έννοια του οικείου, προσωπικού χώρου, υποστηρίζουν αρκετοί ερευνητές της κατοίκησης σήμερα, σχετίζεται περισσότερο με μια σειρά προσωπικών δραστηριοτήτων, συνηθειών, σχέσεων, παρά με συγκεκριμένους χώρους ή με τη δεδομένη και συνεχή ύπαρξη του σε μια συγκεκριμένη τοποθεσία.

Η κατοικία προσφέρεται σε τούτο το μάθημα ως πεδίο διερεύνησης της έννοιας της κατοίκησης αλλά και ως πεδίο αμφισβήτησης στερεοτύπων. Ενθαρρύνουμε λοιπόν την επαναδιερεύνηση της έννοιας της κατοίκησης, την εξερεύνηση εναλλακτικών προοπτικών, την επανεκτίμηση κοινωνικών συνεπειών. Η έμφαση δίνεται στην κατανόηση διαφορετικών τρόπων ζωής και στη χωρική/αρχιτεκτονική τους έκφραση, κι όχι στον τυποποιημένο χρήστη. Οι φοιτητές καλούνται να εξερευνήσουν τις πολλαπλές κοινωνικές και συνάμα χωρικές εκφάνσεις της έννοιας της κατοίκησης που να απαντούν στις πολλαπλές και διαφορετικές ανάγκες των πολλαπλών και διαφορετικών ομάδων.

Σχέδιο Ανάπτυξης της Ίδρας
Κλίμακα 1:1000

Κλίμακα 1:1000

Βάση Όχη Κηπίο Κλίμακα 1:100

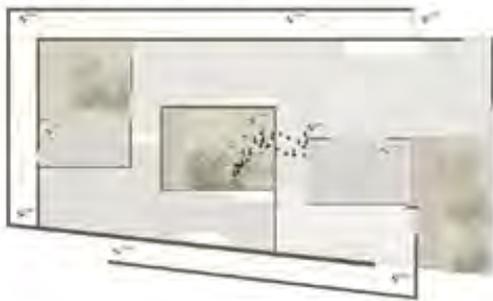

Πόρτα Όχη Κηπίο Κλίμακα 1:100

Κλίμακα Ορόφου - Εξωτερικός Χώρος Κλίμακα 1:100

Κλίμακα 1:100

Τμήμ Α - Α Κλίμακα 1:100

Τμήμ Β - Β Κλίμακα 1:100

The building was designed to house a painter and a sculptor. The concept was to combine both the walls of the artists with their forms. A rustic style is created on the top of the house, so that the passengers can use the house as a passage from the upper side of the road to the other side while also covering an exhibition space of art in the middle of old houses. The passengers get immersed in the art world of the artist while they are able to watch them while visiting in the studio from street level view points.

Space and Light

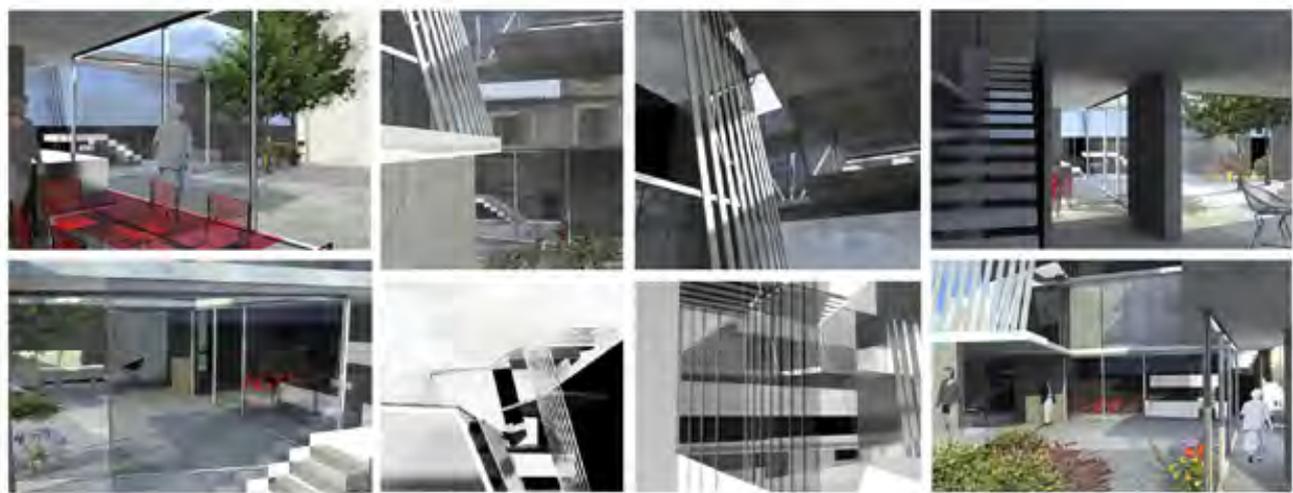
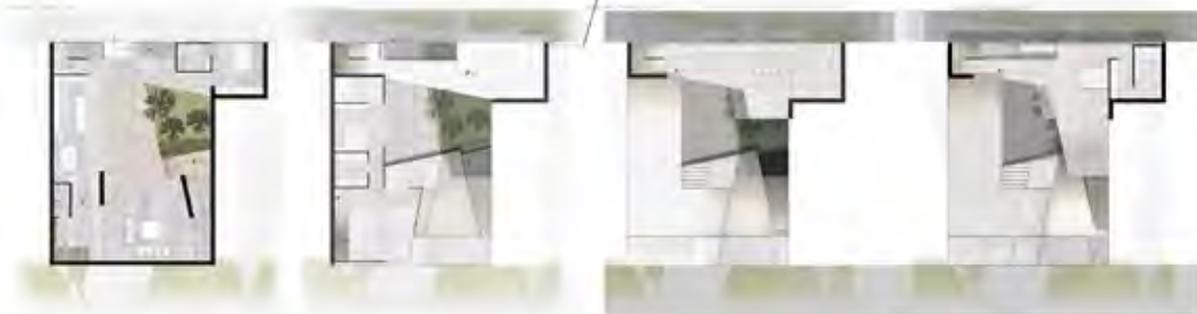
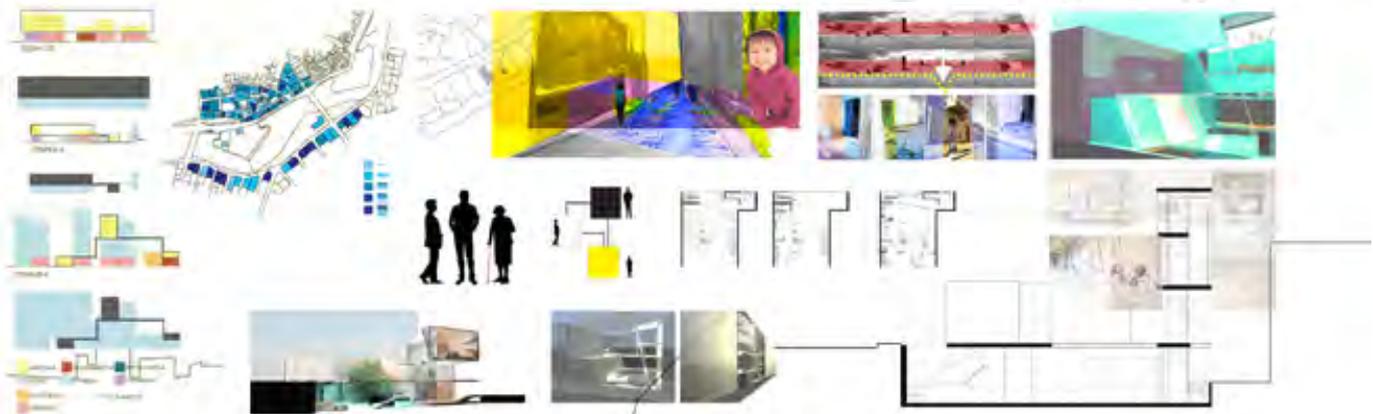

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΝΑΤΖΙΪ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΝΑΤΖΙΗ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

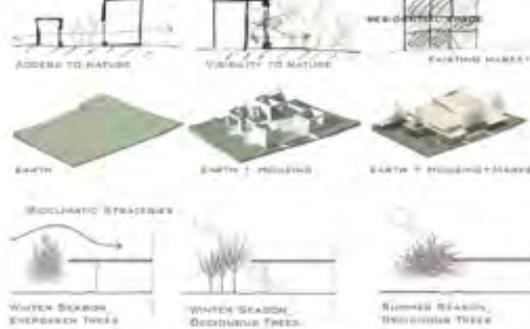
MARIA PROCOPIOU - ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

DEVELOPER: 3RD YEAR (2010-11)
EDUCATION: ARCHITECTURAL DESIGN IV
PROFESSOR: MR NIKOS GOKALAMBOS
PROJECT: HOUSING
AREA: OLD ATHENS
CLIENT: ELDERLY COUPLE
TYPE: INDIVIDUAL WORK

THE PURPOSE FOR THE BRIEF WAS THE CREATION OF A HOUSING UNIT FOR SENIOR RESIDENTS. THE UNIQUE NEEDS OF RESIDENTS WHO DEMAND AND PRODUCE THE MAIN IDEA OF THE PROJECT, BEARING IN MIND THAT THE DWELLERS HAVE A UNIQUE RELATIONSHIP WITH NATURE AND ADMIRE THE PROPOSAL. HOUSING UNIT IS TRYING TO RECAPTURE THOSE MEMORIES TO BE MOST SIGNIFICANT. THE HOUSE DESIGN TRIAS TO INTRODUCE THE PRODUCTION AGRICULTURE PROCEDURES INTO THE DWELLING PROCEDURES. MOREOVER, THROUGH THOSE STRATEGIES THE NEW RESIDENTS HAVE THE ABILITY TO DEVELOP RELATIONSHIP WITH THE NEW VEGETATION AS WELL AS WITH THEIR OLD HOBBIES. IN RELATION TO THE ARCHITECTURAL DESIGN, THE HOUSE CONSISTS OF TWO MAJOR COMPONENTS. THE DWELLING UNITS ARE ON THE GROUND FLOOR WHILE ON THE 1ST FLOOR THERE ARE THE MARKET PLACES.

MAIN IDEA DEVELOPMENT

SECTION 2 : DESIGN

"FOR OUR HOUSE IS OUR CORNER TO THE WORLD"
 THROUGH BREAKS, THE VARIOUS DWELLING-PLACES IN OUR LIVES CONCENTRATE AND RETAIN THE TREASURES OF FORMER DAYS.

(GASTON BACHELARD)

04 IN NATURE HOUSE

[PROJECTS]

_PERSPECTIVE: MARKET LEVEL

_PERSPECTIVE: MARKET LEVEL AND RELATIONSHIP WITH ROAD

SECTION 2 : DESIGN

CLIP SPECIES

MARKET LEVEL, FROM THE MAIN STREET

HOUSING LEVEL

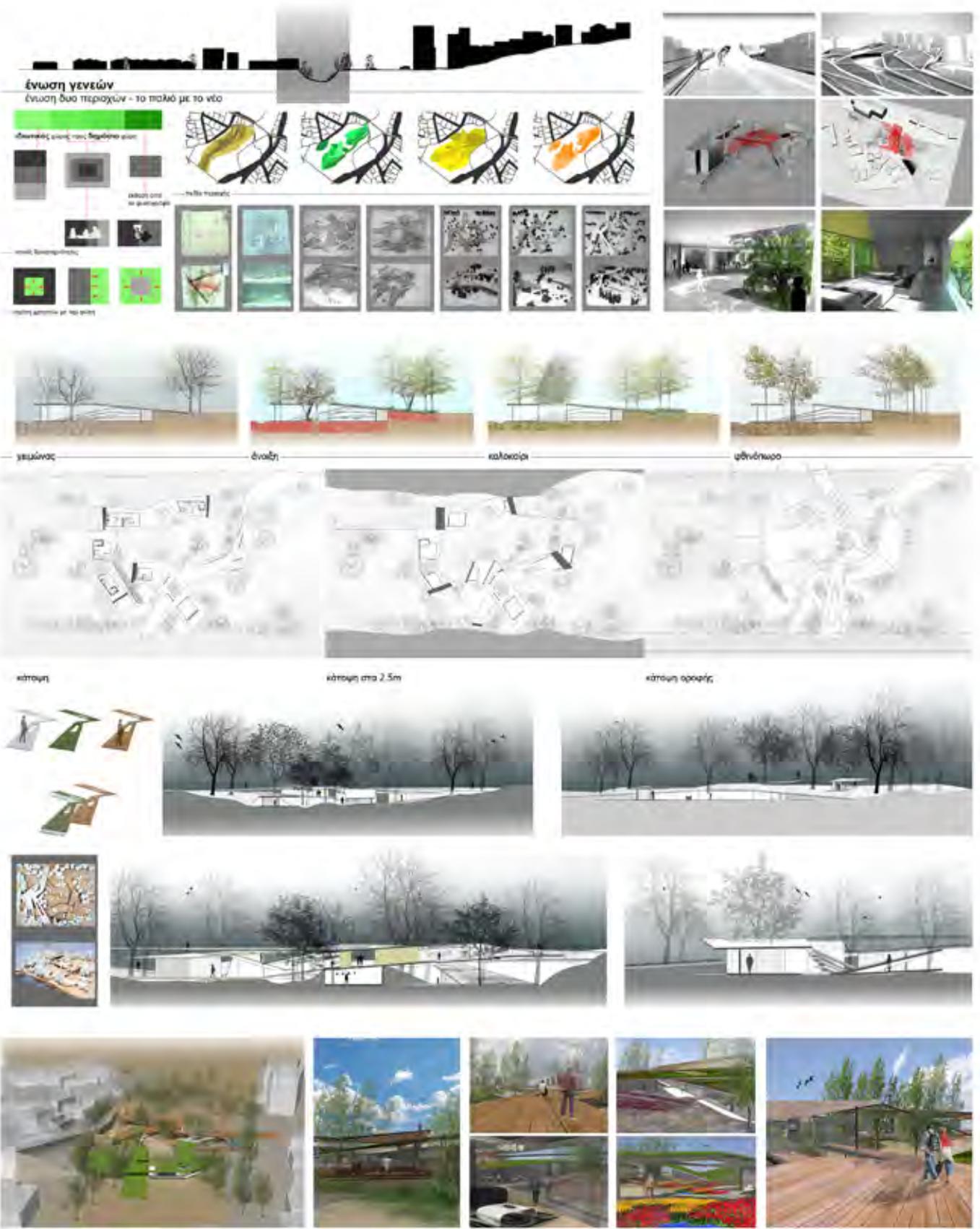
SECTION A-A

SECTION B-B

[PROJECTS]

CHRISTALLA PSATHITE - ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΨΑΘΙΤΗ

STELLA ATHINI - ΣΤΕΛΛΑ ΑΘΗΝΗ, ΜΑΡΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛ - ΜΑΡΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛ

INDIVIDUAL NEEDS / RESEARCH EVOLUTION

INDIVIDUAL NEEDS: SPHERE AREA CONTROL, RELAXING AREA, VISIBILITY, ACCESSIBLE AREA, MOVABLE CONNECTIONS

RESEARCH EVOLUTION: CATHEDRAL ONLY, FULLY OPEN, CHANGING AREA, TEAM POSSIBLE AREA

MULTIPLE CONNECTIONS
 - USER ADAPTABLE
 - SITE ADAPTABLE

LIVING SPACES
 - OPEN CONNECTIONS
 - CONTROLLED

INTERNAL SCOPES
 - FACILITY, PLAZA, PARTY, EVENTS, VISIBILITY & ACCESS, SCENARIOS

SCALE CASES
 - LINEAR COMPONENTS

CREATING THE SPACE
 - LITERS AND QUEUES
 - GAP IN SURFACE

SOFT PARAMETERS
 - MAXIMUM HEIGHT, MINIMUM GAP

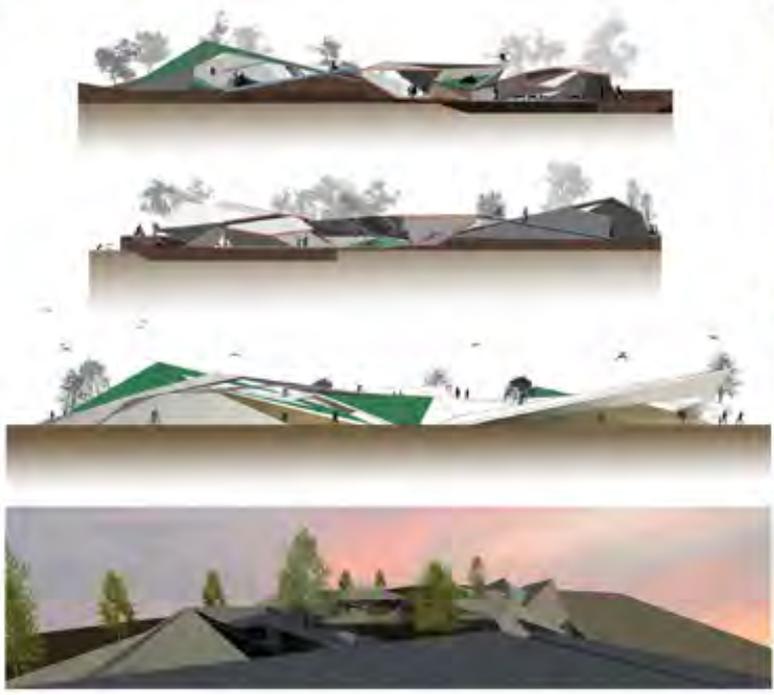
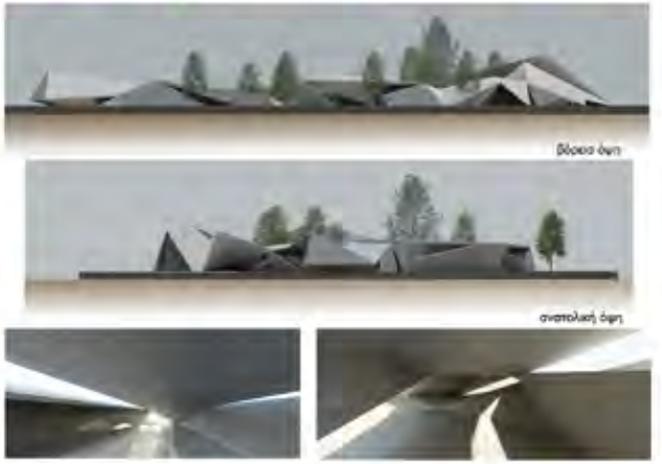
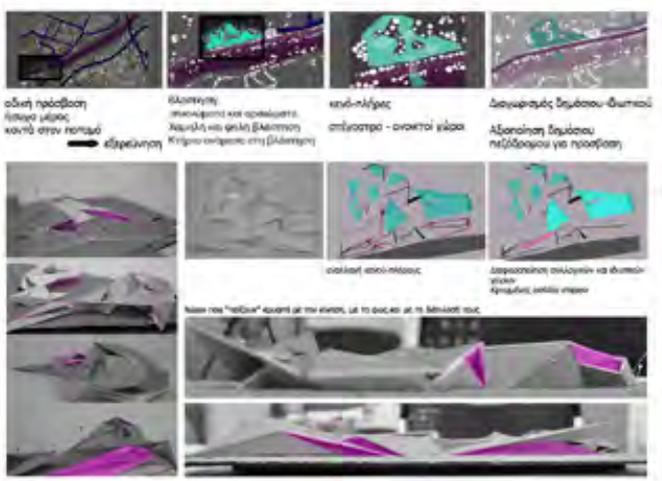
FLUIDITY

FUNCTIONAL FUNCTION

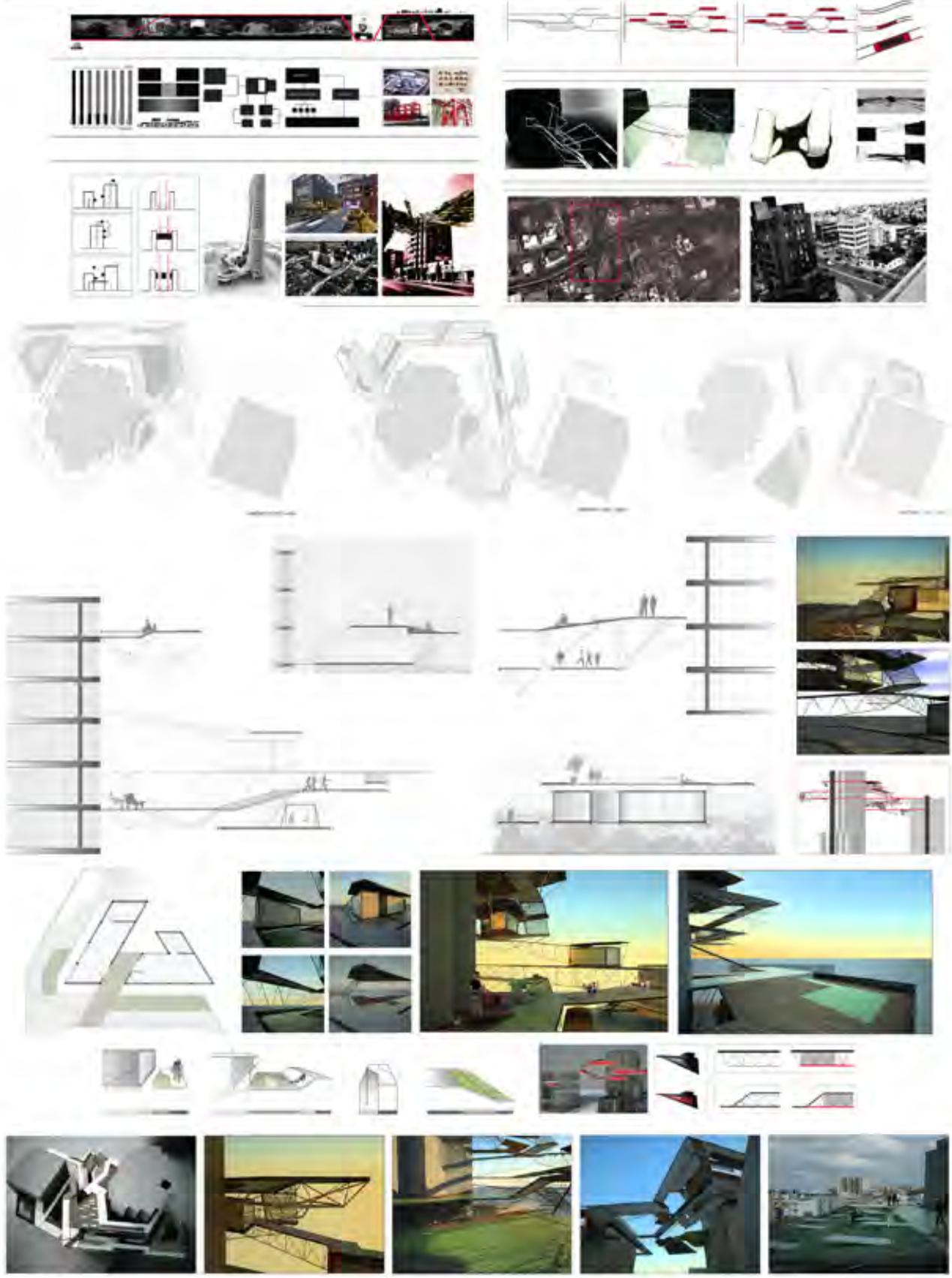
FLUID FUNCTION

SCENARIOS

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ - ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΑΝΔΡΕΙ ΚΟΥΝΝΑΡΗ - ΑΝΤΡΗ ΚΟΥΝΝΑΛΗ

MICHAEL KIKAS - ΜΙΧΑΗΛ ΚΙΚΑΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΙΩΤΗΣ - ΓΙΩΡΓΙΟΣ ΡΑΠΙΟΤΙΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΣΣΙΔΗΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΣΣΙΔΗΣ

ΑΤΟΜΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΙΟ

ΥΠΟΘΕΣΗ
ΚΑΛΩΣΗ
ΑΠΕΛΘΕΣΗ

ΠΡΟΒΛΕΨΗ
ΠΡΟΒΛΕΨΗ
ΠΡΟΒΛΕΨΗ

ΑΝΑΜΕΣΗ
ΑΝΑΜΕΣΗ
ΑΝΑΜΕΣΗ

ΑΝΑΜΕΣΗ
ΑΝΑΜΕΣΗ
ΑΝΑΜΕΣΗ

ΑΝΑΜΕΣΗ
ΑΝΑΜΕΣΗ
ΑΝΑΜΕΣΗ

ΚΑΤΩΗ ΚΑΤΑΣΤΙΟΥ

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΧΩΡΟΥ - ΑΝΑΛΥΣΗ

ΕΠΙΧΩΜΑΤΟΣ ΧΩΡΟΥ ΚΑΘΟΚΙΝΗΣ

Επιχωμάτος χώρος
Χώρος καθόκινης

ΜΕΤΑΧΩΜΑΤΟΣ ΧΩΡΟΥ

Επιχωμάτος χώρος
Χώρος καθόκινης

ΚΑΤΟΙΚΗΝ - ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ - ΕΚΘΕΣΗ

Επιχωμάτος χώρος
Χώρος καθόκινης
Ανοιχτός διαμετρός χώρος

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ

Κατανομή χώρου με λειτουργικές απαιτήσεις, που αφορούν στην εξειδίκευση των χώρων.

Αλλαγή λειτουργίας - χρήση μεταμορφωσιμής και ελαστικής - προσαρμοσμένη των χώρων στη λειτουργία τους.

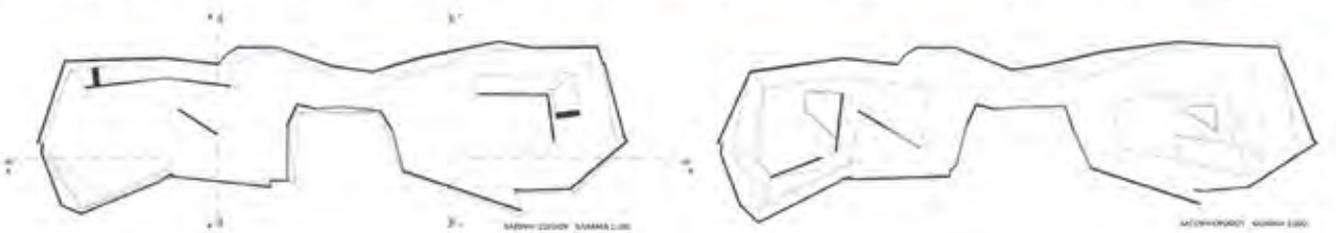
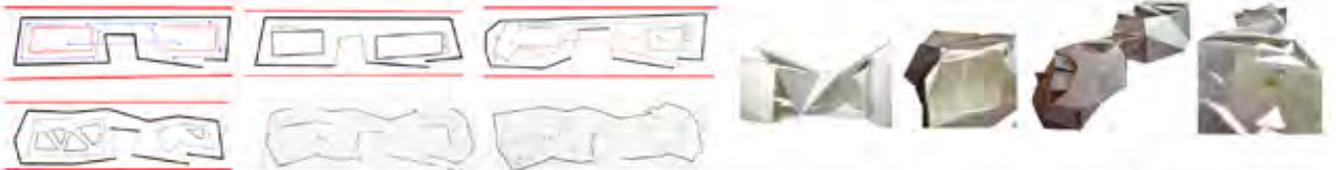
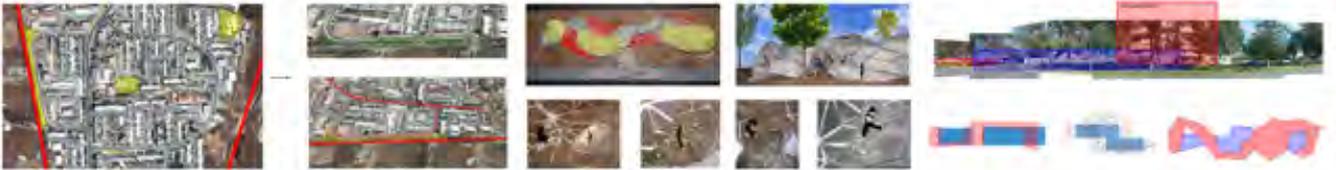
Λειτουργία των χώρων λειτουργίας προσαρμοσμένη ταύτιση της σφαιρικής του ύψους

ΣΤΑΔΙΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ

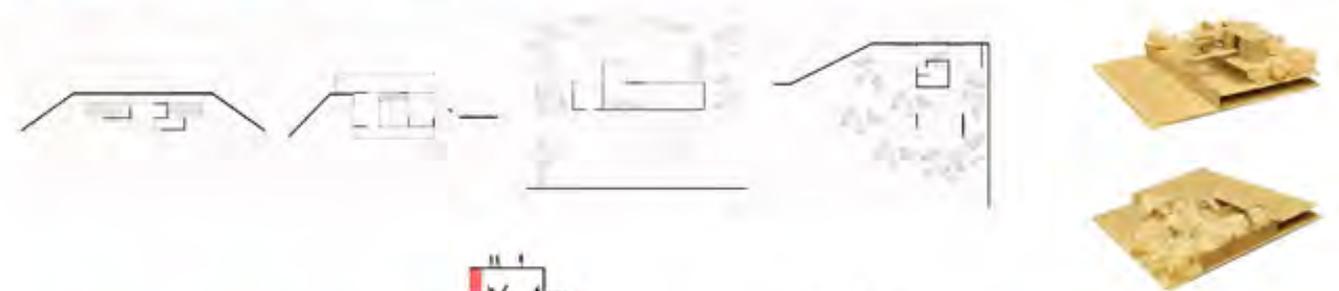
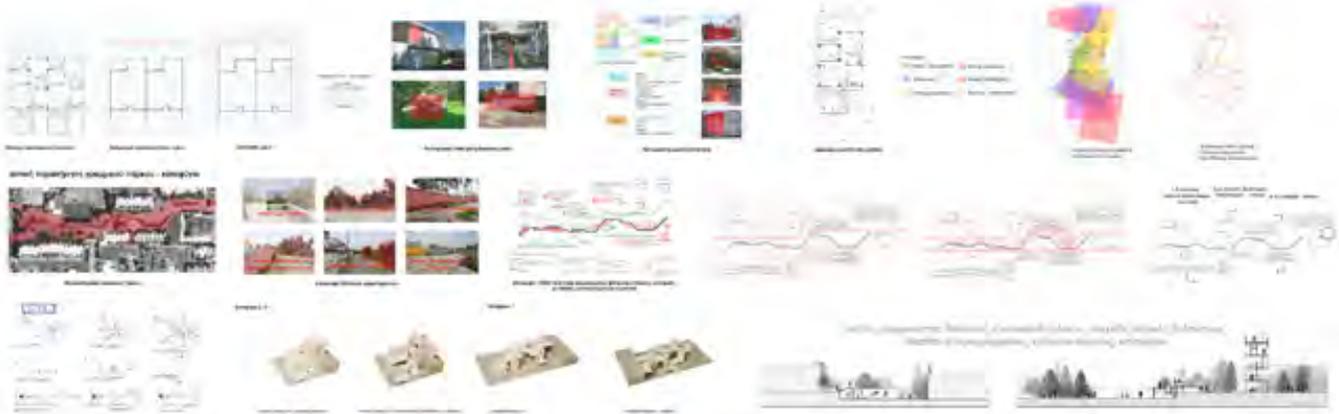
ΑΝΑΛΥΣΗ ΧΩΡΟΥ
ΑΝΑΛΥΣΗ ΧΡΗΣΗΣ
ΑΝΑΛΥΣΗ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ
ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΜΕΤΡΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΓΑΠΙΟΥ - ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΓΑΠΙΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΛΙΣ - ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΛΗΣ

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ

Κεντρική κυρία οδό

Εξέλιξη του project

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΧΗΜΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΧΗΜΑ

ΕΠΙΛΟΓΗ

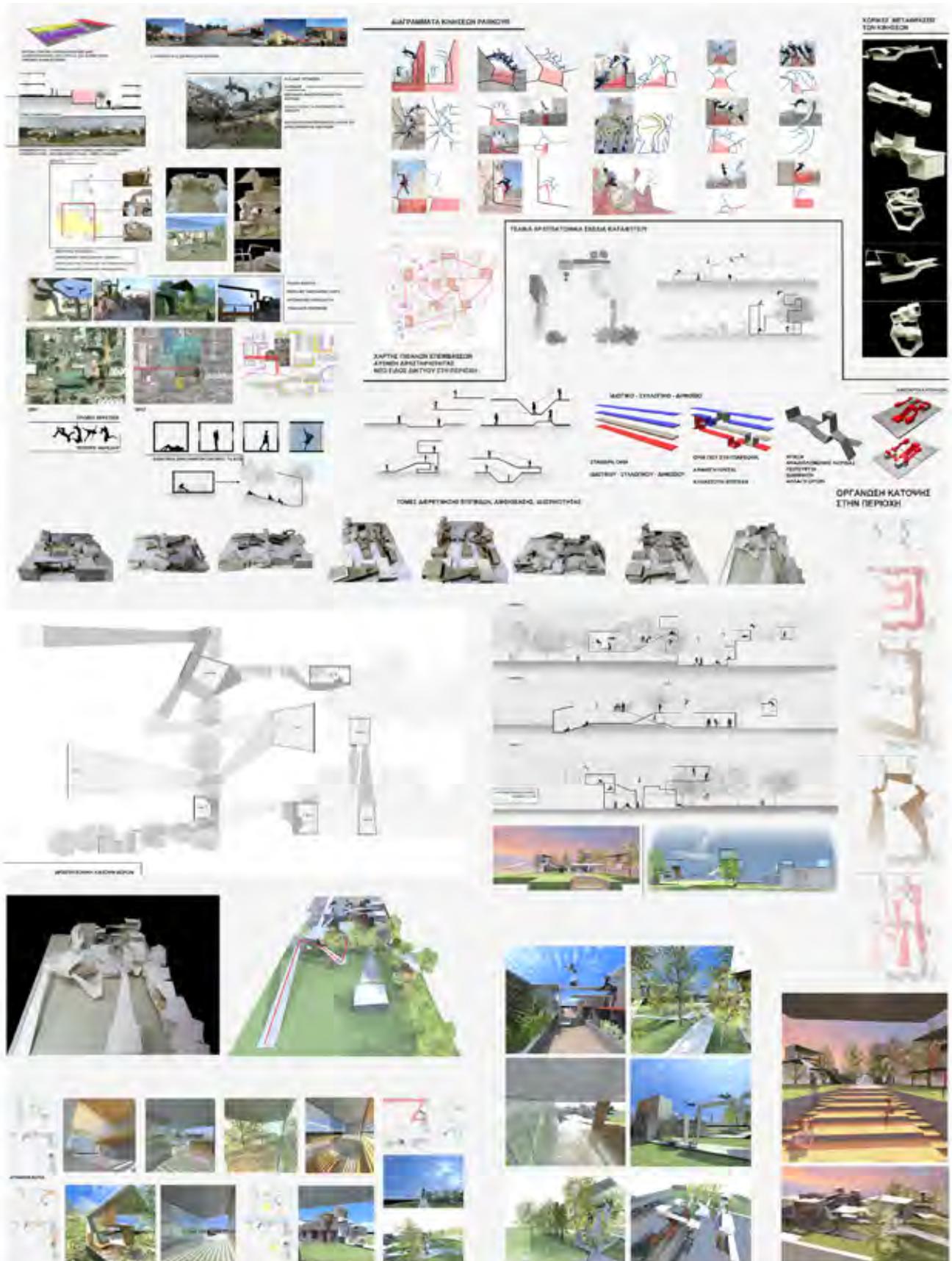

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΧΗΜΑ

ΜΕΘΕΤΗ ΕΠΙΒΑΣΕΙΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΒΟΥΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ARH 300 2009-2012 ARCHITECTURAL DESIGN V

The notion of Designerly Urbanity in the Territorial City

The purpose of the urban design studio is to encourage students of architecture, at an early stage, to jump up scale and operate simultaneously on a territorial scale and on that of proximity. The notion of designerly urbanity is the main theme to be defined by the research initiated by the students seeking a role to architecture for the city, (architecture-as-urbanism). For the purpose of the urban design studio the concept of designerly urbanity is considered to be a dynamic relation between four urban conditions: accessibility, sharing, transgressing edges and polarities. The students are separated, in four dynamic groups addressing each of the four characteristics and introducing definitions regarding urbanity's characteristics into the studio debate. Further on, the students are invited to formulate their own brief, about a metropolitan centrality, based on revealed relations between the four characteristics of urbanity, departing always from the one they had started their analysis. The programmatic formulation of their objectives is then translated into space with the support of strategies and tactics.

A "Diffused Port", Limassol, Cyprus, (Winter Semester 2009-10) Encouraging urbanity through a "diffused port" urban condition

What if, for the sake of pedagogical purposes, some of the port activities could be diffused into an urban environment? Consequently, the heart of the urban design pedagogical project becomes the management of the conflictual proximities of uses and of conditions of porosity. The students were invited to design new urban conditions produced by such superimposition. They managed creatively, some of the flows diffused by the port activities within the urban environment yielding to hybrid urban elements, (spatial and programmatic). The study area is located in a brown field between the old and new ports of Limassol, Cyprus. It is very close to the city's historical centre with increasing developing pressures such as a newly built private marina enclave and a waterfront tourist development. The students' work advocated for the presence of the public domain in such waterfront private developments by introducing firstly a complex programming, of port-city relations and secondly by supporting the urban everydayness.

Η έννοια της αστικότητας στην δικτυωμένη πόλη

Σκοπός του εργαστηρίου αστικού σχεδιασμού είναι η ενθάρρυνση των φοιτητών αρχιτεκτονικής, στα πρώτα στάδια της παιδείας τους, να μεταπηδήσουν στη μεγάλη κλίμακα και να λειτουργήσουν ταυτόχρονα στην κλίμακα του δικτυωμένου αστικού χώρου (networked urban territory), και στην κλίμακα του κοντινού (proximity). Η έννοια της αστικότητας έχει χρησιμοποιηθεί ως κύρια θεματική για καθορισμό έρευνας και σχεδιασμού από τους φοιτητές. Για τους σκοπούς του εργαστηρίου, η έννοια της αστικότητας ορίζεται ως μια δυναμική σχέση μεταξύ τεσσάρων αστικών συνθηκών: προσβασιμότητα, συλλογικότητα, διαπερατότητα ορίων και πόλοι έλξης.

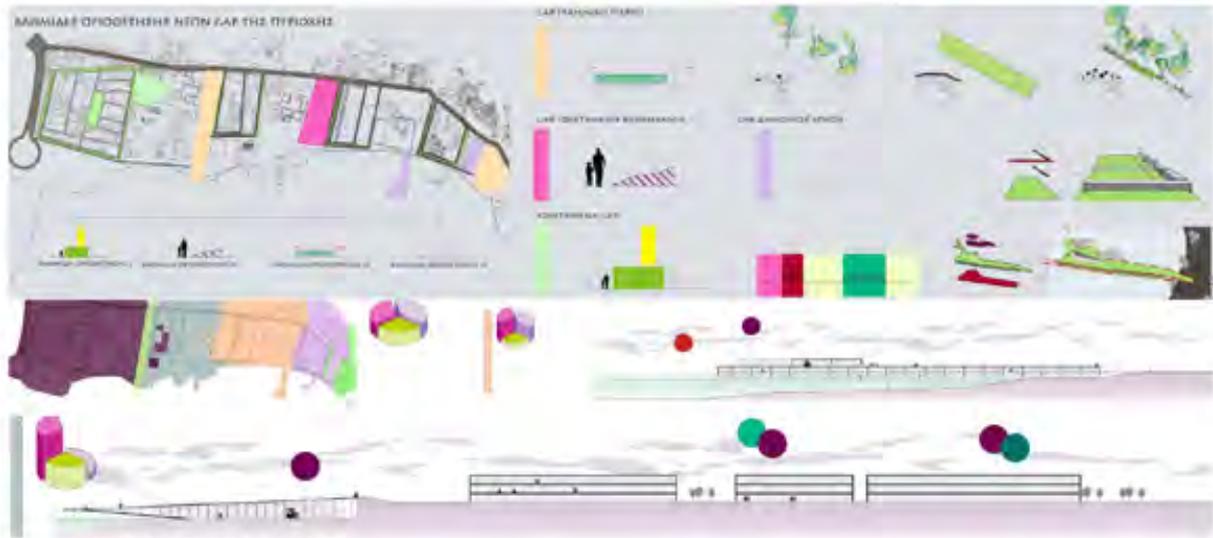
Οι φοιτητές χωρίζονται αρχικά σε τέσσερις ομάδες που αναλογούν στα τέσσερα χαρακτηριστικά της αστικότητας, με σκοπό τον περαιτέρω καθορισμό τους και συσχέτιση τους μέσα από αναλύσεις και συζητήσεις επιτόπου αλλά και στο εργαστήριο. Στη συνέχεια, οι φοιτητές διαμορφώνουν το δικό τους προγραμματικό πλαίσιο, σχετικά με μια μητροπολιτική κεντρικότητα, μέσα από προτεινόμενες συσχετίσεις των τεσσάρων χαρακτηριστικών και με αφετηρία το δικό τους αναλυτικό έργο. Το προγραμματικό πλαίσιο ερμηνεύεται στη συνέχεια στο χώρο μέσα από στρατηγικές και τακτικές που διαμορφώνονται από τις προτάσεις των φοιτητών.

Το «Διάχυτο Λιμάνι», Λεμεσός, Κύπρος, (Χειμερινό Εξάμηνο 2009-10) Ενθαρρύνοντας αστικότητα μέσα από συνθήκες «διάχυτου λιμανιού»

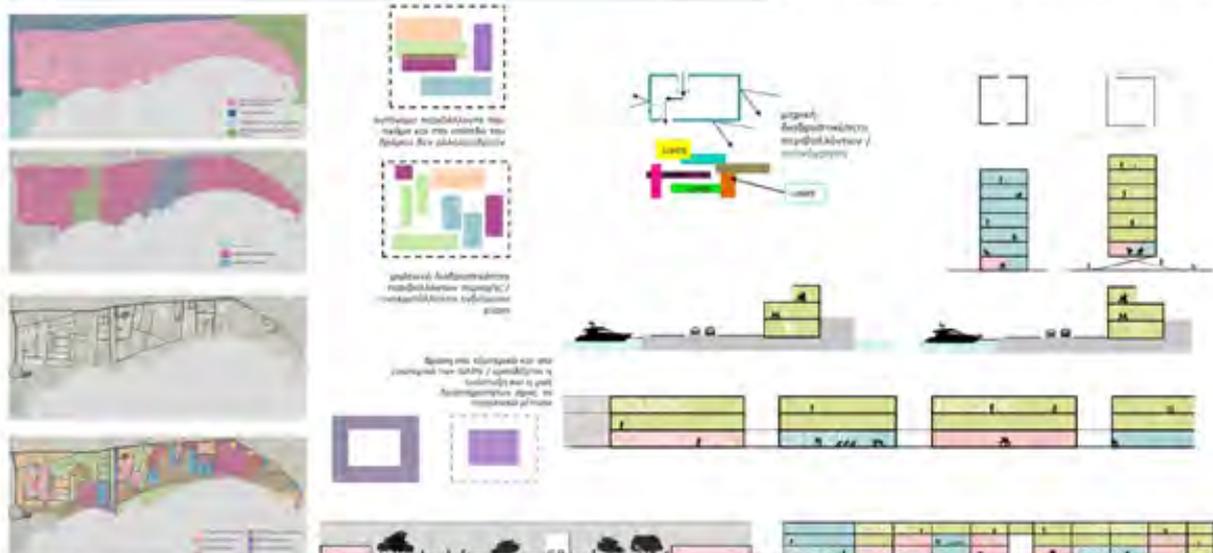
Η σχεδιαστική υπόθεση του εργαστηρίου βασίζεται στη διάχυση κάποιων από τις δραστηριότητες ενός λιμανιού στην πόλη με αποτέλεσμα να τοποθετεί στην καρδιά του σχεδιαστικού εγχειρήματος τη διαχείριση συγκρουόμενων γειτνιάσεων και συνθηκών του πορώδους. Οι φοιτητές προσκλήθηκαν να σχεδιάσουν νέες αστικές συνθήκες που παράγονται από τέτοιες γειτνιάσεις και επικαλύψεις. Διαχειρίστηκαν κάποιες από τις ροές που δημιουργούνται από τη διάχυση των δραστηριοτήτων του λιμανιού στο αστικό περιβάλλον, καταλήγοντας στο σχεδιασμό υβριδικών αστικών στοιχείων, (χωρικά και προγραμματικά).

Η περιοχή μελέτης βρίσκεται σε μια πρώην βιομηχανική περιοχή μεταξύ του παλιού και νέου λιμανιού Λεμεσού στην Κύπρο. Είναι πολύ κοντά στο ιστορικό κέντρο της πόλης και δέχεται αυξανόμενες πιέσεις αστικής ανάπτυξης, όπως η πρόσφατη δημιουργία ενός ιδιωτικού θύλακα μαρίνα και παραλιακών τουριστικών αναπτύξεων.

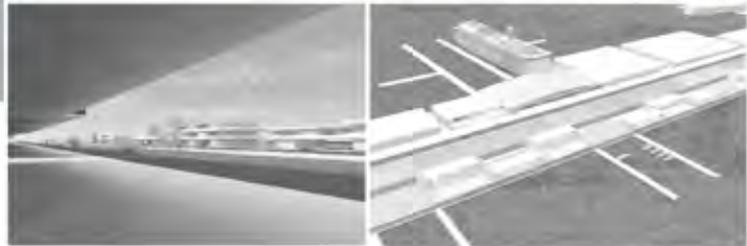
Οι προτάσεις των φοιτητών συνηγορούν για την παρουσία του δημόσιου χώρου και της απρόσκοπτης πρόσβασης της πόλης στη θάλασσα μέσα σε τέτοιους είδους ιδιωτικές αναπτύξεις. Το επιτυγχάνουν με την εισαγωγή πολυσύνθετου προγράμματος που διαχειρίζεται τις σχέσεις πόλης-λιμανιού καθώς επίσης με την υποστήριξη της αστικής καθημερινότητας.

MARIA CHRISTOFI - ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΗ

CHRISTOS ZANTIS - ΧΡΙΣΤΟΣ ΖΑΝΤΗΣ

GIORGOS TRYFONOS - ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

NEIGHBOURHOOD

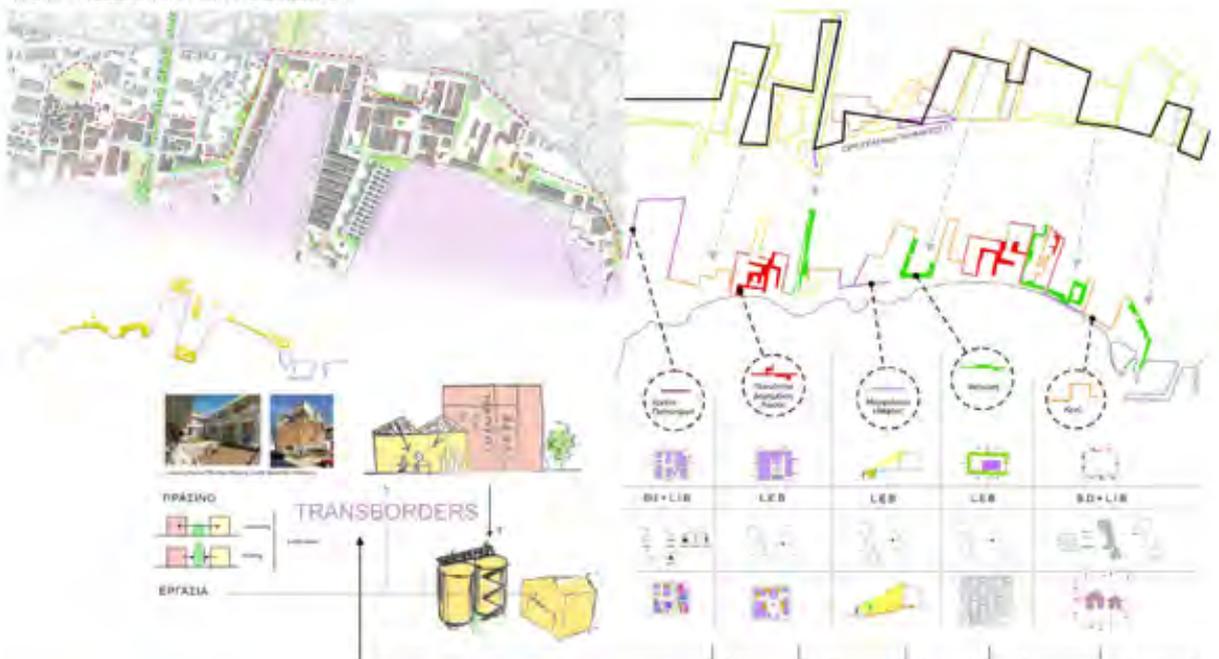
NIKI NICOLAOU - ΝΙΚΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

LINKING

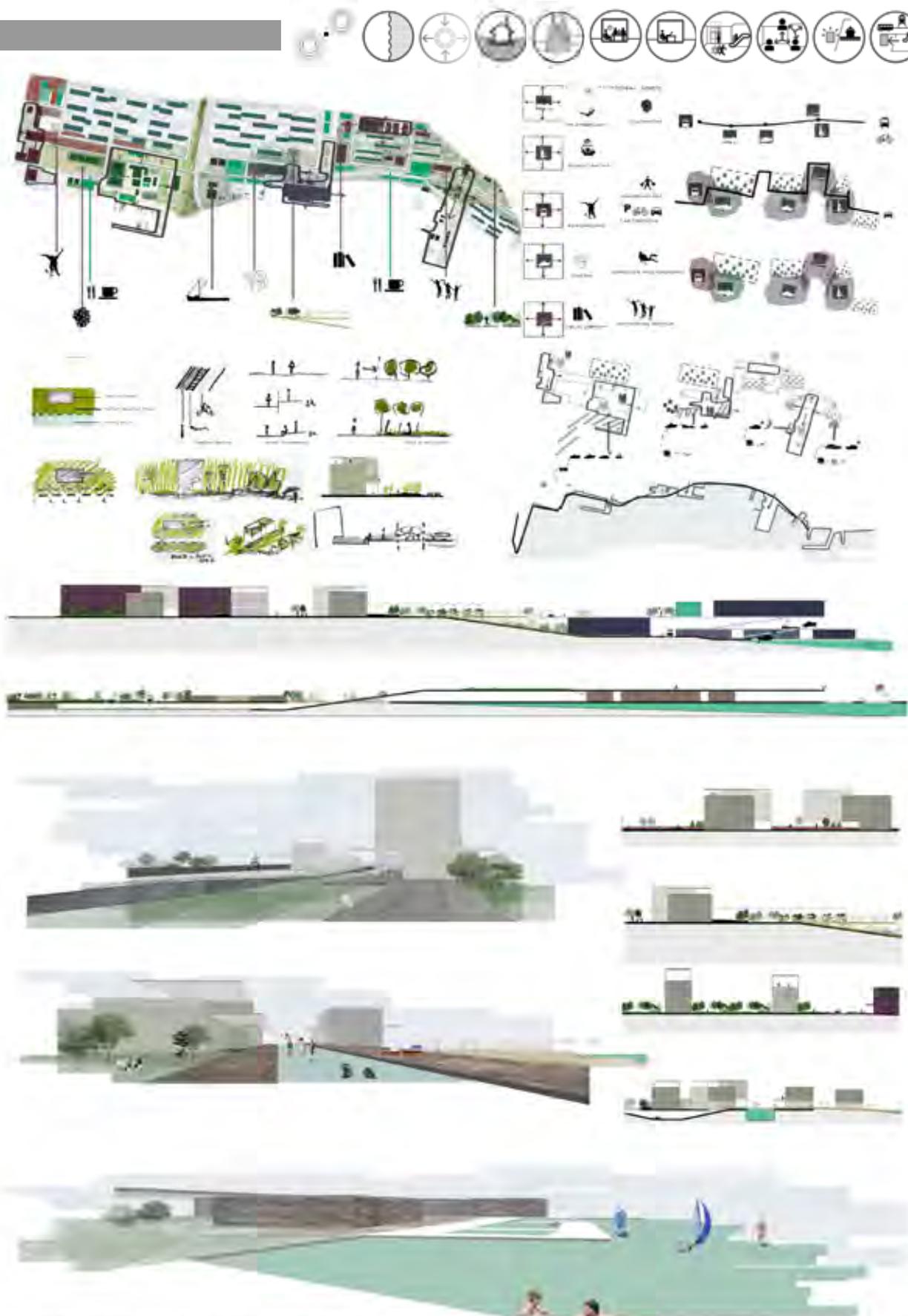
VICKY THEODOROU - ΒΙΚΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΣΑΥΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

SAVIA PALATIE - ΣΑΒΙΑ ΠΑΛΑΤΙΕ

CHRYSANTHI CONSTANTINOY - ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ARH 300 2009-2012 ARCHITECTURAL DESIGN V

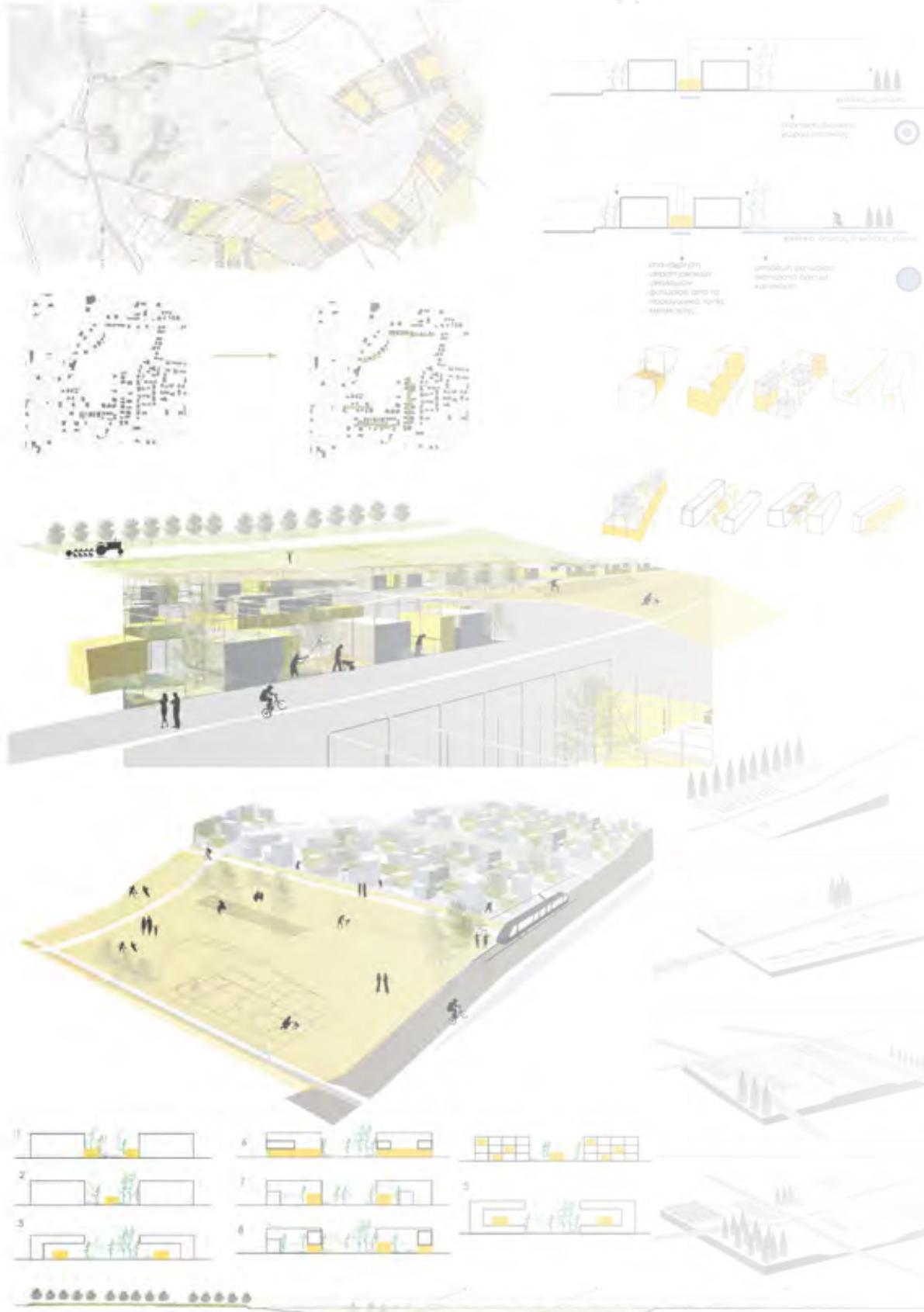
*An "Urban Forest", Nicosia, Cyprus, (Winter Semester 2010-11)
Designing an urban role to large scale open planted spaces in the
urban archipelagos.*

The studio objectives are to give an urban role to large scale open spaces that are caught in the expansion of the contemporary urban archipelago. How to live by the edge of such open spaces, of "urban forests", has become a design challenge, yielding to all sorts of hybrid spatial practices. The students were invited to formulate strategies that manage conflictual conditions between built and unbuilt, between man-made nature and urban environment. Such strategies attributed an active role to the "Urban Forest's" actors, human and non-human, and explicitly connected them to relevant networks of the larger metropolitan scale of the city. The study area is the Athalassa National Forest Park, located south of Nicosia. It is transformed from a peripheral planted forest to a park full of urban activities, increasingly pressured by the surrounded built environment, especially of public character.

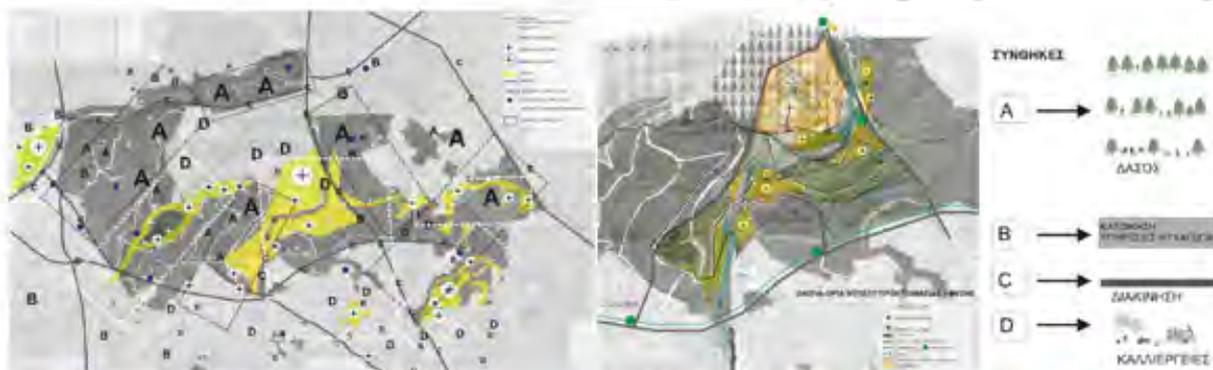
Το «Αστικό Δάσος», Λευκωσία, (Χειμερινό Εξάμηνο 2010-11)

Οι επιμέρους στόχοι του εργαστηρίου, επικεντρώνονται στην κατοίκηση της φύσης μέσα από συνθήκες «αστικότητας». Πιο συγκεκριμένα γίνεται εξερεύνηση των υβριδικών πρακτικών που δημιουργούνται με την κατοίκηση περιμετρικά ενός πολύ μεγάλου ανοικτού φυτεμένου χώρου που έχει γίνει πλέον αναπόσπαστο αστικό στοιχείο του σύγχρονου αστικού αρχιπελάγους, και ορίζεται ως «Αστικό Δάσος». Οι φοιτητές καλούνται να σχεδιάσουν τις προτάσεις τους μέσα από στρατηγικές που ενσωματώνουν εντάσεις μεταξύ του κτιστού και του άκτιστου, μεταξύ της ανθρωπογενούς φύσης και του αστικού περιβάλλοντος. Καθορίζουν δίκτυα αλληλεξάρτησης μεταξύ του «Αστικού Δάσους» και ενός διευρυμένου αστικού ορίου του. Καλούνται μέσα από τις προτάσεις τους να προσδώσουν ένα ενεργητικό αστικό ρόλο στο «Αστικό Δάσος».

Η περιοχή μελέτης είναι ο ευρύτερος χώρος του Εθνικού Δασικού Πάρκου Αθαλάσσας. Βρίσκεται στα νότια της Λευκωσίας και τα τελευταία χρόνια αρχίζει να μεταμορφώνεται από μια μεγάλη ανοικτή φυτεμένη έκταση τις παρυφές της πόλης, σε ένα πάρκο ανάμεσα σε αστικές αναπτύξεις, δημόσιου και ιδιωτικού χαρακτήρα. Η πίεση που εξασκείται στη δόμηση εκτάσεων του Δάσους φαίνεται από τις πρακτικές δόμησης δημόσιων κτιρίων στις παρυφές του.

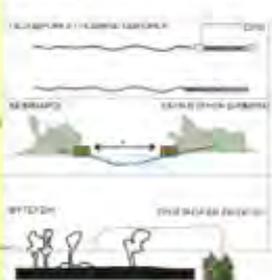
CHRYSTALLA PSATHITI - ΧΡΙΣΤΑΛΛΑ ΨΑΘΙΤΗ

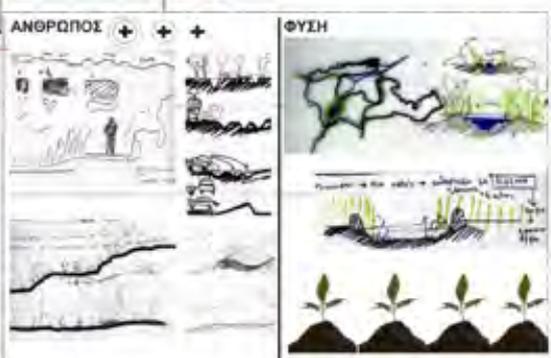
SCALE OF USE

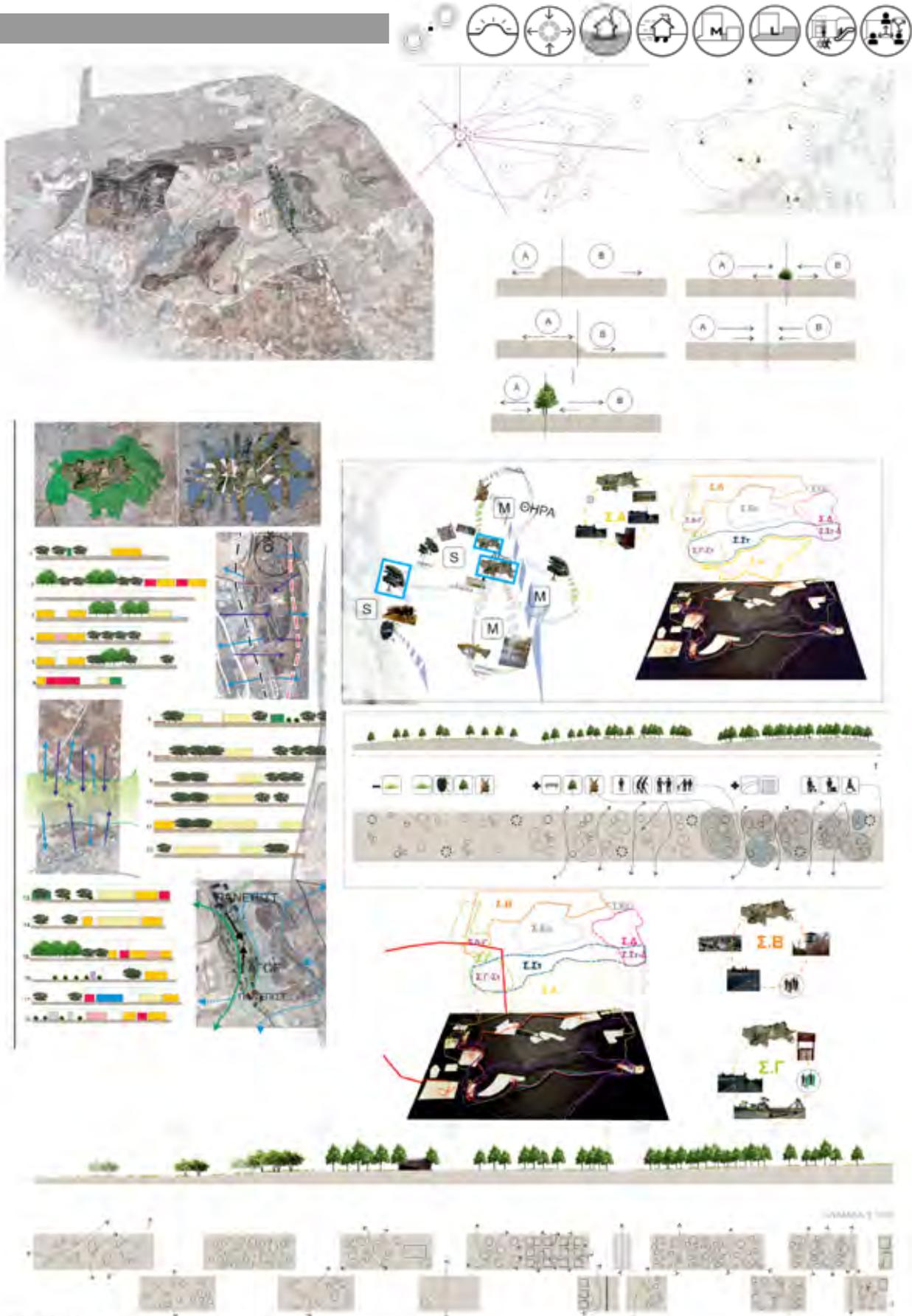
NATURE RULES

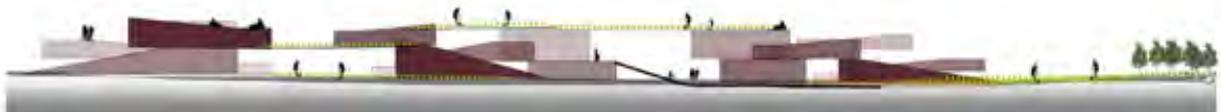
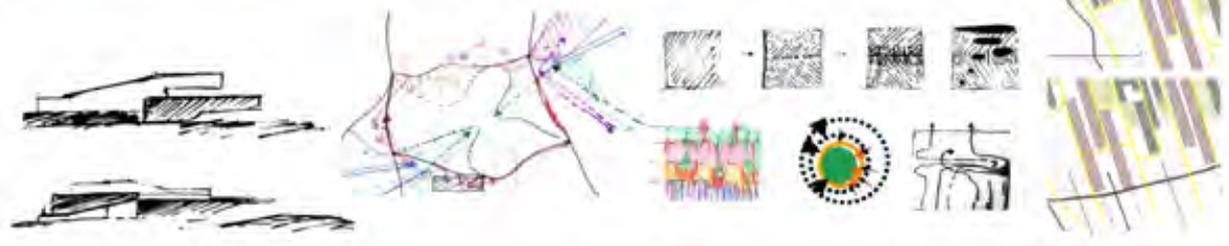
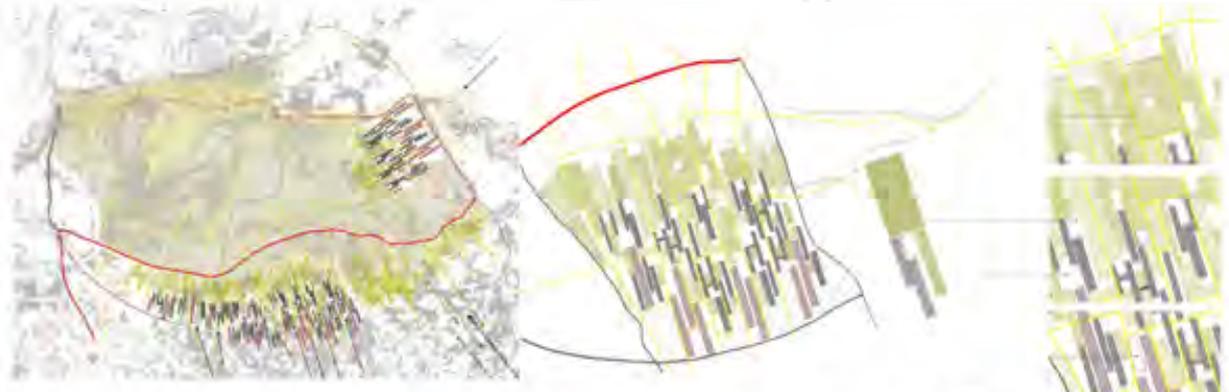

access

ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

ΒΑΝΙΑ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ - ΒΑΝΙΑ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ

CONSTANDINA AGROTI - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΓΡΟΤΗ

ARH 300 2009-2012 ARCHITECTURAL DESIGN V

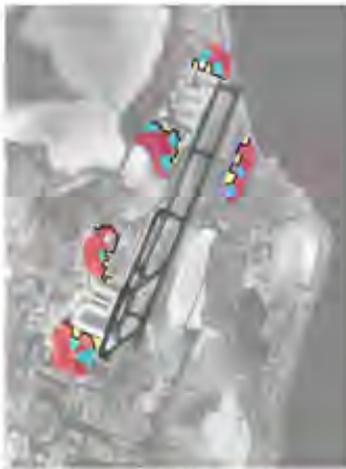
A "Diffused Aeropolis", Larnaca, Cyprus, (Winter Semester 2011-12), Encouraging urban synergies between airports and the hosted urban agglomerations.

The aim of the studio was the design of a "diffused aeropolis". The studio concentrated on the creation of multiple urban connections between airport and city, to take advantage of the increasing importance of airports to their hosted cities. Plus, to avoid creating isolated enclaved urban environments, (aeropolis) which usually come with airport activities. A potential "diffused aeropolis" is the area around the Larnaca International Airport. Its proximity with the natural reserve area of salt lakes and with the sea, creates additional environmental challenges. In fact, the airport was literally placed on the lakes by the Colonial British and then adopted by the Republic of Cyprus and largely extended in late 1970s to replace the inactive International Nicosia Airport that was frozen in the buffer zone after the Turkish invasion. The students were invited to propose new mediating ways for the edges between the natural reserve area, the sea, the urban agglomeration and the airport infrastructure. They proposed forms of urbanity that allow new synergies and proximities even of conflictual uses, diminishing negative impact and managing conflicts as part of their design.

Η «Διάχυτη Αερόπολη», Λάρνακα, (Χειμερινό Εξάμηνο 2011-12)

Συνειδητοποιώντας όλο και περισσότερο τη σημασία των αεροδρομίων πέραν από κόμβους μετακινήσεων και πόλους έλξης δραστηριοτήτων, ως αστικοί καταλύτες που μπορούν να τροφοδοτήσουν δυναμικές στις πόλεις που βρίσκονται με τη δημιουργία πολλαπλών συνδέσεων. Μια «αερόπολη» μπορεί να έχει χαρακτηριστικά πόλης με την ύπαρξη χρήσεων που σχετίζονται με το αεροδρόμιο. Συνήθως όμως οι συνδέσεις της με την ευρύτερη αστική περιοχή στην οποία εντάσσεται περιορίζεται μέσα από δίκτυα συγκοινωνίας. Το παρών εργαστήριο στοχεύει στη δημιουργία της «διάχυτης αερόπολης» ενθαρρύνοντας αστικότητες που μπορούν να προκαλέσουν χωρικές και προγραμματικές συνδέσεις με την πόλη, αποθαρρύνοντας την δημιουργία μιας αυτοτελούς αερόπολης.

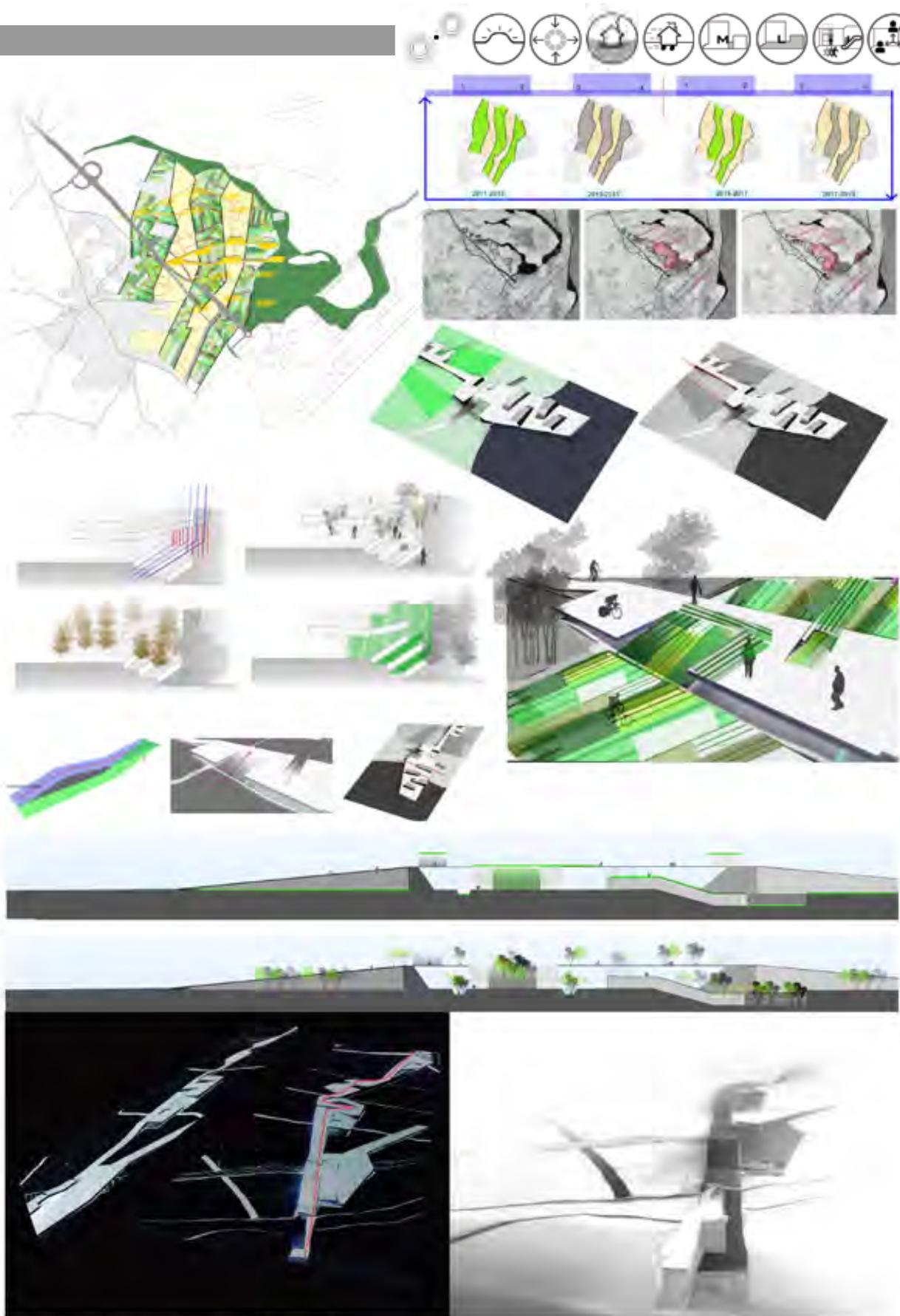
Θα μπορούσε να δει κανείς ως εν δυνάμει διάχυτη αερόπολη την περιοχή της Λάρνακας που γειτνιάζει με τις Αλυκές και το αεροδρόμιο που δυστυχώς είχε χωροθετηθεί μέσα στις Αλυκές, επί Αγγλοκρατίας και επεκτάθηκε μετά το 1974 για να γίνει το Διεθνές Αεροδρόμιο της Κύπρου. Για να γίνει αυτό χρειάζεται ένα νέος τρόπος διαμεσολάβησης των ορίων μεταξύ του φυσικού τοπίου των Αλυκών, της μητροπολιτικής περιοχής Λάρνακας και της υποδομής του αεροδρομίου. Οι φοιτητές ενθαρρύνθηκαν να μελετήσουν μορφές αστικότητας που τροφοδοτούν τη δημιουργία της «διάχυτης αερόπολης», επιτρέποντας, νέες συνέργειες, νέες γειτνιάσεις ακόμα και αντικρουόμενων χρήσεων ελαχιστοποιώντας όμως τυχόν αρνητικές επιπτώσεις και διαχειριζόμενοι υφιστάμενες εντάσεις ως μέρος των προτάσεων τους.

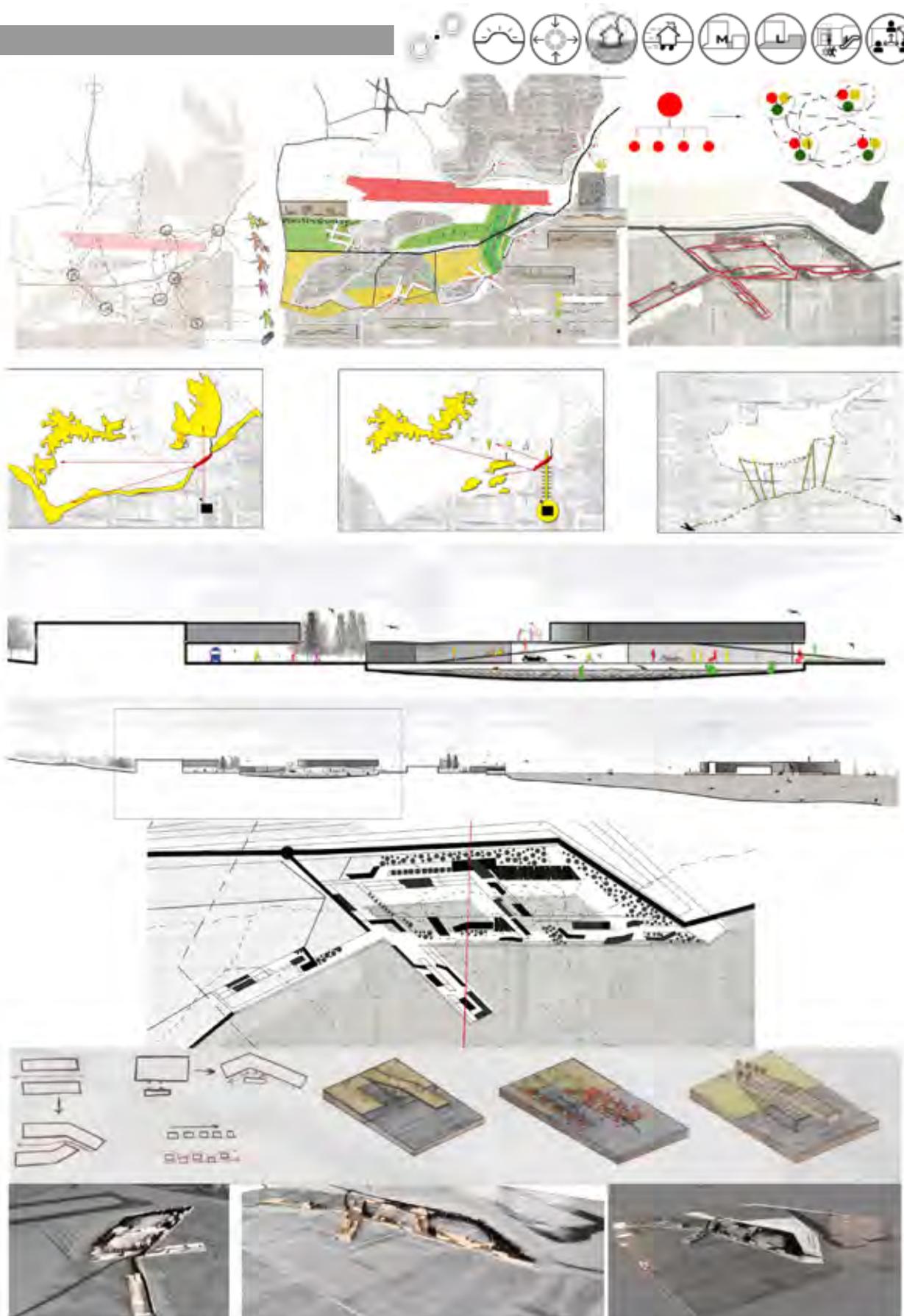
ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΑΠΙΟΤΙΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΙΩΤΗΣ

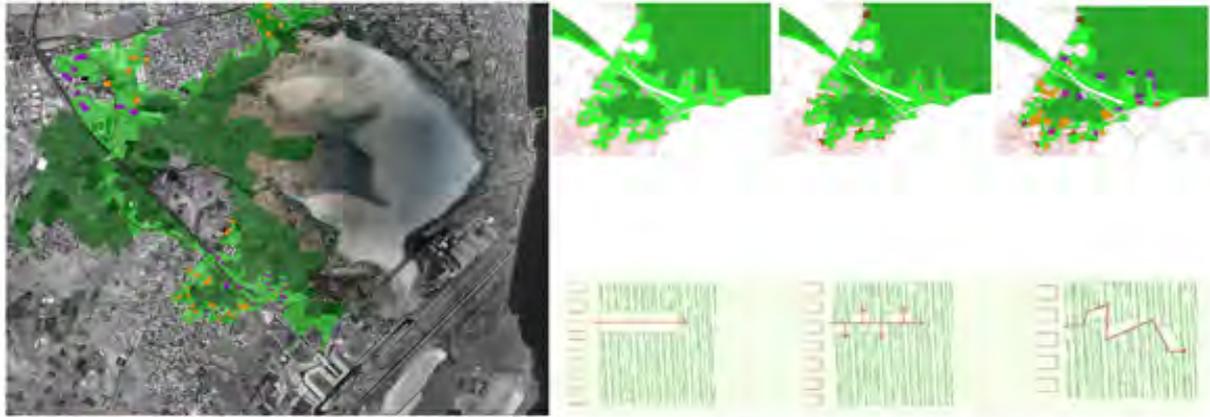
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΕΜΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

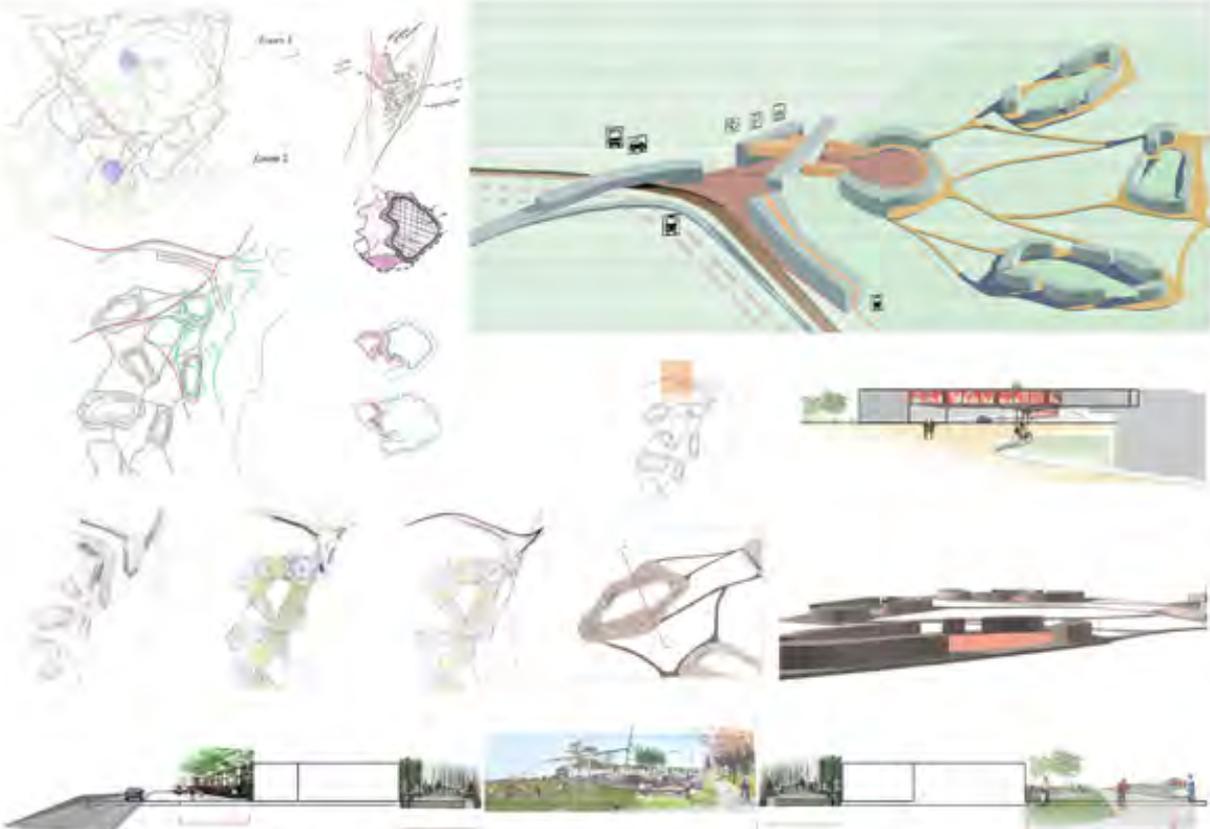
ΑΝΘΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΝΘΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

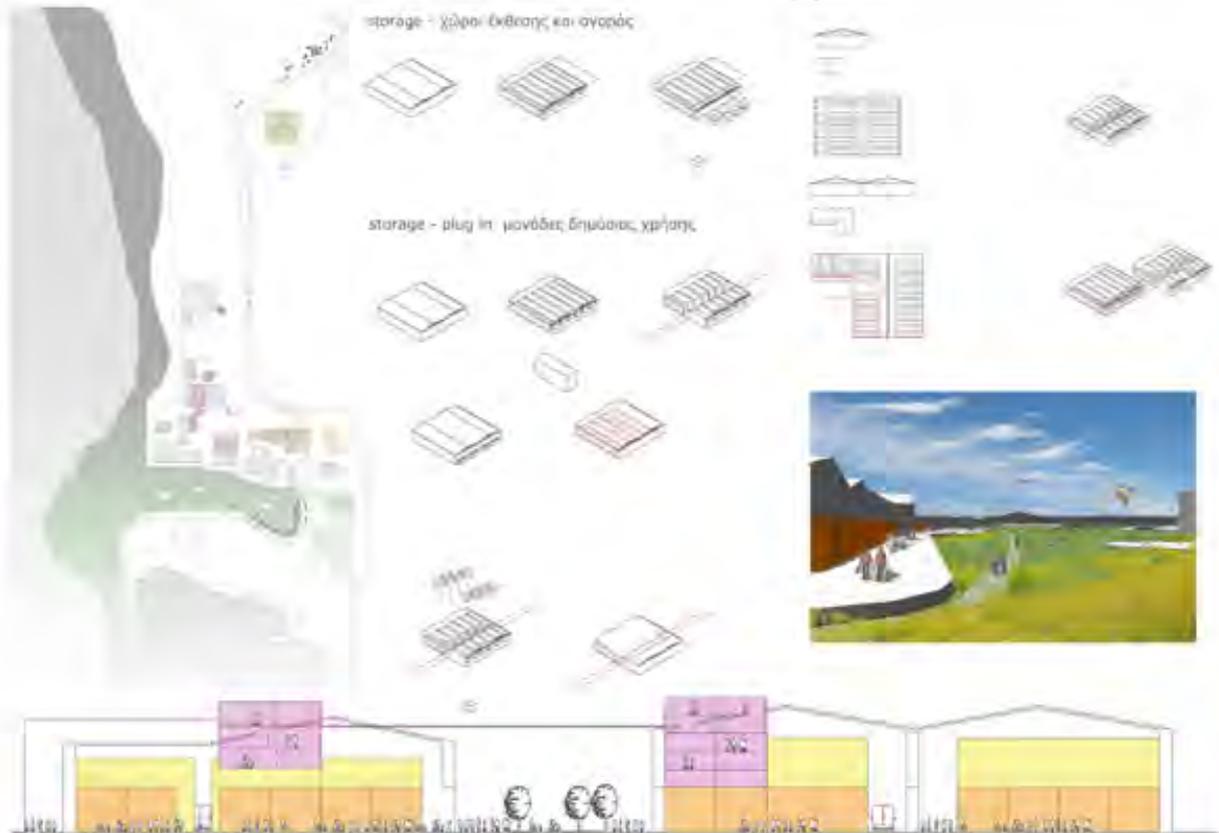
KYRIAKI ECONOMOU - KYRIAKH OIKONOMOU

ΠΑΥΛΙΝΑ ΕΛΛΙΝΑ - ΠΑΥΛΙΝΑ ΕΛΛΗΝΑ

ΑΝΤΡΗ ΚΟΥΝΑΡΗ - ΑΝΤΡΗ ΚΟΥΝΑΡΗ

MARIA KYRISAVVA - ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΣΑΒΒΑ

STELLA TACOSIANI - ΣΤΕΛΛΑ ΤΑΟΥΣΙΑΝΗ

ARH 301 2009-2012 ARCHITECTURAL DESIGN VI

The course "Architectural Design VI – Architectural Technology" refers to the integrated architectural design of a building with advanced technological requirements. The design methodology is based on the development of the respective areas of the building morphology, construction and environmental design. Horizontal component comprises the structure.

In an initial stage the proposed urban space, the functional zones of the building and the structure are investigated. With the development of a general morphology of units or the entire building, in an initial stage the formulation of an abstract design concept and the coordination between construction, function and form are aimed at. The architectural design is further developed as to the functional disposition, the structure and the building envelope. Subsequently the energy efficiency of the building is investigated. The final stage of development consists of the construction design of the proposed elements and systems in detail.

In the Spring Semester 2009-10, the design of a Research Center for Advanced Mobility Technologies was proposed with the aim to host an international research platform of fundamental and applied research with regard to environmental issues and alternative mobility ways within the cities. In the Spring Semester 2010-11 the design of a See Research Platform was proposed, aiming at the development of a multi-disciplinary center for modelling and simulation in different scientific areas of importance and concerning mainly maritime environmental aspects. The research center activities differentiate in depth and nature based on international scientific requests and future national and international cooperation networks in research and industry. In the Spring Semester 2011-12 the required Cyprus Exhibition Centre for Research and Technology aimed at hosting short- and long-term research activities of theoretical and applied nature. Major part of the results is to be disseminated through presentations, seminars and exhibitions and be advanced for implementation within international cooperation networks. The building is required to comprise a focal point of research and technological advancements for the wider South-Eastern Mediterranean. The building units have a total area of 2000 m² and they are expected to provide adaptable, flexible spaces, where different researchers may work at different time periods.

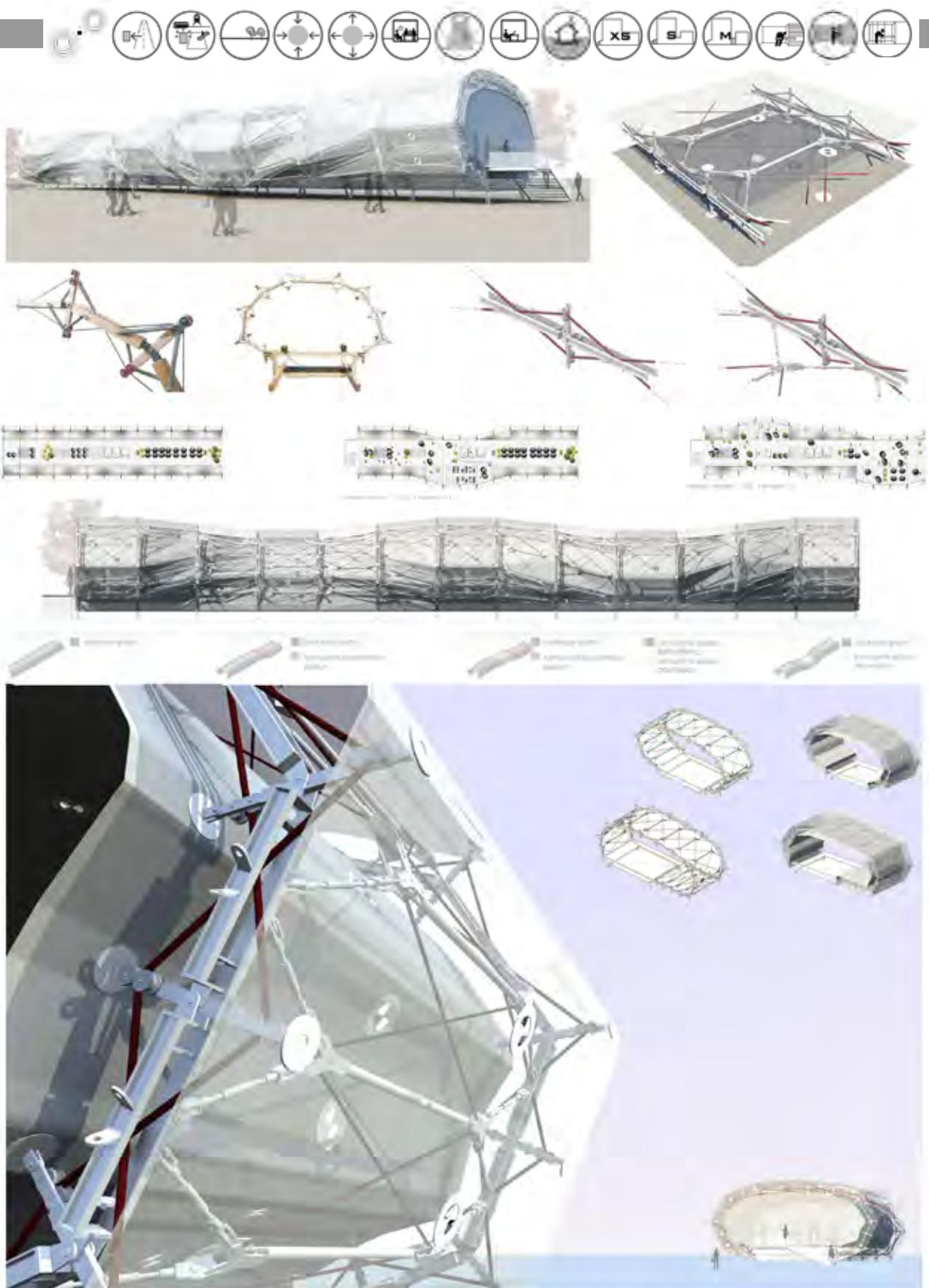
In all cases of equal high importance is the design requirement for the proposed building to comprise symbolically a prototype of technological development of contemporary structures, or and of its internal special functional character, at esthetic and morphological level, and while displaying the interrelated areas of function, construction and energy efficiency.

Το μάθημα «Αρχιτεκτονική Σύνθεση VI – Αρχιτεκτονική Τεχνολογία» αναφέρεται στην ενιαία αρχιτεκτονική σύνθεση κτιρίου με προχωρημένες τεχνολογικές απαιτήσεις. Η μεθοδολογία της συνθετικής ανάπτυξης της μελέτης στηρίζεται στην ανάπτυξη των αντίστοιχων τομέων της κτιριακής μορφολογίας, της οικοδομικής κατασκευής και του περιβαλλοντικού – ενεργειακού σχεδιασμού. Οριζόντια συνιστώσα αποτελεί η δομική κατασκευή.

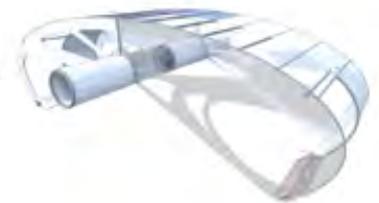
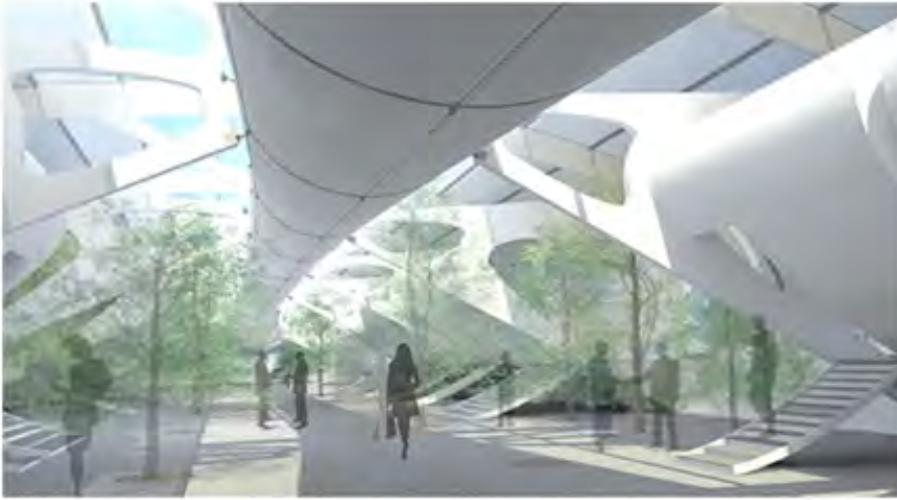
Σε αρχικό στάδιο διερευνάται ο προτεινόμενος πολεοδομικός χώρος ανέγερσης του κτιρίου, οι λειτουργικές ζώνες του κτιρίου και η κατασκευή. Με την ανάπτυξη γενικής μορφολογίας μονάδων ή του κτιριακού συνόλου, στόχο αποτελεί σε πρωταρχικό στάδιο η διαμόρφωση αφενός μιας αφαιρετικής, κατευθύνουσας συνθετικής ιδέας, αφετέρου ενός συντονισμού μεταξύ κατασκευής, λειτουργίας και μορφής. Η αρχική αρχιτεκτονική ιδέα αναπτύσσεται περαιτέρω μέσω της διαμόρφωσης των λειτουργικών χώρων του κτιρίου, της δομικής κατασκευής και του κτιριακού περιβλήματος. Ακολούθως διερευνάται η ενεργειακή επάρκεια του κτιρίου. Τελικό στάδιο ανάπτυξης της συνθετικής μελέτης αποτελεί ο οικοδομικός σχεδιασμός των προτεινόμενων στοιχείων και συστημάτων της κατασκευής σε λεπτομέρεια.

Κατά το Εαρινό Εξάμηνο 2009-10, προτάθηκε ο σχεδιασμός Κέντρου Έρευνας και Προώθησης Προηγμένων Τεχνολογιών Μετακίνησης, με στόχο την στέγαση των κτιριακών αναγκών μιας διεθνούς ερευνητικής πλατφόρμας, βασικής και εφαρμοσμένης ερευνάς, σε σχέση με περιβαλλοντικά θέματα και την αναζήτηση εναλλακτικών τρόπων μετακίνησης εντός των πόλεων. Κατά το Εαρινό Εξάμηνο 2010-11, προτάθηκε ο σχεδιασμός Πλατφόρμας Έρευνας Θαλάσσης με στόχο την ανάπτυξη ενός πολυκλαδικού κέντρου μορφοποίησης και εξομίωσης σε διάφορους επιστημονικούς τομείς αιχμής που αφορούν κυρίως την περιβαλλοντική διάσταση του θαλάσσιου βυθού. Οι δραστηριότητες του Κέντρου Ερευνών μεταλλάσσονται σε εύρος και στη φύση τους, ανάλογα με τη διεθνή επιστημονική ζήτηση και τα μελλοντικά εθνικά και διεθνή δίκτυα συνεργασίας, των ερευνητών και της βιομηχανίας. Κατά το Εαρινό Εξάμηνο 2011-12, το προτεινόμενο Εκθεσιακό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας Κύπρου ζητείται όπως φιλοξενεί βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες ερευνητικές δραστηριότητες θεωρητικής και εφαρμοσμένης φύσης, ενώ μέρος των αποτελεσμάτων θα διαχέεται μέσω παρουσιάσεων, επιμορφωτικών σεμιναρίων και εκθέσεων και θα προωθείται για εφαρμογή εντός διεθνών δικτύων συνεργασίας. Το κτίριο θα μπορεί να αποτελεί κομβικό σημείο ερευνητικής και τεχνολογικής ανάπτυξης στην ευρύτερη περιοχή της νότιο-ανατολικής Μεσογείου. Οι κτιριακές μονάδες έχουν συνολικό ωφέλιμο εμβαδόν 2000 m² και αναμένεται να παρέχουν μεταλλάξιμους, ευέλικτους λειτουργικούς χώρους, όπου θα μπορούν να εργάζονται διάφοροι ερευνητές, σε διαφορετικές χρονικές περιόδους.

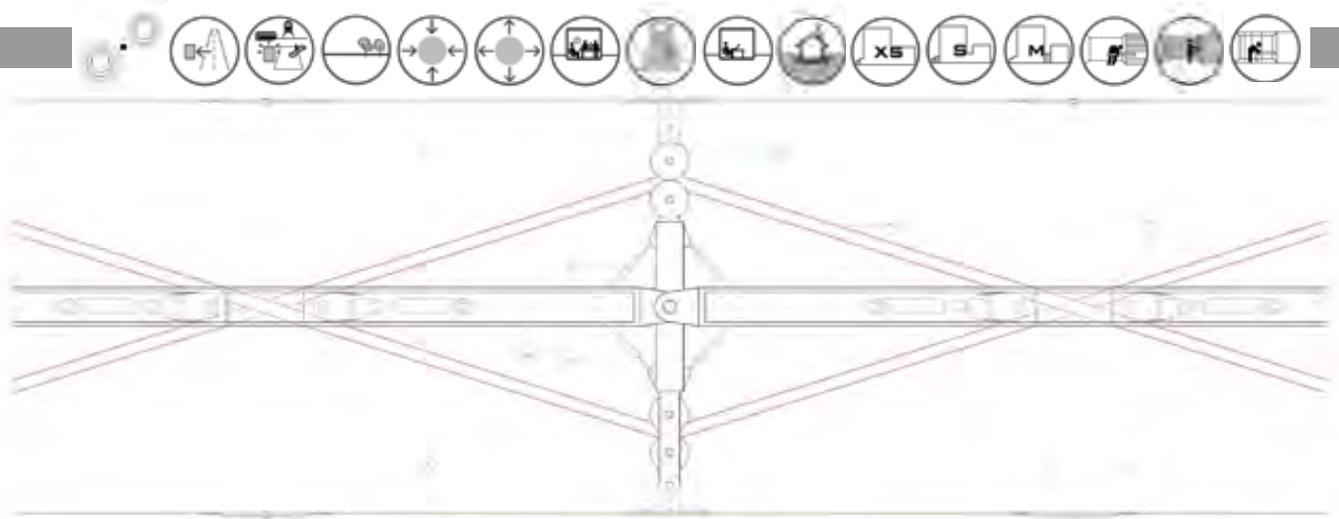
Σε όλες τις περιπτώσεις, εξίσου υψηλής σημασίας είναι το απαιτούμενο της αρχιτεκτονικής σύνθεσης, όπως το προτεινόμενο κτίριο αποτελεί συμβολικά πρότυπο της τεχνολογικής εξέλιξης των σύγχρονων κατασκευών, ή και του εσωτερικού ειδικού λειτουργικού του χαρακτήρα, σε αισθητικό και μορφολογικό επίπεδο, και επιπλέον προβάλλοντας τους αλληλοσυνδεδεμένους τομείς της λειτουργίας, της κατασκευής και της ενεργειακής επάρκειας.

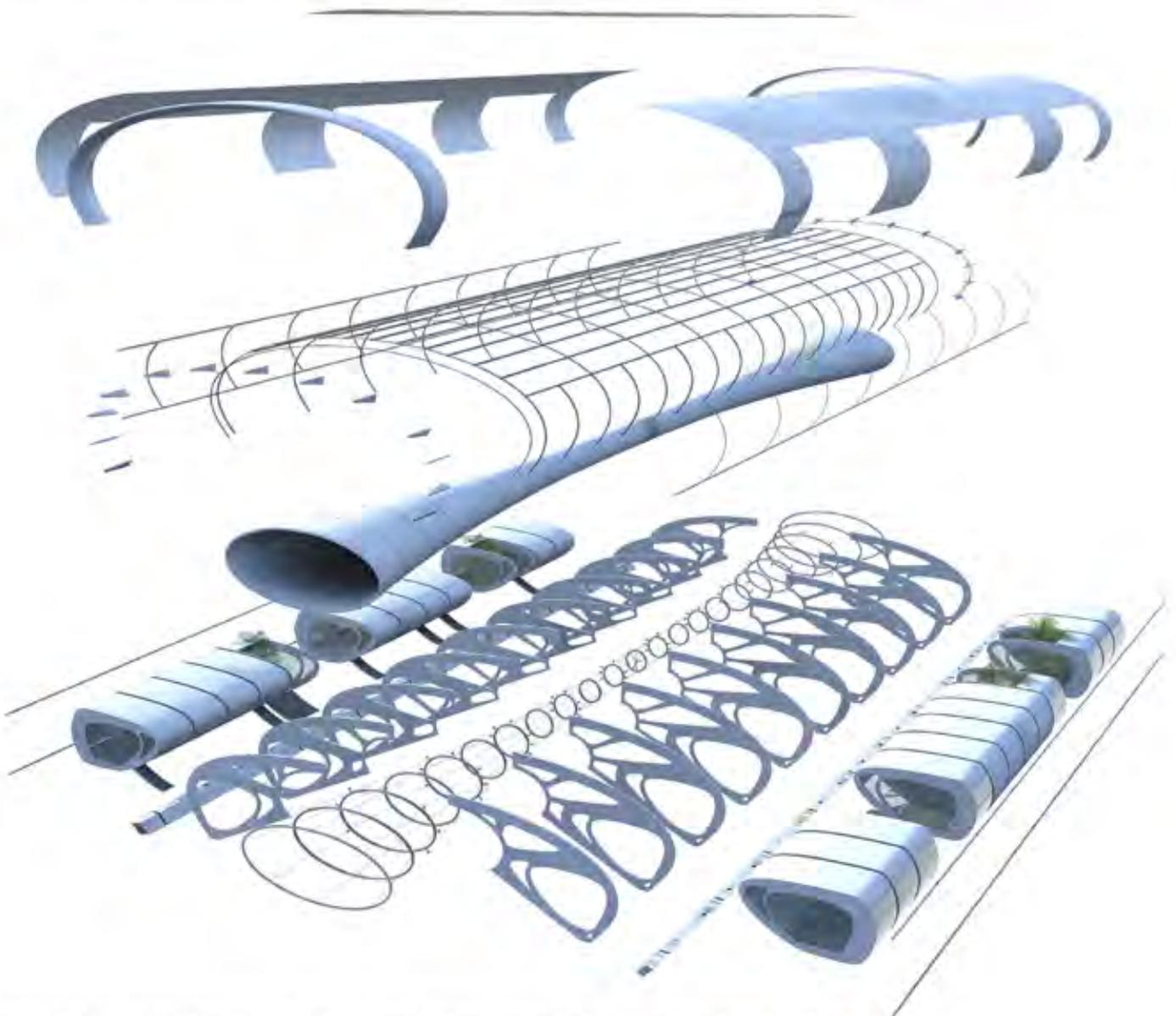
ΣΑΥΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΣΟΦΙΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ - ΣΟΦΙΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΙ - ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΙ

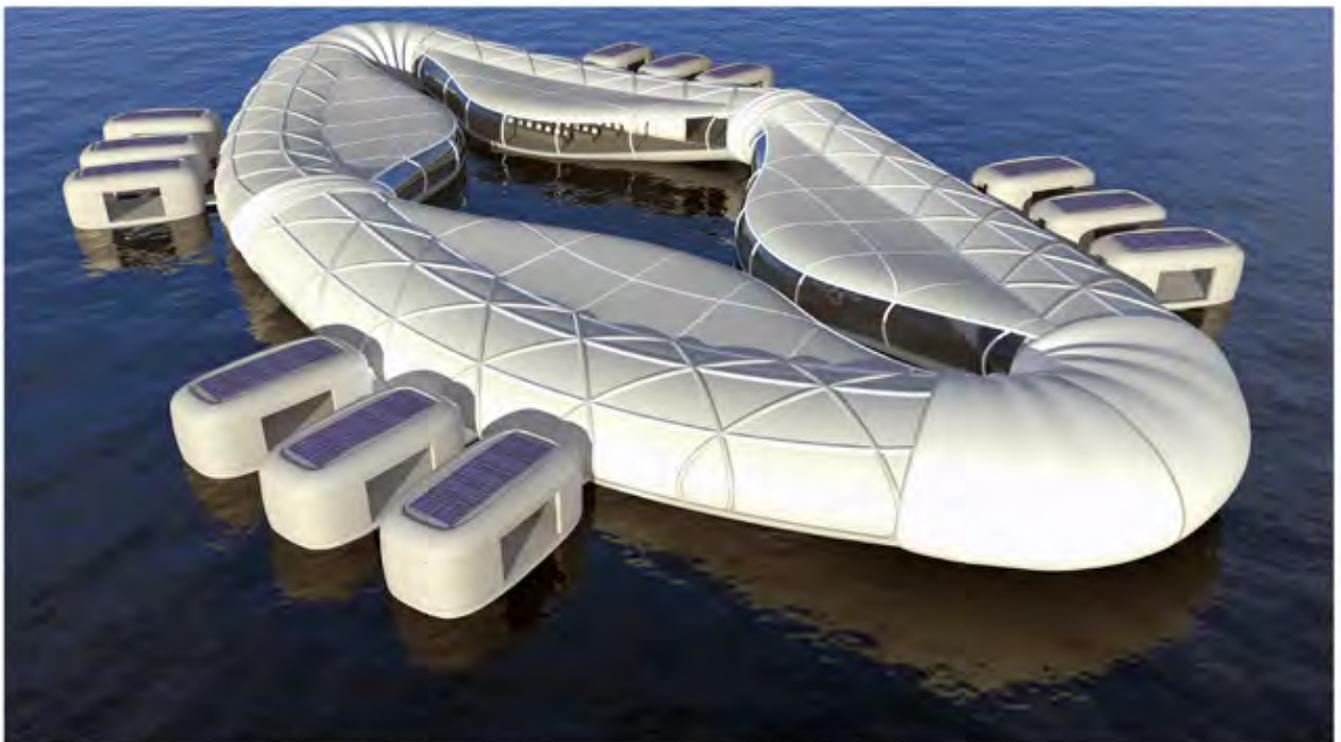
ΝΙΚΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ - ΝΙΚΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΕΛΕΝΑ ΠΙΛΑΒΑΚΙ - ΕΛΕΝΑ ΠΗΛΑΒΑΚΗ, ΓΙΟΡΓΟΣ ΤΡΥΦΟΝΟΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

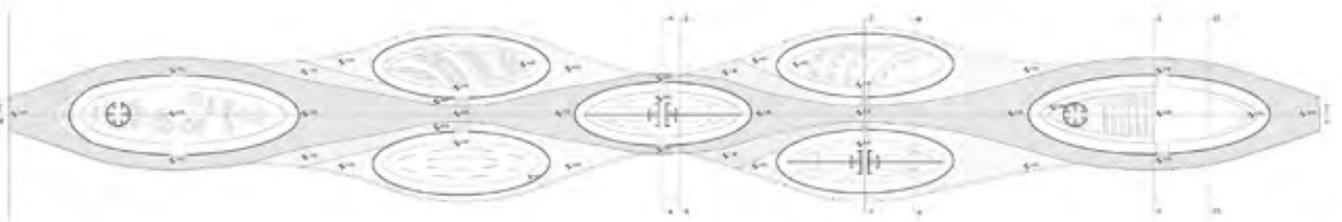
ΣΑΥΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΔΟΥ - ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΣΟΦΙΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ - ΣΟΦΙΑ ΓΕΩΛΟΓΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΙ - ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΗ

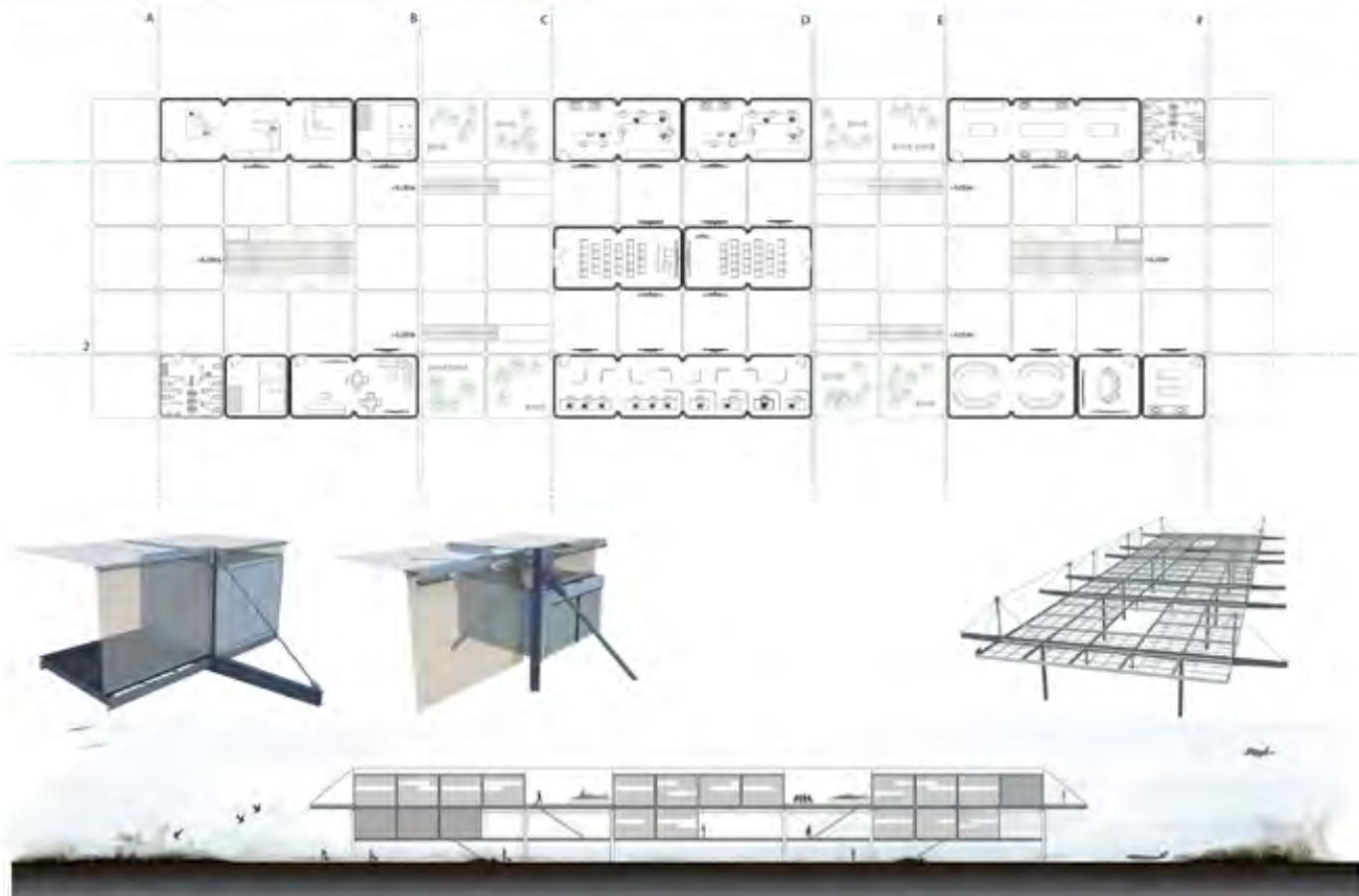

ΝΙΚΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ - ΝΙΚΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΕΛΕΝΑ ΠΙΛΑΒΑΚΗ - ΕΛΕΝΑ ΠΙΛΑΒΑΚΗ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΥΦΟΝΟΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΥΦΟΝΟΣ

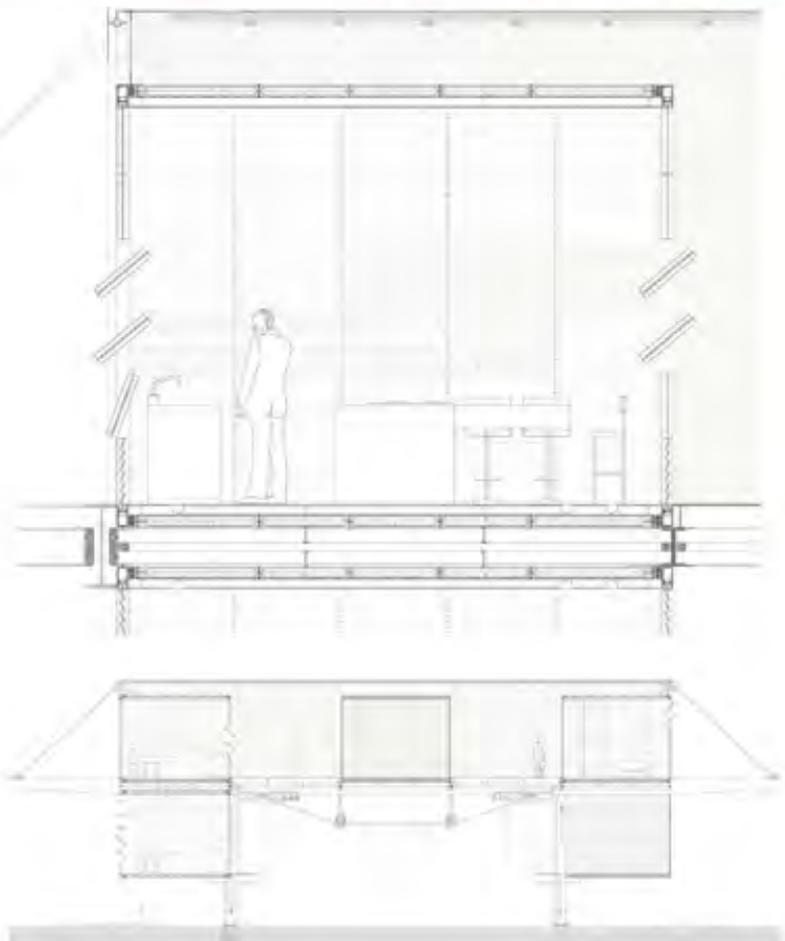

KONSTANTINA AGROTI – ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΓΡΟΤΗ, MELINA ANTONIOU - ΜΕΛΙΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ELENA KONSTANTI – ΕΛΕΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ

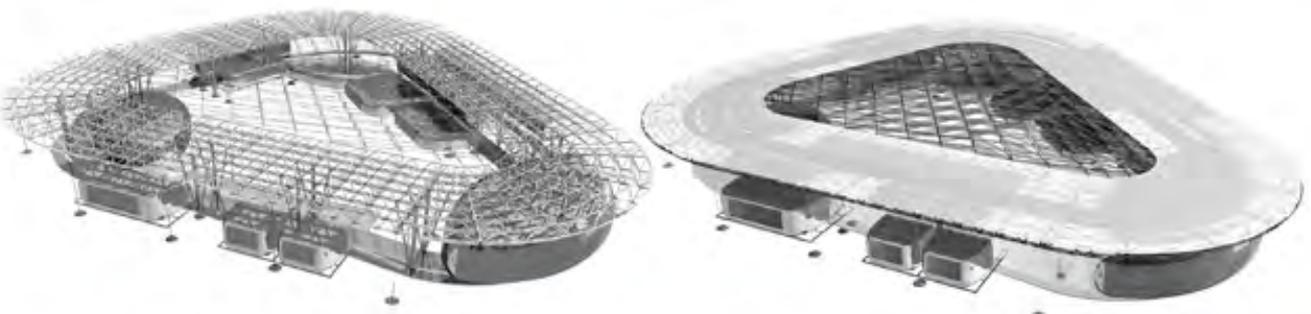

STELLA ATHINI – ΣΤΕΛΛΑ ΑΘΗΝΗ, ΙΦΙΓΕΝΙΑ ΛΑΜΒΡΟΥ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ, ΝΙΚΗ ΠΙΡΙΚΗ – ΝΙΚΗ ΠΙΡΙΚΗ

STELLA ATHINI - ΣΤΕΛΛΑ ΑΘΗΝΗ, ΙΦΙΓΕΝΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ, ΝΙΚΗ ΠΙΡΙΚΗ - ΝΙΚΗ ΠΙΡΙΚΗ

ΙΩΑΝΝΑ ΕΛΙΑ – ΙΩΑΝΝΑ ΗΛΙΑ, RAFAELLA ΠΑΥΛΟΥ – ΡΑΦΑΕΛΛΑ ΠΑΥΛΟΥ, ΕΛΙΝΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΟΥ - ΕΛΙΝΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΟΥ

ARH 400 2009-2010 ARCHITECTURAL DESIGN VII

The design of the New Museum was based on the formulation of a double strategy. The first strategy would respond to the realistic plans for the expansion of the current Archaeological museum and its connection to the city of Nicosia. The second strategy was the selection of an alternative fixed and/or dynamic collection, by the students. The programmatic and museological interrelation of the two collections: the archaeological museum's collection and the collection selected by the students, would form the foundation for a theoretical exploration over the political role of the museum and memory in the particular sociopolitical context of Nicosia. In this context, the students were asked to respond to the actual programmatic needs of Cyprus Archaeological museum and to introduce new elements that would further elaborate and renew museological conventions.

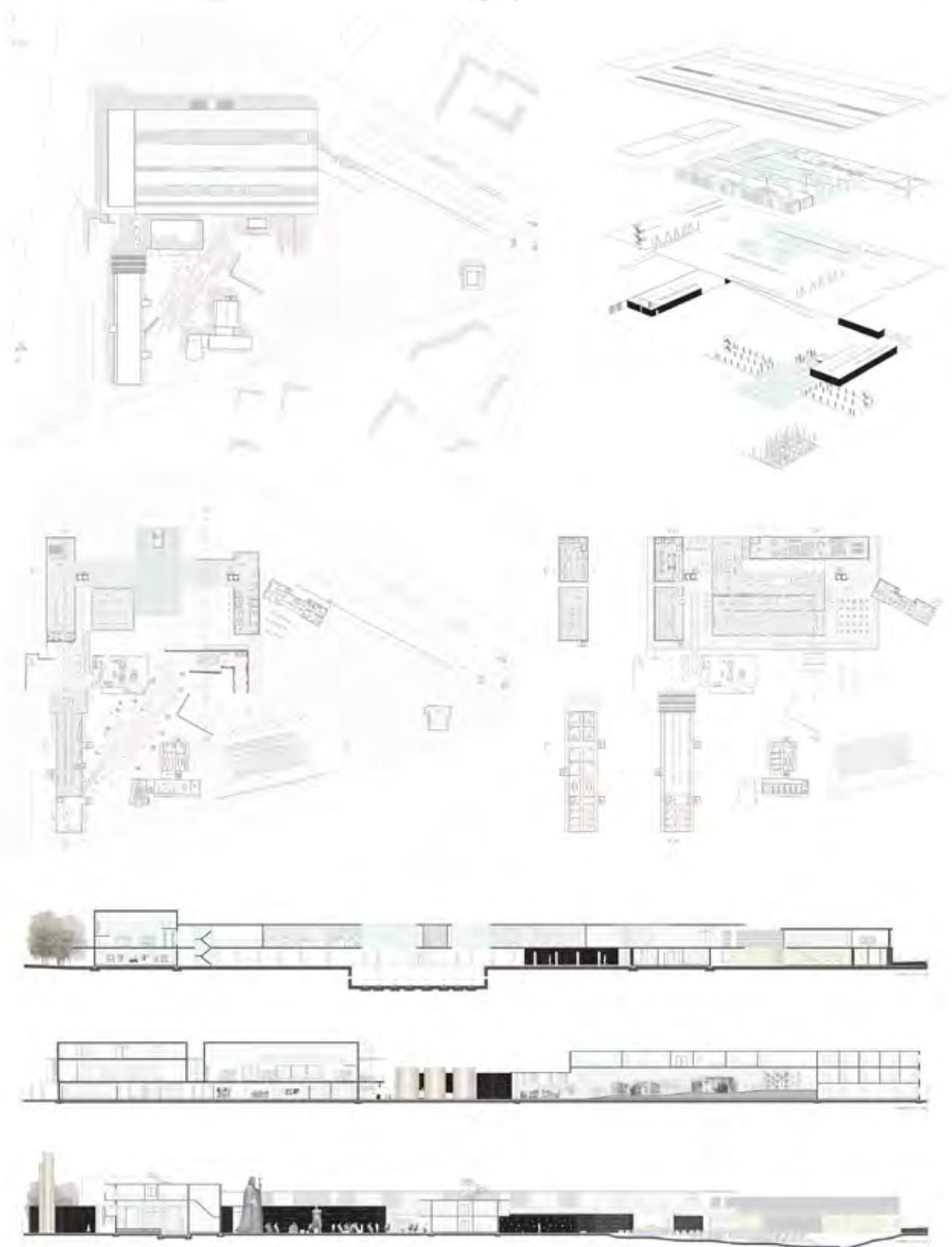
Furthermore, issues related to contemporary collective memory and architectural heritage were also explored through the mindful placement of the New Museum at the site of the Old Nicosia General Hospital. These issues were further investigated by discussing the possibilities for demolition, preservation or restoration of the main 1940's hospital building and the rest of the medical complex.

In this context, the planning of the New Museum became a way to manage with the city's whole memory reservoir, where the projects used the urban territory, museum architecture and collections re-arrangement, as negotiating tools for the collective traumas. Through this negotiation, the New Museum allowed the envisioning of an alternative city, relieved from the political traumas of the past. In parallel, project search for ways to highlight and emphasise elements of built and natural surroundings, in a dynamic museological framework, which aim to redefine the relations between everyday life, history, art and culture.

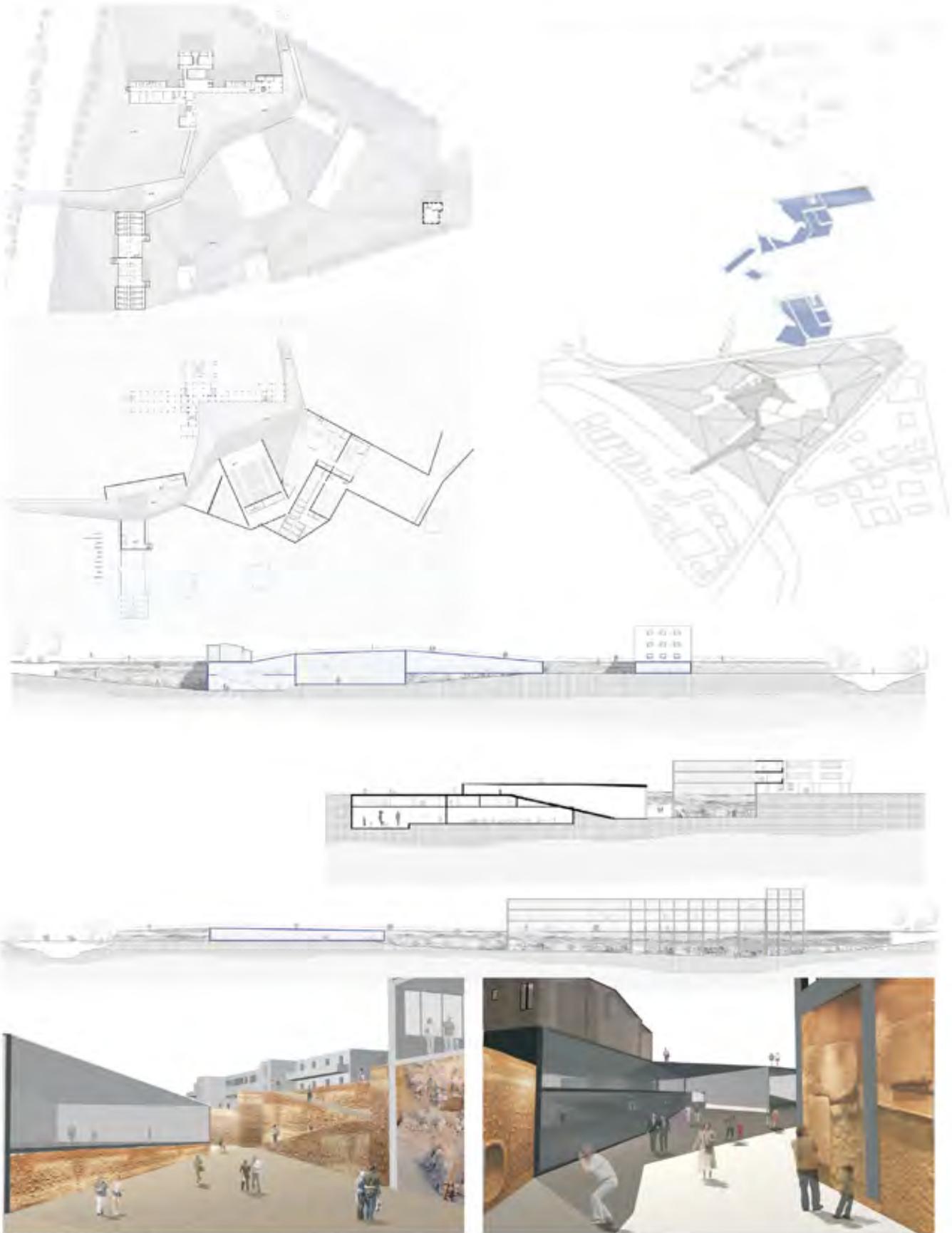
Στο Νέο Μουσείο ζητήθηκε η διαμόρφωση μιας διπλής στρατηγικής: Η πρώτη ανταποκρίθηκε στο ρεαλιστικό σχέδιο επέκτασης των δραστηριοτήτων του αρχαιολογικού μουσείου και της σύνδεσής του με την πόλη της Λευκωσίας. Η δεύτερη, αφορούσε στη στέγαση μιας δεύτερης συλλογής που κάθε φοιτητής κλήθηκε να επιλέξει. Ο συσχετισμός των δυο αυτών εκθέσεων αποτέλεσε τη βάση για θεωρητικό προβληματισμό πάνω στη πολιτική σημασία του μουσείου και της διαχείρισης της μνήμης, στις ιδιαίτερες κοινωνικοπολιτικές συνθήκες της Λευκωσίας. Σε αυτό το πλαίσιο, οι φοιτητές κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν τις πραγματικές λειτουργικές ανάγκες του αρχαιολογικού μουσείου και να συμβάλλουν με την εισαγωγή νέων δεδομένων στην επεξεργασία και ανανέωση των καθιερωμένων μουσειακών προτύπων.

Μια επιπλέον παράμετρος: η χωροθέτηση του Νέου Μουσείου στο οικόπεδο του Παλιού Γενικού Νοσοκομείου, πραγματοποιήθηκε την σύγχρονη συλλογική μνήμη της πόλης, διερευνώντας τις δυνατότητες και τη σημασία της κατεδάφισης ή διατήρησης και αποκατάστασης στην αρχική μορφή του 1940 του κεντρικού και των υπόλοιπων προγενέστερων κτιρίων του Νοσοκομείου.

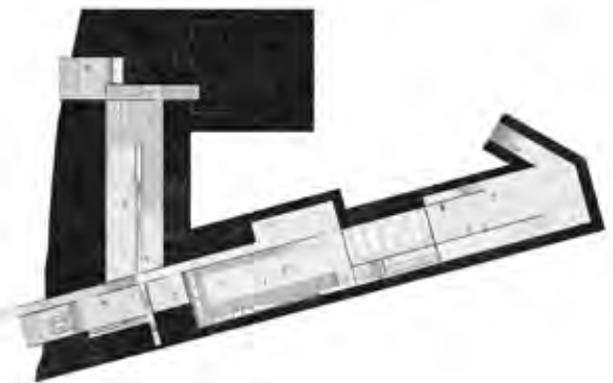
Σε αυτό το πλαίσιο οι εργασίες αντιμετώπισαν το νέο μουσείο ως συνολικό πεδίο διαχείρισης του μνημονικού αποθέματος της πόλης. Συνεισφέροντας στη μελλοντική διαχείριση του πολιτικού προβλήματος σε μια αποφορτισμένη πόλη, το αστικό έδαφος και η αρχιτεκτονική του νέου μουσείου χρησιμοποιήθηκαν ως εργαλεία διαπραγμάτευσης του αστικού τραύματος. Παράλληλα αναζητήθηκαν προτάσεις ανάδειξης και ένταξης των στοιχείων του ευρύτερου αστικού και φυσικού περιβάλλοντος, στα πλαίσια μιας δυναμικής μουσειακής συνθήκης που επανακαθορίζει τη σχέση της καθημερινότητας με την ιστορία, την τέχνη, τον πολιτισμό.

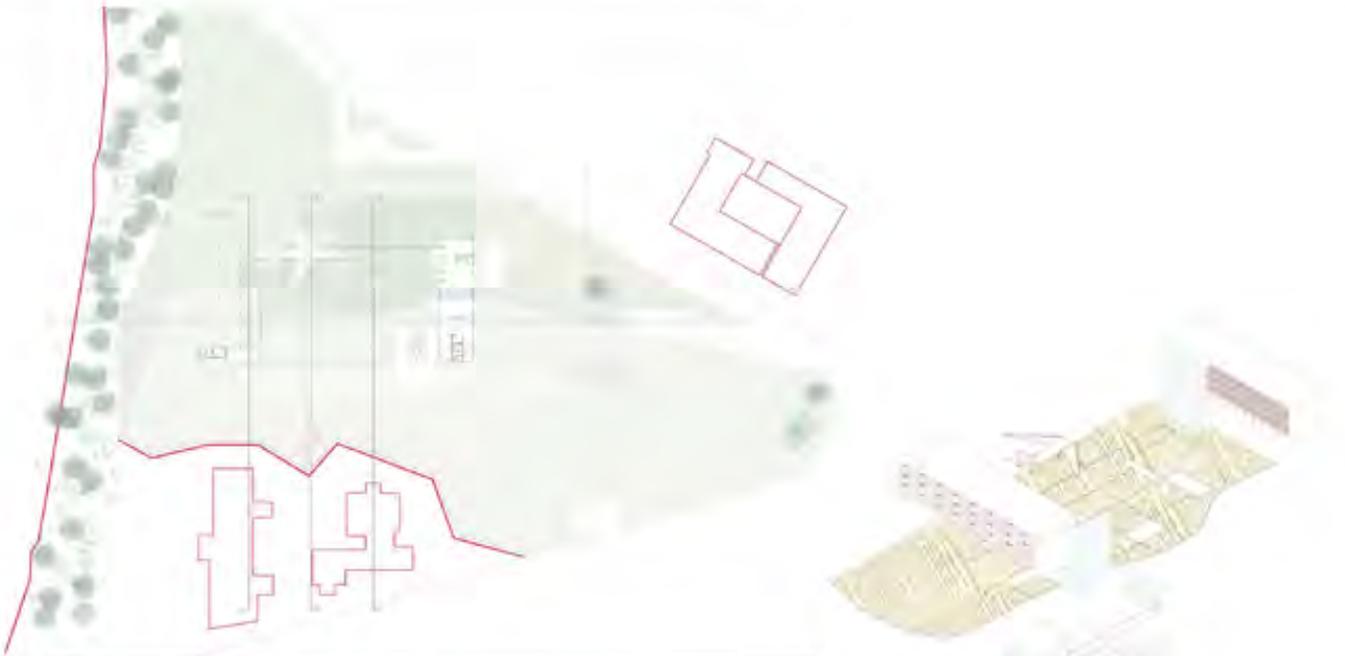
MARIA GAVRIEL - ΜΑΡΙΑ ΓΑΒΡΙΗΛ, ANDRI ROUIZ CHARISIOU - ΑΝΤΡΗ ΡΟΥΙΖ ΧΑΡΙΣΙΟΥ

ΙΟΥΑΝΝΑ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ - ΙΟΥΑΝΝΑ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

ELENA GENNARI - ELENA GENNAPH

ARH 400 2010-2011 ARCHITECTURAL DESIGN VII

The project undertaken during the 7th semester 2010 in the architectural studio class (APH 400) is a "Public School of Theater Studies". It concerns a medium size, quite complex architectural program for a building organization placed in the city of Nicosia, to serve as a center for theatrical education. It pertains to a structure of public character with important educational and cultural role, within which intensive intellectual and physical activities take place. Such an establishment is also expected to serve as a social catalyst and mark the public space.

The special character of the project leads to a dual architectural consideration: On the one hand, the integration of the building organization into the city in general and more specifically into the proposed site, enhancing its multiple importance; and on the other, the compositional elaboration of its complex program and the development of its appropriate form along with the exploration of its interior space.

Based on the above general and specific parameters, the given project is meant to explore a series of architectural components, of both ideological and practical importance, in the following order of priority:

a/ Research for the central architectural concept (idea) and its compositional and structural possible alternatives. Consideration of the overall scheme and form of the building and exploration of the specific functional, aesthetic and symbolic elements that characterize it.

b/ Close interaction with ideological and practical matters concerning public space, such as:

- The multiple importance of a building of public character that transcends its specific function within its social environment.
- The integration of a new structure into the city fabric in relation to its social, historical, aesthetic and functional characteristics.
- The study of the architectural composition both concerning its development in height along with its horizontal extension. Interior space articulation in plans and sections. The contribution of structural and material choices in the desired realization of the project.
- The multilevel development of the covered and open spaces as functional and transitional elements within the building and in relation to the surrounding environment.

c/ Considerations and contributions in relation to the functional and programmatic research of the given task: ideological and functional parameters concerning public theatrical education and consequent spatial developments.

Το θέμα που προτάθηκε ως άσκηση για το μάθημα της αρχιτεκτονικής σύνθεσης (APH 400) του 7ου εξαμήνου είναι "ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΧΟΛΗ ΘΕΑΤΡΟΥ". Αφορά σε ένα μέσου μεγέθους, αλλά αρκετά σύνθετο κτηριακό συγκρότημα στην πόλη της Λευκωσίας, με σκοπό την εκπαίδευση στη Θεατρική Τέχνη. Πρόκειται επομένως για μια δημόσιου χαρακτήρα κατασκευή με ισχυρό πολιτισμικό -παιδευτικό- περιεχόμενο, στην οποία εκτυλίσσεται έντονη συλλογική, πνευματική και σωματική δράση, και η οποία, μέσω της ιδιομορφίας της τέχνης που υπηρετεί, οφείλει να καλύπτει ανάλογες κοινωνικές, αισθητικές και λειτουργικές απαιτήσεις.

Πέραν από αυτήν την ειδική του διάσταση, το θέμα, όπως προδιαγράφεται και από τις υπόλοιπες συνιστώσες του, οδηγεί ταυτόχρονα σε ένα γενικότερο διπλό αρχιτεκτονικό προβληματισμό. Αφ' ενός αφορά στην ενσωμάτωση και την πολλαπλή επίδραση του δημόσιου κτηρίου στην πόλη γενικότερα, και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του γηπέδου ειδικότερα, αφ' ετέρου στη συνθετική επεξεργασία του πυκνού ως προς τη δομή του κτηρίου, του οποίου η ειδική χρήση και ποικιλία οδηγεί στην αντιμετώπιση του εσωτερικού χώρου ως ιδιαίτερα κεντρικού στοιχείου της σύνθεσης.

Με βάση αυτές τις γενικές και ειδικές συνιστώσες το θέμα θεωρείται ότι προσφέρεται απολύτως για να καλύψει τη διερεύνηση μιας σειράς από αντίστοιχα γενικά και ειδικά, ιδεολογικού και πρακτικού χαρακτήρα, αρχιτεκτονικά ζητήματα και προβλήματα.

Η πορεία προσέγγισης περιλαμβάνει:

α/ τη διερεύνηση της κεντρικής ιδέας, την κατανόηση της λειτουργίας των ποικίλων μεγέθους ενότητων, των κινήσεων των διαφορετικών ομάδων χρηστών (σπουδαστών, καθηγητών, επισκεπτών), της συνθετικής και κατασκευαστικής δομής, του σχήματος, της μορφής και των ειδικών συμβολικών, αισθητικών, λειτουργικών και κατασκευαστικών στοιχείων του αρχιτεκτονήματος.

β/ την εξοικείωση με τα ιδεολογικά και πρακτικά προβλήματα που αφορούν τον Δημόσιο Χώρο ήτοι:

- την πολλαπλή σημασία του Δημόσιου κτηρίου μέσα στον κοινωνικό περίγυρο, που υπερβαίνει τον ειδικό λειτουργικό προορισμό.
- την ενσωμάτωση στο υφιστάμενο πολεοδομικό ιστό και στις δραστηριότητες που εμπεριέχονται σ' αυτόν, σε συνάρτηση με τα κοινωνικά, ιστορικά, αισθητικά και λειτουργικά δεδομένα που τον διατρέχουν και τον χαρακτηρίζουν.
- τη συγκρότηση της σύνθεσης τόσο κατ' έκταση όσο και κατ' ύψος. Τη διάρθρωση του εσωτερικού χώρου σε κάτοψη και τομή και τη συμβολή της κατασκευής και των υλικών στην πραγματοποίηση του επιθυμητού στόχου.
- τον υπαίθριο χώρο του δημόσιου κτηρίου, σε ισόγειες και υπέργειες στάθμες, ως στοιχείο της λειτουργίας του και ως μεταβατικής ζώνης ανάμεσα στο κτήριο και τον περιβάλλοντα χώρο της πόλης.

γ/ Τον προβληματισμό σε σχέση με την κτηριολογική και προγραμματική διερεύνηση του συγκεκριμένου συγκροτήματος: τα ιδεολογικά και λειτουργικά ζητήματα σχετικά με τη δημόσια εκπαίδευση στην περιοχή της θεατρικής τέχνης και κατάλληλη διαμόρφωση του χώρου ώστε όλες οι παράμετροι (συμβολικές, αισθητικές, λειτουργικές κατασκευαστικές) να συμπράττουν για την ικανοποίηση του στόχου.

GROUP WORK- PALATE S. SAVVIDOU
ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ- ΠΑΛΑΤΕ Σ. - ΣΑΒΒΙΔΟΥ Ι.

Office analysis

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ, ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ

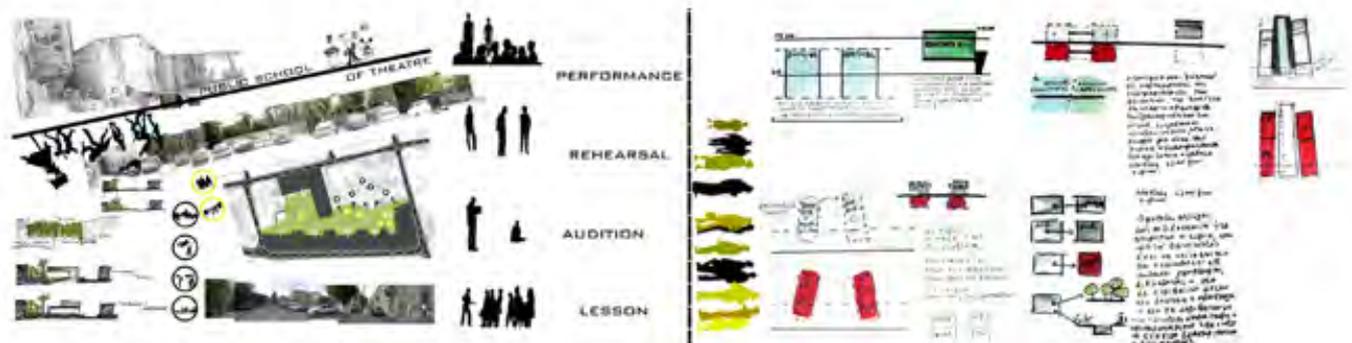
ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

CHRISTOS ZANTIS - ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΑΝΤΗΣ

CHRISTOS ZANTIS - ΧΡΙΣΤΟΣ ΖΑΝΤΗΣ

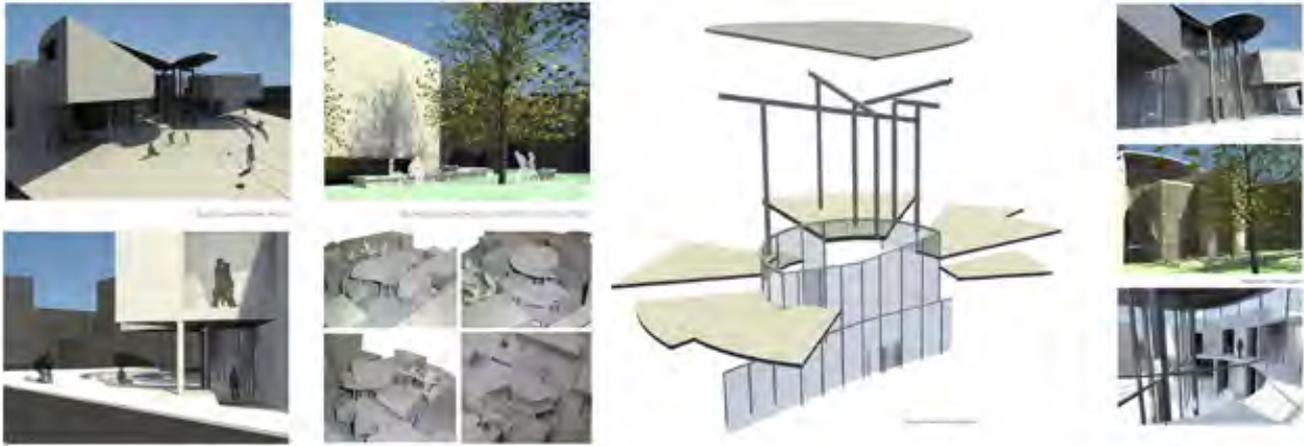
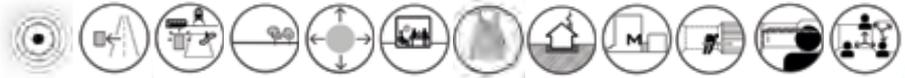
CHRYSANTHI CONSTANTINOY - ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

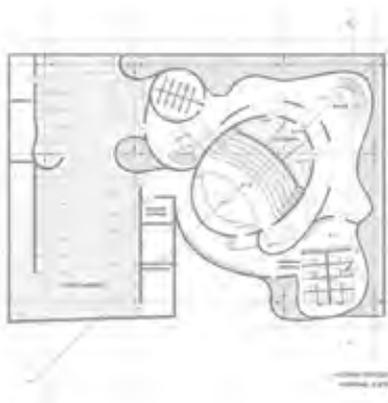
CHRYSANTHI CONSTANTINOU - ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

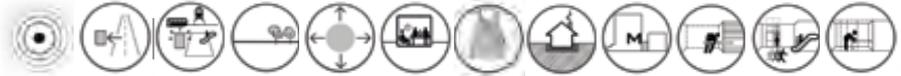
NIKI NICOLAOU - ΝΙΚΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ELENA PILAVAKI - ΕΛΕΝΑ ΠΗΛΑΒΑΚΗ, GIORGOS TRIFWNOS - ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

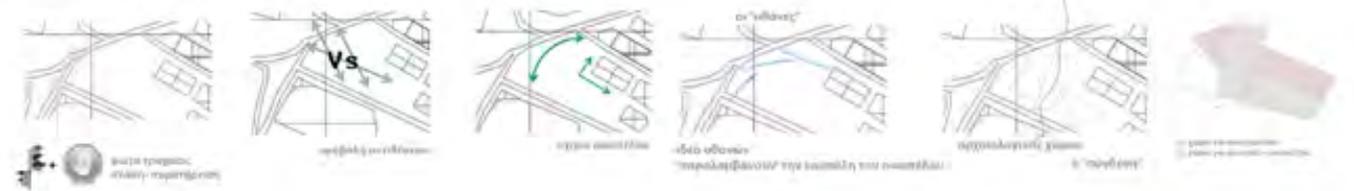
PERSONAL WORK- CHARALAMPOUS A.
ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ- ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Α.

ΑΓΓΕΛΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ - ΑΓΓΕΛΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ

PERSONAL WORK- CHARALAMPIDOU A.
ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ- ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Α.

DESPINA PARRA - ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΡΠΑ

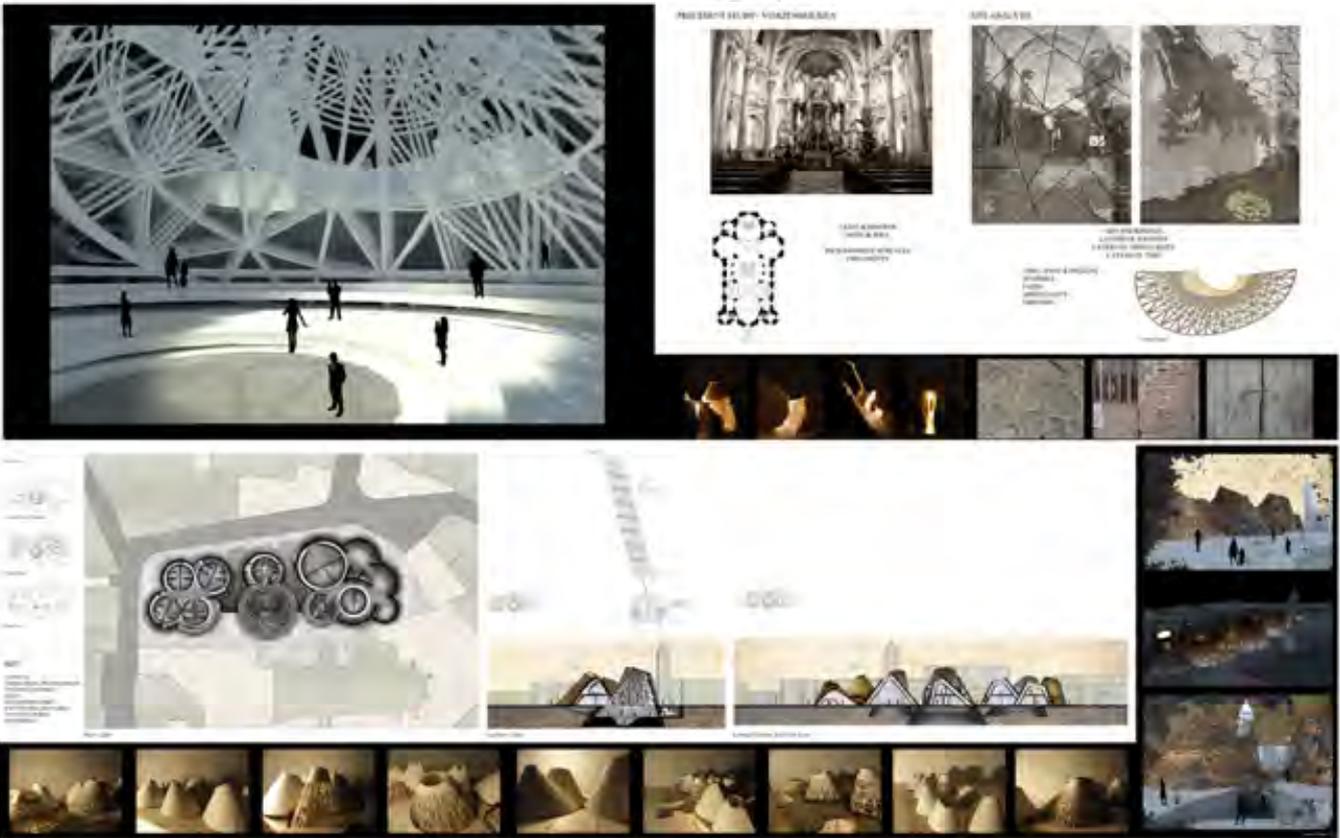
ARH 400 2011-2012 ARCHITECTURAL DESIGN VII

The goal of the studio is to help you attain the ability to conceive of architecture in a unique way, devoid of any dependence on preconception, current trends or stylizations. It is meant through individual questioning and research, to strengthen your creative process by which a meaningful work of architecture will come into being, expressive at once of theoretical positions, technological exploration, programmatic invention and pragmatic concerns.

Specifically the design investigations in the studio are meant for each student to address in the predefined site, a specific need and in so doing challenge them through experimentation and research to explore the essence of the given subject matter. These design investigations should culminate into a comprehensive architectural proposal, suggesting a dynamic relationship to the urban environment while redefining the given program. The individual outcomes in the studio should also demonstrate that architecture is about the art of building expressive of contemporary technology and life.

Ο Στόχος αυτού του εργαστηρίου Αρχιτεκτονικής είναι να σας βοηθήσει να αποκτήσετε την ικανότητα να συλλαμβάνετε την αρχιτεκτονική με μοναδικό τρόπο, χωρίς οποιαδήποτε εξάρτηση σε προκαταλήψεις, μόδες ή τεχνοτροπία. Σκοπός είναι, μέσα από μία διαδικασία έρευνας και εξέτασης, να ενδυναμώσει την δημιουργική σας διαδικασία, μέσα από την οποία θα γεννηθεί ένα σημαντικό και δυναμικό έργο αρχιτεκτονικής, που να εκφράζει ταυτόχρονα θεωρητικές θέσεις και πρακτικές ανησυχίες.

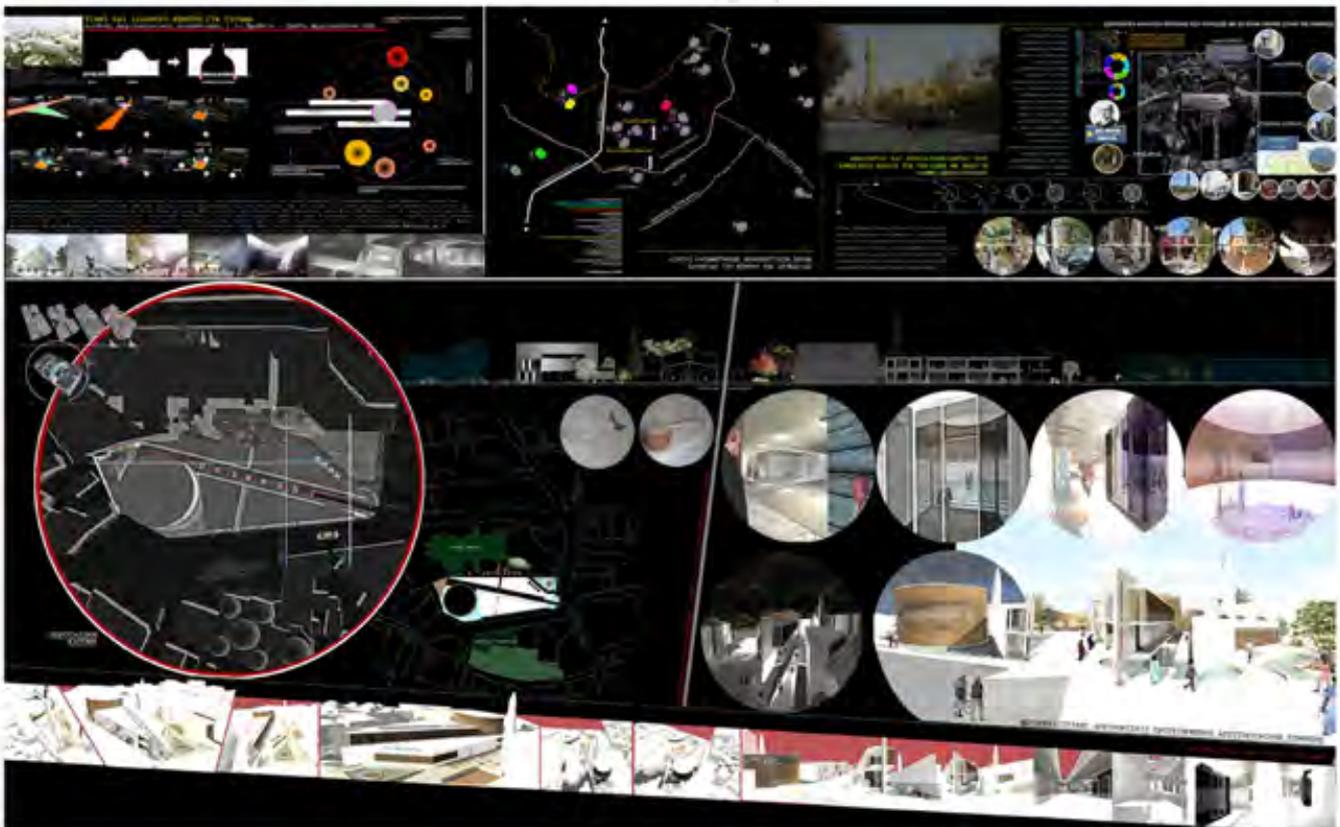
Η Πρόθεση των ερευνών στο εργαστήριο είναι να καταπαστούν με μία συγκεκριμένη ανάγκη σε ένα συγκεκριμένο χώρο και που θα σας προκαλέσει να πειραματιστείτε και να ερευνήσετε μέσα από την γλώσσα της αρχιτεκτονικής την πρόκληση του πλαισίου του θέματος. Οι έρευνες θα πρέπει να αποκορυφωθούν σε μία περιεκτική αρχιτεκτονική δήλωση, επαναπροσδιορίζοντας νέους τρόπους σύνδεσης με αστικές συνθήκες και δίνοντας καινούργιο νόημα στο προγραμματικό περιεχόμενο. Οι εργασίες σας θα πρέπει να αποδείξουν ότι η αρχιτεκτονική είναι η τέχνη και η τεχνολογία της δόμησης.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΡΑΡΑΡΕΤΡΟΥ - ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ

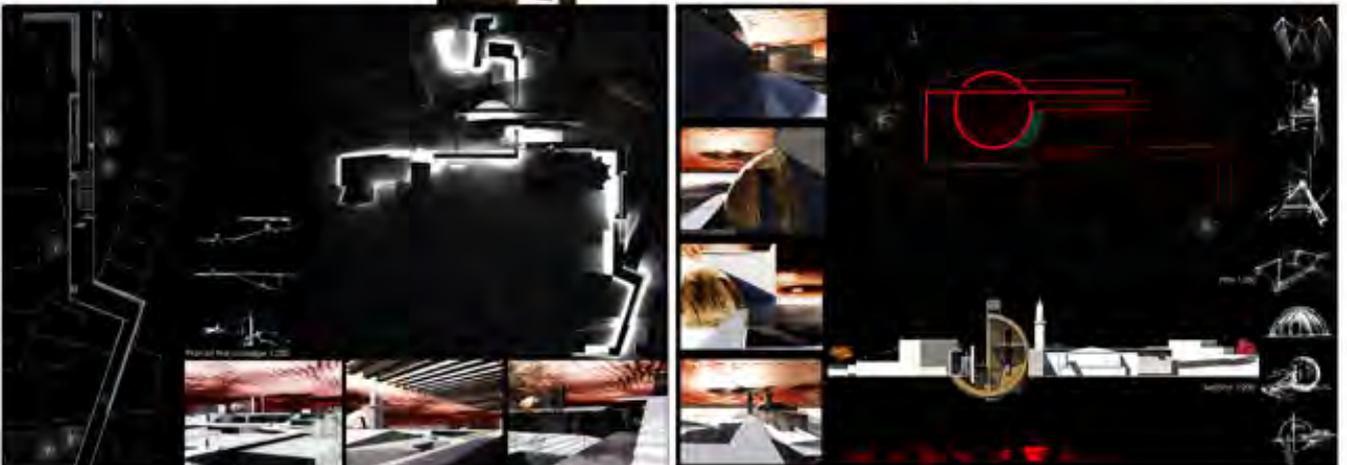
ΑΡΓΥΡΟ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ - ΑΡΓΥΡΩ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

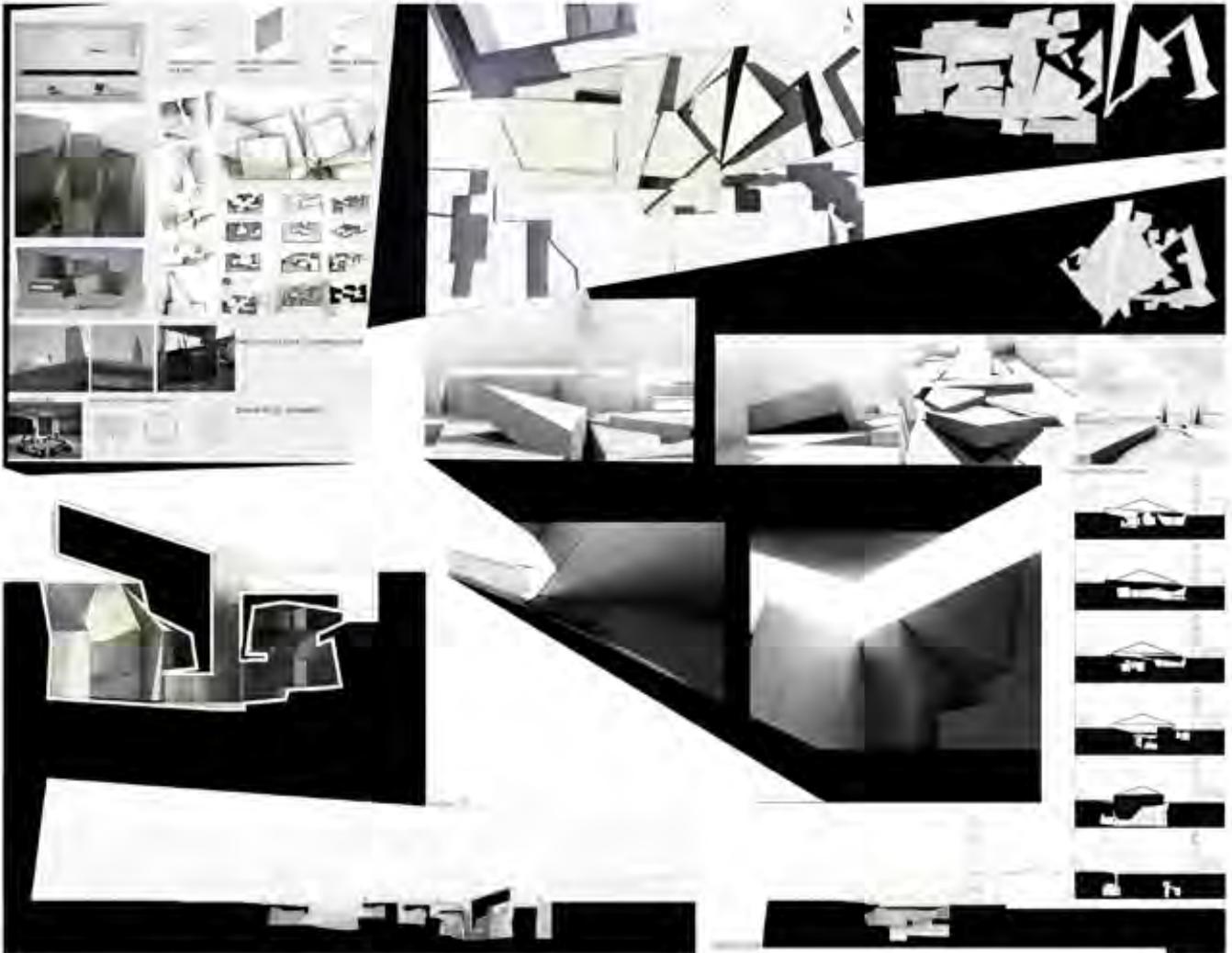
VALENTINOS IOANNOU - ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΝΑΤΖΗ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΝΑΤΖΗ
J.UCY 03

VANIA ATHINODOROU - ΒΑΝΙΑ ΑΘΗΝΟΔΟΡΟΥ

DESPO ANAGIOTOU - ΔΕΣΠΩ ΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΥΚΑ - ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΥΚΑ

KRISTIS ALEXANDΡΟΥ - ΚΡΙΣΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ARH 401 2009-2010 ARCHITECTURAL DESIGN VIII

The fourth year studio identified as the area for intervention the site of the GSP (a redundant football stadium) at the edge of Nicosia's commercial centre which is very much part of the city's main cultural trail. The aim of the semester was to facilitate the development of students' positions toward an aspirational design for this very important and interesting and difficult site. A secondary objective was to capitalize on the opportunity for a student project to integrate and perhaps to inform the, current at the time, debate around the development of the site. Alternative options and a position toward the viability and desirability of a tall building were part of this debate during the production of a competition brief prepared by the Department of Planning and Housing and a parallel public consultation programme. Final designs were submitted to the department for this purpose and also form part of a seminar organized by the school of Architecture of the University of Cyprus with Pratt Institute – New York titled 'Contrasting Concepts and Ideas' in September 2010.

The site's academic brief called for the design of a park of city wider significance, and the integration of a relatively small in scale mix use programme of activities. The built space aimed at ensuring the amenity base of the park and necessary vitality over 24 hour, without compromising either the scale or the 'public nature' of the park. Within this set of parameters the issue of a tall building or a compact complex of buildings became the central theme and very much part of the discussions during the term.

The renewed interest for tall buildings in Europe since the early '90s is driven to a large extent, by Cities objectives for modernizing the urban setting and image of city centers and place profiling in a very competitive international economic environment. Argument for a potential intensification and contribution towards sustainability through the more intensive use of infrastructure is used extensively by both local authorities (with interested in the use of brown field lands) as well as developers (with aspiration for higher profits). With these issues as a backdrop, the studio investigated parameters such as alternative morphological models, approaches to architectural expression including the complex impact of a tall building on the environmental character of the place and its surroundings, the integration of the site organisation to its surroundings, evaluation of alternative land use scenarios etc.

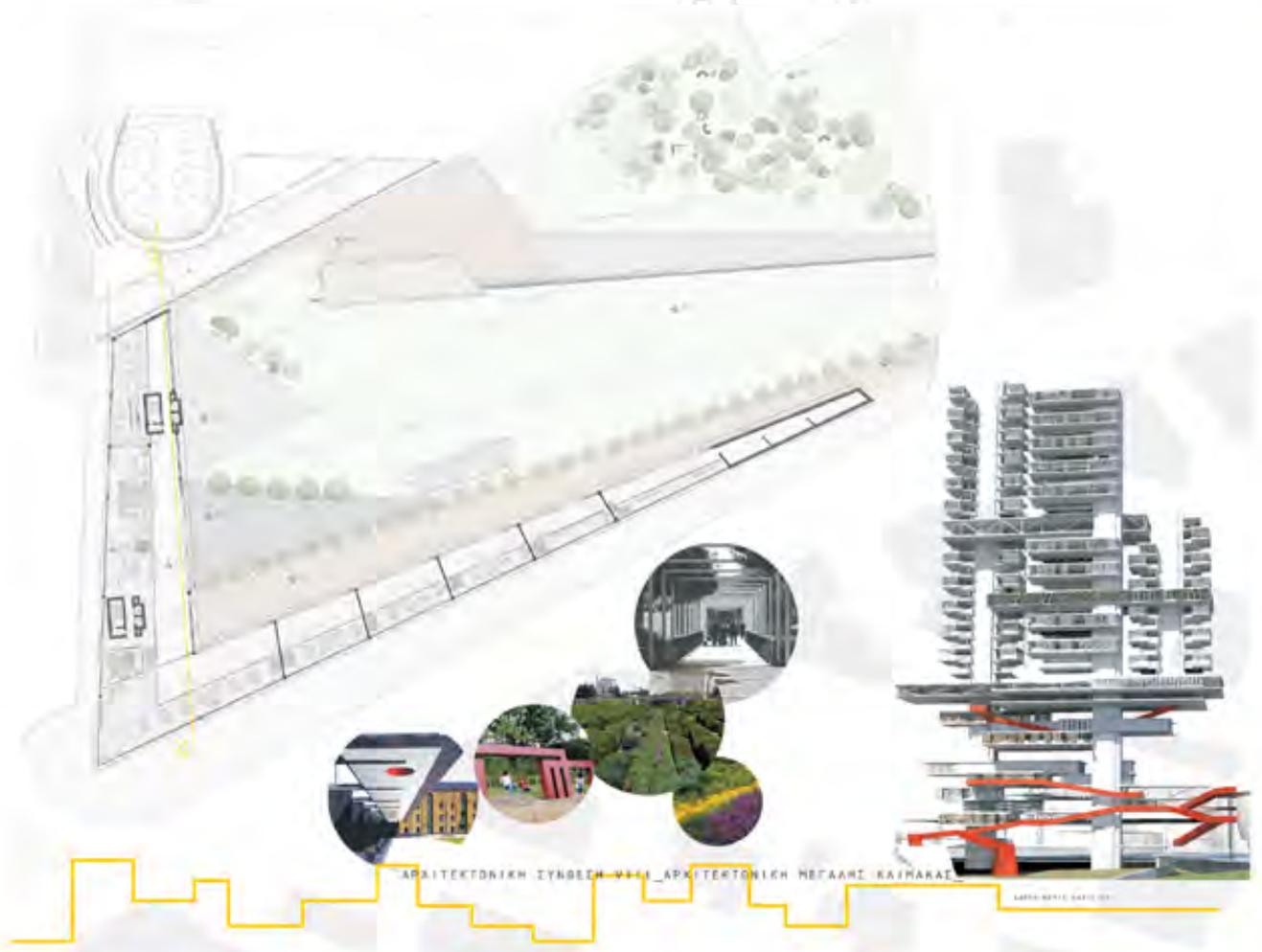
The studio produced 18 individual student designs, surprisingly different in their approach to the organisation of space and the choice of architectural models - from tall skyscrapers to conventional height buildings or subterranean architecture. Similarly diverse were the designs of the associated urban park. Many projects showed skills and imagination in the three-dimensional treatment of the hard and soft landscape which needed to negotiate a number of differences in boundary characteristics, interfaces with other city functions and the National Theater building to the north-west. Equally challenging was the resolution of the issue of the organisation and overlapping of public and private open spaces associated with commercial buildings in a parkland setting.

Το θέμα του στούντιο του τετάρτου έτους υπήρξε η ανάπτυξη του παλιού ΓΣΠ στις παρυφές του εμπορικού κέντρου της Λευκωσίας ως αναπόσπαστου μέρος του αναπτυσσόμενου πολιτιστικού πυρήνα της πρωτεύουσας. Η επεξεργασία και οργάνωση του συνολικού χώρου του ΓΣΠ στόχευε τόσο στην παρουσίαση σκέψεων των φοιτητών σε σχέση με μια σειρά ακαδημαϊκών στόχων, όσο και στην παραγωγή 'αναφορών' που θα μπορούσαν να εμπλουτίσουν την συγγραφή των προδιαγραφών του αντίστοιχου αρχιτεκτονικού διαγωνισμού του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεων και της δημόσια συζήτηση που λάβανε μέρος την ίδια περίοδο. Οι σχεδιαστικές προτάσεις δόθηκαν στο τέλος του εξάμηνου στην επιτροπή διαχείρισης του διαγωνισμού και αποτέλεσαν μέρος σεμιναρίου σε συνεργασία με το Pratt Institute – New York με τίτλο 'Contrasting Concepts and Ideas' στην Σχολή Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Κύπρου τον Σεπτέμβριο του 2010.

Τα δεδομένα του ακαδημαϊκού προγράμματος ήταν ο σχεδιασμός αστικού πάρκου σημαντικής έκτασης καθώς και κτισμένου χώρου μικτών χρήσεων, αρκετών για την ενεργοποίηση του πάρκου και της γύρω περιοχής σε μορφή τέτοια που δεν θα περιόριζε την έκταση τον δημόσιο χαρακτήρα του πάρκου. Με αυτά τα δεδομένα και το ζήτημα του σχεδιασμού ψηλού ή μεγάλης κλίμακας συμπαγούς κτιρίου αναπόφευκτα αποτέλεσε κεντρικό θέμα συζήτησης και συνθετικής επεξεργασίας του αστικού τοπίου.

Το πρόσφατο ενδιαφέρον για ψηλά κτήρια στην Ευρώπη, από τις αρχές της δεκαετία του '90, βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στις προσδοκίες των πόλεων για 'έκμοντερνισμό' του δομημένου περιβάλλοντος τους, και της προβολής τους στα πλαίσια ανταγωνισμού και οικονομικής τοποθέτησης (profiling) μέσα από τάσεις διεθνοποίησης (globalisation). Επιχειρήματα για ενδεχόμενη διευρυμένη (intensification) και μεγιστοποίηση της χρήσης των υπαρχόντων υποδομών των πόλεων (sustainability), υποστηρίζονται τόσο από τις επικρατούσες τελευταία πολεοδομικές απόψεις για την αξιοποίηση των περιορισμένων αποθεμάτων αστικής γης όσο και από πιέσεις από τον επιχειρηματικό κόσμο με ενδιαφέρον στην προβολή των έργων τους και πιθανά αυξημένο κέρδος. Με αυτά τα δεδομένα το εργαστήριο επεξεργάστηκε παράλληλα θέματα ένταξης στον αστικό ιστό, εναλλακτικά πρότυπα χρήσης γης, μορφολογίας και αρχιτεκτονικής έκφρασης.

Το εργαστήριο κατέληξε σε 18 ατομικές μελέτες, με πολύ διαφορετικές μεταξύ τους επιλύσεις τόσο στην επιλογή των δομικών στοιχείων για την οργάνωση του χώρου και την αρχιτεκτονική τους έκφραση (κατανομή χώρου σε ένα ή περισσότερους κτηριακούς όγκους, ουρανοξύστες, κτήρια συμβατικής κλίμακας, επεξεργασία και υλικότητα κλπ) όσο και στην αντιμετώπιση του εξαιρετικά δύσκολου θέματος του χαρακτήρα του 'αστικού πάρκου' στο υπόλοιπο του οικοπέδου. Πολλές από τις εργασίες έδειξαν ιδιαίτερη δεξιότητα και δημιουργικότητα στον σχεδιασμό του ανοικτού χώρου σε περισσότερο από ένα επίπεδα μέσα από μια σειρά καινοτόμες αντιμετωπίσεις της ένταξης του πάρκου στην γύρω περιοχή, την υποστήριξη του κτιρίου του ΘΟΚ στο βορειοδυτικό όριο και την αντιμετώπιση του θέματος σύγκρουσης δημοσίου και ιδιωτικού ανοικτού χώρου.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΙΜΑΚΑΣ

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΡΥΣ

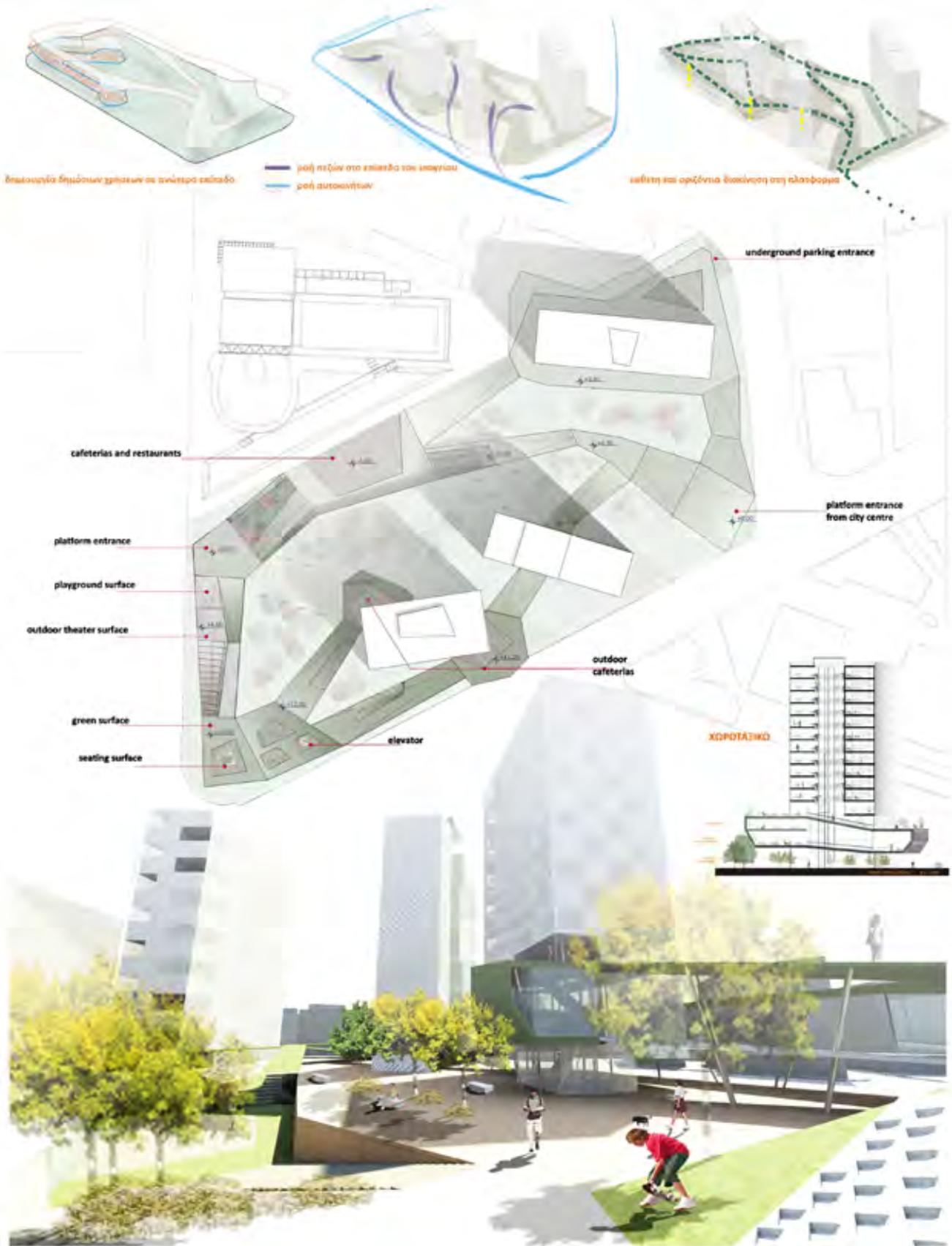

- 1. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 2. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 3. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 4. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 5. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 6. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 7. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 8. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 9. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 10. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 11. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 12. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 13. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 14. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 15. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 16. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 17. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 18. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 19. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 20. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 21. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 22. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 23. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 24. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 25. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 26. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 27. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 28. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 29. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 30. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 31. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 32. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 33. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 34. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 35. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 36. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 37. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 38. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 39. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 40. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 41. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 42. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 43. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 44. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 45. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 46. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 47. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 48. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 49. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 50. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 51. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 52. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 53. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 54. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 55. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 56. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 57. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 58. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 59. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 60. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 61. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 62. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 63. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 64. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 65. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 66. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 67. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 68. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 69. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 70. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 71. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 72. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 73. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 74. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 75. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 76. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 77. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 78. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 79. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 80. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 81. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 82. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 83. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 84. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 85. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 86. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 87. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 88. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 89. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 90. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 91. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 92. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 93. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 94. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 95. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 96. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 97. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 98. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 99. ΕΠΙΠΕΔΟ
- 100. ΕΠΙΠΕΔΟ

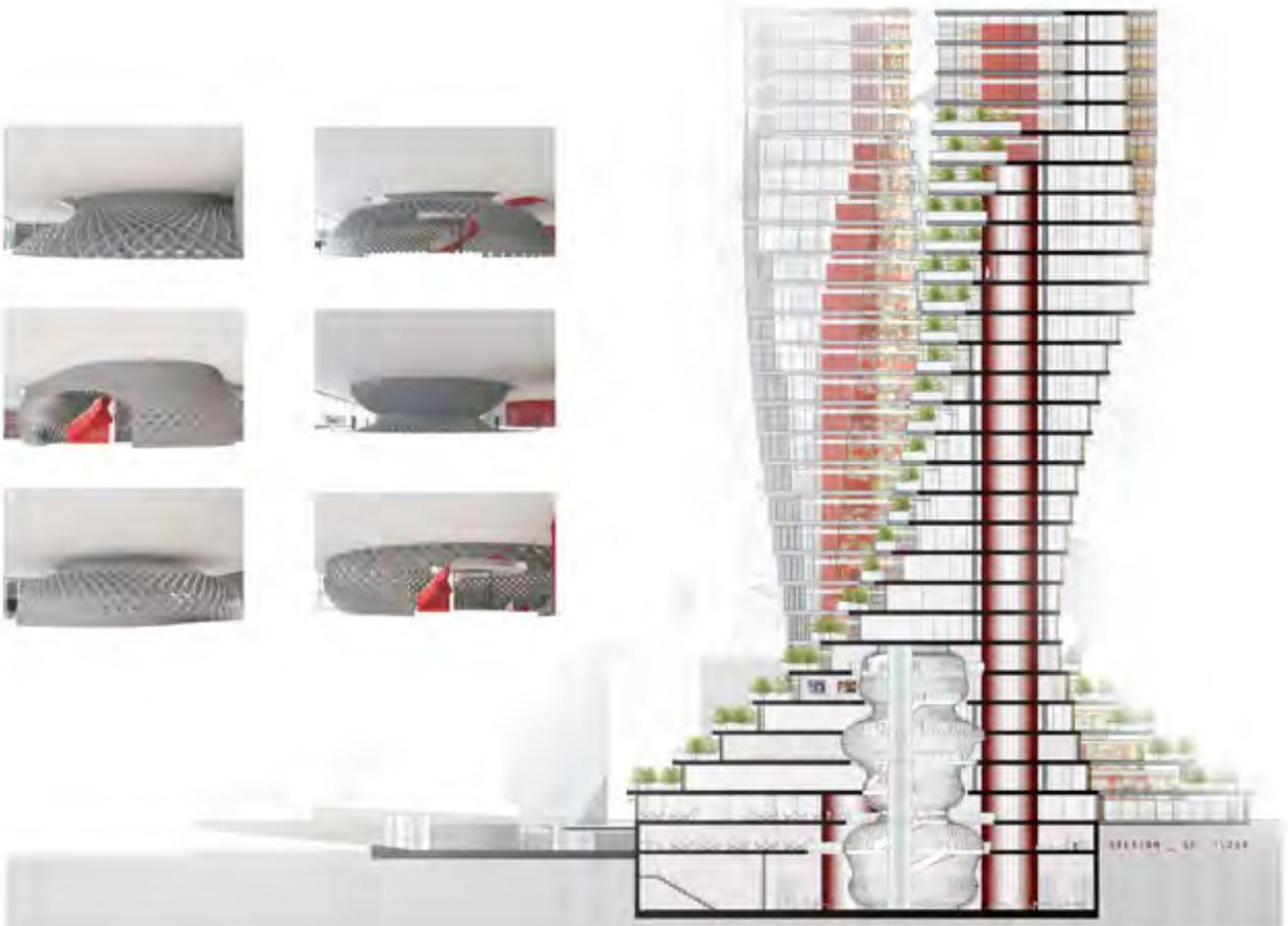

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΙΜΑΚΑΣ

ΑΝΤΡΗ ΡΟΥΖ ΧΑΡΙΣΙΟΥ - ΑΝΤΡΗ ΡΟΥΖ ΧΑΡΙΣΙΟΥ

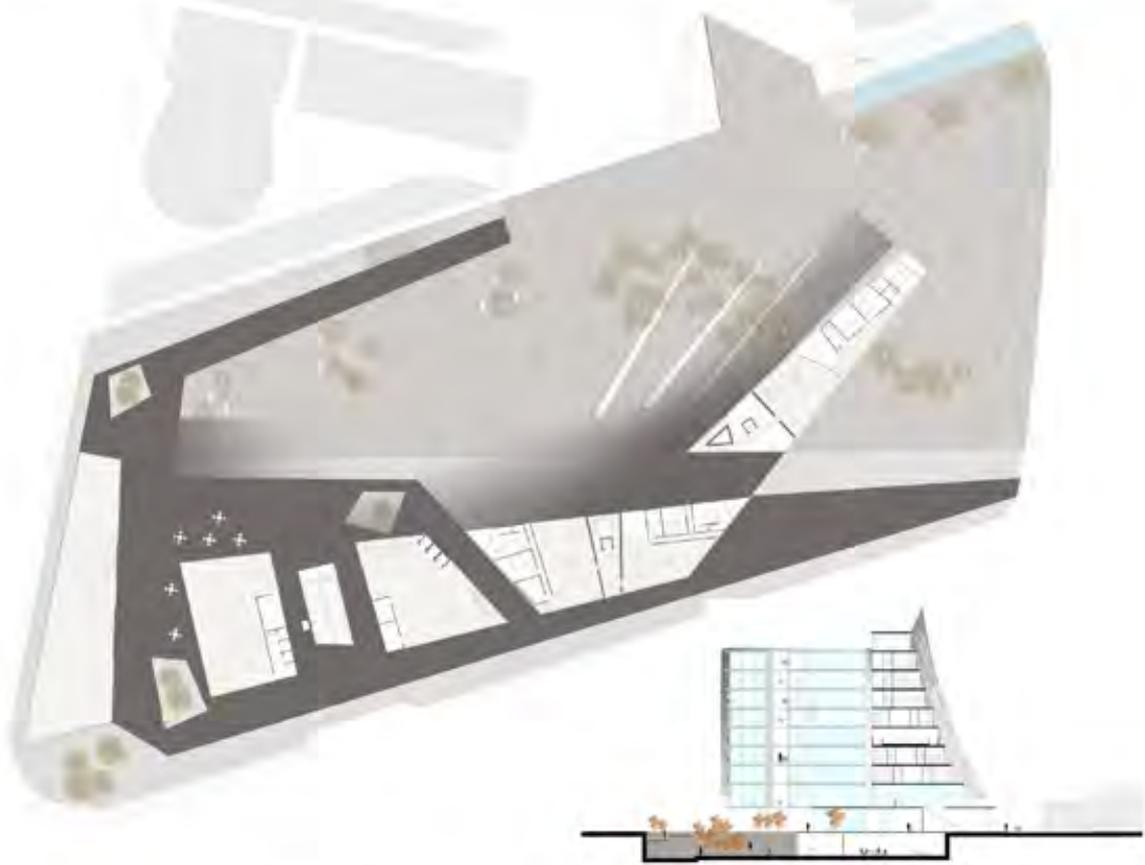
ΔΕΣΠΙΝΑ ΡΑΡΑΛΟΥΚΑ - ΔΕΣΠΙΝΑ ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ

MARIA GAVRIEL - ΜΑΡΙΑ ΓΑΒΡΙΗΛ

ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΣΣΕΛΙΑΝΗ - ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΣΣΕΛΙΑΝΗ

ANNA CLARA VELTSISTA - ANNA ΚΛΑΡΑ ΒΕΛΤΣΙΣΤΑ

ARH 401 2010-2011 ARCHITECTURAL DESIGN VIII

The studio investigates the design of a public building in a state of programmatic instability; its functional objectives enriched and modified over time. The thematic "Urban Reserve" is introduced to the students as a concept that integrates the creation of a public territory -where architecture becomes a social catalyst- with the accumulation of spatial resources for the city commons. The choice for a site in the first extra muros ring of Nicosia -the parking grounds of Zena Canter shopping mall- aims at defining strategies for reinventing 'downtown' centrality.

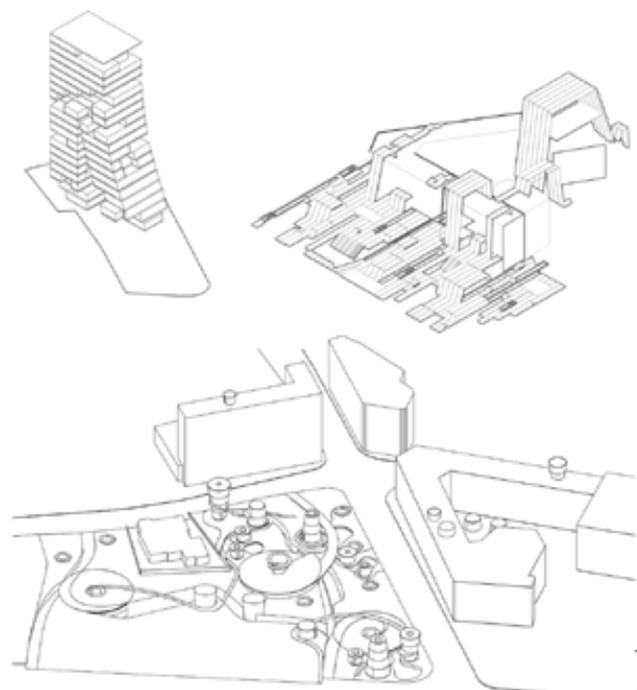
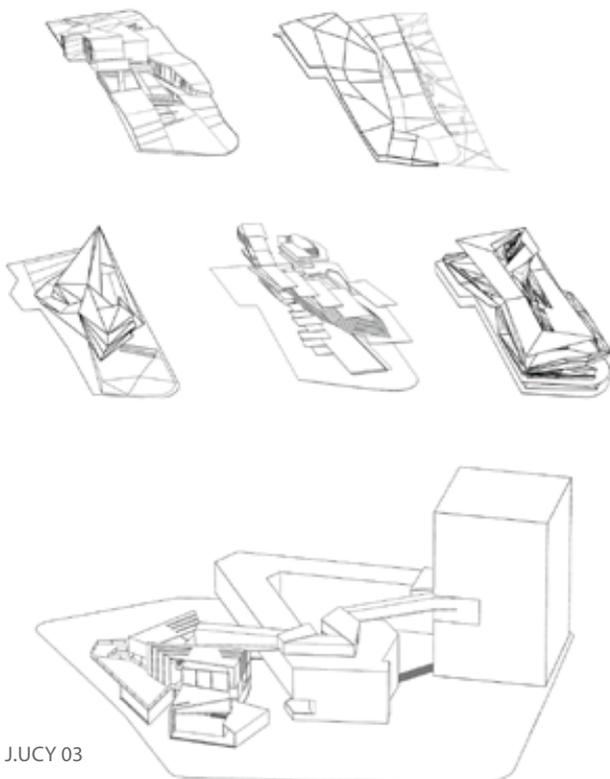
Methodological goal of the studio is to articulate an evolutionary development of the design process integrating diagrammatic practice with flexible functional organization and morphogenetic experiments. The focus lies on the creation of conceptual spatial models that make explicit interrelations between collective activities and their necessary supportive environmental conditions. Particular emphasis is given to the appropriation of space and the possibility of symbiosis between different groups, towards a socially sustainable urban project.

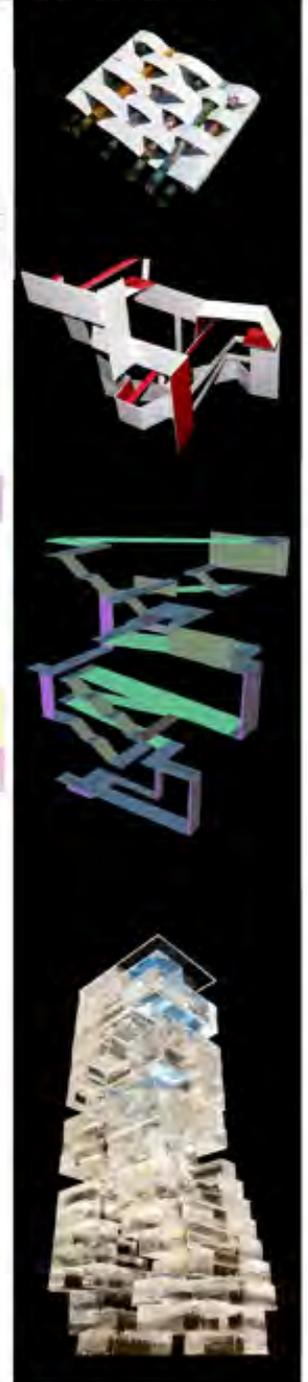
The process initiates with fieldwork; mapping collective activities in the public spaces of Nicosia into an archive of urban subjects, groups and spaces. In the next step diagrammatic representations of the observed activities substantiate the construction of conceptual spatial models. Further on material diagrams are constructed, transforming the activity representations into proto-tectonic objects able to evolve into embryonic building fragments and prototypes. Embedding the material diagrams into the site of intervention contributes to the formation of a dynamic functional scenario, integrating building and plot. Actuated by the process, the studio results are extremely diverse in terms of urban morphology: layered piazza typologies, small scale parasite interventions, landform buildings, as well as high-rise.

Το εργαστήριο αφορά το σχεδιασμό ενός δημοσίου κτιρίου σε καθεστώς προγραμματικής αστάθειας, όπου το κτιριολογικό πρόγραμμα μπορεί να εμπλουτίζεται και μεταβάλλεται στο χρόνο. Η έννοια του Αστικού Ταμειούτρη εισάγεται ως θεματική που συνδέει τις συνθήκες δημιουργίας της δημόσιας επικράτειας - όπου η αρχιτεκτονική γίνεται κοινωνικός καταλυτής- με τρόπους εξοικονόμησης χωρικού αποθέματος που να παρέχεται στην πόλη ως κοινό αγαθό. Η επιλογή της τοποθεσίας επέμβασης στον πρώτο εκτός των τειχών δακτύλιο της Λευκωσίας -ο ανοιχτός χώρος στάθμευσης στο εμπορικό κέντρο Ζήνα Κάντερ- αποσκοπεί στη διερεύνηση στρατηγικών αναζωογόνησης της κεντρικότητας.

Μεθοδολογικός στόχος του εργαστηρίου είναι η διατύπωση μιας εξελικτικής διαδικασίας ανάπτυξης της αρχιτεκτονικής μελέτης που να ενσωματώνει τη διαγραμματική πρακτική με την ευέλικτη οργάνωση λειτουργικού προγράμματος και τη μορφογενετική. Η συνθετική μέθοδος εστιάζει στη δημιουργία εννοιολογικών χωρικών μοντέλων που καθιστούν σαφείς τις αναγκαίες περιβαλλοντικές συνθήκες -υποδομές συλλογικών δραστηριοτήτων. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην οικειοποίηση του χώρου και τη συμβίωση μεταξύ διαφορετικών ομάδων προσβλέποντας προς ένα κοινωνικά αειφόρο αστικό χώρο.

Στην αφετηρία της διαδικασίας η χαρτογράφηση συλλογικών δραστηριοτήτων σε δημόσιους χώρους της Λευκωσίας δημιουργεί ένα αρχείο υποκειμένων, ομάδων, δράσεων και αστικών χώρων. Οι διαγραμματικές αναπαραστάσεις των δράσεων τροφοδοτούν την κατασκευή εννοιολογικών χωρικών μοντέλων. Τα υλικά διαγράμματα μετασχηματίζουν τις αναπαραστάσεις της δραστηριότητας σε πρώτο-τεκτονικά αντικείμενα και εξελίσσονται σε εμβρυακά κτιριακά αποσπάσματα. Η προσεδάφιση των διαγραμμάτων στην τοποθεσία επέμβασης συμβάλλει στην οργάνωση ενός σεναρίου δυναμικής λειτουργίας και ενεργοποιεί την ενσωμάτωση κτιρίου και εδάφους σε νέες αστικές μορφολογίες όπως η διαστρωμάτωση της πλατείας, η διασπορά αρχιτεκτονικών 'μοσχευμάτων' μικρής κλίμακας, η γεω-μορφή και ο πύργος.

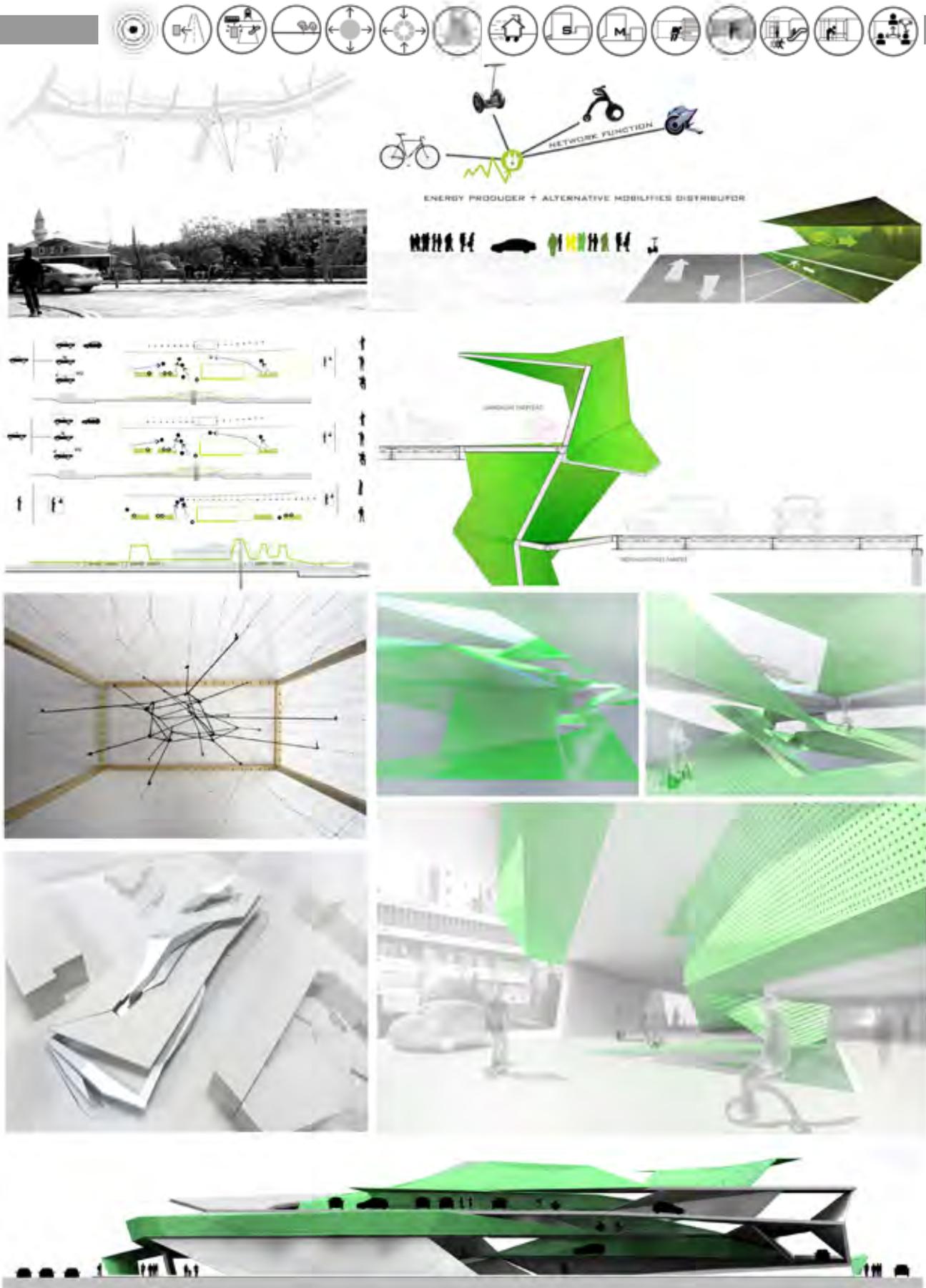

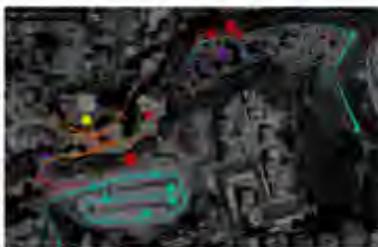
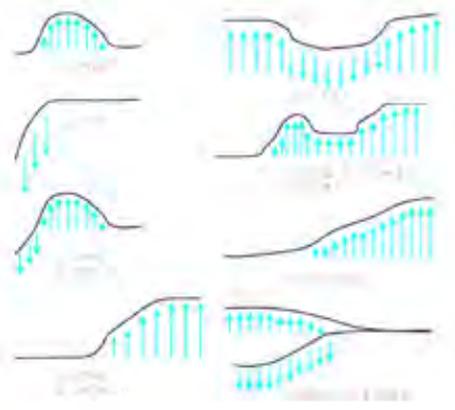
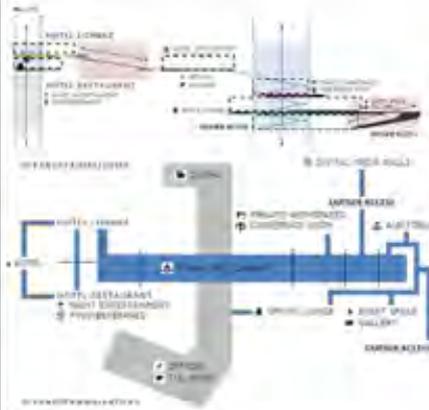
ΟΥΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΤΥΧΩΝ ΣΤΑΙΕΥΣΕΩΝ

ΟΥΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣ ΚΑΙ ΑΝΙΣΩΜΟΝΟΝ ΚΥΒΕΤΩΝ

ΚΕΛΥΦΟΣ ΚΕΛΥΦΟΥ

ΜΟΡΦΗ ΣΥΝΦΑΝΕΣ

ARH 401 2011-2012 ARCHITECTURAL DESIGN VIII

The theme of the studio VIII (spring semester 2012) "The Role of the Built Environment in the Education" was selected as a particularly diverse design subject. Preserving the typical frame of architectural design process the students incorporated a range of different architectural scales from urban design to a general idea about structural details of their proposals.

Educational space as an explorative platform gave the opportunity to the students to reflect on different crucial themes such as the interpretation of public and private space, matters of accessibility, different social patterns, as well as structure and form, spatial rhythm and its deconstruction. By choosing a programmatic scenario which was really familiar to the student life, the students were encouraged to shape a 'vision' about the notion of education and to expand on its social, economical, technological and ecological aspects. Through a common digital database they explored conservative contemporary and even experimental approaches that have already realized in architectural practice. Finally they have worked hard to actualize in spatial terms the visions they have shaped during the first phase of the project. The final program of uses was unique in each case preserving always a common typical basis that was given.

The location of the site was not a random choice. The site is located in very crucial urban axes next to Hilton Hotel, while at the same time it has ruins of an old military camp. The contradicting character of the site, gave multiple stimulations to the creative process. The special characteristics of the site gave one more reason for the students to reinvent the notion of educational space.

The students were particularly encouraged to use the modeling process as a tool for exploring form and function, structure of space, rhythm and scale. They often entered a playful mode so as to realize the ingredients and the context of the forms and spaces they were creating.

The 'visions' of the students led their design intentions often reinventing educational space. The student's proposals illustrate in a creative way their new perspective and refreshing point of view concerning educational space and education itself, establishing once more, architectural practice as a mechanism of social change.

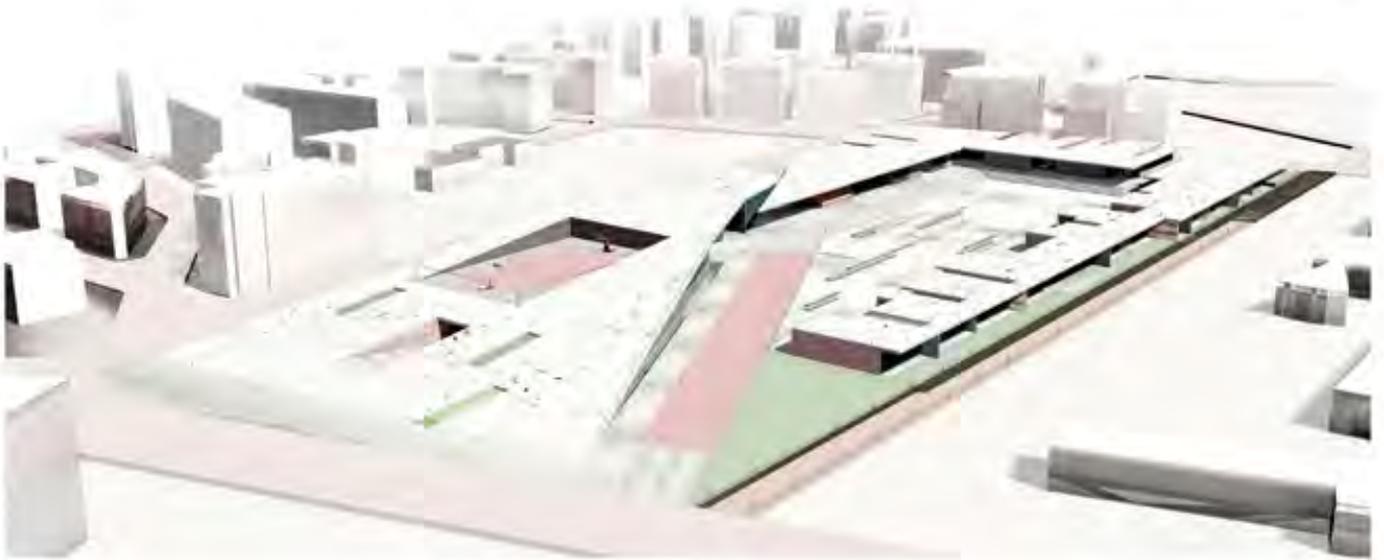
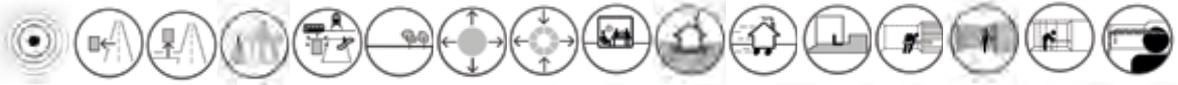
Η επιλογή του θέματος για την Αρχιτεκτονική Σύνθεση VIII, ΕΕ2012, βασίστηκε κυρίως στην πρόθεση διαχείρισης ενός τυπικού μιν, αλλά σύνθετου ζητήματος. Παραμένοντας πρωτίστως στα πλαίσια του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού το συνθετικό θέμα αποκτά αστικές, πολεοδομικές και κατασκευαστικές προεκτάσεις που συνιστούν ένα ολοκληρωμένο θέμα.

Ο εκπαιδευτικός χώρος αποτελεί κατάλληλη ευκαιρία για προβληματισμό σε θέματα ερμηνείας δημόσιου και ιδιωτικού χώρου, οικειοποίησης και κοινωνικότητας, δομής και μορφής, εισόδου και προσπέλασης, ρυθμού και ανατροπής του. Επιλέγοντας ένα θέμα τόσο οικείο για τους ίδιους τους φοιτητές, οδηγήθηκαν στην αναζήτηση ενός 'οράματος' για την παιδεία, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί σήμερα, ως ένα πολυσύνθετο ζήτημα με κοινωνικές, οικονομικές, τεχνολογικές και οικολογικές προεκτάσεις. Με τη βοήθεια μιας κοινής βάσης δεδομένων που δημιουργήθηκε ειδικά για το μάθημα οι φοιτητές διερεύνησαν, συζήτησαν και παρουσίασαν παραδείγματα εκπαιδευτικού χώρου. Προβληματίστηκαν έτσι πάνω σε σύγχρονες ακόμα και πειραματικές προσεγγίσεις από τον ευρύτερο χώρο του εξωτερικού, αλλά και πιο συμβατικές, εξίσου πετυχημένες δομές εκπαιδευτικού χώρου. Στην συνέχεια επιχειρήσαν να συντάξουν την χωρική απόδοση αυτού του 'οράματος' προτείνοντας αρχιτεκτονικές λύσεις σε χωρικές καινοτομίες. Έτσι το κτιριολογικό πρόγραμμα συντάχθηκε από τους ίδιους τους φοιτητές, με τρόπο τέτοιο ώστε να επιτρέπει την ενσωμάτωση εκείνων των αλλαγών που προϋποθέτει η δυναμική διαδικασία πραγμάτωσης ενός 'οράματος'.

Η επιλογή του οικοπέδου δεν είναι καθόλου τυχαία σε όλη αυτή την διαδικασία. Το οικόπεδο του παλιού στρατοπέδου κοντά στο ξενοδοχείο Hilton μακράν απέχει από ένα ουδέτερο χώρο. Οι σημαίνουσες πολεοδομικές αντιθέσεις τοπικού και υπερτοπικού χαρακτήρα, καθώς και οι λεπτές ισορροπίες ανάμεσα στη συγχρονικότητα του αστικού τοπίου και την ιστορικότητα των υφιστάμενων κτιρίων, έδωσαν πολλαπλά ερεθίσματα. Η ιδιαιτερότητα του οικοπέδου αποτέλεσε μια επιπλέον έμπνευση για να επαναπροσδιορίσουν οι φοιτητές την έννοια του εκπαιδευτικού χώρου.

Ιδιαίτερη σημασία δόθηκε στη μακέτα σαν εργαλείο διερεύνησης της μορφής και της λειτουργίας, της διάρθρωσης του χώρου, της δομής, του ρυθμού και της κλίμακας του. Συχνά οι φοιτητές ενθαρρύνθηκαν να αφεθούν στην ελεύθερη διερεύνηση και στην κατανόηση των μορφών που πρότειναν.

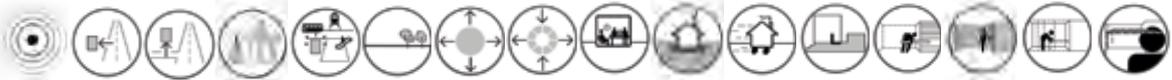
Οι τελικές προτάσεις στην πλειονότητα τους αντιπαλεύονται και ισορροπούν ανάμεσα στην εκτέλεση μιας συνθετικής κεντρικής ιδέας. Το όραμα για έναν εκπαιδευτικό χώρο οργανώνεται εκ νέου με καινούριο περιεχόμενο και σε νέες βάσεις σε μια όσο το δυνατό πιο άρτια αρχιτεκτονική πρόταση. Οι προτεινόμενες λύσεις αποκρυσταλλώνουν χωρικά και δημιουργικά την διάθεση των φοιτητών για αλλαγή, την δική τους νέα προοπτική στην εκπαιδευτική αρχιτεκτονική.

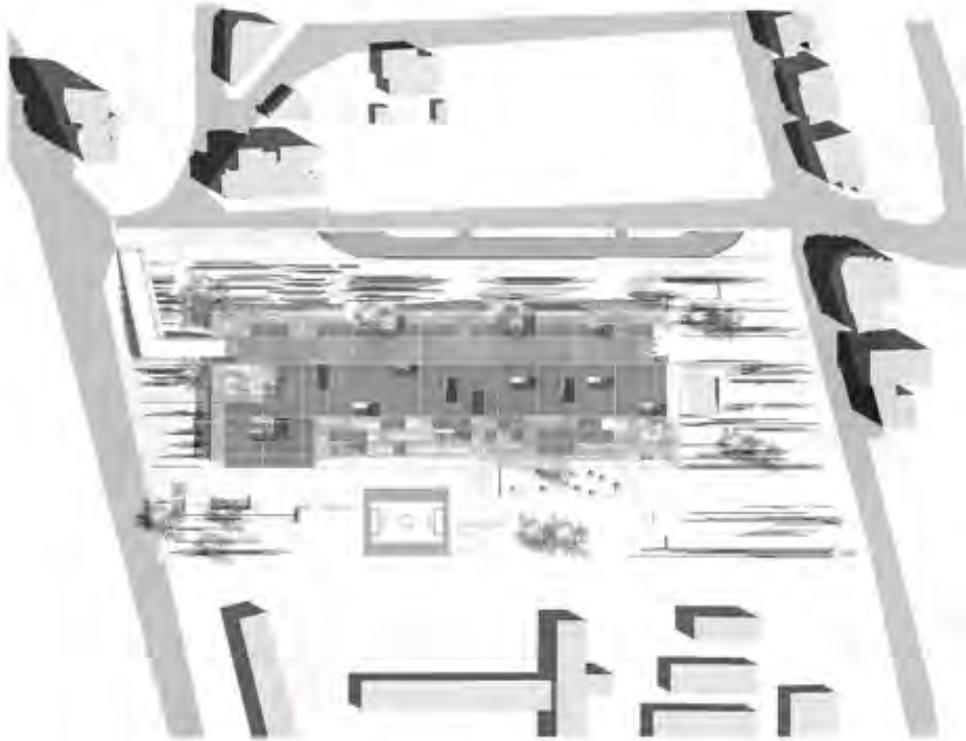
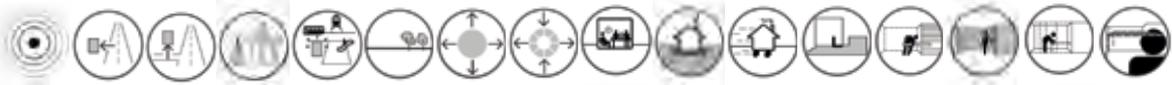
DESPO ANAYIOTOU - ΔΕΣΠΩ ΑΝΑΓΩΤΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΤΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΠΡΩΤΟΥ

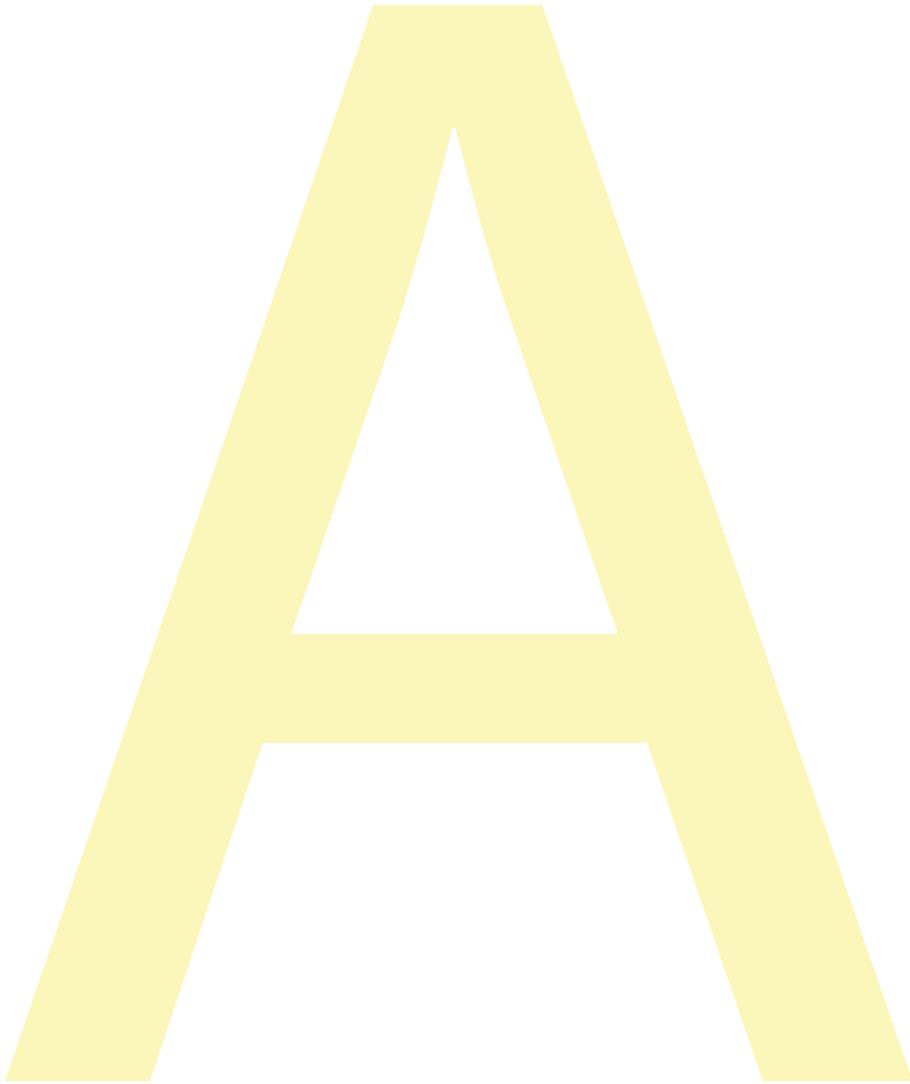
KRISTIS ALEXANDROU - ΚΡΙΣΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ - ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ, VALENTINOS IOANNOU - ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΒΑΝΙΑ ΑΘΗΝΟΔΟΡΟΥ - ΒΑΝΙΑ ΑΘΗΝΟΔΟΡΟΥ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΥΚΑ - ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΥΚΑ

ΙΦΙΓΕΝΙΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ | ΙΦΙΓΕΝΙΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΟΤΑ ΚΟΝΑΤΖΗ | ΠΑΝΑΓΙΟΤΑ ΚΟΝΑΤΖΗ, ΧΡΙΣΤΑΛΛΑ ΨΑΘΗΤΗ | ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΨΑΘΗΤΗ

PROJECT BASED STUDENT WORK

ARH 124 2009-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA I

Introduction to the basics of representation and visual communication with the use of tools such as pencil, ink and charcoal. Line weight and tone scales, shading of surface and volume, lead to the study of depth, perspective and sketching representations of the built and natural environment. Technical drawing, geometrical methods for architectural representation, orthographic measurable projection (top plans, elevations, sections, isometric drawings, axonometric projections). Students begin to familiarize themselves with the basic principles of software design, using computer aided (CAD).

BLIND CONTOUR DRAWING: Students draw what is observed by looking at the object and not at the paper (synchronizing hand and eye movement). Observation and detailed representation of the real object.

ERASER DRAWING: Eraser as a drawing tool, redefines its role to a communication medium. Students are asked to draw surfaces, giving form to objects and exercising the eye to read the playfull.

CROSS CONTOUR DRAWING: Studying and reading the three-dimensional form. Moments of tension, compression and folding of the drawn object, expressed only through the use of free lines.

GESTURE DRAWING: Studying the body movement. People moving into public space, such as a municipal market, or the study of a dancer's movement. These projects have a strict five seconds deadline, targeting to record just the body gesture.

MODELLED DRAWING: The previous methods are tested during a Cyprus Museum visit, where students have the opportunity to develop a better perception of the three-dimensional shapes, surfaces, textures and light. At the same time they begin to develop their own language of expression.

FREE PERSPECTIVE: Learning how to express space visual and depth. Representation of space using the proper visual angle and vanishing points, auxiliary lines, correct proportions and distances.

TECHNICAL DRAWING: Introduction to basic technical drawing methods. Mapping space, orthographic projection, top plans, facades and sections, linear and perspective drawing, axonometric projection and isometric drawing. Auxiliary lines and lineweights.

Ελεύθερο και τεχνικό σχέδιο. Ασκήσεις σχεδίου που στοχεύουν στην εισαγωγή του φοιτητή στα βασικά στοιχεία της απεικόνισης και οπτικής επικοινωνίας και της εξοικείωσης του με τη χρήση μέσων όπως το μολύβι, το μελάνι, το κάρβουνο. Ποιοτική διαφοροποίηση της γραμμής, τονική απόδοση του πεδίου και της επιφάνειας του όγκου και φωτοσκίαση οδηγούν στη μελέτη του βάθους και τη χρήση προοπτικού για τη σχεδίαση ή απεικόνιση του δομημένου και φυσικού περιβάλλοντος. Για το τεχνικό σχεδιασμό μελετούνται γεωμετρικές μέθοδοι αρχιτεκτονικής απεικόνισης με έμφαση στη παραστατική γεωμετρία. Συστήματα προβολών για κατόψεις, όψεις, τομές. Ισομετρικά σχέδια, ορθές και αξονομετρικές προβολές, σκιαγραφία. Παράλληλα, οι φοιτητές αρχίζουν την εξοικείωση τους με τις βασικές αρχές της χρήσης λογισμικού σχεδίασης με Η/Υ (CAD).

BLIND CONTOUR DRAWING: Οι φοιτητές σχεδιάζουν το αντικείμενο που παρατηρούν κοιτάζοντας το αντικείμενο και καθόλου το χαρτί (συγχρονισμός κίνησης χεριού - κίνησης ματιού). Εξάσκηση παρατηρητικότητας αλλά και λεπτομερής απόδοση της τρισδιάστατης μορφής του αντικειμένου.

ERASER DRAWING: Η χρήση του σβηστηριού σαν εργαλείο σχεδίασης επαναπροσδιορίζει το ρόλο του ως μέσο επικοινωνίας. Ζητείται από τους φοιτητές να σχεδιάσουν το φως, τις φωτισμένες επιφάνειες, δίνοντας μορφή στα αντικείμενα που σχεδιάζουν εξασκώντας ταυτόχρονα το μάτι να διαβάσει το παιχνίδισμα και τις αντανακλάσεις του φωτός.

CROSS CONTOUR DRAWING: Εξάσκηση στη μελέτη και ανάγνωση της τρισδιάστατης μορφής. Η τρισδιάστατη επιφάνεια αλλά και οι στιγμές έντασης, αναδίπλωσης και συμπίεσης του αντικειμένου σχεδίασης, εκφράζονται μόνο μέσα από τη χρήση καμπύλων γραμμών.

GESTURE DRAWING: Σχεδίαση και καταγραφή της κίνησης του σώματος, είτε ατόμων που κινούνται σε δημόσιο χώρο όπως στη δημοτική αγορά, είτε των εντονότερων κινήσεων μιας χορεύτριας. Τα σχέδια αυτά έχουν τον αυστηρό χρόνο των πέντε δευτερολέπτων με στόχο μόνο τη καταγραφή της χειρονομίας του σώματος.

MODELLED DRAWING: Οι προηγούμενοι μέθοδοι ελεύθερου σχεδιασμού τίθενται σε δοκιμασία με επίσκεψη των φοιτητών στο Κυπριακό Μουσείο όπου οι ίδιοι έχουν την ευκαιρία να εκφράσουν μία καλύτερη αντίληψη τρισδιάστατης μορφής, υψής επιφάνειας και φωτός. Ταυτόχρονα αρχίζουν να δημιουργούν τη δική τους γλώσσα έκφρασης μέσω εναλλαγής χρήσης υλικών και ποιοτήτων γραμμών.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΡΟΟΠΤΙΚΟ: Εισαγωγή του φοιτητή στον τρόπο έκφρασης του βάθους χώρου. Απεικόνιση του χώρου σε σχέση με το ορθό ύψος της οπτικής τους γωνίας μέσω τοποθετημένου σημείου φυγής χρησιμοποιώντας βοηθητικές γραμμές απ το σημείο αυτό για τις σωστές αναλογίες και αποστάσεις.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ: Εισαγωγή στις βασικές διαδικασίες και τρόπους τεχνικού σχεδιασμού. Αποτύπωση χώρου, ορθογραφική προβολή κατόψεων για σχεδιασμό όψεων και τομών, σχεδιασμός γραμμικού προοπτικού, προβολή αξονομετρικού και σχεδίαση ισομετρικού. Η σημασία των βοηθητικών γραμμών και τα πάχη των γραμμών.

ARH 124 2009-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA I

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΙΜΙΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ARH 124 2009-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA I

STELLA TAOUSIANI - ΣΤΕΛΛΑ ΤΑΟΥΣΙΑΝΗ
J.UCY 03

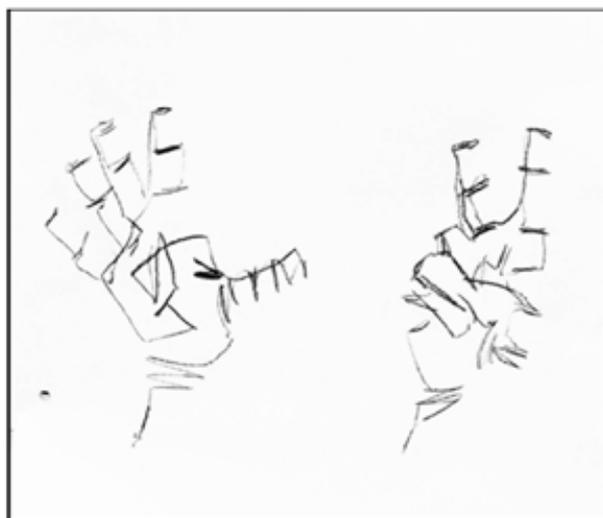
ARH 124 2009-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA I

MICHALIS KARAOLIDIS - ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΑΟΛΙΔΗΣ

ANTRI LISANDROU - ΑΝΤΡΗ ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΙΧΑΕΛ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΙΧΑΗΛ

ELENI NIKOLAOU - ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

MICHAELINA STYLIANOU - ΜΙΧΑΗΛΙΝΑ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

MARIA IOANNOY - ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ

ARH 124 2009-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA I

ATHINA NIKOLAOU - ΑΘΗΝΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

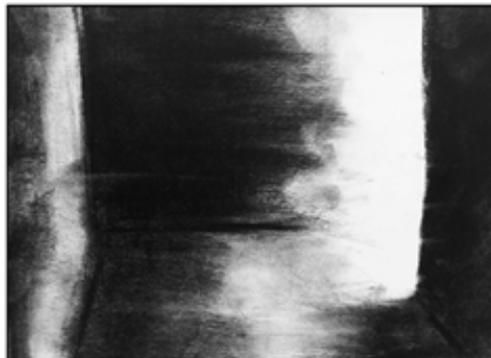
ANNA PANAYIOTOU - ΑΝΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

EVA KOSTANDINOY - ΕΥΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

GEORGIOS SIRANIDES - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΥΡΑΝΙΔΗΣ

ARISTI PAVLOY - ΑΡΙΣΤΗ ΠΑΥΛΟΥ

NIKOLAS GEORGIU - ΝΙΚΟΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

MARIA IOANNOY - ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ

IOANNA DEMETRIU - ΙΩΑΝΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ARH 124 2009-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA I

RAFAELA CHRISTOFI - ΡΑΦΑΕΛΑ ΧΡΙΣΤΟΦΗ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ - ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΑΘΗΝΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ - ΑΘΗΝΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΝΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ - ΑΝΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ARH 121 2010-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA II

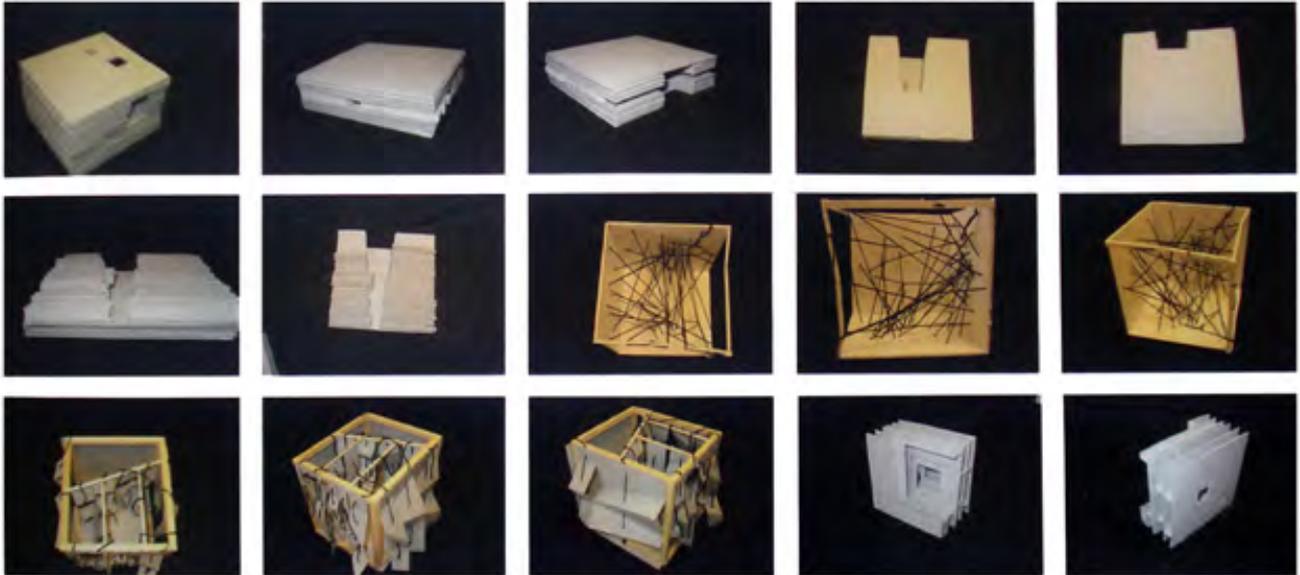
PRACTICES OF COMMUNICATION AND REPRESENTATION OF RELATIONS THROUGH THE 'WORLD' OF LITERATURE NARRATIVES.

The studio is focused on methods of representing the process of architectural design. Instead of focusing on the production of form, we treated architectural communication mainly as the creation of structures of relations between components. We introduced representation as the method for understanding and interpreting spatial facts and the tool for the critical conversion of abstract spatial concepts and the abstract space of experience into real spatial relations. Due to the lack of an actual architectural program, we used as the context of the studio the 'world' of literature narrative. Specifically we used the work 'Ghosts' by the American writer Paul Auster. The students firstly observed abstract spatial relations within the text and then they experimented into 'mirroring' them into concrete spatial relations with the use of specific architectural means. For this reason during the studio we looked into specific means of architectural communication that analyse, describe, inscribe or interpret the text as a structure that consists of elements and relations. The students used the means to draw or fabricate conditions that intermediate between the structural elements of the text, that is, the protagonists, the objects or other elements found within the text. The studio was divided in three parts: the Air, the Ground and the Device, depending on the means that were used each time and the relations that the students interpreted each time. During the studio the students worked on daily exercises during which they had to work on specific kinds of means: the sketch, the diagram, the mapping, the plan, the section, the model etc.

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ 'ΚΟΣΜΟ' ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΑΦΗΓΗΣΗΣ

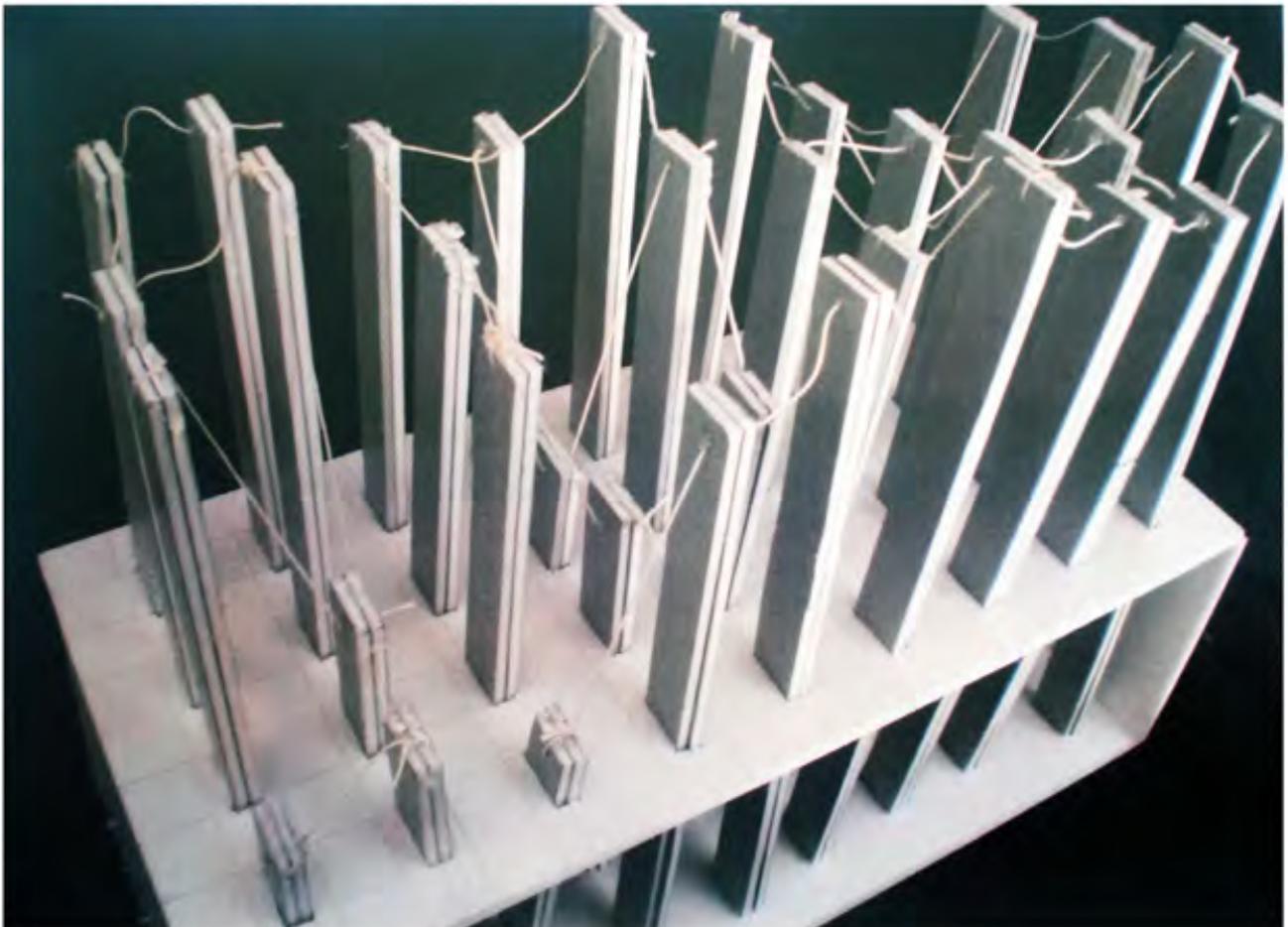
Το μάθημα επικεντρώθηκε σε μεθόδους απεικόνισης της διαδικασίας του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού. Η αρχιτεκτονική επικοινωνία αντιμετωπίστηκε πέρα από απόδοση μορφής κυρίως ως απόδοση δομής σχέσεων που αναπτύσσονται μεταξύ επιμέρους στοιχείων. Η απεικόνιση διερευνήθηκε ειδικά μέσα από τις πρακτικές της ερμηνείας, η οποία θεωρήθηκε ότι ενεργοποιείται με την καταγραφή αφηρημένων εννοιών και του αφηρημένου χώρου της εμπειρίας σε πραγματικές χωρικές σχέσεις. Η μέθοδος που ακολουθήθηκε τις δυο χρονιές καταπιάστηκε έμμεσα με τα πιο πάνω μέσα από την καταγραφή του «κόσμου» της λογοτεχνικής αφήγησης. Για τους σκοπούς του μαθήματος χρησιμοποιήθηκε το κείμενο 'Φαντάσματα' του αμερικανού συγγραφέα Paul Auster. Οι παρατηρήσεις που καταγράφηκαν από το κείμενο 'καθρεπτίστηκαν' σε χωρικές σχέσεις μέσω της παρατήρησης και καταγραφής πραγματικών χωρικών συνθηκών και φαινομένων. Για τον λόγο αυτό κατά την διάρκεια του εργαστηρίου προσεγγίσαμε πειραματικά συγκεκριμένα μέσα επικοινωνίας τα οποία περιγράφουν, αναλύουν, προβάλλουν, καταγράφουν, ερμηνεύουν το κείμενο ως δομή που αποτελείται από στοιχεία και από σχέσεις. Μέσα από την έννοια της ερμηνείας καταγράφηκαν εν τέλει από τους φοιτητές ενδιάμεσες καταστάσεις μέσα στις οποίες λαμβάνουν χώρα οι σχέσεις μεταξύ των δομικών στοιχείων του κειμένου. Με τον όρο ενδιάμεση κατάσταση αναφερόμαστε στις σχέσεις που υπάρχουν και οι οποίες εντοπίστηκαν μεταξύ: Των στοιχείων, χαρακτήρων ή αντικειμένων του κειμένου. Το μάθημα χωρίστηκε δομικά σε τρία μέρη: Αέρας (Air) Έδαφος (Ground), Μηχανισμός (Device), ανάλογα με τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν και το είδος της εμπειρίας του χώρου που οι φοιτητές κατέγραφαν σε κάθε περίπτωση. Τέλος, κατά τη διάρκεια των μαθημάτων τέθηκαν ημερήσιες ασκήσεις, στις οποίες κάθε φορά οι φοιτητές διερευνούσαν διαφορετικά μέσα απεικόνισης: το σκίτσο, το διάγραμμα, η χαρτογράφηση, η κάτοψη, η τομή, το ανάπτυγμα, η μακέτα κλπ.

ARH 121 2010-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA II

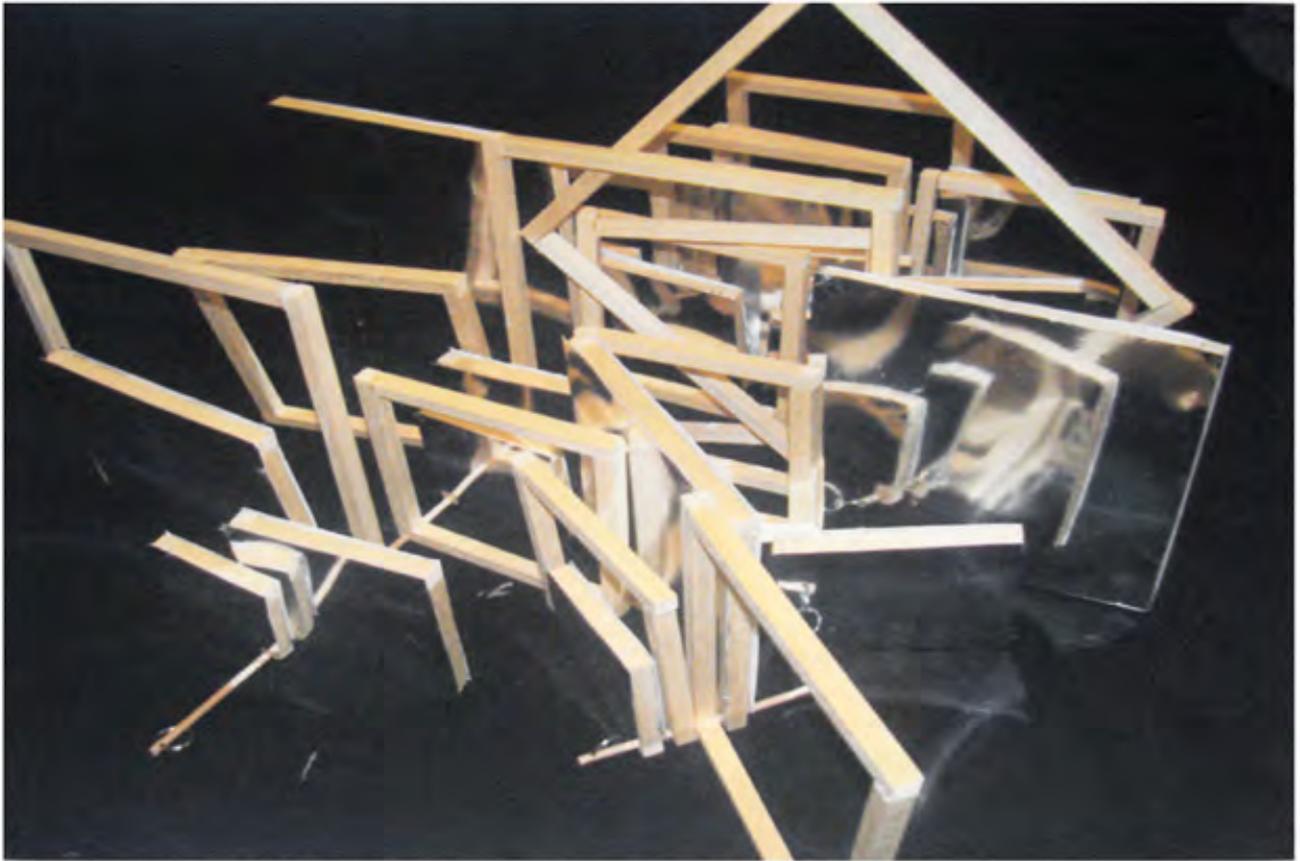

STAVROS FRAGKOΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ - ΣΤΑΥΡΟΣ ΦΡΑΓΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ANDREAS MATSANGOS - ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΤΣΑΓΚΟΣ

STELLA CHALKIADAKI - ΣΤΕΛΛΑ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗ, STYLIANA GREGORIOY - ΣΤΥΛΙΑΝΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ARH 121 2010-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA II

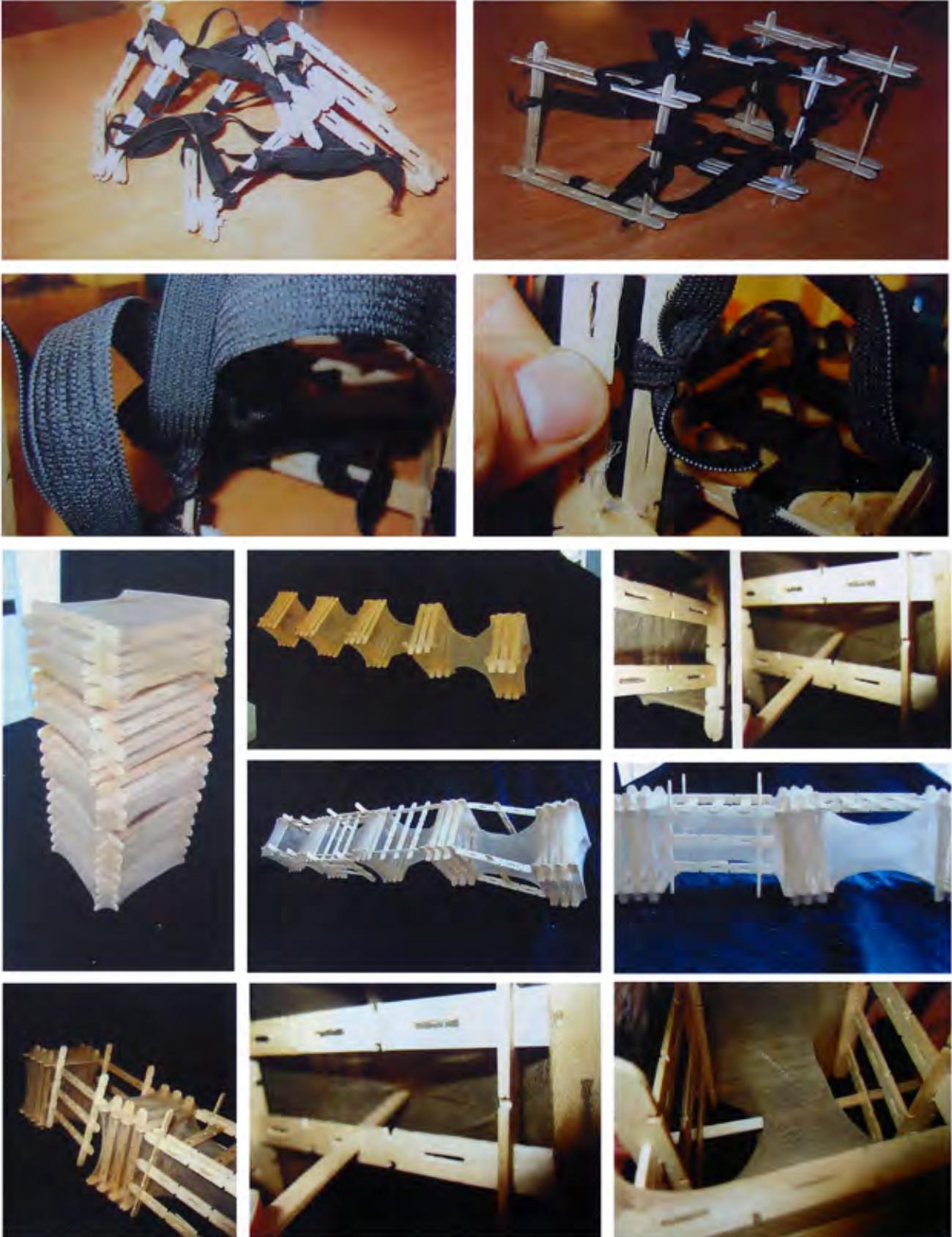

MARIA THEODOULOU - ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ, KATERINA TILEMACHOU - ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ

ATHINA LEONTIOU - ΑΘΗΝΑ ΛΕΟΝΤΙΟΥ, GEORGIOS CHARALAMBOUS - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

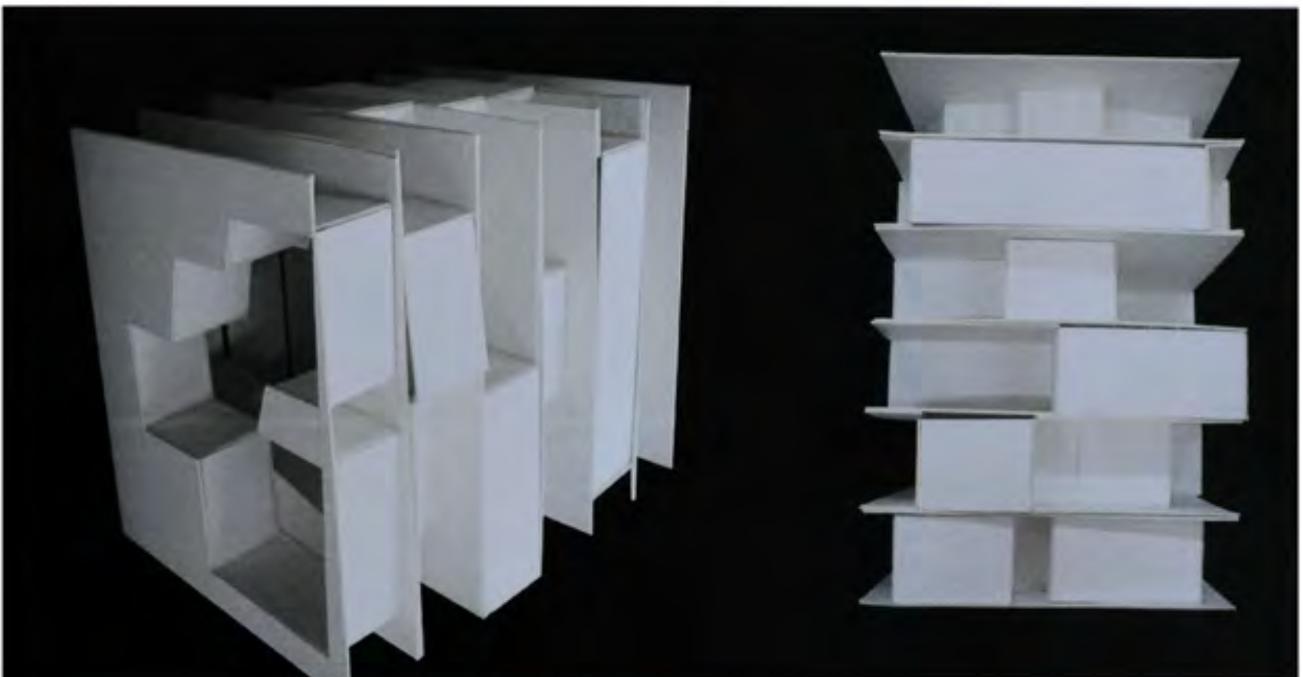

ARH 121 2010-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA II

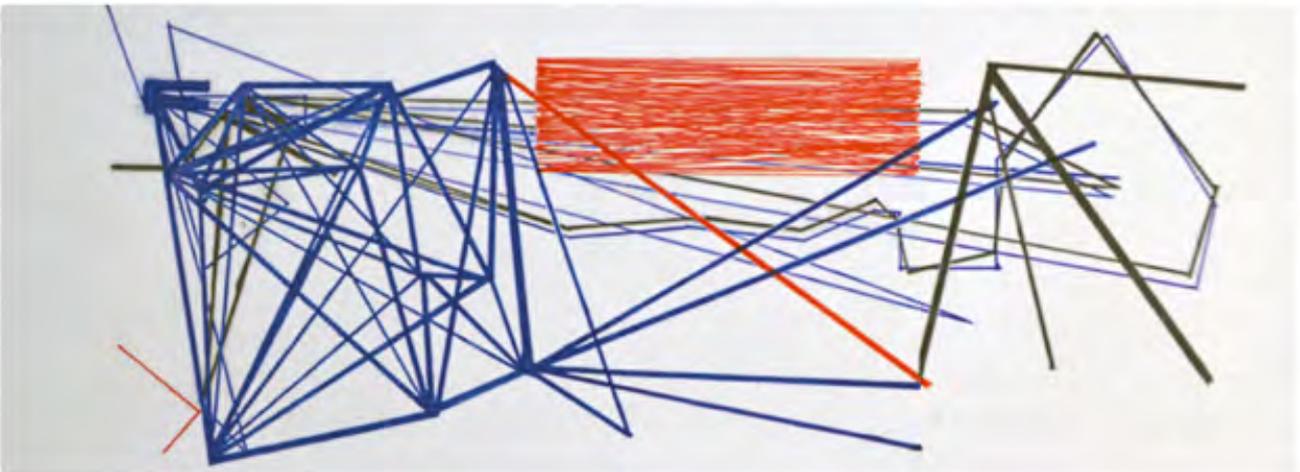
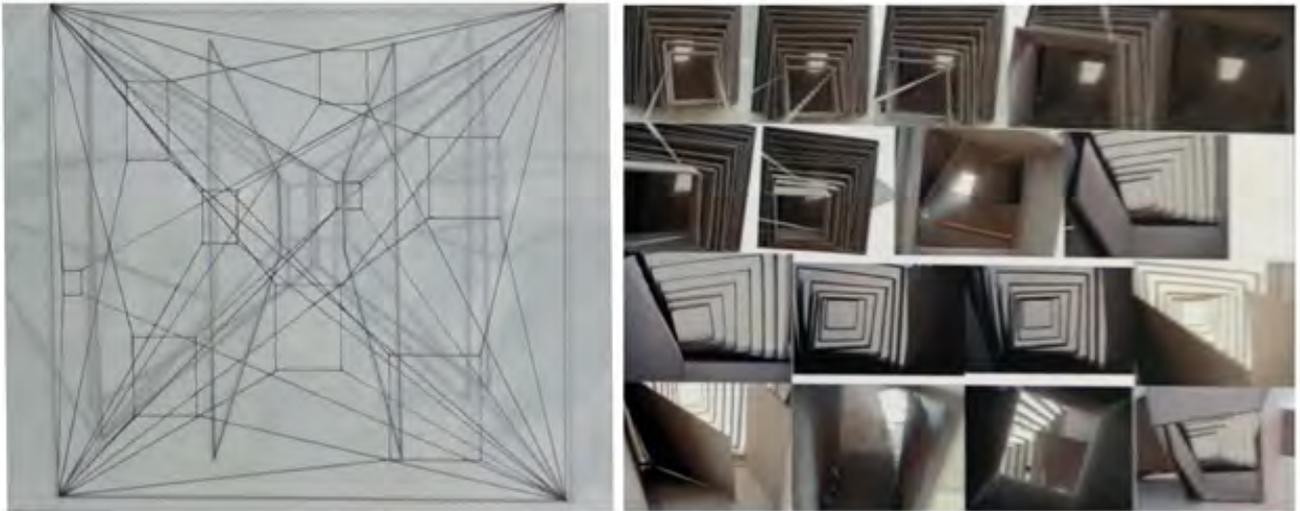
ΑΘΙΝΑ ΛΕΟΝΤΙΟΥ - ΑΘΗΝΑ ΛΕΟΝΤΙΟΥ, GEORGIOS CHARALAMBOUS - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ARH 121 2010-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA II

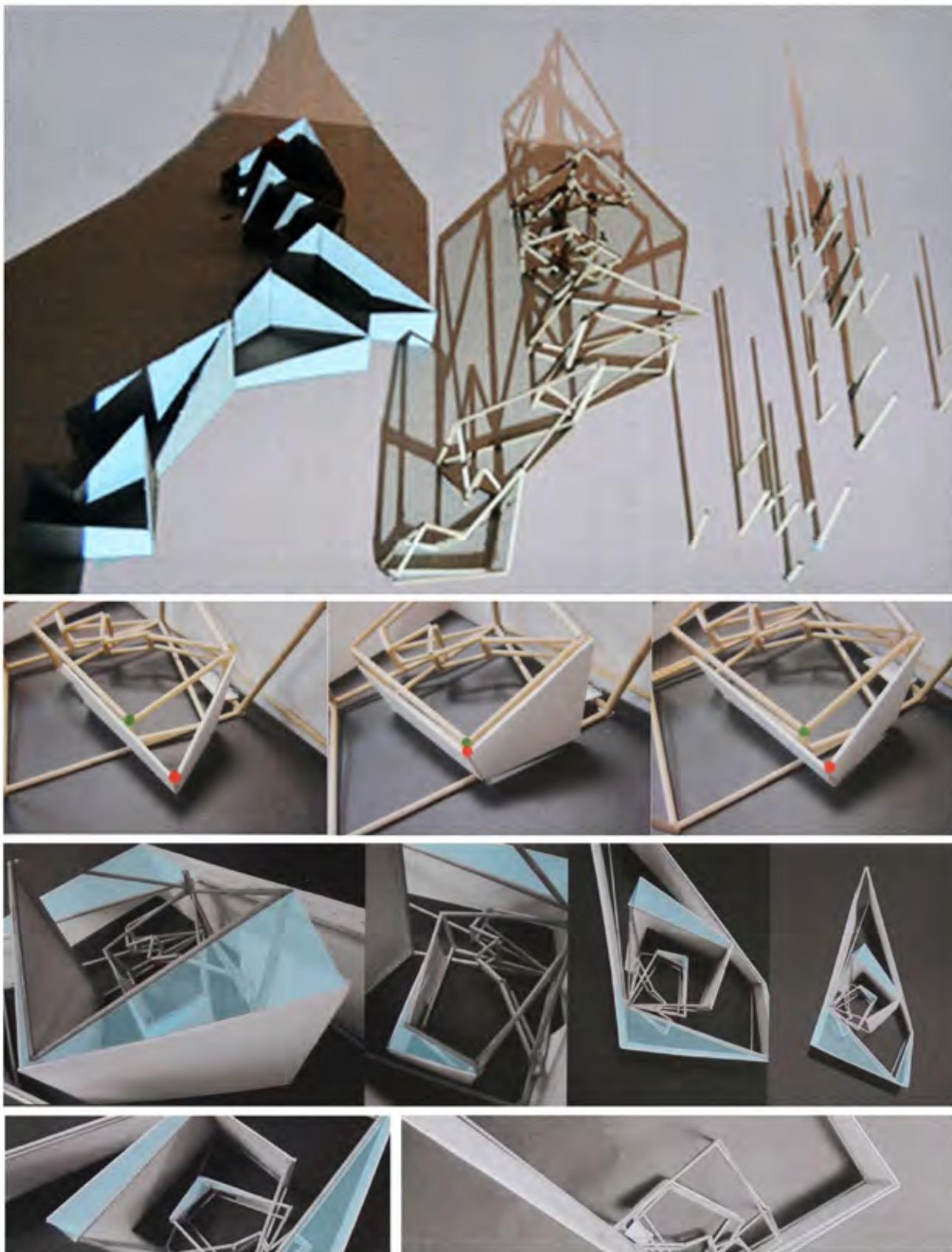
EVA CONSTANDINOU - EYA ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ANDREA GEORGIΟΥ - ΑΝΤΡΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ATHINA NICOLAΟΥ - ΑΘΗΝΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ARH 121 2010-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA II

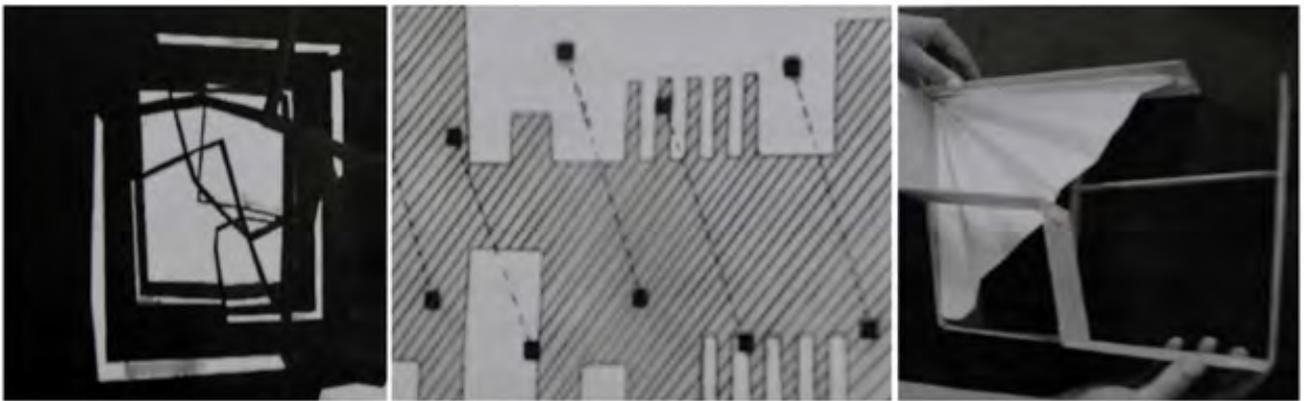
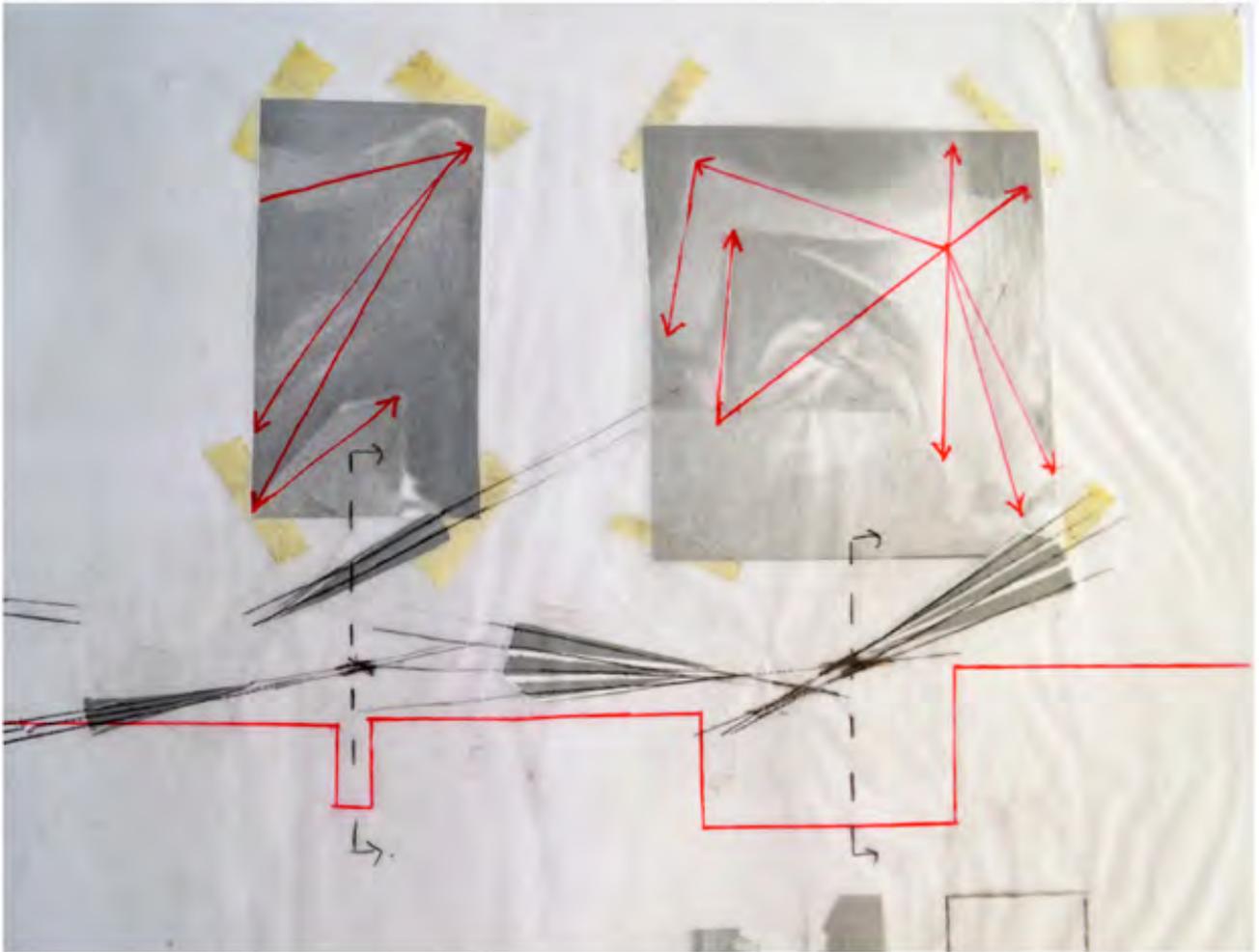
MICHAELINA STYLIANOU - ΜΙΧΑΗΛΙΝΑ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

ARH 121 2010-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA II

ANASTASIA PRODROMOU - ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ, ORESTIS PAVLIDES - ΟΡΕΣΤΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ, SOSANA ANAXAGOROU - ΣΩΣΑΝΑ ΑΝΑΞΑΓΟΡΟΥ

ARH 121 2010-2012 ARCHITECTURAL COMMUNICATION MEDIA II

RAFAELLA CHRISTODOULOU - ΡΑΦΑΕΛΛΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, CHRISTINA PANAYI - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΝΑΓΗ

ARH 210 2009-2012 ARCHITECTURAL HISTORY II

This Sophomore-level course offers an overview of influential concepts and paradigmatic developments in architecture and urbanism from the Enlightenment to mid-20th C. Lectures and class discussions focus on key figures, events, buildings, projects and texts representative of important historical currents. The course focuses not only on buildings but also on the larger historical, cultural, political and intellectual contexts within which architectural ideas emerge. The main objective of the course is to install a historical and cultural understanding of what "modern" is about, contemplating also the concepts of "modernity", "Modernism" and "modernization." The course underlines the importance of historical/theoretical rigor in the education of the architect. The final assignment asked students to analyze a particular aspect of "modernity" in relation to two modern buildings: one from the Cypriot locale, and another from among the more well known (and well-publicized) exemplars of modernism in Europe. (See student work: "Modernity and industrialization" "Modernity and dwelling" and "Modernity and locale".

Το μάθημα προσφέρει γενική θεώρηση των σημαντικών ιδεών και πρακτικών στην αρχιτεκτονική και πολεοδομία της μοντέρνας εποχής, από την περίοδο του Διαφωτισμού μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνα. Εστιάζεται σε σημαντικές προσωπικότητες, γεγονότα, έργα, και κείμενα που είναι αντιπροσωπευτικά σημαντικών ρευμάτων. Στόχος δεν είναι η μελέτη μεμονωμένων κτηρίων ή αρχιτεκτόνων αφ' εαυτών, αλλά η κατανόηση ευρύτερων ιστορικών, πολιτισμικών, πολιτικών και πνευματικών πλαισίων μέσα από τα οποία αναδύεται η αρχιτεκτονική. Το μάθημα προσφέρεται σε δευτεροετείς φοιτητές της αρχιτεκτονικής με στόχο να καλλιεργήσει μια ιστορική και πολιτισμική αντίληψη της έννοιας "μοντέρνα αρχιτεκτονική" καθώς και των εννοιών «μοντερνικότητα», «Μοντερνισμός», «εκμοντερνισμός». Συνάμα επιδιώκει να υπογραμμίσει τη σημασία της ιστορικής / θεωρητικής αντίληψης στην ευρύτερη διαπαιδαγώγηση του αρχιτέκτονα. Η τελική εργασία ζήτησε από τους φοιτητές να αναλύσουν μια συγκεκριμένη έννοια «μοντερνικότητας» σε σχέση με δυο κτήρια: το ένα από τον χώρο της Κύπρου και το άλλο από γνωστά παραδείγματα Μοντερνισμού στην Ευρώπη. Πιο κάτω παρατίθενται αποσπάσματα από εργασίες φοιτητών γυρω από τα θέματα, «μοντερνικότητα και εκβιομηχάνηση», «μοντερνικότητα και κατοίκηση» και «μοντερνικότητα και τόπος».

ARH 210 2009-2012 ARCHITECTURAL HISTORY II

MONTERNITY AND INDUSTRIALIZATION

Group Work, Study by Athini Stella, Ilija Joanna, Cacoulli Joanna, Pavlou Rafaela, Winter Semester 2010

The development trend of factories and industries, because of the industrialization that characterized the first half of the twentieth century, is also seen in Cyprus and more specific in the factory of Coca-Cola in Nicosia, which was designed by Phivos Polydoridis in the 50's. In the design of this factory, it is important to notice that the main purpose of it was its functionality rather than the aesthetics, something that was happening often in the design of modern buildings, such as the Van Nelle Factory that was built in Holland by Johannes Brinkman and Van der Vlugh.

It contains 4 main sections: the production area, the storage area, offices and labs. Despite the fact that the building gives the impression of horizontality, there is a really strong vertical element, the central tower. It sets the main entrance and the stairwell is incorporated into it. This tower divides the building in 2 different complexes, the offices to the right complex and the production area to the left one. On the first floor, on the left section of the building, the first stage of the manufacturing process of the product is placed and continues into the ground floor where the bottling and packaging is applied to the products. This hierarchy of steps from top to bottom is functional and it is also seen in the Van Nelle Factory, where the height of the sections is determined by the number of steps that are followed for each product, having the packaging area in the lower level.

By observing the exterior and interior of the building, we believe that the architect was concerned about the human factor and the welfare of the workers. As in Van Nelle Factory, the facade of the building is framed by numerous horizontal glazing, achieving ample transparency and lightening and good ventilation, which are very important for the workers.

The materials that are used in the building are glass, steel and concrete. The architect used them in such a way as to benefit the construction, by using glass for transparency and steel for lightness. In contrast to the ample transparency that is used in the Van Nelle Factory, Phivos Polydoridis used the glazing in such a specific way so as to prevent the bright sunshine of Cyprus of entering the building.

ΜΟΝΤΕΡΝΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΗ

Ομαδική Εργασία, Μελέτη από Αθηνή Στέλλα, Ηλία Ιωάννα, Κακουλλή Ιωάννα, Παύλου Ραφαέλα, Χειμερινό Εξάμηνο 2010

Η τάση ανάπτυξης εργοστασίων και βιομηχανιών λόγω της εκβιομηχάνισης που χαρακτήριζε το πρώτο μισό του εικοστού αιώνα παρατηρείται και στην Κύπρο στο εργοστάσιο Coca-cola στη Λευκωσία του Φοίβου Πολυδωρίδη στη δεκαετία του 50'. Στο σχεδιασμό του εργοστασίου παρατηρείται αυτό που συνέβαινε συχνά σε σχεδιασμό μοντέρνων κτιρίων όπως το εργοστάσιο Van Nelle των Johannes Brinkman και Van der Vlugh στην Ολλανδία, όπου σκοπός τους ήταν η λειτουργικότητα και όχι η αισθητική.

Αποτελείται από 4 βασικά τμήματα, το χώρο παραγωγής, το χώρο αποθήκευσης, τα γραφεία και τα χημεία. Παρόλο που το κτίριο δίνει την αίσθηση της οριζοντιότητας υπάρχει ένα έντονο κατακόρυφο στοιχείο, ο κεντρικός πύργος. Ορίζει την κεντρική είσοδο και μέσα του ενσωματώνεται το κλιμακοστάσιο. Αυτός ο πύργος χωρίζει το κτίριο σε 2 συγκροτήματα, δεξιά τα γραφεία και αριστερά ο χώρος παραγωγής. Στο αριστερό τμήμα του κτιρίου, στον πρώτο όροφο γίνεται το πρώτο στάδιο της διαδικασίας παρασκευής του προϊόντος και συνεχίζεται στο ισόγειο όπου γίνεται η εμφιάλωση και η συσκευασία του. Αυτή η ιεράρχηση των σταδίων από πάνω προς τα κάτω είναι λειτουργική η οποία παρατηρείται και στο εργοστάσιο Van Nelle όπου το ύψος των τμημάτων καθορίζεται από τον αριθμό σταδίων επεξεργασίας του κάθε προϊόντος έχοντας το χώρο συσκευασίας στο κατώτερο επίπεδο.

Παρατηρώντας εσωτερικά και εξωτερικά το κτίριο συμπεράναμε ότι ο αρχιτέκτονας κινήθηκε με βάση τον ανθρώπινο παράγοντα και την ευημερία των εργατών. Όπως και στο Van Nelle, η πρόσοψη του εργοστασίου πλαισιώνεται από πολυάριθμους οριζόντιους υαλοπίνακες επιτυγχάνοντας άφθονη διαφάνεια, έντονο φωτισμό και καλό αερισμό, σημαντικά στοιχεία για τους εργάτες.

Τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν στο κτίριο είναι το γυαλί, το ασάλι και το οπλισμένο σκυρόδεμα. Ο αρχιτέκτονας τα χρησιμοποίησε με τέτοιο τρόπο, ώστε να επωφεληθεί η κατασκευή χρησιμοποιώντας το γυαλί για διαφάνεια και το ασάλι για ελαφρότητα. Η επιλεγμένη χρήση υαλοπινάκων στο εργοστάσιο του Φοίβου Πολυδωρίδη σε αντίθεση με την έντονη διαφάνεια στο κτίριο Van Nelle οφείλεται στο γεγονός ότι στην Κύπρο επικρατεί έντονη ηλιοφάνεια.

ATHINI STELLA, ELIA JOANNA, CACOULLI JOANNA, PAVLOU RAFAELLA - ΑΘΗΝΗ ΣΤΕΛΛΑ, ΗΛΙΑ ΙΩΑΝΝΑ, ΚΑΚΟΥΛΛΗ ΙΩΑΝΝΑ, ΠΑΥΛΟΥ ΡΑΦΑΕΛΛΑ

ARH 210 2009-2012 ARCHITECTURAL HISTORY II

MODERNITY AND PLACE /LANDSCAPE / CLIMATE

Group Work, Study of Agapiou Athanasia, Kleovoulou Stefania, George Charalambous, Helen Hadjipetrou, Winter Semester 2011

After the Second World War, the emergence of newly-created states and the rapidly-growing touristic industry highlighted and promoted a new type of widespread buildings, the hotels. A hotel of that period is the **Amathus Beach Hotel of Photis Collakides**, built in 1971. The hotel emerge strong aspects of the modern era, of which we will focus on the following: Structural rationalism, emphasis on function and form, location, integration into the surrounding landscape and the responding to climate.

[...]Common features of Unite d'habitation of Le Corbusier and the Amathus Beach Hotel are the usage of standard grids for economy and speed of implementation, simplicity of form because of the austere volumes and a clear separation of public and private zone. Their difference lies in the fact that in the private spaces of the Unite interpolates a public, commercial "road" for optimization of user needs...

[...]The orientation of the building changes its sense of place as the main axis is parallel to the axis of the road separating the open public space of the city from the open private space of the hotel. The sense of the open area of both sides differentiated from the inclination and the permeability of the building...

[...]The hotel is built on sloping ground and seems to follow and enhances the existing slope. This binding levels of buildings with the general landscape, is a tool used by **F.L. Wright** through **Prairie Style**, with the difference that is maintained the horizontal line of the ground...

[...]The back side is oriented to the south, where there is a large number of glass panels without the use of brackets. Therefore the use of sunshades are necessary so as to block the exterior views. The architectural confrontation of the climate conditions has been crucial challenge in the postwar period. One way of building shading is the use of «**brise soleil**» which is the same solution that applied to «**Unite d'Habitation**» with the difference that the inclination of the building not only reduces shading, but leaves a minimum lighting in the north side...

ΑΓΑΠΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ, ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΑ, ΧΑΡΑΛΑΜΒΟΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΗΔΗΠΕΤΡΟΥ ΗΛΕΝΗ - ΑΓΑΠΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ, ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΑ, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΜΟΝΤΕΡΝΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟΠΟΣ /ΤΟΠΙΟ /ΚΛΙΜΑ

Ομαδική Εργασία, Μελέτη από Αγαπίου Αθανασία, Κλεοβούλου Στεφανία, Χαράλαμπος Γεώργιος, Χατζηπέτρου Ελένη. Χειμερινό Εξάμηνο 2011

Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, η ανάδυση νεοσύστατων κρατών και η ραγδαία ανάπτυξη της τουριστικής βιομηχανίας ανέδειξαν και προώθησαν ένα νέο διαδεδομένο τύπο κτιρίων, τα ξενοδοχεία. Ένα ξενοδοχείο εκείνης της περιόδου είναι το **Amathus Beach Hotel** που σχεδιάστηκε από το διεθνές αρχιτεκτονικό γραφείο **The Architects Collaborative**, με βάση τις ΗΠΑ (Cambridge, Massachusetts) και τη συνεργασία και επίβλεψη του τοπικού γραφείου **Φώτη Κολλακίδης και Συνεργάτες**. Το έργο κατασκευάστηκε μεταξύ 1970 - 1973., που κτίστηκε το 1971. Στο ξενοδοχείο διαφαίνονται και αναγνωρίζονται χαρακτηριστικές σχεδιαστικές αρχές και πτυχές της μεταπολεμικής αρχιτεκτονικής, από τις οποίες θα εστιαστούμε στις εξής: ο δομικός ορθολογισμός, έμφαση στη λειτουργία και μορφή, χώρος τοποθέτησης, και η ένταξη στο περιβάλλον τοπίο και ανταπόκριση στις κλιματολογικές συνθήκες. Μερικές από αυτές τις αρχές αναδεικνύονται μέσα από τη σύγκριση του έργου με άλλα σημαντικά κτίρια της μοντέρνας αρχιτεκτονικής:

[...]Κοινά σημεία της **Unite d'habitation** του **Le Corbusier** και του **Amathus Beach Hotel** αποτελούν η χρήση τυποποιημένων καννάβων για οικονομία και ταχύτητα υλοποίησης, η απλότητα της μορφής λόγω των απείρριτων όγκων και ο σαφής διαχωρισμός της δημόσιας και ιδιωτικής ζώνης. Η διαφορά τους έγκειται στο γεγονός ότι στο μέσο των ιδιωτικών χώρων της Unite παρεμβάλλεται ένας δημόσιος, εμπορικός «δρόμος» για βελτιστοποίηση των αναγκών των χρηστών...

[...]Ο προσανατολισμός του κτιρίου αλλάζει την αίσθηση του τόπου αφού ο κύριος άξονας του είναι παράλληλος με τον άξονα του δρόμου, διαχωρίζοντας τον ανοιχτό δημόσιο χώρο της πόλης από τον ανοιχτό ιδιωτικό χώρο του ξενοδοχείου. Η αίσθηση του ανοικτού χώρου των δύο όψεων διαφοροποιείται λόγω της κλίσης και της διαπερατότητας του κτιρίου...

[...]Το ξενοδοχείο είναι κτισμένο σε κεκλιμένο έδαφος και φαίνεται να ακολουθεί και να ενισχύει την υφιστάμενη εδαφική κλίση. Αυτό το δέσιμο των επιπέδων των κτιρίων με το γενικό τοπίο, αποτέλεσε εργαλείο που χρησιμοποίησε ο **F.L. Wright** μέσω του **Prairie Style**, με τη διαφορά ότι διατηρείται η οριζόντια γραμμή του εδάφους...

[...]Η πίσω όψη είναι προσανατολισμένη στο νότο, όπου υπάρχει μεγάλος αριθμός υαλοπινάκων χωρίς τη χρήση προβόλων. Οπότε η χρήση αντηλιακών κουρτινών είναι αναγκαία με αποτέλεσμα να παρεμποδίζεται η εξωτερική θέα. Η αρχιτεκτονική αντιμετώπιση στο κλίμα αποτέλεσε καίρια πρόκληση στην μεταπολεμική περίοδο. Ένας τρόπος ηλιοπροστασίας του κτιρίου είναι η χρήση «**brise soleil**» που αποτελεί ίδια λύση με την «**Unite d'Habitation**» με τη διαφορά ότι η κλίση του κτιρίου όχι μόνο μειώνει τη σκίαση, αλλά αφήνει ελάχιστο φωτισμό στη βόρεια όψη...

ARH 210 2009-2012 ARCHITECTURAL HISTORY II

MODERNITY AND DWELLING:

"ASPELIA" BUILDING, N. MICHAELIDES

Group Work, Study from Alexi Timotheos, Kalli Andronicos, Matsagakos Andreas, Hadjiyiagkou Demetra, Winter Semester 2011

In our study we investigate Modernity through dwelling, having as examination object the "ASPELIA" building of Neoptolemos Michaelides. Specifically we focus on the organization of uses, the rationalization of the design, the functionality of the residential unit, the relation between the residence and the family and on the integration of the building in the wider environment. Through this analysis we observe many clear applications of modernism in Cyprus, but also some important contradictions. Below, we present a part of our analysis on the functionality of the building.

[...] As for the functionality, we see that there's an intention of a clear placement and separation of uses and functions according to the standardization of the building. Mostly, the various spaces are adapted to the limits that are indicated by the structural system. Also, there is a clear vertical organization and standardization of uses.

During the Modern movement, a strong tendency that prevailed and was mainly supported by the German speaking of CIAM, was the imposition of rationalism on functionality with its absolute adaption to the limits that are implied by the structural system. In the case of the "ASPELIA" building and specifically the kitchen, the limits which are implied by the structural system are not maintained, in order to increase the space. But this infringement, affects negatively the function of the kitchen, where a relatively large brace hinders the circulation and functionality of space.

Particularly interesting is the observation of the residence in relation to family relations implied in these housing units. The broadness of the dining and living room but especially the kitchen, focuses on everyday living space and indicates an intention for a regular family contact and interaction.[...]

Summing up the two last sections, functionality and family relations, we identify another important contradiction. Although initially, a very distinct division of space and function is implied, adapted to the standardized structural system, we observe that this is not really fully applied. This is found in the kitchen where the relative processes are merged with family interaction, but also in the living room where its space is joined with the dining room. Similar divergences from specific characteristics of the Modern movement are observed in many aspects of the building.

ALEXI TIMOTHEOS, KALLI ANDRONICOS, MATSAGKOS ANDREAS, HADJIYIAGKOU DEMETRA - ΑΛΕΞΗ ΤΙΜΟΘΕΟΣ, ΚΑΛΛΗΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, ΜΑΤΣΑΓΚΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, ΧΑΤΖΗΓΙΑΓΚΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ

ΜΟΝΤΕΡΝΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΗΣΗ: ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ «ΑΣΠΕΛΙΑ», Ν. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ,

Ομαδική εργασία, Μελέτη από Αλέξη Τιμόθεο, Καλλή Ανδρόνικο, Ματσάγκο Αντρέα, Χατζηγιάνγκου Δήμητρα, Χειμερινό Εξάμηνο 2011

Στη μελέτη μας ερευνούμε την Μοντερνικότητα μέσα από την κατοίκηση, με αντικείμενο εξέτασης την πολυκατοικία «ΑΣΠΕΛΙΑ» του Νεοπτόλεμου Μιχαηλίδη. Ειδικότερα επικεντρωνόμαστε στην οργάνωση των χρήσεων, τον ορθολογισμό στο σχεδιασμό, τη λειτουργικότητα της κατοικίας, τη σχέση κατοίκησης και οικογένειας και την ένταξη του κτιρίου στο ευρύτερο περιβάλλον. Στην ανάλυση αυτή παρατηρούμε πολλές ξεκάθαρες εκδηλώσεις του μοντερνισμού στην Κύπρο αλλά και σημαντικές αντιφάσεις του. Πιο κάτω παραθέτουμε ένα κομμάτι της ανάλυσης για τη λειτουργικότητα του κτιρίου.

[...] Όσον αφορά τη λειτουργικότητα, βλέπουμε ότι υπάρχει πρόθεση ξεκάθαρης τοποθέτησης και διαχωρισμού των χρήσεων και λειτουργιών εντασσόμενοι στο τυποποιημένο κτίριο. Ως επί το πλείστον, οι διάφοροι χώροι προσαρμόζονται στα όρια που υποδεικνύει το δομικό σύστημα. Επίσης υπάρχει σαφής καθ' ύψος οργάνωση και παραλληλία των λειτουργιών.

Στα χρονικά του Μοντέρνου κινήματος, μια έντονη τάση που επικρατούσε, κυρίως από τους Γερμανόφωνους του CIAM, ήταν η επιβολή του ορθολογισμού και στη λειτουργικότητα με την απόλυτη ταύτισή της με τα όρια που υπονοούσε το δομικό σύστημα. Στην περίπτωση της πολυκατοικίας «ΑΣΠΕΛΙΑ» και συγκεκριμένα στην κουζίνα, παραβιάζονται τα όρια που υπονοεί το τυποποιημένο δομικό σύστημα, με στόχο την αύξηση του χώρου. Όμως αυτή η παραβίαση, επηρεάζει αρνητικά τη λειτουργία της κουζίνας, όπου ένα σχετικά μεγάλο υποστύλωμα δυσχεραίνει τη διακίνηση και λειτουργία του χώρου.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η παρατήρηση της κατοίκησης σε σχέση με τις ενδοοικογενειακές σχέσεις που υποδηλώνονται στις συγκεκριμένες κατοικίες. Η ευρύτητα της σαλοτραπεζαρίας και ιδιαίτερα της κουζίνας, δίνει σημασία στον καθημερινό χώρο και υποδηλώνει μια πρόθεση για τακτική οικογενειακή επαφή και συναναστροφή.[...]

Συνοψίζοντας τις δύο τελευταίες ενότητες, λειτουργικότητα και ενδοοικογενειακές σχέσεις εντοπίζουμε ακόμα μία σημαντική αντίφαση. Ενώ αρχικά υποδηλώνεται ένας αρκετά σαφής διαχωρισμός χώρων και λειτουργιών σε ένα τυποποιημένο δομικό σύστημα, παρατηρούμε ότι στην ουσία δεν εφαρμόζεται απόλυτα. Αυτό διαπιστώνεται από τη σύζευξη της εργασίας στην κουζίνα με την οικογενειακή συναναστροφή αλλά και στη σαλοτραπεζαρία όπου ενώνεται το καθιστικό με το χώρο της τραπεζαρίας.

Οι αποκλίσεις αυτές, από κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του Μοντέρνου κινήματος, παρατηρούνται σε πολλές πτυχές του κτιρίου.

ARH 211 2009-2010 SOCIAL DIMENSIONS IN ARCHITECTURE

This course, offered during the fourth semester of undergraduate studies, examines the socio-political dimensions of modern and contemporary architecture. Combining lectures with a critical reading of texts and group discussions, the course demonstrates the entanglement of architecture with such issues as the dynamics of public-private space, relationships of built and natural environments, power structures, or aesthetic conceptions. The ultimate goal is to cultivate students' analytical abilities and intellectual tools for critical thinking. Student research projects examine buildings, settlements, development projects, and a variety of technological and environmental strategies and the particular socio-cultural agendas intertwined with them. Excerpts from two final presentations of these student projects are shown below.

Το μάθημα αυτό προσφέρεται στο τέταρτο εξάμηνο των προπτυχιακών σπουδών και εστιάζει στις κοινωνικές διαστάσεις της αρχιτεκτονικής. Συνδυάζοντας διαλέξεις με κριτική ανάγνωση κειμένων και ομαδικές συζητήσεις, το μάθημα αναλύει τη συνύφανση της αρχιτεκτονικής με θέματα όπως, τις σχέσεις ιδιωτικού-δημοσίου χώρου, σχέσεις φυσικού-δομημένου περιβάλλοντος, σχέσεις εξουσίας ή αισθητικές αντιλήψεις. Απώτερος στόχος είναι η καλλιέργεια αναλυτικών ικανοτήτων και νοητικών εργαλείων για την ανάπτυξη κριτικής σκέψης. Στις ερευνητικές εργασίες τους, οι φοιτητές μελετούν κτίρια, οικισμούς, αναπτυξιακά έργα, και διάφορες τεχνολογικές και περιβαλλοντικές στρατηγικές, αναλύοντας συγκεκριμένες κοινωνικοπολιτισμικές διαστάσεις σε διάφορες κλίμακες. Πιο κάτω παρατίθενται αποσπάσματα από δυο παρουσιάσεις.

ARH 211 2009-2010 SOCIAL DIMENSIONS IN ARCHITECTURE

ΩΤΑΒΑΚΟΙ ΧΩΡΟΙ:

Οι πρώτες, απλές γραφεία είναι, που οι ιδιοκτήτες...

Οι πρώτες απλές γραφεία είναι, που οι ιδιοκτήτες...

Ο έλεγχος/επιλογή είναι πολύ σημαντικό να κατανεμηθείται... προσαρμοσμένα στα χαρακτηριστικά του χώρου για να...

1866: Suffragettes protesting for the vote.

1897: Suffragettes protesting for the vote.

1908: Suffragettes protesting for the vote.

1913: Suffragettes protesting for the vote.

1914: Suffragettes protesting for the vote.

Στο Secretarial Ghetto (1972), η Mary Kathleen Benet έδειξε ότι οι γυναίκες λαμβάνουν έκταση γραφειακού χώρου ανάλογη του μισθού τους, πολύ μικρότερου ποσοστού από τους άντρες που κάνουν την ίδια δουλειά στο ίδιο γραφείο (20-50% λιγότερη έκταση).

ΠΟΥΛΤΣΑΤΣΙΘΝΑ...

Το 1934, η Αμερική... η γυναίκα... η εργασία... η κοινωνία...

5	ΟΙΚΙΑΚΟΙ ΕΣΟΤΕΡΙΜΟΙ
4	ΠΑΙΔΙΑΤΗ ΜΟΔΑ
3	ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΔΑ
2	ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΔΑ
1	ΑΝΔΡΙΝΗ ΜΟΔΑ
G	ΚΑΛΥΨΤΕΡΑ
-1	ΤΑΜΙΑ ΤΕΧΝΟΜΗΝ

Ενώ η γραφειακή χώρος επιβαρύνει τον οικονομικό ρόλο του άνδρα ως παραγωγού και ενισχύει τον ρόλο της γυναίκας ως καταναλωτή, στην δεκαετία του 1950 αναπτύχθηκε ως ένα καινούριο σπασμό ανάπτυξης όπου οι γυναίκες έβγαζαν περισσότερο να εκπληρώσουν τον οικονομικό τους ρόλο ως επαγγελματίες καταναλώτριες στην έκρηξη της βραχυπρόθεσμης οικονομίας.

Πιθανός κίνδυνος:

- + Μία από τα πλεονεκτήματα του χρόνου εργασίας να καθίστανται τα όσα γράφθηκαν στο κεφάλαιο της Δέσπης Κωνσταντίνης, τα οποία θέλουν να είναι κοντά στις κοιλότητες είναι να μη εκπληρώνεται από τα υπαλλήλους πλάνη κατά την διάρκεια των αγρών του.
- + Παράλληλα, καθώς μπορεί να καθιστά πώς οι απόψεις της κοινότητας και σίγουρα με τη διαφορά ότι ο πρώτος αναπαράστασή τους διασφάλιση.

ΑΘΗΝΟΔΡΟΥ ΒΑΝΙΑ, ΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΔΕΣΠΩ, ΚΟΝΑΤΖΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ, ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΜΑΡΙΑ - ΑΘΗΝΟΔΡΟΥ ΒΑΝΙΑ, ΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΔΕΣΠΩ, ΚΟΝΑΤΖΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ, ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΜΑΡΙΑ

ARH 211 2009-2010 SOCIAL DIMENSIONS IN ARCHITECTURE

Κέντρο για όλους

Το Pompidou Center χαρακτηρίστηκε ως λιγότερο από το μετά-χρόνο που δόθηκε στις αρχιτέκτονες.

Στον υπόλοιπο χώρο δημιουργήσαν μια **δημόσια πλατεία**.

« President Pompidou conceived the idea for Beaubourg, as the center is also known, to bring art and culture to the 'mean in the street' ». <http://www.museumpompidou.net/france/Pompidou/Museum/PompidouBeaubourg.html>

- σχέση κέντρου με την Πλατεία
- επένδυση των επιπέδων δραστηριοτήτων του Pompidou.
- χώρος για συνηθισμένες συναντήσεις και όλα τα είδη αυθόρμητων κοινωνικών αλληλεπιδράσεων που συντίθεται τη ζωή μιας μεγάλης πόλης.

more high a minimum

« Στο θέμα με πόλη» το Παρίσι να έχει ένα πολιτιστικό κέντρο, το οποίο θα ήταν κέντρο δημιουργίας και αλληλεπίδρασης» - George Pompidou

Στόχοι

- δημιουργία μιας νέας μονάδας κέντρου
- να προσέχει τον πολιτισμό της Γαλλίας στο εξωτερικό
- να στήνει τον κόσμο γύρω του - κέντρο για όλους
- να δημιουργήσει ένα κέντρο δημοκρατικό, δημοκρατικό, ελεύθερο, γρήγορο
- παράδοση της προέλευσής της
- αναβάθιση του ρόλου της πόλης
- κέντρο της **πολιτικής ζωής** για τους πολίτες
- κοινωνικό κέντρο

• Παράλληλα επισημαίνεται - το Beaubourg για καλύτερη παραγωγή με σκοπό την ανάπτυξη του χαρακτήρα της.

different makes the difference

μορφή κτήρια - **οράση**

πλατεία - **αστικός ιστός**

εσωτερικές λειτουργίες - **γύρω χρήσεις δρόμοι**

Επισημαίνεται

- η κεντρική λειτουργία είναι να **προσέχει** στην ελεύθερη έκφραση των πολιτών
- η κεντρική λειτουργία είναι να **προσέχει** στην ελεύθερη έκφραση των πολιτών
- η κεντρική λειτουργία είναι να **προσέχει** στην ελεύθερη έκφραση των πολιτών
- η κεντρική λειτουργία είναι να **προσέχει** στην ελεύθερη έκφραση των πολιτών

Οι χρήσεις του Pompidou Center έχουν αποδοθεί στην ελεύθερη έκφραση των πολιτών, που σημαίνει ότι οι χρήσεις είναι ελεύθερες και οι χρήσεις είναι ελεύθερες.

Επισημαίνεται επίσης

- **Εξωτερικές λειτουργίες**
- **Εσωτερικές λειτουργίες**
- **Εξωτερικές λειτουργίες**

FILIPPOS LOUKA - ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΥΚΑ, ANDREAS MITAS - ΑΝΤΡΕΑΣ ΜΙΤΑΣ, IFIGENIA NEOFYTOU - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ
 ELLADA PATERA - ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΤΕΡΑ, PSATHITI CHRYSYTA - ΨΑΘΙΤΗ ΧΡΥΣΤΑΛΑ

ARH 220 2009-2012 DIGITAL COMMUNICATION MEDIA IN ARCHITECTURE

The course 'Digital Communication Media in Architecture' offers to the students a first inside into the use of computer programs for architectural design in both two-dimensional and three-dimensional space for the digital representation of architectural proposals. This is achieved by introducing techniques for two-dimensional and three-dimensional production of drawings and renderings.

The teaching is based on a series of lectures and especially on methods used for the design of three-dimensional buildings and structures according to the capabilities of the software. Emphasis is given on the logic and methods of computational design in order to allow students to develop their critical thinking in regard to the way in which digital design tools can be used effectively for the presentation of architectural design proposals.

The practical implementation of design software is achieved through the elaboration of an individual assignment within the course requirements and a group project in cooperation with the course Construction I.

Το μάθημα 'Ηλεκτρονικά Μέσα Επικοινωνίας στην Αρχιτεκτονική' προσφέρει την πρώτη επαφή των φοιτητών με λογισμικά προγράμματα αρχιτεκτονικού σχεδιασμού τόσο στο δυσδιάστατο όσο και στον τρισδιάστατο χώρο με σκοπό την ολοκληρωμένη ψηφιακή παρουσίαση των αρχιτεκτονικών τους προτάσεων. Αυτό επιτυγχάνεται με την εκμάθηση τεχνικών παραγωγής δισδιάστατων και τρισδιάστατων σχεδίων καθώς και τεχνικών παραγωγής φωτορεαλιστικών.

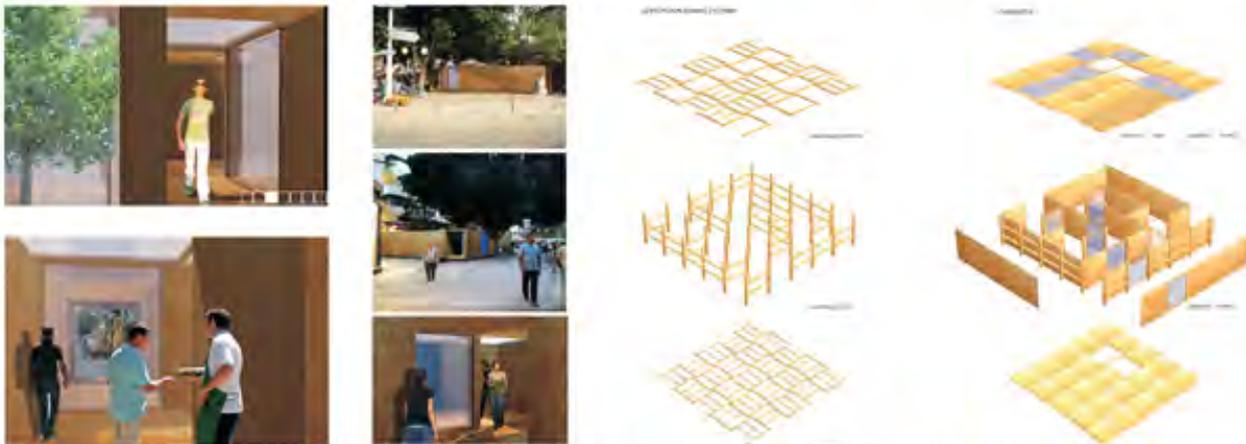
Η διδασκαλία βασίζεται στις διαλέξεις και κυρίως στην παρακολούθηση των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για το σχεδιασμό τρισδιάστατων κτιρίων και κατασκευών με βάση τις δυνατότητες των λογισμικών προγραμμάτων. Έμφαση δίνεται σε λογικές και μεθόδους υπολογιστικού σχεδιασμού με σκοπό την ανάπτυξη κριτικής σκέψης όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο ηλεκτρονικά εργαλεία σχεδιασμού μπορούν να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικά στις παρουσιάσεις αρχιτεκτονικών προτάσεων.

Η πρακτική εφαρμογή λογισμικών σχεδιασμού επιτυγχάνεται μέσα από την εκπόνηση μιας ατομικής εργασίας στα πλαίσια του μαθήματος και μιας ομαδικής εργασίας σε συνεργασία με το μάθημα Οικοδομικής Ι.

ARH 220 2009-2012 DIGITAL COMMUNICATION MEDIA IN ARCHITECTURE

CONSTANDINA AGROTI - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΓΡΟΤΗ, ΜΕΛΙΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ - ΜΕΛΙΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, VALENTINOS ΙΩΑΝΝΟΥ - ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ELENA CONSTANTI - ΕΛΕΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ, ΣΕΒΑΣΤΗ ΠΡΟΞΕΝΟΥ - ΣΕΒΑΣΤΗ ΠΡΟΞΕΝΟΥ

GLYKERIA ANAXAGOROU - ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΑΝΑΞΑΓΟΡΟΥ, MARCELLA ANTHRACOPOULOU - ΜΑΡΤΣΕΛΛΑ ΑΝΘΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
GIORGOS KYRIAZIS - ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ, MARIA PROKOPIOU - ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ, MARIA PROTOU - ΜΑΡΙΑ ΠΡΩΤΟΥ

AMALIA PATROCLOU - ΑΜΑΛΙΑ ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ, MARIA CHADJIYIORKI - ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗΓΙΩΡΚΗ, STELLA CHARALAMBOUS - ΣΤΕΛΛΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
CHRISTINA NICOLAOU - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ARH 220 2009-2012 DIGITAL COMMUNICATION MEDIA IN ARCHITECTURE

ΠΑΥΛΟΣ ΣΥΛΛΟΥΡΙΑΣ

VANIA ATHINODOROU - ΒΑΝΙΑ ΑΘΗΝΟΔΟΡΟΥ, DESPO ANAGIOTOU - ΔΕΣΠΩ ΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, PANAGIOTA KONATZII - ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΝΑΤΖΙΗ
 MARIA PRODRIMOU - ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ, ANDREAS MITAS - ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΤΑΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΣΥΛΛΟΥΡΙΑΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΣΥΛΛΟΥΡΙΑΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΣΥΛΛΟΥΡΙΑΣ

PAVLINA ELLINA - ΠΑΥΛΙΝΑ ΕΛΛΗΝΑ, ΚΟΝΑΡΙ ΑΝΔΡΙ - ΚΟΝΑΡΗ ΑΝΤΡΗ, ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΚΟΝΟΜΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
 ANDROULLA PAPADOPOULOU - ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΩΣΤΑΣ - ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΩΣΤΑΣ

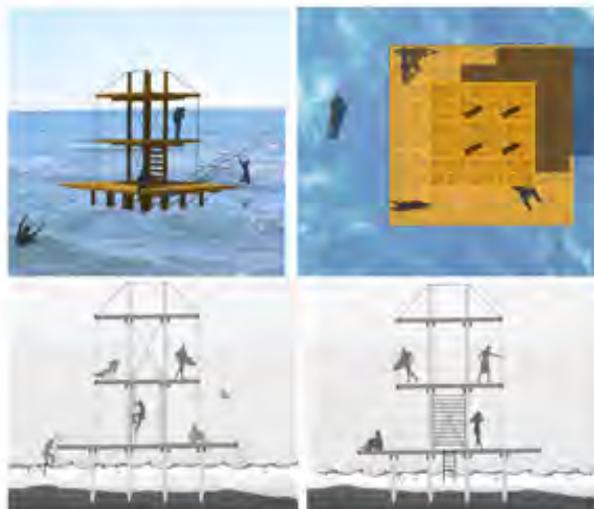

NIKI GEORGIU - ΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΚΟΥΛΛΙ - ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΚΟΥΛΛΗ, ΡΑΟΛΟ ΒΑΤΙΣΤΑ - ΠΑΟΛΟ ΜΠΑΤΙΣΤΑ
 POLYCHRONIDOU ELINA - ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΟΥ ΕΛΙΝΑ, ΕΡΩΔΟΥΛΑ ΣΑΔΖΙΟΥΡΚΙ - ΗΡΩΔΟΥΛΑ ΧΑΤΖΗΠΟΡΚΗ

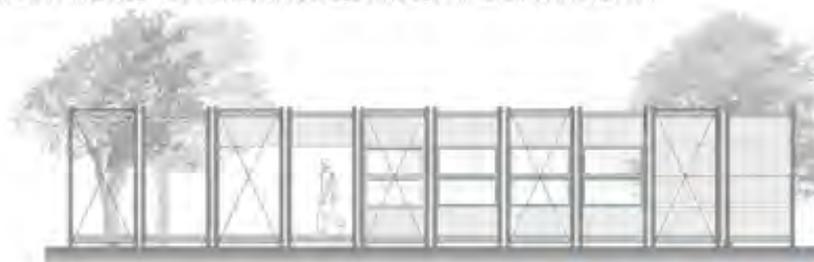
ARH 220 2009-2012 DIGITAL COMMUNICATION MEDIA IN ARCHITECTURE

ATHINI STELLA - ΑΘΗΝΗ ΣΤΕΛΛΑ, CHRISTINA ZAKOU - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΖΑΚΟΥ, ΙΩΑΝΝΑ ΕΛΙΑ - ΙΩΑΝΝΑ ΗΛΙΑ, ΠΑΥΛΟΥ ΡΑΦΑΕΛΛΑ - ΓΙΑΥΛΟΥ ΡΑΦΑΕΛΛΑ
 AVGI TRIFONOS - ΑΥΓΗ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

GIOULA KYRIAKIDOU - ΓΙΟΥΛΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΣΑΒΒΑ - ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΣΑΒΒΑ, ΙΦΙΓΕΝΙΑ ΛΑΜΒΡΟΥ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ
 MARINA MICHAEL - ΜΑΡΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛ, STELLA TAOUSIANI - ΣΤΕΛΛΑ ΤΑΟΥΣΙΑΝΗ

ANDRONIKI ERODOTOY - ΑΝΤΡΟΝΙΚΗ ΗΡΟΔΟΤΟΥ, FARZANE SOHARI - ΦΑΡΖΑΝΕ ΚΟΧΑΡΗ, DEMETRA PATSIA - ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΤΣΙΑ
 ELENA PAVLOU - ΕΛΕΝΑ ΠΑΥΛΟΥ, MARIA SOFOKLEOUS - ΜΑΡΙΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ, STAVROS FRAGGOYIANOPOLYLOS - ΣΤΑΥΡΟΣ ΦΡΑΓΓΟΚΟΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΗ 220 2009-2012 DIGITAL COMMUNICATION MEDIA IN ARCHITECTURE

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΓΑΡΙΟΥ - ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΓΑΓΙΟΥ, ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΛΙΣ - ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΛΗΣ, ΑΘΙΝΑ ΛΕΟΝΤΙΟΥ - ΑΘΙΝΑ ΛΕΟΝΤΙΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΡΑΣΟΖΟΜΕΝΟΥ - ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΡΑΣΟΖΟΜΕΝΟΥ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΒΟΥΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΑΔΑΜΟΣ ΑΔΑΜΟΥ - ΑΔΑΜΟΣ ΑΔΑΜΟΥ, ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΑΛΕΧΙ - ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΑΛΕΞΗ, ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΙ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ - ΣΤΕΦΑΝΗ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ, ΔΕΜΕΤΡΑ ΣΑΔΙΜΙΑΝΓΟΥ - ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΑΤΖΗΓΙΑΓΚΟΥ

ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ - ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ, ΣΤΥΛΙΑΝΑ ΓΡΕΓΟΡΙΟΥ - ΣΤΥΛΙΑΝΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, ΧΡΗΣΤΙΝΑ ΡΑΛΟΧΗ - ΧΡΗΣΤΙΝΑ ΠΑΛΟΧΗ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΝΤΕΛΙ - ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΝΤΕΛΗ, ΡΕΤΚΟΒΑ ΒΑΣΙΛΕΝΑ - ΒΑΣΙΛΕΝΑ ΠΕΤΡΟΒΑ, ΑΝΔΡΕΑ ΣΠΙΡΟΥ - ΑΝΤΡΕΑ ΣΠΥΡΟΥ

ARH 222 2009-2012 VISUAL CULTURE

Images, as cultural and social 'products', constitute the crossing point of multiple narratives: the narratives of their creators, the narratives of the represented object or idea, and the narratives of the spectators who 'consume' them. The course aims at providing the students with different theories and methodologies, in order to become able to decode the meaning behind the visual form, bearing in mind that the gaze is far more important than the image itself.

Architectural space is generated and defined through a clearly representative mechanism, which involves its projective representation in drawings, its social and cultural signification, its emergence in different media (cinema, advertisement, photography) and the image of its form. In that context, Visual Culture remains in an infinite (theoretical) dialogue with architecture.

The final project of the course consists of the production of a short video, which transforms the personal experience of Old Nicosia's urban landscape into a visual narrative. The concept of re-formation, the media and notions (analogy, projection, continuity/discontinuity, antithesis, sequence, pause, temporality) used become extremely significant in the process of constructing a new urban condition, through the glance of the gaze that re-presents it.

Key-words: visual, culture, image, symbol, sign, signification, appropriation, gaze, narrative

Η εικόνα ως πολιτισμικό και κοινωνικό 'προϊόν', αποτελεί ένα σημείο συνάντησης πολλαπλών ιστοριών – του δημιουργού της, του αναπαριστώμενου αντικειμένου/ιδέας, των θεατών που την 'καταναλώνουν'. Στόχος του μαθήματος είναι η μελέτη των διαφορετικών θεωριών και μεθοδολογιών που χρησιμοποιούνται για την αποκωδικοποίηση του νοήματος πίσω από την ορατή μορφή, θεωρώντας πως ο τρόπος που βλέπουμε μια εικόνα είναι σημαντικότερος από την ίδια την εικόνα.

Ο αρχιτεκτονικός χώρος γεννιέται και καθορίζεται μέσα από αναπαραστατικές διεργασίες, είτε αυτές αφορούν τη σχεδιαστική του απεικόνιση, είτε τον κοινωνικό και πολιτισμικό συμβολισμό του, είτε την προβολή του μέσα από άλλα μέσα (κινηματογράφο, διαφήμιση, φωτογραφία κ.α.), είτε την εικόνα της μορφής του. Σε αυτό το πλαίσιο, η Κουλτούρα της Εικόνας παραμένει σε ένα διαρκή (θεωρητικό) διάλογο με την αρχιτεκτονική.

Ζητούμενο της τελικής εργασίας του μαθήματος είναι η δημιουργία ενός σύντομου video, το οποίο μετατρέπει την προσωπική εμπειρία του αστικού τοπίου της Παλιάς Λευκωσίας σε οπτική αφήγηση. Ιδιαίτερη σημασία πρέπει να δοθεί στην έννοια του μετασχηματισμού, στα μέσα και τις έννοιες (αναλογία, προβολή, συνέχεια/ασυνέχεια, αντίθεση, αλληλουχία, παύση, χρονικότητα) που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή μιας νέας πόλης, μέσα από το πρίσμα του βλέμματος που την αναπαριστά.

Λέξεις-κλειδιά: οπτικός, πολιτισμός, εικόνα, σύμβολο, σημείο, νοηματοδότηση, οικειοποίηση, βλέμμα, αφήγηση

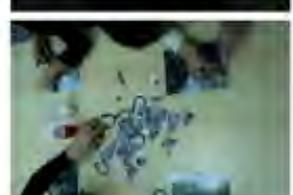
ARH 222 2009-2012 VISUAL CULTURE

ΔΕΣΠΟ ΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
ΔΕΣΠΩ ΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΝΑΤΖΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΝΑΤΖΗ

ΙΟΑΝΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ
ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ
ΧΡΗΣΤΙΑΝΑ ΧΡΗΣΤΟΥ
ΧΡΗΣΤΙΑΝΑ ΧΡΗΣΤΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΚΟΡΙΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΤΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΤΟΥ

ARH 222 2009-2012 VISUAL CULTURE

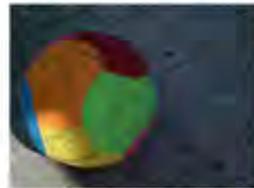
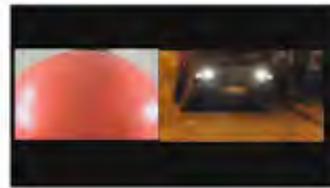
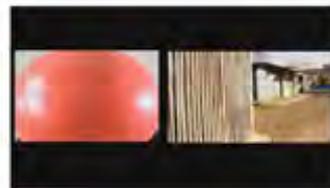
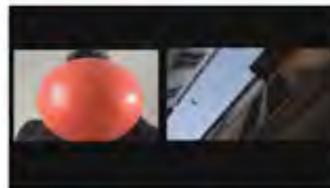
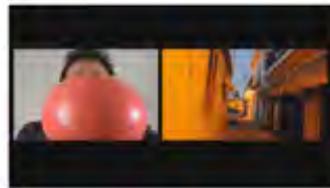
ΡΑΥΛΙΝΑ ΕΛΛΙΝΑ
ΠΑΥΛΙΝΑ ΕΛΛΗΝΑ
ΑΝΤΡΙ ΚΟΥΝΝΑΡΙ
ΑΝΤΡΗ ΚΟΥΝΝΑΠΗ

ΚΥΡΙΑΚΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΑΝΤΡΙ ΠΑΡΑΔΟΡΟΥΛΟΥ
ΑΝΤΡΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΚΟΥΛΛΙ
ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΚΚΟΥΛΗ

ΕΛΙΝΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΟΥ
ΕΛΙΝΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΟΥ

ARH 222 2009-2012 VISUAL CULTURE

GLAFKI ANTONIOU
ΓΛΑΥΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

AGELIKI KOUTSODIMITROPOULOU
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

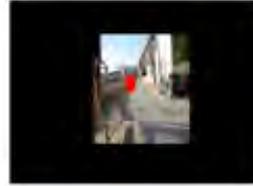
GIORGOS ROSIDIS
ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΩΣΣΙΔΗΣ

TIMOTHEOS ALEXI
ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΑΛΕΞΗ

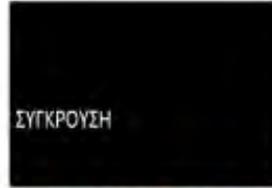
ANDRONIKOS KALLIS
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΛΗΣ

ATHINA LEONTIOU
ΑΘΗΝΑ ΛΕΟΝΤΙΟΥ

KATERINA PANTELI
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΝΤΕΛΗ

ΦΩΗ

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ

ARH 222 2009-2012 VISUAL CULTURE

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΙΡΟΔΟΤΟΥ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΡΑΣΟΖΟΜΕΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΡΑΣΟΖΟΜΕΝΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΜΑΡΙΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΦΑΡΖΑΝΕ ΚΟΧΑΡΗ
ΦΑΡΖΑΝΕ ΚΟΧΑΡΗ

ΔΙΜΙΤΡΑ ΠΑΤΣΙΑ
ΔΙΜΙΤΡΑ ΠΑΤΣΙΑ

ARH 230 2009-2012 CONSTRUCTION I

The course Construction I, the first in the series of three courses on Construction, aims at introducing the students to the area of building tectonics. The syllabus concentrates in the clarification of the characteristics of different structural systems and the analysis of building envelopes, as regards form, structure, construction design of the load bearing and non load bearing elements and the development of working drawings.

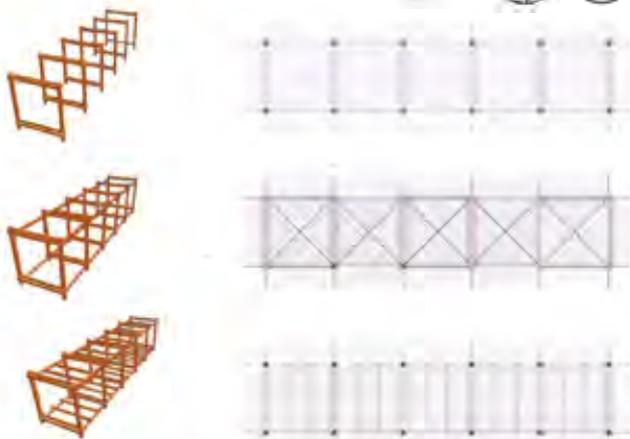
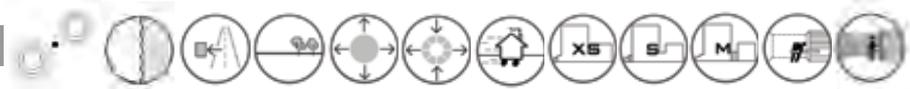
In addition to the lecture series that aims to cover the spectrum of the respective technical knowledge, the assignments of the course include a micro studio of architectural and construction design. The exercise refers to the design of a timber structure, aiming at interconnecting construction with architectural design.

The design requirement remains consciously simple for enabling an understanding of the basic principles of the structural systems and the particularities of the design of timber structures, mainly as regards the requirements of the systems stiffness and appropriate construction connections. The entire process is based on the integration of structure and construction in the design process, with the aim to boost the approach of integrated architectural design.

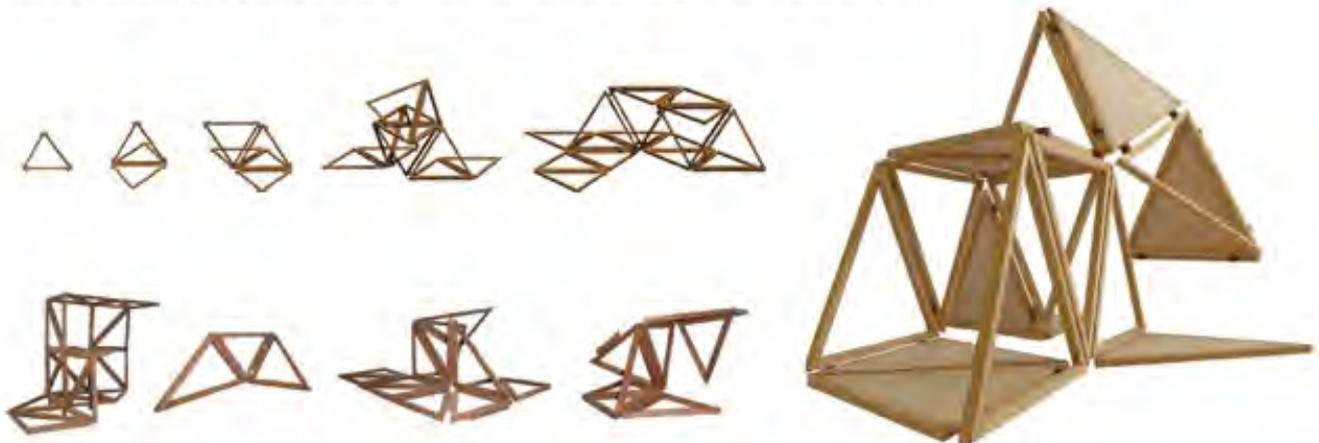
Το μάθημα Οικοδομική I, πρώτο από τη σειρά τριών μαθημάτων οικοδομικής, έχει στόχο την εισαγωγή των φοιτητών στο αντικείμενο της κτιριακής κατασκευής. Επικεντρώνεται στην ανάδειξη των ιδιοτήτων διαφορετικών δομικών συστημάτων και στην ανάλυση κτιριακών κελυφών, ως προς τη μορφή, τη δομική κατασκευή, τον οικοδομικό σχεδιασμό των φερόντων και μη φερόντων στοιχείων και την ανάπτυξη οικοδομικών λεπτομερειών.

Πέρα από τη σειρά διαλέξεων που φιλοδοξεί να καλύψει το φάσμα τεχνικών γνώσεων σχετικά με το αντικείμενο διδασκαλίας, στις εργασίες του μαθήματος περιλαμβάνεται εργαστήριο αρχιτεκτονικού και οικοδομικού σχεδιασμού. Η άσκηση αναφέρεται στο σχεδιασμό ξύλινης κατασκευής και στοχεύει στην ουσιαστική σύνδεση της οικοδομικής με το άμεσο αντικείμενο του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού.

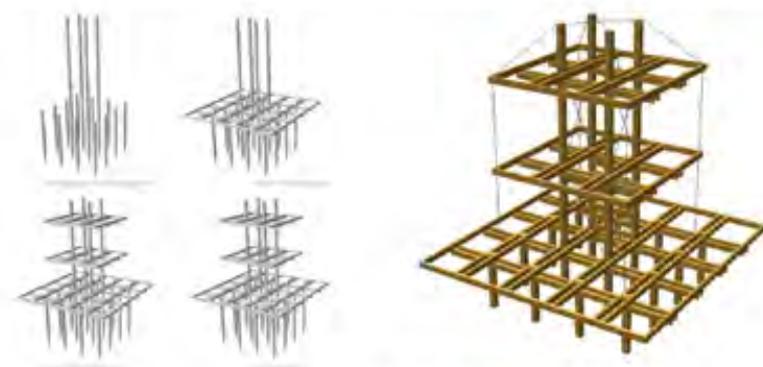
Το σχεδιαστικό ζητούμενο παραμένει συνειδητά λιτό, με στόχο την εστίαση στην κατανόηση των βασικών αρχών του δομικού συστήματος και των ιδιοτήτων σχεδιασμού ξύλινων κατασκευών, κυρίως ως προς την απαίτηση ακαμψίας του συστήματος και κατάλληλης συνδεσμολογίας. Η όλη διαδικασία επιδιώκει την ενσωμάτωση των δομικών και κατασκευαστικών επιλογών στην συνθετική διαδικασία, αποσκοπώντας στην ενίσχυση της θεώρησης του ενιαίου αρχιτεκτονικού σχεδιασμού.

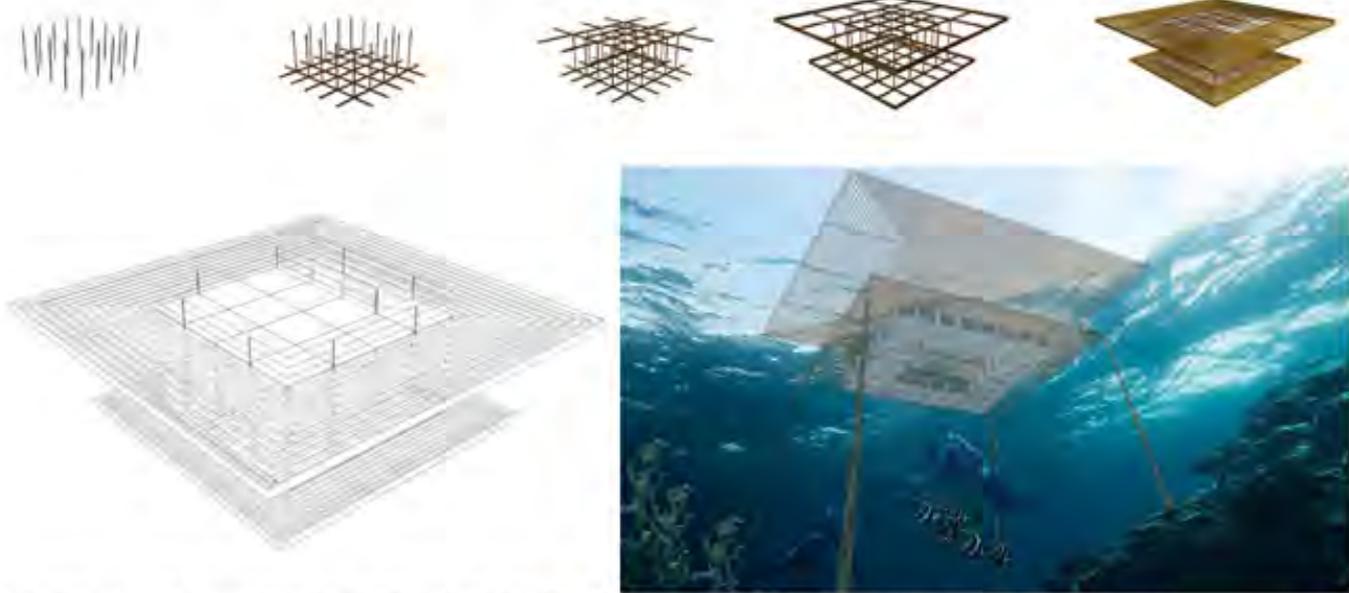
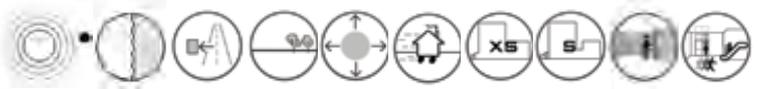
ΚONSTANTINA AGROTI - ΚONΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΓΡΟΤΗ, ΜΕΛΙΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ - ΜΕΛΙΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, VALENDINOS IOANNOU - ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ,
ΕΛΕΝΑ ΚΟΣΤΑΝΔΙ - ΕΛΕΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ, ΣΕΒΑΣΤΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΡΟΞΕΝΟΥ - ΣΕΒΑΣΤΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΡΟΞΕΝΟΥ

ΡΑΥΛΙΝΑ ΕΛΛΙΝΑ - ΠΑΥΛΙΝΑ ΕΛΛΗΝΑ, ΑΝΔΡΙ ΚΟΥΝΑΡΡΗ - ΑΝΤΡΗ ΚΟΥΝΑΡΠΗ, ΚΥΡΙΑΚΙ ΕΚΟΝΟΜΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΑΝΔΡΟΥΛΛΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΝΔΡΟΥΛΛΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ - ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ - ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΚΙΡΗΣΑΒΒΑ - ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΗΣ ΑΒΒΑ, ΙΦΙΓΕΝΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ - ΙΦΙΓΕΝΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ,
ΜΑΡΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛ - ΜΑΡΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛ, ΤΑΟΥΣΙΑΝΗ ΣΤΕΛΛΑ - ΤΑΟΥΣΙΑΝΗ ΣΤΕΛΛΑ

ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ - ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ, ΣΤΥΛΙΑΝΑ ΓΡΕΓΟΡΙΟΥ - ΣΤΥΛΙΑΝΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, CHRISTINA ΠΑΛΟΧΗ - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΛΟΧΗ
 ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΝΤΕΛΗ - ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΝΤΕΛΗ, ΒΑΣΙΛΕΝΑ ΠΕΤΚΟΒΑ - ΒΑΣΙΛΕΝΑ ΠΕΤΚΟΒΑ, ΑΝΔΡΕΑ ΣΠΥΡΟΥ - ΑΝΔΡΕΑ ΣΠΥΡΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΓΑΓΙΟΥ - ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΓΑΓΙΟΥ, ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΛΗΣ - ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΛΗΣ, ΑΘΗΝΑ ΛΕΟΝΤΙΟΥ - ΑΘΗΝΑ ΛΕΟΝΤΙΟΥ
 ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΡΑΣΟΖΟΜΕΝΟΥ - ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΡΑΣΟΖΟΜΕΝΟΥ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΒΟΥΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ARH 233 2009-2012 CONSTRUCTION II

The course Construction II refers to the construction design of reinforced concrete buildings. The syllabus consists of a lecture series with emphasis on the construction of the building envelope and a theoretical exercise for an existing building analysis. In addition, a micro studio of architectural and construction design was realized. Its aim was the application of the technical knowledge acquired through the lectures and the in-depth study of the structure and construction of the building through the design process.

The building with a specific functional program serves as residence and office for a young architect. The design exercise concentrates on the construction solution of the building. Aim of the micro studio was the study of the tectonics of reinforced concrete through the analysis of the structural systems, the construction design of the load bearing and non load bearing elements and the development of appropriate construction details.

In the frame of the course and in collaboration with the course on Reinforced Concrete Structures [CEE 241] the analysis and dimensioning of the proposed load bearing structure was effected.

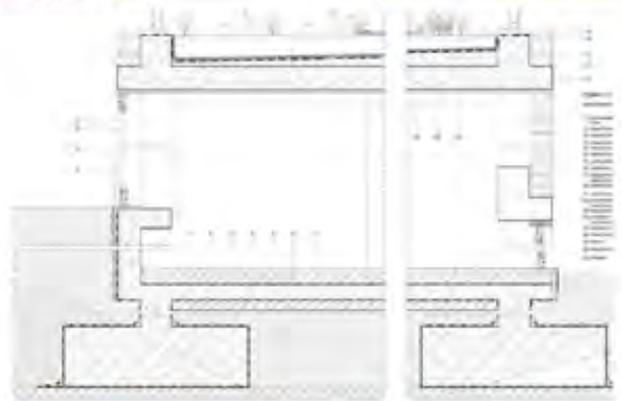
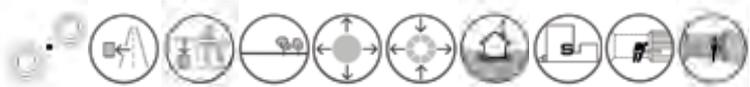
The process of integrated architectural design brought the students closer to the real terms of development and realization of the architectural concepts.

Το μάθημα Οικοδομική ΙΙ αναφέρεται στον οικοδομικό σχεδιασμό κτιρίων από οπλισμένο σκυρόδεμα. Το μάθημα περιλαμβάνει σειρά διαλέξεων σχετικά με την κατασκευή κελυφών από οπλισμένο σκυρόδεμα και θεωρητική εργασία ανάλυσης υφιστάμενου κτιρίου. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκε εργαστήριο αρχιτεκτονικού και οικοδομικού σχεδιασμού, με τη σχεδιαστική άσκηση να αποσκοπεί στην αξιοποίηση των τεχνικών γνώσεων που αποκτήθηκαν μέσω των διαλέξεων και στην εμβάθυνση της δομικής και οικοδομικής κατασκευής από οπλισμένο σκυρόδεμα μέσα από την συνθετική διαδικασία.

Ζητούμενο υπήρξε ο σχεδιασμός κτιρίου συγκεκριμένου κτιριολογικού προγράμματος, χώρος διαμονής και εργασίας ενός νέου αρχιτέκτονα, με τις εργασίες να επικεντρώνονται στην κατασκευαστική επίλυση του κτιρίου. Στόχος του εργαστηρίου υπήρξε η ανάδειξη των ιδιοτεριότητων του οπλισμένου σκυροδέματος μέσω της ανάλυσης του δομικού συστήματος, ο οικοδομικός σχεδιασμός των φερόντων και μη φερόντων στοιχείων και η ανάπτυξη των απαραίτητων οικοδομικών λεπτομερειών.

Στα πλαίσια του μαθήματος, και σε συνεργασία με το μάθημα Δομικές Κατασκευές από Οπλισμένο Σκυρόδεμα [ΠΠΜ 241], πραγματοποιήθηκε ανάλυση και διαστασιολόγηση του προτεινομένου φέροντος οργανισμού.

Η διαδικασία του ενιαίου αρχιτεκτονικού σχεδιασμού, έφερε τους φοιτητές πλησιέστερα στους πραγματικούς όρους ανάπτυξης και υλοποίησης μιας αρχιτεκτονικής ιδέας.

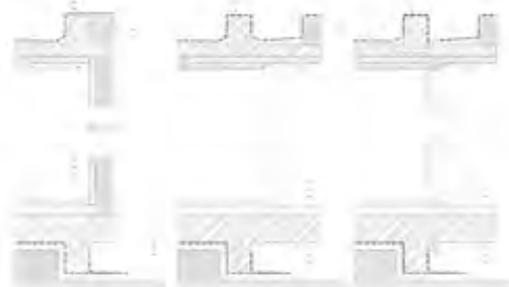
ΜΑΡΤΙΑ

ΜΑΡΤΙΑ

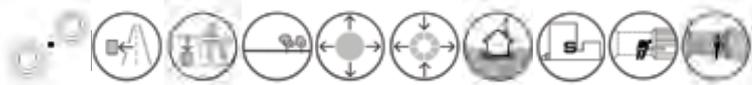
ΕΡΩ

ΜΑΡΤΙΑ

GLYKERIA ANAXAGOROU - ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΑΝΑΞΑΓΟΡΟΥ, MARCELLA ANTHRACOPULOU - ΜΑΡΤΣΕΛΛΑ ΑΝΘΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
GIORGOS KYRIAZIS - ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ, MARIA PROKOPIOU - ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ, MARIA PROTOU - ΜΑΡΙΑ ΠΡΩΤΟΥ

FILIPPOS LOUKA - ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΥΚΑ, IFIGENIA NEOFYTOU - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ
ELLADA PATERA - ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΤΕΡΑ, CHRYSTALA PSATHIPI - ΧΡΥΣΤΑΛΑ ΨΑΘΗΠΗ

ΑΝΔΡΙ ΚΟΥΝΝΑΠΠΙ - ΑΝΤΡΗ ΚΟΥΝΑΛΓΓΗ, ΙΦΙΓΕΝΙΑ ΛΑΜΒΡΟΥ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ, ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΚΟΝΟΜΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ, ΣΤΕΛΛΑ ΤΣΙΑΟΥΣΙΑΝΗ - ΣΤΕΛΛΑ ΤΣΙΑΟΥΣΙΑΝΗ

ΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΖΑΚΟΥ - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΖΑΚΟΥ, ΡΑΟΛΟ ΒΑΤΙΣΤΑ - ΠΑΟΛΟ ΜΠΑΤΙΣΤΑ
 ΡΑΝΤΕΛΙΝΑ ΠΟΥΧΡΟΝΙΔΟΥ - ΡΑΝΤΕΛΙΝΑ ΠΟΥΧΡΟΝΙΔΟΥ, ΤΡΙΦΩΝΟΣ ΑΥΓΗ - ΤΡΙΦΩΝΟΣ ΑΥΓΗ, ΕΡΟΥΛΑ ΧΑΤΖΗΙΩΡΤΖΗ - ΗΡΟΥΛΑ ΧΑΤΖΗΙΩΡΤΖΗ

ARH 310 2009-2012 HISTORY & THEORY - CONTEMPORARY ARCHITECTURE

This course in lecture/seminar format introduces students to key theoretical debates in architecture in the past fifty years, aiming to provide the historical and theoretical context for contemplating today's theory and practice. Course combines topics from architectural theory, critical historiography of modern architecture and cultural criticism. Selected topics covered: Architecture and mass-culture; Architecture and language, Phenomenology and tectonics; Architecture and bigness; Information era and its impacts; Politics of representation; Ideology of tradition; Gender politics; Architecture and ecology, Architecture and globalization. Class discussions moved from the recent past to contemporary realities uncovering key historical references to today's architectural debates. The course is offered in the fifth semester of undergraduate studies. One of the assignments asked students to imagine having the opportunity to collaborate with one of the world-class architects-theorists we studied in class in order to enter a competition for the design of a project in Cyprus. Each student had to explain the reasons for selecting the particular figure. Excerpts from two of these student projects are shown below.

Το μάθημα μελετά σημαντικές συζητήσεις, ζυμώσεις και προβληματισμούς στην Αρχιτεκτονική, στη διάρκεια των τελευταίων πενήντα χρόνων, με στόχο να προσφέρει ένα ιστορικό-θεωρητικό πλαίσιο για την κριτική κατανόηση της αρχιτεκτονικής του σήμερα. Συνδυάζει θέματα από αρχιτεκτονική θεωρία, κριτική ιστοριογραφία του μοντερνισμού και πολιτισμική κριτική. Κάποιες από τις θεματικές: Αρχιτεκτονική και μαζική κουλτούρα, αρχιτεκτονική και γλώσσα, φαινομενολογία, αναπαράσταση και διαπολιτισμικές δυναμικές, ιδεολογία και παράδοση, χώρος και φύλο, παγκοσμιοποίηση, τεχνολογία και ψηφιακή εποχή, περιβάλλον και οικολογία. Οι συζητήσεις κινούνται συστηματικά από το πρόσφατο παρελθόν στο παρόν αποκαλύπτοντας σημαντικές ιστορικές αναφορές για τους σημερινούς προβληματισμούς. Το μάθημα προσφέρεται στο πέμπτο εξάμηνο των προπτυχιακών σπουδών. Μια από τις σύντομες εργασίες ζήτησε από τους φοιτητές να φανταστούν ότι είχαν τη δυνατότητα να συνεργαστούν με ένα από τους αρχιτέκτονες - θεωρητικούς που μελετήσαμε, με ζητούμενο το σχεδιασμό ενός έργου στην Κύπρο. Ο κάθε φοιτητής έπρεπε εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους επέλεξε το συγκεκριμένο συνεργάτη. Πιο κάτω παρατίθενται αποσπάσματα από δυο τέτοιες εργασίες.

ARH 310 2009-2012 HISTORY & THEORY - CONTEMPORARY ARCHITECTURE

HISTORICAL ARCHIVE OF MODERN ARCHITECTURE, ALVARO SIZA

Study of Savia Palace, Winter Semester 2009

The construction of a Historical Archive of Modern Architecture is a challenge due to experimentation and speculation in relation to pertinent issues. The way knowledge can be organized in space reflects a game of juxtaposition between topics like regionalism and universalism, tradition and technology, autonomy in architecture and human experience. The seminal work of Alvaro Siza, which goes beyond theory and reflects ideas in actual practice, will be highlighted to enhance design process of the archive. The role of the architect seems to be crucial to produce a creative design beyond narrow and limited morphological approaches.

Although his work is based on simple shapes and smooth, white surfaces, Siza claims that he rejects the determination of a specific form language, and that the form of the building is derived from social complexity and his desire to resolve social issues. However, morphology, even when rejected, undoubtedly influences the design of a building.

Siza aspires to witness how a building can change in time, while remaining loyal to the meaning of place and tradition. To him, the term tradition is not defined as nostalgic reminiscence, but rather as a long-lasting experience of adjustment and alteration. Siza strives to address and induce the unexpected. His desire to plan the unpredictable reveals the importance of the user in the shaping of architecture. The end product of a design is shaped not only by the architect, but by the user and the life they give to the building.

The design of a Historical Archive emphasizes the need for changeable and adaptable construction that is alive and able to defeat time. Continuous changes and evolution, especially in an era characterized by digitization and technological innovation, underline the importance of a building ready to accept alteration. The future has to be considered as a parameter of programmatic expansion, indicating the unexpected

SAVIA PALATE - ΣΑΒΙΑ ΠΑΛΑΤΕ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ, ΑΛΒΑΡΟ ΣΙΖΑ

Μελέτη από Σάβια Παλατέ, Χειμερινό Εξάμηνο 2009

Η δημιουργία ενός Ιστορικού Αρχείου Μοντέρνας Αρχιτεκτονικής, αποτελεί πρόκληση για πειραματισμό και προβληματισμό γύρω από καιρία θέματα σκέψης. Οι προβληματισμοί για ένα αρχείο περιστρέφονται γύρω από το πώς οργανώνεται η σκέψη μέσα σε ένα παιχνίδι σχέσεων τοπικότητας και διεθνισμού, παράδοσης και τεχνολογίας, αυτονομίας της αρχιτεκτονικής και ανθρώπινης εμπειρίας. Το έργο του Αλβάρου Σίζα, τόσο σε θεωρητικό όσο και σε πρακτικό επίπεδο, κρίνεται ουσιαστικό για να τροφοδοτήσει το σχεδιασμό του Αρχείου. Ο ρόλος του αρχιτέκτονα είναι σημαντικό να ξεπερνά τα όρια μιας στεγανής μορφολογικής προσέγγισης για την επίτευξη μιας δημιουργικής διαδικασίας σχεδιασμού.

Η αρχιτεκτονική του Σίζα, παρότι βασίζεται σε απλές γραμμές και όγκους, άσπρες και λείες επιφάνειες, απορρίπτει τον ορισμό μιας καθορισμένης γλώσσας για χάρη της μορφής του κτηρίου. Για το Σίζα η μορφή του κτηρίου πηγάζει από μια κοινωνική πολυπλοκότητα και τη διάθεση για επίλυση καιριών κοινωνικών ζητημάτων. Ωστόσο, η μορφολογία και η επίδρασή της στο αρχιτεκτόνημα και στο σχεδιασμό είναι αδιαμφισβήτητη και συνεπώς δύσκολο να απορριφθεί. Η σύνθεση του κτηρίου έχει να κάνει με πολλά ξεχωριστά αυτόνομα στοιχεία που έρχονται σε αρμονική συνέργεια μεταξύ τους και τον περιβάλλοντα χώρο

Ο Σίζα επιθυμεί να γίνεται μάρτυρας στο πώς μια κατασκευή συλλαμβάνει το χρόνο και να επιδεικνύει τη χρονική συνέχεια, πιστός στην έννοια της παράδοσης και του τόπου. Η έννοια της παράδοσης για το Σίζα δε νοείται ως μια νοσταλγική αναπόληση, αλλά ως η αποδοχή άμεσων πραγματικοτήτων και ως η μακρόχρονη εμπειρία προσαρμογής στο περιβάλλον, καθρεφτίζοντας τις αλλαγές με το πέρασμα του χρόνου. Προσδοκεί στην διεύθυνση και κατεύθυνση του αναπάντεχου, του απρόοπτου, του απρόσμενου αναζητώντας μια αυτονομία της αρχιτεκτονικής. Η επιθυμία του να προγραμματίσει το απρόβλεπτο φέρνει στο επίκεντρο τη σημασία του χρήστη στο σχεδιασμό. Το τελικό προϊόν πλάθεται και σχηματίζεται μέσα στα χέρια των χρηστών και μέσα από τη ζωή που λαμβάνει.

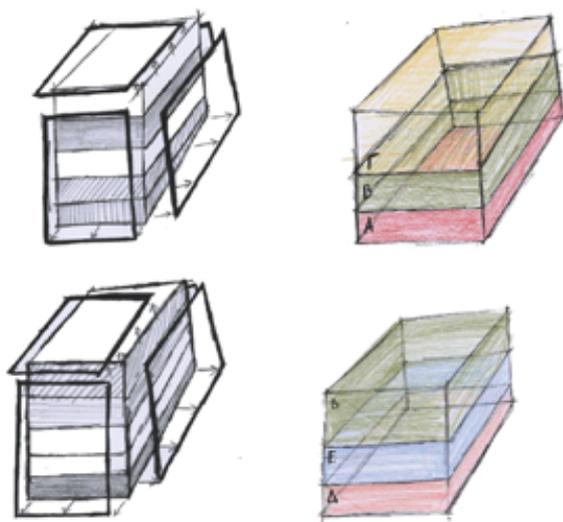
Η μελέτη για τη δημιουργία ενός Αρχείου φανερώνει την ανάγκη για ένα κτήριο ευμετάβλητο, ζωντανό και ικανό να αντιμετωπίσει το χρόνο. Η δεκτικότητα του κτηρίου στις συνεχείς αλλαγές και εξελίξεις αποτελεί πρόκληση στη συλλογή και οργάνωση γνώσης σε μια εποχή που κατακλύζεται από ψηφιοποίηση και τεχνολογική εξέλιξη. Άλλωστε το μέλλον, μπορεί να θεωρηθεί ένα επιπλέον είδος προγράμματος, υποδηλώνοντας την άγνοια και την απροσδιοριστία για το αναπάντεχο.

ARH 310 2009-2012 HISTORY & THEORY - CONTEMPORARY ARCHITECTURE

COOPERATION WITH SEATTLE PUBLIC LIBRARY ARCHITECT, WASHINGTON REM KOOLHAAS, SEATTLE, FOR THE DESIGNING OF A PUBLIC LIBRARY IN LIMASSOL, CYPRUS
Group Work, Study of: Anaxagorou Glykeria, Kyriazis Giorgos, Constanti Elena, Christou Thisbe, Winter Semester 2009

"Being open to change is necessary in order to remain valuable in the future and be prepared to provide answers to tomorrow's society. It is just these questions which will drastically change in the coming years", says Rob Bruijzeels in his article, "Design Criteria for the Library of Tomorrow".¹ Since ancient times, the concept of library has constituted a very important notion for people and it continues to be an important value in today's society. However, the place where it is housed and the types of usage it encircles have changed.

[...] In contrast with Koolhaas, we would prefer the building's shell to be defined by the experiences created in the spaces and by the circulation they receive. Circulation will be created in such a way as to generate various "incidents" which will make the internal route more interesting. At some points, the spectator will become the spectacle and will be confronted with "surprises" which will reinforce the space's collectivity. In addition to this, the building's shell will be designed based not only on the way circulation evolves but also on how the different experiences will be created. Moreover, it may be given the ability of an imaginable extension in the external public space, which will enable the hosting the different events happening in the city. The space in front of the building will function as a public square and will generally be transformed and activated when activities are carried out on the street. The building's basic function as a library will be non-stop even when these activities initiate the library's public use in the front outward square. Thus, the building itself is not limited in its shell, but continues to develop outwards by activating the public space surrounding it

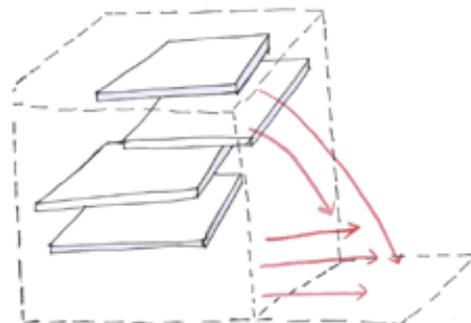

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ ΤΗΣ SEATTLE PUBLIC LIBRARY, SEATTLE, WASHINGTON REM KOOLHAAS – OMA ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΜΙΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ

Ομαδική Εργασία, Μελέτη από: Αναξαγόρου Γλυκερία, Κυριαζή Γιώργο, Κωνσταντή Έλενα, Χρίστου Θίση, Χειμερινό Εξάμηνο 2009

"Το να είσαι ανοικτός στις αλλαγές είναι αναγκαίο ούτως ώστε να παραμένεις πολύτιμος στο μέλλον και να είσαι προετοιμασμένος να δώσεις απαντήσεις στη κοινωνία του αύριο. Είναι ακριβώς αυτές οι ερωτήσεις οι οποίες θα αλλάξουν δραστικά τα επόμενα χρόνια", μας αναφέρει ο Rob Bruijzeels στο κείμενο "Design Criteria for the Library of Tomorrow". Η βιβλιοθήκη αποτέλεσε από τα χρόνια της αρχαιότητας μια σημαντική έννοια για τους ανθρώπους. Στη σημερινή κοινωνία συνεχίζει να αποτελεί μία εξίσου σημαντική αξία. Ο χώρος όμως στον οποίο στεγάζεται και οι χρήσεις οι οποίες την περιτριγυρίζουν έχουν αλλάξει.

[...] Σε αντίθεση όμως με το Koolhaas το κτιριακό μας κέλυφος θα θέλαμε να καθοριστεί από τις εμπειρίες που δημιουργούνται στους χώρους και από τη διακίνηση. Η διακίνηση θα δημιουργηθεί έτσι ώστε να δημιουργούνται διάφορα "συμβάντα", τα οποία θα κάνουν πιο ενδιαφέρον τη πορεία εντός του κτιρίου. Σε κάποια σημεία ο θεατής θα γίνεται θέαμα και θα αντικρίζει «εκπλήξεις», οι οποίες θα ενισχύουν τη συλλογικότητα στο χώρο. Έπειτα το κέλυφος θα σχεδιαστεί βασισμένο στην εξέλιξη της διακίνησης αλλά και στο τρόπο με τον οποίο θα δημιουργούνται οι διάφορες εμπειρίες. Ακόμη ίσως θα έχει τη δυνατότητα νοητής επέκτασης στον εξωτερικό δημόσιο χώρο ώστε να μπορεί να φιλοξενησει τις διάφορες εκδηλώσεις που εξελίσσονται στη πόλη. Ο χώρος μπροστά από το κτίριο θα λειτουργεί ως πλατεία και γενικά θα μεταβάλλεται και θα ενεργοποιείται όταν στο δρόμο θα εξελίσσονται δραστηριότητες. Βέβαια όταν θα ενεργοποιείται ο χώρος της βιβλιοθήκης προς τα έξω, η βασική χρήση της λειτουργίας, ως βιβλιοθήκη, θα συνεχίζει να εξελίσσεται ανεξάρτητα από τη δημόσια χρήση που θα απλώνεται στη πλατεία του κτιρίου. Οπότε το ίδιο το κτίριο δεν περιορίζεται στο κέλυφός του, αλλά συνεχίζει να αναπτύσσεται και προς τα έξω και να ενεργοποιεί και το δημόσιο χώρο εξωτερικά του κτιρίου.

ANAXAGOROU GLYKERIA, KYRIAZIS GIORGOS, CONSTANTI ELENA, CHRISTOU THISBE - ΑΝΑΞΑΓΟΡΟΥ ΓΛΥΚΕΡΙΑ, ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ ΕΛΕΝΑ, ΧΡΗΣΤΟΥ ΘΗΣΗ

ARH 330 2009-2012 CONSTRUCTION III

The course "Construction III" refers to the construction design of steel buildings. Based on the principles of integrated architectural design, an emphasis is given in the development of the structure and the construction elements. The introduction in the methodology of integrated design is followed by the morphological analysis of buildings, the development of structural systems and the construction design of the load bearing and non-load bearing building elements. The design refers at compositional level to all scales of construction, up to the scale 1:1. Case studies of the above supplement the theoretical area of the course.

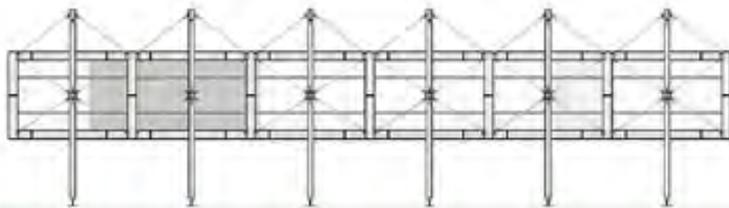
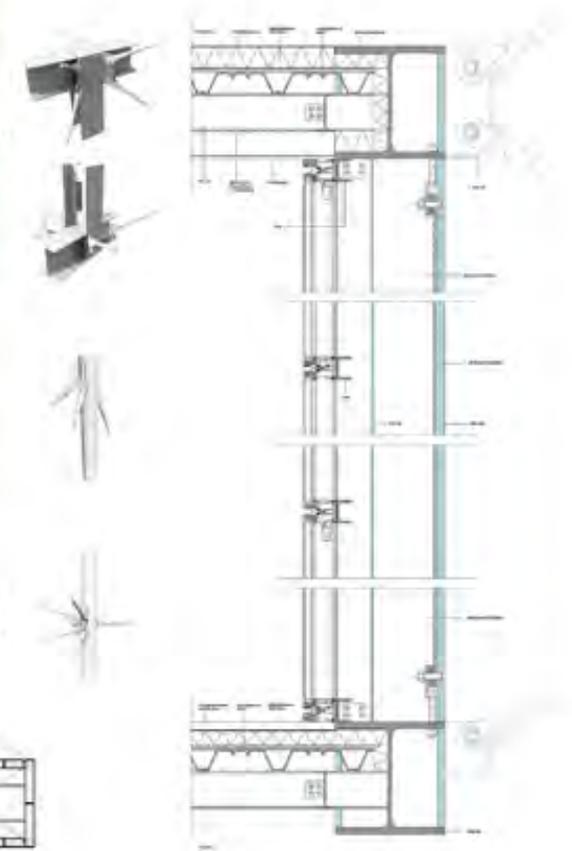
In the Fall Semester 2009-10, the required Temporary Information Building Unit was proposed in the frame of exhibition activities of architectural development and projects in different cities of Cyprus. In the Fall Semester 2010-11, the design of an Exhibition Building Unit of the University of Cyprus was proposed to host respective dissemination activities by the University of Cyprus in different locations in the centre of Nicosia. In the Fall Semester 2011-12, a Temporary Studio Building Unit was proposed to host experimental workshops of limited time duration organized collectively or individually by Schools of Architecture in Cyprus. The building units have a total area of about 300 m².

The design proposals refer to integrated functional buildings that are composed of element parts of the lightweight steel structure and envelope. The development and the construction design of the load bearing and non-load bearing elements and connections favors the standardization of the structure and the possibility of perspective extension of each building. The building façade in combination with the energy concept aims at securing visual transparency based on the proposed functionality of the spaces and comfort of the users in the interior of the building.

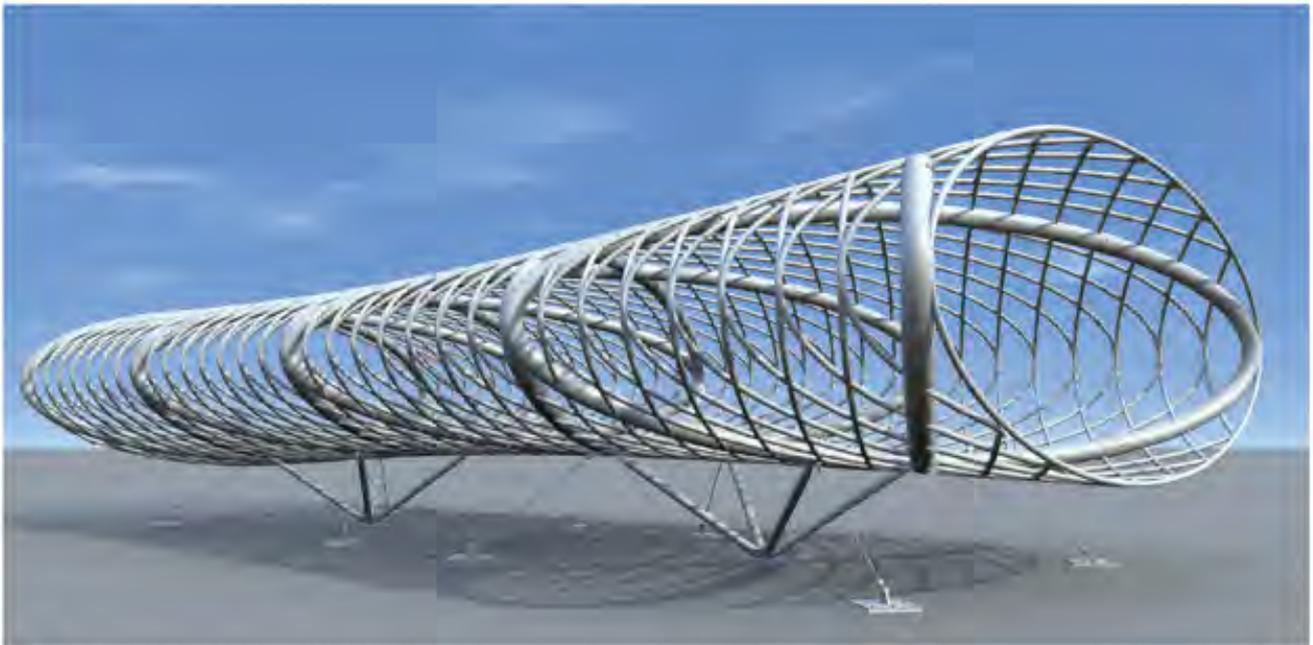
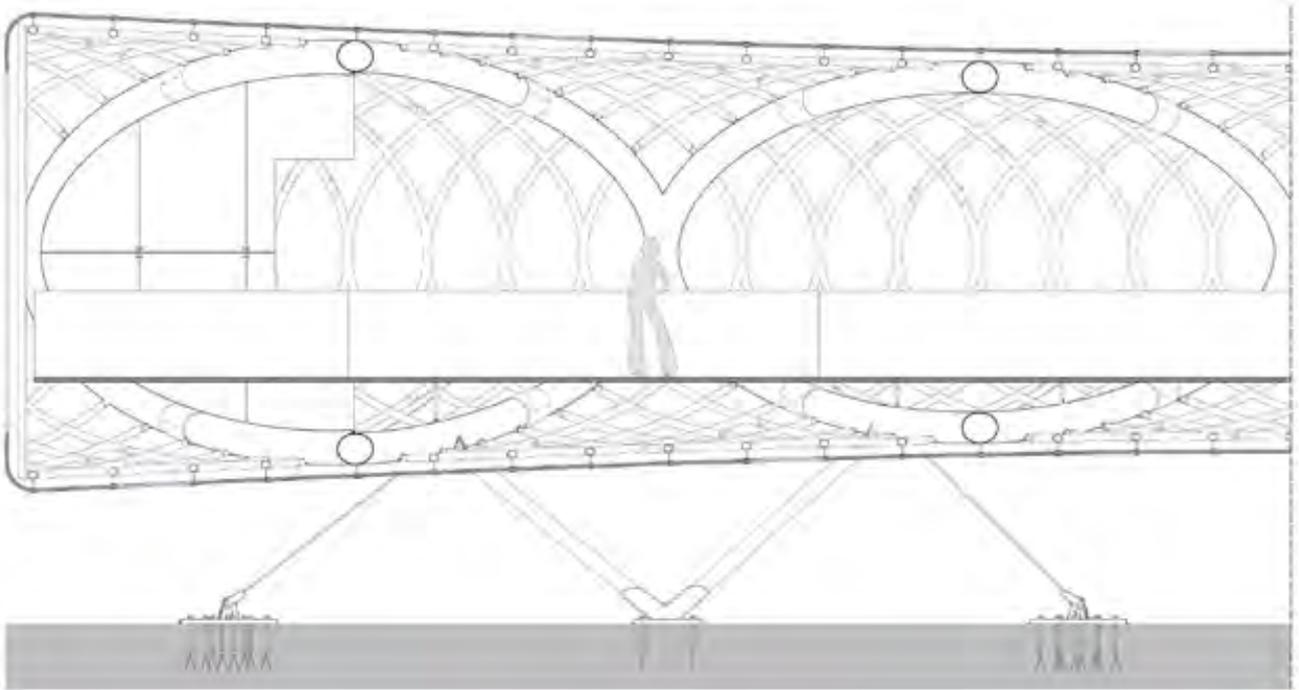
Το μάθημα «Οικοδομική ΙΙΙ» αναφέρεται στον οικοδομικό σχεδιασμό κτιρίων από χάλυβα. Με βάση τις αρχές της ενιαίας αρχιτεκτονικής σύνθεσης δίδεται εμβάθυνση στην ανάπτυξη της δομικής και οικοδομικής κατασκευής. Την εισαγωγή στη μεθοδολογία του ενοποιημένου σχεδιασμού ακολουθεί η μορφολογική ανάλυση κτιρίων, η ανάπτυξη δομικών συστημάτων και ο οικοδομικός σχεδιασμός των φερόντων και μη φερόντων στοιχείων κτιρίων. Ο σχεδιασμός αναφέρεται σε συνθετικό επίπεδο, σε όλες τις κλίμακες κατασκευής, μέχρι την κλίμακα 1:1. Κτιριακές εφαρμογές των πιο πάνω συμπληρώνουν το θεωρητικό τομέα του μαθήματος.

Κατά το Χειμερινό Εξάμηνο 2009-10, η ζητούμενη Εφήμερη Κτιριακή Μονάδα Πληροφόρησης προτάθηκε για σκοπούς στέγασης συναφών εκθέσεων αρχιτεκτονικής ανάπτυξης και προγραμματιζόμενων έργων σε διάφορες πόλεις της Κύπρου. Κατά το Χειμερινό Εξάμηνο 2010-11, η ζητούμενη Εφήμερη Εκθεσιακή Μονάδα του Πανεπιστημίου Κύπρου προτάθηκε στα πλαίσια εκθέσεων δραστηριοτήτων του Πανεπιστημίου Κύπρου σε διάφορες τοποθεσίες στο κέντρο της Λευκωσίας. Κατά το Χειμερινό Εξάμηνο 2011-12, η Εφήμερη Κτιριακή Μονάδα Εργαστηρίου θα μπορεί να στεγάσει πειραματικά εργαστήρια περιορισμένης χρονικής διάρκειας, τα οποία διοργανώνονται συλλογικά ή ανεξάρτητα από τις Σχολές Αρχιτεκτονικής στην Κύπρο. Το συνολικό εμβαδόν των προτεινόμενων κτιρίων είναι περίπου 300 m².

Οι σχεδιαστικές προτάσεις αναφέρονται σε ενιαία λειτουργικά κτίρια, τα οποία αποτελούνται από στοιχειωτά μέρη της ελαφριάς μεταλλικής δομικής κατασκευής και του περιβάλλοντός τους. Η ανάπτυξη και ο οικοδομικός σχεδιασμός των φερόντων και μη φερόντων στοιχείων και ενώσεων ευνοεί την τυποποίηση της κατασκευής και τη δυνατότητα μελλοντικής επέκτασης του κάθε κτιρίου. Το κτιριακό κέλυφος σε συνδυασμό με την ενεργειακή πρόταση στοχεύει σε εξασφάλιση οπτικής διαφάνειας βάσει της προτεινόμενης λειτουργικότητας των χώρων και άνεσης των χρηστών στο εσωτερικό του κτιρίου.

ΣΑΥΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ – ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΑΡΙΦΑΛΛΟΥ – ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΑΡΙΦΑΛΛΟΥ, ΚΡΙΣΤΟΣ ΖΑΝΤΙΣ – ΧΡΗΤΟΣ ΖΑΝΤΗΣ,
ΒΙΚΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ – ΒΙΚΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΧΡΗΣΤΟΦΙ – ΜΑΡΙΑ ΧΡΗΣΤΟΦΙ

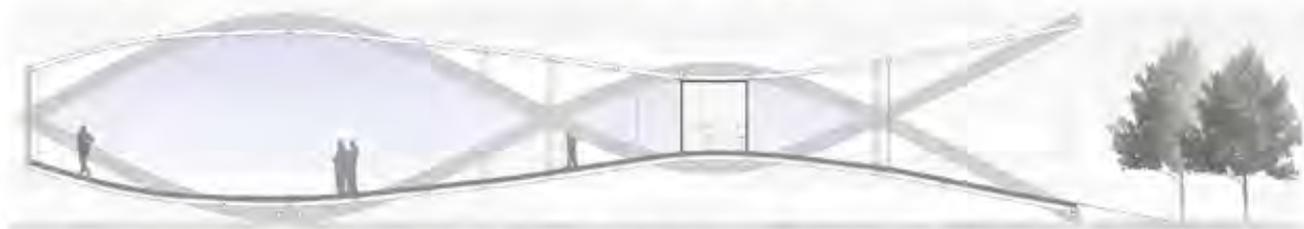
SOPHIA THEOLOGOU - ΣΟΦΙΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, NICKY NICOLAOU - ΝΙΚΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ELENA PILAVAKI - ΕΛΕΝΑ ΠΗΛΑΒΑΚΗ
GIORGOS TRIFONOS - ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

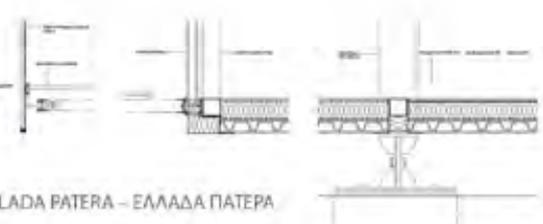
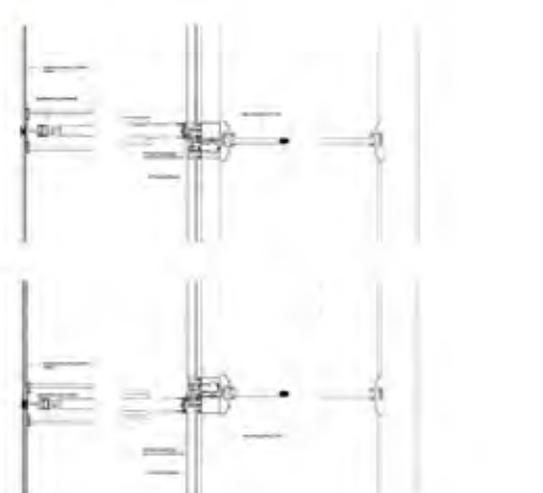
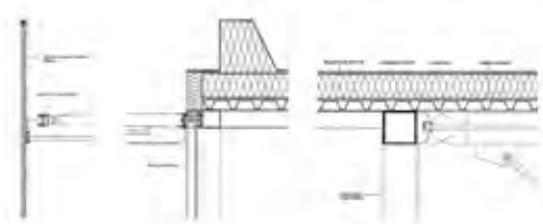
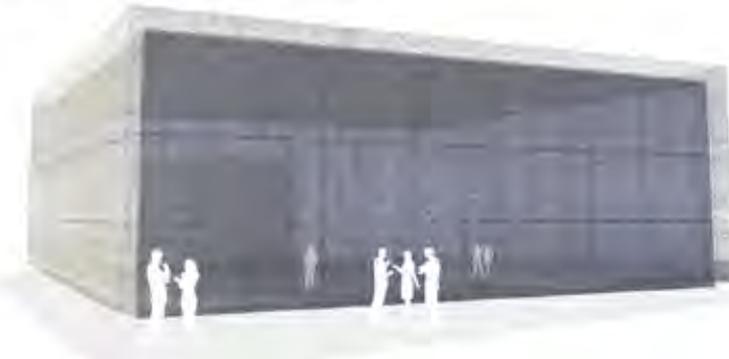
SOPHIA THEOLOGOU – ΣΟΦΙΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, NICKY NICOLAOU – ΝΙΚΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ELENA PILAVAKI - ΕΛΕΝΑ ΠΗΛΑΒΑΚΗ
GIORGOS TRIFONOS – ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

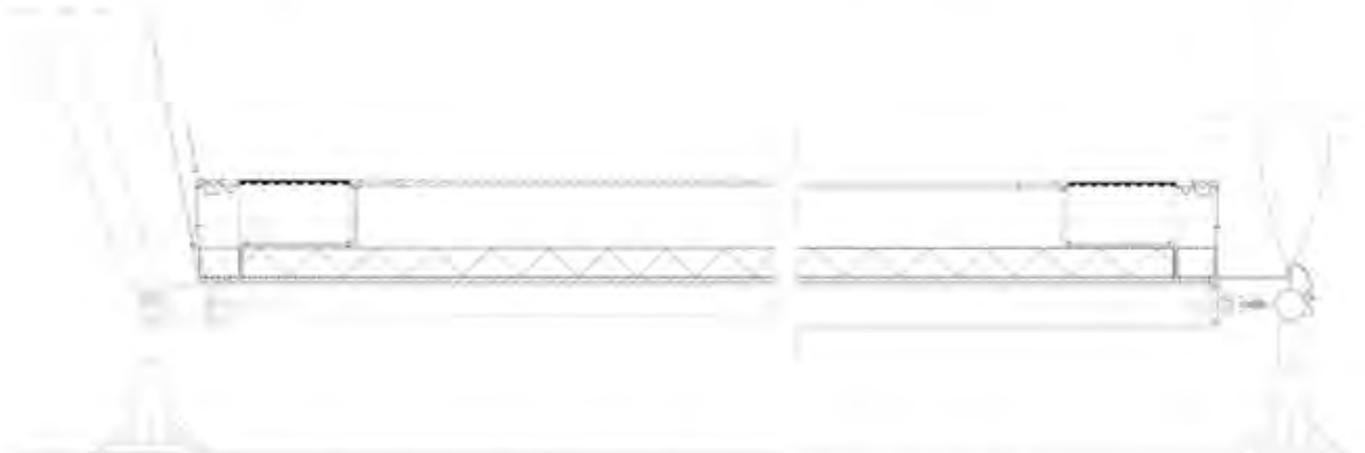
CONSTANTINA AGROTI – ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΓΡΟΤΗ, MELINA ANDONIOU – ΜΕΛΙΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, SEVASTI PROXENOU – ΣΕΒΑΣΤΗ ΠΡΟΞΕΝΟΥ
MICHAELLA FILIPPOU – ΜΙΧΑΕΛΛΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

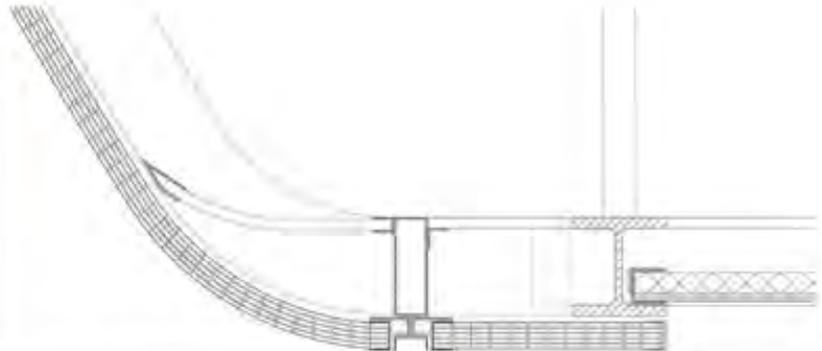
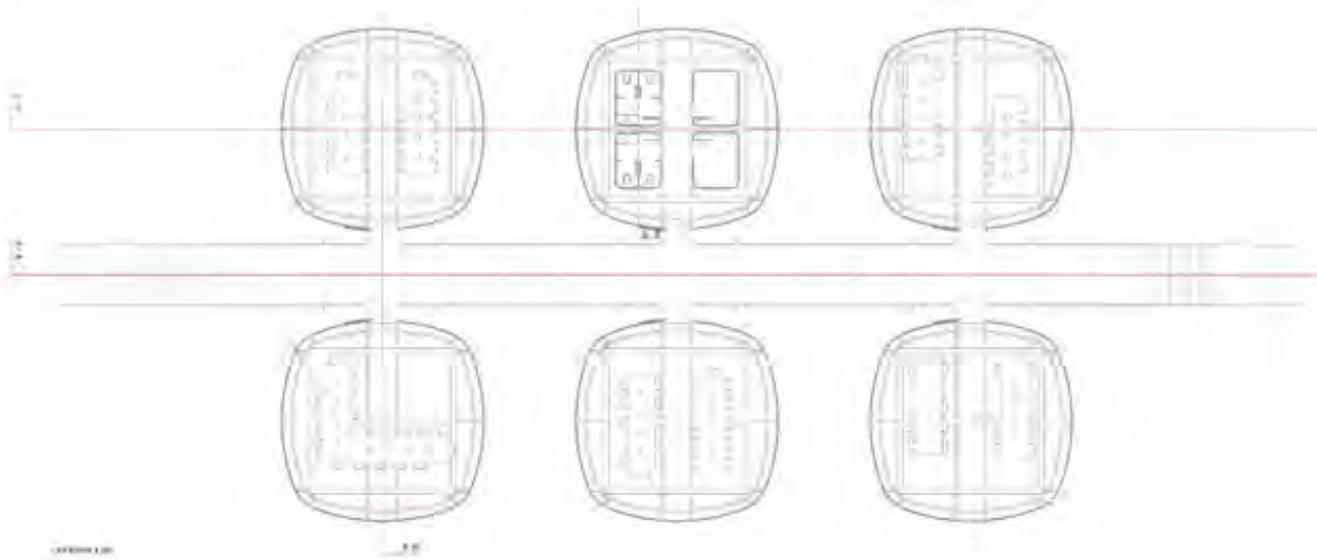
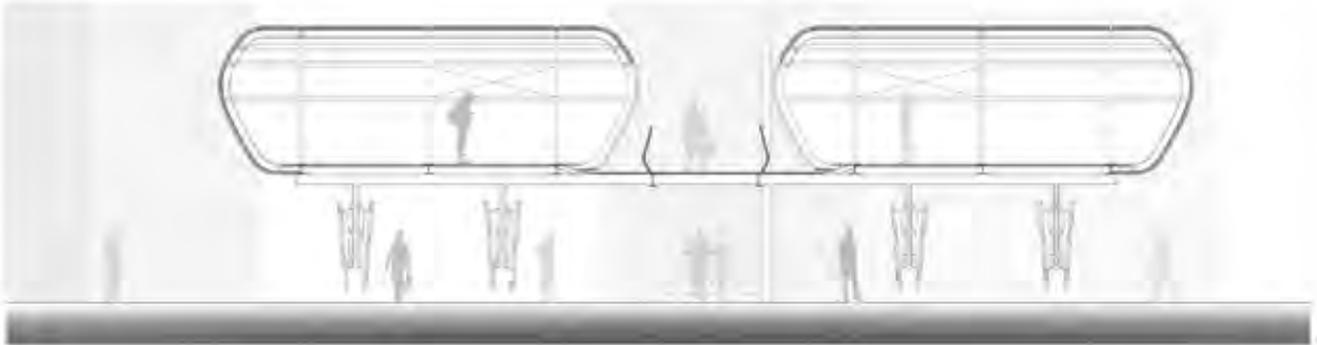
CONSTANTINA AGROTI – ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΓΡΟΤΗ, MELINA ANTONIOU – ΜΕΛΙΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, SEVASTI PROXENOY – ΣΕΒΑΣΤΗ ΠΡΟΞΕΝΟΥ
 MICHAELLA FILIPPOU – ΜΙΚΑΕΛΛΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

PHILIPPOS LOUCA – ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΥΚΑ, IFIGENIA NEOFYTOY – ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ, ELLADA PATERA – ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΤΕΡΑ
 CHRYSTALLA CATIPI – ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΚΑΘΙΤΗ

NICKY ΓΕΩΡΓΙΟΥ – ΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΚΙΡΙΣΑΝΝΑ – ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΣΑΒΒΑ, CHRISTINA PETROU – ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΕΤΡΟΥ
ΕΛΙΝΑ ΡΟΛΙΧΡΟΝΙΔΟΥ – ΕΛΙΝΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΟΥ, STELLA ΤΑΟΥΣΑΝΙ – ΣΤΕΛΛΑ ΤΑΟΥΣΑΝΗ, ΕΡΩΔΙΛΛΑ ΗΑΔΖΙΖΟΡΖΙ - ΗΡΩΔΙΛΛΑ ΧΑΤΖΗΖΙΩΡΖΗ

ΓΛΑΦΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ - ΠΛΑΥΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΕΜΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΜΙΧΑΗΛ ΚΙΚΑΣ - ΜΙΧΑΗΛ ΚΙΚΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΠΙΩΤΗΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΙΩΤΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΣΣΙΔΗΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΩΣΣΙΔΗΣ

ARH 332 2009-2012 TECHNICAL SYSTEMS DEVELOPMENT

Outline: Introduction to the general principles of engineering development systems, following the classification and analysis of technical requirements based on international and local examples. Introduction to the principles of diffusion of heat, sound and electricity. Mechanical and electrical systems of buildings for architects. Efficiency of operation, analysis and design of assistive systems building, heating, ventilation, air conditioning, plumbing, electrical distribution system, lighting, vertical distribution, acoustic. An energy plan follows with milestones to integrate engineering development systems of buildings and means of exchanging energy. Building applications of the above complement the theoretical area of the course.

Specific Objectives: Direct connection of course technical systems development with the direct object of architectural design creativity. Direct connection of architectural choices during the design to manufacturing limitations or other requirements. Understanding the basic principles of engineering development systems through the process of the same design of the building.

Γενική περιγραφή: Εισαγωγή στις γενικές αρχές των συστημάτων τεχνικής ανάπτυξης ακολουθεί η ταξινόμηση των συστημάτων και η ανάλυση των τεχνολογικών απαιτήσεων με βάση διεθνή και τοπικά παραδείγματα. Εισαγωγή στις αρχές της διάδοσης θερμότητας, ήχου και ηλεκτρισμού. Μηχανολογικά και ηλεκτρολογικά συστήματα κτιρίων για αρχιτέκτονες. Αποδοτικότητα λειτουργίας, ανάλυση και σχεδιασμός κτιριακών υποβοηθητικών συστημάτων, θέρμανση, εξαερισμός, κλιματισμός, υδραυλικές εγκαταστάσεις, διανομή ηλεκτρικού δικτύου, φωτισμός, κάθετη διακίνηση, ακουστική. Ακολουθεί ο ενεργειακός σχεδιασμός με κύρια σημεία την ενοποίηση των συστημάτων τεχνικής ανάπτυξης των κτιρίων και μέσα ανταλλαγής ενέργειας. Κτιριακές εφαρμογές των πιο πάνω συμπληρώνουν το θεωρητικό τομέα του μαθήματος.

Ειδικοί Στόχοι: Άμεση σύνδεση του μαθήματος συστήματα τεχνικής ανάπτυξης με το άμεσο σχεδιαστικό αντικείμενο της αρχιτεκτονικής δημιουργίας. Άμεση σύνδεση των αρχιτεκτονικών επιλογών κατά τη διάρκεια του σχεδιασμού με τους κατασκευαστικούς περιορισμούς ή άλλες απαιτήσεις. Κατανόηση των βασικών αρχών των συστημάτων τεχνικής ανάπτυξης μέσα από τη διαδικασία του ίδιου του σχεδιασμού του κτιρίου.

ΕΠΙΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ:
 Κατοικία περιστερώδους κτιρίου - 2170 m² συνολικό εμβαδόν ορόφων
 Χρόνος κατασκευής 12 μήνες
 Μελή: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΑΡΙΦΑΛΛΟΥ, ΒΙΚΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, ΒΙΚΥ ΘΕΩΔΩΡΟΥ

ΑΝΩΣΩΜΑΤΑ	ΥΠΟΔΟΜΕΣ
ΠΡΩΤΟ ΟΡΟΣΗΟ	7500 - 10000 m ²
ΔΕΥΤΕΡΟ ΟΡΟΣΗΟ	4500 - 5500 m ²
ΤΡΙΤΟ ΟΡΟΣΗΟ	4500 - 5500 m ²
ΕΠΙΠΛΩΣΗ	4500 - 5500 m ²
ΚΑΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ	4500 - 5500 m ²
ΚΑΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ	4500 - 5500 m ²
ΚΑΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ	4500 - 5500 m ²
ΚΑΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ	4500 - 5500 m ²

ΜΑΤΕΡΙΑΛΙΑ:
 Πλάκα οροφής: 12cm
 Στοιβάδα: 10cm
 Στοιβάδα: 10cm
 Στοιβάδα: 10cm
 Στοιβάδα: 10cm

Στοιβάδα οροφής:
 1. Πλάκα οροφής
 2. Στοιβάδα
 3. Στοιβάδα
 4. Στοιβάδα
 5. Στοιβάδα

Στοιβάδα οροφής:
 1. Πλάκα οροφής
 2. Στοιβάδα
 3. Στοιβάδα
 4. Στοιβάδα
 5. Στοιβάδα

Στοιβάδα οροφής:
 1. Πλάκα οροφής
 2. Στοιβάδα
 3. Στοιβάδα
 4. Στοιβάδα
 5. Στοιβάδα

Στοιβάδα οροφής:
 1. Πλάκα οροφής
 2. Στοιβάδα
 3. Στοιβάδα
 4. Στοιβάδα
 5. Στοιβάδα

Στοιβάδα οροφής:
 1. Πλάκα οροφής
 2. Στοιβάδα
 3. Στοιβάδα
 4. Στοιβάδα
 5. Στοιβάδα

ΣΑΥΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΑΡΙΦΑΛΛΟΥ - ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΑΡΙΦΑΛΛΟΥ, ΒΙΚΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ - ΒΙΚΥ ΘΕΩΔΩΡΟΥ
 RICHARD HALL - ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΧΟΛ, ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΙ - ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΗ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΙΚΩΝ

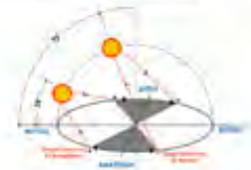
SCHOTT SOLAR (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)

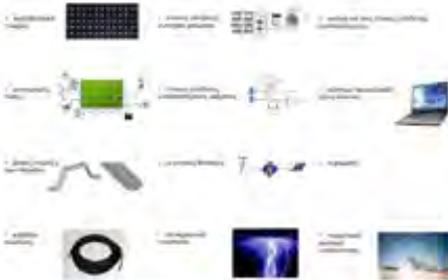
Τύποις πολλαπλασιάζει

Τύπος	Ισχύς Pmp (Watt)	Τεχνολογία
SCHOTT POLYR 185	185	Πολικρυσταλλικό
SCHOTT POLYR 170	170	Πολικρυσταλλικό
SCHOTT POLYR 175	175	Πολικρυσταλλικό
SCHOTT POLYR 180	180	Πολικρυσταλλικό
SCHOTT POLYR 220	220	Πολικρυσταλλικό
SCHOTT POLYR 225	225	Πολικρυσταλλικό
SCHOTT POLYR 230	230	Πολικρυσταλλικό
SCHOTT POLYR 235	235	Πολικρυσταλλικό
SCHOTT POLYR 280	280	Πολικρυσταλλικό
SCHOTT POLYR 290	290	Πολικρυσταλλικό
SCHOTT POLYR 300	300	Πολικρυσταλλικό
SCHOTT MONOT 180	180	Μονοκρυσταλλικό
SCHOTT MONOT 185	185	Μονοκρυσταλλικό
SCHOTT MONOT 190	190	Μονοκρυσταλλικό
SCHOTT ASIT 100	100	Άμφορο πυρίτιο

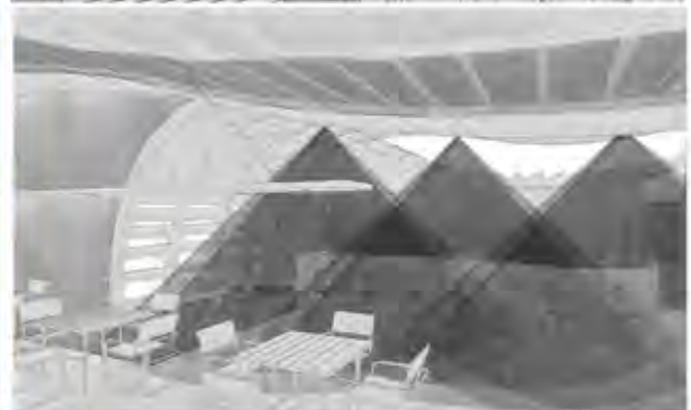
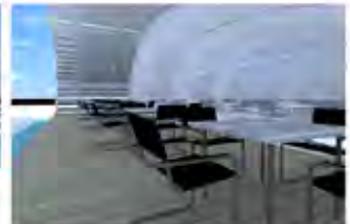
Η SCHOTT Solar είναι η κορυφαία εταιρεία στον κόσμο στην παραγωγή και διανομή φωτοβολταϊκών. Η εταιρεία διαθέτει μια μεγάλη γκάμα προϊόντων που καλύπτουν όλες τις ανάγκες των πελατών. Η SCHOTT Solar είναι η καλύτερη επιλογή για την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σε οποιοδήποτε χώρο.

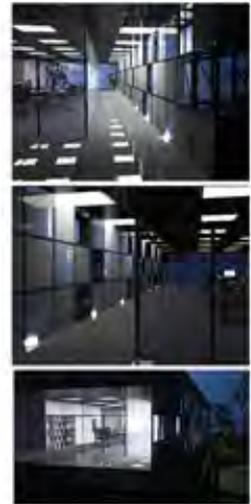
ΕΞΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

Φωτοβολταϊκά κελιά: Πολικρυσταλλικά και μονοκρυσταλλικά. Δύο τύποι κελιών που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία των φωτοβολταϊκών. Η απόδοσή τους είναι 17-19% για κελιά κελιά (3,5mm).

ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΑΝΑΞΑΓΟΡΟΥ - ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΑΝΑΞΑΓΟΡΟΥ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΣ, ΕΛΕΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ - ΕΛΕΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ, ΤΗΣΒΙ ΧΡΙΣΤΟΥ - ΘΙΣΒΗ ΧΡΙΣΤΟΥ

CHRISTINA ZAKOU - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΖΑΚΟΥ, GEORGIA KYRIAKIDOU - ΓΕΟΡΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ, MARINA MICHAEL - ΜΑΡΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛ, KOSTAS STAVROU - ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥ, ANGI TRIFONOS - ΑΥΓΗ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

perspective display

φωτιστικό οροφής
εσωτερικού και εξωτερικού χώρου

τριδιάστατη οπτική
φώτο-εξοφύσωση

φυσικός αερισμός

lighting

εξαερισμός

ventilation

idea diagram

CHRISTINA ZAKOU - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΖΑΚΟΥ, GEORGIA KYRIAKIDOU - ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ, MARINA MICHAEL - ΜΑΡΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛ,
KOSTAS STAVROU - ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥ, ANGI TRIFONOS - ΑΥΓΗ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

ARH 340 2011-2012 LANDSCAPE ARCHITECTURE

During the 20th century the concept of landscape has been expanded to a wide field of understanding the world around us, beyond just the land between the cities. More as a means and less as an object, the landscape and its examination engages the occupation with space in a scale from micro to macro. Such a procedure of universal perception and design of space, was never before experienced in architecture, as it happens in landscape architecture.

During the course, the landscape is approached through two main units, the Landscape as a Concept and the Landscape as Space.

While approaching the landscape as a concept contemporary theories and applications of landscape architecture are introduced. At the same time issues are examined that are opposed in the frame of contemporary dialogue about landscape such as: landscape ecology vs. artistic expression, landscape reclamation vs. industry, landscape as economic resource vs. landscape as spiritual uplift, landscape as a vessel of cultural history vs landscape as a dynamic reflection of contemporary values.

While dealing with the landscape as space, elements of the landscape are examined such as: topography, geology, vegetation, hydrology, human land use, motion, demographic, social and cultural influences. At the same time the larger scales are investigated, as well as the relationships between landscape, building and city and the technologies of landscape along with examples of realized application.

In parallel to the examination of contemporary projects of landscape design, the students are engaged to a dialectic relationship with the landscape. They are called to design and realize in groups an installation in scale one to one. The projects are placed in a green area within the city and correspond to certain needs of the visitors.

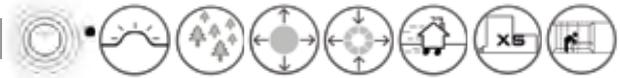
Κατά τον 20ο αιώνα η έννοια του τοπίου διευρύνθηκε και επεκτάθηκε σε ένα ευρύ πεδίο κατανόησης του κόσμου που μας περιβάλλει, πέραν απλώς των εδαφικών εκτάσεων που βρίσκονται εκτός των πόλεων. Περισσότερο ως μέσο και λιγότερο ως αντικείμενο, το τοπίο και η διερεύνησή του εμπεριέχει πλέον την ενασχόληση με τον χώρο από την μικροκλίμακα έως και την μακροκλίμακα. Ποτέ ξανά η αρχιτεκτονική δε βρέθηκε απέναντι σε μια διαδικασία καθολικής αντίληψης και σχεδιασμού του χώρου, όπως συμβαίνει στην αρχιτεκτονική τοπίου.

Στα πλαίσια του μαθήματος, η προσέγγιση του τοπίου και της αρχιτεκτονικής του πραγματοποιείται μέσα από δυο κύριες ενότητες, τη διερεύνηση του Τοπίου ως Πλαίσιο και τη διερεύνηση του Τοπίου ως Χώρο.

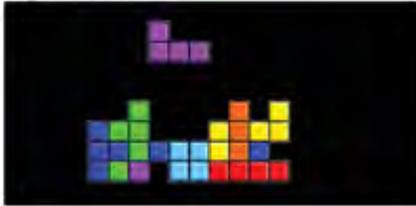
Στο Τοπίο ως Πλαίσιο εισάγονται σύγχρονες θεωρίες και εφαρμογές της αρχιτεκτονικής τοπίου ενώ παράλληλα εξετάζονται ζητήματα διαμάχης στο σύγχρονο διάλογο περί του τοπίου: τοπική οικολογία vs. καλλιτεχνική έκφραση, αποκατάσταση τοπίου vs. βιομηχανία, τοπίο ως οικονομικός πόρος vs. τοπίο για πνευματική ανάταση, τοπίο ως δεξαμενή πολιτιστικής ιστορίας vs. τοπίο ως δυναμική αντανάκλαση σύγχρονων αξιών.

Στο Τοπίο ως Χώρο εξετάζονται τα στοιχεία του τοπίου όπως τοπογραφία, γεωλογία, βλάστηση και υδρολογία, ανθρώπινη χρήση γης, κίνηση, δημογραφικές, κοινωνικές και πολιτισμικές επιρροές. Ταυτόχρονα προσεγγίζονται οι μεγαλύτερες κλίμακες τοπίου, οι αλληλοσυνδέσεις μεταξύ τοπίου, αρχιτεκτονικής και πόλης και οι τεχνολογίες τοπίου με παραδείγματα πρακτικής εφαρμογής.

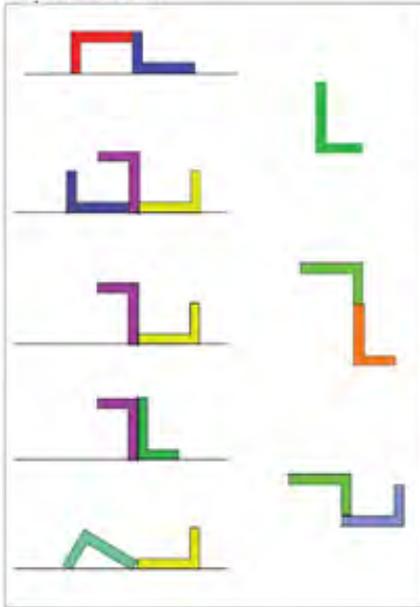
Παράλληλα με τη διερεύνηση σύγχρονων έργων αρχιτεκτονικής τοπίου, οι φοιτητές εμπλέκονται οι ίδιοι σε διαλεκτική σχέση με το τοπίο. Καλούνται να σχεδιάσουν και να υλοποιήσουν ομαδικά μια εγκατάσταση σε κλίμακα ένα προς ένα. Οι παρεμβάσεις εντάσσονται σε τοπικό χώρο εντός της πόλης και εξυπηρετούν ορισμένες ανάγκες των επισκεπτών.

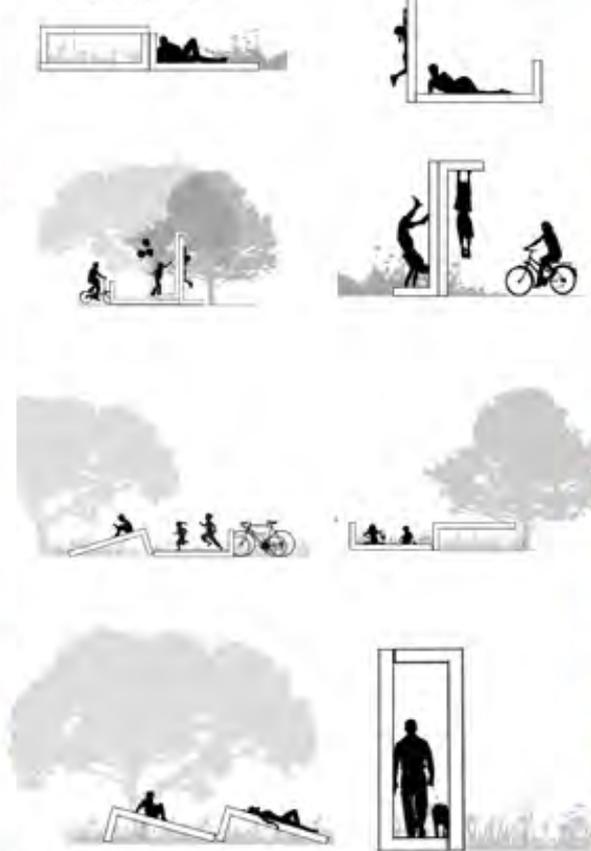
ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΑ ΤΟ ΚΕΝΟ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟ ΚΕΝΟ

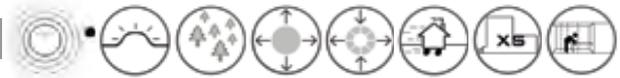
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ

ΣΗΜΕΙΟ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

STELLA ATHINI - ΣΤΕΛΛΑ ΑΘΗΝΗ, NIKI GEORGIU - ΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, CHRISTINA ZAKOU - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΖΑΚΟΥ, MARIA KYRISAVVA - ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΣΑΒΒΑ
 IFIGENIA LAMBROU - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ, RAFAELA PAVLOU - ΡΑΦΑΕΛΑ ΠΑΥΛΟΥ, CHRISTINA PETROU - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΕΤΡΟΥ
 ELINA POLYCHRONIDOU - ΕΛΙΝΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΟΥ, KOSTAS STAVROU - ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥ, STELLA TAOUSIANI - ΣΤΕΛΛΑ ΤΑΟΥΣΙΑΝΗ
 AVGI TRIFONOS - ΑΥΓΗ ΤΡΥΦΩΝΟΣ, IOULIA CHATZIJIORJI - ΗΡΟΥΛΙΑ ΧΑΤΖΗΙΩΡΤΖΗ

πρόγραμμα και μεσοτόπια στο αρχικό δίκτυο, ακόμη υδάτινες και ασφαλτικές επιφάνειες

σημειώση σχετικά με έντονη έλλειψη υδάτινων πηγών στην περιοχή, η οποία επηρεάζει τον κλίμα και την υγρότητα του χώρου, καθώς και την υστερήσει

επινοήματα και κατασκευαστικά στοιχεία που θα ανακατασκευαστούν

υλικός κώδικας υλικών και κατασκευών

Χρήση υλικών που υπάρχουν στην περιοχή
Φθινοπώρι υλικό

είδη και μεγέθη πέτρων χαλίκια-μαρμάρινα-μαρμάρια

κατασκευαστικά υλικά

υλοθέτηση και υλοποίηση διάταξης

φύλλα και κλάδων διάταξη διασποράς/σύνθεσης ώστε διασποράς/σύνθεσης της υλοθέτησης

πλάκα πετρώ

Χρήση υλικών που υπάρχουν στην περιοχή
Τεχνητά υλικά

σημειώσεις σχετικά με την ανακατασκευή των κλάδων διασποράς υλικών υλοθέτησης που θα παραδοθούν να τα μετακινήσει για να γίνουν

δημιουργία εμπόδων

επίλυση υλοθέτησης διαφόρων υλοθέσεων

Τελικό αποτέλεσμα στεγαστρίου αιώρας και τεχνητής φύτευσης στο χώρο παρέμβασης

GLAFKI ANTONIOU - ΓΛΑΨΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, PAVLINA ELLINA - ΠΑΥΛΙΝΑ ΕΛΛΗΝΑ, MICHALIS KIKAS - ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΙΚΑΣ, ANTRI KOUNNARI - ΑΝΤΡΗ ΚΟΥΝΝΑΡΗ
 AGGELIKI KOUTSODIMITROPOULOU - ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, GEORGIA KIRIAKIDOU - ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ
 MARINA MICHAEL - ΜΑΡΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛ, PASLO BAPISTA - ΠΑΣΛΟ ΜΠΑΤΙΣΤΑ, KAKIA ECONOMOY - ΚΑΚΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
 ANTRI PAPADOPOULOU - ΑΝΤΡΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, GIORGOS PARIOTIS - ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΡΙΟΤΗΣ, GIORGOS ROSSIDES - ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΩΣΣΙΔΗΣ

ARH 311 2009-2012 VERNACULAR ARCHITECTURE & CONTEMPORARY ISSUES

Traditional settlements have always constituted a very important part of the cultural heritage of each country with architectural, historic, environmental and aesthetic values. Today a great part of the building activity is taking place in historic and vernacular environments and architects are often engaged in re-designing existing buildings. It is therefore essential for the students of architecture to be aware of the philosophy of conservation of historic and vernacular buildings. In a society which aspires to be sustainable, the efficient use and reuse of built resources becomes a necessity.

The detailed investigation of vernacular settlements as well as the principles for their conservation and reuse constitute some of the essential elements of the course Vernacular Architecture and Contemporary Issues (ARH 311). Theoretical teaching and practical projects are essential for the development of critical thinking and research skills. The combination of theory and assignments constitutes a pedagogical approach and implements an educational strategy which leads to an overall knowledge of the subject.

One of the main aims of this course is to provide the students with the basic knowledge and an effective working method to recognize, analyse, understand and assess traditional buildings and complexes from a historic as well as architectural, structural, aesthetic and environmental point of view. Teaching conservation aims also to stimulate consciousness of the potential reuse of the existing buildings as a component of teaching sustainability in architectural education.

Thus, with this course the students acquire the skills for an interdisciplinary, holistic approach towards the rehabilitation of vernacular settlements, recognising and assessing all the different values of these settlements.

Οι παραδοσιακοί οικισμοί αποτελούν ένα σημαντικό τμήμα της πολιτιστικής κληρονομιάς με αρχιτεκτονική, ιστορική, περιβαλλοντική, κοινωνική και αισθητική αξία. Σήμερα ένα μεγάλο μέρος της οικοδομικής δραστηριότητας λαμβάνει χώρα σε υφιστάμενους ιστορικούς παραδοσιακούς ιστούς, ενώ παράλληλα οι αρχιτέκτονες καλούνται να προτείνουν λύσεις επανάχρησης υφιστάμενων ιστορικών ή και νεώτερων κτιρίων.

Η λεπτομερής ανάλυση των παραδοσιακών οικοδομών καθώς και οι αρχές συντήρησης και επανάχρησής τους εμπεριέχονται στο μάθημα Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική και Σύγχρονοι Προβληματισμοί (ARH 311) που διδάσκεται το έκτο εξάμηνο στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Στο μάθημα αυτό περιλαμβάνεται τόσο θεωρητική διδασκαλία όσο και ανάλυση σχετικών θεμάτων στα πλαίσια ομαδικών και ατομικών εργασιών απαραίτητων για την ανάπτυξη κριτικής σκέψης και ερευνητικών δεξιοτήτων. Ο συνδυασμός θεωρητικής γνώσης και εκπόνησης εργασιών αποτελεί μια παιδαγωγική διαδικασία και μια εκπαιδευτική μέθοδο που οδηγεί σε σφαιρική γνώση του αντικειμένου.

Ένας από τους κύριους στόχους διδασκαλίας του μαθήματος είναι η παροχή στους φοιτητές των βασικών γνώσεων και αποτελεσματικών μεθόδων εργασίας ώστε να αναγνωρίζουν και να αναλύουν παραδοσιακά κτίρια και σύνολα από ιστορική, κοινωνική, τυπολογική, αισθητική και περιβαλλοντική άποψη. Η διδασκαλία της συντήρησης και της αποκατάστασης έχει επίσης ως στόχο την τόνωση της συνείδησης της δυνατότητας επανάχρησης των υφιστάμενων κτιρίων ως ένα κύριο συστατικό στοιχείο μιας αειφόρου προσέγγισης στο κτιριακό περιβάλλον.

Οι φοιτητές αναπτύσσουν θεωρητικές και κριτικές προσεγγίσεις και μεθόδους ανάλυσης και ταυτόχρονα συνδυάζουν δημιουργικές μεθόδους σύνθεσης, αποκτώντας έτσι τις απαραίτητες γνώσεις και τις ικανότητες για ολιστική προσέγγιση της αναβίωσης της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής.

Fikardou Village - Design Intervention on a vernacular dwelling

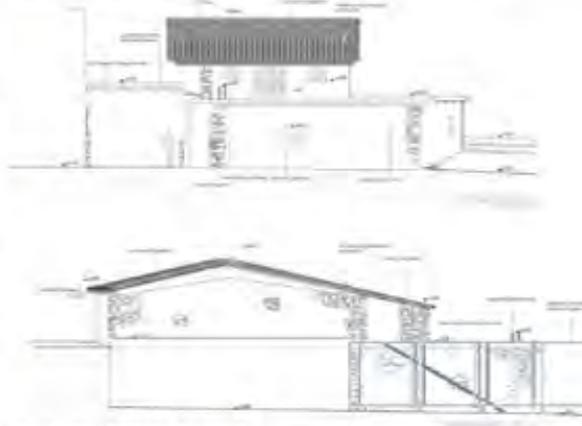
Plan - Survey drawing

Elevations - Survey drawings

Plan - Proposal

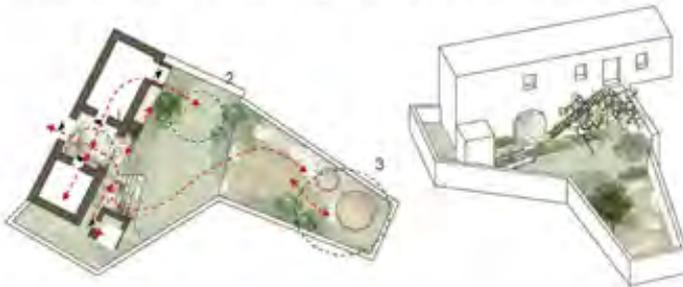

Elevations / Section - Proposal

SAVVAS ANASTASIOU - ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, VICKY THEODOROU - ΒΙΚΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, MARIA CHRISTOFI - ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΗ
RICHARD HALL - ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΧΟΛ

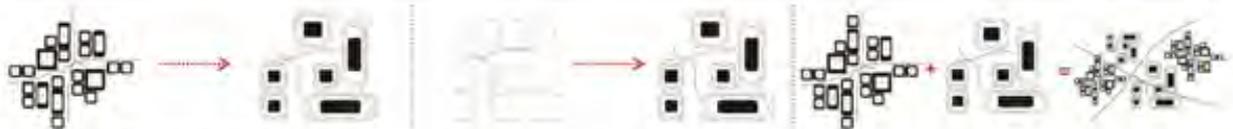
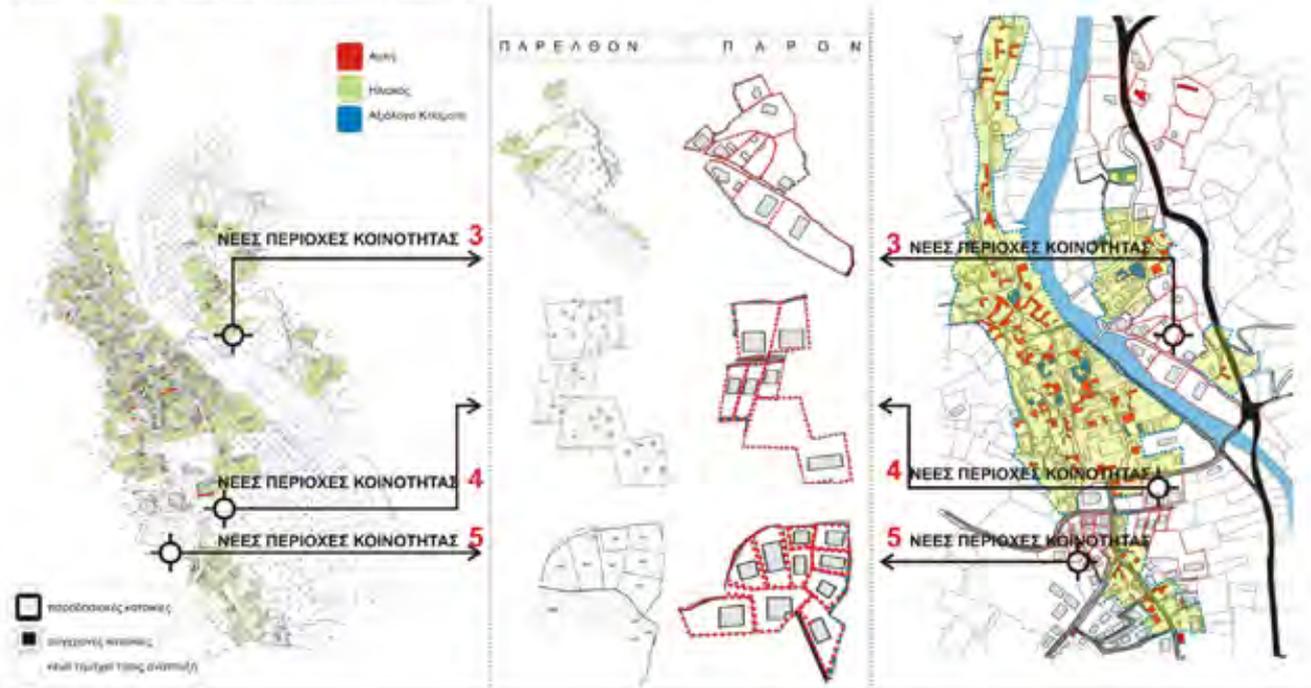
Children Gathering - Ayia Anna Village -Analysis and intervention on a vernacular dwelling

CHRYSANTHI CONSTANTINOU - ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, SAVIA PALATE - ΣΑΒΙΑ ΠΑΛΑΤΙΕ, ΙΟΑΝΝΑ ΣΑΒΙΔΟΥ - ΙΩΑΝΝΑ ΣΑΒΒΙΔΟΥ

Ayios Theodoros - Analysis of the traditional settlement

Design Intervention on a vernacular dwelling

Elevation - Survey

Elevation - Proposal

VALENTINOS IOANNOY - ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΩΝΑΤΖΗ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΩΝΑΤΖΗ, ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΠΙΡΙΚΚΗ - ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΠΙΡΙΚΚΗ
 ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

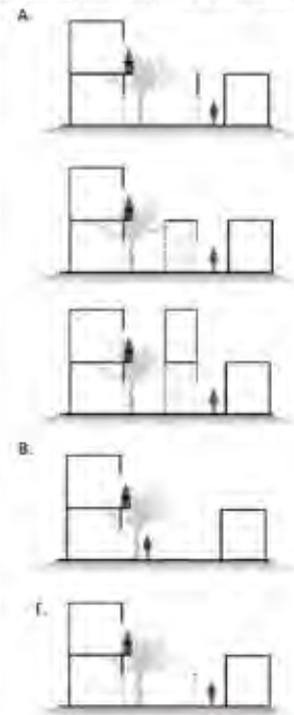

Vavla Village - Analysis of a traditional settlement

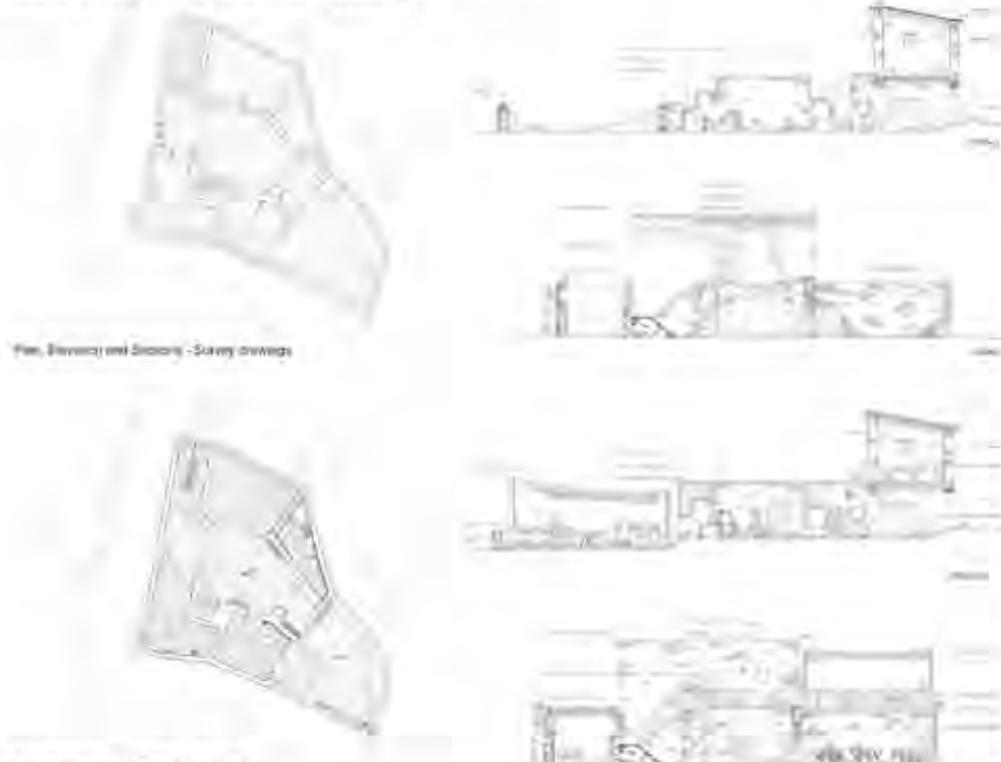
Typological Analysis

Visual Contact from the House to the Street

Design Intervention on a vernacular dwelling

Plan, Elevation and Sections - Survey drawings

Plan, Elevation and Sections - Proposal

ΙΩΑΝΝΑ ΙΛΙΑ - ΙΩΑΝΝΑ ΗΑΙΑ, ΡΑΦΑΕΛΑ ΠΑΥΛΟΥ - ΡΑΦΑΕΛΛΑ ΠΑΥΛΟΥ, ΕΛΙΝΑ ΠΟΛΙΧΡΟΝΙΔΟΥ - ΕΛΙΝΑ ΕΙΔΑΥΧΡΟΝΙΑΔΟΥ

ARH 313 2009-2012 ARCHITECTURE & PHILOSOPHY

Philosophy and architecture have been intertwined in manifold interesting ways. Apart from familiarizing the students with the basic concepts of philosophical thought, the course aims at looking at the relationship between philosophy and architecture, exposing any dependence the one may have on the other in carrying out whatever agenda. Architecture's long-standing interest in exploring philosophical concepts, transposing theory into practice and vice versa, may be found in various key contemporary movements. Architectural modernism was to a great extent a product of philosophical views of the enlightenment project, while movements such as post-modernism, phenomenology, deconstruction, and others, draw in different ways from philosophy. The centrality of the concept of space in contemporary debates over architecture brings into play all those discussions of this and related concepts undertaken by philosophers since antiquity. The use of the concept of the fold by Deleuze may be used as an example of how architecture takes advantage of philosophical constructs when in need of grounding its own activity.

And of course the reverse is often true, with philosophy utilising concepts first developed in architecture, most notably the concept of the 'post-modern'. Philosophy has often seen itself in terms of architectural metaphors. This is something we find throughout the philosophical cannon, from Descartes' search of a firm foundation of certainty on which to build the edifice of knowledge, to Kant's conception of 'architectonic philosophy'. Derrida's architectural metaphor on how deconstruction may be likened to the process of finding the loose stones from within an edifice is another example of how philosophy uses architectural imagery in trying to explain complex conceptual constructs.

Architectural theory has often linked philosophy to architecture in various ways. The demand for architects to be philosophers first can be traced back to Vitruvius, who is responsible for having tied an education in philosophy to the process of becoming an architect. Architectural theorists have often drawn freely from philosophy, as may be glimpsed for example in the Renaissance with Palladio's Platonism, or Alberti's definition of architecture as matter and lineamenti, reminiscent of Aristotelian hylomorphism. Many philosophical discussions of aesthetics include significant treatises on architecture, which for example plays a central role in Hegel's system of the individual arts and their history. And of course, as already hinted at above, beyond the mediation of architectural theory, architects have in the last three or four decades turned directly to philosophy for inspiration (e.g. Derrida and Eisenman, Baudrillard and Nouvel, and so on).

Yet despite such developments, considerations of the ties between philosophy and architecture remain relatively understudied. The field of the philosophy of architecture is still young, and has a long way ahead of it still. Though words like interdisciplinarity or multi-disciplinarity have had a certain buzz in the last few years, and even if both philosophy and

Η φιλοσοφία και η αρχιτεκτονική έχουν συνυφανθεί με πολλαπλούς ενδιαφέροντες τρόπους. Πέραν του να εισαγάγει βασικές έννοιες της φιλοσοφικής διάνοησης, το μάθημα έχει ως σκοπό την επισκόπηση της σχέσης μεταξύ φιλοσοφίας και αρχιτεκτονικής, εκθέτοντας οποιαδήποτε αλληλεξάρτηση έχουν αναπτύξει πραγματοποιώντας οποιαδήποτε ατζέντα. Το μακρόχρονο ενδιαφέρον της αρχιτεκτονικής στην εξερεύνηση φιλοσοφικών εννοιών, μεταθέτοντας την θεωρία στην πρακτική και vice versa, μπορεί να βρεθεί σε διάφορα σημαντικά σύγχρονα κινήματα. Ο αρχιτεκτονικός μοντερνισμός ήταν σε μεγάλο βαθμό παράγωγο φιλοσοφικών απόψεων για τον διαφωτισμό, ενώ κινήματα όπως ο μεταμοντερνισμός, η φαινομενολογία, η αποδόμηση, και άλλα, αντλούν με διαφορετικούς τρόπους από την φιλοσοφία. Η κεντρικότητα της έννοιας του χώρου στους σύγχρονους διαλόγους περί αρχιτεκτονικής συνδέεται με τις σχετικές φιλοσοφικές συζητήσεις, από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα, για αυτή και άλλες έννοιες. Η χρήση της έννοιας της αναδίπλωσης από τον Deleuze θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως ένα παράδειγμα του πως η αρχιτεκτονική, για να εκπληρώσει τις ανάγκες της αντιμετώπισης της δραστηριότητας της, εκμεταλλεύεται φιλοσοφικά κατασκευάσματα.

Συχνά ισχύει και το αντίστροφο, αφού η φιλοσοφία χρησιμοποιεί έννοιες που πρώτα αναπτύσσει η αρχιτεκτονική, με κύριο παράδειγμα την έννοια του 'μεταμοντέρνου'. Η φιλοσοφία συχνά έχει δει τον εαυτό της μέσω αρχιτεκτονικών μεταφορών. Αυτό είναι κάτι που συναντούμε στο φάσμα του φιλοσοφικού κανόνα, από την Καρτεσιανή αναζήτηση για ένα γερό θεμέλιο βεβαιότητας στο οποίο να ανεγερθεί το οικοδόμημα της γνώσης, μέχρι την Καντιανή σύλληψη μιας 'αρχιτεκτονικής φιλοσοφίας'. Η αρχιτεκτονική μεταφορά του Derrida για το πως η αποδόμηση μπορεί να παρομοιαστεί με μια διαδικασία ανεύρεσης των χαλαρών πέτρων μέσα σε ένα οικοδόμημα είναι ένα άλλο παράδειγμα του πως η φιλοσοφία χρησιμοποιεί αρχιτεκτονικές εικόνες στην προσπάθεια της να εξηγήσει πολύπλοκα εννοιολογικά κατασκευάσματα.

Η αρχιτεκτονική θεωρία έχει συχνά συνδέσει με ποικιλοτρόπως την φιλοσοφία με την αρχιτεκτονική. Η απαίτηση οι αρχιτέκτονες να έχουν πρώτα γίνει φιλόσοφοι βρίσκεται ήδη στον Βιτρούβιο, ο οποίος ευθύνεται για την διασύνδεση της εκπαίδευσης στην φιλοσοφία με την διαδικασία του να γίνει κανείς αρχιτέκτονας. Οι αρχιτεκτονικοί θεωρητικοί έχουν συχνά και ελεύθερα αντλήσει από φιλοσοφικές πηγές, όπως μπορεί να δει κανείς στην Αναγέννηση π.χ. με τον Πλατωνισμό του Palladio ή τον ορισμό της αρχιτεκτονικής ως ύλη και lineamenti από τον Alberti, που θυμίζει τον Αριστοτελικό υλομορφισμό. Πολλές αρχιτεκτονικές συζητήσεις της αισθητικής συμπεριλαμβάνουν σημαντικές διατριβές για την αρχιτεκτονική, που π.χ. παίζει σημαντικό ρόλο στο σύστημα των τεχνών και την ιστορία τους κατά τον Έγελο. Και φυσικά, όπως έχει ήδη διαφανεί πιο πάνω, πέραν της διαμεσολάβησης της αρχιτεκτονικής θεωρίας, οι αρχιτέκτονες των τελευταίων τριών-τεσσάρων δεκαετιών

ARH 313 2009-2012 ARCHITECTURE & PHILOSOPHY

architecture are in various ways open disciplines that of necessity are made to relate to their neighbouring fields, such encounters may often be challenging, if not traumatic. The philosopher may always demand more exactitude and less misunderstanding, while architecture's relation to philosophy might generate creative misunderstandings. Teaching philosophy to architects-in-the-making will always reflect such basic challenges.

What is most important, perhaps, insofar as philosophy still, after Vitruvius, forms a part of a curriculum in architecture, is the opportunity offered for a more critical attitude when dealing with theoretical concepts as well as architectural forms and other activities. Philosophy is itself a critical dialogue, and in order to cope with it students need to develop the critical attitude it engenders. In many ways, what matters in teaching philosophy is not what one comes to know about particular concepts, but the way one learns to approach them critically. Learning philosophy is ultimately learning to dare to think for oneself (*sapere aude*).

Often, when dealing with issues in philosophy and aesthetics, architects may come to reflect on the way in which they evaluate their own work. An opportunity for exploring a similar issue arose when the students taking the course in the Spring Semester of 2012 tried to argue for a different way of student evaluation than the one proposed in the course description.

It was then proposed by the instructors that time would be given to the students to discuss and come up with their own system of evaluation with the only requirements that it should be accepted by all the students and that the range of grades would be such that a normal distribution could be detected. In other words, a few students should get high and low grades with the majority falling somewhere in the middle.

The proposal was welcomed enthusiastically by all of them and the discussion started with the general agreement that the perfect proposal would not require the students to take any exam or work on a project. The challenge then was to agree on a way to assign the grades. The discussion then became very heated and, at times, took the form of emotional outbursts. Notions such as democracy, fairness, excellency and mediocrity were among those discussed, with the complexity of the issues becoming painfully clear. Sadly, the students could not reach an agreement and thus did not manage to collectively design a novel proposal for evaluating their performance in the course, returning the power to the teachers. All this was happening at the same time the people of Egypt rose against the country's president and the outcome of the experiment felt as if the Egyptians decided to bring back Mubarak after realizing they were not able to deal with their newly found freedom. Still, despite its apparent failure, the whole experience must have worked towards the broader goals set by the course.

έχουν στραφεί κατευθείαν στην φιλοσοφία για έμπνευση (πχ. ο Derrida και ο Eisenman, ο Baudrillard και ο Nouvel, κ.ο.κ.).

Παρ' όλες αυτές τις εξελίξεις, οι σχέσεις της φιλοσοφίας με την αρχιτεκτονική δεν έχουν ακόμη μελετηθεί όσο θα έπρεπε. Ο κλάδος της φιλοσοφίας της αρχιτεκτονικής βρίσκεται ακόμη στα πρώτα του βήματα. Ενώ όροι όπως διεπιστημονικότητα ή ακόμη και 'multi-disciplinarity' έχουν βρεθεί στο προσκήνιο τα τελευταία χρόνια, και ενώ η φιλοσοφία και η αρχιτεκτονική είναι δύο πεδία αναγκαστικά ανοικτά προς τα γειτνιάζοντα πεδία, μερικές φορές τέτοιες συναντήσεις συναντούν προκλήσεις, και μπορούν να προβούν τραυματικές. Οι φιλόσοφοι μπορούν πάντοτε να απαιτούν περισσότερη ακρίβεια και λιγότερη παρεξήγηση, ενώ η σχέση της αρχιτεκτονικής με την φιλοσοφία μπορεί να παράγει δημιουργικές παρεξηγήσεις. Η διδασκαλία της φιλοσοφίας στους υποψήφιους αρχιτέκτονες πάντοτε θα αντικατοπτρίζει τέτοιου είδους βασικές δυσκολίες.

Αυτό που ίσως έχει σημασία, εν όσο η φιλοσοφία ακόμη, μετά τον Βιτρούβιο, αποτελεί μέρος ενός αρχιτεκτονικού curriculum, είναι η ευκαιρία που προσφέρει για μια πιο κριτική στάση προς την αντιμετώπιση θεωρητικών εννοιών αλλά και αρχιτεκτονικών μορφών και άλλων δραστηριοτήτων. Η φιλοσοφία καθιστά η ίδια ένα κριτικό διάλογο, και για να αντεπεξέλθουν με αυτή οι φοιτητές χρειάζεται να αναπτύξουν αυτή την κριτική φιλοσοφική στάση. Εν πολλοίς, αυτό που έχει σημασία στην διδασκαλία της φιλοσοφίας δεν είναι μόνο η μάθηση συγκεκριμένων όρων, αλλά η κριτική προσέγγιση τους. Το να μαθαίνει κανείς φιλοσοφία είναι το να μαθαίνει να τολμά να σκέφτεται (*sapere aude*).

Συχνά στην αντιμετώπιση θεμάτων στην φιλοσοφία και την αισθητική, οι αρχιτέκτονες μπορούν να αναστοχασθούν για τους τρόπους με τους οποίους αξιολογούν το έργο τους. Μια ευκαιρία για την εξερεύνηση ενός παρόμοιου θέματος προέκυψε όταν οι φοιτητές του μαθήματος το Εαρινό Εξάμηνο του 2012 προσπάθησαν να υποστηρίξουν ένα διαφορετικό τρόπο αξιολόγησης του μαθήματος από αυτόν που είχε προταθεί στο συμβόλαιο μαθήματος.

Οι διδάσκοντες είχαν τότε προτείνει να δοθεί χρόνος στους φοιτητές για να συζητήσουν και να αναπτύξουν το δικό τους σύστημα αξιολόγησης, με μόνο περιορισμό το να γίνει δεκτό από όλους τους φοιτητές και το φάσμα των βαθμών να έχει κανονική κατανομή. Με άλλα λόγια, λίγοι φοιτητές θα έπαιρναν ψηλούς και χαμηλούς βαθμούς, με την πλειοψηφία να βρίσκεται κάπου μεταξύ.

Η πρόταση έγινε αποδεκτή με ενθουσιασμό από όλους, και η συζήτηση άρχισε με γενική συμφωνία ότι η τέλεια πρόταση δεν θα συμπεριλάμβανε οποιαδήποτε εξέταση ή άλλη εργασία σε project από τους φοιτητές. Η πρόκληση ήταν στην συμφωνία για το πως θα δίνονταν οι βαθμοί. Η συζήτηση τότε έγινε πολύ έντονη, συμπεριλαμβάνοντας συναισθηματικά ξεσπάσματα. Συζητήθηκαν έννοιες όπως αυτή της

δημοκρατίας, της ισότητας, της αριστείας και της μετριότητας, με την πολυπλοκότητα των θεμάτων να γίνεται επίπονα εμφανής. Δυστυχώς οι φοιτητές δεν μπόρεσαν να καταλήξουν σε συμφωνία και έτσι δεν κατάφεραν συλλογικά να σχεδιάσουν μια νέα πρόταση για την αξιολόγηση του μαθήματος, επιστρέφοντας την εξουσία στους διδάσκοντες. Όλο αυτό έλαβε χώρα ενώ ο λαός της Αιγύπτου επαναστάτησε ενάντια στον πρόεδρο της χώρας. Το αποτέλεσμα του πειράματος θα μπορούσε να παρομοιασθεί με ένα σενάριο όπου οι Αιγύπτιοι αποφασίζουν να φέρουν πίσω τον Μουμπάρακ έχοντας συνειδητοποιήσει πως δεν μπορούν να διαχειρισθούν την ελευθερία που απόκτησαν. Παρά την φαινομενική αποτυχία του πειράματος, η όλη εμπειρία μάλλον έχει συνεισφέρει προς την επίτευξη των γενικότερων στόχων που θέτει το μάθημα.

ARH 331.1 2009-2012 CONSTRUCTION - BUILDING TECHNOLOGY

"Building Technology" refers to subjects of integrated architectural design, as it originates from the areas of structure, construction and environmental design of buildings with advanced technological requirements. The course aims at the investigation of contemporary advanced technology related issues, directly associated with architectural design. In addition it aims at the development of research-, inquiry- and system investigation tools and at the provision of evaluation- and selection criteria. The incorporation of the process of investigation within architectural design comprises a significant pursuit of the course. The topics of reference are interrelated with the subject of the design course "ARH 301 Architectural Design VI – Architectural Technology".

Technology-driven design and innovation

Technology-driven design, applied at the Department of Architecture of the University of Cyprus, is based on the integrative development of the building functions, form, structure, construction and energy efficiency. Technological considerations from the beginning phase of the concept developments support the interdisciplinary design approach. The specific design syntax applied with regard to the building typology, form, structure and materials leads to results lying on the interface of "vision" and reality. Innovation may be applied from a relatively initial stage to support the architecture of the building – technological developments driven design, or it may result through the integrative development of technical areas of design – design driven technological developments.

Based on three architectural studio design examples with emphasis on technology, conducted in the Spring Semesters 2010 to 2012, at the Department of Architecture of the University of Cyprus, the architectural-technological potentialities made possible by applying the specific design-syntax are examined. The design case studies indicate the way that the design may be influenced by the proper form- and mechanics based applications of new systems and materials on one side, i.e. technology transfer within architecture, and the way that advanced interdisciplinary research may be required for the realization of the initial architectural aims on the other side, leading thus to technological innovations.

The design proposal for the Research Center for Advanced Mobility Technologies consisted of prototype modular building units, Fig. 1. The units are able to open up in three sides and expand horizontally through an unfolding mechanism. Spatial frames with suspension cables of closed loop, connected at pulleys at the frame joints, form the structure of each unit. Through tensioning of the cables, up to three planes may extend horizontally to form the respective roof part of the central zone of the building, Fig. 2. The resulting floor plan has no constant configuration; it rather results from the positioning of the units according to time-dependent private and public functions of the complex. The flexibility followed in the concept, in the determination of the final spatial configuration, results in architecture without fixed boundaries; on the other side it requires a high degree of modularization and standardization of the architectural elements, Fig. 3. The modular syntax of design defines architecture of non-constant form. The building as a whole evolves according to the usages and the users.

Το μάθημα «Οικοδομική – Τεχνολογία Κτιρίων» αναφέρεται σε θέματα ενιαίας αρχιτεκτονικής σύνθεσης, όπως αυτή απορρέει από τους βασικούς τομείς της δομικής, οικοδομικής κατασκευής και του περιβαλλοντικού σχεδιασμού κτιρίων με προηγμένες τεχνολογικές απαιτήσεις. Το μάθημα στοχεύει στη διερεύνηση σύγχρονων ζητημάτων προηγμένης τεχνολογίας, άμεσα συνδεδεμένα με το αντικείμενο της αρχιτεκτονικής σύνθεσης. Επιπλέον στοχεύει στην ανάπτυξη των εργαλείων ερευνάς, αναζήτησης, διερεύνησης συστημάτων και στην παροχή των κριτηρίων αξιολόγησης και επιλογής. Η ενσωμάτωση της διαδικασίας διερεύνησης στην αρχιτεκτονική σύνθεση αποτελεί ουσιαστική επιδίωξη του μαθήματος. Οι τομείς αναφοράς απορρέουν από τη θεματολογία του συνθετικού μαθήματος «APH 301 Αρχιτεκτονική Σύνθεση VI – Αρχιτεκτονική Τεχνολογία».

Τεχνολογικά οδηγούμενος σχεδιασμός και καινοτομία

Ο τεχνολογικά οδηγούμενος σχεδιασμός, ο οποίος εφαρμόζεται στο Τμήμα Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Κύπρου, βασίζεται στην ενοποιημένη ανάπτυξη των κτιριακών λειτουργιών, μορφής, δομικής κατασκευής, οικοδομικής και ενεργειακής επάρκειας. Η τεχνολογική έρευνα από το αρχικό στάδιο ανάπτυξης ιδεών υποστηρίζει τη διαδικασία του διεπιστημονικού σχεδιασμού. Το συγκεκριμένο συντακτικό σχεδιασμού, το οποίο εφαρμόζεται όσον αφορά την κτιριακή τυπολογία, μορφή, δομική κατασκευή και υλικά, οδηγεί σε αποτελέσματα διεπαφής «οράματος» και πραγματικότητας. Καινοτομία μπορεί να τύχει εφαρμογής από σχετικά αρχικό επίπεδο για την στήριξη της αρχιτεκτονικής διατύπωσης του κτιρίου – σχεδιασμός, οδηγούμενος από τεχνολογικές αναπτύξεις, ή μπορεί να επιτευχθεί μέσω της ενοποιημένης ανάπτυξης των τεχνολογικών τομέων σχεδιασμού – σχεδιαστικά οδηγούμενες τεχνολογικές αναπτύξεις.

Βάσει τριών παραδειγμάτων αρχιτεκτονικών μελετών με έμφαση στην τεχνολογία, οι οποίες διεξήχθησαν κατά τα Εαρινά εξάμηνα 2010 έως 2012 στο Τμήμα Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Κύπρου, διερευνούνται οι εφικτές αρχιτεκτονικές-τεχνολογικές δυνατότητες μέσω εφαρμογής του συγκεκριμένου συντακτικού σχεδιασμού. Οι περιπτώσεις μελετών σχεδιασμού υποδεικνύουν τον τρόπο, με τον οποίο ο σχεδιασμός δύναται να επηρεαστεί από τις ορθές εφαρμογές, βάσει μορφής και μηχανικής νέων συστημάτων και υλικών από την μια, δηλ. μεταφορά τεχνολογίας στην αρχιτεκτονική, και τον τρόπο, με τον οποίο ανεπτυγμένη διεπιστημονική έρευνα δύναται να χρειαστεί για την υλοποίηση των αρχικών αρχιτεκτονικών στόχων, οδηγώντας έτσι σε τεχνολογικές καινοτομίες.

Το παράδειγμα της σχεδιαστικής πρότασης του Κέντρου Έρευνας και Προώθησης Προηγμένων Τεχνολογιών Μετακίνησης, αναφέρεται σε πρωτότυπα κτιριακών μονάδων, Εικ. 1. Οι μονάδες είναι σε θέση να ανοίγουν σε τρεις κατευθύνσεις και να επεκτείνονται οριζόντια μέσω ενός αναδιπλούμενου μηχανισμού. Χωρικά πλαίσια με καλώδια ανάρτησης κλειστού κυκλώματος, συνδεδεμένα σε τροχαλίες στους κόμβους των πλαισίων, ορίζουν τη δομική κατασκευή κάθε μονάδας. Μέσω έντασης των καλωδίων, μπορούν να επεκταθούν οριζόντια μέχρι τρεις επιφάνειες για τη

ARH 331.1 2009-2012 CONSTRUCTION - BUILDING TECHNOLOGY

The construction design of the units' elements allows for maximum flexibility in terms of the spatial boundaries in the interior and between "inside and outside".

The design of the Sea Research Platform follows a holistic approach of development. The two-storey building develops over a ring structure with an opening in the central area, Fig. 4. Prefabricated functional units and the circulation ring-elements are positioned circumferentially on the platform horizontal planes. The main vertical structure consists of guyed masts supported on a ring truss at the base, Fig. 5. The circulation is developed on both sides of the functional units according to the privacy degree of the users; researchers circulate inwards, visitors, on the outwards circumferential corridor. The building solution is derived from the direct integration of its functional and technical components. The integral composition of the structure, functional units, horizontal circulation ring-elements and the outer adaptable sun-protection elements forms the final comprehensive design, Fig. 6

The design of the Cyprus Exhibition Centre for Research and Technology aims at the integration of the structure with flexible building usages within an open space. The development of the building morphology, the functional areas and the structure are directly interrelated from the initial design stages. The building is slightly raised from the ground through a plane grid structure, Fig. 7. The roof structure is composed of Vierendeel trusses in the horizontal directions with planar triangulated surfaces and evolves through folding in vertical cone shaped surfaces. The latter comprise the structural supports and the vertical curved planes of the private functional areas, Fig. 8. Additional movable membranes define the variable interior public spaces according to the usage requirements and the environmental conditions. A high degree of modularization has been achieved enabling prefabrication of all knot elements and members of the steel structure, Fig. 9. In this way construction design succeeds in mass-production of the structural members at the roof surfaces and mass-customization at the folding and vertical curved surfaces.

The application of new technologies and materials in architecture takes place within an integrated design context, whereas morphological and aesthetic issues, functional constraints, the structure and construction of the building elements and the environment play a simultaneously significant role. Technology driven design, as practiced at the Department of Architecture at the University of Cyprus, follows the methodology of integrated design, whereas the design may succeed in both ways as regards the direction of transition in scale. The first design example is based on the development of a structural prototype that forms the final building design. The innovation degree of the design is reflected in detail scale, rather than in the broader architectural context – discrete technological development. On the other side, the second design is developed through integration of the design components with consequent transition in scale. The third design example is representative for a homogenized interactive composition with regard to the functional and technical aspects of the design. Such solutions depend mostly on non-linear performance-based design developments that need to be integral and interdisciplinary for avoiding high degree of "individuality" in the final results. In all cases the quality of the de

δημιουργία της αντίστοιχης οροφής της κεντρικής ζώνης του κτιρίου, Εικ. 2. Η κάτοψη δεν έχει συγκεκριμένη μορφή, είναι αποτέλεσμα της τοποθέτησης των μονάδων βάσει χρονικά εξαρτώμενων ιδιωτικών και δημόσιων λειτουργιών του συγκροτήματος. Η ευελιξία που ακολουθείται στην ιδέα, όσον αφορά τον καθορισμό της τελικής χωρικής μορφής, καταλήγει σε μια αρχιτεκτονική χωρίς σταθερά όρια, από την άλλη απαιτεί υψηλό βαθμό τυποποίησης των αρχιτεκτονικών στοιχείων, Εικ. 3. Το συγκεκριμένο συντακτικό αρχιτεκτονικού σχεδιασμού ορίζει μια αρχιτεκτονική μη σταθερής μορφής. Το κτίριο ως ολότητα εξελίσσεται βάσει των χρήσεων και των χρηστών. Ο οικοδομικός σχεδιασμός των στοιχείων των μονάδων επιτρέπει μέγιστη ευελιξία όσον αφορά τα χωρικά όρια στο εσωτερικό και μεταξύ 'εσωτερικού και εξωτερικού'.

Το παράδειγμα σχεδιασμού της Πλατφόρμας Έρευνας Θαλάσσης ακολουθεί μια ολιστική προσέγγιση ανάπτυξης. Το διώροφο κτίριο αναπτύσσεται σε κατασκευή δακτύλιου με άνοιγμα στην κεντρική περιοχή, Εικ. 4. Προκατασκευασμένες λειτουργικές μονάδες και τα στοιχεία δακτύλιων διακίνησης τοποθετούνται περιφερειακά στα οριζόντια επίπεδα πλατφόρμας. Η κύρια κατακόρυφη δομική κατασκευή αποτελείται από πυλώνες με αγκύρωση, οι οποίοι στηρίζονται σε δικτυωτό δακτύλιο στη βάση, Εικ. 5. Η διακίνηση αναπτύσσεται και στις δυο πλευρές των λειτουργικών μονάδων βάσει του βαθμού ιδιωτικότητας των χρηστών, ερευνητές διακινούνται εσωτερικά, επισκέπτες, στον εξωτερικό περιφερειακό διάδρομο. Η κτιριακή επίλυση αντλείται από την άμεση ενοποίηση των λειτουργικών και τεχνικών συνιστωσών της. Η ενοποιημένη σύνθεση της δομικής κατασκευής των λειτουργικών μονάδων, οριζόντιων μονάδων δακτύλιων διακίνησης και των εξωτερικών ηλιοπροστατευτικών στοιχείων ορίζει τον τελικό ολιστικό σχεδιασμό, Εικ. 6.

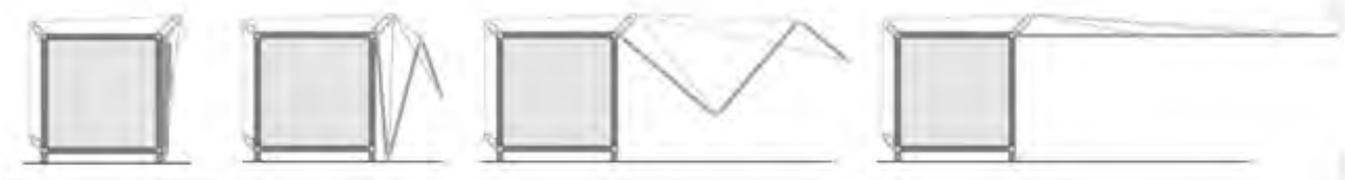
Η σχεδιαστική πρόταση για το Εκθεσιακό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας Κύπρου στοχεύει σε ενοποίηση της δομικής κατασκευής με ευέλικτες κτιριακές λειτουργίες εντός ενός ελεύθερου χώρου. Η ανάπτυξη της κτιριακής μορφολογίας, των λειτουργικών περιοχών και της δομικής κατασκευής είναι άμεσα συνδεδεμένες από τα αρχικά επίπεδα σχεδιασμού. Το κτίριο είναι ελαφρώς ανυψωμένο από το έδαφος μέσω επίπεδης δικτυωτής κατασκευής, Εικ. 7. Η δομική κατασκευή οροφής αποτελείται από φορείς Vierendeel στις οριζόντιες κατευθύνσεις με επίπεδες δικτυωτές επιφάνειες και εξελίσσεται μέσω πτυχώσεων σε κάθετες επιφάνειες μορφής κώνου. Οι τελευταίες αποτελούν τις δομικές στηρίξεις και τις κατακόρυφες κεκλιμένες επιφάνειες των ιδιωτικών λειτουργικών χώρων, Εικ. 8. Επιπρόσθετες κινούμενες μεμβράνες ορίζουν τους μεταβλητούς δημόσιους χώρους βάσει των απαιτήσεων χρήσεων και τις περιβαλλοντικές συνθήκες. Ένας υψηλός βαθμός τυποποίησης έχει επιτυγχανθεί, επιτρέποντας προκατασκευή όλων των κόμβων και στοιχείων της μεταλλικής κατασκευής, Εικ. 9. Με αυτό τον τρόπο ο οικοδομικός σχεδιασμός επιτυγχάνει μαζική παραγωγή των δομικών στοιχείων στις επιφάνειες της οροφής και μαζική προσαρμοστικότητα στις πτυχούμενες και κατακόρυφες καμπύλες επιφάνειες.

Η εφαρμογή νέων τεχνολογιών και υλικών στην αρχιτεκτονική λαμβάνει χώρα εντός του πλαισίου ενοποιημένου σχεδιασμού, όπου η μορφολογία και θέματα

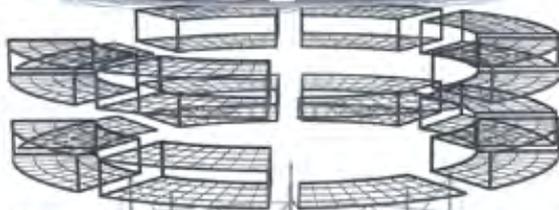
ARH 331.1 2009-2012 CONSTRUCTION - BUILDING TECHNOLOGY

signs is measured in architectural, morphological terms, based on the specific technological syntax followed – interdisciplinary design, since technology can only serve as a design tool towards innovation in materials and systems.

αισθητικής, λειτουργικές δεσμεύσεις, η δομική κατασκευή και οικοδόμηση των κτιριακών στοιχείων και περιβαλλοντικοί παράγοντες έχουν ταυτόχρονα ένα σημαντικό ρόλο. Ο τεχνολογικά οδηγούμενος σχεδιασμός, όπως αυτός ασκείται στο Τμήμα Αρχιτεκτονικής στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, ακολουθεί τη μεθοδολογία του ενοποιημένου σχεδιασμού, όπου ο σχεδιασμός μπορεί να επιτυγχανθεί με δυο οδούς όσον αφορά τη διεύθυνση μετάβασης σε κλίμακα. Το πρώτο παράδειγμα σχεδιασμού βασίζεται στην ανάπτυξη ενός δομικού πρωτότυπου, το οποίο μορφοποιεί την τελική κτιριακή σύνθεση. Ο βαθμός καινοτομίας της σύνθεσης αντανakλάται σε κλίμακα λεπτομέρειας, αντί σε ευρύτερο αρχιτεκτονικό πλαίσιο – διακριτές τεχνολογικές αναπτύξεις. Από την άλλη, το δεύτερο παράδειγμα σχεδιασμού αναπτύχθηκε μέσω ενοποίησης των σχεδιαστικών συνιστωσών με συνεπή μετάβαση σε κλίμακα. Το τρίτο παράδειγμα σχεδιασμού είναι αντιπροσωπευτικό μιας ομοιογενούς διαδραστικής σύνθεσης όσον αφορά τα λειτουργικά και τεχνικά στοιχεία σχεδιασμού. Τέτοιες επιλύσεις εξαρτώνται κυρίως σε μη γραμμικές σχεδιαστικές αναπτύξεις στηριζόμενες στην απόδοση, οι οποίες απαιτείται να είναι ενοποιημένες και διακλαδικές για την αποφυγή υψηλού βαθμού 'μοναδικότητας' στα τελικά αποτελέσματα. Σε όλες τις περιπτώσεις η ποιότητα των συνθέσεων προσμετράται με αρχιτεκτονικούς, μορφολογικούς όρους και με βάση το τεχνολογικό συντακτικό που ακολουθείται – διακλαδικός σχεδιασμός, ενόσω η τεχνολογία μπορεί μόνο να χρησιμοποιηθεί ως σχεδιαστικό εργαλείο προς καινοτομία στα υλικά και συστήματα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΑΡΙΦΑΛΛΟΥ – ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΑΡΙΦΑΛΛΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΑΝΤΙΣ – ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΑΝΤΗΣ

ΒΑΝΙΑ ΑΘΗΝΟΔΟΡΟΥ - ΒΑΝΙΑ ΑΘΗΝΟΔΟΡΟΥ
 ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΠΑΥΛΙΝΑ ΕΛΛΗΝΑ - ΠΑΥΛΙΝΑ ΕΛΛΗΝΑ
 ΑΝΔΡΗ ΚΟΥΝΝΗΡΙ - ΑΝΤΡΗ ΚΟΥΝΝΑΠΗ
 ΓΙΟΥΛΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ - ΓΙΟΥΛΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

ARH 331.2 2009-2012 BUILDING TECHNOLOGY

"Building Technology" refers to the integrated building design with emphasis on the basic fields of morphology, structure and construction. Horizontal component comprises the design itself and the consistent gradation of the design scale, from the capture of the architectural concept up to the construction detail in 1:1. The teaching is based on the provision of technical knowledge through a series of lectures on the aforementioned fields and the integrated design of a required building. The integrated design is developed at the Archimedes Research Center for Structural and Construction Technology. In the Spring Semesters 2007-08 and 2008-09, the course was attended by undergraduate students of the Department of Civil and Environmental Engineering.

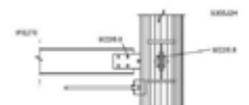
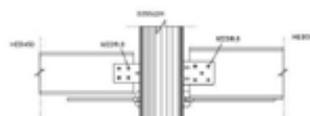
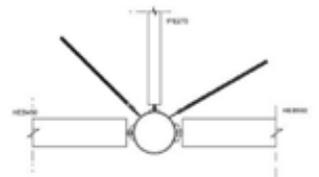
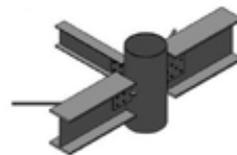
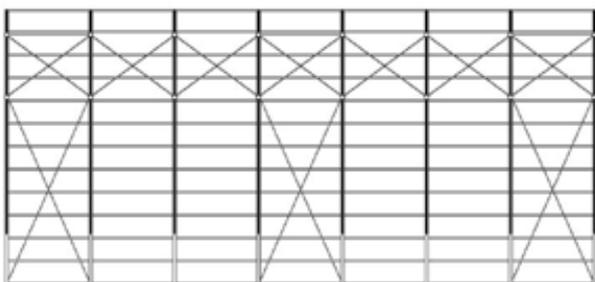
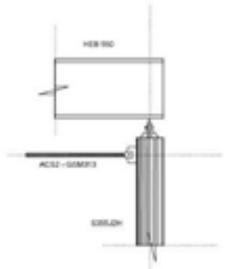
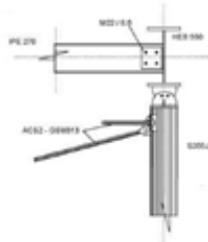
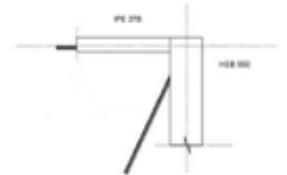
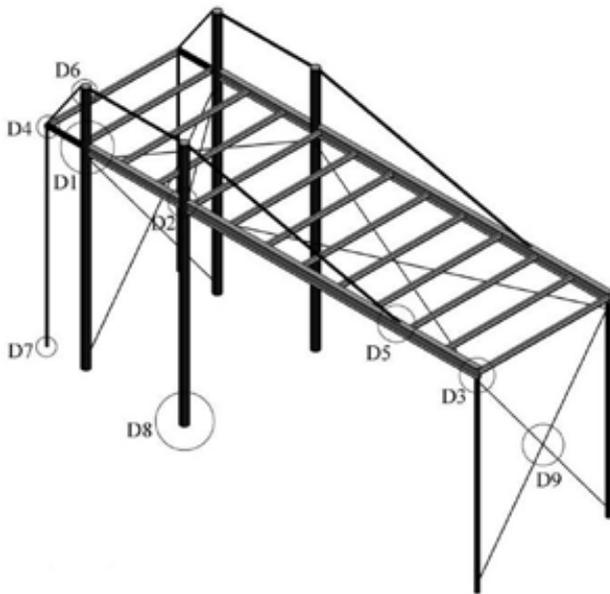
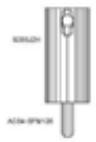
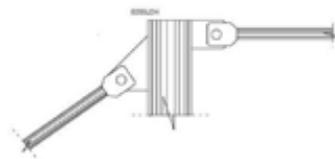
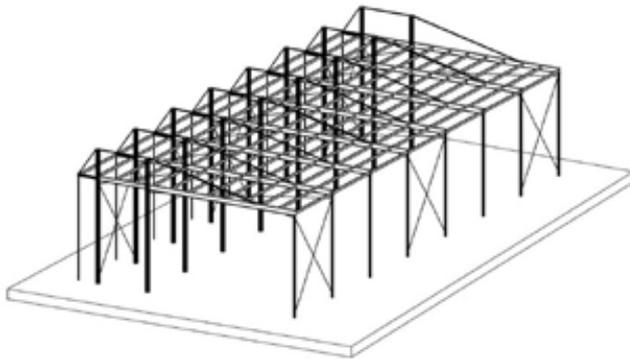
In the Spring Semester 2009-10, the design of a Speed Crafts Shipyard Construction was proposed. In the Spring Semester 2010-11, the design of a Temporary Sports Unit was proposed. In the Spring Semester 2011-12, the design of a Research Activities Exhibition Unit of the University of Cyprus was proposed. The total area of the buildings accounts to approximately 1000 m².

The design proposals refer to integrated functional buildings that are composed of element parts of the lightweight steel structure and envelope. The development and the construction design of the load bearing and non-load bearing elements and connections favors the standardization of the structure and the possibility of perspective extension of each building. The building façade in combination with the energy concept aims at securing visual transparency based on the proposed functionality of the spaces and comfort of the users in the interior of the building.

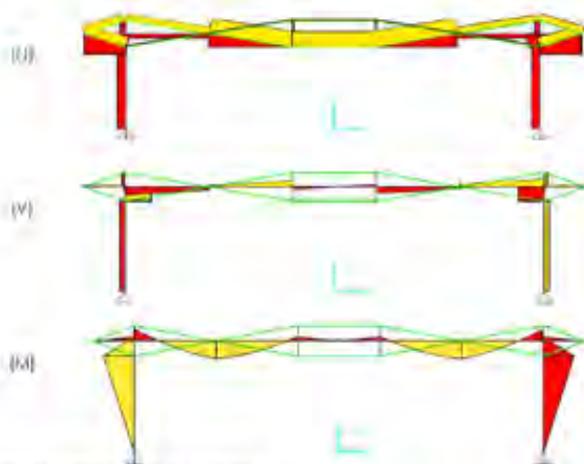
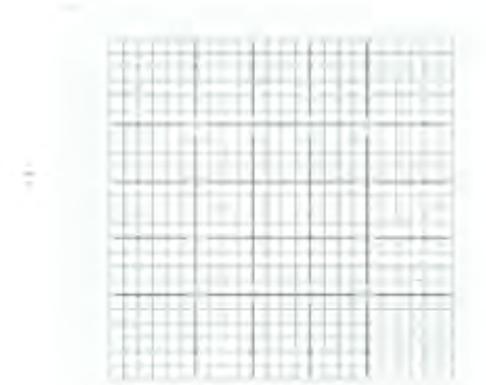
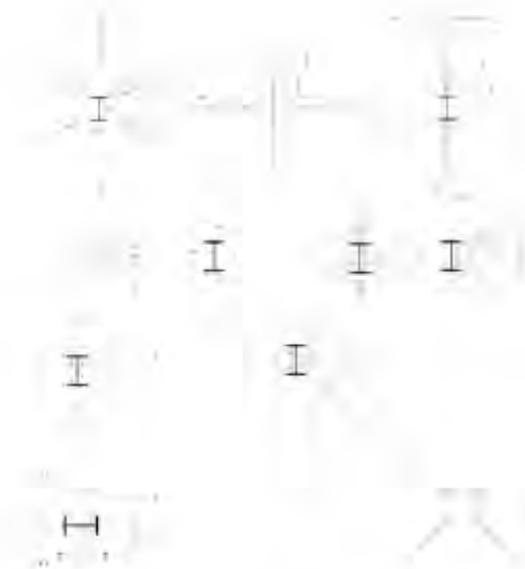
Η «Οικοδομική - Τεχνολογία Κτιρίων» αναφέρεται στον ενοποιημένο αρχιτεκτονικό σχεδιασμό κτιρίων με εμβάθυνση στους βασικούς τομείς της μορφολογίας, της δομικής και οικοδομικής κατασκευής. Οριζόντια συνιστώσα αποτελούν ο καθ' αυτό σχεδιασμός και η συνεπής μεταλλαγή της σχεδιαστικής κλίμακας, από τη σύλληψη της αρχιτεκτονικής ιδέας μέχρι την οικοδομική λεπτομέρεια σε 1:1. Η διδασκαλία στηρίζεται στην παροχή τεχνογνωσίας μέσω σειράς διαλέξεων στους προαναφερθέντες τομείς και στον ενοποιημένο σχεδιασμό ζητούμενου κτιριακού έργου. Ο ενοποιημένος σχεδιασμός αναπτύσσεται στο Ερευνητικό Κέντρο Τεχνολογίας Κατασκευών Αρχιμήδης. Τα Εαρινά Εξάμηνα 2007-08 και 2008-09 το μάθημα παρακολούθησαν προπτυχιακοί φοιτητές του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών και Μηχανικών Περιβάλλοντος.

Κατά το Εαρινό Εξάμηνο 2009-10, προτάθηκε ο σχεδιασμός Εγκαταστάσεων Ναυπήγησης Μικρών Σκαφών. Κατά το Εαρινό Εξάμηνο 2010-11, προτάθηκε ο σχεδιασμός Εφήμερης Αθλητικής Μονάδας. Κατά το Εαρινό Εξάμηνο 2011-12, προτάθηκε ο σχεδιασμός Μονάδας Ενημέρωσης και Προβολής Ερευνητικών Δραστηριοτήτων του Πανεπιστημίου Κύπρου. Το συνολικό εμβαδόν των κτιριακών μονάδων είναι 1000 m².

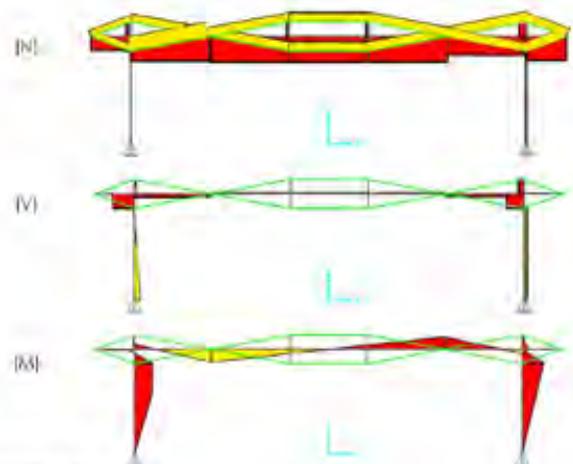
Οι σχεδιαστικές προτάσεις αναφέρονται σε ενιαία λειτουργικά κτίρια, τα οποία αποτελούνται από στοιχειωτά μέρη της ελαφριάς μεταλλικής δομικής κατασκευής και του περιβάλλοντός τους. Η ανάπτυξη και ο οικοδομικός σχεδιασμός των φερόντων και μη φερόντων στοιχείων και ενώσεων ευνοεί την τυποποίηση της κατασκευής και τη δυνατότητα μελλοντικής επέκτασης του κάθε κτιρίου. Το κτιριακό κέλυφος σε συνδυασμό με την ενεργειακή πρόταση στοχεύει σε εξασφάλιση οπτικής διαφάνειας βάσει της προτεινόμενης λειτουργικότητας των χώρων και άνεσης των χρηστών στο εσωτερικό του κτιρίου.

KATERINA GARIFALOU - ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΥ, CHRISTOS ZANTIS - ΧΡΙΣΤΟΣ ΖΑΝΤΗΣ

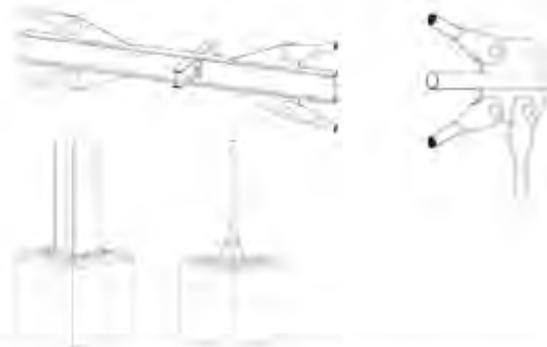
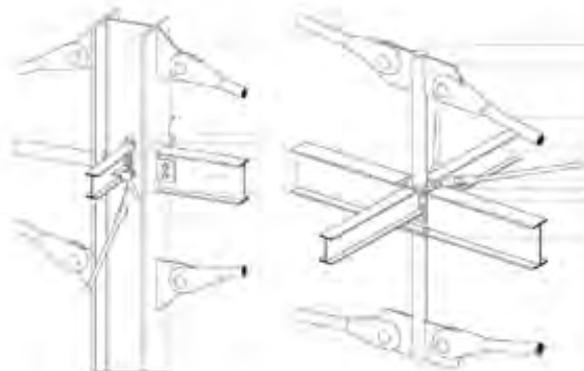
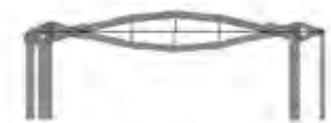
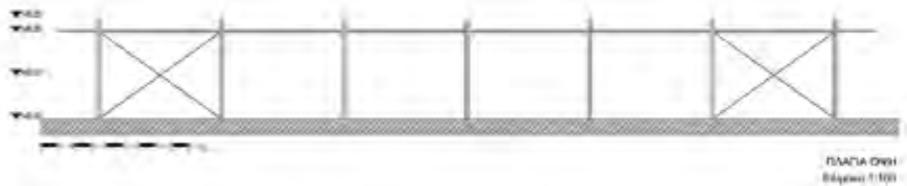
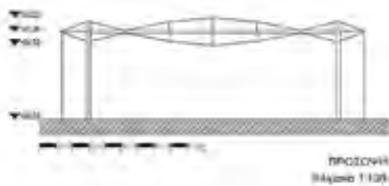

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΟ ΦΟΡΤΙΟ= 20 kN/m

ΑΝΕΜΟΠΙΕΣΗ 8 kN/m

ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ - ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΣΤΑΛΟ ΒΛΑΧΟΥ - ΣΤΑΛΟ ΒΛΑΧΟΥ, ΑΝΝΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ - ΑΝΝΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ
 ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ - ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΣΕΝΕΚΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ ΣΕΝΕΚΗΣ

ΔΕΜΕΤΡΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ - ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ, ΡΑΦΑΕΛΑ ΚΑΛΑΘΑ - ΡΑΦΑΕΛΛΑ ΚΑΛΑΘΑ, ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ - ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ
 ΔΕΜΕΤΡΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ - ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, CHRISTINA ΤΟΥΜΑΖΟΥ - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΟΥΜΑΖΟΥ

ARH 402 2009-2010 SPECIFIC TOPICS IN ARCHITECTURE I

Briefing is a creative process. Design is briefing, and briefing relies on design. Louis Kahn, the inspirational American architect, suggested that only when the building is completed, do you know what to build. The completed building for a perceptive client and designer becomes the 'sounding board' to learn what the next building should be. (managing the brief for better design, Blyth, Worthington (2001))

The course on 'Special topics in architecture' investigated methods one can deploy in order to understand of the social, political, cultural and economic environment architectural design and the production of the built environment takes place within. Very often, design proceeds without the investigation of primary factors concerning relevant peoples' needs and aspirations, places or processes which need to form 'the base' for alternative design scenarios. The process for the development of 'the brief' is equally important when considering a large complex building with high technological needs, a large scale urban plan, or when considering a single dwelling where a family will inhabit during large part of its life.

The design brief development is often part of separate projects commissioned before the actual physical design is even considered. The associated information does not only record or evaluates the given situation and aspirations of clients. It can also suggest any potential need for changes and improvements to the existing context which can differentiate substantially and positively the 'context' for design. Integral part of the brief is the consideration of the procedures design needs to go through for its approval (by various authorities and client bodies) as well as its constant updating over time.

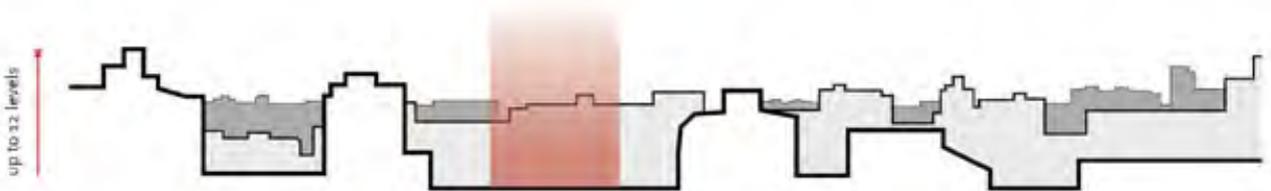
The course initially investigated various briefing models and their production process in the context of the site - area around the GSP stadium site - and the Cyprus's planning and development realities. Quantitative and qualitative evaluations of the data collected were processed and evaluation with the use of various scientific and empirical methodologies. Conclusions drawn for the balancing of a number of different potentialities, objectives and aspirations resulted in a performance specification which defined the needs of the wider area, environmental quality indicators, and the generic characteristic of design which could assist the City with the fulfillment of its aspirations for a quality place on this site.

Briefing is a creative process. Design is briefing, and briefing relies on design. Louis Kahn, the inspirational American architect, suggested that only when the building is completed, do you know what to build. The completed building for a perceptive client and designer becomes the 'sounding board' to learn what the next building should be. (managing the brief for better design, Blyth, Worthington (2001))

Το μάθημα «ειδικά θέματα αρχιτεκτονικής» ασχολήθηκε με την ανάγκη κατανόησης θεμάτων του ευρύτερου περιβάλλοντος (κοινωνικού, πολιτιστικού, οικονομικού κλπ.) που αφορούν άμεσα στη διαμόρφωση αρχιτεκτονικών προτάσεων και στην δημιουργία κτισμένου και ανοικτού χώρου. Πολύ συχνά, διαδικασίες σχεδιασμού αρχίζουν χωρίς την μελέτη και το καθορισμό βασικών παραμέτρων και προϋποθέσεων ως μια 'σφαιρική' βάση που θα υποστηρίξει την σύνθεση του χώρου και θα εξετάζει πιθανά εναλλακτικά σενάρια αντιμετώπισης. Η διαδικασία προετοιμασίας και δημιουργίας του 'brief' είναι σημαντική, τόσο σε περιπτώσεις κτηρίων μεγάλης κλίμακας με σύνθετο κτιριολογικό πρόγραμμα, προχωρημένες τεχνολογικές απαιτήσεις, ή προγράμματα μεγάλου αστικού σχεδιασμού όσο και στο σχεδιασμό μιας απλής ιδιωτικής κατοικίας που θα στέγασει μια οικογένεια για ένα μεγάλο μέρος του βίου της.

Αυτές οι διαδικασίες εξέλιξης του σχεδιαστικού 'brief' είναι πολλές φορές αποτέλεσμα προγραμμάτων που μέσα από διάφορες διαδικασίες όχι απλά καταγράφουν ή προδιαγράφουν τα χαρακτηριστικά επεμβάσεων, αλλά πολύ συχνά διαφοροποιούν τα δεδομένα διεξαγωγής σχεδιασμού και κατασκευής του χώρου. Αναπόσπαστο μέρος της δημιουργίας του 'brief', εκτός από την σύνταξη του, είναι και η διαδικασία έγκρισης του από σχετικούς φορείς όσο και ο καθορισμός της διαδικασίας ανανέωσης του ανά τακτικά χρονικά διαστήματα.

Το μάθημα διερεύνησε σε πρώτο στάδιο τη δομή και το περιεχόμενο διάφορων μοντέλων προδιαγραφών σχεδιασμού (briefs) και τις διαδικασίες παραγωγής τους. Μέσα από επιστημονικές και εμπειρικές μεθοδολογίες, ακολούθησε η επεξεργασία δεδομένων, μετρήσιμων και αντικειμενικών όσο και υποκειμενικών - παράγωγο απόψεων χρηστών και συμφερόντων των διάφορων ενδιαφερομένων. Τα συμπεράσματα, αποτέλεσμα διαδικασίας αξιολόγησης και στάθμισης των δεδομένων οδήγησε στην σκιαγράφηση των αναγκών της περιοχής μελέτης (ευρύτερη περιοχή του ΓΣΠ), των ποιοτικών χαρακτηριστικών του αστικού χώρου και τις πιθανές επιδιώξεις και φιλοδοξίες της πόλης για την ανάπτυξη της περιοχής.

ANNA CLARA VELTISTA - ANNA ΚΛΑΡΑ ΒΕΛΤΙΣΤΑ, ELENA GENNARI - ΕΛΕΝΑ ΓΕΝΝΑΡΗ, NATALI MITSINGA - ΝΑΤΑΛΗ ΜΙΤΣΙΓΚΑ
 ANNA MICHAELIDOU - ANNA ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ, ANTRI PANAYIDOU - ΑΝΤΡΗ ΠΑΝΑΓΙΔΟΥ, DESPINA PAPALOUKA - ΔΕΣΠΙΝΑ ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ
 CONSTANDINA CHATZICOSTA - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ

ARH 402 2011-2012 SPECIFIC TOPICS IN ARCHITECTURE I

Course Description: This module provides an introduction to Colour for Architecture and the complex psycho-physiological effects of light and colour. The aim is also to look critically at the extravagant claims by colour consultants in modern day environments. Seasonal Affective Disorder in the workplace environment in countries of different climatic zones will also be discussed. The application of Colour and light by famous architects will be critically evaluated. Developing a colour palette for the different regions of Cyprus

Content: A series of lectures, seminars and workshops will discuss the theoretical and practical applications of colour and light in the built environment. It will also look at the biological, psycho-physiological and anthropological interpretations.

Subjects to be discussed include: The original work of architects, artists, scientists and others during the last 30 years. Theories of colour vision and colour interaction; colour and personality; non-visual effects of light and colour; colour symbolism and cognition. Colour and arousal; the hue-heat hypothesis; colour and subjective time estimation. SAD (Seasonal Affective Disorder) and the Natural Colour system of notation and connotation

Knowledge and Understanding: The student will be expected to demonstrate:

- a knowledge of new and old techniques and materials used in architectural settings.
- an understanding of the complex factors that influence our reactions to colour.
- a knowledge and understanding of the importance of the content and context of colour stimulation.
- an understanding of the relationship between affective and physiological responses.

Disciplinary/Professional Skills: The student will be expected to demonstrate:

- an ability to carry out independent library and web based research.
- an ability to carry out independent observation and use the latest system of colour notation (NCS).
- an ability to plan and execute a piece of analytical research, and to test a hypothesis, if needed.

Cyprus students' success: The Cyprus architectural students managed to excel. In the subject not only in the theoretical and design work, but in forming the Cyprus Colour Group for the first time in the history of Cyprus academia ready to join the International Colour Association AIC. The President of this organisation, Berit Bergstrom from Sweden, came to the University (see photo) and met the members of the group as well as giving a public lecture.

Το μάθημα "Χρώμα στην Αρχιτεκτονική", παρέχει μια εισαγωγή στο αντικείμενο και στις πολύπλοκες ψυχο-φυσιολογικές καταστάσεις του φωτός και του χρώματος. Στόχο αποτελεί επίσης η εξέταση με κριτικό πνεύμα των πολυδάπανων αξιώσεων από συμβούλους χρωμάτων στα σύγχρονα ημερήσια περιβάλλοντα. Η εποχιακή συναισθηματική διαταραχή στο εργασιακό περιβάλλον σε χώρες διαφορετικών κλιματολογικών ζωνών θα συζητηθεί επίσης. Η εφαρμογή του χρώματος και του φωτός από φημισμένους αρχιτέκτονες θα αξιολογηθεί επιστημονικά και θα αναπτυχθεί μια παλέτα χρωμάτων για τις διάφορες περιοχές της Κύπρου.

Οι φοιτητές θα πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν την ικανότητα τους να διενεργούν ανεξάρτητη έρευνα βασισμένη στη βιβλιογραφία και στο διαδίκτυο, ανεξάρτητη παρατήρηση και χρήση του τελευταίου συστήματος σημειογραφίας του χρώματος (Natural Colour System).

Οι φοιτητές θα ενθαρρυνθούν να συμμετέχουν σε διεθνείς ομάδες χρωμάτων. Η ανάπτυξη της ομάδας χρωμάτων της Κύπρου, συνδεδεμένη με τη Διεθνή Ένωση Χρώματος θα ήταν μια επιθυμητή εξέλιξη (www.colour.org.uk). Το Πορτογαλικό μοντέλο θα μπορούσε να εγκριθεί.

Οι τεταρτοετείς φοιτητές που επέλεξαν το μάθημα αυτό ξεπέρασαν κάθε ελπίδα και στόχο. Κατάφεραν όχι μόνο να παρουσιάσουν εξαιρετική δουλειά, αλλά να διοργανώσουν και να ιδρύσουν την ομάδα του "Colour Group of Cyprus". Τα εγκαίνια έγιναν στις 13 Μαΐου 2011 και έλαβαν χώρα στον ισόγειο εκθεσιακό χώρο της αρχιτεκτονικής σχολής του Πανεπιστημίου Κύπρου, όπου έδωσε διάλεξη ο επίτιμος πρόεδρος κ. Βύρων Μικελλίδης και παρουσιάστηκαν οι εργασίες των φοιτητών. Η εκδήλωση αυτή χορηγήθηκε από την εταιρεία Peletico και το Πανεπιστήμιο Κύπρου. Οι επισκέπτες είχαν την ευκαιρία να γίνουν μέλη στην ομάδα του "Colour Group of Cyprus" ενώ ο αριθμός των μελών σήμερα ανέρχεται στους 70.

Η δεύτερη δεξίωση έγινε στη Δημοσιογραφική εστία τον Μάρτιο του 2012 στα πλαίσια της διάλεξης της προέδρου του παγκόσμιου οργανισμού χρώματος AIA, Berit Bergstrom. Τα έργα της έκθεσης αφορούσαν τη χρωματική παλέτα της Κύπρου και συγκεκριμένα το γραμμικό πάρκο του πεδίου. τα παραδοσιακά χωριά, την παλαιά Λευκωσία, τις εκκλησίες της Κύπρου, το Εθνικό Δασικό πάρκο της Αθαλάσσης, την εκπαίδευση, τα νεκροταφεία, το χωριό Άγιος Θεόδωρος, το μεταλλείο της Σκουριώτισσας και την Αλυκή της Λάρνακας.

ΣΑΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΓΓΕΛΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ - ANGELA CHARALAMBOUS

CHRYSTALLA DEMETRIΟΥ - ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ CHRYSTALLA ARGYΡΟΥ - ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΡΓΥΡΟΥ MARINA ORATIOU - ΜΑΡΙΝΑ ΟΡΑΤΙΟΥ

ARH 403 2010-2011 SPECIFIC TOPICS IN ARCHITECTURE II

The course aims to introduce some of the most common theories that help students perceive and understand natural and man-made landscapes.

Special emphasis is given to the theory described in Christian Norberg Schulz's book entitled "Genius Loci", which introduces a 'phenomenology of architecture'.

During the first introductory lessons students are asked to choose a specific landscape, either natural or man-made, in Cyprus and are encouraged to "read" it through an analysis based on the theories and tools developed in the course.

Students are then asked to propose a small-scale intervention in the landscape under study, which according to their understanding is compatible with the essence of the landscape and reveals the specific "genius loci".

Το μάθημα επιχειρεί να εισάγει τους σπουδαστές σε κάποιες από τις πιο διαδεδομένες θεωρίες ανάγνωσης και κατανόησης του φυσικού και ανθρωπογενούς τοπίου.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στη θεωρία που διατυπώνεται από τον Christian Norberg Schulz στο βιβλίο του Genius Loci (το Πνεύμα του Τόπου - Για μια φαινομενολογία της Αρχιτεκτονικής).

Οι σπουδαστές παράλληλα, μετά τα πρώτα εισαγωγικά μαθήματα, θα επιλέξουν ένα περιβάλλον φυσικό ή ανθρωπογενές από τον Κυπριακό χώρο και θα επιχειρήσουν να το "διαβάσουν" εφαρμόζοντας τη μεθοδολογία και τα "εργαλεία" που προτείνει η θεωρία.

Στο περιβάλλον που μελετούν επίσης, ζητείται να προταθεί κάποια παρέμβαση, μικρής σχετικά κλίμακας, που κατά τη γνώμη τους εναρμονίζεται και συμπυκνώνει, σύμφωνα με την "ανάγνωσή" τους, "το πνεύμα του τόπου".

CHRISTOS ZANTIS - ΧΡΙΣΤΟΣ ΖΑΝΤΗΣ

Τοπία Αποκατάστασης του Αποκαταστάτη

ΟΠΙΣΘΟΚΟΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
 Λογική
 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ ΣΤΟ
 ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΟΔΩΝ ΚΕΝΤΡΟ
 ΛΟΓΙΣΤΗΣ ΔΙΑΚΟΜΗΣ ΤΟΥ
 ΑΣΦΑΛΤΟΣΠΟΡΩΜΕΝΟΥ ΑΓΙΩΝΙΟΥ

Η ΛΑΜΠΡΗ ΤΟ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΗ ΣΤΟΙΧΙΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙΝΙΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΩΣΤΕΡΑ ΔΥΝΑΜΙΚΟΙ ΜΑΛΛΟΝ ΣΤΗΝ
 ΒΑΡΥΝΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΚΗ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΧΩΜΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΟΥΣ.

- ΟΙ ΟΡΓΑΝΟΙ ΚΑΙ Η ΤΗ ΚΙΝΗΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΣΤΑΘΕΡΑ ΤΟ ΤΟΠΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
- ΤΟ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟ ΚΑΙ ΤΗ ΕΠΙ ΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΟΠΙΟ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΜΑΤΟΣ ΑΝΑΦΕΙ ΤΟ ΟΠΙΟ ΑΝΑΦΕΙ ΣΤΟ ΣΥΝΑΝ ΚΑΙ ΤΗ ΚΑΙ ΚΥΤΕ ΤΙΝΕΣ ΜΕΤΑ ΟΡΓΑΝΟ-ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΠΙΟ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ

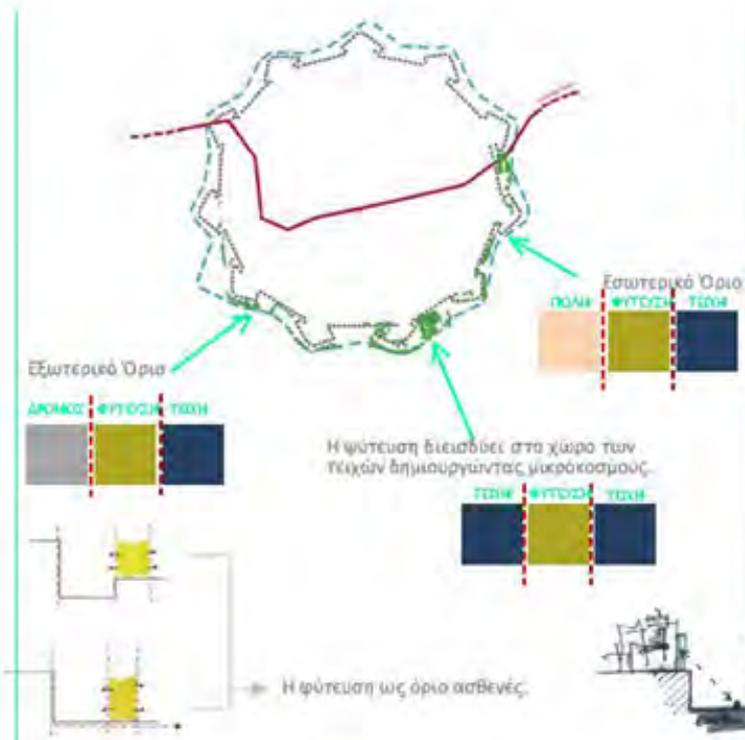
ΕΚΤΟΜΕΣ ΟΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ ΚΑΙ ΟΙ
 ΑΝΕΤΙΣΤΗΜΕΣ ΑΔΑΡΜΟΙΣ
 ΠΡΟΣΑΝΤΙΟΤΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΓΑ
 ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΣΤΑΘΕΡΑ
 ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΑΝΤΙ ΤΑ
 ΟΥΤΑ ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΟΥΝ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ
 ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΗΜΕΙΑ ΣΤΑΘΕΡΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ
 ΤΑ ΑΥΤΟΚΛΙΝΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΖΟΥΣ ΜΕ
 ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΟΥΣΑΝΤΕ

ANTREA VERNI - ΑΝΤΡΕΑ ΒΕΡΝΗ

Το τείχος σε σχέση με τη φύση και σε σχέση με το αστικό τοπίο.

Το τείχος της Λευκωσίας και τα διαστήματα κενά που το συνδέουν δεν είναι μόνο απολεπματικά χώροι αλλά και τα οργανικά στοιχεία της πόλης.

Ορατότητες όταν ο επισκέπτης βρίσκεται μέσα στην τάμ

Εκκάθαρες τρεις ζώνες τείχος, πράσινο, πόλη

PALATE SAVIA - ΠΑΛΑΤΕ ΣΑΒΙΑ

ARH 421 2011-2012 ADVANCED COMPUTER-AIDED DESIGN

The course "Advanced Computer-Aided Design" closely examines the use of software programmes and calculating methods of architectural design, as architectural composition and communication tools, as well as the use of digital engines/mechanisms for the construction of prototypes.

In particular, emphasis is paid to the theory as well as the use of the parametric design as a means to investigate and optimise solutions in various architectural issues. This is achieved by introducing parameters as these are translated on the basis of different design criteria. Some of these are construction, the movement of people, functional programmes, the organisation of spaces, the environment, natural phenomena etc. In addition, it is possible to construct and assemble prototypes on the basis of digital technology as well as to present the design proposals in an analytical design form (2D and 3D), photorealistic and parametric movement simulation.

The practical application of the above is achieved by preparing three design studies the subjects of which may either be independent or connected to each other. At the first level, an individual study is prepared aiming to understand the possibilities offered by three dimensional modelling software programmes and there is an introduction to the theory of parametric design concepts. At a second level, through group work, knowledge is given on the use and the possibilities of digital prototype production engines (use of 3D printer machines and laser cutter).

At the last stage, groups are created, combining individual studies from the first level of research, to prepare a final proposal aiming to closely examine the parametric design logic. In particular, emphasis is given to the way in which different parameters are introduced and how they assist to research and define all alternative solutions. The objective is to create an integrated system which shall change/ adjust on the basis of the corresponding parameters.

Το μάθημα 'Προχωρημένος Σχεδιασμός με Η/Υ' εμβαθύνει στη χρήση λογισμικών προγραμμάτων και υπολογιστικών μεθόδων αρχιτεκτονικού σχεδιασμού ως εργαλείων αρχιτεκτονικής σύνθεσης και επικοινωνίας καθώς και στη χρήση ψηφιακών μηχανών/μηχανισμών για την κατασκευή πρωτοτύπων.

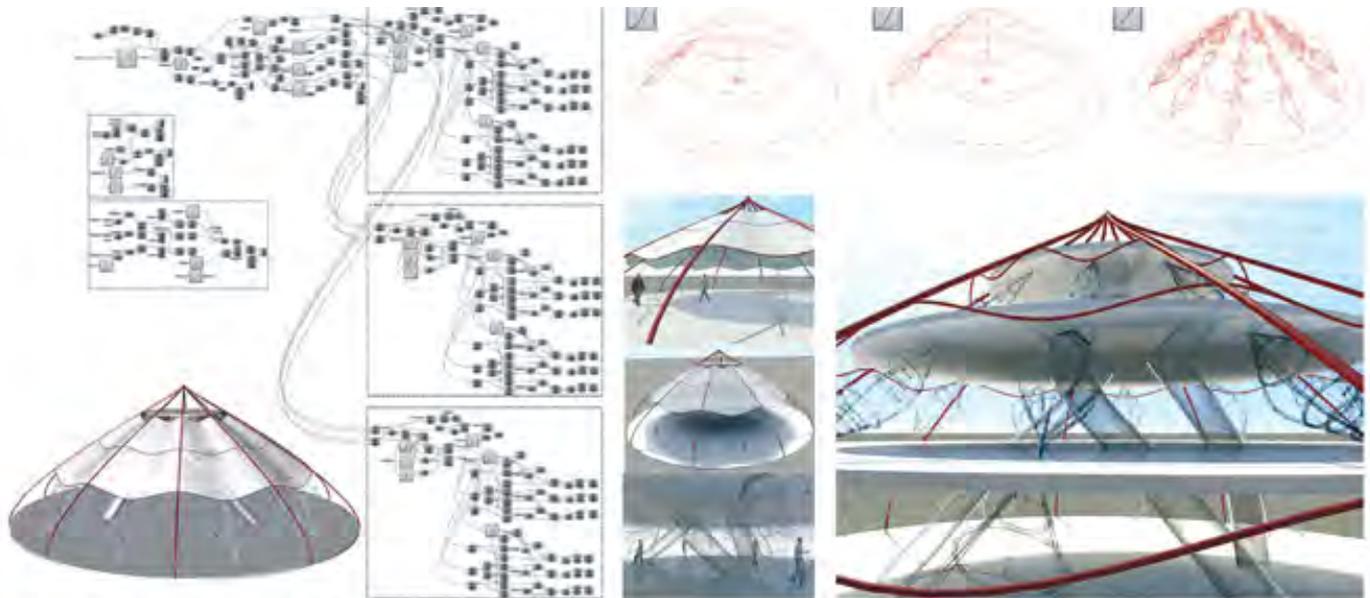
Συγκεκριμένα, δίνεται έμφαση τόσο στη θεωρία όσο και στη χρήση του παραμετρικού σχεδιασμού ως μέσου για τη διερεύνηση και τη βελτιστοποίηση λύσεων σε διάφορα αρχιτεκτονικά ζητήματα. Αυτό επιτυγχάνεται μέσω της εισαγωγής παραμέτρων όπως αυτές μεταφράζονται με βάσει διαφορετικά σχεδιαστικά κριτήρια. Μερικά από αυτά είναι η κατασκευή, η κίνηση των ανθρώπων, τα προγράμματα λειτουργιών, ο οργάνωση χώρων, το περιβάλλον, τα φυσικά φαινόμενα, κλπ.

Επίσης, δίνεται η δυνατότητα κατασκευής και συναρμολόγησης πρωτοτύπων με βάσει τη ψηφιακή τεχνολογία καθώς και παρουσίασης των σχεδιαστικών προτάσεων σε αναλυτική σχεδιαστική μορφή (δισδιάστατη και τρισδιάστατη), φωτορεαλιστικά και παραμετρική προσομοίωση κίνησης.

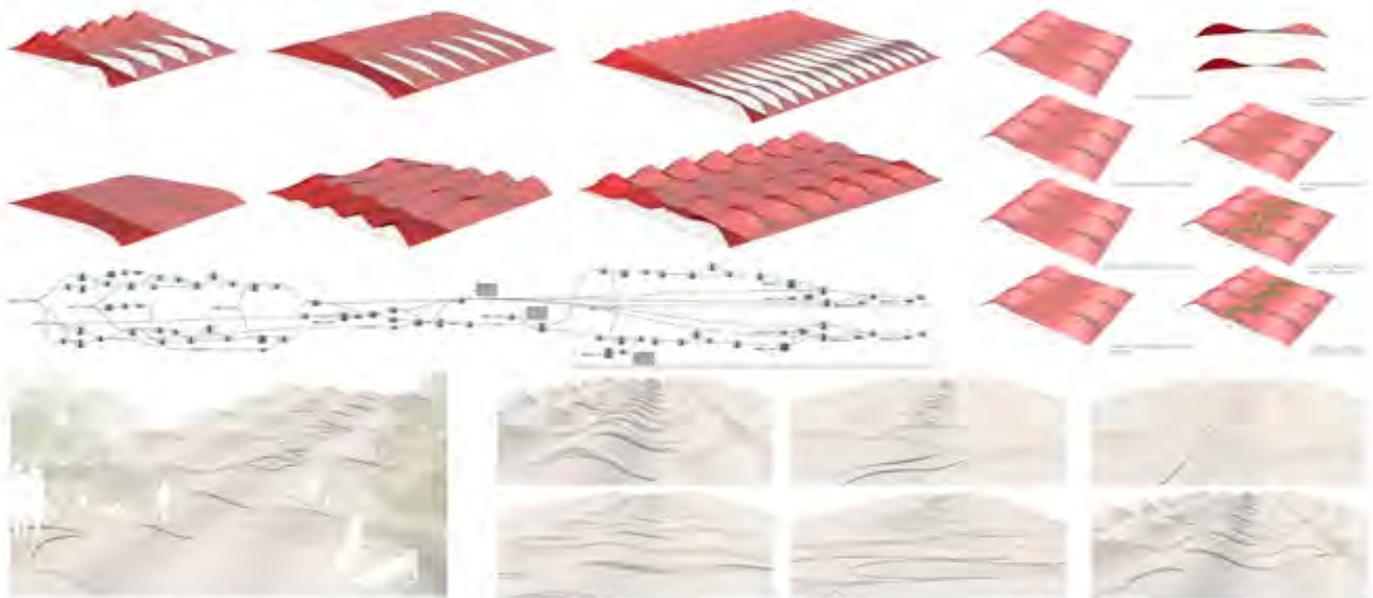
Η πρακτική εφαρμογή των πιο πάνω επιτυγχάνεται με την εκπόνηση τριών σχεδιαστικών μελετών των οποίων τα θέματα μπορεί να είναι ανεξάρτητα ή να συνδέονται μεταξύ τους. Σε πρώτο επίπεδο, εκπονείται μια ατομική εργασία που στόχο έχει την κατανόηση των δυνατοτήτων που παρέχουν λογισμικά προγράμματα τρισδιάστατης μοντελοποίησης και γίνεται θεωρητική εισαγωγή σε έννοιες παραμετρικού σχεδιασμού. Σε ένα δεύτερο επίπεδο, μέσω μιας ομαδικής εργασίας, παρέχονται γνώσεις γύρω από τη χρήση και τις δυνατότητες των ψηφιακών μηχανών παραγωγής πρωτοτύπων (χρήση των μηχανών 3D Printer και Laser Cutter).

Στο τελευταίο επίπεδο δημιουργούνται ομάδες, συνδυάζοντας ατομικές μελέτες από το πρώτο στάδιο διερεύνησης, για την εκπόνηση μιας τελικής πρότασης που στοχεύει στην εμβάθυνση σε λογικές παραμετρικού σχεδιασμού. Συγκεκριμένα, δίνεται έμφαση στον τρόπο με τον οποίο γίνεται εισαγωγή διαφορετικών παραμέτρων και πως αυτές βοηθούν στη διερεύνηση και τον καθορισμό του συνόλου των εναλλακτικών λύσεων. Στόχος είναι η δημιουργία ενός ολοκληρωμένου συστήματος που θα μεταβάλλεται/προσαρμόζεται με βάσει τις αντίστοιχες παραμέτρους.

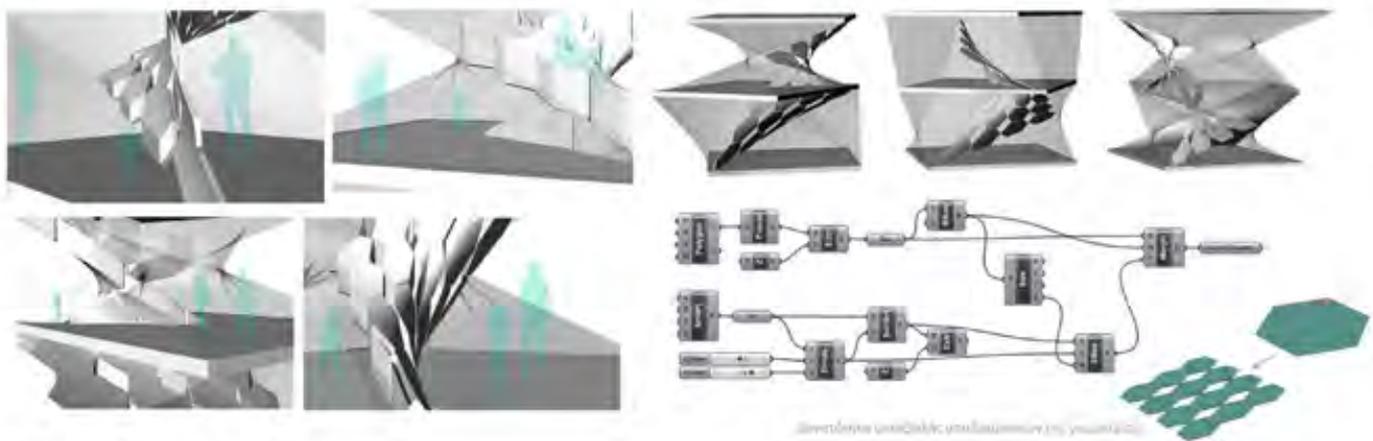
ARH 421 2011-2012 ADVANCED COMPUTER-AIDED DESIGN

ΓΙΟΡΓΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ - ΓΙΟΡΓΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

CRYSTALLA ΔΕΜΗΤΡΙΟΥ - ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

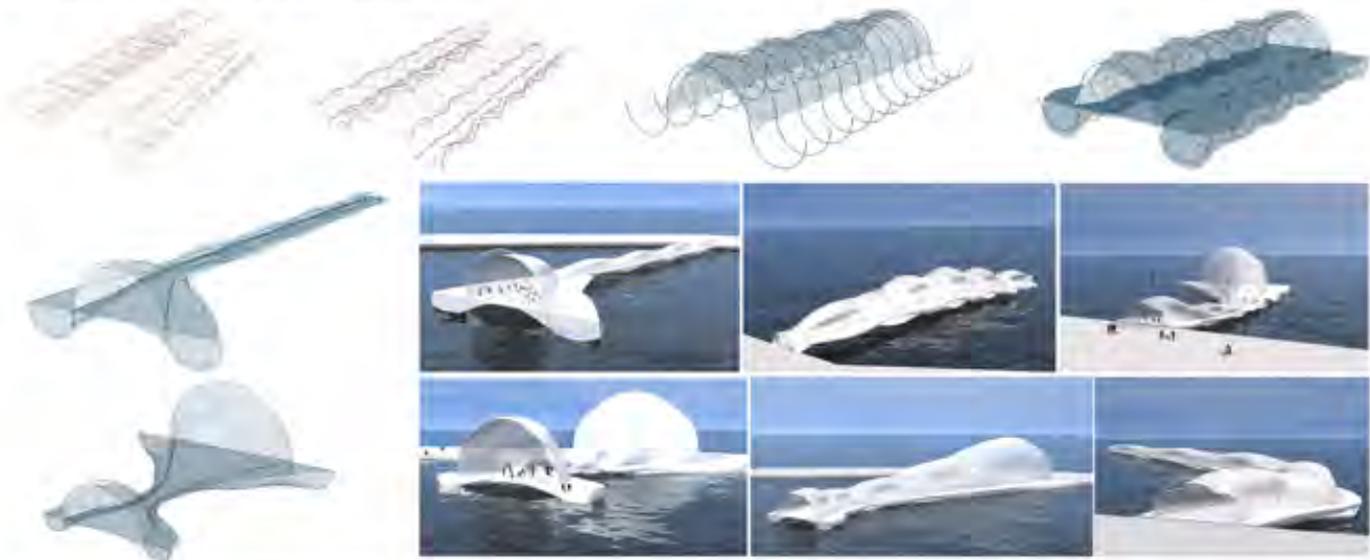

ΔΕΣΠΩ ΠΑΡΠΑ - ΔΕΣΠΩ ΠΑΡΠΑ

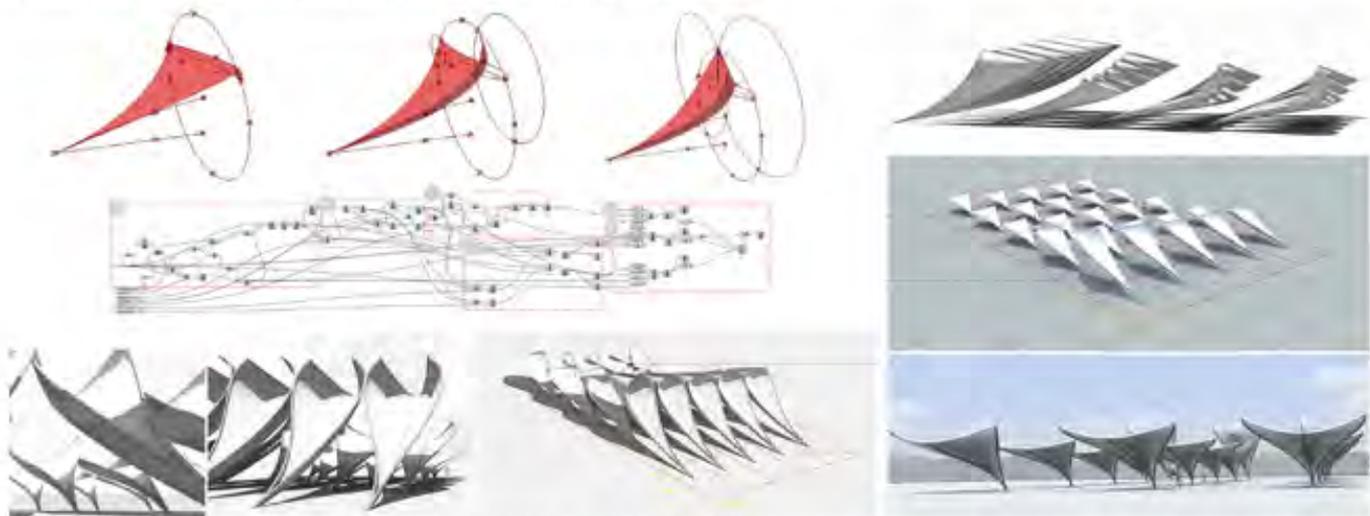
ARH 421 2011-2012 ADVANCED COMPUTER-AIDED DESIGN

MARINA CONSTANTINOY - ΜΑΡΙΝΑ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΙΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ, CHRISTINA PSATHITI - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΨΑΘΙΤΗ

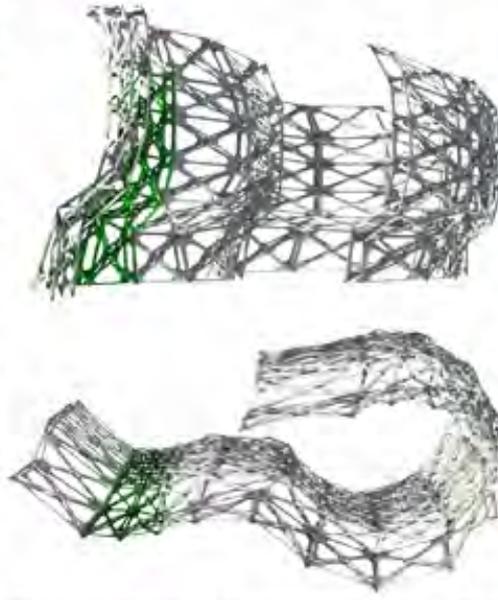

DESPO ANAYIOTOU - ΔΕΣΠΟ ΑΝΑΠΙΩΤΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΗΑΤΖΙΓΙΟΡΚΙ - ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗΓΙΟΡΚΗ

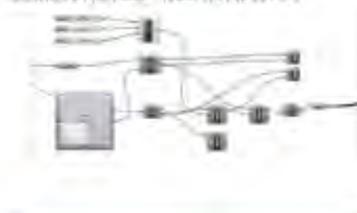
ARH 421 2011-2012 ADVANCED COMPUTER-AIDED DESIGN

VANIA ATHINODOROU - ΒΑΝΙΑ ΑΘΗΝΟΔΟΡΟΥ, ΑΜΑΛΙΑ ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ - ΑΜΑΛΙΑ ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗΓΙΩΡΚΗ - ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗΓΙΩΡΚΗ
 STELLA CHATZICHARALAMBOUS - ΣΤΕΛΛΑ ΧΑΤΖΗΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

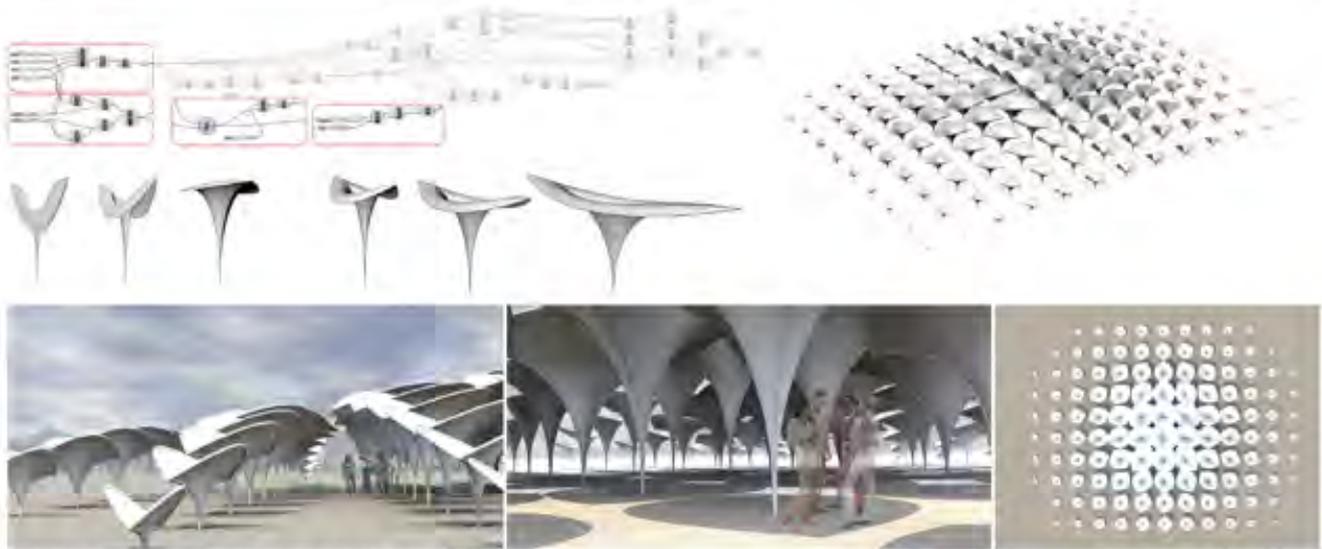

DESPO ANAGIOTOU - ΔΕΣΠΩ ΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, MARCELLA ANTIHAKOROULOU - ΜΑΡΤΣΕΛΛΑ ΑΝΘΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
 ΜΑΡΙΑ ΠΡΩΤΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΠΡΩΤΟΥ

STELLA ATHINI - ΣΤΕΛΛΑ ΑΘΗΝΗ, IFIGENIA LAMBROU - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ

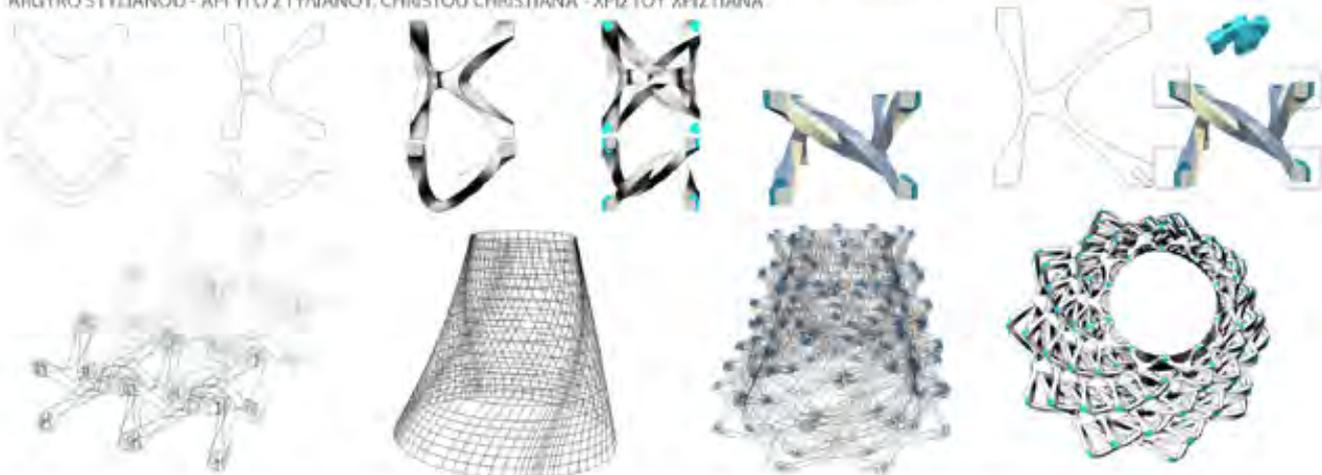
ARH 421 2011-2012 ADVANCED COMPUTER-AIDED DESIGN

CHRISTINA ZAKOU - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΖΑΚΟΥ, NIKI PIRIKKI - ΝΙΚΗ ΠΙΡΙΚΚΗ

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ - ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ, ΚΟΝΑΤΖΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ - ΚΟΝΑΤΖΗ ΠΑΝΑΠΟΤΑ, ΕΛΕΝΑ CONSTANTI - ΕΛΕΝΑ ΚΟΝΣΤΑΝΤΗ
ΑΡΓΥΡΟ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ - ΑΡΓΥΡΟ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ, ΧΡΙΣΤΟΥ ΧΡΗΣΤΙΑΝΑ - ΧΡΙΣΤΟΥ ΧΡΗΣΤΙΑΝΑ

MARIA KYRISAVVA - ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΣΑΒΒΑ, GEORGIA KIRIAKIDOU - ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ, MARINA MICHAEL - ΜΑΡΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛ
STELLA TAOUSIANI - ΣΤΕΛΛΑ ΤΑΟΥΣΙΑΝΗ

ARH 423 2009-2010 ART AND ARCHITECTURAL MAKING

For a communicative aesthetic, the architects' position regarding art through private and public reality"

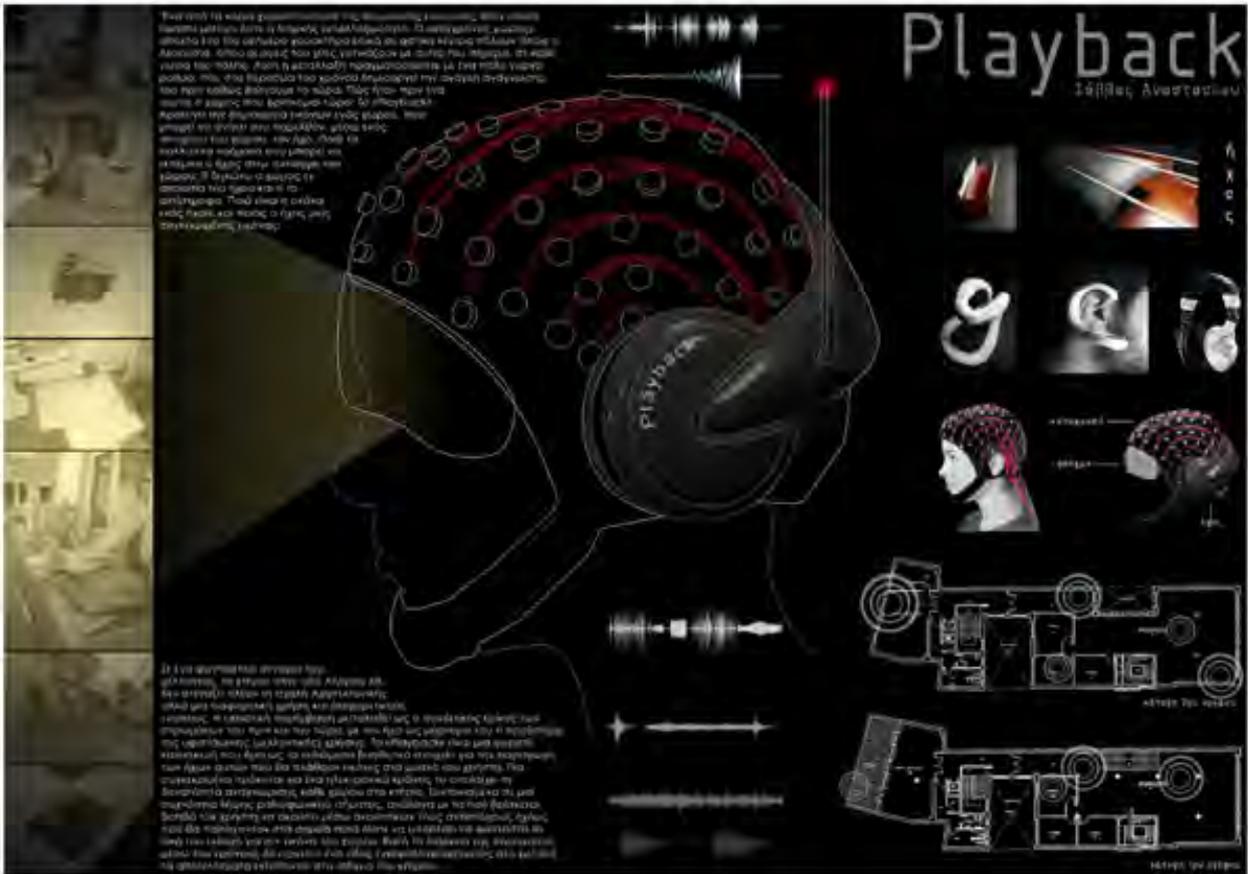
The way the architect allows the activation of art in private and public spaces he designs and the way he activates spaces through art:

- a) with contemporary art practices and their social application
- b) with coincidental products of communicative aesthetics
- c) with forms and the view of the others
- d) with examples of coexistence

Για μια επικοινωνιακή αισθητική η θέση του αρχιτέκτονα απέναντι στην τέχνη μέσα στην ιδιωτική και δημόσια πραγματικότητα»

Με ποιό τρόπο ο αρχιτέκτονας επιτρέπει τη δραστηριοποίηση της τέχνης σε χώρους ιδιωτικούς και δημόσιους που πραγματοποιεί και πώς δραστηριοποιεί τους χώρους μέσα από την τέχνη:

- α) με σύγχρονες εικαστικές πρακτικές και την κοινωνική εφαρμογή τους
- β) με συμπτωματικά παράγωγα επικοινωνιακής αισθητικής
- γ) με τη φόρμα και με το βλέμμα του άλλου
- δ) με παραδείγματα συγκατοίκησης

SAVVAS ANASTASIOU - ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

CHRYSANTHI CONSTANTINOY - ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

VICKY THEODOROU - ΒΙΚΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ARH 430/530 2011-2012 ENVIRONMENTAL DESIGN OF BUILDINGS

Environmental aspect of architectural design constitutes a broad and multifaceted field of research addressing the areas of bioclimatic design, energy in architecture and construction. Likewise, the bioclimatic design refers to the optimization of indoor comfort and as part of the design process, significantly defines form and construction of the architectural design. Moreover, the integration of an environmental approach in architectural design, associated with both indoor environment quality and energy performance of the building envelope.

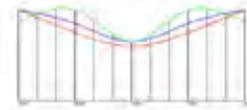
Through the process of integrated architectural design, the course 'Environmental Building Design' attempts to introduce students to the methodology of environmental design-based research. Investigation of bioclimatic parameters related to direct solar gains, shading and natural lighting, as well as energy efficiency parameters related to climatic conditions, building geometry, construction details and applied technical systems is achieved through the use of environmental simulation and energy efficiency software.

Η περιβαλλοντική αντίληψη στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό αποτελεί ένα ευρύ και πολύπτυχο αντικείμενο έρευνας, που αναφέρεται στο πεδίο του βιοκλιματικού σχεδιασμού, της ενέργειας στην αρχιτεκτονική και της κατασκευής. Ο βιοκλιματικός σχεδιασμός αναφέρεται στη βελτίωση των συνθηκών άνεσης και στην ελαχιστοποίηση της ενεργειακής κατανάλωσης μέσω της εφαρμογής παθητικών στρατηγικών σχεδιασμού. Ως μέρος του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού, η βιοκλιματική αντίληψη καθορίζει δραστικά τη μορφή και την κατασκευαστική υπόσταση του συνθετικού αποτελέσματος. Επιπλέον, η ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής προσέγγισης στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό σχετίζεται με την ποιότητα του εσωτερικού περιβάλλοντος και την ενεργειακή απόδοση του κτιριακού περιβλήματος.

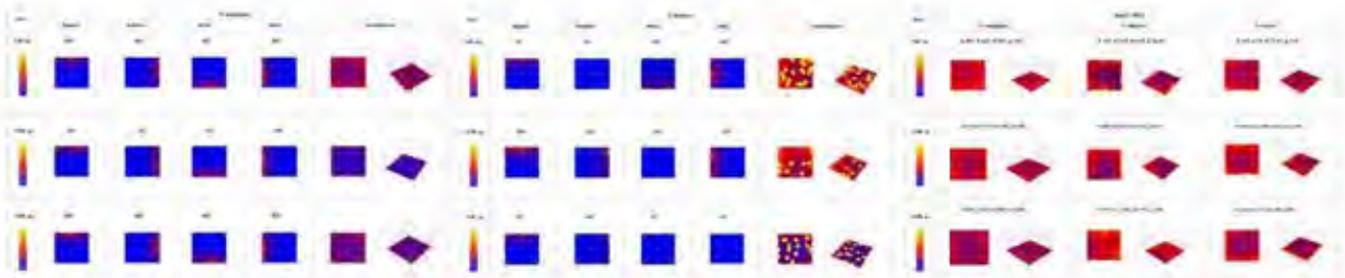
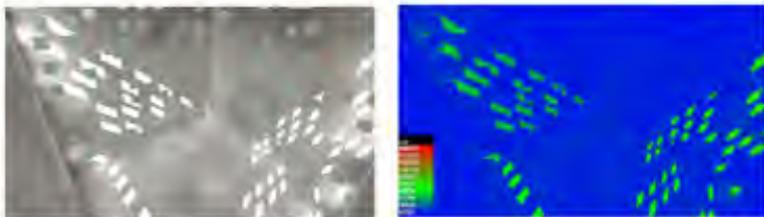
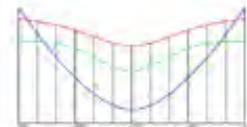
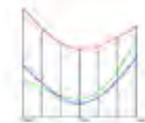
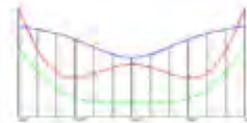
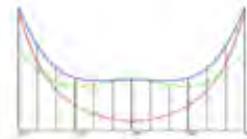
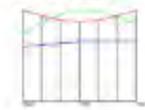
Μέσα από τη διαδικασία του ενοποιημένου αρχιτεκτονικού σχεδιασμού, το μάθημα «Περιβαλλοντικός Σχεδιασμός Κτιρίων» επιχειρεί να εισαγάγει τους φοιτητές στη μεθοδολογία έρευνας στο πεδίο του περιβάλλοντος μέσω σχεδιασμού (design-based research). Η διερεύνηση αναφέρεται στην ποσοτική διερεύνηση βιοκλιματικών αρχών - άμεσα ηλιακά κέρδη, σκίαση, φυσικός φωτισμός και παραμέτρων ενεργειακής απόδοσης - κλιματικές συνθήκες, κτιριακή γεωμετρία, κατασκευή και τεχνικά συστήματα με τη χρήση λογισμικών περιβαλλοντικής και ενεργειακής προσομοίωσης.

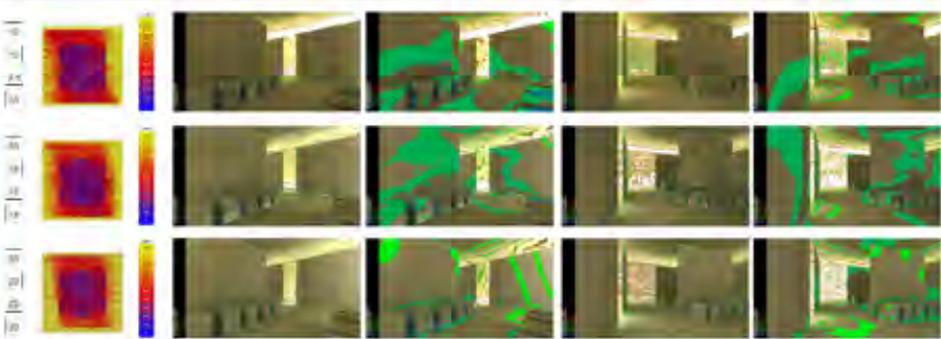
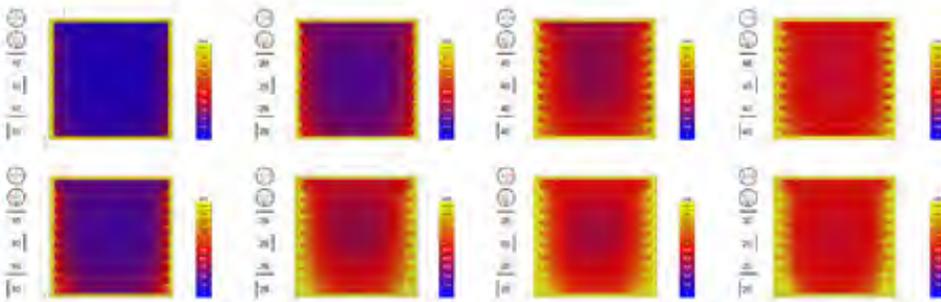
Διάγραμμα μεταβολής ποσοτήτων απορρόσησης ανά όροφο κατά την διάρκεια της ημέρας

Διάγραμμα μεταβολής ποσοτήτων απορρόσησης ανά όροφο κατά την διάρκεια της νύχτας

ΑΛΕΞΙΑ ΑΓΑΘΟΚΛΕΩΔΙΣ - ΑΛΕΞΙΑ ΑΓΑΘΟΚΛΕΩΟΥΣ, CHRISTOS ZANTIS - ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΑΝΤΗΣ, DESPO PIRILI - ΔΕΣΠΟ ΠΥΡΙΛΗ
ΚΑΛΙΑ ΧΑΖΙΛΑΜΒΙ - ΚΑΛΙΑ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΗ, RICHARD HALL - ΡΙΤΣ ΑΡΝΤ ΧΟΛ

VANIA ΑΘΗΝΟΔΟΡΟΥ - ΒΑΝΙΑ ΑΘΗΝΟΔΟΡΟΥ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΥΚΑ - ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΥΚΑ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ, ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΑΝΑΧΑΓΟΡΟΥ - ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΑΝΑΧΑΓΟΡΟΥ

ARH 440/528 2009-2012 MOBILIZATIONS IN A GLOBALIZED SOCIETY/EXPERIMENTAL ART AND ARCHITECTURE

The elective course investigates the spatial agency of architecture. The students are exposed to architectural practices that are engaged with the everydayness of the urban environment and resist to various urban status quo. The students are invited to design urban games, (Encouraging Urbanity Games, EU Games), as devices to support public engagement in urban design processes. In fact, the investigated game characteristics have similarities to urban processes. Therefore, by having students engaged in playful pedagogical modes they indirectly grasp and manage complex conflictual urban relations. Some of the game characteristics are the non linear processes, the coincidental outcomes, the communication platforms and synergies constructed between players. The students are invited to design synergy games that could encourage urbanity in liminal conditions, caused by globalised mobilities in the contemporary urban environments, (see more in the article by Socrates Stratis "The notion of game as part of urban design practices" in the international journal of "Design Principles & Practices", 2009, in <http://designprinciplesandpractices.com/journal/> . The form of the designed games varies from that of table games to that of physical participation in the city. The games usually combine real and virtual environments. The recent games, such as the EU 05 and 06 generations were implemented successfully in Nicosia and Thessaloniki.

Το εν λόγω σεμινάριο μελετά τις κοινωνικές πρακτικές αρχιτεκτονικής, (architecture as spatial agency), στο γίνεσθαι του σύγχρονου παγκοσμιοποιημένου αστικού περιβάλλοντος. Οι φοιτητές έρχονται σε επαφή με παραδείγματα τέτοιων πρακτικών που εμπλέκονται στην καθημερινότητα της πόλης και αντιστέκονται σε παγιωμένες αστικές συνθήκες. Οι φοιτητές προσκαλούνται να σχεδιάσουν παιχνίδια που ενθαρρύνουν αστικότητα, (Encouraging Urbanity Games- E.U. Games). Μέσα από το σχεδιασμό παιχνιδιών, οι φοιτητές μελετούν έμμεσα διαδικασίες παρόμοιες με αυτές που επικρατούν στη διαμόρφωση του αστικού περιβάλλοντος. Με άλλα λόγια η παιδαγωγική του παιχνιδιού τους επιτρέπει να κατανοήσουν και να διαχειριστούν σύνθετες και συγκρουσιακές αστικές σχέσεις. Κάποια παρόμοια χαρακτηριστικά μεταξύ παιγνιώδους πρακτικής και αστικού σχεδιασμού είναι οι μη γραμμικές διαδικασίες σχεδιασμού, τα τυχαία πολλές φορές αποτελέσματα, η δημιουργία μέσω επικοινωνίας και συνεργιών μεταξύ των αστικών παικτών.

Η έννοια του παιχνιδιού στις πρακτικές του αστικού σχεδιασμού γίνεται μέσο για διερεύνηση μορφών ορίων και οριακών συνθηκών που διαμορφώνονται λόγω των παγκοσμιοποιημένων κινητοποιήσεων στο σύγχρονο αστικό περιβάλλον. Το παιχνίδι ως αστική πρακτική γίνεται εργαλείο για μελέτη του δημόσιου χώρου. Το περιβάλλον των παιχνιδιών είναι η Λευκωσία. Η μορφή των παιχνιδιών κυμαίνεται από επιτραπέζια μέχρι συμμετοχική μέσα στο φυσικό χώρο της πόλης. Πολλές φορές τα παιχνίδια συνδυάζουν φυσικά και εικονικά περιβάλλοντα. Σχετικό άρθρο από το Σ. Στρατή, "The notion of game as part of urban design practices" in the international journal of "Design Principles & Practices" in <http://designprinciplesandpractices.com/journal/>, 2009. Τα πιο πρόσφατα παιχνίδια της «σειράς EU 05 and 06» έχουν υλοποιηθεί επιτυχώς στη Λευκωσία και Θεσσαλονίκη.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΙΝΑ - ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΗΝΑ, ΑΝΤΡΙ ΠΑΝΑΥΙΔΟΥ ΑΝΤΡΗ ΠΑΝΑΠΙΔΟΥ

THEODORA SOULOUNIA - ΘΕΠΔΩΡΑ ΣΟΥΛΟΥΝΙΑ, ANTRI PANTELIDE - ΑΝΤΡΗ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗ
ELLADA MESVELIANI - ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΣΒΕΛΙΑΝΗ, MARIA TSANGARIDOU - ΜΑΡΙΑ ΤΣΑΝΚΑΡΙΔΟΥ

E.U. GAME LAB, NICE

E.U. 03

The "SPACE DEALERS"

Hybrid Game between physical space and virtual.
No preset number of players.
The Game consists of a web platform and a specific physical public space. The players are divided into the "trespassers" and the "keepers".

Project Team
Despina Papalouka, Constantinos Markos, Elena Genari

The game uses "Space Dealers" addresses the conflict of occupying public space, relating it with the "users" or "owners" of each group and its apparent ownership based into real life conditions. The game is played from the web and reflects in physical space of territoriality from an arcade or an arcade. It is built between the "trespassers" and the "keepers" of the space. The game's goal is to enforce the sense of public space and transform it into a field of playful situations, always satisfying the "keepers" in way that the "trespassers" will gain more access and freedom to use of the space.

digital environment

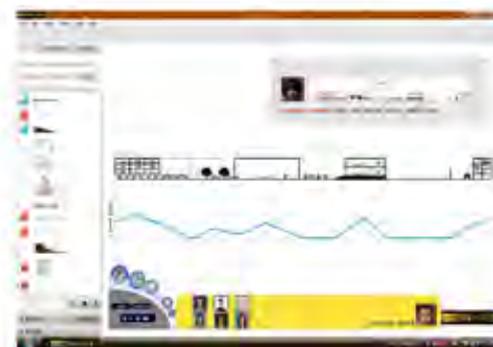
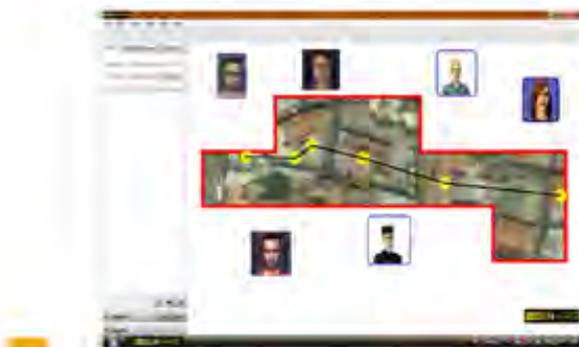
virtual users - players
ΚΑΤΑΠΑΤΗΤΕΣ
trespassers

negotiation
διαπραγμάτευση

αλληλεπίδραση

actual users of the space
ΘΥΡΩΠΟΙ
keepers

physical environment

ΔΕΣΠΙΝΑ ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ - ΔΕΣΠΙΝΑ ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ, ΕΛΕΝΑ ΓΕΝΝΑΡΙ - ΕΛΕΝΑ ΓΕΝΝΑΡΙ

E.U. GAME LAB, UCY

E.U. 04

In this generation of games the students were asked to use high school students as the building unit of the game. The games are about having students engaged in the city, but not by being the actual players but the basic unit of the game.

The "TRANSFUSE"

Physical Space Game
Multiple Players

Project Team
Chrysanthi Constantinou, Savia Palate

The game is designed based on the intense conflict character of the urban fabric of Kaimakli (Cyprus). It aims to reconfigure existing relationships between users in public spaces by transposing ephemeral happenings and events. Kaimakli will be the platform of action for the game to be actualized.

Given that the area is located on the edge of the UN buffer zone, established after 1974 abandoned the surrounding environments. Consequently, few users associated with the proximity of Kaimakli with the centre of Nicosia invited diverse groups of immigrants. However, when Greek-Cypriots started to re-inhabit the area, segregation between locals and immigrants had as a result the creation of several enclaves in space.

The game is developed through three main stages:

The first stage entails a first reading of Kaimakli, identifying the already shared spaces. These spaces are taken of possible players: There are four different types of users: (1) students, (2) workers, (3) public spaces, and (4) privatized public spaces. Newspapers and in particular the section of classifieds is a crucial inspiring element

For this reading that provides a better understanding of segregation in daily life.

The second stage involves four groups of students (English School, Nicosia). The first group elaborates on the first reading by examining players/users in each task. And by investigating their relations with space and with other players. The second group follows these players and identifies hotspots to post classifieds. The third group creates and distributes a newspaper with appropriate classifieds about the events. The fourth group tries to come up with marks and graffiti in different locations.

The final stage is the realization of events. Classifieds written by the students target volunteers or people who need job to help and participate in the event.

Some spaces: Youth Lab, Military zone
Actual players: Greek-Cypriots, Immigrants and participants
See ARH of Transformation
EU-Game Lab 1: The Game

INDIAN young man, 20yrs old, is looking for a Cypriot girl, 25-30yrs old. If you are interested, please contact me. No problem. \$150

ΖΗΤΕΙΤΑΙ κοπέλα για εδ-γασία, κατά προτίμηση Ευ-ρωπαία. Τηλ. 25933245

ΖΗΤΕΙΤΑΙ για κότερ κωστής για να κάνει delivery για Ευ-ρωπαία. Τηλ. 98804880

Μέσο καταγραφής
The students make a survey

Χώρος δράσης: όρια διεκδικημένων
Action space: different users' territories
Διεξαγωγή γέφυρας

Χώρος δράσης: όρια περιόχης μελέτης-διασκορπισμός πληθυσμίων διεκδικημένων
Action space: different Dispersal of populations in shared territories

Μέσο διακίνησης

ποδήλατα φωτογραφική μηχανή ζώνης δεδομένων

Μεταφορά γεγονότων στο χώρο της Αγγλικής Σχολής
A temporary workshop at English School yard

Mapping the trajectories across territories

TRANSFUSING IDEA

CHRYSANTHI CONSTANDINOU - ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, SAVIA PALATIE - ΣΑΒΙΑ ΠΑΛΑΤΙΕ

E.U. 04

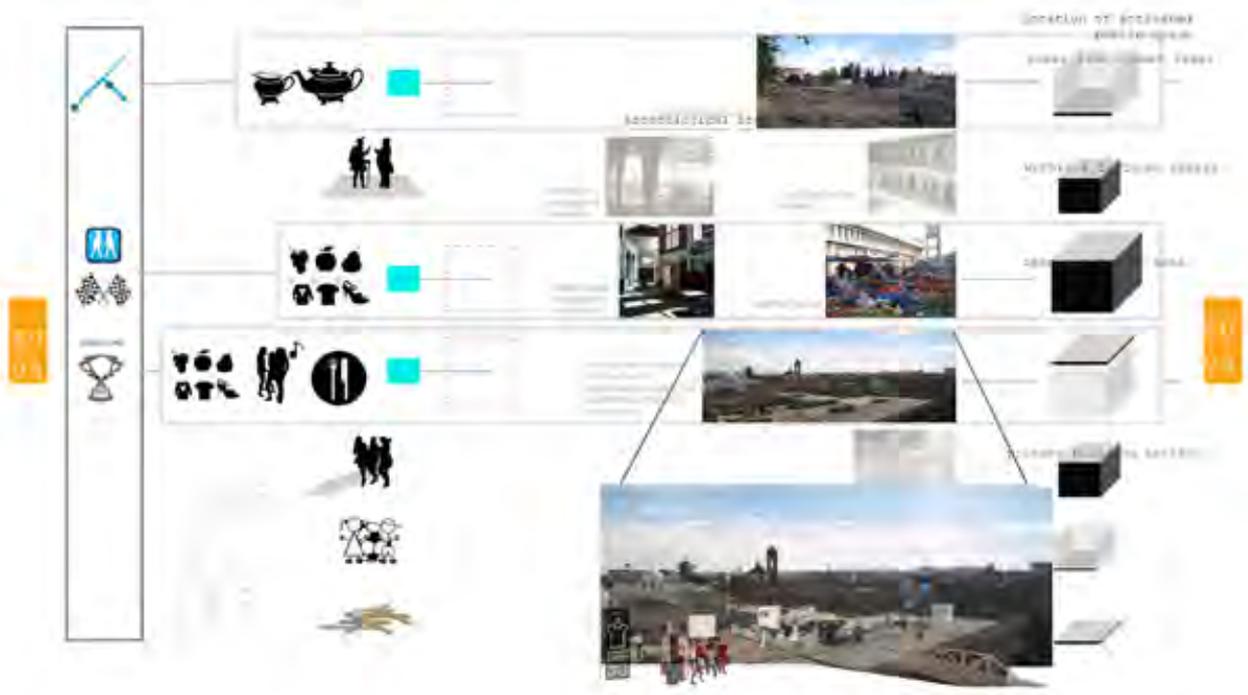
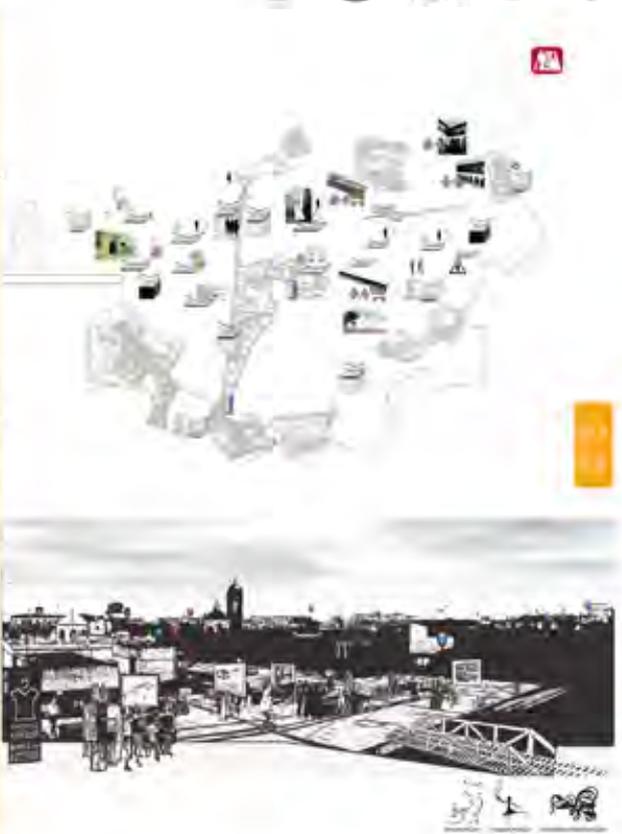
In this generation of games the students were asked to see high school students as the building unit of the game. The games are about having students engaged in the city, but not by being the actual players but the basic unit of the game.

The "URBAN CHEF"
Hybrid Space Game (physical, virtual)
Multiple Players

Project Team
Andriá Verni, Georgia Mazeri, Alexandra Charalambidou

One of the most influential situations that have created boundaries (physical, social) within the current population of Cyprus, the Cyprus dispute and the increasing immigrant phenomenon, are investigated through an Urban Game. The city under observation, widens a unifying means and physical space for new forms of collectivity/sharing to derive meaning, the affected groups (Greek-Cypriots, Turkish-Cypriots, Immigrants) and for new relationships in time and spatially activate the city's historic fabric. This synergy Game, with the creation of an "ideal recipe" through a series of directions, activities and processes aims to a gradual interaction between the participants and at the same time between the participants and the city itself as a historic, experiential platform for the old fabric of Nicosia, the capital of Cyprus, an area which reflects the country's society and specific situations -due to the strong presence of the dividing Buffer Zone and due to the increased number of immigrants that reside and across the area because of the cheap living costs- in chosen as a real-life game-board.

The game is developed in two phases/steps. In the first phase, students are invited to trace the given urban landscape with the use of adjusted for the game maps, in an to familiarize with the city and to choose a number of maps, urban voids (parks, streets, elevated, lowered) for a set of activities to take place (creativity, workshop, enjoyment/relaxation). Simultaneously, the social network "Facebook" is utilized as the means by which the participants are selected and divided into sub-groups. During the second phase, all players begin from a corresponding starting point (depending on each player's sub_group) under the guidance of students and adjusted for each group, step step by step with the completion of all challenges given, the players come closer to the finish point. At this point, the "ideal recipe" is considered complete with the mixing of the necessary ingredients (students, participant, urban voids, activities, maps and architectural students) at the game's highlight, a celebration that takes place in an elevated, central location within a real-life city board.

ΑΝΔΡΙΑ ΒΕΡΝΗ - ANTRIA ΒΕΡΝΗ, ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΖΕΡΗ - GEORGIA MAZERI, ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΧΑΡΑΛΑΜΒΙΔΟΥ - ALEXANDRA CHARALAMBIDOU

Remote participation

E.U. GAME LAB, UCY
E.U.05 Game (Nicosia, Cyprus)
& E.U.05+ Game (Thessaloniki, Greece)¹

Project Lead: S. Stratis, E.U./ Game Lab Director, Department of Architecture, University of Cyprus

Assessors for Nicosia: G. Karamanolis, G. Karamanolis

Assessors for Thessaloniki: G. Karamanolis, G. Karamanolis

1

The game is designed to be played in a public space, such as a park or a square, and is intended to be played by a group of people. The game is designed to be played in a public space, such as a park or a square, and is intended to be played by a group of people.

2

The game is designed to be played in a public space, such as a park or a square, and is intended to be played by a group of people. The game is designed to be played in a public space, such as a park or a square, and is intended to be played by a group of people.

3

The game is designed to be played in a public space, such as a park or a square, and is intended to be played by a group of people. The game is designed to be played in a public space, such as a park or a square, and is intended to be played by a group of people.

4

The game is designed to be played in a public space, such as a park or a square, and is intended to be played by a group of people. The game is designed to be played in a public space, such as a park or a square, and is intended to be played by a group of people.

5

The game is designed to be played in a public space, such as a park or a square, and is intended to be played by a group of people. The game is designed to be played in a public space, such as a park or a square, and is intended to be played by a group of people.

THE E.U. GAME / ACTIVITY BY URBAN GAME LAB / UCY 2012

1

They have the same...
 They have the same...
 They have the same...

2

They have the same...
 They have the same...
 They have the same...

3

They have the same...
 They have the same...
 They have the same...

4

They have the same...
 They have the same...
 They have the same...

5

They have the same...
 They have the same...
 They have the same...

THE E.U. GAME / ACTIVITY BY URBAN GAME LAB / UCY 2012

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

THE E.U. GAME / ACTIVITY BY URBAN GAME LAB / UCY 2012

THE GAME - ACTIVITY BY GIANLUIGI GIANLUIGI

THE GAME - ACTIVITY BY GIANLUIGI GIANLUIGI

ΣΑΥΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΔΕΣΠΟ ΑΝΑΓΙΩΤΟΥ - ΔΕΣΠΩ ΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΙ - ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΗ
CHRISTIANA ΧΡΙΣΤΟΥ - ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΕΛΕΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΔΙ - ΕΛΕΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ, RICHARD HALL - ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΧΟΛ
ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΤΕΡΑ - ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΤΕΡΑ, CHRYSALLA PSATHITI - ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΨΑΘΙΤΗ, ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
VICKY THEODOROU - ΒΙΚΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

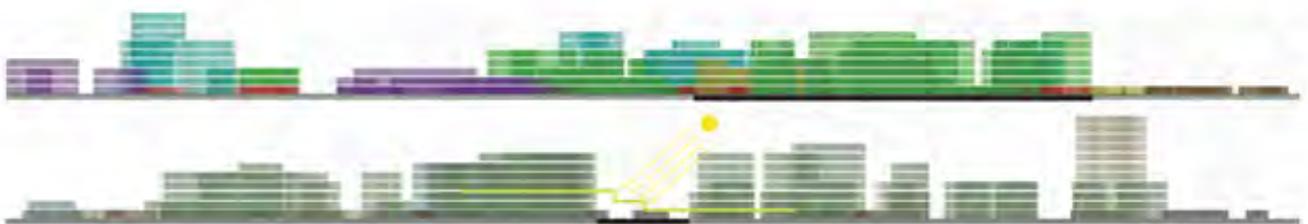
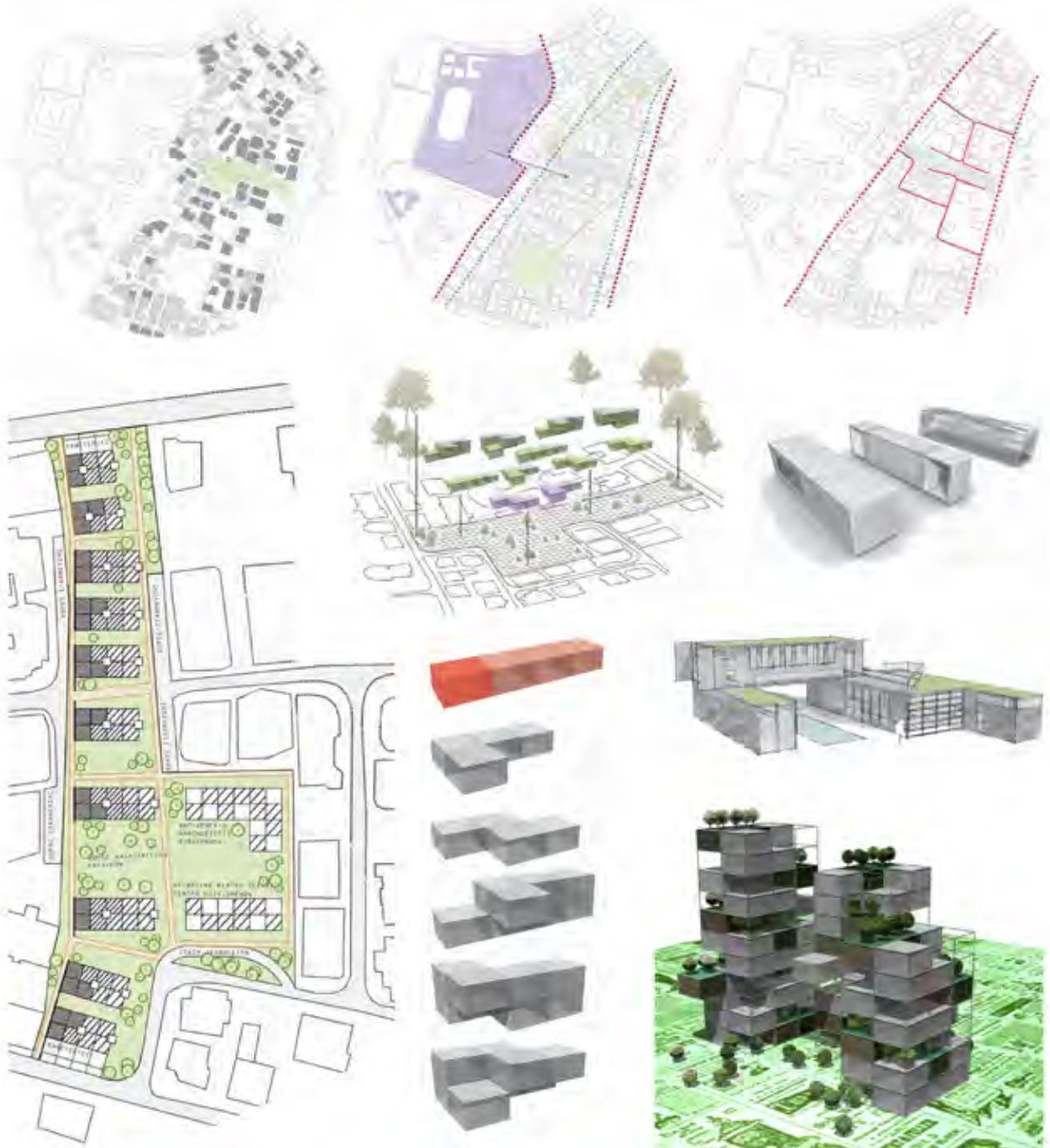
ARH 441 2009-2012 CONTEMPORARY TERRITORIAL TRANSFORMATION AND URBAN DESIGN

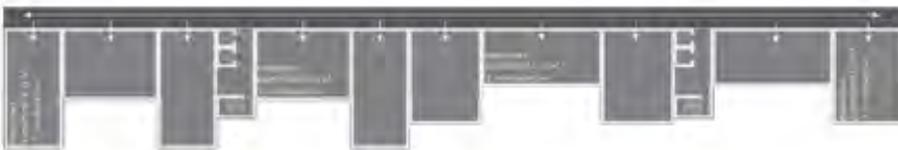
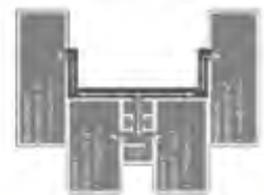
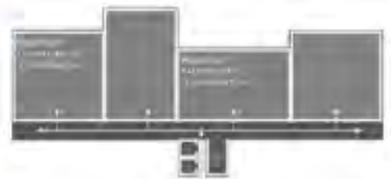
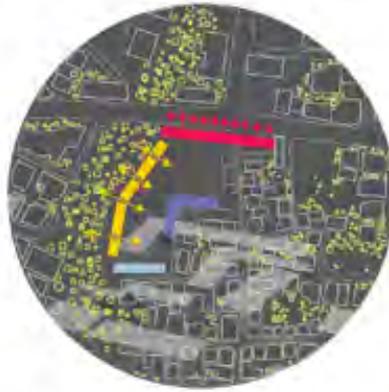
The coursework is divided to two thematic parts. The first theme delves on the various aspects of contemporary social housing design and development examined through related seminars and research article assignments, while the second theme utilizes real estate pro forma financial analysis as performance measurement tool. These themes are meant to familiarize the students with the relevant knowledge basis and to engage them in a continuous dialogue regarding the evolving relationship between the field of urban planning and social housing design and the broader urban dynamics that shape the built environment. Students are formed up in teams of 3-4 persons and they are assigned research assignments based on themes derived from current bibliography and they are asked to assume critical positions on the subject area, so as to proceed with an informed social housing development proposal for their assigned site.

After course completion, students will be able to address issues of housing design and urban development. Students will examine this theme in the context of globalization (shrinking and expanding cities), population shifts resulting from changing economic and safety considerations, the shifting dynamics between an urban core and its periphery, etc. Students will also be able to address the organization of complementary infrastructure and networks related to housing development. They will be able to compile territorial readings and mappings and to demonstrate how these parameters influence the design of social housing units and complexes using tools derived from best practices in urban design and development.

Το μάθημα είναι χωρισμένο σε δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος εξετάζονται διαφορές πτυχές του σύγχρονου σχεδιασμού οικιστικών μονάδων διαμέσου θεματικών διαλέξεων και ερευνητικών συγγραμμάτων, ενώ στο δεύτερο μέρος εξετάζονται άτυπες χρηματοοικονομικές καταστάσεις και πληροφορίες (real estate pro-forma based financial analysis). Οι διάφορες θεματικές ενότητες γύρω από την ανάπτυξη οικίσεως στο αστικό πεδίο ευελπιστούν να εξοικειώσουν τους φοιτητές με τη σχετική ορολογία και να τους εντάξουν σε ένα συνεχόμενο διάλογο αναφορικά με την μεταβαλλόμενη τοποθέτηση της ενότητας πολεοδομίας και οικίσεως σε σχέση με τη διάπλαση του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος. Η τάξη χωρίζεται σε ομάδες των 2-3 ατόμων που διερευνούν αυτές τις θεματικές πτυχές μέσα από την σύγχρονη βιβλιογραφία για να αποκτήσουν μία κριτική αντίληψη επί του θέματος, την οποία θα επιβάλουν στην ανάλυση μίας περιοχής οικιστικής ανάπτυξης. Αυτή η περιοχή θα χρησιμοποιηθεί σαν η αφετηρία ενός οικιστικού συγκροτήματος με βάση την έρευνα στις προαναφερόμενες ενότητες.

Με την ολοκλήρωση του μαθήματος ο φοιτητής θα είναι σε θέση να διαχειριστεί θέματα σχεδιασμού και ανάπτυξης οικιστικών συγκροτημάτων στο αστικό πεδίο. Θα έχει επαυξημένη αντίληψη του φαινομένου της παγκοσμιοποίησης, το οποίο έχει προσθέσει ένα, ακόμη, επίπεδο λειτουργίας της σύγχρονης πόλης, αναιρώντας τους διαχωρισμούς κέντρου και περιφέρειας. Θα μπορεί να διαχειριστεί την οργάνωση δικτύων, αλλά και τη δημιουργία νέων δυναμικών ανάμεσα σε αστικά στοιχεία, που ήταν συνδεδεμένα μέχρι σήμερα με το έδαφος και το χώρο και νέων δυναμικών που εισάγονται από τα δίκτυα. Θα μπορεί να καταγράψει και να χαρτογραφήσει τέτοιες δυναμικές και να υποδείξει πώς αυτές επηρεάζουν το σχεδιασμό οικιστικών συγκροτημάτων και πώς ενσωματώνονται στα εργαλεία του αστικού σχεδιασμού και της αστικής ανάπτυξης.

ANNA MICHAELIDOU - ANNA MIXAHΛIDΟΥ, ANDRI RUIZ HARISIOU - ANTPH ΠΟΥΡΙΣ ΧΑΡΙΣΙΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΙΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ, ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΤΕΡΑ - ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΤΕΡΑ, ΧΡΥΣΤΑΛΑ ΠΣΑΘΗΤΕ - ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΨΑΘΙΤΗ

ARH 549 2009-2010 SPECIALIZED PLANNING ISSUES - SUSTAINABLE DEVELOPMENT AND URBAN DESIGN

The purpose of this seminar is to examine the parameters that inform sustainable development within the context and scale of urban design. The students' investigative framework is centered on a more compact approach to urbanization, favoring increased density, especially in areas where urban sprawl remains uncontrolled. Students become familiar with the social, ecological and economic impacts and costs involved in the process of city building or rebuilding, so as to provide urban dwellers with quality conditions of living, working and with increased access to sustainable mobility infrastructures and means to alternative transit options that lead not only to and from residential and working nodes, but also connect to services and leisure.

Upon course completion students will be able to address key issues in the following themes: sustainable urban design, urban development management and uses integration, city and regional planning, housing and community planning and profiling, bioclimatic factors in architectural design and ecological construction, environmental protection and rehabilitation, mass transit and public transportation, energy use in materials and methods of construction, environmental planning law and jurisprudence. Students will also become familiar in the use of performance evaluation indicators for sustainable development strategies, as well as the quantitative investigation of district energy needs and the extent of local energy production based on the extent of harnessing renewable energy sources.

Ο σκοπός του σεμιναρίου είναι να εξετάσει τις δραστηριότητες που σχετίζονται με την αειφόρο ανάπτυξη στο πλαίσιο και την κλίμακα του αστικού σχεδιασμού. Το πλαίσιο έρευνας των φοιτητών αναφέρεται στην πρόταση μιας πιο συμπαγής μορφής ανάπτυξης που έχει βρει απήχηση σε μεγάλο αριθμό πολεοδομικών και αρχιτεκτόνων σε μέρη όπου η αστική εξάπλωση είναι ανεξέλεγκτη σε περιοχές με μικρό ποσοστό πληθυσμιακής πυκνότητας. Οι φοιτητές θα αναγνωρίσουν τις επιπτώσεις στο κοινωνικό και οικολογικό κόστος της πόλης, με σκοπό η πόλη να δίνει στους κατοίκους της την ευκαιρία να ζουν και να εργάζονται σε περιοχές με καλές οικιστικές μονάδες, ενταγμένες στις κοινωνικοοικονομικές τους δραστηριότητες και σε εμβέλεια απ' όπου μπορούν να βελτιστοποιήσουν εναλλακτικούς τρόπους μετακίνησης, όπως πεζοδρόμους, ποδηλατοδρόμους και ένα αναθεωρημένο δίκτυο μαζικής συγκοινωνίας για τα βασικά προς και από τους χώρους εργασίας, εκπαίδευσης, υπηρεσιών και ψυχαγωγίας.

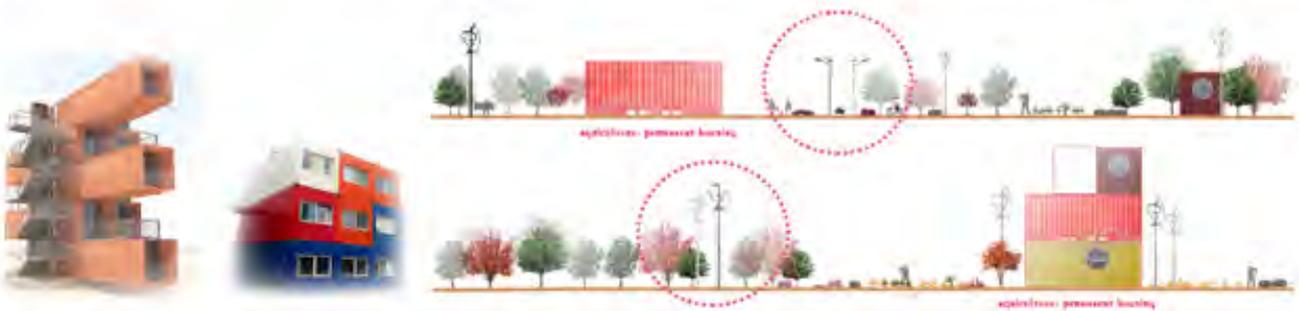
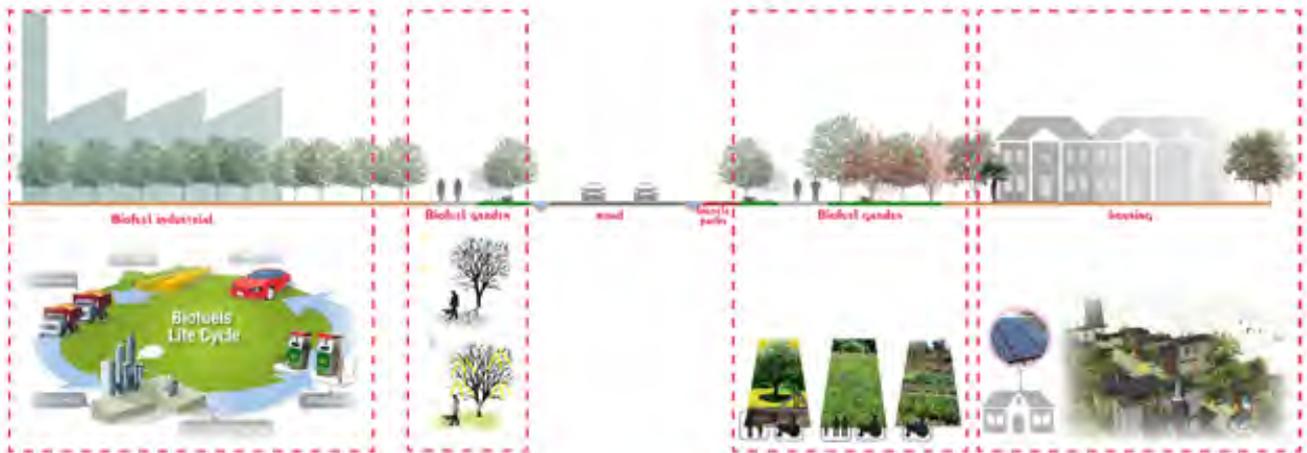
Με την ολοκλήρωση του μαθήματος ο φοιτητής θα είναι σε θέση να διαχειριστεί βασικά σημεία αναφοράς στις ακόλουθες θεματικές: αειφόρος ανάπτυξη, έλεγχος και διαχείριση ανάπτυξης και συσχέτισης χρήσεων, αστικός σχεδιασμός, στέγαση, δημογραφία και πληθυσμιακά θέματα, βιοκλιματική αρχιτεκτονική και οικολογική δόμηση, περιβαλλοντολογική προστασία και αποκατάσταση, μαζική συγκοινωνία, οικονομική ανάπτυξη, ενέργεια και χρήση υλικών, δικαιοφροσύνη και περιβαλλοντολογική νομοθεσία. Ο φοιτητής επίσης θα εισαχθεί στη χρήση συστημάτων αξιολόγησης στρατηγικών αειφόρου ανάπτυξης, καθώς και στη χρήση ποσοτικής μεθοδολογίας για τον υπολογισμό της ενεργειακών αναγκών μια πρότυπης γειτονίας και στον υπολογισμό της πιθανής τοπικής παραγωγής ενέργειας μέσω της ένταξης συστημάτων ΑΠΕ εντός ή πλησίον του χώρου ανάπτυξης.

ANNA EVRIPIDOU - ANNA EYRIPIDΟΥ, GEORGE KALLIS - ΓΙΟΡΓΟΣ ΚΑΛΛΗΣ, ELENI SPANOY - ΕΛΕΝΗ ΣΠΑΝΟΥ

ΣΑΥΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, CHRYSANTHE CONSTANTINOU - ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΙΩΑΝΝΑ ΣΑΥΒΙΔΟΥ - ΙΩΑΝΝΑ ΣΑΒΒΙΔΟΥ, ΣΟΦΙΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ - ΣΟΦΙΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

MELINA ANTONIOU - ΜΕΛΙΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΕΛΕΝΑ ΡΙΛΑΒΑΚΙ - ΕΛΕΝΑ ΠΗΛΑΒΑΚΗ, GEORGE TRYFONOS - ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

ARH 412/549 2009-2012 ARCHITECTURE AND THE CRITICAL HISTORY OF ECOLOGY/ARCHITECTURE AND ECOLOGY

Contemporary environmental strategies in architecture are usually framed as responses to recent concerns about energy conservation, ozone depletion, or global warming. Yet concerns with the environment, nature, and ecology have a much more complex relationship with the recent history and theory of architecture and urbanism. This course situates the development of ecological awareness, debate and practice in architecture within the larger historical and theoretical context of the architectural culture of the 20th Century. It covers topics from early 20th century community experiments, to mid-twentieth century debates on science, technology, urbanization, postcolonial modernization, and international development. Furthermore, the course reflects on popular versions of environmentalism that emerged in the 1970s in the West, and on more recent concepts of "ecodevelopment," "green architecture" and "sustainability" currently advanced in different parts of the world.

This is a graduate-level course, also open to seniors. One of the short assignments was to create a poster or write an essay on "Next nature." Another assignment was to critically analyze the environmental strategies of a building, or environmental assessment practices, based on critiques of "hijacking sustainability" the course examined.

Οι σημερινές περιβαλλοντικές στρατηγικές στην αρχιτεκτονική παρουσιάζονται σαν απαντήσεις σε πρόσφατους προβληματισμούς για εξοικονόμηση ενέργειας, τις τρύπες του όζοντος ή την υπερθέρμανση του πλανήτη. Όμως ο περιβαλλοντισμός έχει μία πιο πολυδιάστατη σχέση με την ιστορία/θεωρία της αρχιτεκτονικής και πολεοδομίας. Αυτό το μάθημα αναλύει από τη μία πλευρά την ιστορία των περιβαλλοντικών-οικολογικών προβληματισμών στην αρχιτεκτονική σε σχέση με το ευρύτερο ιστορικό και θεωρητικό της πλαίσιο τον 20ο αιώνα. Καλύπτει θέματα όπως μοντέρνους κοινωνικούς πειραματισμούς στις αρχές του 20ου αιώνα, προβληματισμούς για την τεχνολογία και την αστικοποίηση που αναδυθήκαν στα μέσα του αιώνα, και μετέπειτα προβληματισμούς για τον μετά-αποικιοκρατικό εκμοντερνισμό. Από την άλλη πλευρά, στο μάθημα γίνεται κριτική ανάλυση και πιο πρόσφατων εννοιών όπως οίκο-ανάπτυξη, πράσινη αρχιτεκτονική, αειφορία, κλπ., που επηρεάζουν την αρχιτεκτονική θεωρία και πράξη.

Το μάθημα απευθύνεται σε μεταπτυχιακούς κυρίως φοιτητές, αλλά είναι ανοικτό και σε τεταρτοετείς. Μία από τις σύντομες εργασίες που ζητήθηκε από τους φοιτητές ήταν να φανταστούν το μέλλον της φύσης και τη φύση του μέλλοντος, ή την «επομένη φύση» όπως την αναφέρει η βιβλιογραφία. Άλλη εργασία αφορούσε την κριτική ανάλυση ορισμένων περιβαλλοντικών στρατηγικών σε συγκεκριμένα κτήρια, ή συστήματα περιβαλλοντικής αξιολόγησης, με βάση πάντα, την βιβλιογραφία που μελετήθηκε για θέματα όπως την καπηλεία της αειφορίας. Παρατίθενται γραπτά κείμενα και πόστερ σε σχέση με τις εργασίες αυτές.

ARH 412/549 2009-2012 ARCHITECTURE AND THE CRITICAL HISTORY OF ECOLOGY/ARCHITECTURE AND ECOLOGY

"Principle B: To achieve sustainable development and a higher quality of life for all people, States should reduce and eliminate unsustainable patterns of production and consumption and promote appropriate demographic policies."

Η ύπαρξη δύο κόσμων: ο πλούσιος, υγιής, αναπτυγμένος κόσμος και ο φτωχός, μειωμένος αναπτυσσόμενος κόσμος. Και οι δύο κόσμοι έχουν δικαίωμα στην καλύτερη ανάπτυξη. Το περιβαλλοντικό κόστος και οι τεχνολογικές προσαρμογές της αειφόρου ανάπτυξης ληστευούν τον ένα κόσμο, μεγάλυνοντας το κενό ανάμεσα στους δύο. Η ανάπτυξη υπερκαίει την αειφόρο και του κοινωνικού προβλήματος. Το παρόδον της υπερκαμμένης οικολογίας για την ανάπτυξη αειφόρου ανάπτυξης. Το εμπόδιο για τη φροντίδα και την ηθική της δύναμης και της εξουσίας για ανάπτυξη και βελτίωση ποιότητας ζωής στον κόσμο. Η στρατηγική προώθηση περιβαλλοντικά συνείδησης αφήνοντας πίσω τον άνθρωπο, ως κριτική για το έργο του William McDonough στο Huangshai.

sustainable slums

SAVIA PALATIE - ΣΑΒΙΑ ΠΑΛΑΤΙΕ - ΙΩΑΝΝΑ ΣΑΥΒΙΔΟΥ ΙΩΑΝΝΑ ΣΑΒΒΙΔΟΥ

MARSELLA JULIANA ANTHRAKOPOYLOU - ΜΑΡΤΣΕΛΛΑ ΤΖΙΟΥΛΙΑΝΑ ΑΝΘΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ALEXANDROS NIKOLAIDES - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ELEFTHERIA POLYCHRONIDOU - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΟΥ

DESPO PARPA - ΔΕΣΤΙΚΕ ΠΑΡΠΑ

ANNA CHRISTOU - ANNA ΧΡΙΣΤΟΥ, MARIA PAPAYIANNI - ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ, ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΑΡΒΑΝΗ - VASILIKI SARVANI

ARH 412/549 2009-2012 ARCHITECTURE AND THE CRITICAL HISTORY OF ECOLOGY/ARCHITECTURE AND ECOLOGY

USGBC's LEED®: Green Building Certification System. A critical analysis.

Maria Costi de Castrillo

Since the '90s, people started being more conscious of the large impact of the construction industry on the environment. Due to this, many agencies and N.G.O.s began to study the creation of evaluation systems as to reward environmentally friendly buildings. One of the most prominent green building certification systems worldwide today is LEED: Leadership in Energy and Environmental Design.

By creating the LEED certification, the United States Green Building Council (USGBC) aimed at providing a clear definition for green buildings that would serve as a model as to avoid exaggerations and fraudulent practices falsely claiming to be sustainable (greenwashing). Today, LEED additionally aims at distinguishing pioneers of green design. This recognition serves as an ecobranding tool for professionals, as it offers a sustainable image to their services and at the same time sensitizes consumers towards the importance of environmentally friendly building. Another positive contribution of LEED is the "integrated design process" and the "whole building approach", which promotes the collaboration of an interdisciplinary team from the beginning of the project, in order to achieve all aspects of sustainability in the building.

Despite the above, the environmental credibility of LEED is doubted by many due to the problems caused by the "unintended consequences"¹ accompanying its use. According to LEED, a building can win more points by exceeding performance requirements. This pushes designers towards exaggerating decisions regarding sustainability, simply aiming to achieve a higher score. "LEED has become costly, slow, confusing, and unwieldy(...). The result: mediocre "green" buildings where certification, not environmental responsibility is the primary goal;(...)"² One of the main points against LEED is the lack of supervision and evaluation of the building after its completion and use. The certification of green buildings must be done based on actual results thus giving special importance to the user's responsibility for sustainability. The points awarded to a building for its energy performance when certified by LEED are based on its anticipated performance during the design process and not on its actual performance when completed and used.

Is this system, that was created to fight greenwashing, now in danger of being a means of greenwashing itself? Does LEED spoil the reputation of the green building initiative, leading to opposite results? Experts of LEED, who know how to maneuver through the certification process, succeed in certifying their projects without providing any real environmental benefits and sustainable value to their buildings. The fact that extra points are given to buildings that have at least one LEED certified professional on their research team makes suspicions on greenwashing even more valid, as this practice aims at increasing the prevalence of LEED not necessarily because of its value. Credit must be given to LEED and the USGBC for setting a base which formed the starting point of activity around environmentally conscious design. But major improvements must

USGBC's LEED®: Σύστημα Αξιολόγησης Πράσινων Κτηρίων. Μια κριτική ανάλυση.

Μαρία Κωστή de Castrillo

Από την δεκαετία του '90, με την συνειδητοποίηση των μεγάλων επιπτώσεων που έχει η οικοδομική βιομηχανία πάνω στο περιβάλλον, πολλοί φορείς και μη κυβερνητικοί οργανισμοί ξεκίνησαν να μελετούν την δημιουργία συστημάτων αξιολόγησης που να επιβραβεύουν κτήρια φιλικά προς το περιβάλλον. Το LEED: Leadership in Energy and Environmental Design είναι σήμερα ένα απ' τα πιο γνωστά περιβαλλοντικά συστήματα αξιολόγησης παγκόσμια.

Το USGBC (United States Green Building Council) δημιουργώντας το LEED στόχευε εξ' αρχής να παρέχει ένα οριστικό πρότυπο – ένα λειτουργικό ορισμό για πράσινα κτήρια που να λειτουργεί σαν μέτρο σύγκρισης για αποφυγή υπερβολικών ή ψευδών ισχυρισμών αιεφορίας δηλαδή πρακτικών πράσινου ξεπλύματος (greenwashing) στην οικοδομική βιομηχανία. Σήμερα το LEED στοχεύει παράλληλα να ξεχωρίσει πρωτοπόρους του πράσινου σχεδιασμού. Αυτή η αναγνώριση ηγετικών φυσιογνωμιών χρησιμεύει σαν ένα εργαλείο ecobranding για τους μελετητές, αφού προωθεί την αιεφόρα εικόνα των υπηρεσιών τους, ευαισθητοποιώντας τους καταναλωτές για την σημαντικότητα του πράσινου σχεδιασμού. Θετική προσφορά του κώδικα αποτελεί και η «ολοκληρωμένη διαδικασία σχεδιασμού» και η «συνολική προσέγγιση του κτηρίου» όπου προωθείται η συνεργασία μιας διεπιστημονικής ομάδας απ' την αρχή του έργου για πολύπλευρη επίτευξη των στόχων αιεφόρας οικοδόμησης.

Η περιβαλλοντική αξιοπιστία όμως του LEED αμφισβητείται από αρκετούς λόγω προβλημάτων από «τις ανεπιθύμητες συνέπειες της χρήσης του...»¹. Βάση του LEED, μπορεί ένα κτήριο να κερδίσει περισσότερες μονάδες για επιδόσεις που ξεπερνούν τις απαιτήσεις του. Αυτό σπρώχνει μελετητές σε αχρείαστες επιλογές απλούστατα για επίτευξη ψηλότερης βαθμολογίας. «Το LEED έχει γίνει δαπανηρό, αργό, και πολύπλοκο, (...). Το αποτέλεσμα: πράσινα κτήρια μέτριας ποιότητας, όπου η πιστοποίηση και όχι η περιβαλλοντική ευθύνη είναι ο κυρίαρχος στόχος...»² Μεγάλη παράβλεψη του LEED είναι η έλλειψη επίβλεψης και αξιολόγησης του κτηρίου μετά την ολοκλήρωση και χρήση του ώστε η πιστοποίηση των πράσινων κτηρίων να γίνεται βάση πραγματικών αποτελεσμάτων δίνοντας έτσι βάρος και στην ευθύνη του χρήστη για περιβαλλοντική υπευθυνότητα. Οι βαθμοί για την ενεργειακή απόδοση του κτηρίου απονέμονται βάση πρόβλεψης της απόδοσης του κατά την φάση σχεδιασμού και όχι βάση της πραγματικής του απόδοσης.

Μήπως το σύστημα αυτό που δημιουργήθηκε για καταπολέμηση του πράσινου ξεπλύματος να κινδυνεύει τώρα να γίνει το ίδιο, μέσον για πράσινο ξέπλυμα; Μήπως επίσης χαλά την φήμη των πράσινων κτηρίων και οδηγεί στο αντίθετο αποτέλεσμα; Μελετητές ειδικοί στο LEED που ξέρουν πως να ελίσσονται, επιτυγχάνουν να πιστοποιούν τα κτήρια τους χωρίς να προσφέρουν καθόλου περιβαλλοντική αιεφορία. Επιπρόσθετα το γεγονός ότι δίδεται ένας έξτρα βαθμός σε κτήρια που έχουν στην ομάδα έρευνας ένα τουλάχιστο μελετητή πιστοποιημένο απ' το LEED εντείνει τις υποψίες

ARH 412/549 2009-2012 ARCHITECTURE AND THE CRITICAL HISTORY OF ECOLOGY/ARCHITECTURE AND ECOLOGY

be made.

In Cyprus, the Energy Performance Certificate (EPC) of the Ministry of Commerce, Industry and Tourism is a similar green building evaluation system. The LEED and the EPC cannot be directly compared, as they each have different goals. The first acts more as a brand and is mostly educational, while the second is a prerequisite and is used in the evaluation of the final product. Both LEED and EPC, refer to a type of sustainable building but do not propose any changes in the way of life and the use of buildings by the users. By maintaining all modern day comforts, they suggest ways of improving buildings as to achieve reduction mainly of energy consumption and greenhouse gas emissions. Many disagree that these systems achieve real energy reduction, when compared with conventional non-certified buildings¹. It is worth mentioning that the EPC realizes the limitations of such an evaluation system, and places much of the responsibility for sustainability in the hands of the ordinary users noting that true sustainability of the project will depend on the end use of the building and the habits of the users.

This study leads to two key questions. How can a building project be sustainable in its essence and not simply aim at satisfying certain certification systems in order to achieve a high score. Should a building be built in a specific place to begin with and how this will affect the biodiversity of each ecosystem. It is important that all those involved in building projects use the existing green building systems for guidance and not as the sole goal of the building as to ensure that environmental issues are dealt with both efficiently and effectively.

1 Bray, J. and McCurry, N. (2006) "Unintended Consequences-How the Use of LEED can Inadvertently Fail to Benefit the Environment". *Journal of Green Building*, Vol 1, Issue 4, pp. 152-165.

2 Udall R., Schendler, A. (2005). "LEED is Broken; Let's fix it". *Grist Magazine*. (retrieved at <http://www.grist.org> (March 21, 2011).

3 Scofield, J. H. (2009) "Do LEED-Certified Buildings Save Energy? Not Really...". *Energy and Buildings*, Vol 41, pp.1386-1390.

4 Comment on how each building affects our perception and experience of nature. www.plataformaarquitectura.cl

«Αυτοί οι Ρωμαίοι με τις μοντέρνες τους κατασκευές δεν κάνουν τίποτα άλλο απ' το να καταστρέφουν το περιβάλλον» 4
"These Romans and their modern structures do nothing else but destroying the environment" 4

για πράσινο ξέπλυμα καθότι αυτό στοχεύει στην αυξανόμενη εξάπλωση του προτύπου πιστοποίησης LEED όχι αναγκαστικά λόγω της αξίας του. Είναι σίγουρο ότι το LEED κατάφερε να θέσει βάση η οποία αποτελεί αφετηρία για την δραστηριότητα των περιβαλλοντικά ενσυνείδητων μελετητών. Χρειάζεται όμως βασικές βελτιώσεις.

Στην Κύπρο, ένα αντίστοιχο σύστημα αξιολόγησης πράσινης οικοδόμησης είναι το Πιστοποιητικό Ενεργειακής Απόδοσης (ΠΕΑ) του Υπουργείου Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού. Το LEED και το ΠΕΑ δεν μπορούν να συγκριθούν άμεσα, καθότι το καθένα έχει διαφορετικούς στόχους. Το πρώτο αποτελεί μια μάρκα και είναι κυρίως διδακτικό, ενώ το δεύτερο αποτελεί ένα προαπαιτούμενο και χρησιμοποιείται στην αξιολόγηση του τελικού προϊόντος. Και τα δύο συστήματα LEED και ΠΕΑ, αναφέρονται σε ένα είδος αιεφόρας οικοδόμησης χωρίς να προτείνουν μια ουσιαστική αλλαγή στον τρόπο ζωής των κατοίκων. Διατηρώντας τις ανέσεις του σήμερα συστήνουν τρόπους βελτίωσης των κτηρίων, για να επιτευχθεί μια σχετική μείωση κυρίως στην κατανάλωση ενέργειας και στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Κάποιοι όμως διαφωνούν ότι τα συστήματα αυτά επιτυγχάνουν πραγματική μείωση, σε σχέση με τα συμβατικά μη πιστοποιημένα κτήρια³. Αξίζει να αναφερθεί ότι το ΠΕΑ συνειδητοποιεί τους περιορισμούς ενός τέτοιου συστήματος αξιολόγησης βάζοντας μεγάλο μέρος της ευθύνης προς αιεφορία στα χέρια των απλών χρηστών, αφού τονίζει ότι η πραγματική αιεφορία του κτηρίου θα εξαρτηθεί απ' τις συνήθειες των χρηστών και την τελική χρήση του κτηρίου.

Η μελέτη αυτή καταλήγει σε δυο βασικά ερωτήματα. Πως μπορεί ένα κτήριο να ακολουθήσει τις προδιαγραφές αιεφόρας οικοδόμησης με ουσιαστικές και αποτελεσματικό τρόπο και όχι απλά για ικανοποίηση κάποιων προτύπων και εξασφάλιση καλού βαθμού. Καθώς και κατά πόσο θα πρέπει να χτιστεί καν κάτι στον εκάστοτε τόπο, και πως αυτό θα επηρεάσει την βιοποικιλότητα του κάθε οικοσυστήματος. Είναι σημαντικό όλοι οι εμπλεκόμενοι στα οικοδομικά έργα να χρησιμοποιούν τους κώδικες και τα συστήματα πράσινης οικοδόμησης για καθοδήγηση και όχι ως αυτοσκοπό του κτηρίου ώστε τα περιβαλλοντικά θέματα να αντιμετωπίζονται ουσιαστικά και αποτελεσματικά.

"Crystal Balls Communities"
Futuristic Communities living in sustainable glass balls floating in the sea.
©Maria Costi de Castillo

MARIA COSTI DE CASTRILLO- ΜΑΡΙΑ ΚΩΣΤΗ DE CASTRILLO

ARH 412/549 2009-2012 ARCHITECTURE AND THE CRITICAL HISTORY OF ECOLOGY/ARCHITECTURE AND ECOLOGY

DOMINANT DEFINITIONS OF SUSTAINABILITY AND THEIR BLIND SPOTS

Study by Anayiotou Despo, Prodromou Maria, Protou Maria

The study focused on of the Federal Environment Agency in Dessau, designed Sauerbrunch Hutton, which was recognized as 'sustainable' by the German Federal Ministry of Transport, Building and Urban Development in 2008. The Ministry based its decision on the criteria of the Brundtland Commission, which defines sustainability as the meeting the needs of current generation without compromising the ability of future generations to meet their own needs (1987). We analyzed the degree to which the building meets criteria and principles of sustainability that we studied in class, such as the principles of Vale and Vale in the article "Principles of Green Architecture", McDonough's principles in "Design, Ecology, Ethics and the Making of Things" and Adrian's Parr critiques on mongering the term of sustainability in "The Greening of Junkspace". Comparing the strategies of the building with the various definitions of sustainability, we identify their blind spots, with the aim of redefining the term. Excerpts are following.

[...] The use of the existing railway station and the gas factory by the Federal Environment Agency and also the use of recyclable, ecological and biodegradable materials, meets the Vales' principle of minimizing the new sources (third principle) and the reuse of materials and spaces, arguing that after the end of their useful life, they become a source for a different architecture. This view being amplified by McDonough who says that everything is constantly recycled and each waste can be food for another living system.

[...] Adrian Parr may disagree for the building's relocation from Berlin to Dessau, because such an action makes it necessary for the workers to commute daily from one city to another. She refers to respect for users with a different interpretation from that of The Vales', who wherever they are mentioned in respect to the user they only mean ensuring healthy working conditions.

[...] The choice to locate the new building in Dessau demonstrates the concern on the environmental degradation of the city. The Vales define respect to location (fifth principle) more narrowly by saying that a building 'touches the earth lightly' when it does not consume much energy, creates no pollution and does not alienate users. In other words the Vales' principle do not account for the users and their economic and social prosperity.

[...] The Vales believe that all green principles need to be integrated into a holistic approach to the built environment. The building of the Federal Environment Agency meets all of their principles. But the criticisms of Parr and others and also the building itself demonstrates vulnerabilities in the Vales' principles.

Based on what was mentioned, the definition of sustainability is something that cannot be enumerated in points accumulated independently. [...] It is clarified that the strategies implemented to achieve a field of sustainability may affect other areas as to their sustainability.

ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ ΑΕΙΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΥΦΛΑ ΤΟΥΣ ΣΗΜΕΙΑ
Μελέτη από Αναγιωτού Δέσπω, Προδρόμου Μαρία, Πρώτου Μαρία

Μελετήθηκε το κτήριο της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Περιβάλλοντος στο Ντεσσάου, που σχεδιάστηκε από το γραφείο, Sauerbrunch Hutton, και βραβεύτηκε ως 'αειφόρο' από το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Μεταφορών, Δόμησης και Αστικής Ανάπτυξης της Γερμανίας το 2008. Αναλύθηκε ο βαθμός στον οποίο το κτήριο ανταποκρινόταν σε κριτήρια και αρχές αειφορίας που μελετήσαμε στο μάθημα, όπως οι αρχές των Vale στο κείμενο "Principles of Green Architecture", οι αρχές του McDonough στο κείμενο "Design, Ecology, Ethics and the Making of Things" και οι κριτικές της Adrian Parr για την καπηλεία του όρου αειφορία στο κείμενο της "The Greening of Junkspace". Συγκρίνοντας τις στρατηγικές του κτηρίου με τους διάφορους ορισμούς της αειφορίας, εντοπίζουμε τα τυφλά σημεία τους με στόχο τον επαναπροσδιορισμό του όρου. Ακολουθούν αποσπάσματα.

[...] Η χρήση του υφιστάμενου σιδηροδρομικού σταθμού και του εργοστασίου αερίου από την Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Περιβάλλοντος, καθώς και ανακυκλώσιμων, οικολογικών και βιοδιασπώμενων υλικών, ανταποκρίνεται στην αρχή των Vale για ελαχιστοποίηση νέων πηγών (τρίτη αρχή) και στην επανάχρηση υλικών και χώρων, υποστηρίζοντας ότι μετά το τέλος της ωφέλιμης ζωής τους, γίνονται πηγή για άλλη αρχιτεκτονική. Η άποψη αυτή ενισχύεται από τον McDonough που αναφέρει ότι τα πάντα ανακυκλώνονται διαρκώς και το κάθε απόβλητο μπορεί να αποτελέσει τροφή για κάποιο άλλο ζωντανό σύστημα.

[...] Η Adrian Parr πιθανόν να διαφωνούσε με τη μετεγκατάσταση του κτηρίου από το Βερολίνο στο Ντεσσάου, διότι η κίνηση αυτή καθιστά αναγκαία την καθημερινή μετακίνηση των εργαζομένων από τη μια πόλη στην άλλη. Κάνει λόγο δηλαδή, για σεβασμό στους χρήστες με μια διαφορετική ερμηνεία από αυτήν των Vale, που όταν αναφέρονται στο σεβασμό στο χρήστη εννοούν μόνο την εξασφάλιση των υγιεινών συνθηκών εργασίας.

[...] Η επιλογή για να εγκατάσταση του νέο κτιρίου στο Dessau καταδεικνύει την ανησυχία για την υποβάθμιση του περιβάλλοντος της πόλης. Οι Vales ορίζουν το σεβασμό στην τοποθεσία (πέμπτη αρχή) πιο στενά λέγοντας ότι ένα κτίριο «αγγίζει τη γη ελαφρά», όταν δεν καταναλώνει πολλή ενέργεια, δεν δημιουργεί ρύπανση και δεν αποξενώνει τους χρήστες. Με άλλα λόγια αρχή των Vale δεν λαμβάνει υπόψη τους χρήστες και την οικονομική και κοινωνική ευημερία τους.

[...] Οι Vale πιστεύουν ότι όλες οι πράσινες αρχές χρειάζεται να ενσωματωθούν σε μια ολιστική προσέγγιση στο κτιστό περιβάλλον. Το κτήριο της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Περιβάλλοντος πληρεί όλες τις αρχές των Vale. Ωστόσο οι κριτικές της Parr και των άλλων αλλά και το ίδιο το κτήριο καταδεικνύει τρωτά σημεία και ελλείψεις των αρχών των Vale.

Με βάση τα πιο πάνω, ο ορισμός της αειφορίας είναι κάτι που δεν μπορεί να συγκεντρωθεί σε απεριθωμένα σημεία ανεξάρτητα μεταξύ τους. [...] Διασαφηνίζεται ότι οι στρατηγικές που εφαρμόζονται για επίτευξη ενός τομέα της αειφορίας ενδέχεται να επηρεάζουν άλλους τομείς ως προς την αειφορία τους.

ARH 412/549 2009-2012 ARCHITECTURE AND THE CRITICAL HISTORY OF ECOLOGY/ARCHITECTURE AND ECOLOGY

"Next Nature"

Study of Anaxagorou Glykeria, Demartinou Eliza, Kyriazi Giorgo

The relentless changes and the technological development have underestimated the forces of nature and this began to be perceptible in a worldwide scale. With this finding, perhaps we are unable to refer to Nature with capital <<N>>, which is independent of human culture and existence. For that reason our perception is oriented to a new concept of nature, which is reformed due to the constant friction between nature and human existence. However, which 'next nature' could be proposed by humans, so that it would not jeopardize the existence and vitality of the existing nature, but it would support and develop it and as part of it human kind will also develop? Which nature would be ideal to serve the needs of man but also it self?

Initially we could understand the meaning of 'next nature', as shown in the diagram (Figure 1) of John E. Fernandez, <<Beyond Zero >> which mainly refers to the cycle of development for the improvement of the human lifestyle quality. This way of thinking is expressed through the mode of commercial complexes, where in their design, nature is defined as an exhibit, detached from its natural environment and supported in artificial environments with primary aim the profit and secondary aim education and entertainment. (Figure 2).

Through the analysis of the research centre IBN Institute for Forestry and Nature Research (Figure 3), a new way of thinking/diagram "next nature" is proposed which refers to the concept of sustainable culture (social practice, which combines new social values and actions with cultural values and conventions). The IBN not only promotes human development through its intertwined relationship with the protection and development of nature but it incorporates in its design and practical applications, the architectural concept, the program and the context. By incorporating nature into the building program, the activation of the environmental awareness is promoted and people's everyday patterns are elevated into sustainable everyday patterns. It places work in the space where the actual data that concern it are located and as a result the development of the economy and culture is served without compromising the environmental destruction. The ideal "next nature" (Figure 4) that is suggested, is the nature which would converse with human and will develop through the idea of the incorporating sustainable culture in the relationship between architecture and nature.

"Επόμενη Φύση"

Μελέτη από Αναξαγόρου Γλυκερία, Δεμαρτίνου Ελίζα, Κυριαζή Γιώργο.

Οι αδυσώπητες αλλαγές και οι τεχνολογικές εξελίξεις έχουν υποτιμήσει τις δυνάμεις της φύσης και αυτό άρχισε να γίνεται αντιληπτό σε παγκόσμια κλίμακα. Με αυτή τη διαπίστωση, ίσως δεν μπορούμε να αναφερόμαστε πλέον σε μία Φύση, με κεφαλαίο «Φ», η οποία είναι ανεξάρτητη από την ανθρώπινη κουλτούρα και ύπαρξη. Συνεπώς οδηγούμαστε στην αντίληψη μιας νέας έννοιας της φύσης, η οποία επαναπροσδιορίζεται λόγω της συνεχούς τριβής φύσης και ανθρώπινης ύπαρξης. Όμως ποιά 'επόμενη φύση' θα μπορούσε να προταθεί από τον άνθρωπο έτσι ώστε να μην υπονομεύει την ύπαρξη και ζωτικότητα της υπάρχουσας φύσης αλλά να την υποστηρίζει και να την αναπτύσσει και ως μέρος της να αναπτύσσεται και αυτός; Ποιά φύση θα ήταν η ιδανική ώστε να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του ανθρώπου αλλά και τον ίδιο τον εαυτό της;

Αρχικά θα μπορούσαμε να αντιληφθούμε την έννοια της 'επόμενης φύσης', όπως παρουσιάζεται στο διάγραμμα (εικ.1) του John E. Fernandez, <<BeyondZero>> το οποίο αναφέρεται κυρίως στον κύκλο της ανάπτυξης για τη βελτίωση της ποιότητας του τρόπου ζωής του ανθρώπου. Αυτός ο τρόπος σκέψης εκφράζεται μέσα από το τρόπο λειτουργίας των εμπορικών συγκροτημάτων, όπου κατά το σχεδιασμό τους, η φύση ορίζεται ως έκθεμα, αποσπάται από το φυσικό της περιβάλλον και υποστηρίζεται σε τεχνητά περιβάλλοντα με κύριο σκοπό το κέρδος και δευτερευόντως την εκπαίδευση και τη ψυχαγωγία. (εικ. 2).

Μέσα από την ανάλυση του ερευνητικού κέντρου IBN Institute for Forestry and Nature Research (εικ. 3), προτείνεται ένας νέος τρόπος σκέψης/διάγραμμα "επόμενης φύσης" το οποίο αναφέρεται στην έννοια της κουλτούρας της αιφορίας (κοινωνική πρακτική, η οποία συνδυάζει τις νέες κοινωνικές αξίες και ενέργειες με τις πολιτισμικές αξίες και συμβάσεις). Το IBN δεν προωθεί μόνο την ανάπτυξη του ανθρώπου μέσα από την αλληλένδετη σχέση του με την προστασία και την ανάπτυξη της φύσης αλλά ενσωματώνει στο σχεδιασμό του και στις πρακτικές εφαρμογές του, την αρχιτεκτονική πρόθεση, το πρόγραμμα και τον τόπο. Με την ενσωμάτωση της φύσης στο κτιριακό πρόγραμμα, προωθείται η ενεργοποίηση της περιβαλλοντικής συνείδησης και μεταβάλλεται η καθημερινότητα του ανθρώπου σε καθημερινότητα της αιφορίας. Τοποθετεί την εργασία στο χώρο όπου βρίσκονται τα πραγματικά δεδομένα, τα οποία την αφορούν και ως απόρροια εξυπηρετείται η ανάπτυξη οικονομίας και πολιτισμού χωρίς να υπονομεύεται η καταστροφή του περιβάλλοντος. Η ιδανική "επόμενη φύση" (εικ. 4) που προτείνεται, είναι η φύση η οποία θα συνδιαλέγεται με τον άνθρωπο και θα αναπτύσσεται μέσα από την ιδέα της ενσωμάτωσης της αιφορίας κουλτούρας στη σχέση αρχιτεκτονικής και Φύσης.

ARH 516 2010-2012 BUILDINGS IN HISTORY

The course Buildings in History (ARH 516) is an elective course of the University of Cyprus that includes in depth research, and critical analysis of buildings and complexes with the aim of further study and research for maintenance and conservation. The systematic analysis is applied in historic as well as modern buildings. The parameters which influence the form and type of buildings are being examined. The analysis is completed with the examination of further parameters as for example the aesthetic choices of the designer as well as the value of the building in relation to its period and the location it was created in. Finally the course includes critical overview of contemporary trends and theories in conservation and reuse of historic and modern buildings setting the general principles and methodology for overall protection of buildings.

One of the main aims of the course is the provision of knowledge and the acquisition of the essential tools for in depth study, analysis, critical and interpretive review and evaluation of historic and modern buildings and their social context. The course also aims to show students the complexity of the contemporary theories of conservation. At the same time students acquire the necessary basis of knowledge for evaluation of buildings and recognition of the procedure that led to their design result. Of outmost importance is the acquisition of critical thinking, judgment and communication. Teaching is carried out through lectures as well as discussions regarding the restoration theories from the first nineteenth century formulations to the present day debate. An important part to the course is the project carried out by the students.

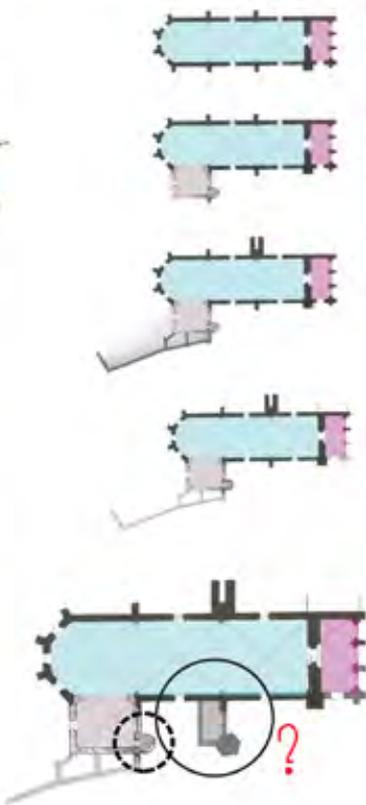
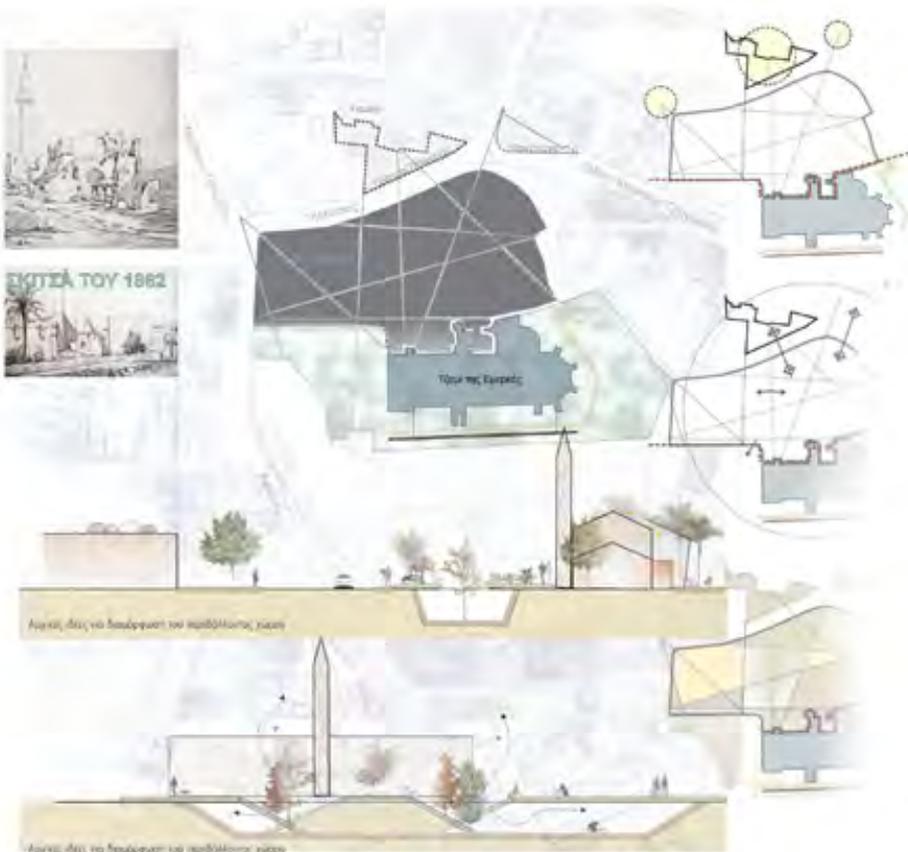
During the semester students are initially asked to analyze historic or modern buildings with critical thinking after the selection of information for the buildings and their historic phases (alterations, additions, demolitions) with the help of written documents as well as diagrams, sketches and photographs and to finally make their own suggestions and proposals for their conservation and reuse.

Το μάθημα Κτίρια στην Ιστορία (APH 516) είναι ένα κατ' επιλογή μάθημα του Πανεπιστημίου Κύπρου που περιλαμβάνει εις βάθος έρευνα και κριτική ανάλυση κτιρίων και συγκροτημάτων με σκοπό την περαιτέρω μελέτη και έρευνα, για συντήρηση και αποκατάσταση. Η συστηματική ανάλυση των κτιρίων και των παραμέτρων που επηρεάζουν τη μορφή τους εφαρμόζεται σε ιστορικά κτίρια και σε επώνυμα έργα του μοντέρνου κινήματος. Η ανάλυση συμπληρώνεται με την εξέταση επιπλέον παραμέτρων όπως τις αισθητικές επιλογές του δημιουργού καθώς και την αξία του έργου σε σχέση με την εποχή και τη θέση στην οποία δημιουργήθηκε. Το μάθημα περιλαμβάνει επίσης κριτική θεώρηση των σύγχρονων τάσεων και θεωριών των αποκαταστάσεων και της επανάχρησης ιστορικών κτιρίων θέτοντας τις γενικές αρχές και τη μεθοδολογία μιας ολοκληρωμένης προσεγγίσεως κτιρίων.

Στόχος του μαθήματος είναι η παροχή γνώσης και μεθοδολογικού εργαλείου για την εις βάθος μελέτη, ανάλυση, κριτική και ερμηνευτική θεώρηση και αξιολόγηση ιστορικών και νεώτερων κτιρίων και του κοινωνικού τους περιεχομένου καθώς και η διαμόρφωση απαραίτητου γνωσιολογικού υπόβαθρου για κριτική αξιολόγηση κτιρίων και αποκάλυψη των μηχανισμών που οδήγησαν στο συνθετικό αποτέλεσμα. Μέσα από το μάθημα διαγράφεται η πολυπλοκότητα των σύγχρονων τάσεων και θεωριών συντήρησης. Πολύ σημαντική είναι η απόκτηση κριτικής σκέψης και προβληματισμών σχετικά με τις στρατηγικές και φιλοσοφίες που ακολουθούνται διαχρονικά στον τομέα της αποκατάστασης σε σχέση με τις εκάστοτε κοινωνικό-πολιτικές συνθήκες.

Οι φοιτητές μέσω του μαθήματος αποκτούν τα αναγκαία εφόδια για εμβάθυνση σε θεωρητικό και πρακτικό επίπεδο σε θέματα αποκατάστασης και επανάχρησης ιστορικών και νεώτερων οικοδομών και συνόλων. Το μάθημα περιλαμβάνει παρουσιάσεις κριτικής ανάλυσης, θεωρητικές συζητήσεις καθώς και εργασίες που αφορούν καταρχήν την ανάλυση με κριτική προσέγγιση αξιολογών κτιρίων (ιστορικών ή του μοντέρνου κινήματος) μετά από συλλογή πληροφοριών για τον τρόπο δημιουργίας τους και την ιστορική τους πορεία (μέσα από φάσεις και επεμβάσεις που υπέστηκαν) και τέλος τη διατύπωση εισηγήσεων και προτάσεων για την αποκατάσταση και επανάχρησή τους.

ARH 516 2010-2012 BUILDINGS IN HISTORY

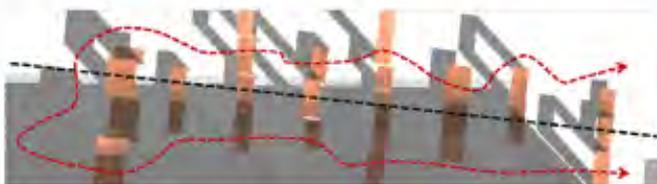
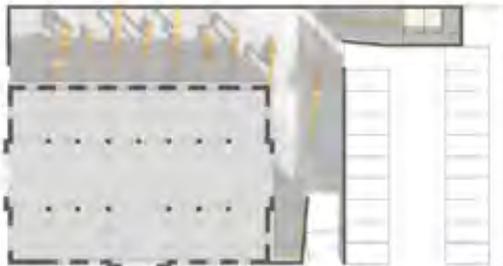
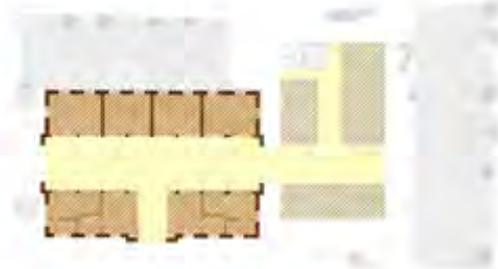
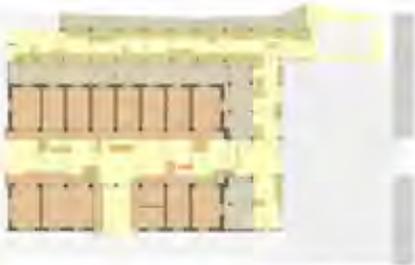

Αποτελεί εξαιρετικό δείγμα διαμόρφωσης του χώρου

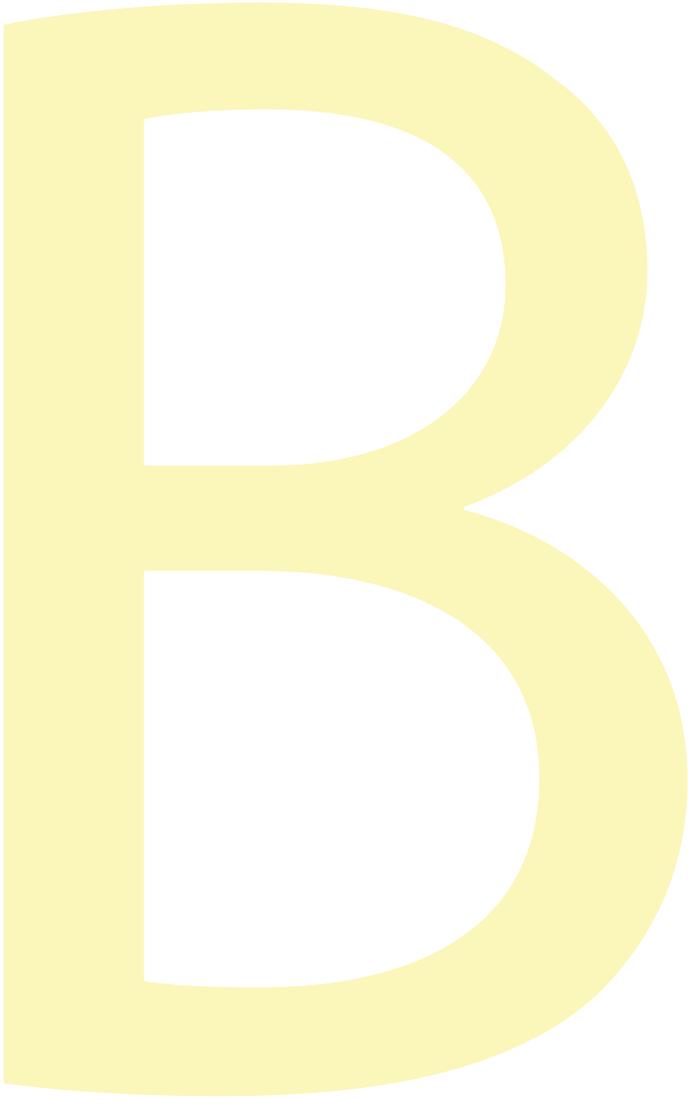

Ταυτόχρονα γίνεται μια επένδυση στην καλλιέργεια της αυθεντικής ελληνικής αρχιτεκτονικής μέσα από την περιβαλλοντική αλλαγή που επιφέρει η ανακατασκευή του ιστορικού κτιρίου, η οποία αποκαθιστά και ο οριστικό πνεύμα

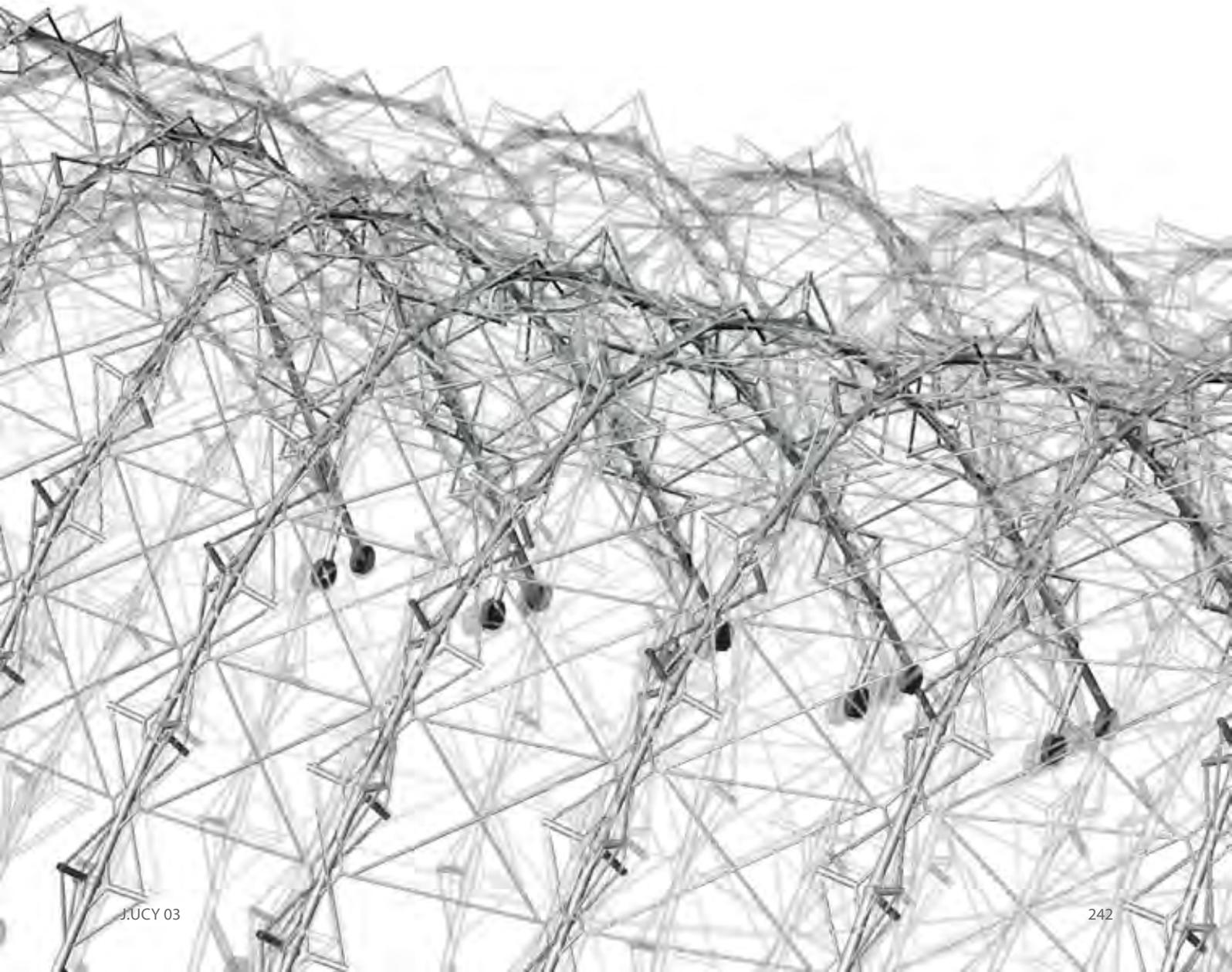
ALEXANDRA CHARALAMBIDOU - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ, VALENTINOS IOANNOU - ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ, ANDREA VERNI - ΑΝΤΡΕΑ ΒΕΡΝΗ

CHRYSANTHI CONSTANDINOU - ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΙΟΑΝΝΑ ΣΑΒΒΙΔΟΥ - ΙΟΑΝΝΑ ΣΑΒΒΙΔΟΥ

DISSERTATION

KINETIC AND INTERACTIVE ARCHITECTURE | MARIA MATHEOU

The investigation focuses on the analysis of kinetic and interactive architecture. It explores the concept of transformation as a structural and interactive process through architectural examples and references with regard to the design process. The main motivation for the development of the specific research driven design was the organic, dynamic, changing and interactive capacity and ability of human existence and natural environment. Architectural project examples of kinetic and interactive architecture have been analyzed, aiming at the analysis

and classification of the kinetic concepts. The main development was driven by the syntax of parametric design. The research tool that enables the capture of the architectural work is not perceived in finished form, but rather as a rational association of adjustable units. If a parameter is modified, then so does the whole system. The result is based on a variety of morphological representation of forms located in a frozen condition of time.

The design development originated from the construction design of the structural prototype, based on the human body and tensegrity structures. A fundamental principle that established the structural prototype and at a later stage the interactive system, was the synergy of the skeleton and muscular system of the human body. The special status shows the identification with the tensegrity structures that work on the same logic as to the human body, i.e. balance between tension (prestressed cables/muscles) and compression (studs/bones).

The reason for the selection of the tensegrity structural type was its ability to transform in space, when applied to an active control system. The result was a variety of modified forms of the structural prototype. A static analysis and a quantitative behavior control (working model) was established for the validity of the structural prototype. The transformability of the system is defined by the conditions assigned to it. These are indicative for the system's capacity in transformability, without precluding any further growth or investigations on other conditions.

The results of this thesis could be used in the future as basic knowledge for a new syntax of architectural design on the grounds of the developed structural prototype. At the same time, the study could be extended in terms of parametric analysis according to further interaction conditions specified (environment, user).

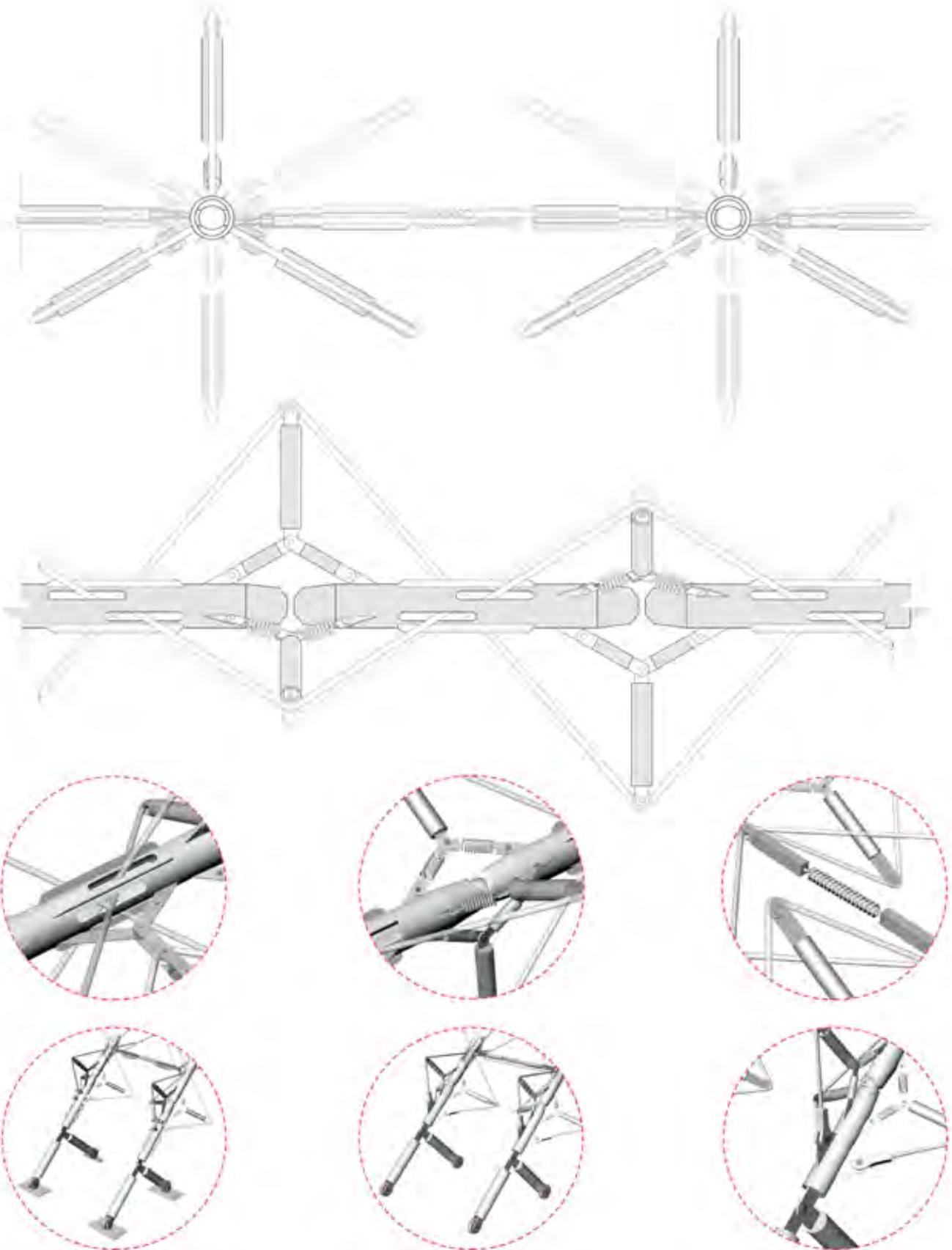
Η έρευνα εστιάζει στην ανάλυση της κινητικής και διαδραστικής αρχιτεκτονικής. Διερευνά την έννοια της μεταβολής ως κατασκευαστική και διαδραστική διαδικασία μέσα από αρχιτεκτονικά παραδείγματα/ αναφορές και από την ίδια τη σχεδιαστική μελέτη. Το βασικότερο κίνητρο ανάπτυξης της έρευνας και του σχεδιαστικού τμήματος αποτέλεσε η οργανική, δυναμική, μεταβαλλόμενη και διαδραστική ιδιότητα και ικανότητα της ανθρώπινης ύπαρξης και του φυσικού περιβάλλοντος. Ακολούθως, κρίθηκε απαραίτητη η ανάλυση αρχιτεκτονικών παραδειγμάτων/αναφορών που ανταποκρίνονται στην κινητική και διαδραστική αρχιτεκτονική με απώτερο στόχο τόσο την αποσαφήνιση των εννοιών όσο και την διεξαγωγή συμπερασμάτων. Κύριο άξονα προβληματισμού αποτέλεσε η παραγωγική διαδικασία σχεδιασμού μέσω του παραμετρισμού. Εργαλείο προώθησης της έρευνας αποτελεί ο παραμετρικός σχεδιασμός εφόσον καλεί τον αρχιτέκτονα να συλλάβει το αρχιτεκτονικό έργο όχι ως τελειωμένη μορφή αλλά ως έλλογο συσχετισμό μεταβαλλόμενων στοιχείων. Επομένως, αν μεταβληθεί μια παράμετρος τότε όλο το σύστημα μεταβάλλεται. Το αποτέλεσμα στηρίζεται σε μια ποικιλία μορφολογικών αναπαραστάσεων της μορφής οι οποίες όμως βρίσκονται σε πάγωμα χρόνου.

Η ανάπτυξη του σχεδιαστικού τμήματος απορρέει από την κατασκευαστική δομή του ανθρώπινου σώματος και των "tensegrity" κατασκευών. Θεμελιώδης αρχή που θέσπισε το κατασκευαστικό πρωτότυπο και σε μετέπειτα στάδιο το μεταβαλλόμενο και διαδραστικό σύστημα αποτέλεσε η συνέργεια του ερειστικού και μυϊκού συστήματος του ανθρώπινου σώματος. Ιδιαίτερη υπόσταση παρουσιάζει η ταύτιση με τις "tensegrity" κατασκευές που λειτουργούν με την ίδια λογική με το ανθρώπινο σώμα δηλαδή, ισορροπία μεταξύ εφελκυσμένων (προεντεταμένα συρματόσχοινα/μύες) και θλιβόμενων (ορθοστάτες/οστά) στοιχείων.

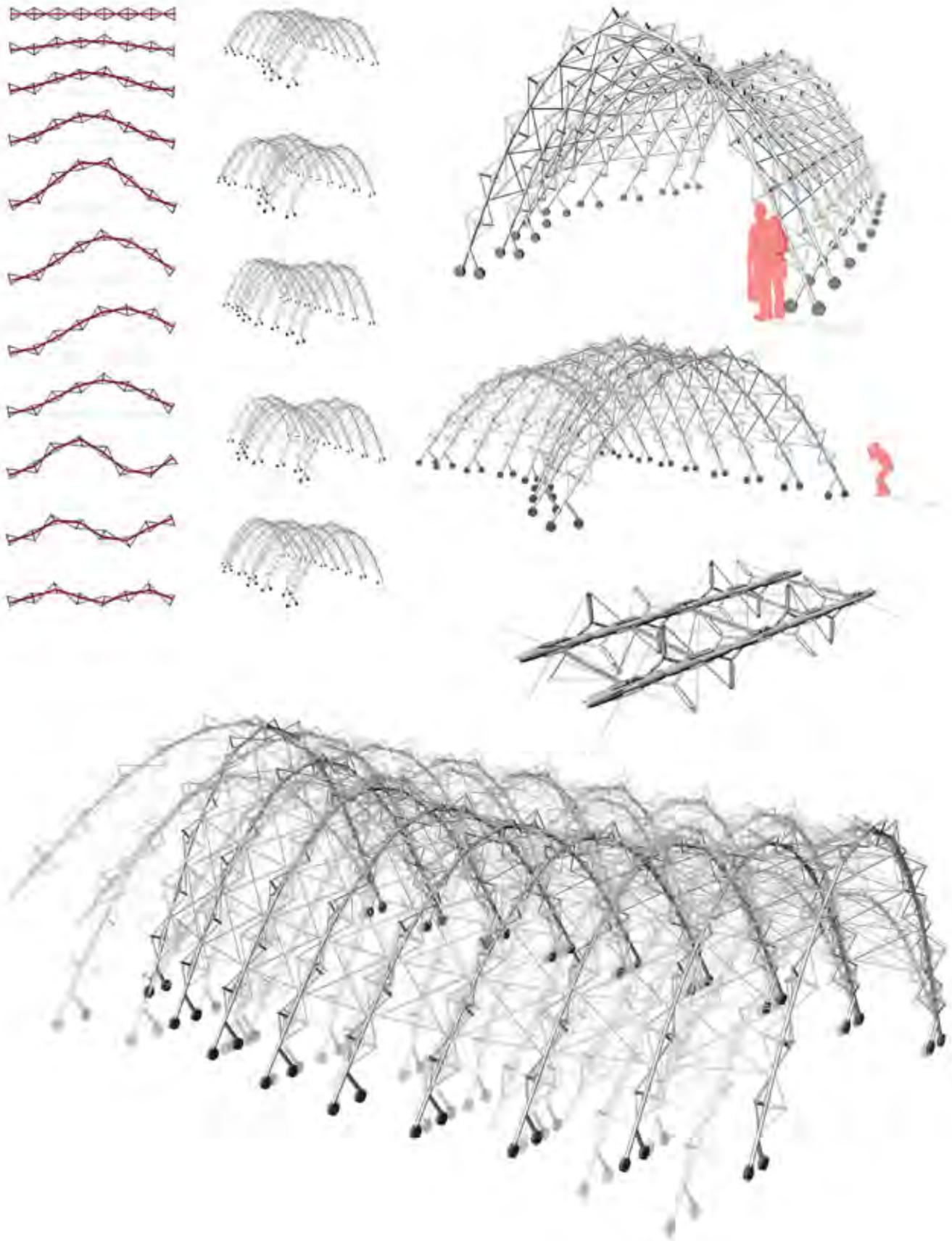
Ο λόγος εκλογής των "tensegrity" κατασκευών αφορούσε την ικανότητα τους να μεταβάλλονται κινητικά στο χώρο όταν εφαρμοστεί σε αυτές ενεργητικός έλεγχος. Το αποτέλεσμα παρουσιάζει την ποικιλία των μεταβολών του κατασκευαστικού πρωτότυπου. Αξίζει να σημειωθεί ότι εξήχθη στατική ανάλυση όπως και ποσοτικός έλεγχος (working model) για εγκυρότητα λειτουργίας του πρωτότυπου. Οι μεταβολές του οφείλονται σε συνθήκες οι οποίες ορίστηκαν ενδεικτικά και δεν αποκλείει το γεγονός για περαιτέρω ανάπτυξη ή διερεύνηση των συνθηκών. Το τελικό αποτέλεσμα του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού αναφέρεται σε ένα σύστημα με ιδιότητες ανταπόκρισης, προσαρμογής και διάδρασης. Οι παράμετροι που ορίζουν τη μεταβολή στο σύστημα απορρέουν από τον χρήστη και το περιβάλλον.

Τα αποτελέσματα της έρευνας θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν μελλοντικά ως βασική γνώση για ένα καινούργιο συντακτικό αρχιτεκτονικού σχεδιασμού. Παράλληλα, θα μπορούσε να επεκταθεί η μελέτη στην παραμετρική ανάλυση μιας συνθήκης μεταβολής του συστήματος.

KINETIC AND INTERACTIVE ARCHITECTURE | MARIA MATHEOU

KINETIC AND INTERACTIVE ARCHITECTURE | MARIA MATHEOU

COMPACT ARCHITECTURE | LOUIZA SKORDI

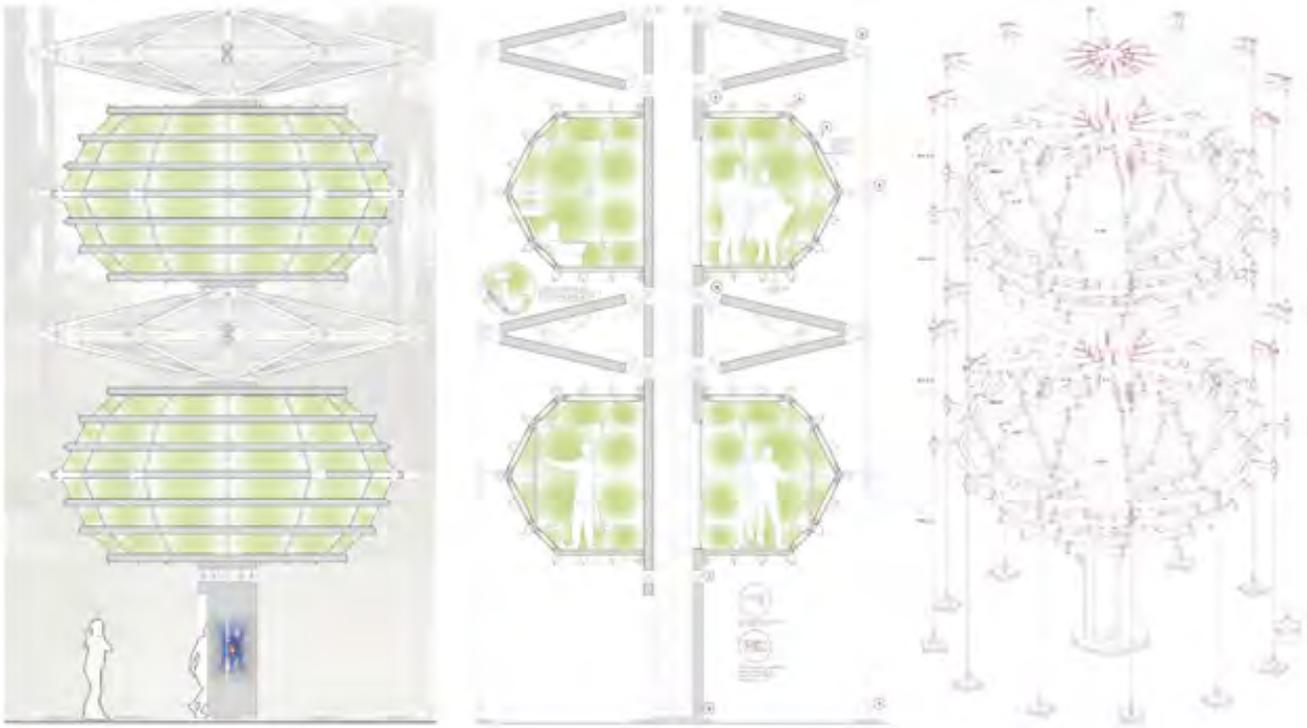
The design project refers to the development of a number of standardized floating structural units, placed at a height of about 500m above the city core of Nicosia. The concept aims at the complete provision of the city centre with electrical energy. The dense built environment, the political situation and the necessity for regeneration of the city centre played a major role in the selection of the place of application. Based on the energy requirements of the city core, 300 adaptable fiber polymer units with diameter of 20m each with integrated photovoltaic on the external membranes' surface and a capsule underneath are developed, covering approximately 5% of the total urban area, with a diameter of 1.4km. The photovoltaic satellite technology applied is capable of producing 150W/kg, covering the maximum requirements of 24.000.000W electricity supply for the city core. The units may land within the city through a kinetic structure and transform into functional capsules. The capsules towers host public and private functions of applied digital research and entertainment for governmental departments and citizens respectively. The concept initiates new interrelations of energy production and supply, environmental data collection and digital realities through new technological applications.

The specific design example is based on the development of a structural prototype that is directed from an initial stage by environmental considerations, and in particular, new materials, technologies and the possibilities of renewable energy supplies in urban cities. The schedule of development refers at first place to the time management of development of the different areas and scales of design. Throughout the non-linear design process, the final proposal originates from a research based design process on analysis, evaluation, application and intermediate developments as regards related urban, sociological, structural, construction and sustainability issues. The prototype development itself is continuously revised following the integration of the scientific disciplines involved. Throughout the research based design process contemporary information technology provided the instruments to approach crossdisciplinary experimentation as regards collaboration, visualization, research and systems performance optimization. The innovation degree of the design is mostly reflected in the materials, systems and construction detail scale following discrete technological developments. Thus in this example technology serves as a design tool towards structural innovation and sustainability of the design.

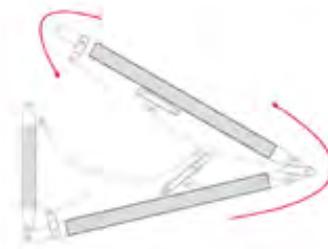
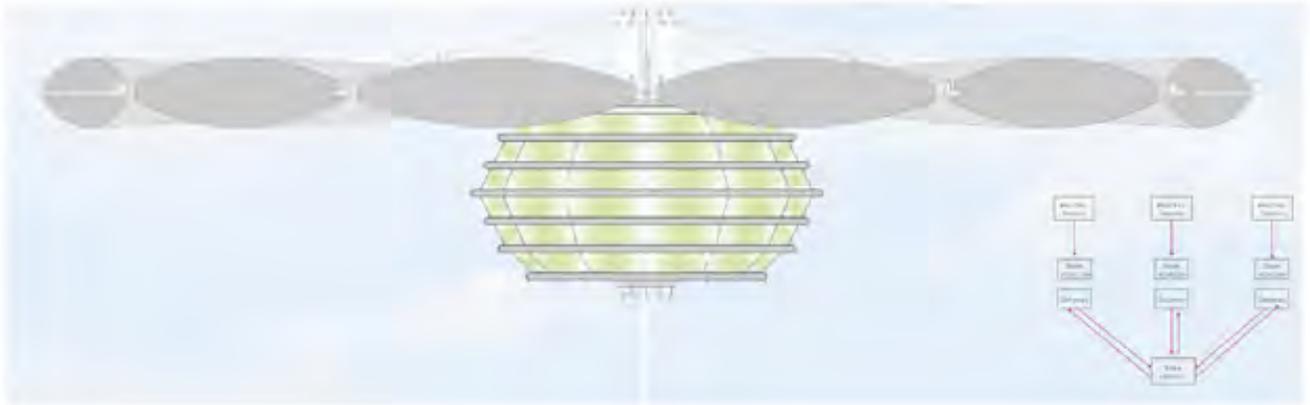
Η διπλωματική εργασία καταπιάνεται με την ανάπτυξη ενός τυποποιημένου αριθμού αιωρούμενων δομικών μονάδων, οι οποίες τοποθετούνται 500m πάνω από τον πυρήνα της πόλης της Λευκωσίας. Σκοπός της πρότασης είναι η πλήρης κάλυψη των αναγκών της πόλης σε ηλεκτρική ενέργεια. Σημαντικό ρόλο για την χωροθέτηση έπαιξε το πυκνοδομημένο περιβάλλον, τα πολιτικά δρώμενα της περιοχής και η ανάγκη για αναζωογόνηση της. Με βάση τις ενεργειακές απαιτήσεις του κέντρου της πόλης, προτάθηκε η δημιουργία 300 προσαρμοζόμενων μονάδων από πολυμερείς ίνες, διαμέτρου 20m η κάθε μία, με εφαρμοσμένα φωτοβολταϊκά συστήματα στις εξωτερικές τους μεμβράνες και κάψουλες στο κάτω μέρος τους, οι οποίες καλύπτουν το 5% του συνολικού εμβαδού της αστικής περιοχής που διερευνήθηκε, με διάμετρο 1.4km. Στην κατασκευή εφαρμόζεται τεχνολογία φωτοβολταϊκών η οποία χρησιμοποιείται σε δορυφόρους, με αποδοτικότητα 150W/Kg, ποσότητα η οποία με την ανάλογη διάμετρο που καθορίστηκε ικανοποιεί τις μέγιστες τιμές ανάγκης παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, οι οποίες ανέρχονται στα 24.000.000W. Οι μονάδες θα μπορούν να προσγειώνονται μέσα στην πόλη μέσω μιας κινητικής κατασκευής, μεταμορφώνοντας τις σε λειτουργικές κάψουλες. Οι πύργοι των κάψουλων θα φιλοξενούν δημόσιες και ιδιωτικές χρήσεις, εφαρμοσμένης και ψυχαγωγικής έρευνας, για κυβερνητικές οργανώσεις ή άλλες ομάδες ατόμων. Η πρόταση δημιουργεί νέους συνδυασμούς παραγωγής και παροχής ενέργειας, καταγραφής περιβαλλοντικών δεδομένων και ψηφιακών πραγματικοτήτων, δια μέσω νέων τεχνολογικών εφαρμογών.

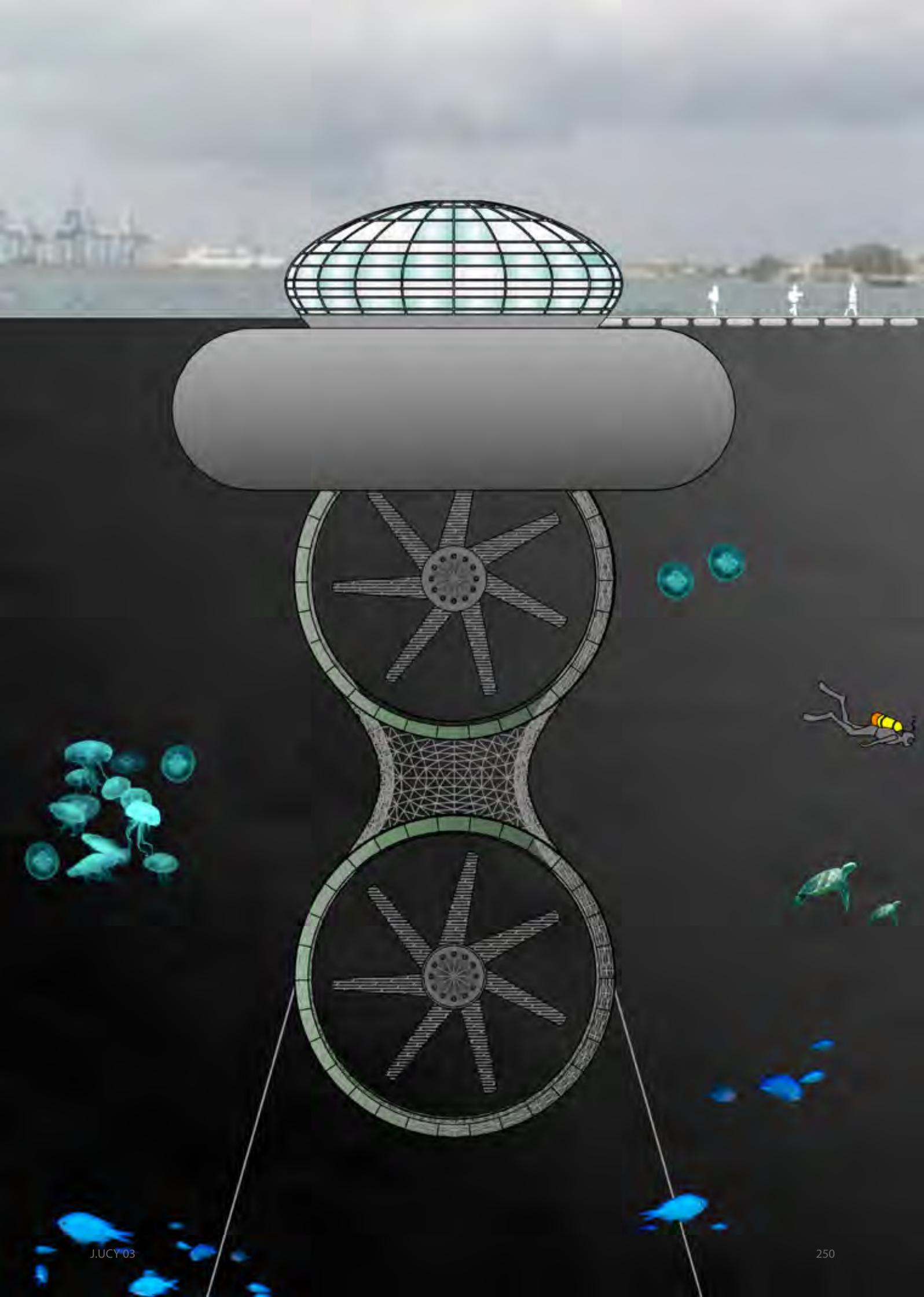
Το συγκεκριμένο σχεδιαστικό παράδειγμα βασίζεται στην ανάπτυξη ενός δομικού πρωτοτύπου το οποίο πηγάζει από περιβαλλοντικά ζητήματα, και πιο συγκεκριμένα, από νέα υλικά και τεχνολογίες για την πιθανότητα παροχής ενέργειας στον αστικό ιστό προερχόμενη από ανανεώσιμες πηγές. Το πρόγραμμα ανάπτυξης αναφέρεται αρχικά σε μία χρονική διαχείριση της ανάπτυξης διαφορετικών πεδίων και κλιμάκων του σχεδιασμού. Μέσω μιας μη γραμμικής σχεδιαστικής διαδικασίας, η τελική πρόταση πηγάζει από μία έρευνα βασισμένη στην ανάλυση, την αξιολόγηση, την εφαρμογή και άλλες ενδιάμεσες αναπτύξεις που σχετίζονται με αστικά, κοινωνιολογικά, δομικά, κατασκευαστικά θέματα και θέματα αειφορίας. Η ανάπτυξη του πρωτοτύπου αναθεωρείται ακολουθώντας τους επιστημονικούς κλάδους που αναμειγνύονται σε αυτή. Μέσω της ερευνητικής διαδικασίας σχεδιασμού, η σύγχρονη τεχνολογία της πληροφόρησης παρέχει τα εργαλεία προσέγγισης του διεπιστημονικού πειρατισμού όσον αφορά τη συνεργασία, την προσομοίωση, την έρευνα και την βελτίωση της απόδοσης των συστημάτων. Ο βαθμός καινοτομίας του σχεδιασμού αντανακλάται κυρίως στις υλικότητες, τα συστήματα και στην κλίμακα των κατασκευαστικών λεπτομερειών, ακολουθώντας τη διακριτή τεχνολογική εξέλιξη. Για αυτό τον λόγο σε αυτό το παράδειγμα η τεχνολογία λειτουργεί ως ένα σχεδιαστικό εργαλείο θέλοντας να επιφέρει δομικές καινοτομίες και βιωσιμότητα στο σχεδιασμό.

COMPACT ARCHITECTURE | LOUIZA SKORDI

COMPACT ARCHITECTURE | LOUIZA SKORDI

RENEWABLE ENERGY PRODUCTION SEA -UNITS | ALEXIA AGATHOKLEOUS

This dissertation focuses on developing a design model of green energy production from the sea, aiming to cover the requirements of the town of Limassol during periods of system overload (i.e. during the summer season, during periods when population increases—tourists.) The severe environmental problems observed nowadays, in addition to the defining role of the architect, were of utmost importance when deciding upon the topic of this dissertation.

The solution to the environmental problems is replacing fossil fuels with renewable energy, which relies on elements of nature such as the wind, sun and water. Therefore, this dissertation aims to support the inclusion of renewable energy in Cyprus, in order to cover the increased energy demands during the summer months due to the population increase. Furthermore, this dissertation aims to increase awareness of environmental issues and give the town of Limassol a new 'look'; a type of visual filtering compiled of the different renewable systems.

Lunar energy was chosen as the most appropriate energy production system from waves, because of its effectiveness and its unique morphology as an independent system. Its morphology is the main element of development and it affects the spatial arrangement and function of the useable space. Specifically, one unit of the prototype is made up of two turbines, which have 6MW of power (3MW each) under the sea surface and a prefuctional area above the sea surface. In the case of Limassol, five of these units are used to cover the electrical demand, which comes up to 28.6 MW. The inside areas are developed to become research centers on energy and marine life. The units are connected to each other through moving bridges and special bellows, and the stability of the structure is ensured with anchors and a perimetric structure filled with air to ensure efficient buoyancy of the units. All the elements of the proposed plan are both movable and partially autonomus. In this way the plan can be globally used and be independent of place and time.

The methodology of this dissertation is based on the ideas supported in 'Architectural Research, Three Myths and One Model': 'Architecture is a type of knowledge which can and should be developed through research, and good research is defined by its originality, importance and detail'.

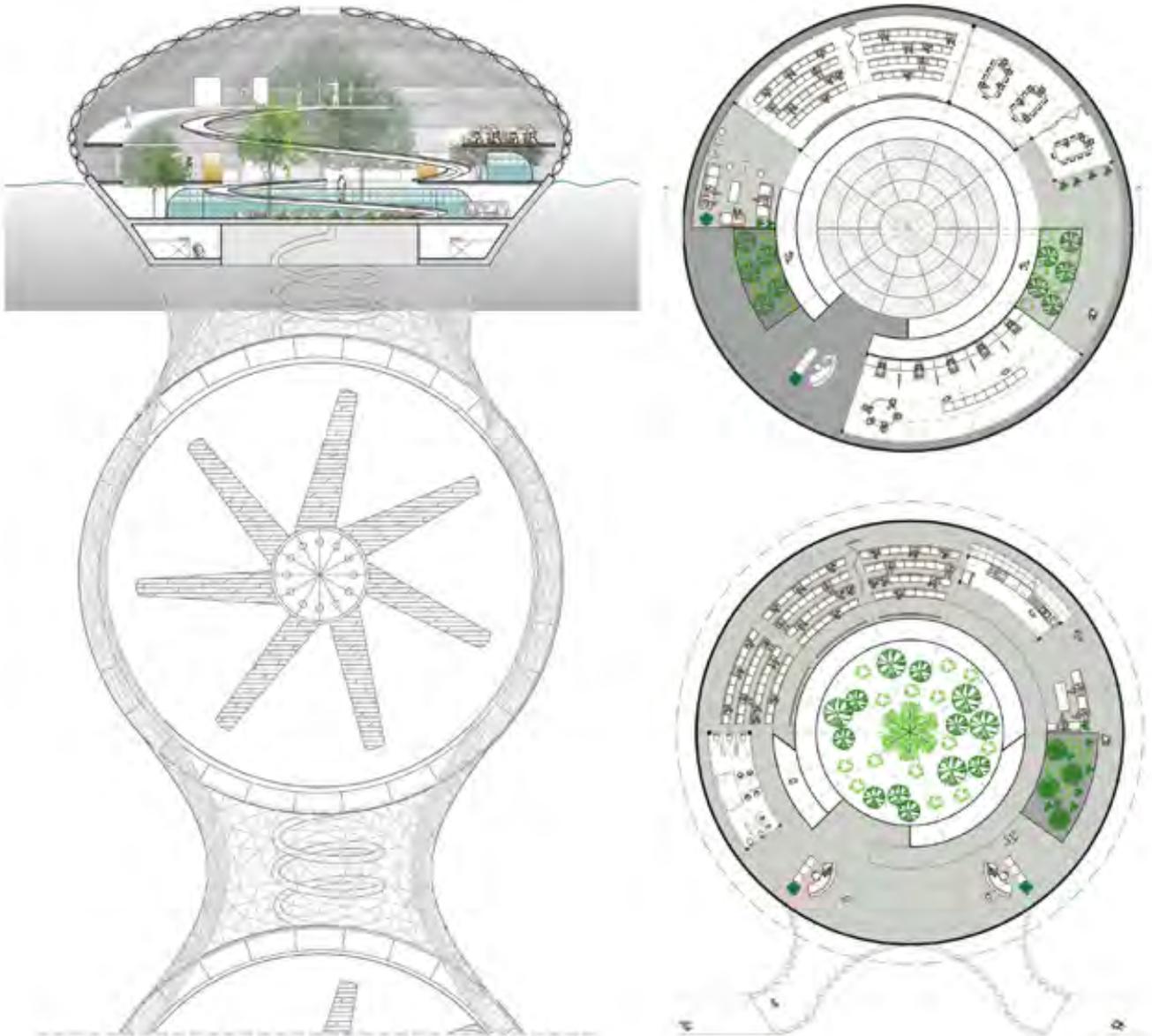
Η παρούσα διπλωματική εργασία εστιάζεται στην ανάπτυξη ενός σχεδιαστικού μοντέλου παραγωγής πράσινης ενέργειας από τη θάλασσα, με στόχο την κάλυψη των αναγκών τουριστικών περιοχών της πόλης της Λεμεσού σε περιόδους υπερφόρτωσης του συστήματος (καλοκαιρινές περιόδους ή περιόδους με αύξηση του εποχιακού πληθυσμού-τουρίστες). Στον καθορισμό του θεματικού πλαισίου που ακολουθήθηκε, έπαιξαν καθοριστικό ρόλο τα έντονα περιβαλλοντικά προβλήματα που παρατηρούνται στις μέρες μας, σε συνδυασμό με την αναγνώριση του καθοριστικού ρόλου που παίζει ο αρχιτέκτονας σε αυτή την πραγματικότητα.

Η απάντηση στα περιβαλλοντικά προβλήματα είναι η όσο το δυνατό μεγαλύτερη αντικατάσταση των ορυκτών καυσίμων από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ), οι οποίες στηρίζονται αποκλειστικά σε στοιχεία της φύσης όπως ο αέρας, ο ήλιος και το νερό. Μέσα από τη συγκεκριμένη εργασία στοχεύεται η ένταξη ενός σημαντικού ποσοστού από ΑΠΕ στο ενεργειακό ισοζύγιο της Κύπρου, αρκετό για να καλύψει την αυξημένη ζήτηση ενέργειας κατά τους καλοκαιρινούς μήνες και ταυτόχρονα να βοηθήσει στην προσπάθεια ευαισθητοποίησης των πολιτών γύρω από το περιβαλλοντικό πρόβλημα. Παράλληλα προσδοκεί στη δημιουργία μιας νέας όψης για την πόλη της Λεμεσού, ενός είδους οπτικού φιλτραρίσματος από διάφορες μονάδες-χώρους που να εμπερικλείουν συστήματα ΑΠΕ.

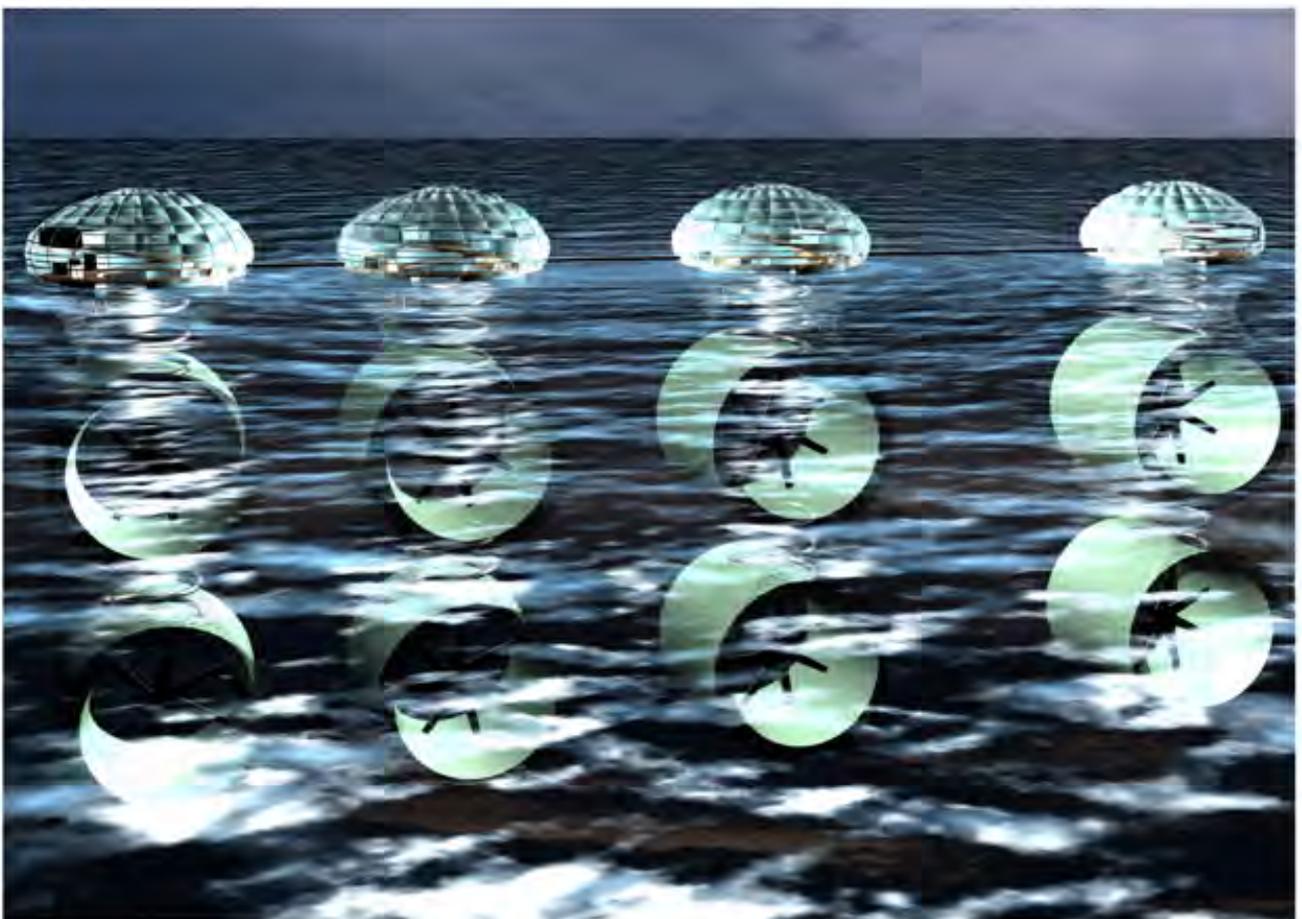
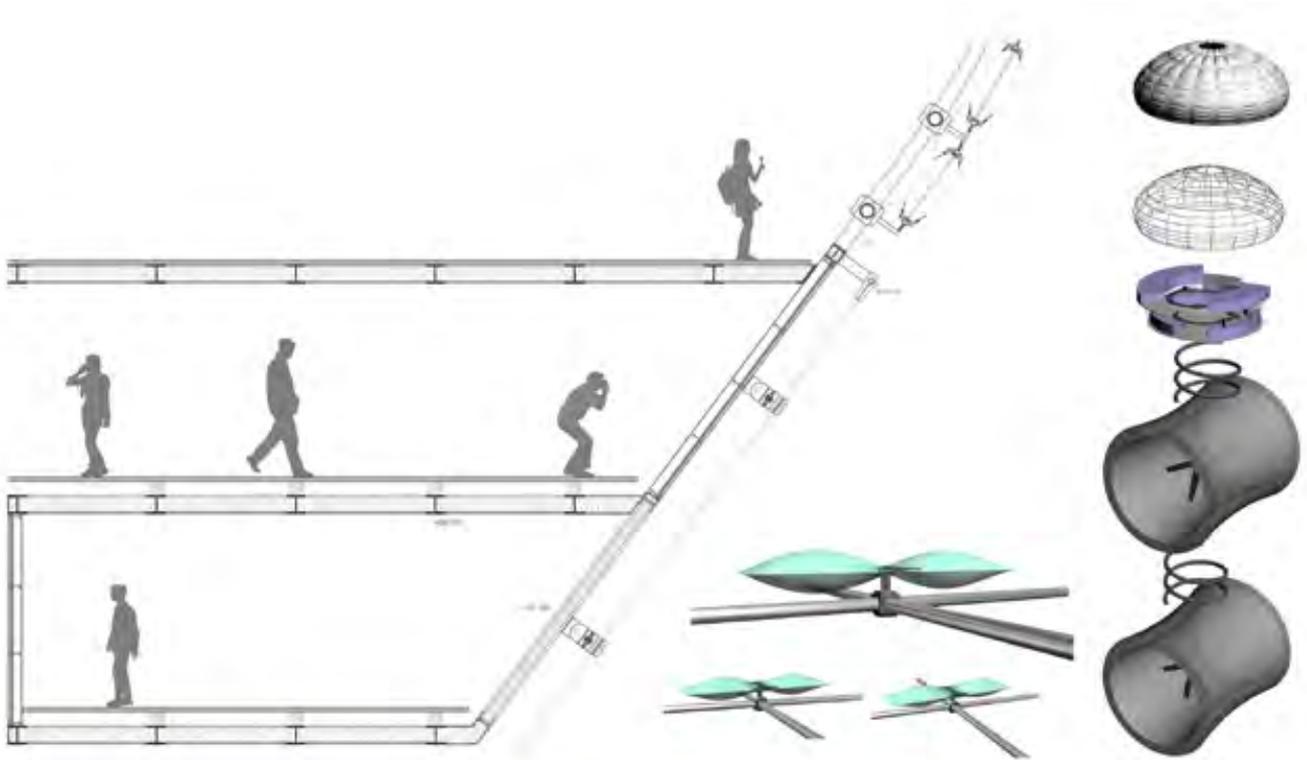
Η επιλογή του lunar energy, ως το κατάλληλο σύστημα παραγωγής ενέργειας από τα κύματα, προέκυψε τόσο από το βαθμό αποτελεσματικότητας του, όσο και από την ιδιαίτερη μορφολογία που παρουσιάζει ως αυτοτελές σύστημα. Η χαρακτηριστική του μορφολογία παρουσιάζεται ως το κύριο στοιχείο ανάπτυξης ολόκληρης της κατασκευής, ενώ παράλληλα επηρεάζει τη διαμόρφωση του χώρου και τη διάθρωση των χρήσεων σε αυτόν. Πιο συγκεκριμένα, μια μονάδα προτύπου αποτελείται από δύο τουρμπίνες συνολικής ισχύος 6MW (3MW η κάθε μία) κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας, και από ένα προλειτουργικό χώρο στο άνω μέρος της. Στη προκειμένη περίπτωση εφαρμογής του στη πόλη της Λεμεσού, γίνεται χρήση πέντε τέτοιων μονάδων ούτως ώστε να μπορεί να καλύψει την απαιτούμενη ηλεκτρική ισχύ σε ενέργεια που ανέρχεται στα 28,6 MW. Οι διάφοροι χώροι που αναπτύσσονται στο εσωτερικό, εντάσσονται στα πλαίσια εξυπηρέτησης ερευνητικών κέντρων σε θέματα ενέργειας και θαλάσσιας ζωής. Η μεταξύ τους σύνδεση πραγματοποιείται με μετακινούμενες γέφυρες και ειδικές φυσούνες, ενώ η σταθερότητα τους επιτυγχάνεται με αγκυρώσεις στο έδαφος και ένα περιμετρικό φουσκωτό με αέρα που βοηθά στην άνωση ολόκληρης της κατασκευής. Όλα τα στοιχεία του προτεινόμενου έργου ορίζονται από ένα πνεύμα εφημερότητας, μετακίνησης και μερικής αυτονομίας. Χαρακτηριστικά που προδίδουν την πρόθεση για μια πιο παγκοσμιοποιημένη εφαρμογή του σχεδιαστικού μοντέλου αποδεδειμμένη από τον εκάστοτε χρόνο και τόπο.

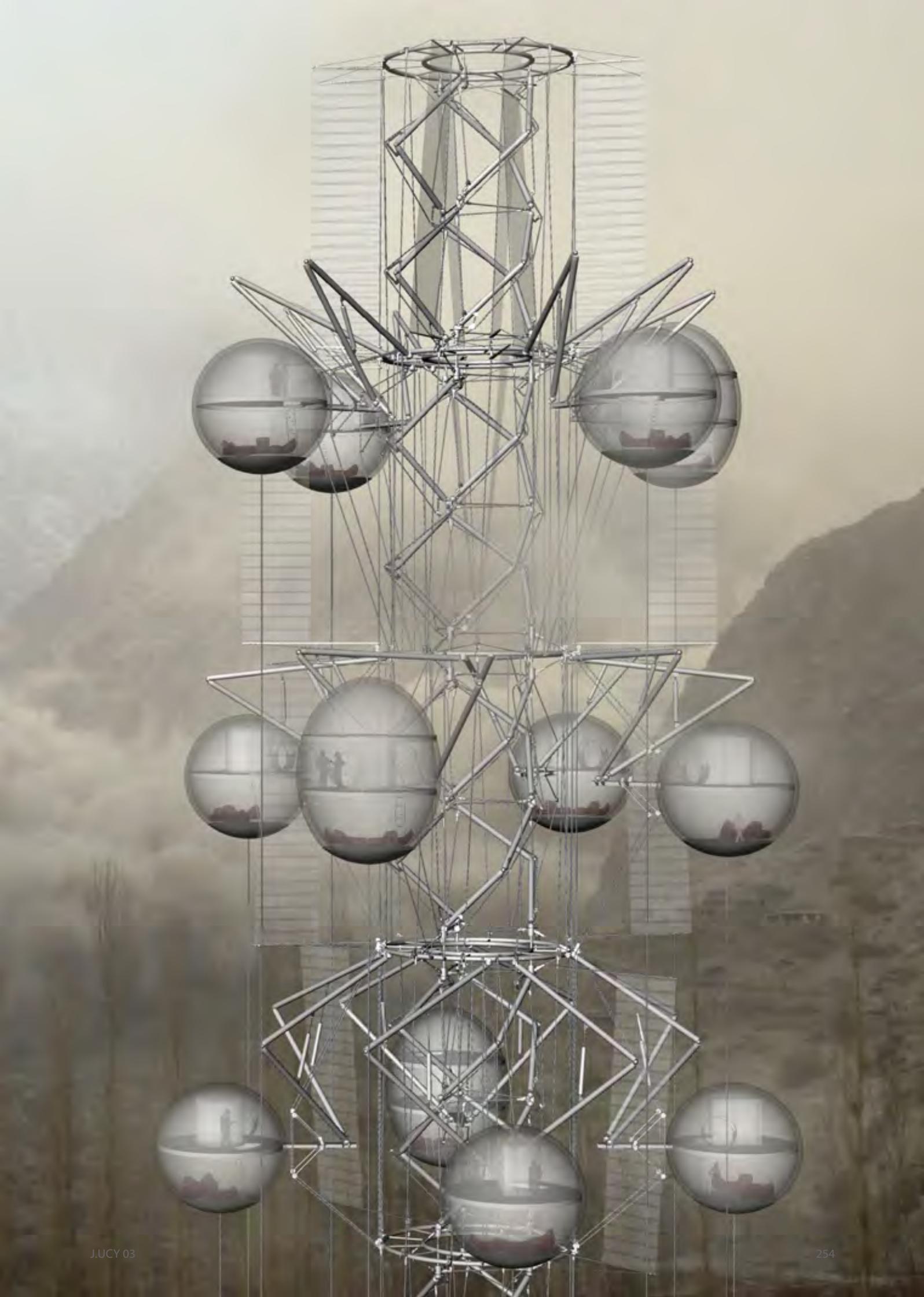
Ο τρόπος και η μεθοδολογία ανάπτυξης της διπλωματικής εργασίας εντάσσεται στην ιδεολογία που στηρίζεται μέσα από το κείμενο «Architectural Research Three Myths and One Model». «Η αρχιτεκτονική είναι μια μορφή γνώσης που μπορεί και πρέπει να αναπτύσσεται μέσω της έρευνας, και μια καλή έρευνα χαρακτηρίζεται από την πρωτοτυπία, τη σημαντικότητα και τη σχολαστικότητα που παρουσιάζει».

RENEWABLE ENERGY PRODUCTION SEA -UNITS | ALEXIA AGATHOKLEOUS

RENEWABLE ENERGY PRODUCTION SEA - UNITS | ALEXIA AGATHOKLEOUS

KINETIC ENERGY ARCHITECTURAL SYSTEMS | MARIA GAVRIEL

The present diploma thesis aims at demonstrating the prospect and the potential that technology provides in architecture, in an era which undergoes vital environmental changes. Various climatic changes and destructions have begun to take place in our planet, phenomena which require immediate need to study or explore. With this occasion, I dealt with the planning of a structure, which can be transported to the affected regions, which may be facing such enormous deficiencies and offer for a specific time the allocation to researchers who study such particular phenomena.

The proposed construction requires certain basic characteristics. For instance, to be carried and assembled easily, to be light enough and to offer flexibility in its mobility, as well as to produce the necessary power to function autonomously. The assignment initiated a general examination of the various kinetic systems that exist and concludes with some basic categories as for the type of mobility which can be produced. There is no doubt that any movement can provide energy but we cannot neglect the solar crises that happens with the greenhouse effect. Consequently, the motion, which this structure would produce should be operated under natural methods such as renewable sources of energy and it has to be used with wind energy. The main consideration though was the method of the motion which could be realized in relation to the structure based on the wind energy.

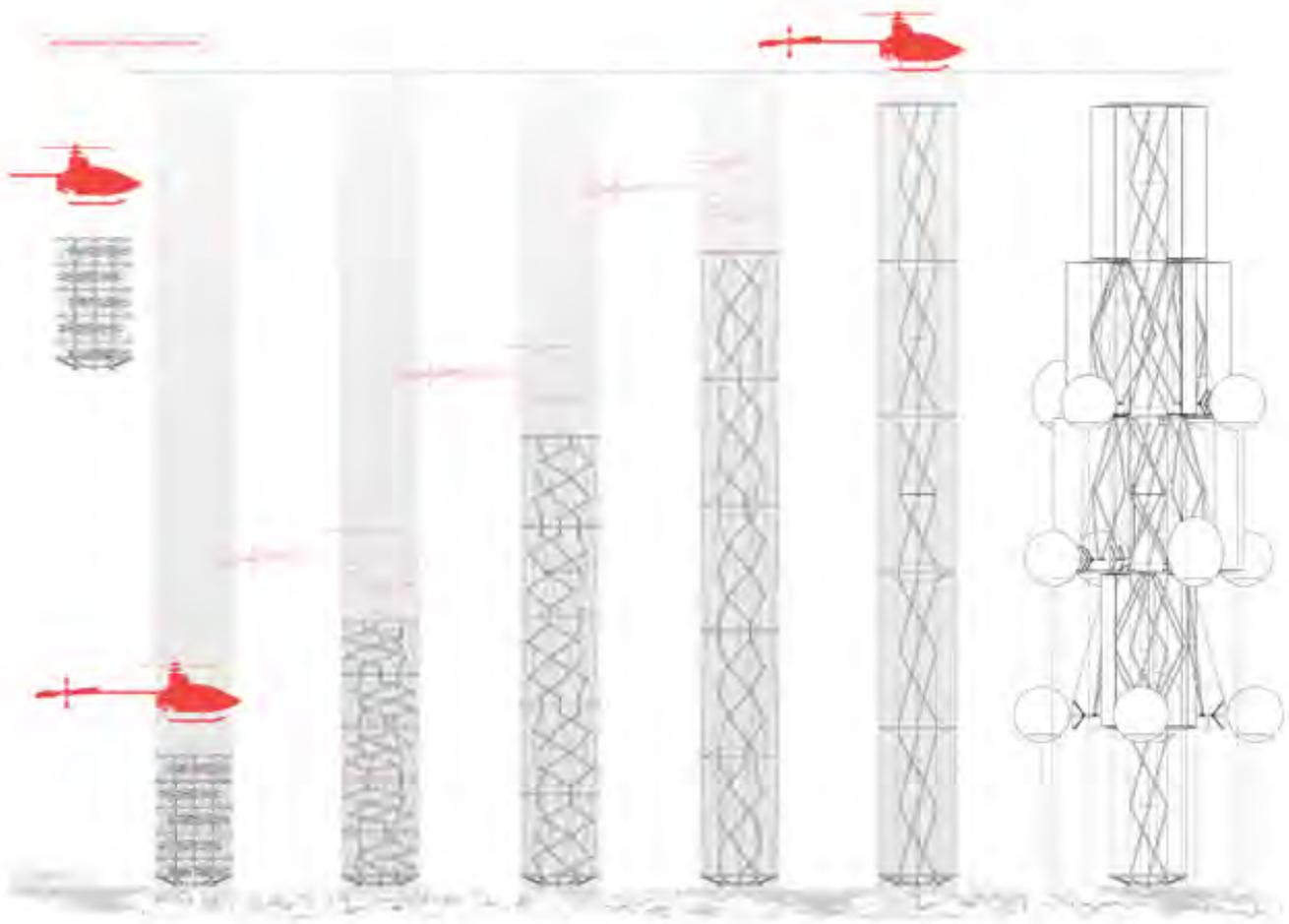
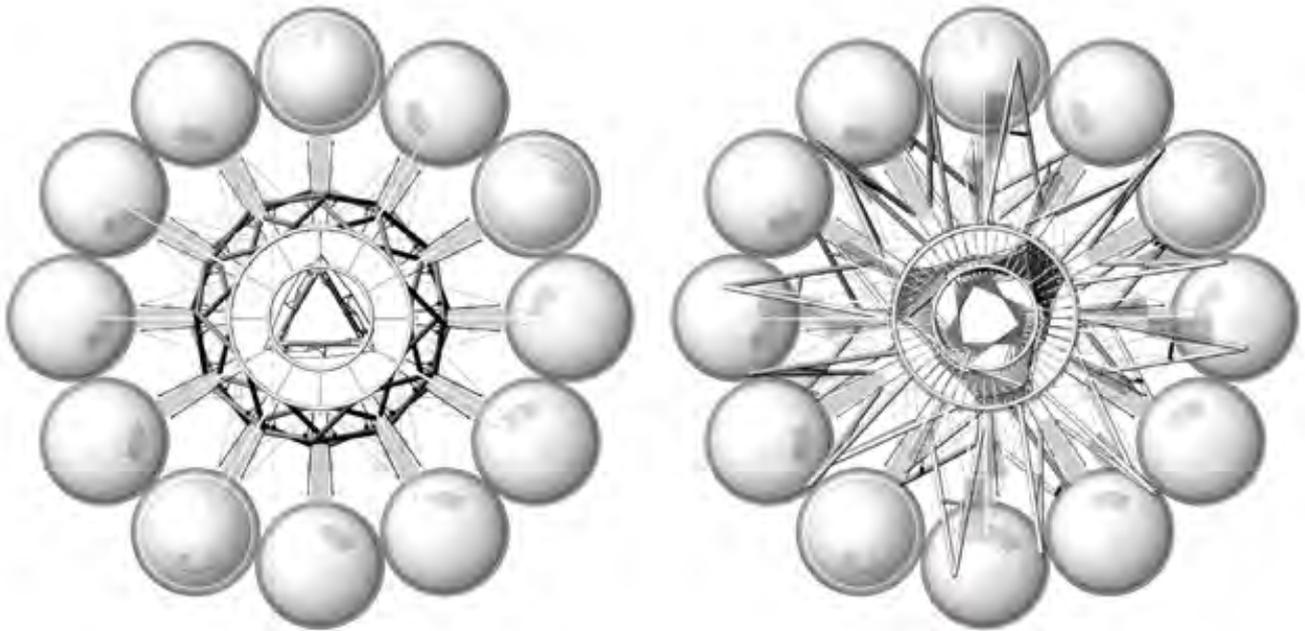
Initially, there were four basic systems that structure this device, which resulted from the analysis of other kinetic structures of wind energy systems and which were also analyzed separately via the parametric design. The development of the kinetic mechanism is based on the structural principles of tensegrity structures. The main reason for choosing these structures lies in the fact that they can be altered kinetically in space and at the same time maintain the balance between tensile and compression elements, while as being light enough and easily assembled. The system's stability against horizontal loads is achieved with grid rings in the construction units and the vertical tensile elements. The remaining parts with the membrane and the allocation capsules are placed and adjusted at the central core of the structure in a way that maintain their initial position so that they do not follow the motion of the core. Particular attention is given to the construction design solutions of the connections of the various elements, whereas the hinges allow the spatial displacements of the systems.

Η παρούσα διπλωματική εργασία έχει ως σκοπό να επιδείξει την προοπτική και τις δυνατότητες που μπορεί να παρέχει η τεχνολογία στην αρχιτεκτονική σε μια εποχή που αντιμετωπίζει σημαντικά περιβαλλοντικά προβλήματα. Διάφορες κλιματολογικές αλλαγές και καταστροφές άρχισαν να συμβαίνουν στον πλανήτη μας, φαινόμενα τα οποία χρήζουν άμεσης ανάγκης για μελέτη και εξερεύνηση. Με αφορμή λοιπόν την πιο πάνω κατάσταση, ασχολήθηκα με το σχεδιασμό μίας κατασκευής, η οποία θα μεταφέρεται κοντά στις περιοχές που αντιμετωπίζουν τέτοιες συνθήκες και θα προσφέρει για ορισμένο χρονικό διάστημα, χώρο διαμονής και μελέτης σε ερευνητές του συγκεκριμένου φαινομένου.

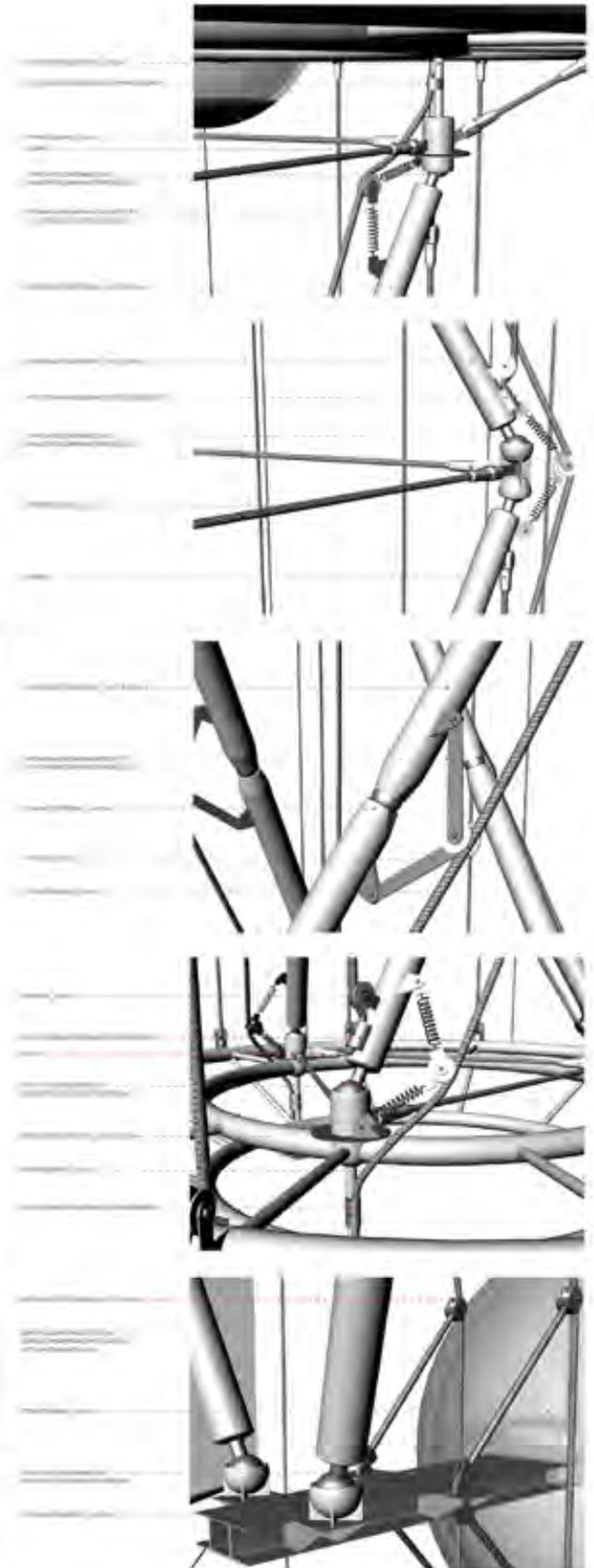
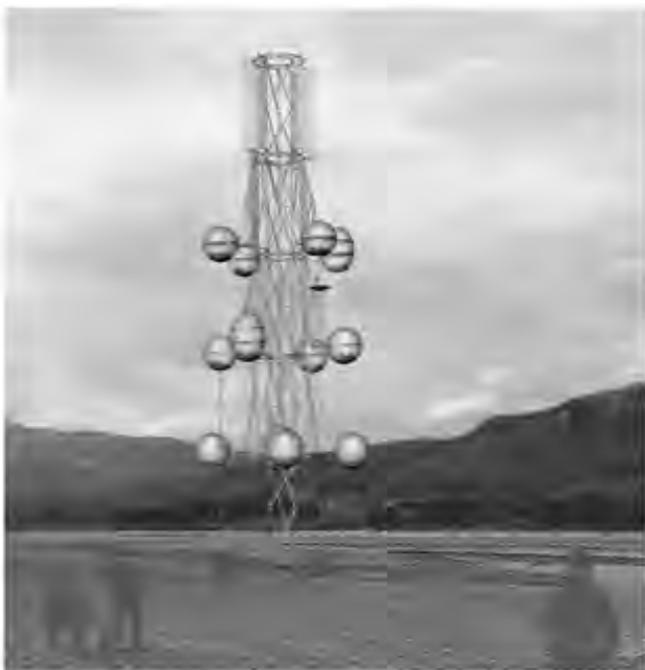
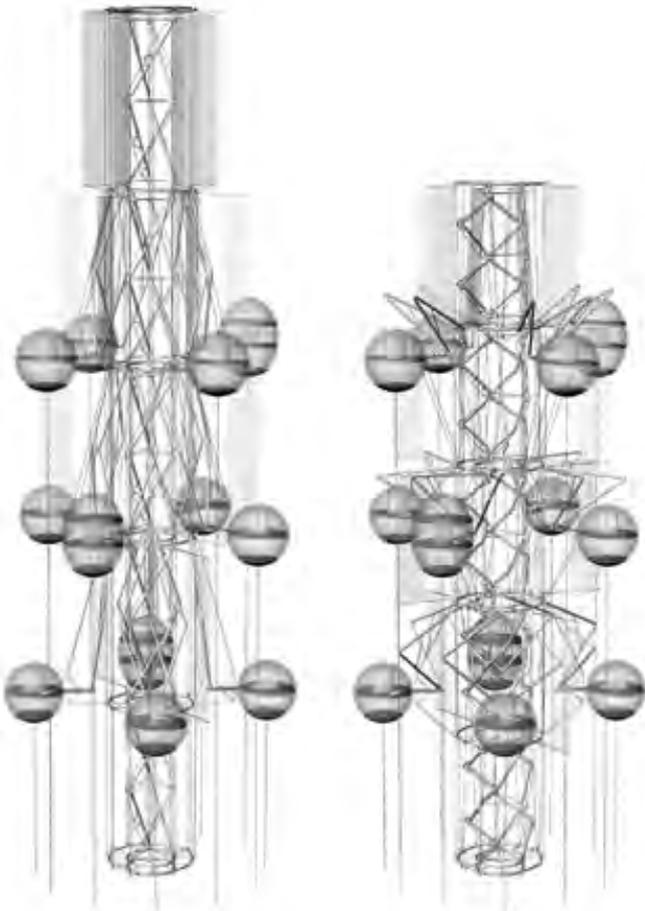
Η κατασκευή αυτή απαιτεί κάποια βασικά χαρακτηριστικά, όπως για παράδειγμα να μπορεί να μεταφέρεται και να στήνεται εύκολα, να είναι ελαφριά, να κινείται καθώς και να παράγει την ενέργεια που χρειάζεται για να λειτουργήσει αυτόνομα. Έτσι η εργασία αυτή ξεκίνησε με μια γενική ανασκόπηση για τα διάφορα κινητικά συστήματα που υπάρχουν, καταλήγοντας σε κάποιες βασικές κατηγορίες ως προς το είδος της κίνησης που μπορούν να παράξουν. Είναι γεγονός ότι οποιαδήποτε κίνηση μπορεί να παράξει ενέργεια, δεν πρέπει να ξεχνάμε όμως και την ενεργειακή κρίση με το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Έτσι λοιπόν, η κίνηση που θα πραγματοποιεί η κατασκευή, θα πρέπει να γίνεται με φυσικές μεθόδους όπως είναι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, για αυτό και επιλέγεται η αιολική ενέργεια που έχει πιο άμεση σχέση με την κίνηση. Κύριος άξονας προβληματισμού αποτέλεσε ο τρόπος με τον οποίο μπορεί να πραγματοποιηθεί η κίνηση σε μία κατασκευή με βάση τον αέρα καθώς επίσης και το πώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατάλληλα η κίνηση για να αξιοποιεί την ενέργεια που παράγει.

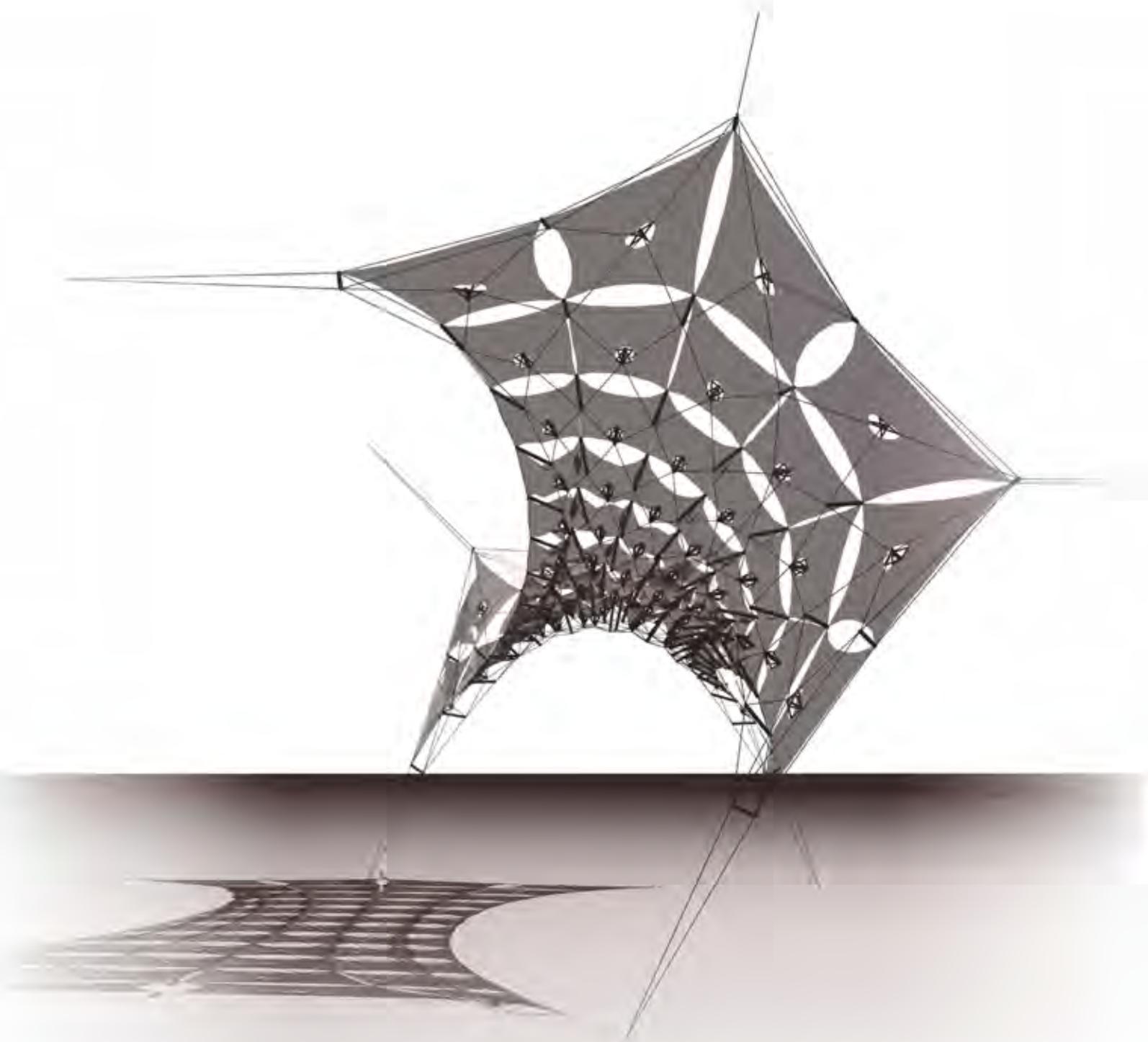
Αρχικά ορίστηκαν τα τέσσερα βασικά συστήματα που διαμορφώνουν την κατασκευή, τα οποία προέκυψαν από την ανάλυση άλλων κινητικών κατασκευών από αέρα και αναλύθηκαν ξεχωριστά μέσω του παραμετρικού σχεδιασμού. Η ανάπτυξη και ο σχεδιασμός του κινητικού τμήματος της κατασκευής απορρέει από την κατασκευαστική δομή των εφελκυσμένων κατασκευών "tensegrity". Ο κύριος λόγος επιλογής των εφελκυσμένων κατασκευών έγκειται στο γεγονός ότι μπορούν να μεταβάλλονται κινητικά στο χώρο διατηρώντας την ισορροπία μεταξύ εφελκυσμένων και θλιβόμενων στοιχείων, ενώ ως κατασκευές μπορούν να θεωρηθούν αρκετά ελαφριές και εύκολα συναρμολογίσιμες. Η ευστάθεια του συστήματος έναντι οριζόντιων φορτίων ανέμου επιτυγχάνεται μέσω δικτυωματικών δακτυλίων στα άκρα των κατασκευαστικών μονάδων και κάθετων εφελκυσμένων στοιχείων. Περιμετρικά του συστήματος αυτού, τοποθετούνται τα υπόλοιπα συστήματα με τα πανιά και τις κάψουλες διαμονής ενώ αξίζει να σημειωθεί ότι οι κάψουλες προσαρμόζονται στον κεντρικό κορμό με τρόπο που να διατηρούν σταθερή την αρχική τους θέση, να μην ακολουθούν δηλαδή την κίνηση του κορμού. Ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στις κατασκευαστικές λύσεις των ενώσεων διαφόρων στοιχείων όπου πρόκειται για αρθρώσεις που επιτρέπουν χωρικές μετακινήσεις στο σύστημα.

KINETIC ENERGY ARCHITECTURAL SYSTEMS | MARIA GAVRIEL

KINETIC ENERGY ARCHITECTURAL SYSTEMS | MARIA GAVRIEL

INTER-RESPONSIVE ARCHITECTURAL ADAPTIVE SYSTEM | TASOS IOANNOU

If we consider architecture as an object that is represented in space, then architects are largely concerned with geometry and the field of mathematics. Through the history there have been different architectural styles that seemed to represent (the logic of) each period in an attempt to resolve an issue. Our era can be characterized as the information age, which may be also considered as a tool for an architect. The buildings that act as a fundamental basis to the information can be described as "smart buildings" or "kinetic architecture", and are commonly referred to as interactive and responsive environments.

This thesis deals with how the concepts of "interactive" and "responsive" environments can comply with a system that is able to adapt and respond to various changes and a need of space, through the processes of "morphogenesis". In this process the role of the material is vital. A recent research based on existing theories and experiments has shown that the membrane is an interesting material, which can easily adapt to various changes transferring also information while provoking interaction between its support system.

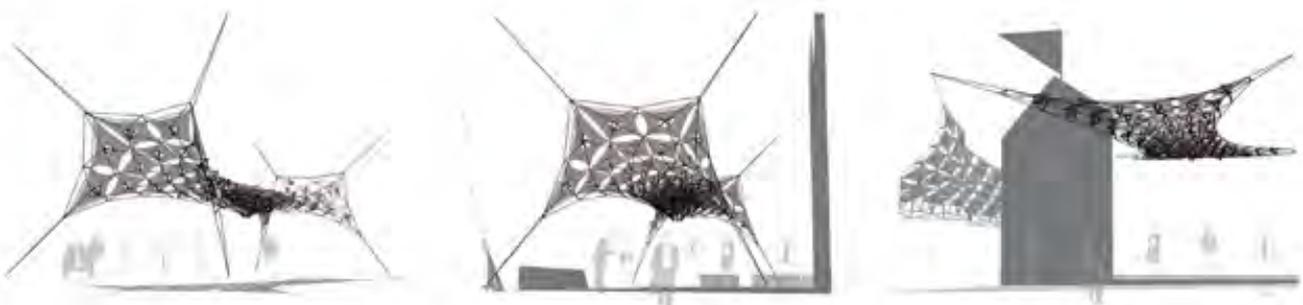
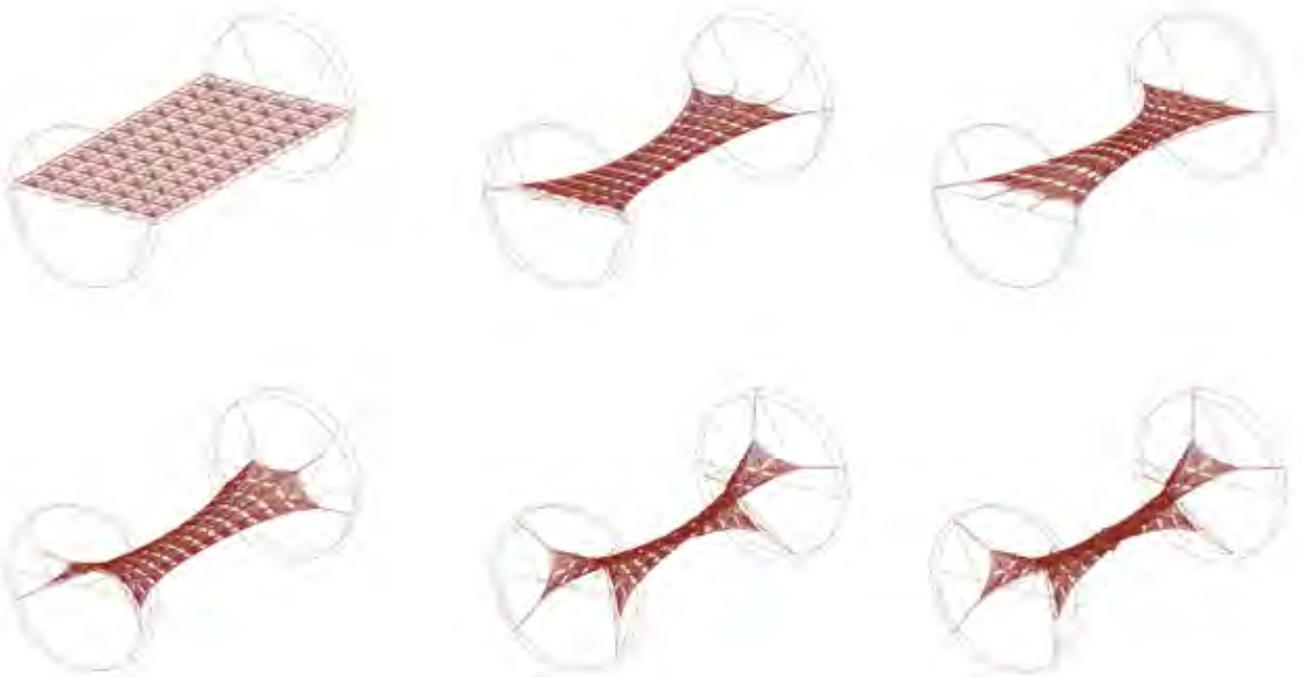
The membrane and its properties, as a main ingredient to carry tensile loads, can expand the potential form of the element by changing the mounting point of the formulation and rotation. Therefore the structural element is then divided into small units creating a dual system of membranes and a Cable net connected to it, resulting to an increase or decrease of intensity of each unit during the moving process, depending on each position in the overall system. In the initial stages, the possible forms this tensile structure can take are physically and digitally investigated, whilst with the aid of the "productive algorithms" the various changes resulting to the overall system are controlled by varying the tension accordingly (locally). The purpose of this system is to achieve the most even distribution of tension to all points of construction for optimum static performance in the various changes in loads.

Αν δούμε την αρχιτεκτονική ως ένα αντικείμενο, που εκπροσωπείται στο χώρο, οι αρχιτέκτονες σε μεγάλο βαθμό ασχολούνται με τη γεωμετρία και ένα τομέα των μαθηματικών για να καταλήξουν και να κατανοήσουν την τελική μορφή αυτού του αντικειμένου. Μέσα από την ιστορία φαίνονται διαφορετικές αρχιτεκτονικές τεχνολογίες, οι οποίες παρουσιάζουν την λογική της κάθε περιόδου για επίλυση των διαφορετικών προβλημάτων. Η εποχή μας χαρακτηρίζεται ως η εποχή της πληροφορίας, η οποία γίνεται εργαλείο για τον αρχιτέκτονα. Τα κτίρια τα οποία αποτελούν αναφορές για την πληροφορία χαρακτηρίζονται σαν «έξυπνα κτίρια», και αναφέρονται συνήθως σε "interactive" και "responsive" περιβάλλοντα.

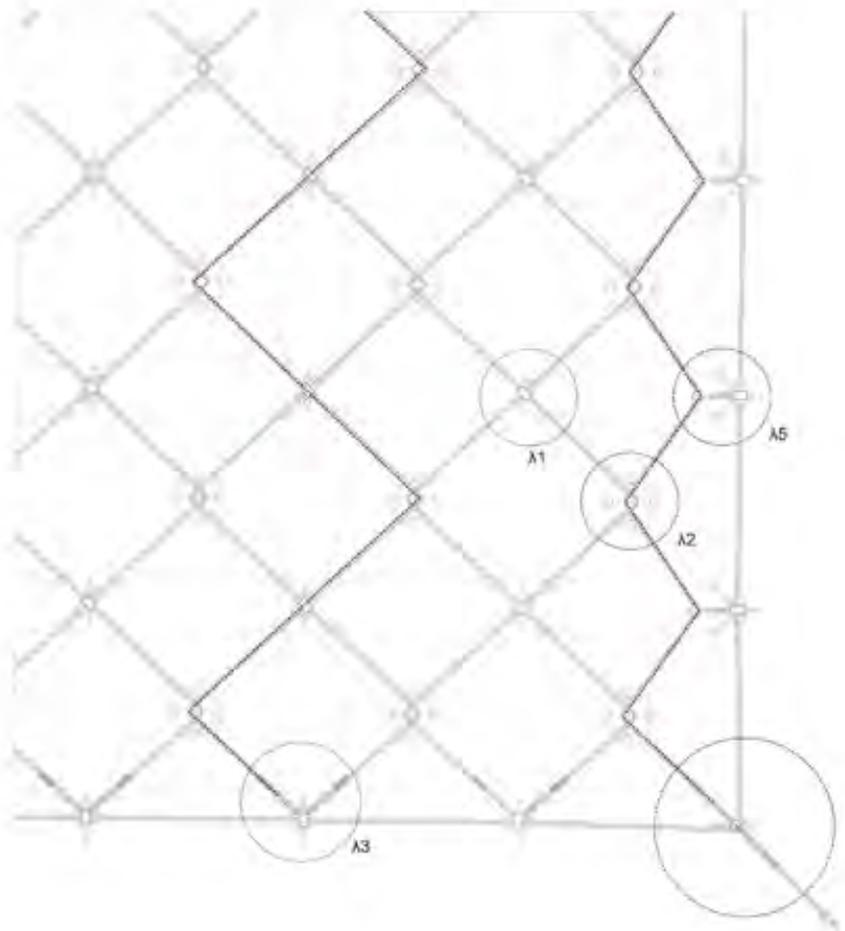
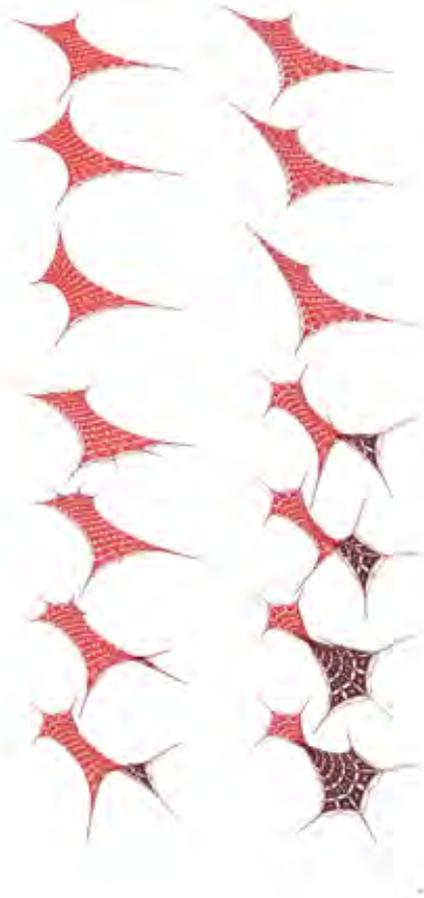
Η μελέτη αυτή ασχολείται με το πώς οι έννοιες "interactive" και "responsive", μέσα από τις διαδικασίες της «μορφογένεσης» εντάσσονται σε ένα σύστημα που θα μπορεί να προσαρμόζεται και να ανταποκρίνεται στις διάφορες μεταβολές και ανάγκες ενός χώρου. Στη διαδικασία αυτή σημαντικός είναι και ο ρόλος του υλικού. Μετά από μια σύντομη διερεύνηση σε υφιστάμενες θεωρίες και πειράματα, η μεμβράνη παρουσιάζεται σαν ένα ενδιαφέρον υλικό, το οποίο μπορεί εύκολα να προσαρμοστεί σε διάφορες μεταβολές και ταυτόχρονα να μεταφέρει την πληροφορία και να προκαλεί διάδραση μεταξύ των στηρίξεων της.

Έχοντας σαν βασικό συστατικό την μεμβράνη και τις ιδιότητες της να μεταφέρει φορτία εφελκυσμού, διευρύνονται οι δυνατότητες μορφής του στοιχείου με την μεταβολή των σημείων στήριξης της, τη χάραξη και περιστροφή της, ακολούθως υποδιαιρείται σε μικρές μονάδες και δημιουργείται ένα δυαδικό σύστημα από μεμβράνες και συρματόσχοινα που ενώνονται μεταξύ τους με μια ράβδο, η οποία μπορεί να ελέγχει τα σημεία στήριξης των τεσσάρων μικρών μονάδων που ενώνονται σε αυτή και μετακινώντας τα να αυξήσει ή να μειώσει την ένταση της κάθε μονάδας ανάλογα με τη θέση της στο συνολικό σύστημα. Στα πρώτα στάδια ελέγχονται οι πιθανές μορφές που μπορεί να πάρει η εφελκυσόμενη αυτή κατασκευή ενώ στη συνέχεια με τη βοήθεια «Παραγωγικών Αλγορίθμων» ελέγχονται οι διάφορες μεταβολές που προκύπτουν στο συνολικό σύστημα με τη μεταβολή της έντασης τοπικά. Σκοπός αυτού του συστήματος είναι η όσο πιο δυνατή ομοιόμορφη κατανομή της έντασης σε όλα τα σημεία της κατασκευής, για βέλτιστη στατική απόδοση της κατασκευής στις διάφορες μεταβολές των φορτίων.

INTER-RESPONSIVE ARCHITECTURAL ADAPTIVE SYSTEM | TASOS IOANNOU

INTER-RESPONSIVE ARCHITECTURAL ADAPTIVE SYSTEM | TASOS IOANNOU

TECHNOLOGICAL LAYERING | KONSTANDINA HAJDICOSTA

The research centers on meanings such as layering and transparency within the viewpoint of architecture. Two terms directly linked to each other, they can perform as a technique for developing a design process. At the same time they can affect a user's personal perception of space. Therefore, the design study aimed at achieving these characteristics. Transparency, which contributed in the formation of the whole project, is considered one of the research main terms. Hence, given the fact that it can render multiple variations, transparency may also affect the degree and nature of layering. Firstly it was necessary to examine the construction materials depending on their ability in producing transformable architectural environments. After filtering materials the final choice set the glass on top as the ideal one, always in respect to the original objectives.

The more specific concern relates to the layering within a building and the use of glass as the basic tool for achieving this. As known, glass has several applications that are not limited to the architectural field. Nevertheless, focusing on its use as a design material, it can easily be understood that it's possible for it to provide the construction triptych: load bearing – envelope – experiential. In addition, glass supplements the requested space versatility that leads to the generation of a so called series of spaces perceived synchronically through layering. The qualities of glass mentioned above, are presented through selected architectural examples and tables that summarize the material's possible application.

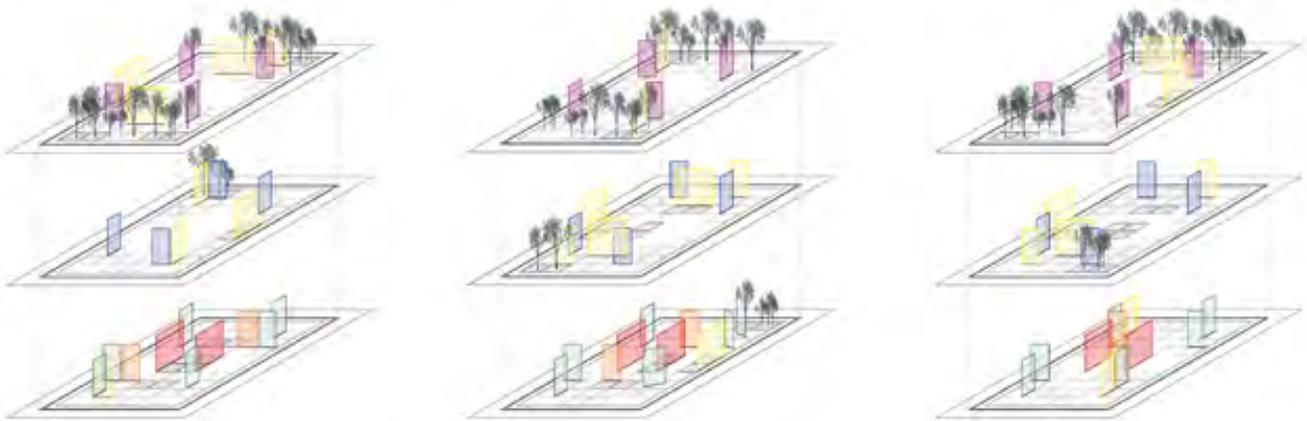
The design scenario development includes three basic intentions. Layering- for the spatial coexistence of various environments, glass- for creating changing experience, and finally the mixing of the two throughout a simultaneous spacetime alteration. Thus the result of the construction model will ultimately lead to the creation of a hybrid space, able to shift user's perception. Significant part of the research was the choice of pedestrians to be the users of the new proposal. The act of walking is linked with many aspects of human activity. Also it is considered to be a basic tool with which human beings experience the perceptive changes within the urban environment. For this reason it was necessary to study investigations on pedestrians' behavior and possible elements that may alter their perception.

Η έρευνα επικεντρώνεται στις έννοιες της διαστρωμάτωσης και της διαφάνειας μέσα από τον φακό της αρχιτεκτονικής. Δύο στοιχεία άμεσα συνδεδεμένα, μπορούν να λειτουργήσουν ως μια τεχνική ανάπτυξης σχεδιαστικής διαδικασίας και ταυτόχρονα να επιφέρουν μεταβολές στην προσωπική αντίληψη του χρήστη για το χώρο. Συνεπώς, απώτερος στόχος της σχεδιαστικής μελέτης ήταν η επίτευξη των πιο πάνω χαρακτηριστικών. Η διαφάνεια λοιπόν, ως μια από τις βασικότερες έννοιες πάνω στην οποία κτίστηκε η ανάπτυξη της έρευνας, μπορεί μέσα από τις διακυμάνσεις που προσφέρει να επηρεάσει το βαθμό και τη φύση της διαστρωμάτωσης. Σε πρώτο στάδιο, κρίθηκε απαραίτητη η διερεύνηση των κατασκευαστικών υλικών, με γνώμονα τη δυνατότητα τους να παράγουν μεταβαλλόμενα αρχιτεκτονικά περιβάλλοντα. Μέσα από το φιλτράρισμα των υλικών έγινε καταληκτική επιλογή του γυαλιού ως το ιδανικότερο, αναφορικά πάντοτε με τους αρχικούς στόχους της εργασίας.

Ο ειδικότερος προβληματισμός αφορά την κτιριακή διαστρωμάτωση και βασικό εργαλείο επίτευξης της τη χρήση του γυαλιού. Όπως είναι γνωστό οι εφαρμογές του υλικού αυτού είναι αρκετές και δεν περιορίζονται μόνο στον τομέα της αρχιτεκτονικής. Παρόλα αυτά, αν εστιάσει κανείς στην χρήση του ως ένα υλικό σχεδιασμού τότε εύκολα μπορεί να αντιληφτεί ότι είναι δυνατό να εξασφαλίσει στην κατασκευή το τρίπτυχο: μεταφορά φορτίων-πλήρωση-βιωματική εμπειρία. Επιπρόσθετα συμπληρώνει το ζητούμενο της μεταβλητότητας στο χώρο και άρα την ανάπτυξη συγχρονικής σειράς χώρων μέσω της διαστρωμάτωσης. Οι ιδιότητες αυτές του γυαλιού παρουσιάζονται στη συνέχεια μέσα από επιλεγμένα παραδείγματα και πίνακες που συνοψίζουν τους πιθανούς τρόπους εφαρμογής του.

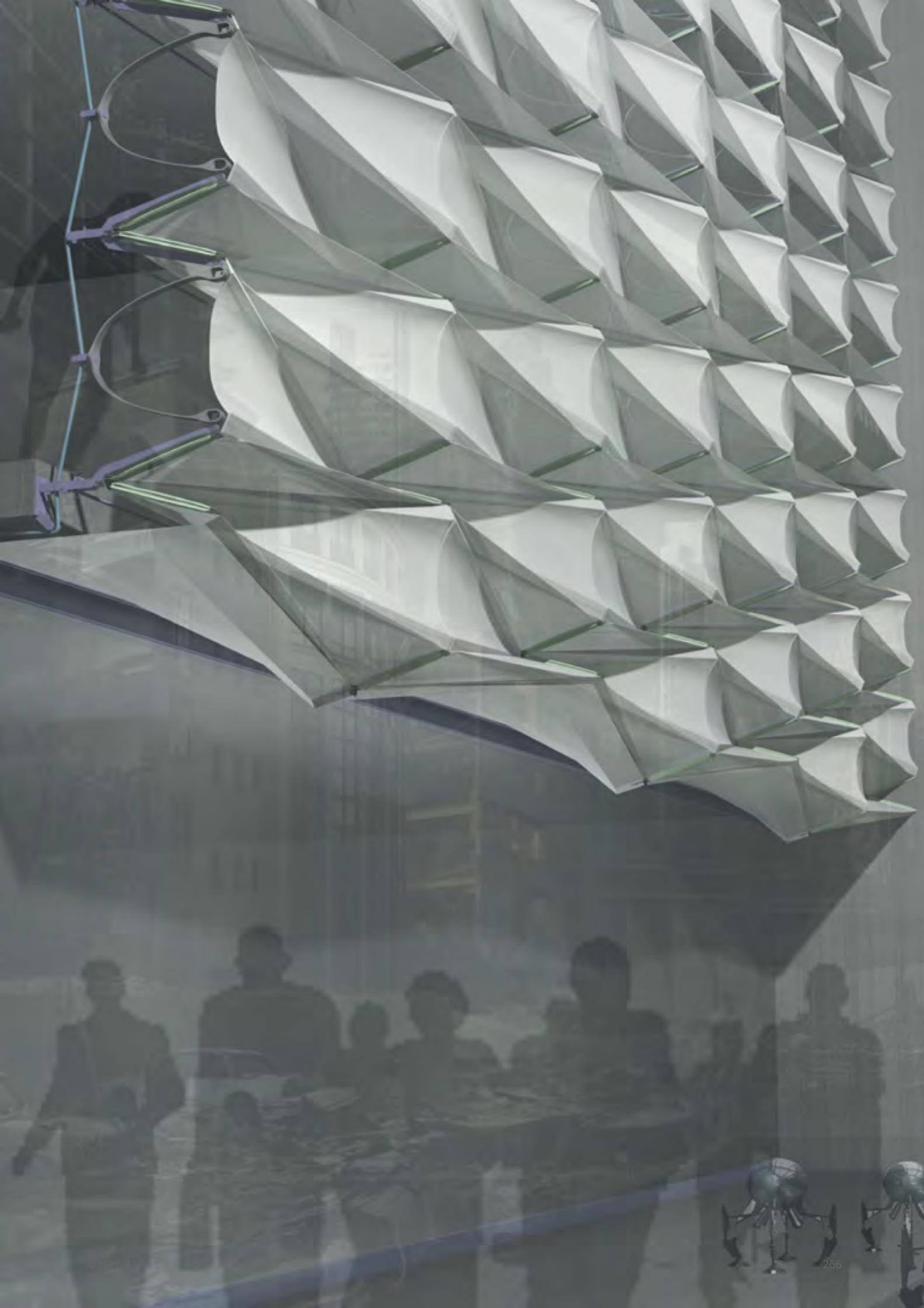
Η ανάπτυξη του σχεδιαστικού σεναρίου συμπεριλαμβάνει τρεις βασικές προθέσεις. Τις διαστρωματώσεις για την χωρική συνύπαρξη διαφορετικών περιβαλλόντων, το γυαλί για τη δημιουργία μεταβαλλόμενης εμπειρίας και τέλος την ανάμειξη των δύο μέσω παράλληλης χωρο-χρονικής μεταβολής στοιχείων. Έτσι το αποτέλεσμα του κατασκευαστικού μοντέλου θα οδηγεί εν τέλει σε ένα υβριδικό χώρο ικανό να μεταβάλει την αντίληψη του χρήστη στο εσωτερικό του. Σημαντικό μέρος της έρευνας ήταν η επιλογή εστίασης στους πεζούς ως χρήστες της νέας επέμβασης. Το περπάτημα είναι συνυφασμένο με πολλές πτυχές της ανθρώπινης δραστηριότητας και βασικό μέσο με το οποίο ο άνθρωπος βιώνει τις αισθητήριες μεταβολές εντός του αστικού περιβάλλοντος. Για το λόγο αυτό θεωρήθηκε επίσης απαραίτητη η μελέτη που αφορά τόσο την καταγραφή συμπεριφορών των πεζών όσο και των πιθανών παραγόντων που μεταβάλλουν την αντίληψη τους.

TECHNOLOGICAL LAYERING | KONSTANDINA HAJDICOSTA

TECHNOLOGICAL LAYERING | KONSTANDINA HAJDICOSTA

[ADD] ACTIVE SURFACE | NIKI NICOLAOU

The research focuses on the relationship between the human and the environment through interactive architectural elements. It explores in architectural terms, in detail the relationship between inside and outside, and proposes the development of a kinetic envelope system. The envelope is defined as an architectural technological filter, which through an artificial intelligence produces complex organic relationships between the environment and its user.

The ultimate aim of the design study is to propose an architectural technological filter that regulates the comfort of indoor environment in relation to the thermally changing external environment, while consolidating and / or separating each of the filter's sides. The light control is achieved through the folding of the two types of membranes that differ in their degree of transparency. The regulation of air is achieved through openings that transform the envelope into a porous surface. In addition to its contribution to energy efficiency this architectural technological filter, transforms the transparency relationship between inside and outside, when the surfaces fold to adjust to certain conditions. Generally, the architectural technological filter in the form of an envelope, is defined as the entity that tries to manage both sides that are related to the external natural flows and the use of space, by the human factor.

Each unit consists of pairs of compression members, the tensile element acting like a tendon and a third elastic element that bends under the influence of the tendon (tension member / cable), whose section is mechanically connected in its weak axis on the main perpendicular direction of the unit's plane. Basically every unit forms a closed loop of four controlled joints (4-bar mechanism).

The activation of the system is developed through the reduction of the cable's length, which causes deformation to the bending member, which in turn moves the compression members responsible for the unfolding of the surfaces with higher transparency. For the reverse movement (folding inward) the system is activated via tensile elongation of the primary component, supported by the corresponding mechanical energy accumulated in the main bending members. The vertical chain arrangement of the units produce a surface system with the addition of horizontal tension elements (cables) that unite the vertical bodies. The entire system takes the form of a network, whose stability is generally based on the prestressing of the tension elements and the peripheral supports.

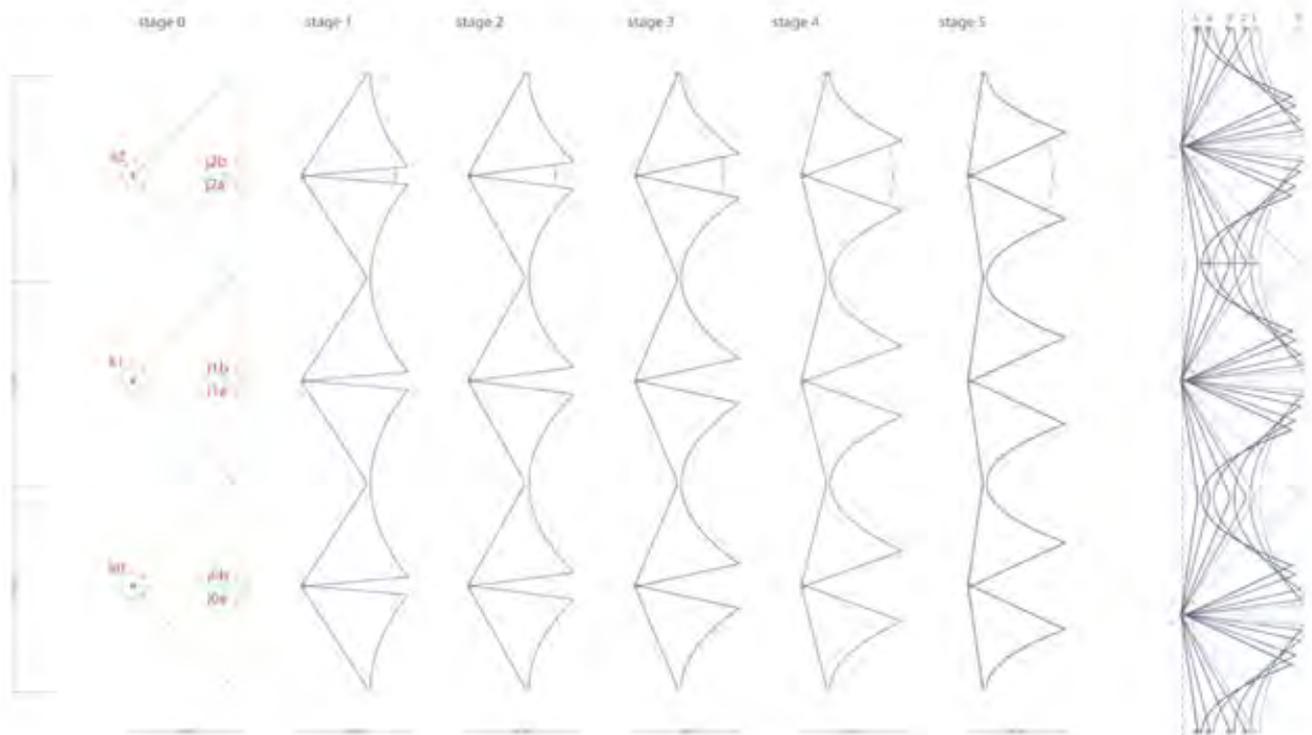
Η έρευνα εστιάζει το ενδιαφέρον της στη σχέση του ανθρώπου με το περιβάλλον του, μέσα από διαδραστικά αρχιτεκτονικά στοιχεία. Διερευνά λεπτομερώς τις σχέσεις μεταξύ μέσα και έξω και αναπτύσσει ένα σύστημα αυτόνομου κινητικού κελύφους. Το κέλυφος ορίζεται ως τεχνολογικό φίλτρο το οποίο μέσω μιας τεχνητής ευφυΐας παράγει πολύπλοκες οργανικές σχέσεις μεταξύ περιβάλλοντος και χρήστη.

Ο απώτερος στόχος της σχεδιαστικής μελέτης είναι η πρόταση για ένα τεχνολογικό φίλτρο το οποίο ρυθμίζει την άνεση του εσωτερικού περιβάλλοντος από το εξωτερικό θερμικά μεταβαλλόμενο περιβάλλον και ταυτόχρονα ενοποιεί ή/και διαχωρίζει τις κάθε του πλευρές. Η ρύθμιση του φωτός γίνεται μέσω των αναδιπλώσεων δύο τύπων επιφανειών που είναι κατασκευασμένες από μεμβράνες που διαφέρουν στο βαθμό διαφάνειας τους και η ρύθμιση του αέρα γίνεται με ανοίγματα που μετατρέπουν το σύστημα σε πορώδη επιφάνεια. Εκτός από την ενεργειακή του προσφορά το τεχνολογικό αυτό φίλτρο, ενσωματώνεται στο ανθρώπινο περιβάλλον ως αρχιτεκτονικό στοιχείο. Οι αναδιπλώσεις των επιφανειών που συμβαίνουν κατά την προσαρμογή του συστήματος στις ανάλογες εξωτερικές καιρικές συνθήκες, προκαλούν μια μεταβαλλόμενη σχέση μεταξύ μέσα και έξω όσον αφορά τη διαφάνεια του εσωτερικού. Γενικότερα το αρχιτεκτονικό αυτό τεχνολογικό φίλτρο υπό μορφή κελύφους προσδιορίζει μια οντότητα που προσπαθεί να διαχειριστεί την σχέση των φυσικών ροών του εξωτερικού περιβάλλοντος με τον ανθρώπινο παράγοντα που δραστηριοποιείται στο εσωτερικό.

Το σύστημα δομείται από επίπεδες ελαστικές μονάδες, οι οποίες εντάσσονται σε αλυσιδωτή κατακόρυφη διάταξη. Η κάθε μονάδα αποτελείται από ζεύγη θλιβόμενων μελών, το εφελκόμενο στοιχείο που δρα σαν τένοντα και ένα τρίτο στοιχείο που κυρτώνεται ελαστικά με την επίδραση του τένοντα και το οποίο εντάσσεται στην κύρια κάθετη διεύθυνση του επιπέδου με τον ασθενή άξονα της διατομής του. Ουσιαστικά η κάθε μονάδα αποτελεί ένα κλειστό κύκλο τεσσάρων ελεγχόμενων αρθρώσεων.

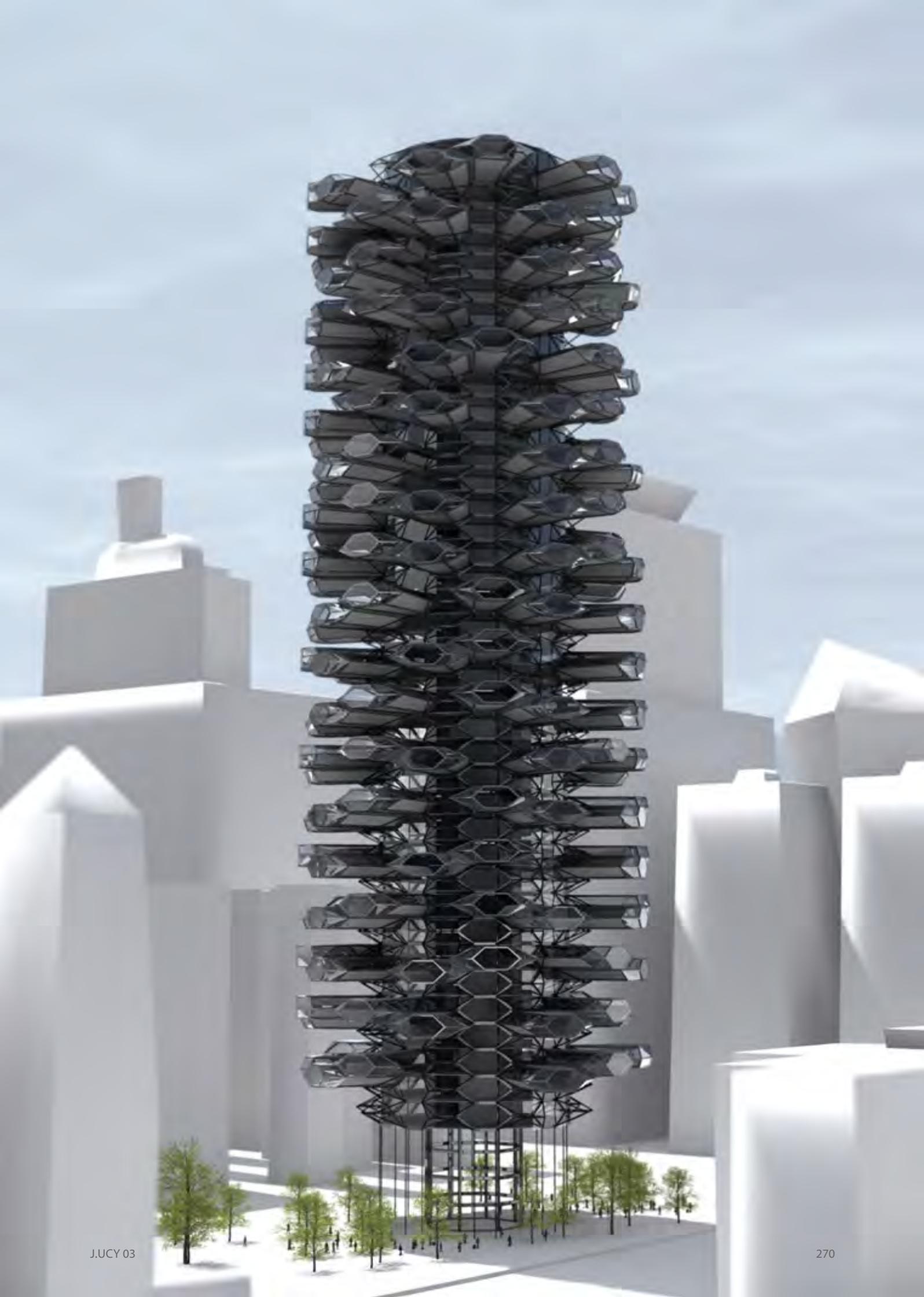
Η ενεργοποίηση του συστήματος αναπτύσσεται με τη μείωση του μήκους του εφελκόμενου στοιχείου που προκαλεί κύρτωση στο κύριο καμπτικό μέλος, το οποίο με τη σειρά του μετακινεί τα θλιβόμενα στοιχεία, υπεύθυνα για το ξεδίπλωμα των επιφανειών με το μεγαλύτερο βαθμό διαφάνειας. Για την αντίστροφη κίνηση (δίπλωμα προς τα μέσα) το σύστημα ενεργοποιείται μέσω επιμήκυνσης του κύριου εφελκόμενου στοιχείου, υποστηριζόμενο από την αντίστοιχη μηχανική ενέργεια που συσσωρεύεται στα κύρια κυρτωμένα μέλη της κατασκευής. Οι κατακόρυφες διατάξεις των μονάδων παράγουν ένα επιφανειακό σύστημα με τη βοήθεια οριζόντιων εφελκόμενων στοιχείων, τα οποία συνενώνουν τους κατακόρυφους φορείς μεταξύ τους. Το συνολικό σύστημα παίρνει την μορφή ενός δικτύου, του οποίου η ευστάθεια κατά κανόνα βασίζεται στην προένταση των εφελκόμενων στοιχείων και τις περιμετρικές στηρίξεις.

[ADD] ACTIVE SURFACE | NIKI NICOLAOU

[ADD] ACTIVE SURFACE | NIKI NICOLAOU

HEX|MOD | CHRISTOS ZANTIS

Hexmod is a project that explores the morphology and feasibility of applying flexible structures in tall buildings, on a functional and constructional level, based on modularity and prefabrication, giving a greater level of customization to the built form from a more performative perspective. The project aimed at creating a structurally efficient and prefabricated method of construction for use in the design of tall buildings.

As the structural necessities needed to be established from the start, it was decided that the prosthetic modules would come in a variety of uses – residential spaces, office spaces, outdoor vegetation and public spaces. Moreover, it was chosen that in order to have a more efficient response to lateral wind loads, the plan view of the building should be circular in shape, in order to distribute the forces acting on it more evenly. Upon comparison of the structural systems applicable in the design of high-rise developments for interior and exterior structures, it was selected to base the prototype on an outrigger interior, but applying a honeycomb-like structure on the exterior, that would serve a dual purpose: to act as the tension-bearing structure bracing the outrigger trusses together, but also to act as a support for the external modules to attach on the main infrastructural building.

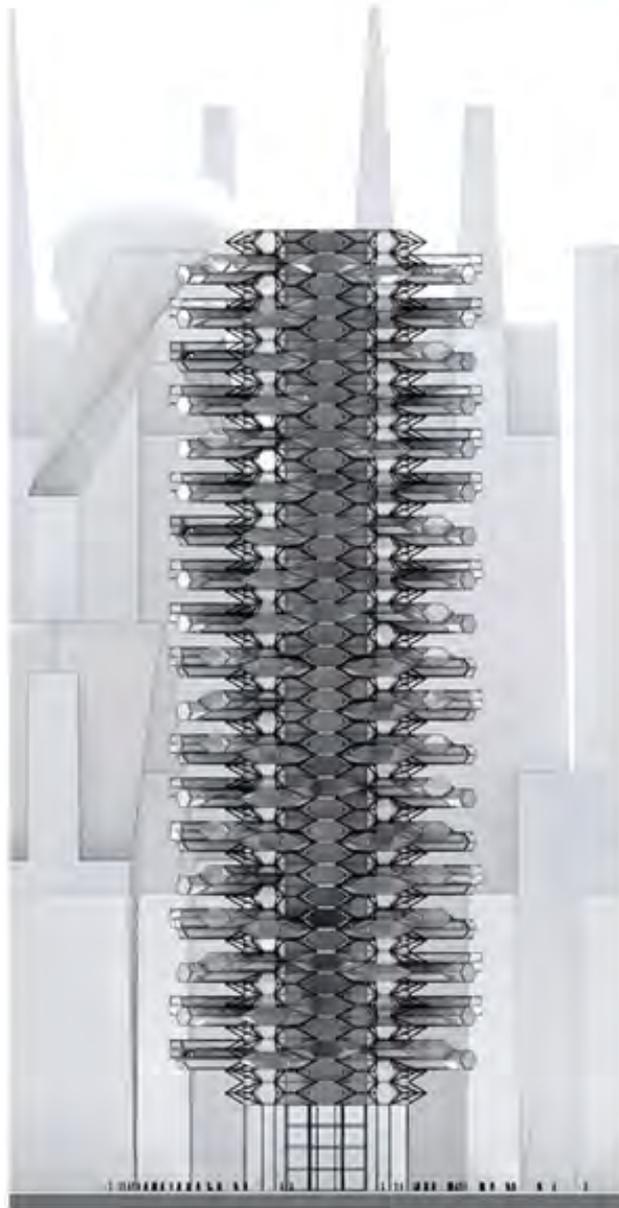
The morphology of the honeycomb structure on the exterior was generated based on a number of factors. The first and foremost set of factors on the selection process was architectural. The search for a morphology that would optimize a number of architectural factors, such as day lighting, natural ventilation, less space consuming connection of independent modules and stronger cross bracing structure (leading to more efficient use of structural material and hence achieve a more light-weight design). By using a hexagonal form, it was possible to pack the plug-in modules more densely, hence making it possible to pack a larger number within the same volume. The length of the modules is variable between 8 and 12m in length, and it is possible to house up to 16 units per floor, residing on a tower of 30m in diameter, with an internal core of 15m in diameter, which houses the vertical circulation of the building and infrastructure of the mechanical systems. The configuration of the tower is entirely modular in sets of 8 floors per outrigger, making it also possible to manufacture and construct the building in an assembled approach.

Το Hexmod είναι μια μελέτη που εξερευνά τη μορφολογία και τη δυνατότητα εφαρμογής ευέλικτων δομών στα ψηλά κτίρια, σε λειτουργικό και κατασκευαστικό επίπεδο, βασισμένη στην προκατασκευή και την τυποποίηση, δίνοντας ένα μεγαλύτερο επίπεδο παραμετροποίησης στην δομημένη μορφή από μια προοπτική που εστιάζεται στην αποδοτικότητα. Η εργασία επιχειρεί να τις συνδυάσει με σκοπό να δημιουργήσει μια δομικά αποδοτική και προκατασκευασμένη μέθοδο δόμησης για χρήση στο σχεδιασμό ψηλών κτιρίων.

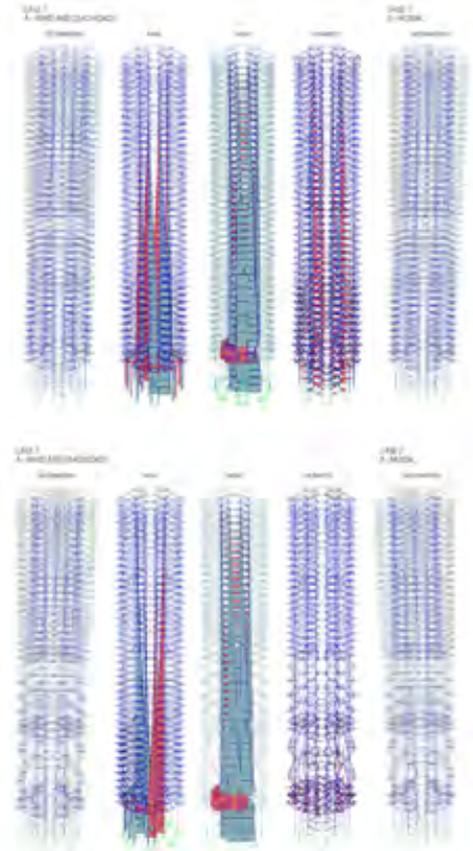
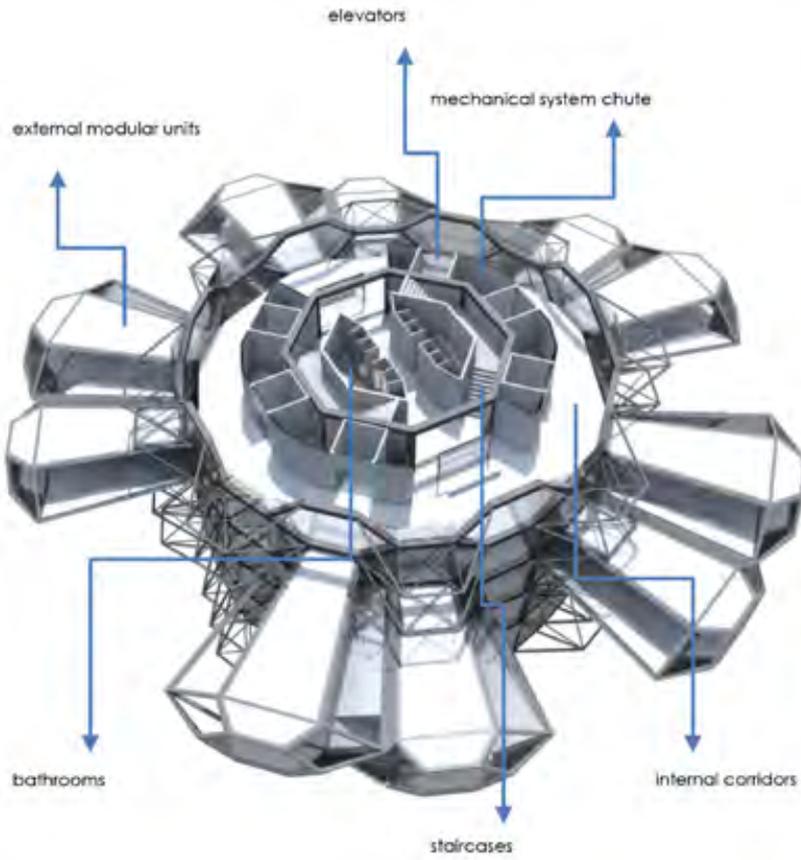
Έχοντας υπόψη ότι οι στατικές προδιαγραφές έπρεπε να ληφθούν υπόψη από την αρχή, αποφασίστηκε ότι οι προσθετικές μονάδες θα ανταποκρίνονταν σε ένα σύνολο χρήσεων: κατοικίες, γραφεία, υπαίθρια βλάστηση και δημόσιοι χώροι. Επιπλέον, για να υπάρχει μία αποδοτική και ομοιόμορφη αντίδραση του κτιρίου στα κάθετα φορτία ανέμου, η κάτοψη του κτιρίου θα έπρεπε να έχει κυκλική μορφή. Μετά από την σύγκριση δομικών συστημάτων που χρησιμοποιούνται στην ανέγερση ψηλών κτιρίων, προτιμήθηκε να βασισουμε το πρωτότυπο σε εσωτερικό outrigger, με κυψελοειδές εξωσκελετό με διπλή χρησιμότητα: ως εφελκυστική δομή που συγκρατεί τα χωροδοκτωμάτα outrigger μεταξύ τους, καθώς και ως στήριξη για τις προσθετικές μονάδες.

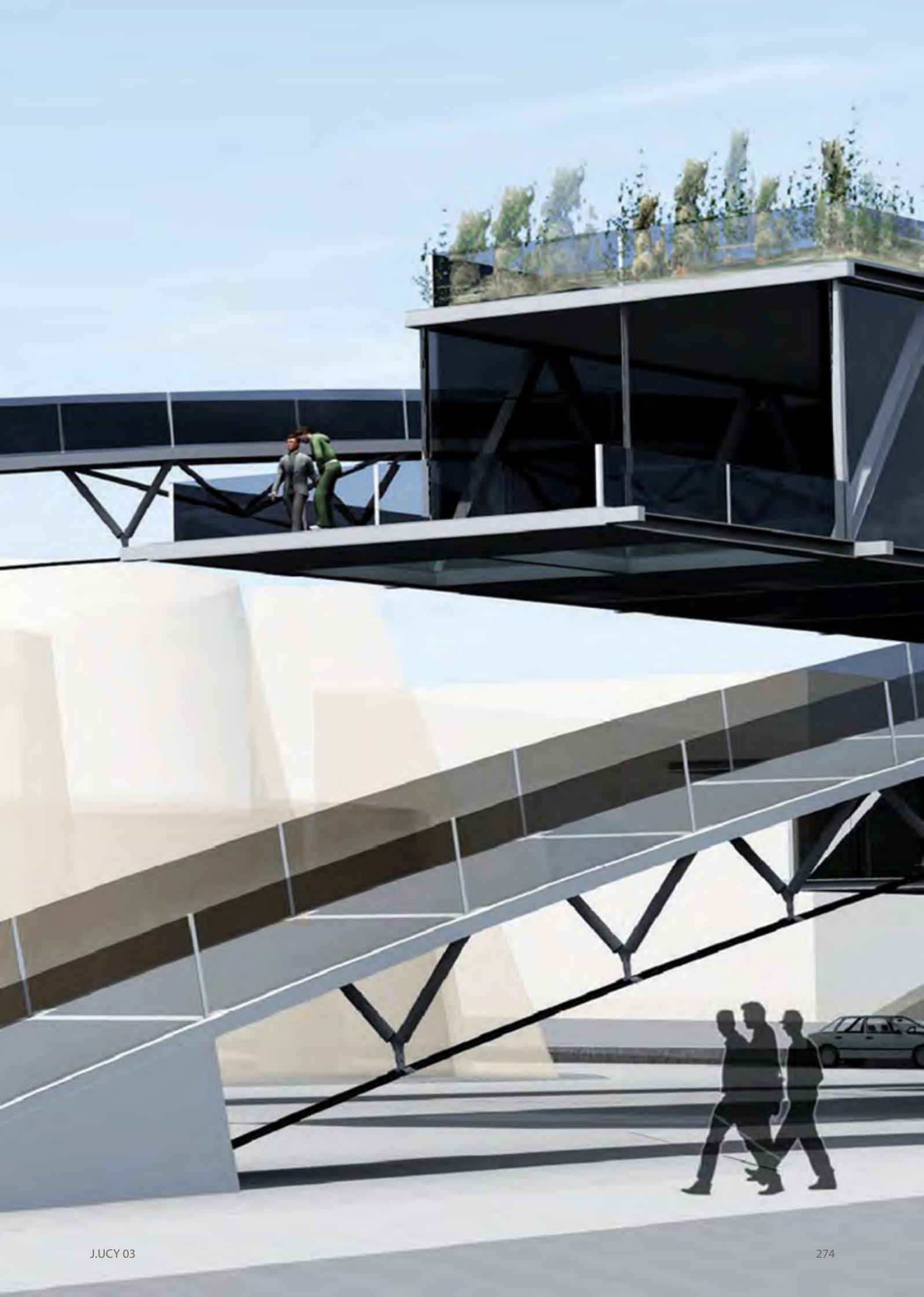
Η κυψελοειδής μορφολογία του εξωσκελετού βασίστηκε σε ένα αριθμό παραμέτρων, οι κυριότερες των οποίων ήταν η αρχιτεκτονική. Η αναζήτηση μίας μορφολογίας που θα βελτιστοποιούσε ένα αριθμό αρχιτεκτονικών απαιτήσεων, όπως φυσικός φωτισμός και εξαερισμός, εξοικονόμηση χώρου κατά την σύνδεση και πιο ανθεκτικό δομικό σύστημα (οδηγώντας σε πιο αποδοτική χρήση δομικών υλικών και έτσι χαμηλότερο ιδιοβάρος κατασκευής). Χρησιμοποιώντας εξαγωνοειδή μορφή, ήταν δυνατό να αυξηθεί η πυκνότητα τοποθέτησης μονάδων μέσα στον ίδιο όγκο. Το μήκος των μονάδων κυμαίνεται μεταξύ 8 και 12m σε μήκος, και είναι δυνατόν να τοποθετηθούν μέχρι και 16 οικιστικές μονάδες ανά όροφο σε πύργο διαμέτρου 30m με δομικό πυρήνα διαμέτρου 15m, που περιλαμβάνει τις κάθετες διακινήσεις και την υποδομή των μηχανικών συστημάτων. Η σύνθεση του πύργου είναι πλήρως τυποποιημένη σε σύνολα των 8 ορόφων ανά outrigger, καθιστώντας δυνατό να κατασκευαστεί και να ανεγερθεί το κτίριο με μια συναρμολογούμενη προσέγγιση.

HEX|MOD | CHRISTOS ZANTIS

HEX|MOD | CHRISTOS ZANTIS

FLOW RE.DISTRIBUTOR STRUCTURE | SOPHIA THEOLOGOU

The present dissertation's primary objective is to investigate and pinpoint the main problems surrounding the traffic state, which constitutes of a wider system of flows and intensities, in the city of Nicosia. The radial road system, as well as the inefficient supply of public transportations, render Nicosia's city centre an extremely noisy place. This occurs because it is also the city's commercial focal point and, as a consequence, users' accessibility is significantly higher compared to that of the suburbs. Therefore, the frequent traffic problem, in addition to the relentless car use for people's daily transportation, explains the rationale for developing the present study's topic. The study was based on existing researches and statistical data, which gauged the frequency of pedestrian input in the city centre and the road traffic during peak and off-peak hours on a daily basis. Information regarding speed issues in the streets and timing of the people's movement from and to the city centre were also used.

The present study aims to invert the aforementioned flows, in other words the way in which people move inside the city, by adding uses and functions, which could potentially decongest the road system, so that transportation can be settled and become easier more efficiently. Based on the issues and observations discussed earlier, which have been recorded for the purposes of the current dissertation, a linear intervention of a unified transportation system along the Nicosia-Limassol avenue is proposed, based on specific critical traffic points, which have been identified, where main transportation means will constitute alternative means of public transportation. The present study emphasizes seven different point interventions in that specific main road artery. A fraction of the study, which has been selected due to its distinctiveness and unique characteristics, is presented graphically. This refers to the incision between Kennedy and Makariou Avenues, a critical point of mobility and flows of various intensities and users.

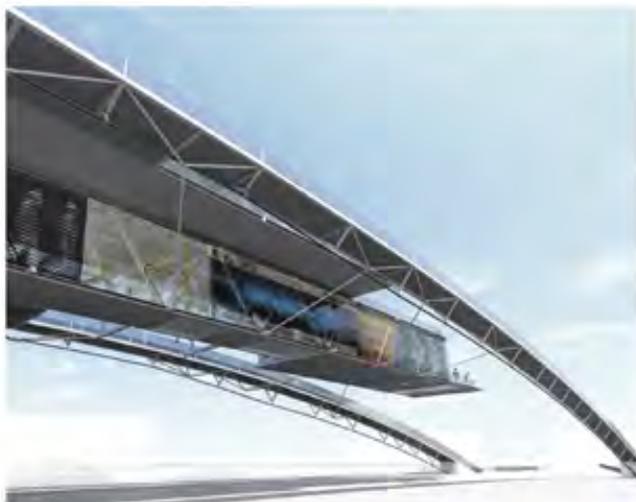
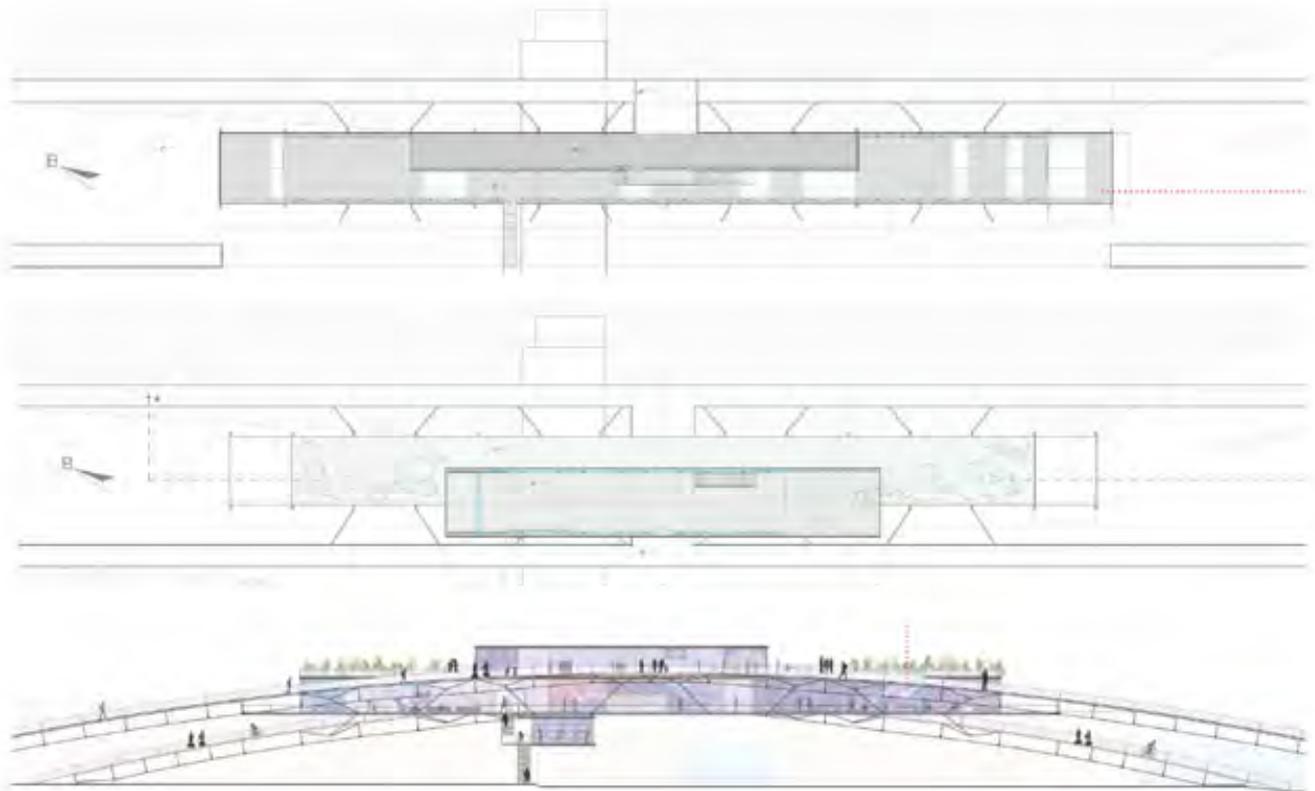
Hence, a light-weight construction with a flexible structural system is proposed, which will be able to adjust to the street's dimensions, to the ground elevation differences and to the current uses of the surrounding context. This structural system consists of elevated platforms with a unified main frame structure of rigid horizontal frames and vertical story-trusses placed in the longitudinal units direction. The structure of the platforms is suspended on both sides of the arched space frame through which accessibility of users is also developed. The construction is placed over the current road and hence creates a new flow within the city. The functional programme in each point differs and has the flexibility to enhance, or to negate uses from the current urban context. The new mobility system is integrated with the footbridges thus supporting the viability of the surrounding space by pedestrians, cyclists and users of alternative transportation means. A distinctive characteristic of the shell are the translucent surfaces of both educational and entertaining purposes, which will constitute interactive screens for the users of the functioning spaces and at the same time will inform both drivers and pedestrians for the upcoming events in the city.

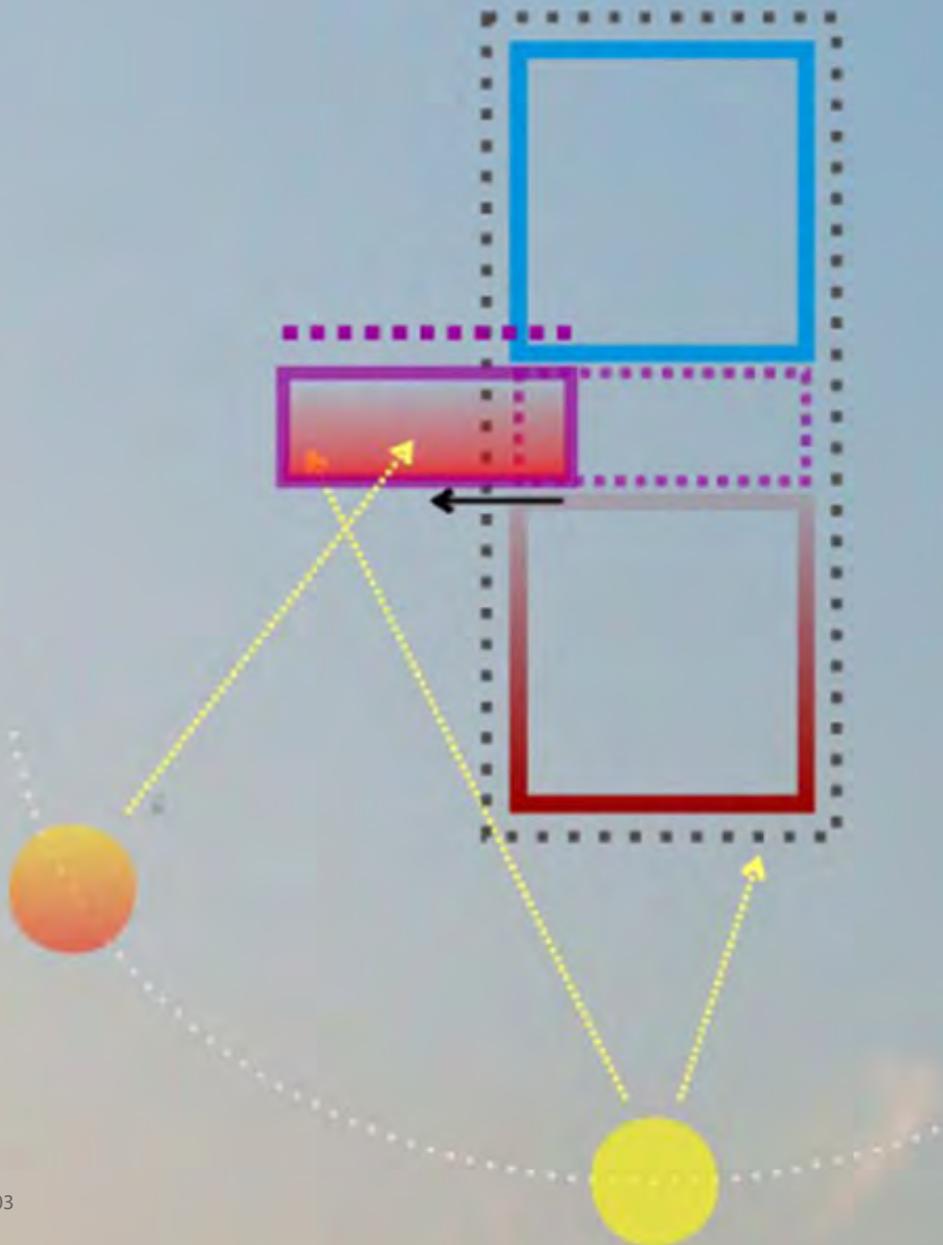
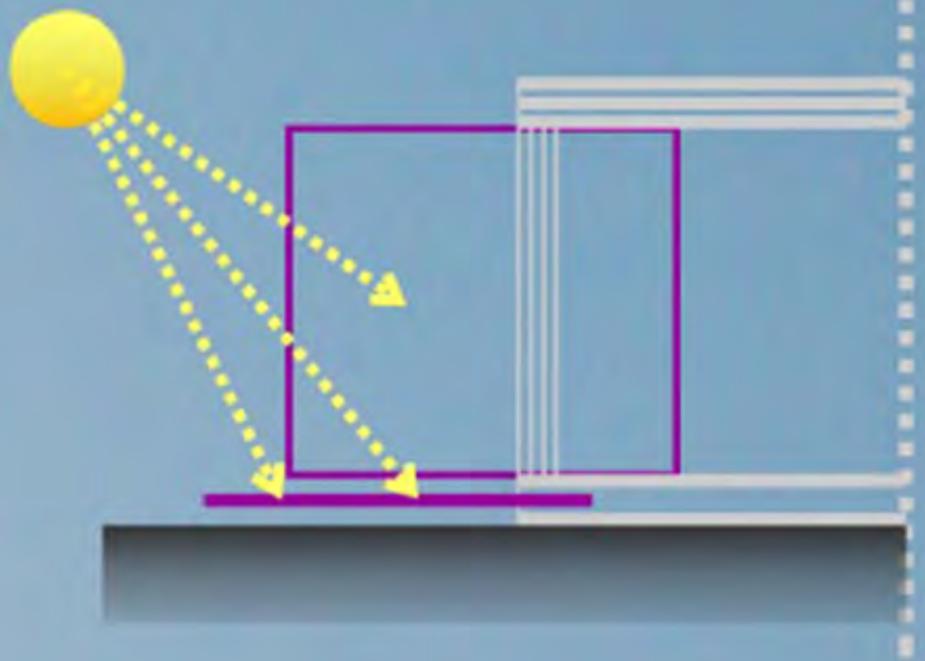
Η παρούσα διπλωματική εργασία έχει ως αρχικό αντικείμενο τη διερεύνηση και τον εντοπισμό των καίριων προβλημάτων της κυκλοφοριακής κατάστασης στην πόλη της Λευκωσίας, αποτελούμενη από ένα ευρύτερο σύστημα ροών και εντάσεων. Το ακτινωτό οδικό σύστημα και τα ανεπαρκή δημόσια μέσα μεταφοράς καθιστούν το κέντρο της Λευκωσίας μια θορυβώδη περιοχή, αφού αποτελεί τον εμπορικό πυρήνα της πόλης και η προσπελασιμότητα χρηστών είναι πολύ μεγαλύτερη σε σχέση με τα προάστια. Παρόλα αυτά το συχνό κυκλοφοριακό πρόβλημα και η ακατάπαυστη χρήση αυτοκινήτων για τις καθημερινές μετακινήσεις των ανθρώπων ήταν η αφορμή της ανάπτυξης της παρούσας διπλωματικής εργασίας. Η μελέτη βασίστηκε σε έρευνες και στατιστικά στοιχεία που σχετίζονται με τη συχνότητα εισροής των πεζών στο κέντρο της πόλης και την κίνηση στους δρόμους σε ώρες αιχμής και μη, επί καθημερινής βάσης, καθώς επίσης και σε θέματα ταχύτητας στους δρόμους και χρονικής διάρκειας για τη μετακίνηση από και προς το κέντρο της πόλης.

Σκοπός της παρούσας εργασίας, αποτελεί η ανατροπή των προαναφερόμενων ροών, του τρόπου δηλαδή που οι άνθρωποι κινούνται στην πόλη, εντάσσοντας χρήσεις και λειτουργίες που θα μπορούσαν να αποφορτίσουν το κέντρο της πόλης και το οδικό δίκτυο, έτσι ώστε να πραγματοποιείται η διακίνηση με αποδοτικότερο τρόπο. Με αφορμή τις πιο πάνω παρατηρήσεις που καταγράφηκαν, προτείνεται βάσει συγκεκριμένων κυκλοφοριακών κομβικών σημείων που εντοπίστηκαν, μια γραμμική παρέμβαση ενός ενιαίου συστήματος διακίνησης κατά μήκος του κυρίου δρόμου Λευκωσίας –Λεμεσού, όπου κύρια μέσα μεταφοράς θα αποτελούν εναλλακτικά μέσα μαζικής μετακίνησης. Η εργασία εστιάζεται σε επτά διαφορετικές σημειακές παρεμβάσεις στην εν λόγω κύρια οδική αρτηρία. Σχεδιαστικά παρουσιάζεται ένα σημείο της μελέτης το οποίο επιλέχθηκε λόγω της ιδιαιτερότητας του. Πρόκειται για τον οδικό κόμβο της λεωφόρου Κένεντι και λεωφόρου Μακαρίου, ένα κύριο σημείο κινητικότητας και ροών διαφορετικών εντάσεων και χρηστών.

Προτείνεται μια ελαφριά κατασκευή με ευέλικτο δομικό σύστημα, το οποίο μπορεί να προσαρμόζεται στις διαστάσεις του δρόμου, στις υψομετρικές διαφορές του εδάφους και στις υφιστάμενες χρήσεις του περιβάλλοντα χώρου. Το σύστημα αυτό αποτελείται από υπερυψωμένες πλατφόρμες με ενιαίο κύριο σκελετό από οριζόντια άκαμπτα πλαίσια και κατακόρυφους δικτυωτούς φορείς, καθ' όλο το ύψος των ορόφων. Η κατασκευή αναρτάται εκατέρωθεν από δύο τοξοειδή χωροδικτυώματα, τις πεζογέφυρες, από τις οποίες αναπτύσσεται και η πρόσβαση των χρηστών. Η κατασκευή τοποθετείται πάνω από τον υφιστάμενο δρόμο, αποτελώντας μια νέα πορεία μέσα στην πόλη. Το λειτουργικό πρόγραμμα σε κάθε σημείο διαφέρει και έχει την ευελιξία να ενισχύει ή να αναιρεί χρήσεις από το υφιστάμενο αστικό περιβάλλον. Το νέο σύστημα διακίνησης ενσωματώνεται με τις πεζογέφυρες υποστηρίζοντας τη βίωση του εγγύτερου χώρου από τους πεζούς, ποδηλάτες και χρήστες εναλλακτικών μέσων διακίνησης. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του κελύφους είναι οι ημιδιαφανείς επιφάνειες ενημερωτικού εκπαιδευτικού και ψυχαγωγικού περιεχομένου, οι οποίες αποτελούν διαδραστικές οθόνες για τους χρήστες των λειτουργικών χώρων και ταυτόχρονα ενημερωτικές οθόνες για την πόλη, τους οδηγούς και τους πεζούς σε επίκαιρα θέματα.

FLOW RE.DISTRIBUTOR STRUCTURE | SOPHIA THEOLOGOU

A SYNTACTICAL APPROACH, IN THE DESIGN OF THE ARCHITECTURAL BOUNDARY SKIN | ANDRI PANAYIDOU

The study centers on the architectural design and more specific on the development of a methodology that aims at creating the ideal conditions of thermal comfort within the inner space while creating similar mechanisms according to the climate of the region. The effort of every living organism to adapt to the climate of habitation is directly linked to the natural adaptation of the skin to protect the body in any environment. Firstly, the project examines the way in which the way in which the skin of a living organism, and particularly the human can adapt to the environment and the tools: mechanisms, it develops to provide the required thermal comfort in a natural way. In a similar way the building intends to contribute to the user's thermal comfort. Thus, a codification of the mechanisms found in the skin is performed in order to find similar architectural tools that create suitable climate conditions in the building.

In continuation, the project seeks to address the factors involved in creating the suitable thermal conditions of the building. The main ones are the location, form/envelope, materials, the time spent within a space and the proximity between spaces. Since any type of change in any of these parameters causes an overall alteration, the approach that relates the parameters mentioned above consist the syntaxis of the project. For this reason the developed methodology can be used for any building. Suggestively for the purposes of this study, the case of a residence located in Nicosia was selected for a newlywed couple. Since a space is affected by the external heat factors that differ according to the orientation or direction, thereby the management of each surface must be the proper one in order to achieve the desirable thermal comfort. Consequently, each space of different use within the residence is formed as a unified volume consisted of six surfaces with different directions. For this reason each one is treated singularly. The six surfaces respond to the orientation of north, south, east and west, floor and roof. A general model of any space is thus developed that examines the desired thermal needs for each surface at any season. This general model becomes more specific by adding a determined use, frequency of use under a 24 - hour basis and desired adjacencies between other uses. Looking at the desired proximity of the residential uses in the summer and winter periods during a 24-hour, some adjacencies seem to be more substantial or sustained compared to others.

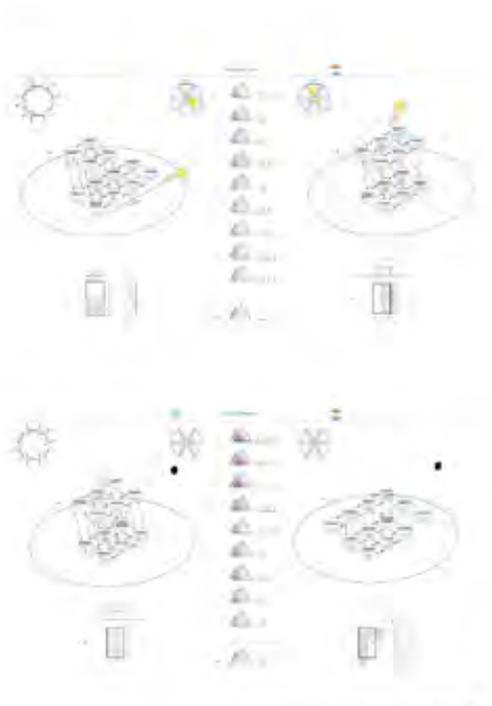
The above considerations resulted in the creation of a desirable model that respectively satisfies all the desired proximities of uses according to the thermal and social needs of the couple. In conclusion, this analysis proposes a syntactical approach able to suggest architectural concepts and mechanisms that lead to more suitable climatic conditions.

Η μελέτη επικεντρώνεται στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό και ειδικότερα στην ανάπτυξη μιας μεθοδολογίας που να έχει ως σκοπό τη δημιουργία θερμικής άνεσης μέσα στο χώρο δημιουργώντας παράλληλα ανάλογους μηχανισμούς σύμφωνα με τις κλιματολογικές συνθήκες της περιοχής. Η προσπάθεια κάθε ζωντανού οργανισμού να προσαρμοστεί στις κλιματολογικές συνθήκες που ζει, είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με την ανάλογη φυσική προσπάθεια προσαρμογής του δέρματος στο κάθε περιβάλλον για να προστατέψει τον οργανισμό. Αρχικά εξετάζεται ο τρόπος με τον οποίο το δέρμα των ζωντανών οργανισμών και κυρίως του ανθρώπου προσαρμόζεται στο περιβάλλον καθώς και οι μηχανισμοί που αυτό αναπτύσσει για να προσφέρει με φυσικό τρόπο την απαραίτητη θερμική άνεση. Με ένα αντίστοιχο τρόπο το κτίριο έχει σκοπό να συμβάλει στη θερμική άνεση του χρήστη. Έτσι γίνεται κωδικοποίηση των μηχανισμών που εντοπίστηκαν στο δέρμα για την εξεύρεση ανάλογων αρχιτεκτονικών μέσων που να δημιουργούν κατάλληλες κλιματολογικές συνθήκες στο κτίριο.

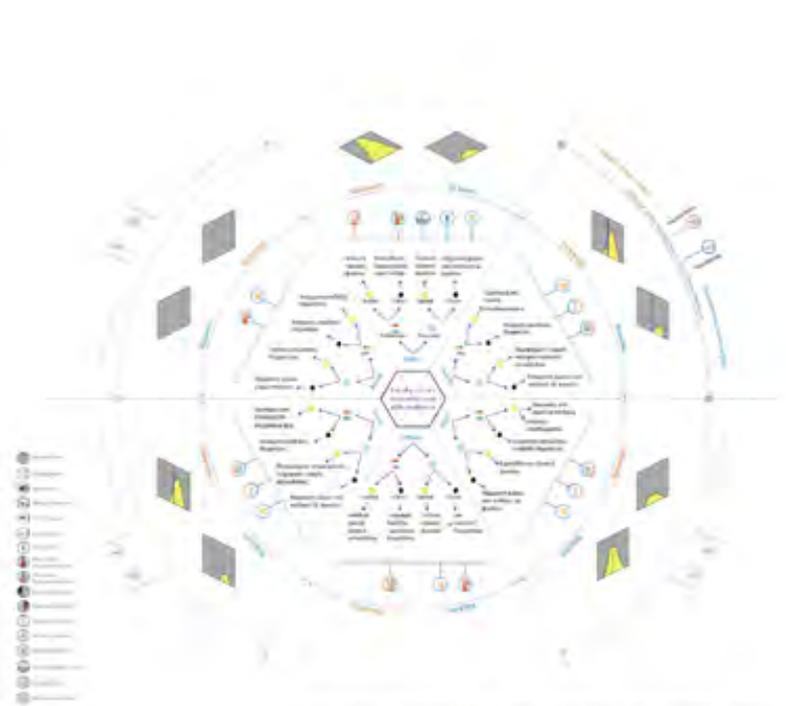
Ακολουθως γίνεται μελέτη των παραγόντων που εμπλέκονται στη δημιουργία των θερμικών συνθηκών του κτιρίου. Οι κυριότεροι από αυτούς είναι η τοποθεσία, η μορφή/περίβλημα, τα υλικά, ο χρόνος χρήσιτωνχώρων και η γειτνίαση μεταξύ των χώρων. Αφού η όποια αλλαγή στη κάθε παράμετρο προκαλεί αλλαγές στο σύνολο, ο τρόπος που η συγκεκριμένη μεθοδολογία συσχετίζει τις πιο πάνω παραμέτρους είναι συντακτική. Η μεθοδολογία που δημιουργείται μπορεί έτσι να χρησιμοποιηθεί για οποιοδήποτε κτίριο. Για τους σκοπούς της συγκεκριμένης μελέτης γίνεται η επιλογή μιας κατοικίας στη Λευκωσία και αφορά ένα εργαζόμενο ζευγάρι που ξεκινά την οικογένειά του. Εφόσον ένας χώρος επηρεάζεται θερμικά από τους εξωτερικούς παράγοντες οι οποίοι σε κάθε προσανατολισμό ή κατεύθυνση είναι διαφορετικοί έτσι και η διαχείριση κάθε επιφάνειας για ένα επιθυμητό θερμικό αποτέλεσμα είναι ανάλογη. Για το λόγο αυτό ο κάθε χώρος διαφορετικής χρήσης στη κατοικία παίρνει διαστάσεις ενός όγκου που έχει έξι επιφάνειες διαφορετικών κατευθύνσεων άρα διαφορετικής μεταχείρισης. Αυτές έχουν σχέση με τον προσανατολισμό βορράς, νότος, ανατολή, δύση, πάτωμα και οροφή. Γίνεται έτσι ανάπτυξη ενός γενικού μοντέλου οποιοδήποτε χώρου που εξετάζει τις επιθυμητές θερμικές ανάγκες για τη κάθε επιφάνεια για κάθε εποχή. Το γενικό αυτό μοντέλο γίνεται συγκεκριμένο με τη προσθήκη καθορισμένης χρήσης, συχνότητας χρήσης κατά τη διάρκεια ενός 24ώρου αλλά και επιθυμητές γειτνιάσεις με άλλες χρήσεις.

Εξετάζοντας τις επιθυμητές γειτνιάσεις των χρήσεων της κατοικίας για το καλοκαίρι και το χειμώνα κατά τη διάρκεια ενός 24ώρου, κάποιες γειτνιάσεις φαίνονται να είναι πιο ουσιαστικές ή σταθερές από άλλες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός επιθυμητού μοντέλου με τις βέλτιστες επιθυμητές γειτνιάσεις των χρήσεων σύμφωνα με τις θερμικές ανάγκες και τις κοινωνικές ανάγκες του ζευγαριού. Το συντακτικό χρήσεων που προτείνει η ανάλυση αυτή μπορεί να εισηγηθεί αρχιτεκτονικές κινήσεις και μηχανισμούς που να έχουν ως αποτέλεσμα τις όσο πιο κατάλληλες κλιματολογικές συνθήκες.

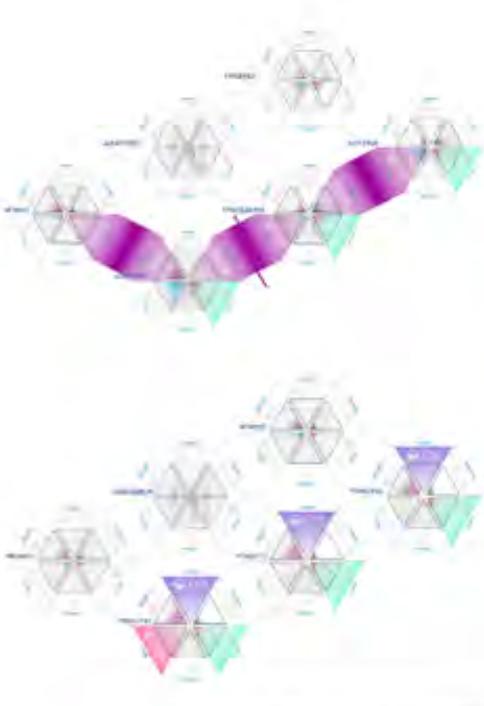
A SYNTACTICAL APPROACH, IN THE DESIGN OF THE ARCHITECTURAL BOUNDARY SKIN | ANDRI PANAYIDOU

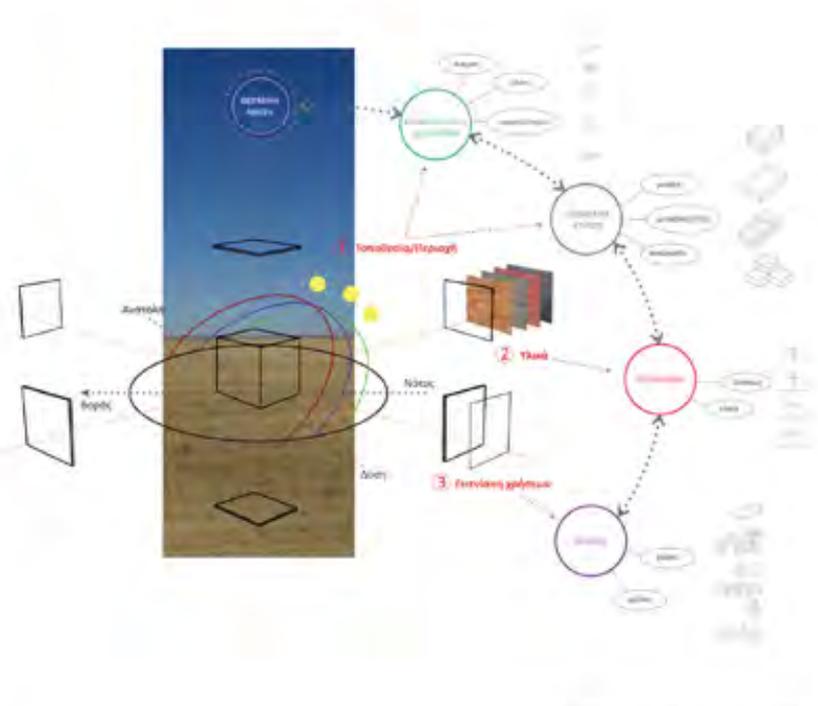
Syntactical Solar Orientation Studies

Parametric Conditions Identification for Building Envelope Design

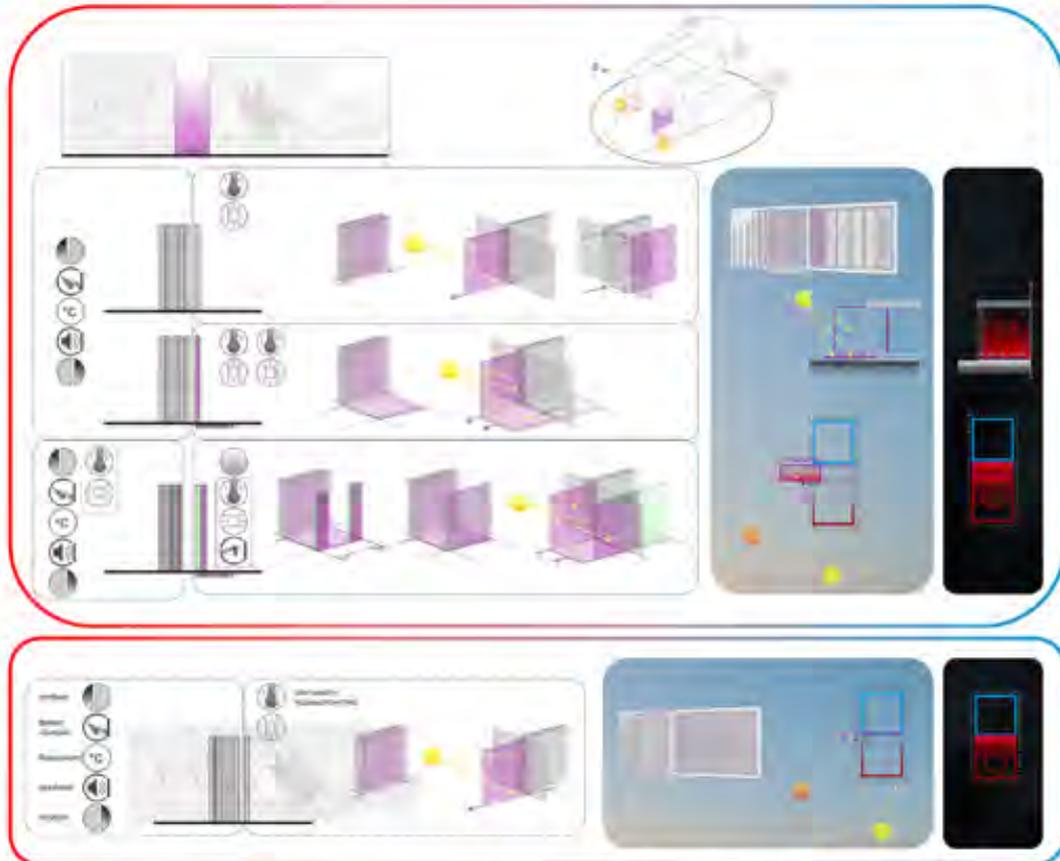

Syntactical Building Elements Composition

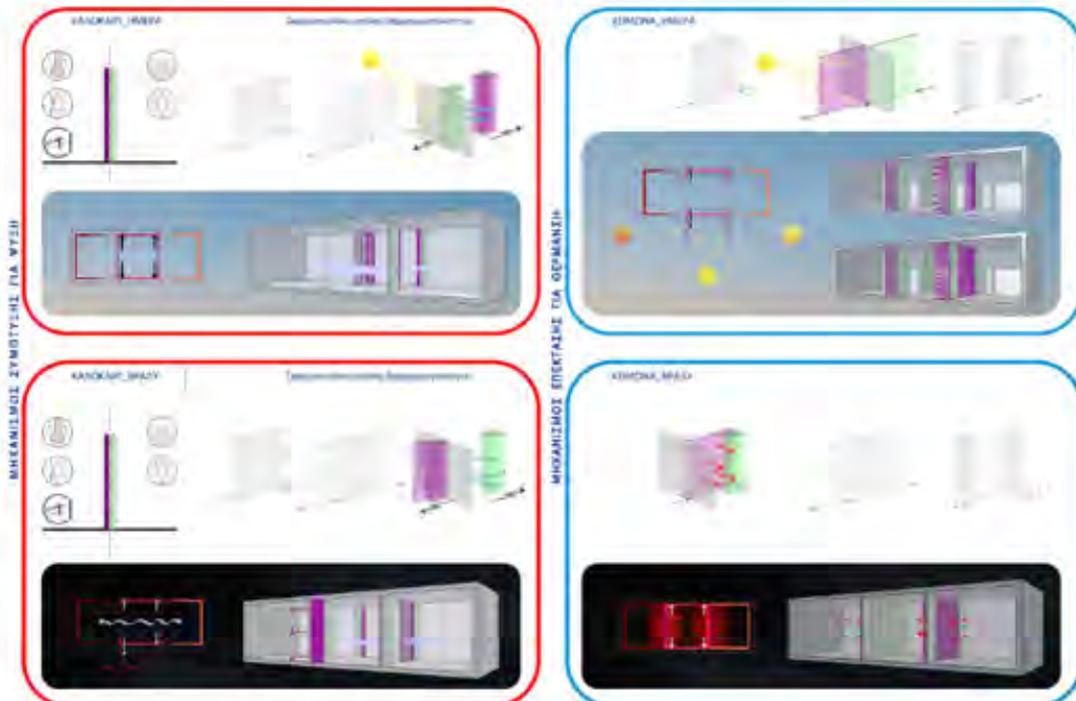

Syntactical Building Design Tools

A SYNTACTICAL APPROACH, IN THE DESIGN OF THE ARCHITECTURAL BOUNDARY SKIN | ANDRI PANAYIDOU

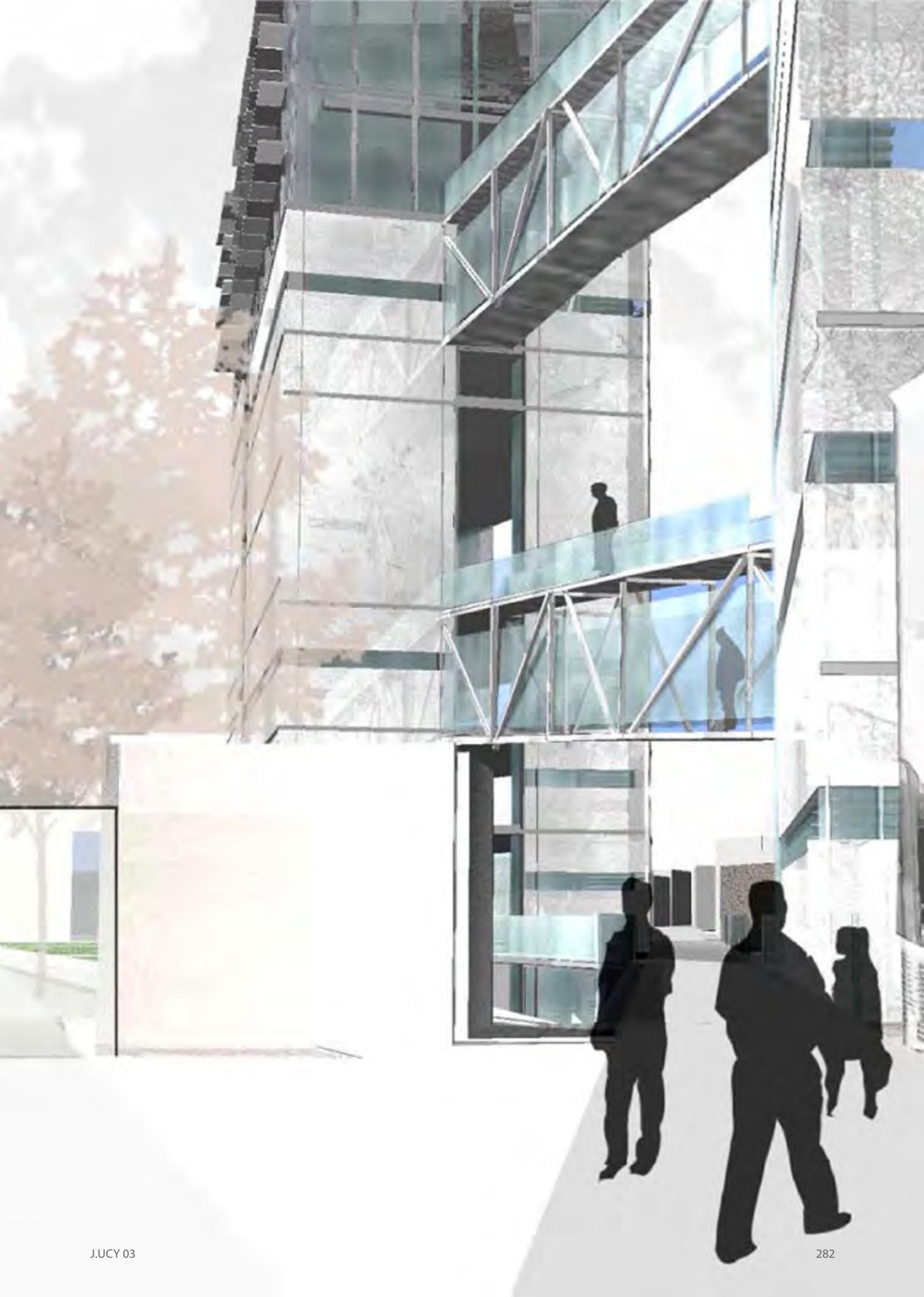

Building Configuration Inner and Boundary Composition Elements.

Building Configuration for Cooling

Building Configuration for Heating

ZOOM IN - ZOOM OUT | MESVELIANI ELLADA

This project analyses the perception of depth and distance that a pedestrian perceives while walking in the town. After I selected the old city of Nicosia as an example of case study, because of the presence of the green line that separates the town in two parts, I studied the depth manner in its different categories. Also, the research mentions some examples from artists and architects, that manipulate the meaning of depth and distance perception in their own self-reflective way. These categories of depth and distance perception, are also founded in some existing examples in the city of Nicosia.

The old city of Nicosia is further studied regarding its roads and buildings of different uses. Collecting those cases of depth and distance perception in town, and by aiming to select an area to propose the architectural design, a further study of the green line has been undertaken, as an important presence in the city. The fact that the Ledra passage is one of the only two cases of roads, that permits the entrance at the other side.

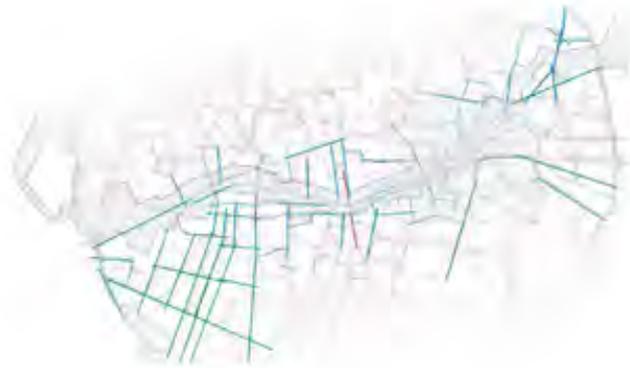
It is interesting to create a project inside the town, that could manipulate some kinds of depth and distance perceptions, that is difficult to someone to live them empirically somewhere else. A museum that is collecting objects from the green line and also manipulates the different kinds of depth is proposed. Finally, a second passage in the old city of Nicosia is proposed, that connects the two areas by placing this museum in the green line that as it is already mentioned, offers to a pedestrian an empirical understanding of the different kinds of the depth perception. This is succeeded by proposing two structures that are connected by a passage with variable heights. This passage offers to the pedestrian views of the town in its two sides. Consequently, the viewer lives the town by zooming out and zooming in when he enters at the two structures.

Η μελέτη αυτή εστιάζεται στην μελέτη της αντίληψης του βάθους και της απόστασης στην βιωματική εμπειρία ενός περιπατητή στη πόλη. Επιλέγοντας την παλαιά Λευκωσία ως παράδειγμα πόλης προς μελέτη, λόγω και της ιδιαίτερης παρουσίας της πράσινης γραμμής που μοιράζει την πόλη στα δύο, μελετάται η έννοια του βάθους στις διαφορετικές κατηγορίες που διακρίνεται. Παράλληλα με αυτή τη μελέτη αναφέρονται παραδείγματα από καλλιτέχνες και αρχιτέκτονες.

Η παλαιά Λευκωσία μελετάται όσο αφορά το δίκτυο διακίνησης και τα διάφορα περιβάλλοντα χρήσεων. Συλλέγοντας τις περιπτώσεις αντίληψης βάθους και απόστασης που εντοπίζονται στη πόλη, και στοχεύοντας στην επιλογή περιοχής επέμβασης, γίνεται περαιτέρω μελέτη της πράσινης γραμμής, ως ιδιαίτερη παρουσία στην πόλη που αποτελεί μία έντονη ασυνέχεια μεταξύ των δύο πλευρών. Ενώ το βάθος ως απτή φυσική παρουσία υπάρχει σε διαφορετικές διαστάσεις κατά μήκος της πράσινης γραμμής, αντιμετωπίζεται ως κάτι το επίπεδο αφού δεν μπορεί κανείς να το βιώσει εμπειρικά.

Το γεγονός ότι το οδόφραγμα αποτελεί μία ιδιαίτερη περίπτωση περάσματος στην πόλη, αφού διασχίζει την πράσινη γραμμή, αποτελεί αφορμή για την περαιτέρω μελέτη της, στοχεύοντας στη δημιουργία ενός μουσείου για που θα χειρίζεται τα διάφορα είδη βάθους που έχουν μελετηθεί σε θεωρητικό επίπεδο. Στοχεύοντας στη επιλογή περιοχής επέμβασης, προηγείται η μελέτη της πράσινης γραμμής σε συνεργασία με το master plan, καταλήγοντας έτσι στη δημιουργία ενός εναλλακτικού περάσματος από την τουρκοκυπριακή πλευρά στην ελληνοκυπριακή. Τελικά δημιουργείται μία αρχιτεκτονική πρόταση που έχει ως στόχο την παροχή εμπειρίας που διαπραγματεύεται την έννοια του βάθους και της απόστασης στην βιωματική εμπειρία ενός ατόμου στην πόλη, είτε στην μικρή κλίμακα (zoom in) είτε στη μεγάλη (zoom out). Αυτό επιτυγχάνεται με τη δημιουργία δύο κτιριακών συγκροτημάτων που συνδέονται με ένα πέρασμα το οποίο πλαισιώνει τις δύο πόλεις παρέχοντας θέαση προς αυτές από διάφορα επίπεδα (zoom out). Ενώ στα δύο κτιριακά συγκροτήματα εκτυλίσσεται το πρόγραμμα του μουσείου μέσα στο οποίο βιώνει κανείς την πόλη περιστασιακά (zoom in).

ZOOM IN - ZOOM OUT | MESVELIANI ELLADA

Urban Analysis of Nicosia City Core

City Site of Museum of Green Line

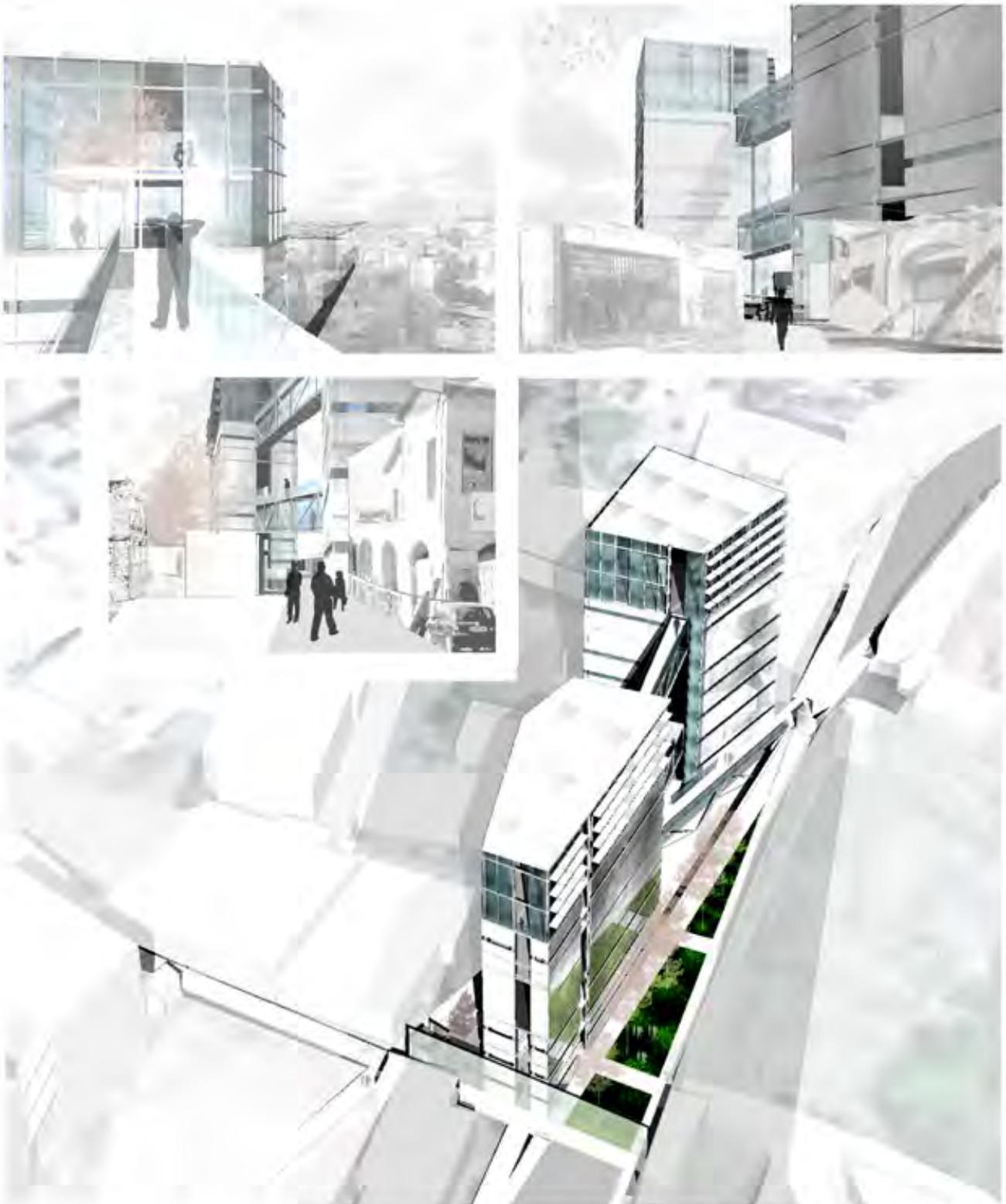

Floor Plans of Museum of Green Line

Elevation and Section of Museum Building

ZOOM IN - ZOOM OUT | MESVELIANI ELLADA

Museum of Green Line in Nicosia City Center

LADYSMILE'S COASTLINE | ELENA PILAVAKI

The present diploma project is concerned with the area of "Ladysmile" which is a coastline of 4.5 kilometers in Limassol. Due to the fact that the area is ecologically protected (Ramsar and Natura treaty, 2000) and considering the various perceptions, the British and Cypriot government as well as the environmentalists – ecologists involved, the area remains disorganized having as a result, the adverse effects on the environment by the current individuals who reside or visit the area.

The research on the area was focused on the analysis of the various systems that currently exist, along with how those affect one another on local as well as global level. Furthermore, the area users affect the ecosystem of the protected area with a variety of ways. The most significant affection is the vehicle transport, especially by the bathers, along the coastline causing noise, light and air pollution. Thus, the project is focused on the specific group of bathers that are responsible for the maximum negative effect on the ecosystem of the area.

As far as the bathers are concerned, they use the road as a supply vein towards the coastline and at the same time that activity is not affected by whatever happens in the area behind it where the shore is located and specifically the salt lake and lakes of the protected area. For this reason, a decision of "the detachment" of the coastline and continuously, its shrinking towards the port was taken. Moreover, with the shrinking strategy, a minimization of the negative effects is caused in the area since the users will not use the coastline anymore but only a part of it. The shrinking also leads to a "swell" of the seaside which happens with the sand placement. In order to preserve the amount of sand, a placement of a breakwater is required in front of it at a depth of 4 meters. The strategies of placing the sand and the breakwater are believed to be friendly towards the various organizations as they can familiarize and come to terms with them. In this way, the shrinking of the bathers' activities is caused along with the preservation of their system's characteristics which is the large coastline that offers contact with the sea.

The interference on the shrinking area is related to the restaurants and parking places which are two of the most important uses to the bathers. The parking place and at the same time the passage of the bathers towards the coastline, is created out of the port boundaries while the existing dirt road which passes through 3 lakes, is being cut off. The journey of the bathers from the town center to the coastline consists a continuous flow which cannot be cut off. The architectural intention concerning the parking place is a transport ramp which welcomes the individual flow either to let their vehicle there and continue through the pedestrian path to get to the seaside or to have a pleasant observational route which offers a variety of sights and experiences to the user from the surrounding area. What is more, the entertainment places are attached on the transport ramp maximizing its width and creating a vertical core which is a part of the ramp that erases an eccentric movement around it. The restaurants also consist part of the flow from the city centre as well. In addition, the architectural intention for the restaurants' design is the creation of an artificial dune which helps hide any human activity behind the area - protected lake - while leading to the beach. The shaping of the restaurants keeps the characteristics of the bathers' group, that was being studied, at a large extend, offering the users an organized environment.

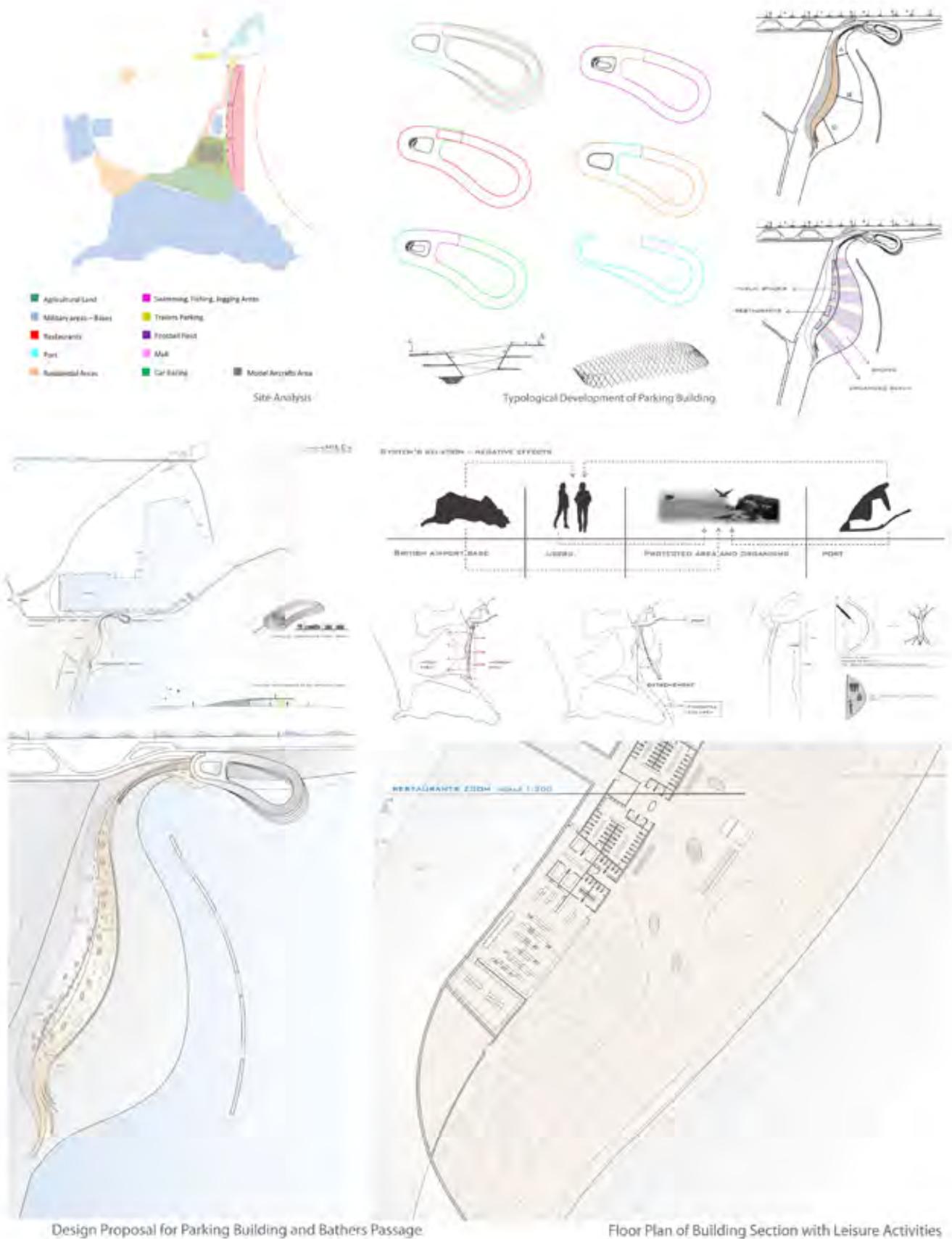
Η παρούσα διπλωματική εργασία ασχολείται με την περιοχή του Ladysmile, ένα παραλιακό μέτωπο 4.5 χιλιομέτρων στην Λεμεσό. Λόγω του ότι η περιοχή είναι οικολογικά προστατευμένη (συνθήκη Ramsar και Natura 2000) και των διαφορετικών αντιλήψεων από τους εμπλεκόμενους φορείς, χρήστες, περιβαλλοντολόγους και οικολόγους ο χώρος παραμένει ανοργάνωτος, με αποτέλεσμα οι υφιστάμενοι χρήστες της περιοχής να δρουν προκαλώντας αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Οι χρήστες της περιοχής επηρεάζουν το οικοσύστημα της προστατευμένης περιοχής με διάφορους τρόπους. Πιο σημαντικοί, είναι η διακίνηση των οχημάτων, κυρίως από τους λουόμενους, καθ' όλο το μήκος του παραλιακού μετώπου προκαλώντας ηχορύπανση, φωτορύπανση και μόλυνση του αέρα. Οι λουόμενοι χρησιμοποιούν το δρόμο σαν μια φλέβα τροφοδότησης προς το παραλιακό μέτωπο χωρίς να επηρεάζονται σε αυτή την δραστηριότητα τους από το τι συμβαίνει στην περιοχή πίσω από αυτό όπου βρίσκεται η στεριά και συγκεκριμένα η προστατευόμενη περιοχή των αλυκών και λιμνών.

Έτσι, πάρθηκε η απόφαση της «αποκόλλησης» της ακτογραμμής και στη συνέχεια της συρρίκνωσης της προς τα πάνω που βρίσκεται το λιμάνι αφού η περιοχή δίπλα από το λιμάνι ήδη επηρεάζεται και δεν βρίσκεται στην «κόκκινη» περιοχή προστασίας. Η συρρίκνωση προκαλεί ένα «φούσκωμα» του παραλιακού μετώπου όπου γίνεται εφικτό με την εναπόθεση άμμου, που για να μπορέσει να διατηρηθεί απαιτείται η χωροθέτηση ενός κυματοθραύστη μπροστά από αυτό στα 4 μέτρα βάθος. Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται η συρρίκνωση των δραστηριοτήτων των λουόμενων και η διατήρηση χαρακτηριστικού του συστήματος τους, που είναι το μεγάλο παραλιακό μέτωπο που προσφέρει περισσότερη επαφή με την θάλασσα.

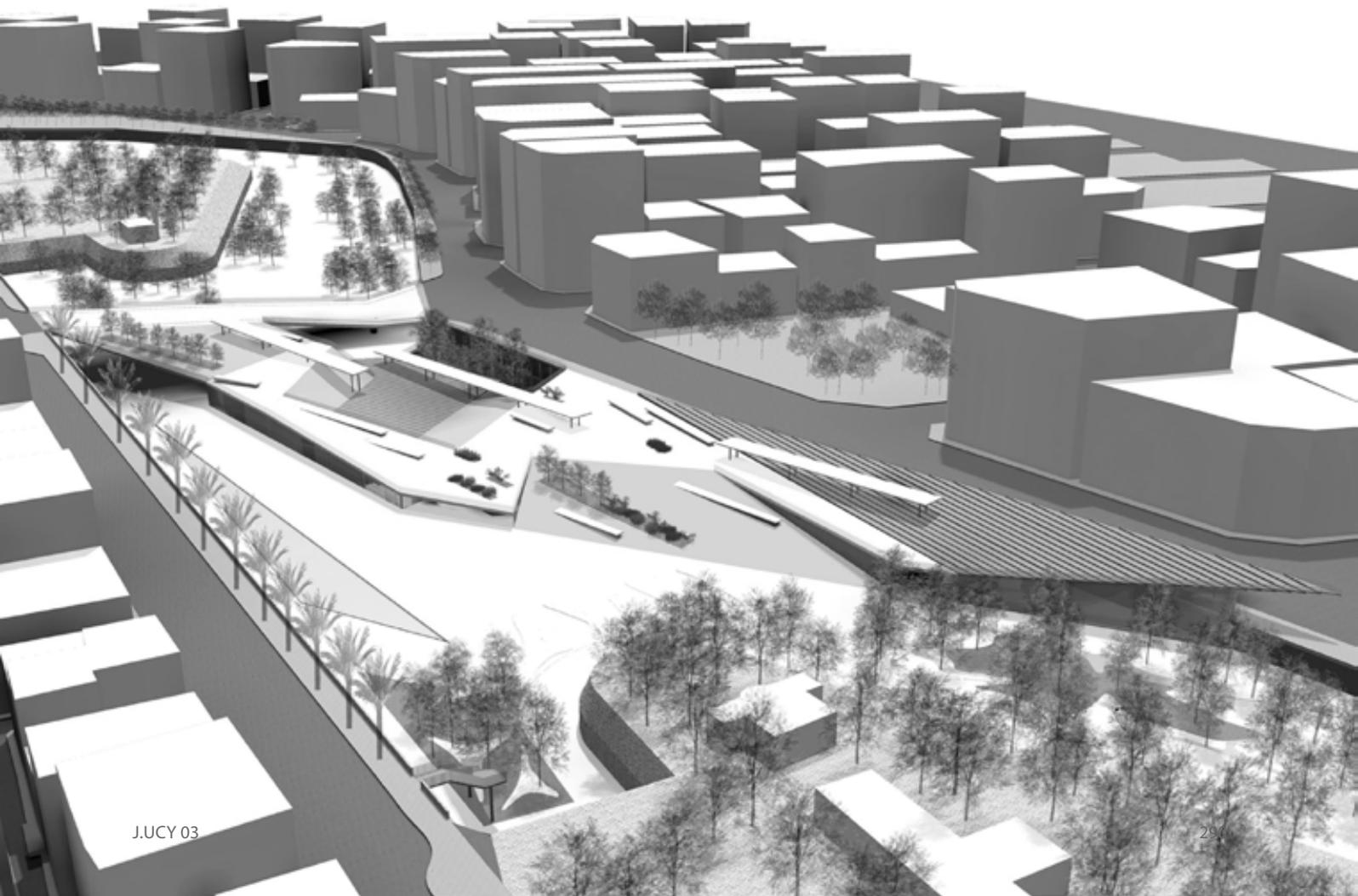
Οι επεμβάσεις σε αυτή την περιοχή συρρίκνωσης αφορούν το χώρο στάθμευσης και των εστιατορίων, δυο σημαντικές χρήσεις για τους λουόμενους. Ο χώρος στάθμευσης και ταυτόχρονα η διέλευση των λουόμενων προς το παραλιακό μέτωπο γίνεται από το όριο του λιμανιού καθώς αποκόπτεται ο ήδη υφιστάμενος χωματοδρόμος που περνά διαμέσου 3 λιμνών. Η αρχιτεκτονική πρόθεση για το χώρο στάθμευσης είναι μια ράμπα διακίνησης όπου υποδέχεται τις ροές των χρηστών είτε για να αφήσουν το όχημα τους και να οδηγηθούν μέσω του πεζόδρομου στην παραλία ή στο βραχίονα, είτε σαν μια ευχάριστη πορεία παρατηρητηρίου που παρέχει διάφορες οπτικές επαφές και εμπειρίες στο χρήστη προς τη γύρω περιοχή. Οι χώροι διασκέδασης ενσωματώνονται στη ράμπα διακίνησης αυξάνοντας το πλάτος της και δημιουργώντας ένα κάθετο πυρήνα ο οποίος είναι μέρος της ράμπας που διαγράφει μια έκκεντρη κίνηση γύρω από αυτόν. Τα εστιατόρια αποτελούν και αυτά συνέχεια της ροής από τον αστικό ιστό καθώς και το χώρο στάθμευσης προς το παραλιακό μέτωπο. Η αρχιτεκτονική πρόθεση όσο αφορά το σχεδιασμό τους είναι η δημιουργία μια τεχνητής αμμόλοφου η οποία βοηθά στο να αποκρύψει την ανθρώπινη δραστηριότητα από την πίσω περιοχή -προστατευμένη λίμνη- καθώς ανοίγεται προς τη παραλία. Η διαμόρφωση των εστιατορίων διατηρεί σε μεγάλο βαθμό τα χαρακτηριστικά της ομάδας των λουόμενων που μελετήθηκαν προσφέροντας στους χρήστες ένα οργανωμένο περιβάλλον.

LADYSMILE'S COASTLINE | ELENA PILAVAKI

LADYSMILE'S COASTLINE | ELENA PILAVAKI

TOWARDS A MORE [SENSE-NSITIVE] ARCHITECTURE | MARINA ORATIOU

This thesis is focusing on the senses in architecture and to their graphic representations. According to Juhani Pallasmaa, all senses can be considered as extensions of touch. Further, vision needs the touch's help because without it the idea of distance, depth, space and materiality, is lost. On the other hand, vision reveals what touch already knows. Also, a space can be understood through the sound, but this auditory perception remains an unconscious experience as we are under the domination of vision. The smell is the most persistent memory in a space since each home, person, building and city has its own smell. The nose makes your eyes to remember and the vision becomes into taste. Moreover, Juhani Pallasmaa in his book "The eyes of the skin" indicates that the eye must cooperate with the body and the other senses, and that every experience of architecture is multi-sensory.

Thus, using this as a base, the architecture of each sense was studied, finding what each of them does, what causes it, how we perceive it, and other. Following, a number of environments were studied and the results were recorded with different modes of representation. This study revealed that the moat that separates the old and the new city of Nicosia, operates as a dividing line of the senses. It is the transition between the old and new city in relation to materials, optical gone, the sound, scale and other.

An important element is the presence of the popular market every Wednesday in the bastion of "OXI" where there has been a rise of all the senses. Also, many users choose to cross market the trenches to get to their destination (e.g. in Solomos Square). This intervention took place in D'Avila moat, which remains, only as a parking area, as a crater in the busiest part of town, even after the restoration of the Liberty Square by Zaha Hadid Architects.

The proposed intervention houses different uses like buying, pool, library, restaurants - bar-club with the goal of all-day operation of the building, physical protection and aesthetic experience offered by each use. It was created through the senses observed in places in the area, the main movements and restrictions imposed by the district of the area. For instance, the walls need to be visible, nothing can come into contact with them and the deep excavation of the trench in the ground is prohibited. In addition, different materials, different textures depending on the use and experience of space were used in the intervention.

Finally, through more detailed graphical representations and scores, the sensory experience has been recorded, that offers space inside and out at different times.

Η διπλωματική εργασία έχει ως κύριο θέμα τις αισθήσεις στην αρχιτεκτονική και τη γραφιστική αναπαράστασή τους. Με βάση το Juhani Pallasmaa όλες οι αισθήσεις μπορούν να θεωρηθούν προεκτάσεις της αφής. Η όραση χρειάζεται τη βοήθεια της αφής γιατί χωρίς αυτή χάνεται η ιδέα της απόστασης, του βάθους, του χώρου και της υλικότητας. Η όραση αποκαλύπτει αυτό που η αφή ήδη ξέρει. Επίσης ένας χώρος μπορεί να γίνει κατανοητός μέσα από τον ήχο του αλλά αυτή η ακουστική αντίληψη παραμένει μια ασυνείδητη εμπειρία καθώς βρισκόμαστε κάτω από την κυριαρχία της όρασης. Η μυρωδιά είναι η πιο επίμονη μνήμη ενός χώρου καθώς κάθε κατοικία, άνθρωπος, κτήριο, πόλη έχει τη δική του μυρωδιά. Η μύτη κάνει τα μάτια να θυμούνται και η όραση μετατρέπεται σε γεύση. Επίσης ο Juhani Pallasmaa στο βιβλίο του "The eyes of the skin" αναφέρει ότι το μάτι πρέπει να συνεργάζεται με το σώμα και τις υπόλοιπες αισθήσεις και πως κάθε εμπειρία της αρχιτεκτονικής είναι πολυ-αισθητηριακή.

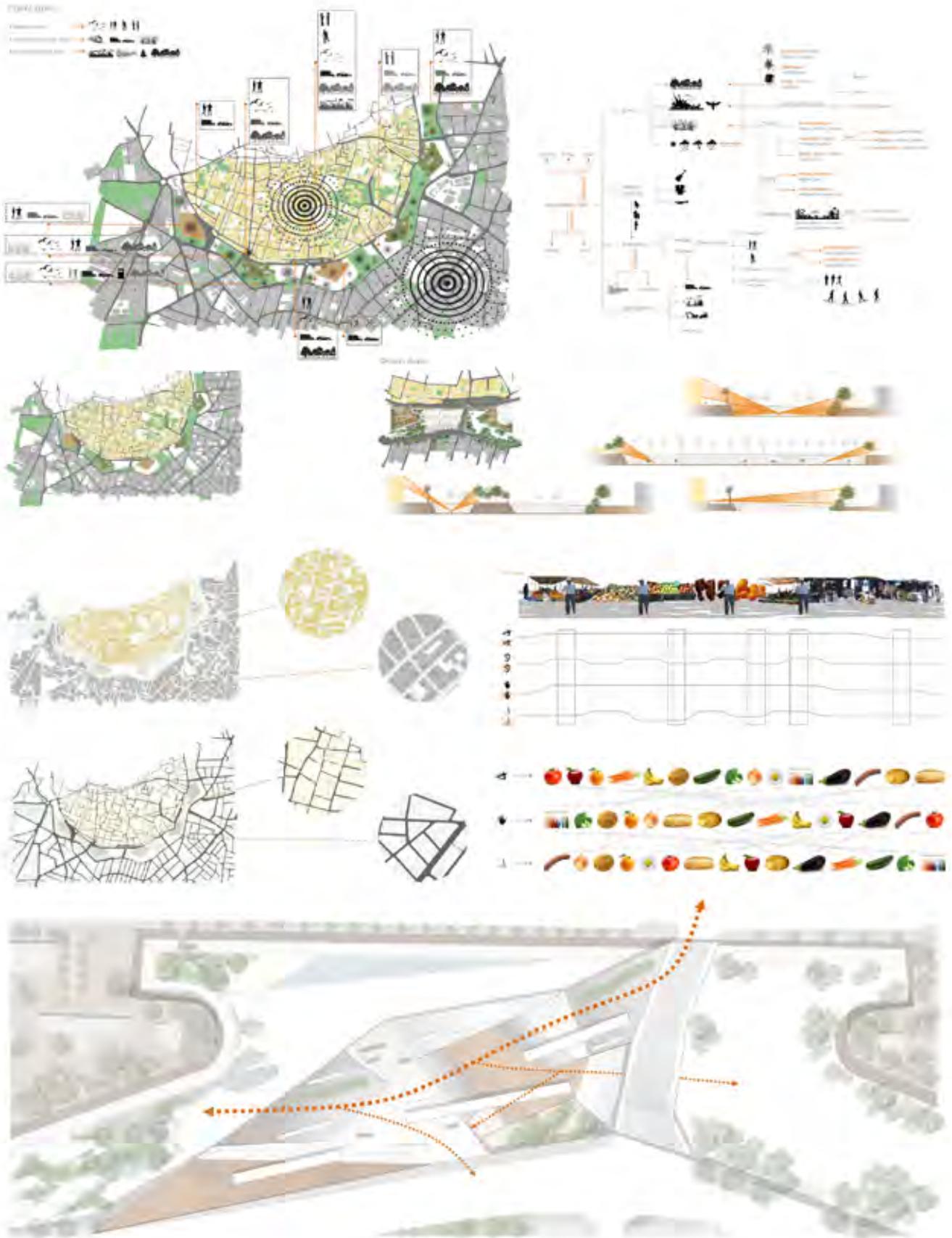
Χρησιμοποιώντας αυτό σαν βάση μελετήθηκε η αρχιτεκτονική της κάθε αίσθησης, από τι αποτελείται, τι την προκαλεί, πως την αντιλαμβανόμαστε κ.τ.λ. Στη συνέχεια μελετήθηκαν διάφορα περιβάλλοντα και καταγράφηκαν τα αποτελέσματα με διάφορους τρόπους αναπαράστασης. Μέσα από αυτή τη μελέτη αποκαλύφθηκε πως η τάφρος, που διαχωρίζει την παλιά και την καινούργια πόλη της Λευκωσίας, λειτουργεί και σαν διαχωριστική γραμμή των αισθήσεων. Είναι το μεταβατικό στάδιο μεταξύ της παλιάς και της καινούργιας πόλης, σε σχέση με τα υλικά, τις οπτικές φυγές, τον ήχο, την κλίμακα κ.τ.λ.

Σημαντικό στοιχείο, είναι η παρουσία της λαϊκής αγοράς κάθε Τετάρτη στο προμαχώνα του OXI όπου εκεί παρατηρείται μια έξαρση όλων των αισθήσεων. Επίσης πολλοί από τους χρήστες της αγοράς επιλέγουν να διασχίζουν τις τάφρους για να φτάσουν στο προορισμό τους π.χ στη πλατεία Σολωμού. Έτσι η παρέμβαση έλαβε μέρος στη τάφρο D'Avila η οποία παραμένει μόνο ως ένας χώρος στάθμευσης, σαν ένας κρατήρας στο πιο πολυσύχναστο σημείο της πόλης, ακόμα και μετά την ανάπλαση της πλατείας Ελευθερίας από τη Zaha Hadid Architects.

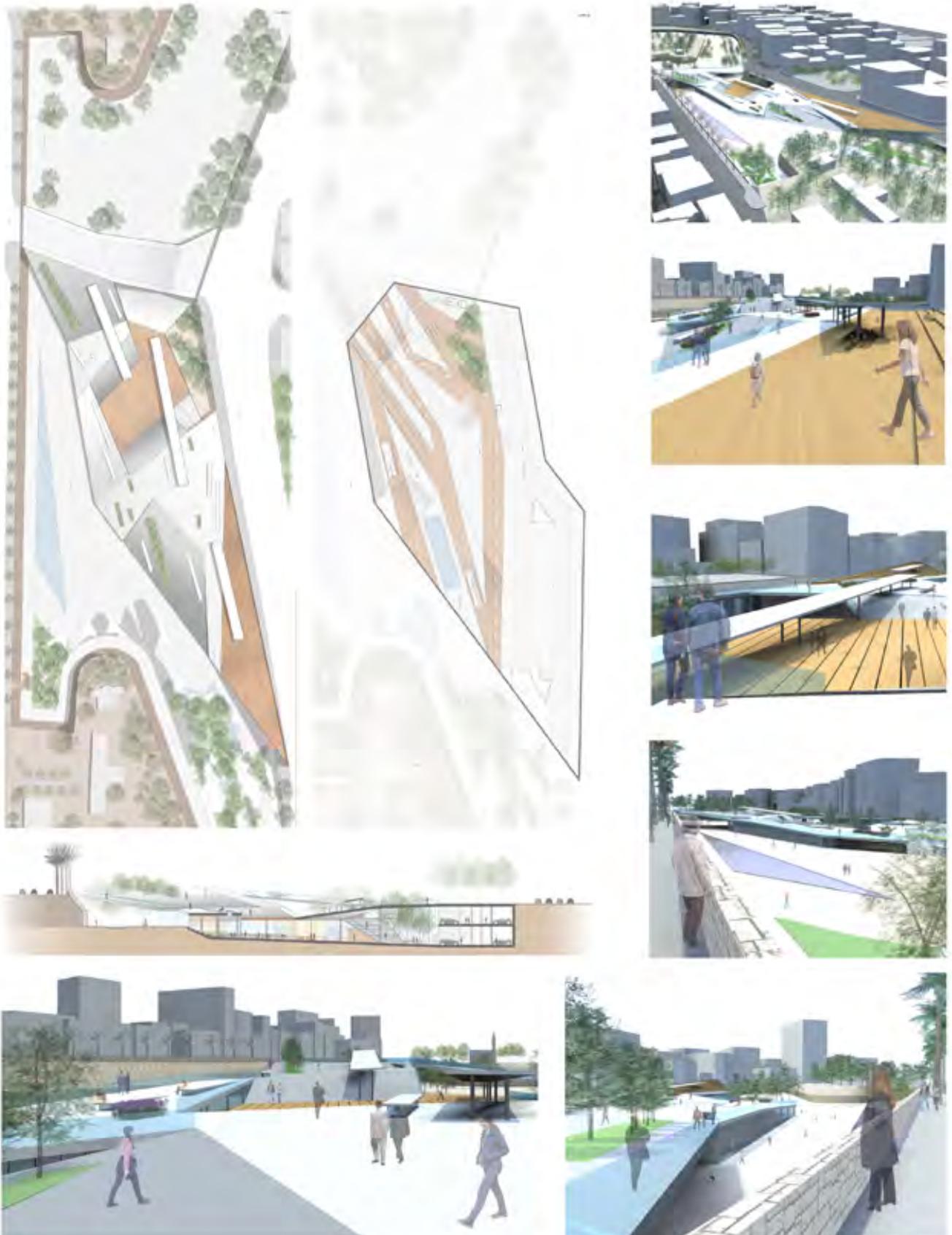
Η πρόταση παρέμβασης στεγάζει διαφορετικές χρήσεις όπως την αγορά, κολυμβητήριο, βιβλιοθήκη, εστιατόριο - bar-club με στόχο τη συνεχή ολόημερη λειτουργία του κτηρίου, τη φυσική του προστασία και την αισθητική εμπειρία που προσφέρει η κάθε χρήση. Δημιουργήθηκε μέσα από τις αισθήσεις που παρατηρήθηκαν σε σημεία στη περιοχή, τις κύριες κινήσεις και τους περιορισμούς που επιβάλει η περιοχή. Για παράδειγμα τα τείχη να είναι εμφανή, τίποτα να μην έρχεται σε επαφή μ' αυτά και η βαθιά εσκαφή στο έδαφος της τάφρου απαγορεύεται. Επίσης στην παρέμβαση χρησιμοποιήθηκαν διαφορετικά υλικά, διαφορετικές υφές ανάλογα με τη χρήση και την εμπειρία του χώρου.

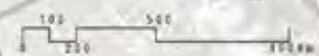
Τέλος καταγράφηκαν μέσα από πιο αναλυτικές γραφιστικές αναπαραστάσεις, παρτιτούρες, η εμπειρία των αισθήσεων που προσφέρει ο χώρος εσωτερικά και εξωτερικά σε διαφορετικές χρονικές περιόδους.

TOWARDS A MORE [SENSE-NSITIVE] ARCHITECTURE | MARINA ORATIOU

TOWARDS A MORE [SENSE-NSITIVE] ARCHITECTURE | MARINA ORATIOU

NEXT FAMAGUSTA | GEORGE KALLIS

The proposal aims to put forward suggestions on how the status quo of Famagusta, including its accessible and non-accessible part, as well as the new possibilities that may arise, can be exploited and evolved to the greatest extent possible when the non-accessible and no-man's land of Varosha shall be made available for habitation. The objective is to formulate a new version of the city, "Next Famagusta", through the use of an alternative means of urban design and by following an unconventional approach as to the management and handling of the existing condition of the city. The intention of the proposal is not the thorough reconstruction of the city by applying a completely new urban planning, neither the restoration of the city in its pre-1974 status. "Next Famagusta", suggests the formulation or the development of a newly evolved Famagusta, taking into account the current status of the city and paving the way for other subsequent versions of it. The concept "next" is not limited to a linear progressive phase, but it is used to challenge and redefine facts in relation to the city of Famagusta and the way in which urban areas are planned in Cyprus.

Any possible alternative intervention to the city presupposes an alternative way of recording its status quo. For the purposes of the proposal, the recording executed was based on successive layers describing dynamic relationships between physical characteristics of the city. The differentiation of a specific layer and consequently the way and extend such a differentiation may affect other physical relationships of the city, was examined. The city - nature layer was selected as the dynamic layer in which each design intervention will act.

The assessment of the current relationship of the city with nature, in conjunction with previous time periods, is challenging due to the fierce discussions that take place concerning ecology, sustainable development, "green" policies and awareness towards the natural environment. Therefore, through the proposal the utopia – which according to S. Boeri may lead to forms of "dystopia" – of the harmonious coexistence of man and nature is rethought and re-discussed. It can be argued that the concept of natural environment is broadened and the boundaries between the man-made and the naturally-made environment are blurred. Today's "nature" in the era of nanotechnology not only consists of flora, fauna, geology etc., but rather technology has become so incomprehensible and uncontrollable which itself constitutes another form of "nature". It is a "next nature" which, one way or another cohabits with the oldest.

In this sense, the case of Famagusta forms a hybrid of natural environments. It's hard to say which one is the oldest "natural" environment of the city since it is the old, "authentic" nature that has made the city in need of a radical reconstruction. Thus, the unique nature relationship that currently exists in Famagusta is the filter through which the proposal is defined: The "next nature" of the "next Famagusta". Is this the way the re-habitation of the city occurs as an extension of the existing status of the city, creating a "next nature" waiting to be inhabited

Η πρόταση έχει ως στόχο την παρουσίαση μιας εκδοχής της μελλοντικής πόλης της Αμμοχώστου στην περίπτωση που η για 36 χρόνια μη προσβάσιμη περιοχή των Βαρωσιών ανοίξει προς επανάχρηση. Πρόκειται ουσιαστικά για μια εξέλιξη της ισχύουσας κατάστασης, τόσο στο μη-προσβάσιμο κομμάτι, όσο και στην πόλη όπως λειτουργεί σήμερα, που, μέσα από τον τρόπο που η πόλη έχει αναλυθεί, προβάλλεται ένα εναλλακτικό σενάριο για την επανακατοίκηση και επαναλειτουργία της. Μια «επόμενη Αμμοχώστος» [next_famagusta] που ως επόμενη διαδέχεται μια προηγούμενη χωρίς όμως να την παραβλέπει και ταυτόχρονα προετοιμάζει το έδαφος για άλλες επόμενες εκδοχές της. Η έννοια του «επόμενου» [next] δεν περιορίζεται σε μια γραμμική χρονική φάση, αλλά χρησιμοποιείται για να επαναπροσδιορίσει, να αμφισβητήσει και να επανακαθορίσει οδεδωμένα σε σχέση με την πόλη της Αμμοχώστου αλλά και με τον τρόπο με τον οποίο σχεδιάζονται οι αστικές περιοχές στην Κύπρο.

Η καταγραφή αυτή έγινε βάσει επάλληλων στρωμάτων που περιγράφουν δυναμικές σχέσεις ανάμεσα σε φυσικά χαρακτηριστικά της πόλης. Η επέμβαση ως εκ τούτου θα περιορίζεται στην διαφοροποίηση ενός από αυτών των στρωμάτων σχέσεων, που ως αποτέλεσμα θα επηρεάσει τις σχέσεις στα υπόλοιπα στρώματα της πόλης. Συγκεκριμένα, έχει επιλεγθεί η σχέση της πόλης με τη φύση ως το δυναμικό στρώμα μέσα στο οποίο θα δρα η κάθε παρέμβαση και μέσω αυτής θα επηρεάζεται η πόλη στο σύνολό της. Η υφιστάμενη σχέση της Αμμοχώστου με τη φύση, σε συνδυασμό με προηγούμενες εποχές, αποτελεί μια πολύ ενδιαφέρουσα πρόκληση.

Μιλώντας για επεμβάσεις στη σχέση της πόλης με τη φύση, χρειάζεται μια επανεξέταση του όρου «φυσικό» και μέχρι πού φτάνουν τα όρια του φυσικού περιβάλλοντος όπως το αντιλαμβανόμαστε σήμερα. Ο γενικά αποδεκτός και επικρατέστερος ορισμός της φύσης μιλά για ένα περιβάλλον σε αρχαϊκή μορφή υπόστασης, χωρίς καμία ανθρώπινη παρέμβαση ή την προσθήκη οτιδήποτε του τεχνητού. Σήμερα όμως μπορεί να υποστηριχθεί πως η έννοια του φυσικού περιβάλλοντος έχει διευρυνθεί και έχουν θωλώσει τα όρια ανάμεσα στο άνθρωπο-δημιουργητό και το φυσικό-δημιουργητό περιβάλλον. Η σημερινή «φύση» στην εποχή της ναυτεχνολογίας δεν αποτελείται μόνο από χλωρίδα, πανίδα, γεωλογία κλπ, αλλά μάλλον η σημερινή τεχνολογία έχει γίνει τόσο ακατάληπτη και ανεξέλεγκτη που αποτελεί από μόνη της μιαν άλλη «φύση». Μιαν «επόμενη» φύση που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο συμβιώνει με την παλαιότερη. Με αυτό το σκεπτικό, η περίπτωση της Αμμοχώστου αποτελεί ένα υβρίδιο φυσικών περιβαλλόντων. Είναι δύσκολο να πει κανείς ποιό είναι το παλαιότερο «φυσικό» περιβάλλον της πόλης αφού είναι η παλιά, «αυθεντική» φύση που έχει καταστήσει την πόλη εκτός λειτουργίας κρίνοντας απαραίτητη μια ριζική ανοικοδόμησή της με κάποιο τρόπο.

Έτσι, η μοναδική αυτή σχέση που υφίσταται αυτήν τη στιγμή στην Αμμοχώστο, αποτελεί το φίλτρο μέσα από το οποίο στήνεται το πρόγραμμα της πρότασης: Η επόμενη φύση της επόμενης Αμμοχώστου [next nature for a next Famagusta]. Με ποιό τρόπο δηλαδή η επανακατοίκηση της πόλης συμβαίνει ως μια προέκταση της υφιστάμενης κατάστασης, που δημιουργεί μια «επόμενη φύση» που περιμένει να κατοικηθεί;

NEXT FAMAGUSTA | GEORGE KALLIS

CLAIMING THE CITY, POTENTIAL FOR COEXISTENCE | MICHALIS MINA

The ideas guiding this project are inspired by the French Marxist intellectual Henri Lefebvre, particularly his writings on the "Right to the City" (*Le Droit à la ville*). His dialectical analysis on the historical evolution of the "western civilization cities" and the focus on the relation with class conflicts over time is a stepping stone for the project. The theoretical framework that derived from his writing is setting up a "lens" that helps to critically analyze the historical center of Nicosia as a space hosting interactions and claims of individuals, creating a chain of events in an urban environment which makes the power relations apparent in the urban space.

The historical center of Nicosia is chosen as a case study due to its exceptional character, in terms of the social differences. The evolution of the historical city along with the strong appearance of political differences is influencing the urban qualities, making it strongly variable from the conditions that someone identifies in other areas of the city. Nicosia has been divided since 1964 by a thin strip of land, which is known as the "green line" and runs across the main core of the city and separates it into two main sectors, North and South. Eventually, the physical and social division of the city had affected the urban character of the surrounded area. In the last decades the property holders gradually have moved from the center to the suburbs. As a result, the urban structure had been neglected, the historical center remained almost abandoned and the old city became an intimate destination for migrant populations to create a gradual social transformation, from being a single economical class area to a strong mixture of different socio-economic groups.

The above realities synthesize a context, in which political dynamism provides a ground for creating a place where different social groups coexist in adjacent neighborhoods. For the project these neighborhoods are mapped according to the variety of "claiming actions" they hold in their environment, which is further integrated with theoretical writings of Lefebvre creating a sufficient knowledge and understanding to re-think the existing physical space in socially neglected areas of urban Nicosia by re-designing it. Different design strategies are used to rebalance the existing power relations between users, both in public and private segments of the city. This will help to re-define the existing socio economic relation by promoting common ground for sharing claims in urban environment.

Στην εργασία αυτή γίνεται προσπάθεια να μελετηθεί το θέμα της εντός των τειχών πόλης της Λευκωσίας με τρόπο που να μην παρακάμπτει τις άμεσες πραγματικότητες αλλά να αποφεύγει τα έντονα συναισθήματα που προκαλεί ο μεταξύ χώρος της νεκρής ζώνης. Το αστικό περιβάλλον της Λευκωσίας αναγνωρίζεται ως ένα σύστημα διεκδικήσεων στο οποίο συμμετέχουν όλοι οι χρήστες της περιοχής σε συνεργασία με τις διάφορες κοινωνικές, πολιτικές και εθνικές ομάδες που δραστηριοποιούνται σε αυτή.

Η σχέση του κάθε χρήστη με τον δημόσιο χώρο εξαρτάται από τον βαθμό έκθεσης του εαυτού του στο αστικό σύστημα διεκδίκησης μέσω των διαφορετικών δημόσιων σφαιρών επιρροής, οι οποίες σύμφωνα με τον Richard Sennett περιλαμβάνουν τις ομαδοποιήσεις των χρηστών του δημόσιου χώρου.

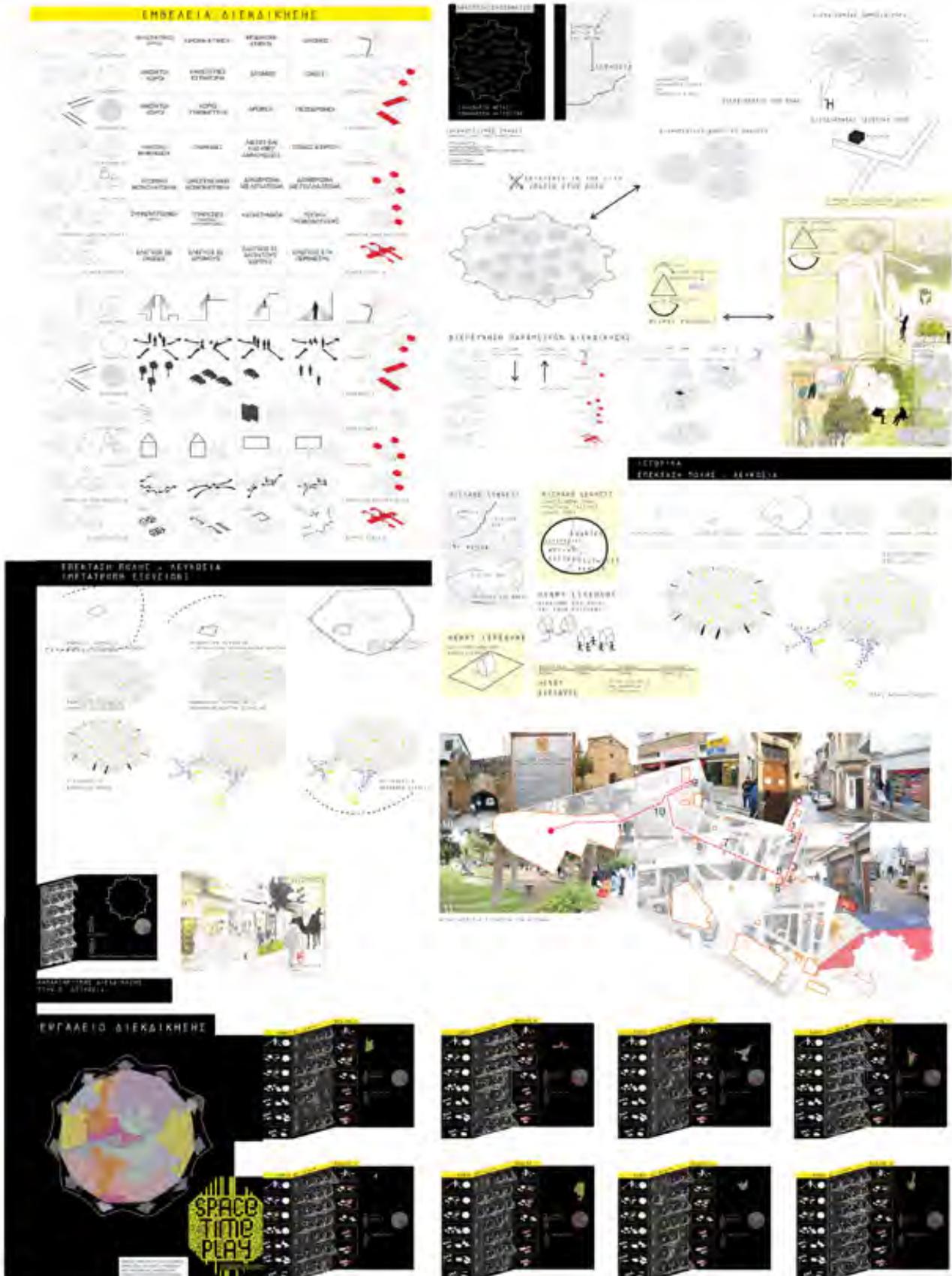
Ο κάθε χρήστης του δημόσιου χώρου μπορεί να μελετηθεί ως διεκδικητής σε αυτόν, καθότι η κάθε ασχολία του στον δημόσιο χώρο μπορεί να αναγνωστεί ως μια μορφή διαδικασίας διεκδίκησης του δημόσιου χώρου. Ο Henry Lefebvre έγραψε για το «δικαίωμα στη πόλη» και ανέπτυξε τον συλλογισμό του συνδυάζοντας διαλεκτικά την ιστορική ανάπτυξη των πόλεων του δυτικού πολιτισμού με τους ταξικούς αγώνες που συνέβαιναν σε αυτές. Για τους σκοπούς της μελέτης γίνεται μια προσπάθεια μεταφοράς των ιδεών του Henry Lefebvre για το «δικαίωμα στη πόλη» στα σημερινά δεδομένα που δημιουργούνται στη περιοχή. Οι ιδιαιτερότητες που κρατούν το κέντρο της πόλης της Λευκωσίας υποβαθμισμένο επιτρέπουν στις διαφορετικές δημόσιες σφαίρες να αναπτυχθούν ξεχωριστά με τρόπο που οι διαφορετικότητες στο κοινό περιβάλλον να είναι εύκολα ορατές.

Ακολουθώντας την σχέση αυτή μελετάται κατά πόσο μπορεί η διεκδίκηση να τροφοδοτεί την συνύπαρξη των διαφορετικών ομάδων στη πόλη. Ο κοινός χώρος διεκδίκησης δημιουργεί τις προοπτικές που πιθανόν να οδηγήσουν στην συνύπαρξη μεταξύ των «αντιθέτων». Σημαντικό είναι να αποφευχθεί μια ανάλυση που να τροφοδοτείται συχνά από τα ΔΥΟ «αντίθετα», τα οποία προκύπτουν από τις άμεσες πραγματικότητες και το έντονο διαχωριστικό περιβάλλον της νεκρής ζώνης που να οδηγούν λογικά σε διπολική αντιμετώπιση των πραγμάτων.

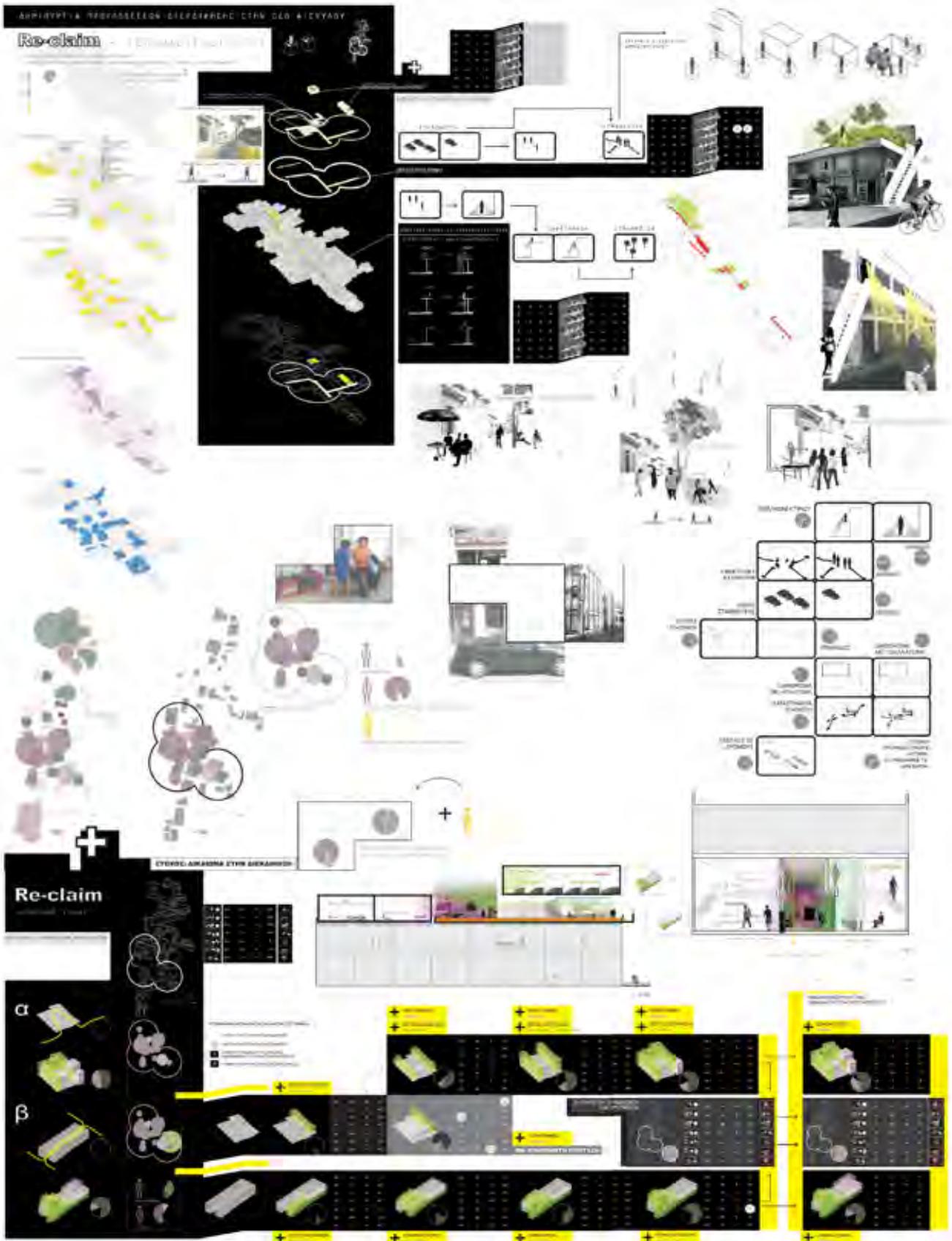
Αρκετά επίκαιρο είναι το θέμα της επανασύνδεσης της Λευκωσίας και η επαναδραστηριοποίηση του νεκρού σημείου της πόλης. Όμως η ιδέα για σύνδεση, πρέπει να κοιταχτεί ως ένα σύνολο στοιχείων σε πιο διευρυμένο βαθμό και να γίνει αποδεκτό ότι οι αντιστάσεις για την ιδέα αυτή προκαλούνται κυρίως λόγω της άρνησης του πληθυσμού για συμβίωση με το «αντίθετο». Σε μια διπολική προσέγγιση των σημερινών πραγματικοτήτων είναι φυσιολογικό το μη οικείο να αντικρίζεται ως αντίθετο.

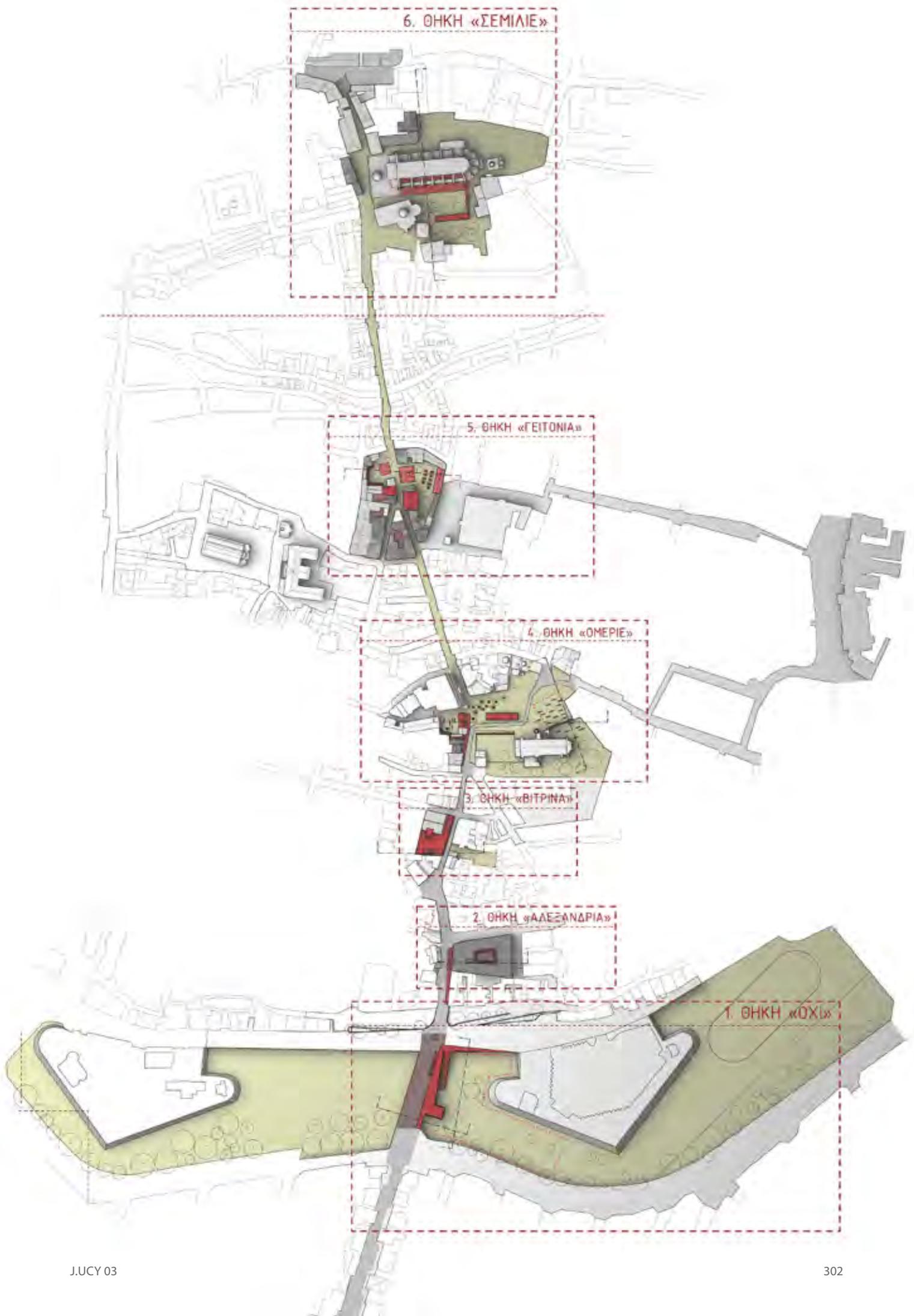
Στόχος λοιπόν της εργασίας είναι να μελετηθεί η σύνδεση της διεκδίκησης και των παραμέτρων της, με την προοπτική που δημιουργείται για συνύπαρξη των διαφορετικών δημόσιων σφαιρών επιρροής στο αστικό περιβάλλον, με τρόπο που να προβάλλει την πολλαπλότητα των αντίθετων κοινωνικών στοιχείων στην πόλη της Λευκωσίας. Η διαδικασία αυτή διερευνάται στο περιβάλλον της οδού Αισχύλου και ελέγχεται ο τρόπος με τον οποίο κάποιες μετατροπές στο συγκεκριμένο αστικό περιβάλλον μεταβάλλουν τις παραμέτρους διεκδίκησης της περιοχής.

CLAIMING THE CITY, POTENTIAL FOR COEXISTENCE | MICHALIS MINA

CLAIMING THE CITY, POTENTIAL FOR COEXISTENCE | MICHALIS MINA

MULTICASE | ANASTASIA ANGELIDOU

This diploma thesis deals with the rethinking of the city as a mobility receiver. It proposes adapting mechanisms for the existing to accommodate, the new, through the design of some "cases" that snap into different types of space typologies and intent to convert them into spaces where there is friction of diversities, spaces accessible to the public flows, mediation spaces that filter the public - private relationship and living spaces for extra short, short and long inhabiting.

The case may consist of multiple uses, either synchronized or either independent. Also, a use predefines a specific activity while a case can encourage several spontaneous activities. A use may be revolving around private benefit, however a case concentrates in public interest by giving the opportunity to something temporary to react with something permanent. In the same way, a use can be completely introverted as opposed to the case, which is opened to the public space, unleashing different situations in a common ground and, at the same time, absorbing the public flows into the case space. Finally, while a use maintains physical boundaries regarding to the users' social interaction, a case offers them the option of reaction and involvement with other users.

The aim is to redefine the existing network as a receiving network, focusing on the resistance inherent in the friction between different situations. Resistance and friction, as described by Richard Sennett, are the inhibitors of social interactions' control by independent forces and their existence in space poses opportunities for freedom in expression and co-existence of diversities.

The study area is already an important example of a temporary inhabiting area, specially by immigrants. Though, by focusing on the coexistence of different situations, is necessary to provide accommodation for users of long duration such as young couples with children, but also maintain the accommodation of users of short duration such as immigrants, students, etc. Therefore, the uses proposed are uses directed to all parts of the population and are mainly everyday uses related with everyday spaces.

Each space is defined by different levels of homogeneity/heterogeneity of users, private/public access, private/public use, permanence/impermanence of users. All these characteristics shall be reviewed by their transformation into cases. Each space can then be converted into a receptor according to its typology. For example, a house with a garden can accept a short time accommodation space, on it or next to it, for one night or more, and that may interest the homeless, the traveler or the immigrant. The same can happen in the case of a block of residence, by the redesign of its facade as a living space, or the roof or yard as public space, by reviewing its access.

Also a simple road can be converted to accept direction, bypass or diversion changes, in order to absorb the public flows of the urban environment, etc.

Let's talk about a case network on the existing city that accepts the temporary as part of the urban environment and opens up the potential for transaction with the permanent. A frame which allows the possibility of diversities coexistence. A case network that receives friction situations transforming them into productive microclimates of odds, exchanges and experience.

Η διπλωματική αυτή πραγματεύεται τον επανασχεδιασμό της πόλης ως υποδοχέα μετακινήσεων. Προτείνει μηχανισμούς προσαρμογής του υφιστάμενου ώστε να δέχεται το νέο μέσα από το σχεδιάσμα «θηκών» οι οποίες κουμπώνουν σε διαφορετικές τυπολογίες χώρων και έχουν σκοπό τη μετατροπή τους σε χώρους τριβής διαφορετικότητας, χώρους προσβάσιμους από τις δημόσιες ροές, μεσολαβητικούς χώρους που φιλτράρουν τη σχέση δημόσιου - ιδιωτικού και χώρους διαμονής ελάχιστης, μικρής και μεγάλης διάρκειας.

Η θήκη μπορεί να αποτελείται από πολλές χρήσεις, είτε ταυτόχρονα είτε με χρονική διαφορά. Επίσης, μια χρήση προκαθορίζει συγκεκριμένη/ες δραστηριότητα/ες ενώ μια θήκη ενθαρρύνει αυθόρμητες δραστηριότητες. Η χρήση επίσης, είναι δυνατόν να έχει ως άξονα της το ιδιωτικό κέρδος, αντίθετα, η θήκη επικεντρώνεται στο δημόσιο συμφέρον δίνοντας την ευκαιρία στο προσωρινό να εμπλακεί με το πιο μόνιμο. Με τον ίδιο τρόπο η χρήση μπορεί να γίνει απόλυτα εσωστρεφής σε αντίθεση με τη θήκη που ανοίγεται στο δημόσιο χώρο, προκαλώντας έτσι την εκτόνωση διαφορετικών καταστάσεων σε κοινό έδαφος, αλλά και την απορρόφηση των δημόσιων ροών στο εσωτερικό της. Τέλος, ενώ μια χρήση διατηρεί φυσικά όρια όσο αφορά στο βαθμό κοινωνικής εμπλοκής των χρηστών, μια θήκη αφήνει στο χρήστη τη δυνατότητα της επιλογής του βαθμού εμπλοκής του με άλλους χρήστες.

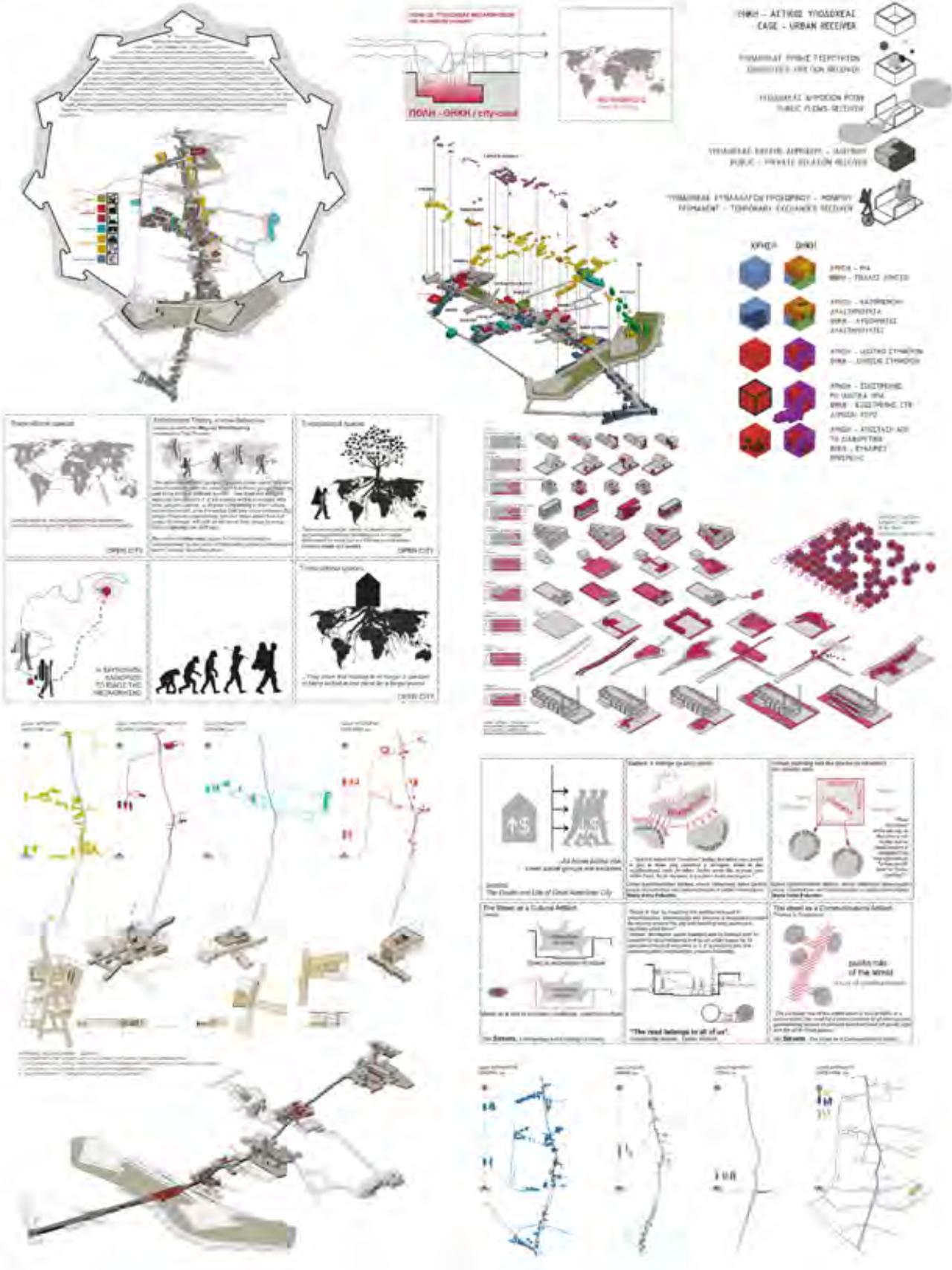
Στόχος είναι ο επαναπροσδιορισμός του δικτύου ως δίκτυο υποδοχής με άξονα διαχείρισης του χώρου την έννοια της αντίστασης που εμπεριέχεται στην τριβή διαφορετικών καταστάσεων. Με άξονα την συνύπαρξη διαφορετικών καταστάσεων στον ίδιο χώρο κρίνεται απαραίτητη η παροχή διαμονής σε χρήστες μεγάλης διάρκειας όπως νέα ζευγάρια με παιδιά, αλλά και η διατήρηση των χρηστών μικρής διαμονής όπως μετανάστες, φοιτητές κ.α. Έτσι οι χρήσεις που προτείνονται είναι χρήσεις που απευθύνονται σε όλα τα μέρη του πληθυσμού και αφορούν ως επί τω πλείστον χώρους καθημερινότητας.

Ο κάθε χώρος χαρακτηρίζεται από διαφορετικά ποσοστά ομοιογένειας/ετερογένειας των χρηστών, ιδιωτικής/δημόσιας πρόσβασης, ιδιωτικής/δημόσιας χρήσης, μονιμότητας/προσωρινότητας των χρηστών τα οποία αναθεωρούνται με το σχεδιάσμα τους ως θήκες. Ο κάθε χώρος λοιπόν μπορεί να μετατραπεί σε υποδοχέα ανάλογα με τη τυπολογία του. Μια κατοικία με κήπο μπορεί να δεχθεί ένα χώρο προσωρινής κατοίκησης μικρής διάρκειας πάνω της ή δίπλα της για παράδειγμα ένα βράδυ ή ένα μήνα ή περισσότερο που αυτό μπορεί να αφορά τον άστεγο, τον ταξιδιώτη ή τον μετανάστη.

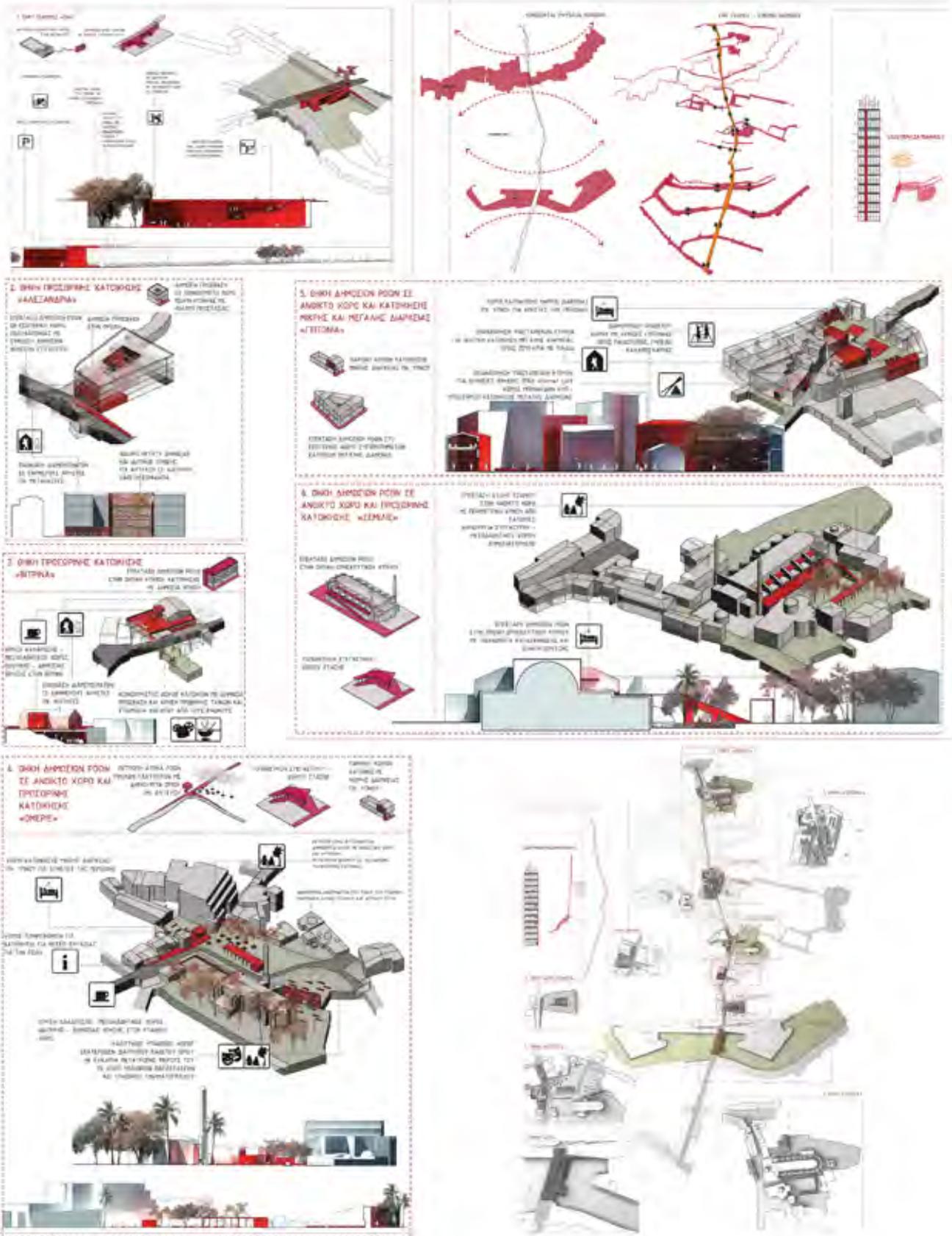
Το ίδιο μπορεί να συμβεί σε μια πολυκατοικία με τον ανασχεδιασμό της όψης ως χώρος κατοίκησης ή της οροφής ή του αιθρίου ως δημόσιος χώρος με την αναθεώρηση της πρόσβασης. Επίσης ο δρόμος μπορεί να δεχθεί μετατροπή σε θέματα κατεύθυνσης, παράκαμψης, εκτροπής ώστε να απορροφά τις δημόσιες ροές του αστικού περιβάλλοντος, κ.ο.κ.

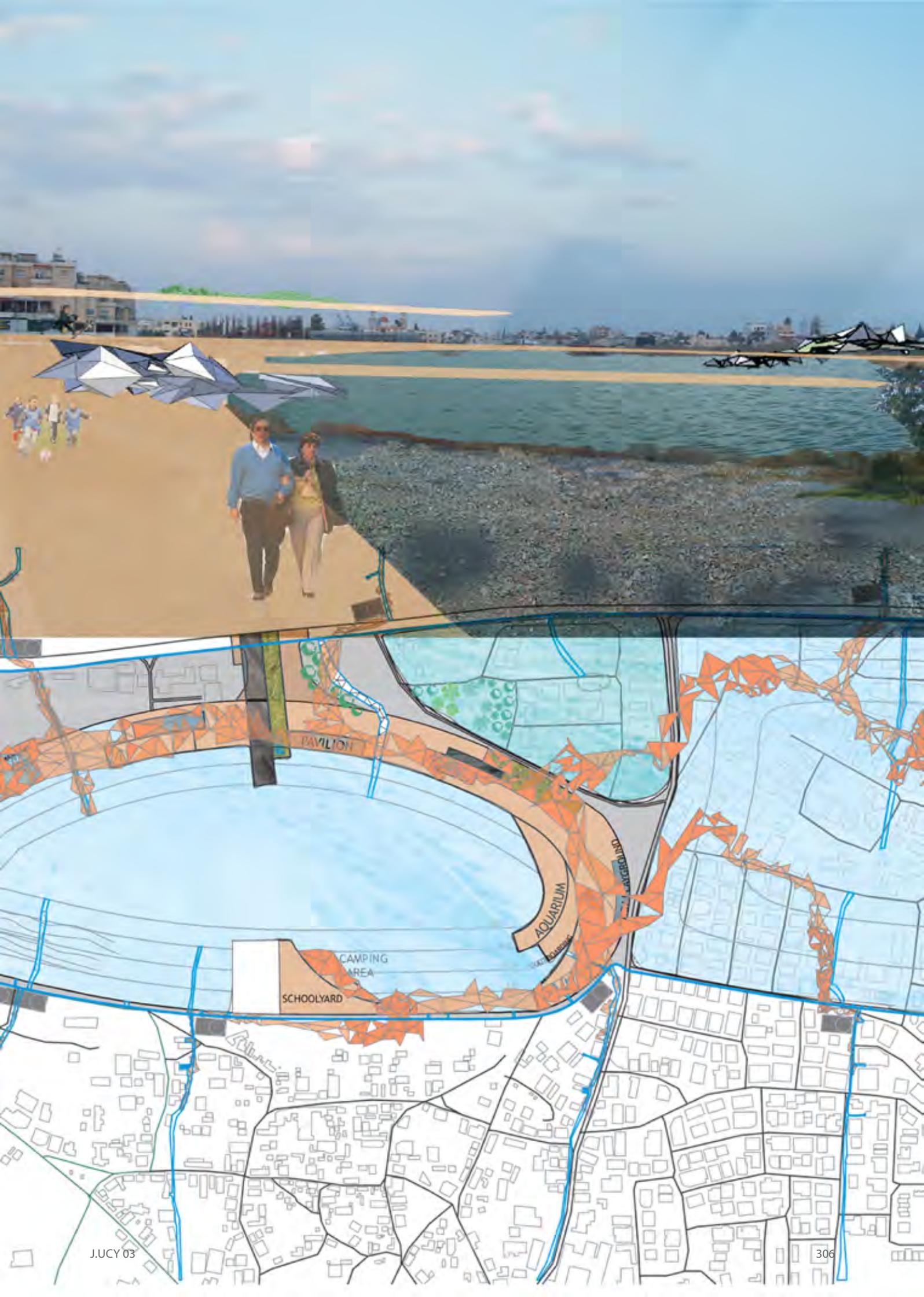
Ας μιλήσουμε για ένα δίκτυο υποδοχών πάνω στην υφιστάμενη πόλη που δέχεται το προσωρινό σαν μέρος του αστικού περιβάλλοντος και αφήνει ανοικτά τα ενδεχόμενα συναλλαγής με το μόνιμο. Ένα πλαίσιο της πιθανότητας συνύπαρξης ετεροτήτων. Ένα δίκτυο θηκών που υποδέχονται καταστάσεις τριβής μεταμορφώνοντας τις σε παραγωγικά μικροκλίματα πιθανοτήτων, ανταλλαγών και εμπειριών.

MULTICASE | ANASTASIA ANGELIDOU

MULTICASE | ANASTASIA ANGELIDOU

URBAN DAM | ANDRI PANTELIDE

This project attempts to highlight the role of architecture in the problem of flooding, due to heavy rainfall, in cities through the suggestion of creating an Urban Dam. Dam is defined as Urban Dam when positioned in the city, within the existing urban fabric, without detracting it but asked to coexist with it. Specifically, the Urban Dam is placed in the coastal city of Larnaca in a region that suffers from the problem of flooding. The dam as a tool tries to manage the phenomenon of flooding caused by heavy rainfall and to convert it to positive, while answering to the problem of drought conditions and the malfunction of the public and private side of the city.

Focus of the study was the official record of the areas flooding during wet periods in Larnaca, collected from Atlantis consulting. This recording revealed the magnitude of the problem and showed officially that the city of Larnaca is often asked to coexist with the liquid element. Coexistence with water is mainly due to three reasons, the topography of the city, the poor quality of soil and the way the built environment was developed. Particular example in the fabric of Larnaca is the complex of salt lakes that also coexist with the phenomenon of flooding, which is incorporated in the functioning of lakes and defines their development as biotopes.

The investigation of the concept about coexistence between the city and water revealed different forms of relationships from which it was chosen the one about developing networks and infrastructure; as such a relationship would probably characterize the relation flood-city. The general findings of networks and infrastructure in the city were facts of the operation of all these as input into the town but hidden from her, either underground either away. Selecting the dam for the management of flooding in a city and also the scenario of this type of infrastructure in the city, operating simultaneously, presented as a challenge for new opportunities about public and private actions.

The Urban Dam is placed in area A which is recorded as flooding, while the area is approaching the size of a typical dam but also its location as a point of conclusion of the flow before the sea, making it the ideal area to apply. Thus, the dam has to operate on three scales, the city-scale, the neighborhood-scale, the building-scale and suggested several ways to control the water. The new topography proposed for the formation of basins and the coexistence of the building environment with water integrates various scenarios of action. Some of them, are indicated from the "skin" structure, which as a second layer of soil folds unites the three scales, manages water and provides public and private space.

The solution of the Urban Dam as a tool for reception of flooding brings to the surface a number of solutions which transform the scenario of positive coexistence of the city with flooding worldwide, a very possible and achievable.

Η μελέτη αυτή επιχειρεί να αναδείξει το ρόλο της αρχιτεκτονικής όσον αφορά το πρόβλημα της πλημμύρας, λόγω έντονης βροχόπτωσης, στις πόλεις μέσα από την εισήγηση για δημιουργία ενός Αστικού Φράγματος. Ως Αστικό Φράγμα ορίζεται ένα φράγμα που τοποθετείται εντός της πόλης, μέσα στον υφιστάμενο αστικό ιστό, τον οποίο δεν αναιρεί αλλά καλείται να συνυπάρξει με αυτόν. Συγκεκριμένα το Αστικό Φράγμα τοποθετείται μέσα στην παραλιακή πόλη της Λάρνακας, σε μια περιοχή που υποφέρει από το πρόβλημα της πλημμύρας. Το φράγμα ως εργαλείο επιχειρεί να διαχειριστεί το φαινόμενο της πλημμύρας που προκαλείται λόγω έντονης βροχόπτωσης και να το μετατρέψει σε θετικό, απαντώντας παράλληλα στο πρόβλημα λειψυδρίας και στη δυσλειτουργία του δημόσιου και ιδιωτικού μιας πόλης.

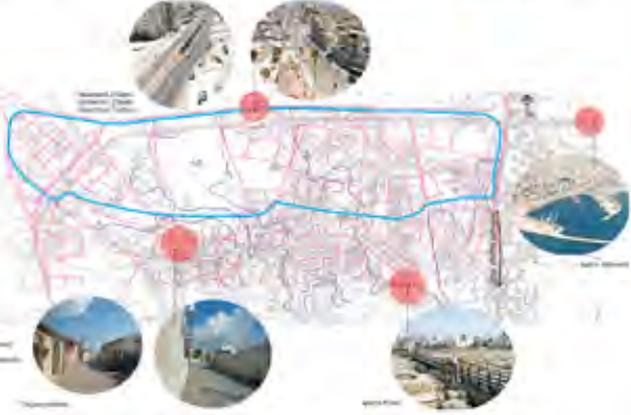
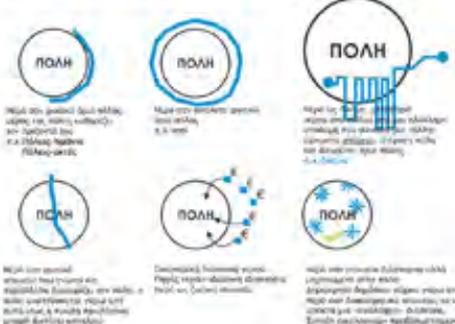
Επίκεντρο της μελέτης αποτέλεσε η καταγραφή των περιοχών που πλημμυρίζουν σε υγρές περιόδους στην πόλη της Λάρνακας από την ΑΤΛΑΝΤΙΣ συμβουλευτική. Αυτή η καταγραφή έφερε στην επιφάνεια το μέγεθος του προβλήματος και κατέδειξε επίσημα ότι η πόλη της Λάρνακας καλείται να συνυπάρξει συχνά με το υγρό στοιχείο. Η συνύπαρξη με το νερό οφείλεται κυρίως σε τρεις λόγους, στην τοπογραφία της πόλης, στην κακή ποιότητα του εδάφους και στον τρόπο ανάπτυξης του κτιστού. Ιδιαίτερο παράδειγμα μέσα στον ιστό της Λάρνακας αποτελεί το σύμπλεγμα λιμνών Αλικών που επίσης συνυπάρχουν με το φαινόμενο της πλημμύρας, η οποία όμως ενσωματώθηκε στη λειτουργία των λιμνών και καθόρισε την ανάπτυξη τους σαν Βιότοπους.

Μέσα από την έρευνα της έννοιας της συνύπαρξης της πόλης με το νερό προέκυψαν διάφορες μορφές σχέσεων από τις οποίες επιλέχθηκε αυτή της ανάπτυξης δικτύων και υποδομών, καθώς μια τέτοια σχέση θα μπορούσε πιθανόν να χαρακτηρίζει τη σχέση πλημμύρας- πόλης. Η γενική διαπίστωση όσον αφορά τα δίκτυα και τις υποδομές στην πόλη ήταν το γεγονός της λειτουργίας όλων αυτών για τροφοδότηση της πόλης αλλά «κρυμμένα» από αυτήν, είτε υπόγεια είτε μακριά. Η επιλογή του φράγματος για τη διαχείριση της πλημμύρας σε μια πόλη αλλά και το σενάριο αυτής της υποδομής μέσα στην πόλη, να λειτουργούν παράλληλα, παρουσιάστηκε σαν μια πρόκληση για τις νέες ευκαιρίες δημόσιας και ιδιωτικής δράσης.

Το Αστικό Φράγμα τοποθετείται στην περιοχή Α που καταγράφεται ότι πλημμυρίζει, ενώ ταυτόχρονα η περιοχή αυτή πλησιάζει τις διαστάσεις ενός τυπικού φράγματος αλλά και η χωροθέτησή της ως σημείο κατάληξης της ροής νερού πριν τη θάλασσα, την καθιστούν ως την ιδανική περιοχή εφαρμογής. Έτσι το φράγμα καλείται να λειτουργήσει σε τρεις κλίμακες: της πόλης, της γειτονιάς και του κτηρίου, και να υποδείξει διάφορους τρόπους χειρισμού του νερού. Η νέα τοπογραφία που προτείνεται για το σχηματισμό λεκανών καθώς και η συνύπαρξη του κτιστού με το νερό εντάσσουν διάφορα σενάρια δράσης. Κάποια από αυτά έρχεται να υποδείξει η κατασκευή-«επιδερμίδα» η οποία σαν ένα δεύτερο στρώμα εδάφους πτυχώσεων ενώνει τις τρεις κλίμακες, διαχειρίζεται το νερό και παρέχει δημόσιο και ιδιωτικό χώρο.

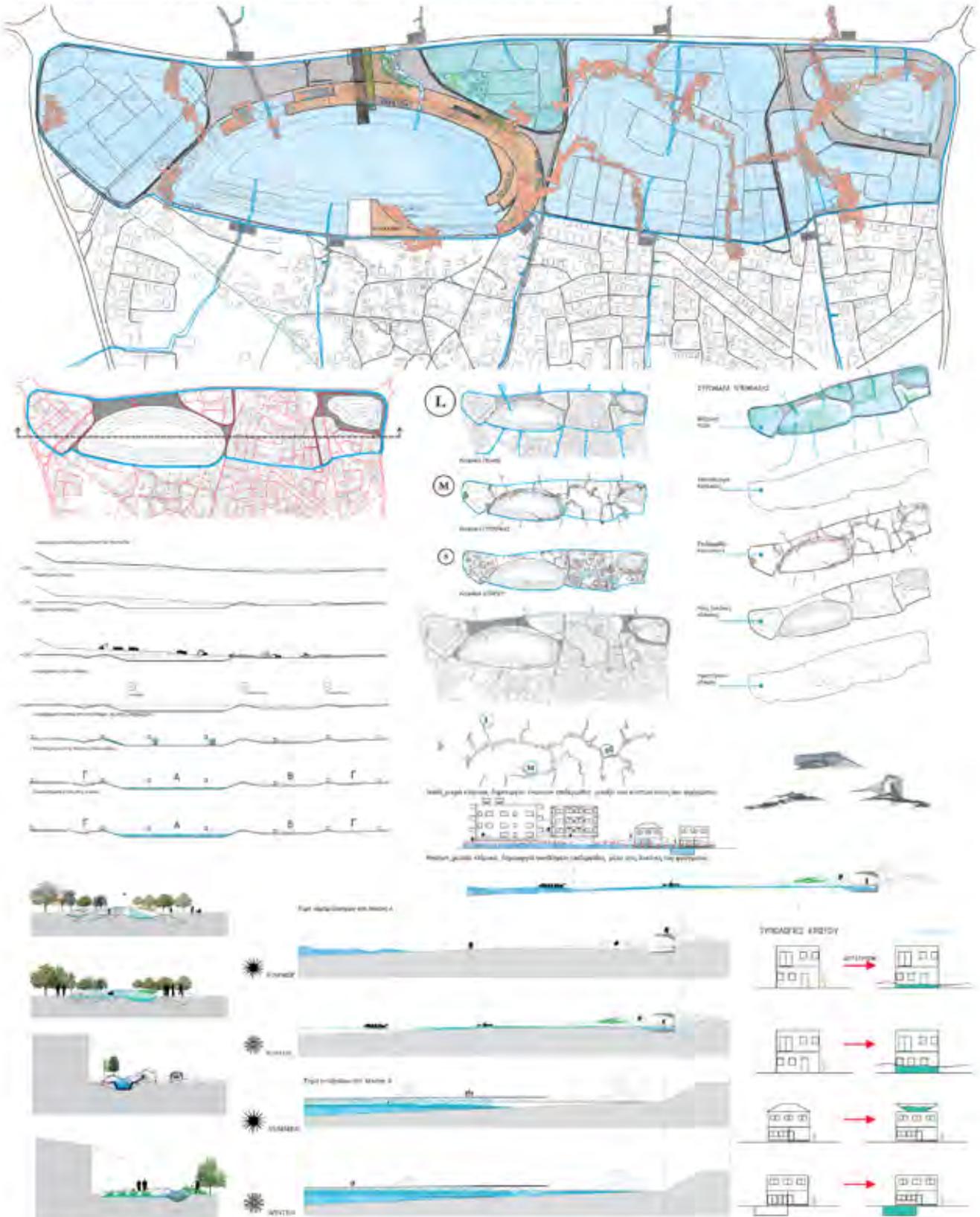
Η λύση του Αστικού Φράγματος σαν εργαλείο υποδοχής της πλημμύρας φέρνει στην επιφάνεια διάφορες λύσεις οι οποίες μετατρέπουν το σενάριο της συμβίωσης της πόλης με την πλημμύρα σε παγκόσμια κλίμακα, σε πολύ πιθανό και εφικτό.

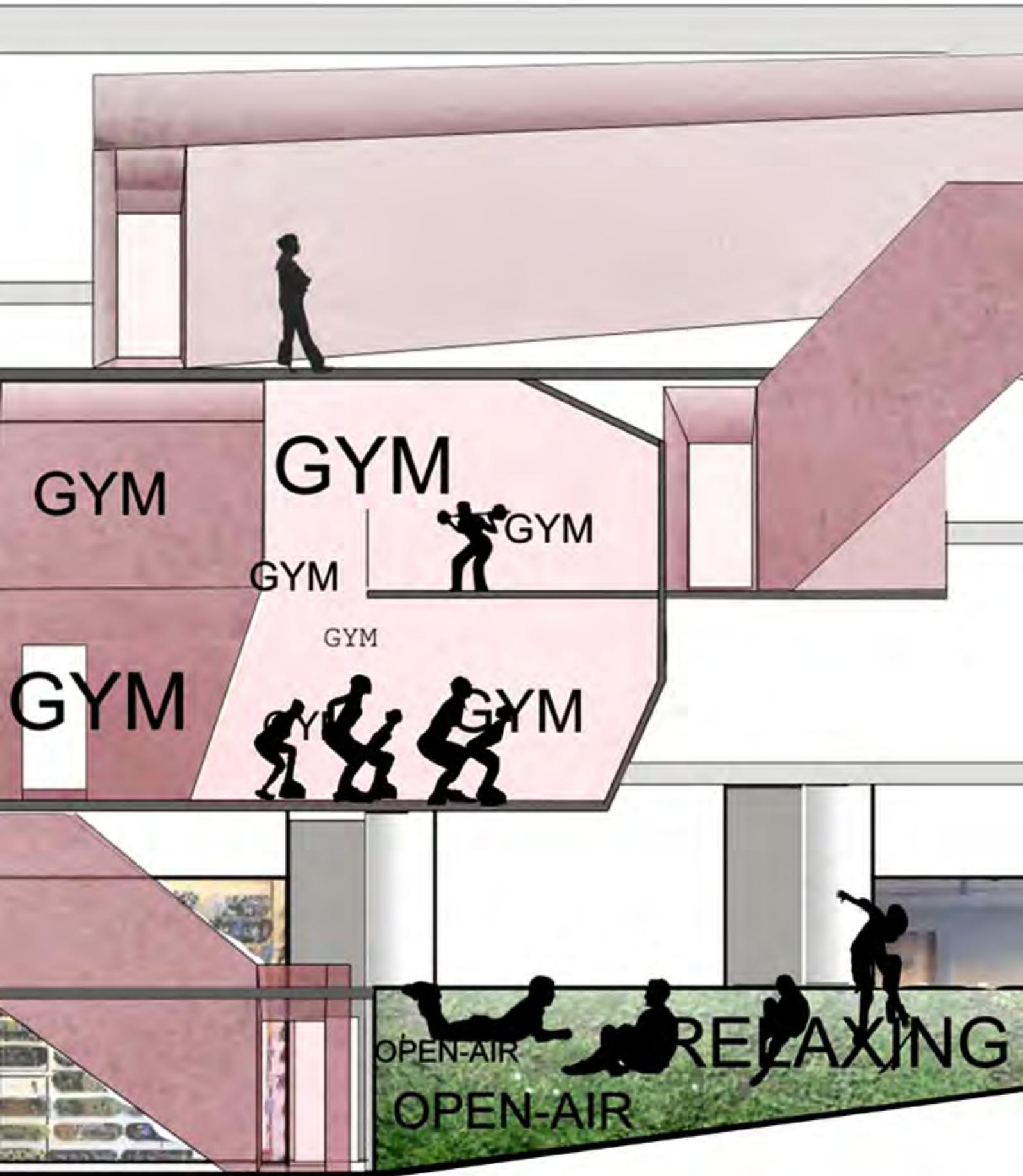
URBAN DAM | ANDRI PANTELIDE

URBAN DAM | ANDRI PANTELIDE

Κάτοψη της τελικής διαμόρφωσης του υφάσματος με τις λακόνες, την νέα τοπογραφία και την προσθήκη της εδαφικής επιδερμίδας. Οι προτάσεις που γίνονται βασίστηκαν στην επί τόπου ανάλυση και καταγραφή του χαρακτήρα των περιοχών αλλά και των φαινομένων της υφιστάμενης συνύπαρξης της περιοχής με το νερό και των υφιστάμενων αντιδράσεων σε αυτό.

RHYTHMSCAPES | THEODORA SOULOUNIA

The thesis presented focuses on the subject of public space in cities that are characterized by various rhythms of inhabitation, that exist due to its touristic character. The site selected is the well-known tourist destination of the city of Rhodes, which is inhabited permanently by locals and ex-pats and, also, temporarily and periodically during the summer by a population of tourists that outnumber its permanent population. The fact that the city is organized into tourist-oriented "low frequency" areas that are separated from the area of the city-centre and that tourists are not urged by tour operators to visit local "high frequency" areas, leads to the fact that the city doesn't work as a whole, with public space being unable to actually promote coexistence between locals and the large number of visiting tourists. Moreover, the city's organization into the city-centre or "high frequency" areas and the tourist-oriented "low frequency" areas causes the city to shrink into the high frequency area of the centre during the winter. The aim of this thesis is to increase the frequency of the tourist-oriented "low frequency" during the winter months and the activation of the urban voids located in the city-centre "high frequency area" in order to be used as actual public space by the permanent residents and, wherever possible, to promote coexistence between tourists and the permanent residents of the city. The project does not aim to propose a new masterplan, but to produce a series of tools, for managing the existing infrastructure according to certain conditions of inhabitation, in order to manage the flow of the city's inhabitants towards the underused areas and to create coexistence between existing residents so far as are and passers-by in a public space without threatening the permanent residents' privacy. The proposal, in general, is a code of conditions for managing spatial and temporal borders between high-frequency areas of a city and its low-frequency areas through public space, that can invoke the coexistence of various "rhythms of inhabitation" when its organization implies segregation.

Το θέμα με το οποίο ασχολείται η παρούσα διπλωματική εργασία είναι η έννοια του δημόσιου χώρου μέσα από διάφορους ρυθμούς κατοίκησης που συναντιούνται σε μία πόλη μέσα από τις επιδράσεις του τουρισμού. Συγκεκριμένα επικεντρώνεται στην περίπτωση του γνωστού τουριστικού προορισμού της πόλης της Ρόδου και αναγνωρίζει τους διάφορους «ρυθμούς κατοίκησης» της πόλης από το μόνιμο του ντόπιου κάτοικου έως τον προσωρινό του επισκέπτη. Προβληματίζεται για το διαχωρισμό της πόλης σε τουριστικές περιοχές «χαμηλής συχνότητας» που κατοικούνται το καλοκαίρι από τουρίστες και σε περιοχές «ψηλής συχνότητας», όπως προκύπτει από τον οργανωμένο-μαζικό τουρισμό και τη «σμίκρυνση» της «εν ενεργεία πόλης» κατά την περίοδο απουσίας των τουριστών. Στόχος είναι η αύξηση συχνότητας χρήσης στις τουριστικές περιοχές κατά τις χειμερινές περιόδους και η ενεργοποίηση αστικών κενών του χώρου «ψηλής συχνότητας» ώστε να χρησιμοποιούνται από ντόπιους και όπου είναι δυνατό να ευνοούν συνεύρεση τουριστών και ντόπιων. Ο στόχος υλοποιείται όχι μέσω ενός νέου ρυθμιστικού σχεδίου (masterplan) αλλά με το να δοθεί μία σειρά από εργαλεία διαχείρισης υποδομής που θα εφαρμόζονται σε συνθήκες χώρου ώστε να επιτυγχάνεται η διέλευση κατοίκων διαφορετικού «ρυθμού» από αυτόν που συνήθως χαρακτηρίζει τη συγκεκριμένη περιοχή, και να διασφαλιστεί η συνεύρεση και αλληλεπίδρασή τους με όσους την «κατοικούν». Συνολικά η πρόταση αποτελεί έναν κώδικα από συνθήκες διαχείρισης των χωρικών και χρονικών ορίων χρησιμοποιημένων και αχρησιμοποιημένων τμημάτων της πόλης μέσω του δημόσιου χώρου της, που μπορεί να επιτρέψει συνύπαρξη διαφορετικών «ταχυτήτων κατοίκησης» διαχωρισμό.

RHYTHMSCAPES | THEODORA SOULOUNIA

ΕΙΚ.1 ΔΕΡΤΟΧΗ ΜΕΑΡΤΗΣ

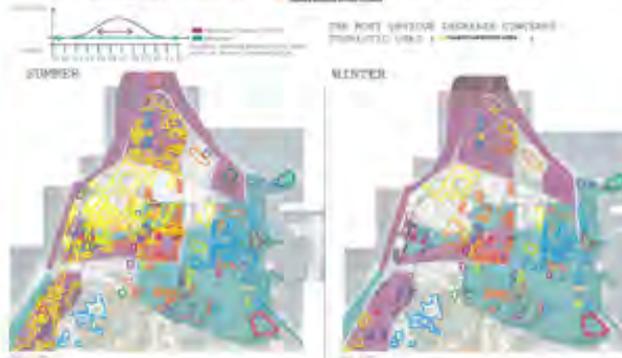
ΕΙΚ.2 ΔΕΔΟΜΕΝΟ ΤΟΥΣΙΛΙΟΝ ΕΣ ΤΟΠΟΘΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΜΕ ΑΙΩΣ ΤΟΥΣΙΛΙΟΝ ΕΣ ΤΟΠΟΘΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΜΕ ΑΙΩΣ ΤΟΥΣΙΛΙΟΝ ΕΣ ΤΟΠΟΘΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΜΕ ΑΙΩΣ

ΕΙΚ.3 ΧΩΡΟΣ "ΜΙΑΣ ΕΥΚΟΙΝΙΑΣ ΚΑΙΝΗΣ", ΧΩΡΟΣ ΟΠΟΥ ΔΕΚΑΤΕΣ ΑΙΩΣ ΤΟΥΣΙΛΙΟΝ ΕΣ ΤΟΠΟΘΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΜΕ ΑΙΩΣ ΤΟΥΣΙΛΙΟΝ ΕΣ ΤΟΠΟΘΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΜΕ ΑΙΩΣ

SUMMER-WINTER DIFFERENTIATION
 EXISTING INCREASE OF TODAY'S POPULATION INCREASE BEARS
 OF THE HIGHER OF INCREASE IN THE PUBLIC SPACE OF THESE AREAS

PROPOSAL OF INTERVENTIONS AND THEIR APPLIC-

INTERVENTION1_ BEACON AREA MANAGING FLOW

INTERVENTION_ BEACON AREA TOWNSHIP - FOR RESIDING VOLUME OF ARCHITECTURE AND EXTENSION OF ADJACENT TOWNSHIP

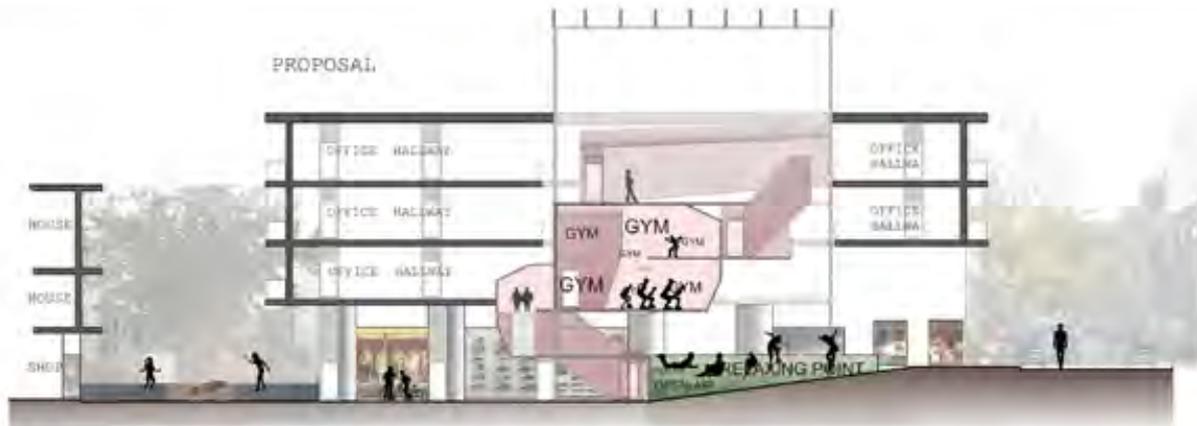

INTERVENTION2_ INNER CITY AREA, ARCADE

EXISTING
 THE CITY CONTAINS
 A NETWORK OF ARCADES INCLUDING OFFICES THAT
 LINK STRAIGHT-ROD CORRIDORS TO PERIPHERAL AREAS.

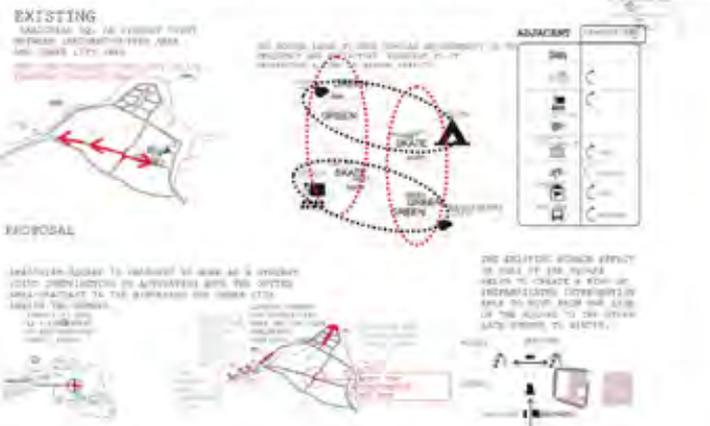
RHYTHMSCAPES | THEODORA SOULOUNIA

INTERVENTION2 INNER CITY-ARCADE, TOOLS FOR MANAGING FLOW

INTERVENTIONS SYNERGY POINT, AKADIMIAS SQUARE EXISTING

INTERVENTIONS SYNERGY POINT, AKADIMIAS SQUARE MANAGING FLOW

RE_THINKING HERAKLION CITY | CHRISTOS PASADAKIS

The city of Heraklion follows a mode of development that meet the character of a capital. Robust growth, increased mobility, plurality of uses and large scale infrastructure forms the backdrop. The existing infrastructure of the city (Venetian walls, airport, port, highway, urban centers) and the topography of the site (river, topography) have given its current forms over the course of time.

This image is not based on the realization of a master plan which could organize and guide the development, but rather on an uncontrollable embolden a dis-functional adjacencies and adverse coexisting uses. The result was the discontinuity of the in the urban fabric characterized by fragmented functions and programs in the city.

Realizing the shortcomings through the real problems it is necessary to study the feasibility of the permeability of the limits. The immediate objective of this study is to achieve balance in the city and the urban functionality.

Methodology (tools): study of conditions and actions arising in the city either by official authorities or through spontaneous ownership. Fragmented analysis of Heraklion city through the observation of these statements and re-definition of this knowledge worked as the basis upon which programmatic urban uses may be exhausted by giving a new character to the city.

The "observation" of the city and the conclusions that arise from the methodology used, applied in three different areas that were selected based on specific characteristics. These are the linearity, traffic flow and translocality. The specific areas penetrate residential environment where there is coexistence and interaction. Moreover, they are strong limits of the city and despite the diversity of their character, they have been approached as "ways" of mobility and use.

Η πόλη του Ηρακλείου ακολουθεί ένα τρόπο ανάπτυξης που ανταποκρίνεται στην ιδιότητα της ως πρωτεύουσα. Κατά συνέπεια η ιδιότητα αυτή προσδίδει στην πόλη συγκριτικά μεγαλύτερους και εντονότερους ρυθμούς ανάπτυξης μέσα από διαχρονικούς σχεδιασμούς για αυτήν, αναπροσαρμοσμένοι σε μελλοντικά σχέδια με όσους περιορισμούς συνεπάγεται η τακτική αυτή. Οι υφιστάμενες υποδομές της πόλης (ενετικά τείχη, αεροδρόμιο, λιμάνι, αυτοκινητόδρομος, αστικά κέντρα) σε συνδυασμό με τα τοπογραφικά χαρακτηριστικά την καθόρισαν σε βάθος χρόνου.

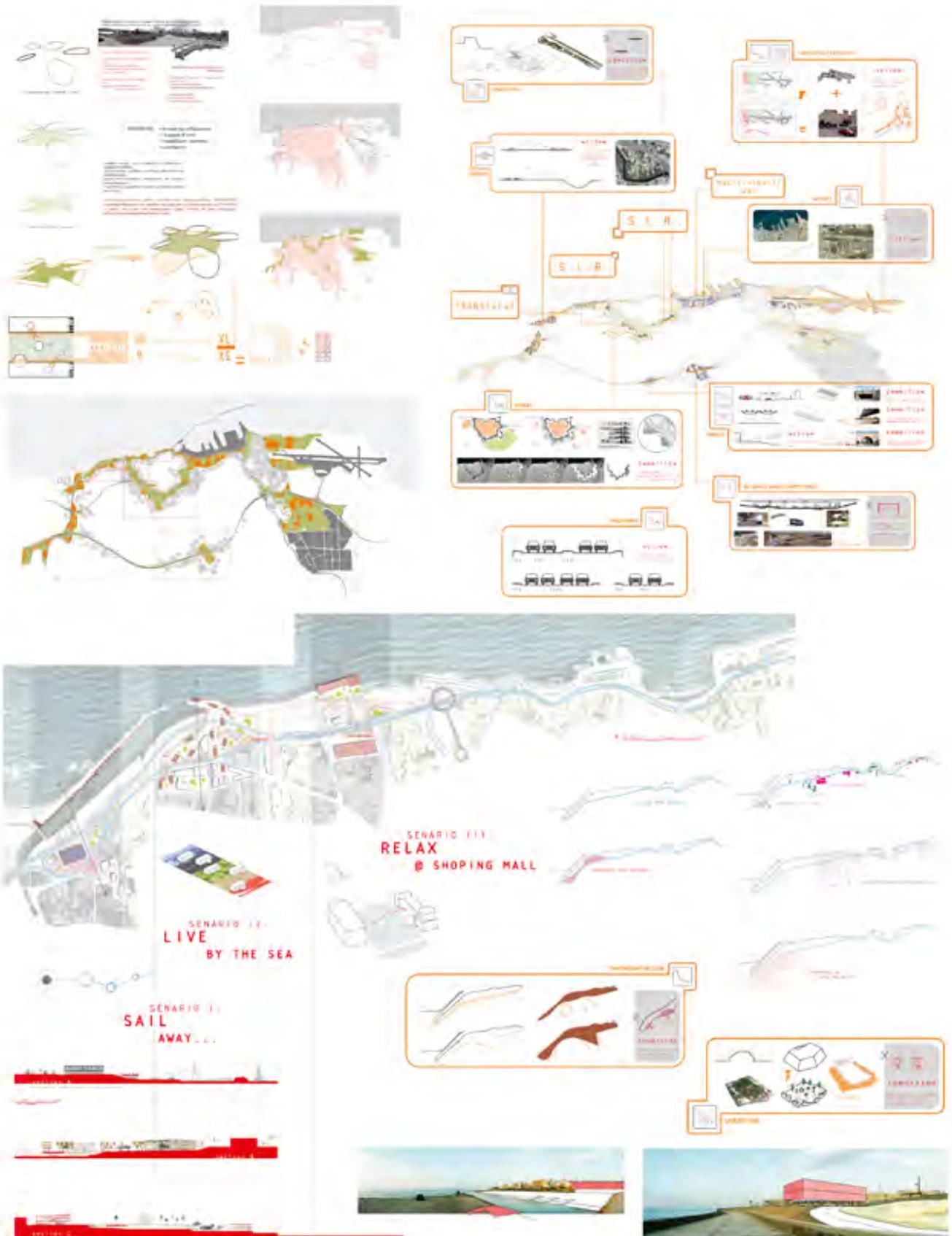
Η εικόνα αυτή δεν βασίστηκε στην υλοποίηση ενός ενιαίου ρυθμιστικού σχεδίου το οποίο θα οργάνωνε και θα καθοδηγούσε την απαραίτητη ανάπτυξη αλλά προέκυψε μέσα από μια ανεξέλεγκτη δράση και προσπάθεια να καλύψει τις αυξανόμενες ανάγκες της πόλης και να προσφέρει λύσεις στα προβλήματα που δημιουργούνται με αποτέλεσμα να παρατηρούνται μη λειτουργικές γειτονιές αλλά και δυσμενείς αλληλοεπηρεασμοί χρήσεων. Αυτό προκάλεσε ρήξη και ασυνέχεια στον αστικό ιστό με αποτέλεσμα να παρατηρείται μια αποσπασματικότητα στις λειτουργίες και προγράμματα της πόλης δουλεύοντας ενάντια στην συνέχεια που θα έπρεπε να την χαρακτηρίζει.

Συνειδητοποιώντας τις ελλείψεις που παρατηρούνται μέσα από τα υπαρκτά προβλήματα προκύπτει η ανάγκη να μελετηθεί κατά πόσο είναι εφικτή η διαπερατότητα των προαναφερόμενων ορίων. Άμεσος στόχος της μελέτης αυτής είναι να επιτευχθεί μια διευθέτηση και ισορροπία των ασυνεχειών που παρατηρούνται στην πόλη αλλά και στην αστική λειτουργικότητα αυτής.

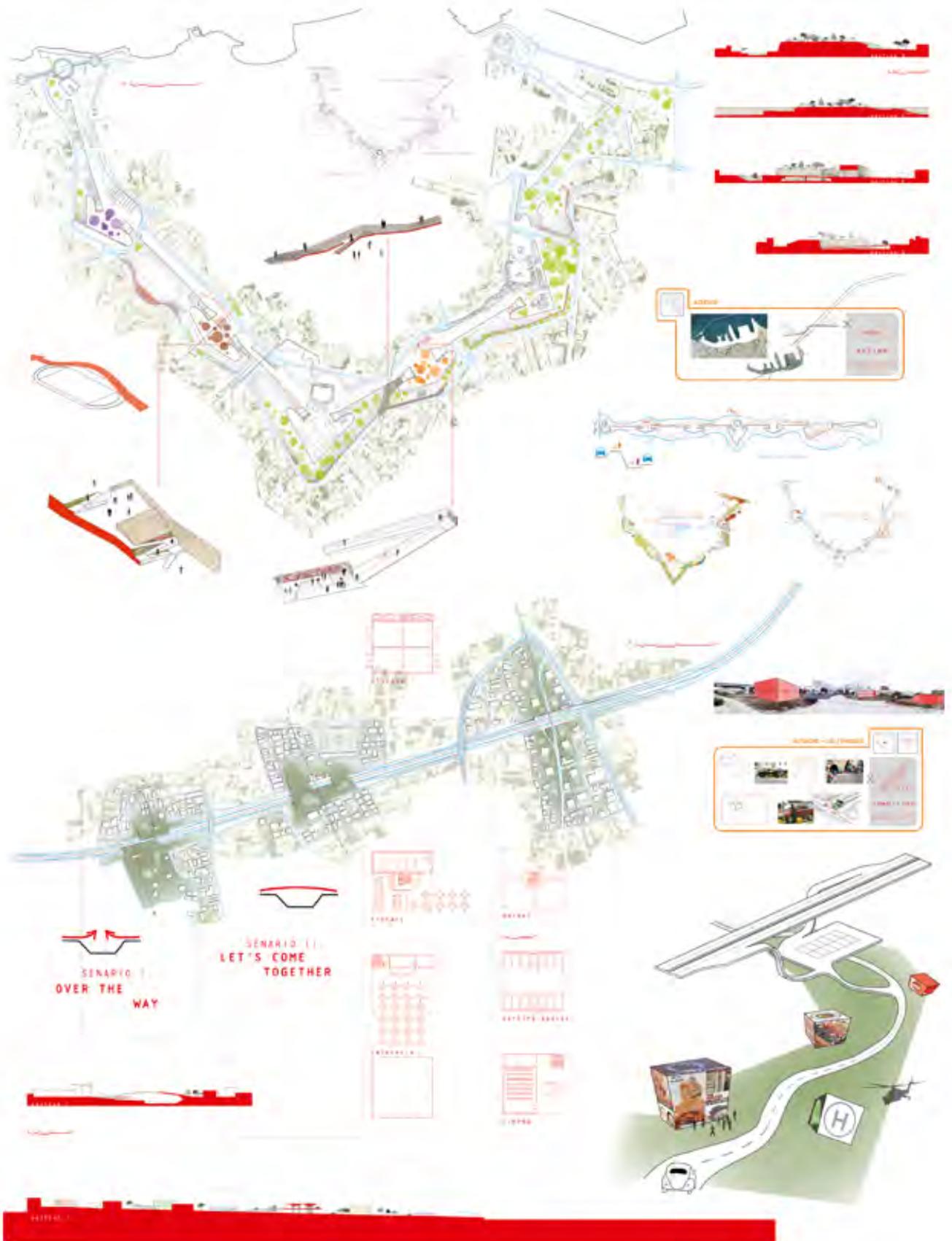
Μεθοδολογία (εργαλεία): βασίζεται κυρίως στην μελέτη των συνθηκών και ενεργειών που συναντάς στην πόλη και οι οποίες προκύπτουν είτε μέσω επισήμων άρχων και αποφάσεων είτε μέσω αυθόρμητης οικειοποίησης. Η αποσπασματική ανάγνωση της πόλης του Ηρακλείου, που πηγάζει μέσα από την παρατήρηση και επαναπροσδιορισμό της αποκτηθείσας γνώσης, λειτουργούν ως νέα βάση. Αποτέλεσμα, η δυνατότητα εκτόνωσης των αστικών προγραμματικών χρήσεων που σκοπό έχουν να δώσουν ένα νέο χαρακτήρα στην πόλη.

Η παρατήρηση της πόλης και τα συμπεράσματα που προκύπτουν μέσα από την μεθοδολογία που ακολουθήθηκε εφαρμόζονται σε τρεις διαφορετικούς χώρους οι οποίοι επιλέχτηκαν βάση συγκεκριμένων χαρακτηριστικών. Αυτά είναι η γραμμικότητα, ροή κίνησης και υπερτοπικότητα. Οι συγκεκριμένοι χώροι διαπερνούν το κατοικημένο περιβάλλον όπου υπάρχει συνύπαρξη και αλληλοεπίδραση. Επί πλέον οι υπό μελέτη χώροι αποτελούν ισχυρά όρια στην πόλη και παρόλη την διαφορετικότητα του χαρακτήρα τους προσεγγίζονται ως «οδοί» (ways) κινητικότητας και χρήσεων.

RE_THINKING HERAKLION CITY | CHRISTOS PASADAKIS

RE_THINKING HERAKLION CITY | CHRISTOS PASADAKIS

SHRINKING ELECTRICITY | SAVVAS ANASTASIOU

The project explores a critical and creative management of a traumatic situation in Cyprus 2011 and its projection to the future, in order to raise and enrich a debate which sees the resilience to trauma as a design tool and part of an evolutionary process rather than another version of a dystopian future. Specifically, the proposal deals with the electricity infrastructure of Cyprus designed as an unwanted and "banned" object from the urban fabric, due to its inhospitable and critical operation. Prompted by the collapse of the grid in July 2011 and the disruption of the city's rhythm for the next few months - effects of explosion that destroyed the largest power station - the project examines a scenario in which the disuse of the infrastructure is not sudden, temporal and partial but gradual, permanent and in whole.

This "shrinking infrastructure" assumption can be made in the context of a transition to the post-oil city in which the distance between energy production and consumption is reduced drastically due to the exploitation of renewable sources on site, thereby canceling the voltage transformation process needed to cover long distances.

A new version of the network is proposed, one that prepares the end of its first life and the succession of a second in which it is traumatic situation not isolated, but integrated into the city network. At the same time, the proposal creates the basis for a gradual shrinkage of the city itself as a response to the urban sprawl, something inconsistent with the principles of sustainable urban design. This transition premises the design of the subsequent nodes and links, the transformation of the existing ones and the management of the material eliminated from the network during this process. Thus, the implementation of the proposal is placed in the present and projected into a possible future.

What is the spatiality of a hybrid city that does not enlist infrastructure to produce and distribute energy but integrates it into itself? How can the redesign strategies for "shrinking cities" propose design tools for a shrinking infrastructure? How is the footprint of substations and transmission lines redesigned when the equipment is removed and how will it accommodate and adapt to emerging uses?

Essentially, it is about the redesign of a network that no longer functions exclusively for the Electricity Authority of Cyprus (EAC), but constitutes an extra layer of reading and organizing the city instead of existing as a back view. The architect is challenged to comment on an issue which until now was mostly technocratic and beyond the usual architectural practice.

Στόχος της εργασίας είναι η κριτική και δημιουργική διαχείριση μιας τραυματικής κατάστασης στην Κύπρο του 2011 και η προβολή της στο μέλλον, με σκοπό τη διαμόρφωση μιας πρότασης που βλέπει την προσαρμογή στο πλήγμα ως εργαλείο σχεδιασμού και μέρος μιας εξελικτικής διαδικασίας παρά ως μια ακόμα εκδοχή ενός δυστοπικού μέλλοντος. Συγκεκριμένα, η πρόταση καταπιάνεται με το δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας της Κύπρου και την υποδομή που το υποστηρίζει, η οποία σχεδιάζεται ως ένα ανεπιθύμητο και «εκδιωγμένο» αντικείμενο από τον αστικό ιστό (ur-banned), λόγω της κρίσιμης και αφιλόξενης λειτουργίας του.

Με αφορμή την κατάρρευση του δικτύου τον Ιούλιο του 2011 και την διατάραξη του ρυθμού της πόλης για τους επόμενους μήνες - συνέπειες έκρηξης που κατέστρεψε τον μεγαλύτερο ηλεκτροπαραγωγό σταθμό της ΑΗΚ - εξετάζεται ένα σενάριο στο οποίο η αχρηστία της υποδομής δεν είναι ξαφνική, προσωρινή και μερική αλλά σταδιακή, μόνιμη και ολοκληρωτική. Μια τέτοια υπόθεση «συρρίκνωσης» (shrinking) της υποδομής μπορεί να διατυπωθεί στα πλαίσια του περάσματος στην μετά-πετρελαίου πόλη, στην οποία η απόσταση παραγωγής - κατανάλωσης ενέργειας μειώνεται δραστικά, λόγω της εκμετάλλευσης ανανεώσιμων πηγών επί τόπου, ακυρώνοντας έτσι τη διαδικασία μετασχηματισμού τάσης για κάλυψη μεγάλων αποστάσεων.

Προτείνεται μια νέα εκδοχή του δικτύου στην οποία προετοιμάζεται το τέλος της πρώτης του ζωής και η διαδοχή μιας δεύτερης η οποία δεν το απομονώνει, αλλά το ενσωματώνει (integrating) στο δίκτυο της πόλης.

Παράλληλα, δημιουργεί τις βάσεις για σταδιακή συρρίκνωση και του ίδιου του αστικού δικτύου ως μια απάντηση στην εξάπλωση του που είναι ασύμφωνη με τις αρχές του αειφόρου αστικού σχεδιασμού. Η μετάβαση αυτή προϋποθέτει το σχεδιασμό των επόμενων κόμβων και συνδέσεων, τον μετασχηματισμό των υφιστάμενων και ταυτόχρονα τη διαχείριση του άχρηστου υλικού το οποίο αποβάλλεται από το δίκτυο στη διαδικασία αυτή. Έτσι η εφαρμογή της πρότασης τοποθετείται χρονικά στο παρών και όχι σε ένα άγνωστο μέλλον.

Ποιά είναι, λοιπόν, η χωρικότητα μιας υβριδικής πόλης η οποία δεν επιστρατεύει υπο-δομή για παραγωγή και διανομή ενέργειας αλλά την ενσωματώνει στον ίδιο της τον εαυτό; Μπορεί ο επανασχεδιασμός των πολυσυζητημένων «συρρικνόμενων πόλεων» (shrinking cities) να προτείνει παράλληλα σχεδιαστικά εργαλεία και για μια συρρικνόμενη υποδομή (shrinking infrastructure); Πώς αντιμετωπίζεται το ίχνος των υποσταθμών και γραμμών μεταφοράς όταν ο εξοπλισμός τους αφαιρείται και πώς αυτό σχεδιάζεται για αναμονή χρήσης αντί για ένα προκαθορισμένο πρόγραμμα; Πρόκειται ουσιαστικά για το σχεδιασμό ενός δικτύου που δεν λειτουργεί αποκλειστικά πλέον για την ΑΗΚ, αλλά αποτελεί ένα επιπλέον στρώμα ανάγνωσης και οργάνωσης της πόλης παρά την πίσω όψη της. Ο αρχιτέκτονας καλείται να εκφέρει άποψη για ένα θέμα το οποίο ως τώρα ήταν καθαρά τεχνοκρατικό και πέραν των ορίων της συνηθισμένης αρχιτεκτονικής πρακτικής.

SHRINKING ELECTRICITY | SAVVAS ANASTASIOU

EVALUATING TRAUMA

shrinking network

Total Daily EAC Generation 08 July 2011 - 14 July 2011 (MW)

LARGE

production distribution transformation

CANCELLED

WORKING

coexistence tolerance limit

synchronize disperse integrate polarize

το πλήγμα ως μέρος της αρχιτεκτονικής του επόμενου δικτύου

1 υφ-ιστορία μετασχηματισμός και διάσπαση τάσης

2 υπέρβαση και μετασχηματισμός που διεκλύει 1+2

αχρηστία disuse

trauma

Post-Oil Disuse

URBANNED NETWORK

interpenetration

χρονικό πλαίσιο

The diagram illustrates the transition from a large, centralized power network to a more distributed and resilient one. It shows the impact of the 2011 crisis on power generation and distribution, highlighting areas that are 'cancelled' (no longer viable) and areas that are 'working' (still functional or being adapted). The 'interpenetration' section shows how different energy sources and networks are now overlapping. The 'URBANNED NETWORK' map shows the geographical context of these changes across Greece.

SHRINKING ELECTRICITY | SAVVAS ANASTASIOU

THE 'ASYOUWISH' GAME | SAVIA PALATE

The city is considered as a table game where private interests come in conflict, in order to make profit over possibilities and chances appeared in the public sphere. Public and private interests are in a give-and-take relationship. The role of a public authority is crucial and it needs an immediate re-thinking for the common good of the society. At the same time, the architect's role has to expand the limits of design by finding new ways and mechanisms to arm spaces to allow things to happen.

This project aims to transform the intermediate public space into a sharing platform, where multiple entities will have the ability to "take ground" in order to avoid social segregation. The creation of this platform belongs to someone, while at the same time its activation or its use and its caring are based on someone else. Every entity has its own self-edge which affects the performance of each space involved. The performance of any space depends on how many hours this space is activated and from its publicness' and co-existence's levels. The main purpose of this project is to recombine the relationships existed in intermediate spaces at Ayios Andreas area in the centre of Nicosia. Every intermediate space will be transformed into a confrontational creation of chances, where boundary is becoming a border (Richard Sennett) with the ability to function not only for the urban entity involved but also to give benefits to a wider range of groups in the city.

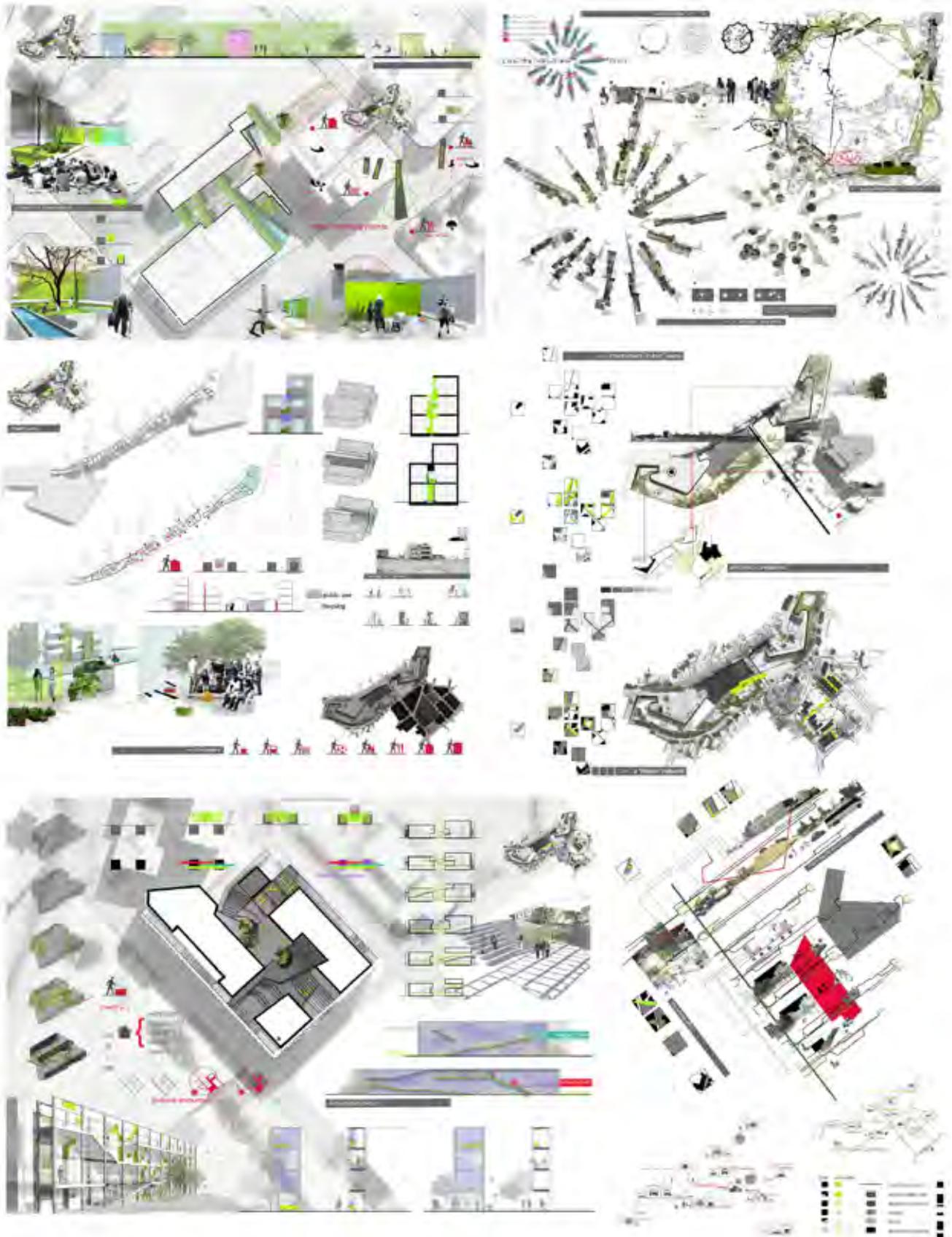
The project is trying to present tools and mechanisms able to reveal qualities of intermediate spaces in different scales. Minimum interventions in between two, or even more, different situations (ownerships, uses, physical boundaries etc.) will be able to transform the space into a hub of connection, communication, co-existence and negotiation. It can be characterized as a "space-invader" intervention (with the same way minorities and small groups occupy and appropriate space) that reflects the subjectivity of actors trying to negotiate and simultaneously provides a broader individual or collective actions in a formal or an informal way. The intervention is caused on the edge, either this is a physical or programmatic, while at the same time it can be an ownership edge. Specifically, it creates a new edge confronted with two different existing situations and it brings a new condition of negotiation in the forefront. This will be an advantage for the parties involved with a surprising outcome: Each kind of synergy and negotiation created can be used according to the actor's strength to gain for its own interest and at the same time to be a respond for a common concern .

Η πόλη ως ένα ταμπλό παιχνιδιού πάνω στο οποίο τα ιδιωτικά συμφέροντα προσπαθούν να επωφεληθούν από τις ευκαιρίες που παρουσιάζονται μέσα από επίσημες ή και ανεπίσημες κινήσεις. Το δημόσιο και το ιδιωτικό βρίσκονται σε μια σχέση πάρε-δώσε ενισχύοντας ή αποδυναμώνοντας χώρους, σχέσεις και καταστάσεις. Ο ρόλος μιας δημόσιας αρχής είναι καθοριστικός και χρειάζεται άμεση αναθεώρηση για τη διαφύλαξη του συλλογικού συμφέροντος του ατόμου, της ομάδας, της οντότητας, που όλα μαζί μορφοποιούν την κοινωνία. Την ίδια στιγμή ο ρόλος του αρχιτέκτονα οφείλει να αναζητήσει νέους τρόπους και μηχανισμούς για το πώς να οπλίσει χώρους ικανούς που να επιτρέπουν σε πράγματα και καταστάσεις να συμβούν.

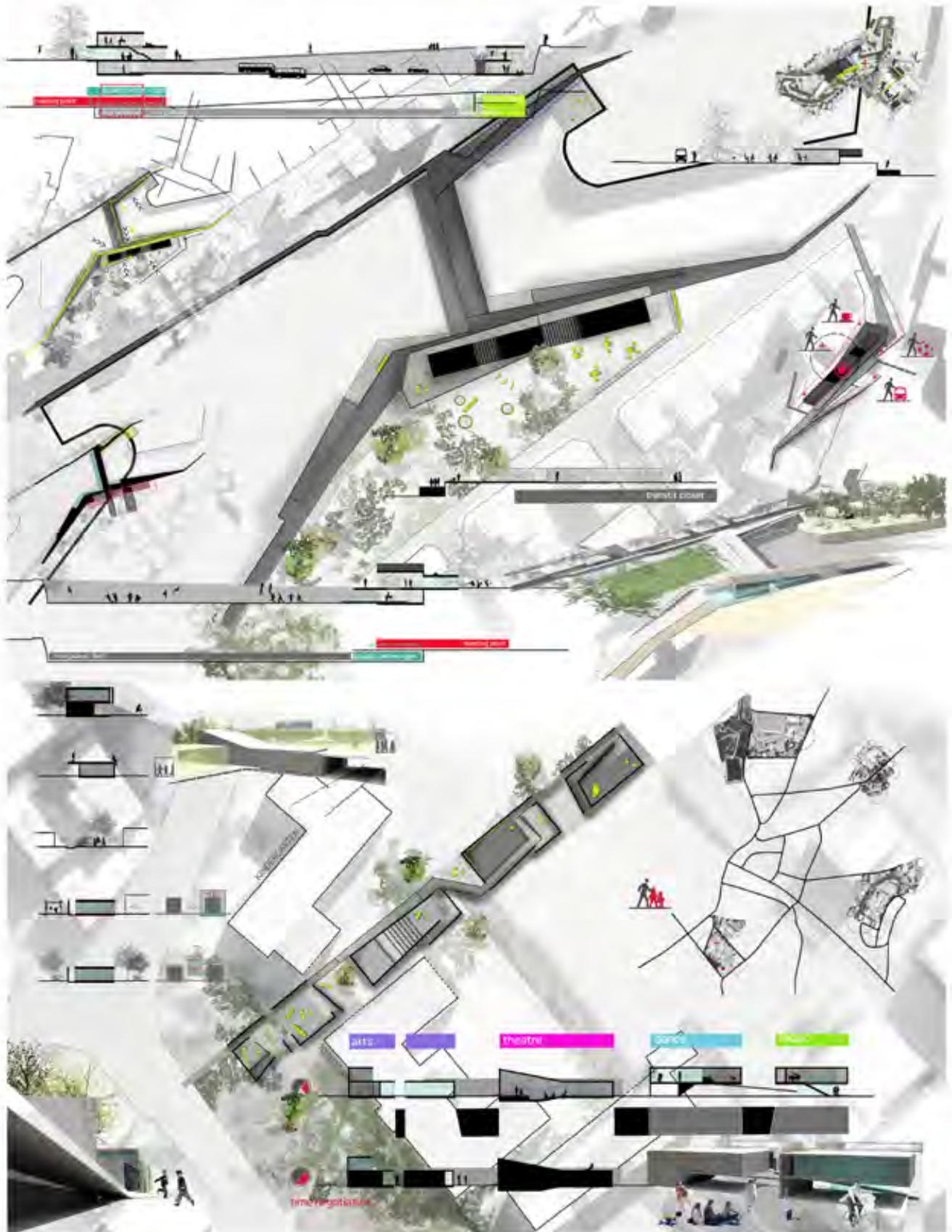
Η μελέτη αποσκοπεί περισσότερο στη μετατροπή του ενδιάμεσου δημόσιου χώρου σε ενεργή πλατφόρμα μοιράσματος, δίδοντας προβάδισμα σε πολλαπλές οντότητες να "κερδίσουν έδαφος" στη διαχείριση του χώρου ώστε να αποκλείονται όλο και λιγότερες ομάδες χρηστών. Η δημιουργία μιας τέτοιας πλατφόρμας ανήκει σε κάποιον, η ενεργοποίηση και η χρήση του ανήκει σε κάποιον άλλο και η φροντίδα του στηρίζεται σε έναν τρίτο. Το προσωπικό όριο της κάθε οντότητας είναι σημαντικό για την ύπαρξη του συνόλου και επηρεάζει την ικανοποιητική απόδοση του χώρου. Η απόδοση ενός χώρου εξαρτάται τόσο από τη χρονική ενεργοποίηση του χώρου όσο και από τα επίπεδα δημοσιότητας και συνύπαρξης που τον χαρακτηρίζουν. Στόχος της μελέτης είναι να ανα-συνδυάσει τις σχέσεις μέσα σε ενδιάμεσους χώρους στο κέντρο της πόλης της Λευκωσίας και συγκεκριμένα στην περιοχή Αγίου Αντωνίου και να τους μετατρέψει σε μια συγκρουσιακή δημιουργία πιθανοτήτων, στην οποία το όριο γίνεται παραγωγικό και λειτουργεί προς όφελος της πόλης και της κάθε οντότητας ξεχωριστά.

Η μελέτη επικεντρώνεται στην επίλυση μιας πολλαπλότητας κλιμάκων ενδιάμεσων χώρων για την ανάδειξη διαφορετικών ποιοτήτων του χώρου. Η ελάχιστη παρέμβαση ανάμεσα σε δύο, ή και περισσότερες, διαφορετικές καταστάσεις (ιδιοκτησίες, χρήσεις, φυσικά όρια κτλ) τείνει να μετατραπεί σε κομβικό σημείο σύνδεσης, επικοινωνίας, συνύπαρξης και διαπραγμάτευσης. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως παρέμβαση - εισβολέας - με τον ίδιο τρόπο που μειονότητες και μικρές ομάδες καταλαμβάνουν και οικειοποιούνται το χώρο-, η οποία αντικατοπτρίζει την υποκειμενικότητα της πολλαπλότητας των φορέων που προτίθεται να τη διαπραγματευτούν και ταυτόχρονα αναδεικνύει ένα εύρος ποικιλίας ατομικών και συλλογικών δράσεων, επίσημων και ανεπίσημων. Η παρέμβαση πραγματοποιείται πάνω στο όριο, είτε αυτό είναι φυσικό ή χρηστικό, είτε είναι όριο ιδιοκτησίας. Δημιουργείται στην ουσία ένα νέο όριο αντιμετώπιμο με τις δύο ξεχωριστές υπάρχουσες συνθήκες που φέρει μια νέα συνθήκη διαπραγμάτευσης. Τείνει να αποτελέσει ένα πλεονέκτημα για τους εμπλεκόμενους φορείς που η διαπραγμάτευση και το είδος της συνέργειας που προκαλείται αφήνεται στη δύναμη του κάθε ενός και την ικανότητά του να κερδίσει για τον εαυτό του δίνοντας την ίδια στιγμή κάτι στο σύνολο.

THE 'ASYOUWISH' GAME | SAVIA PALATE

THE 'ASYOUWISH' GAME | SAVIA PALATE

OCCURRING PEDIEOS | CHRYSANTHI CONSTANDINOU

This project deals with forms of negotiation between urban structures and natural formations. Choosing as study area Pedieos torrent, these negotiations are investigated, through the concept of resilience and the resulting hybrid formations, and modifications are proposed, in order to create a 'torrent's urbanity'. A natural formation, whose dependent forms interact temporally, spatially and programmatically, with city's forms.

With the various proposed interventions, programmatic and topological compositions, the river-torrent operate as part of hybrid complexes, in which takes over the role of the parallel to the existing, of the 'heterotopia', of the shelter that ecosystems and populations can occupy.

Each hybrid formation, is composed topologically and programmatically according to the torrent's physical and public territory. The topological and programmatic compositions and regulations, are made with additions related to the physical territory and publicity displayed by the torrent, and operate at multiple levels of offering. They constitute forms of 'city's - torrent meetings', and healing processes of former traumatic practices that are associated with the high-risk flood events. Events that minimize the opportunities of inhabiting torrent's space, even if is dry at the most of the time.

Therefore, the design becomes an intermediation during the short and the long time, in time of flooding and drought, and of the resilience of natural formations and the various 'occupiers'. A design process that attempts to integrate the time and the architecture of nature, a nature that is inherently related with every human structure, and the concept of its balance is questionable, a nature that is much more fluid and multidimensional.

Η εργασία αυτή ασχολείται με μορφές διαπραγμάτευσης μεταξύ αστικών δομών και φυσικών σχηματισμών.

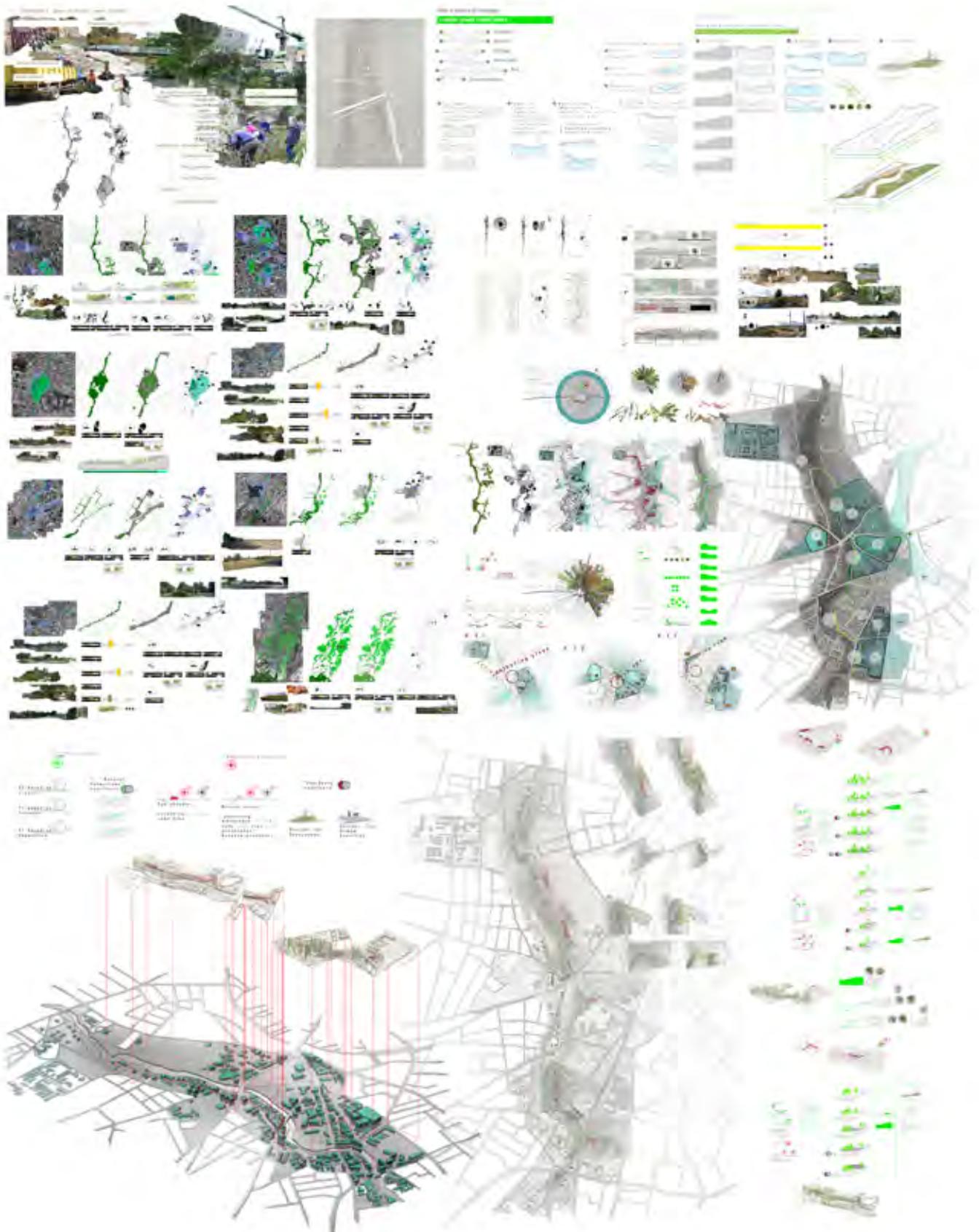
Επιλέγοντας σαν περιοχή μελέτης τον Πεδιαίο χείμαρρο, διερευνώνται οι διαπραγματεύσεις αυτές, μέσα από την έννοια της προσαρμοστικότητας και των προκυπτόντων υβριδικών μορφωμάτων, και προτείνονται μετατροπές με στόχο μια 'αστική υπόσταση χείμαρρου' του οποίου οι εξαρτώμενες μορφές του διαδρούν χρονικά, χωρικά και προγραμματικά, με αυτές της πόλης.

Με τις διάφορες προτεινόμενες παρεμβάσεις και συνθέσεις τοπολογικών και προγραμματικών συνθηκών, ο χείμαρρος αρχίζει να σχηματίζεται ως κομμάτι υβριδικών συμπλεγμάτων, μέσα στα οποία παίρνει το ρόλο του ως το παράλληλο στο υφιστάμενο, ως ο έτερος τόπος της πόλης, ως το καταφύγιο οικοσυστημάτων και ομάδων πληθυσμού.

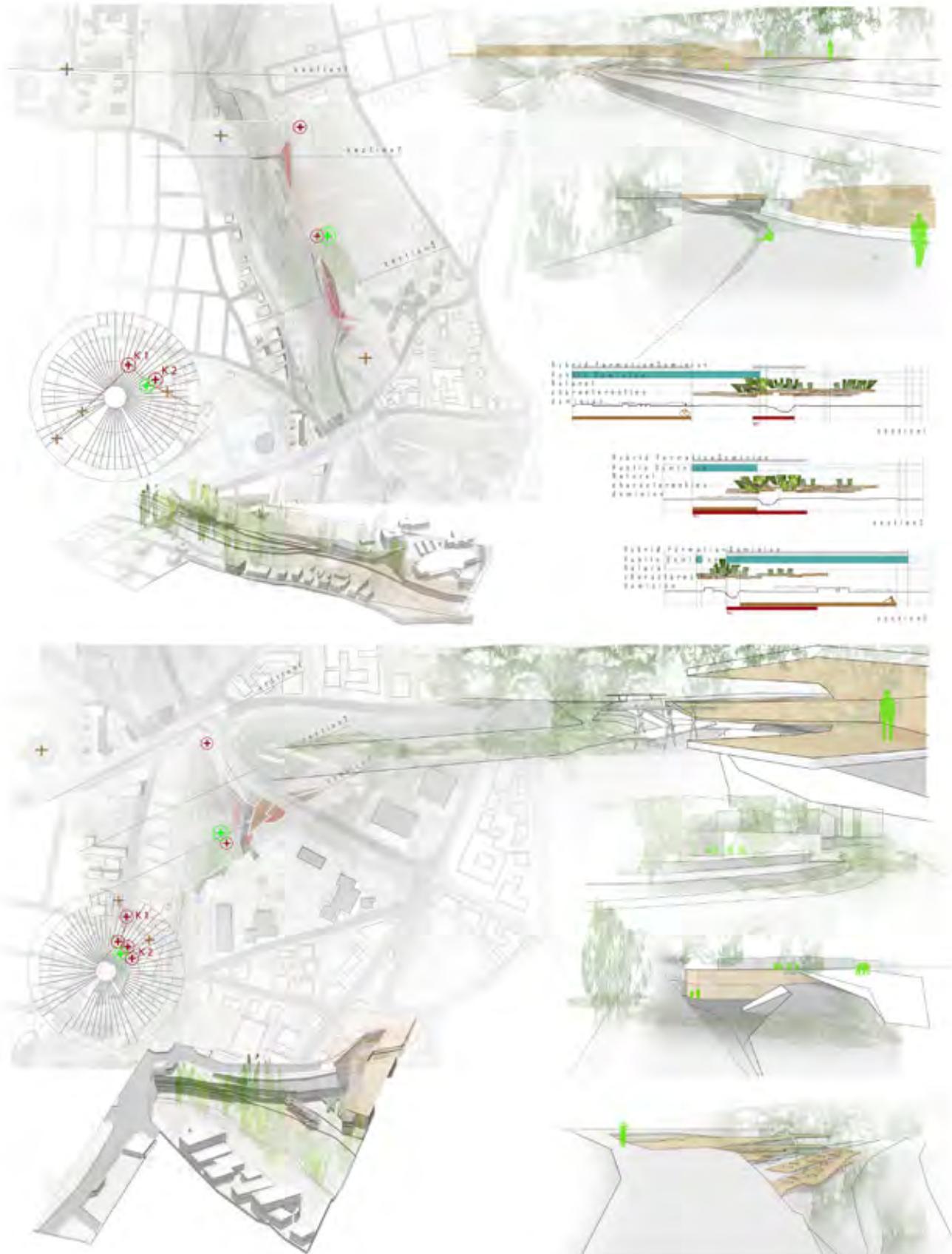
Οι τοπολογικές και προγραμματικές συνθέσεις γίνονται με ρυθμίσεις και προσθήκες που σχετίζονται με τη φυσική και δημόσια επικράτεια που φέρει ο χείμαρρος, και λειτουργούν σε πολλαπλά επίπεδα προσφοράς. Αφορούν από τη μια 'συναντήσεις πόλης-χείμαρρου' - και από την άλλη διαδικασίες επούλωσης προηγούμενων τραυματικών πρακτικών οι οποίες σχετίζονται με τα υψηλού βαθμού επικινδυνότητας πλημμυρικά γεγονότα, τα οποία ελαχιστοποιούν τις ευκαιρίες κατοίκησης του χώρου παρόλο που τον περισσότερο καιρό βρίσκεται σε ξηρασία.

Ο σχεδιασμός γίνεται λοιπόν σαν μια διαμεσολάβηση στο μικρό και στο μεγάλο χρόνο, στο χρόνο πλημμύρας και ξηρασίας, στο χρόνο προσαρμογής των φυσικών σχηματισμών και των διάφορων ενοίκων. Μια σχεδιαστική διαδικασία που προσπαθεί να εντάξει το χρόνο και την αρχιτεκτονική της φύσης, μια φύση που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με κάθε ανθρώπινη δομή, που η ιδέα της ισορροπίας της είναι αμφισβητήσιμη, μια φύση πολύ πιο ρευστή και πολυδιάστατη.

OCCURRING PEDIEOS | CHRYSANTHI CONSTANDINOU

OCCURRING PEDIEOS | CHRYSANTHI CONSTANDINOY

[8]

[7]

[9]

[10]

[11]

[6]

[5]

[4]

ACT IN MEM(A)RY | DESPINA PARPA

This study was about Mari; the village in the district of Larnaca, Cyprus. The goal was to design a memorial that would respond to the multiple realities of the area under study, as well as to the larger region. These realities are not only a result of the major accident at the Naval base near Mari in July 2011, but with historical facts about Mari, the surrounding area as well as some other facts concerning the whole island. The memorial proposed is not only addressing the explosion; it aims to awaken different memories, traumatic or not, that have to do with different people and different present events related to the whole island.

The research for this project took the following directions: monument, memorial and collective memory notions, site analysis, the history of the area and the different cases noted there. Consequently, the objective was not to build a single monument or an individual memory point. On the contrary, the objective was to design a memorial that would, on its whole, negotiate the facts collected in order for all cases to come together. In this way, different people could feel attached to the memorial, each one of them for their personal reason, and different memories could be awakened.

The cases collected are: a) the need of the grieving relatives to gather in a common place, b) the need of the Mari residents to create a route connecting the tourists areas (Governor's Beach and Zygi) through their village, c) the wish of the Mari residents to have something of their own as they are all refugees after the Turkish invasion in 1974 and d) the need for biking and walking routes.

The proposal works as a memorial on its whole and it involves the 'unexpected'. It consists of pathways that are developed on a system of artificial landscape terraces. Every move concerning the pathways aims to connect the different cases mentioned above. For example, a visitor may walk on a pathway or pass by a terrace when they suddenly find themselves in an agricultural field or in front of one of the craters; the natural one or the one caused by the explosion. A gathering condition in a common space is formed due to the connection of different areas, the residents' participation in agricultural activities, the visitors' planting as an act of memory and the presence of different users such as the museum visitors, hikers or bikers.

Also, the visitors' relationship with the two craters will change during their experience at the memorial; their connection to the crater formed by the explosion will be visual and indirect while their connection to the natural crater will be more direct reaching it inevitably and then having the chance to approach or avoid it physically. As a result, a visitor can see all the plausible pathways leading to experiences of different intensities each time. They can acknowledge the fact that every decision they make concerning their direction in the site has a different impact on the way they connect to the memorial on its whole.

Η περιοχή μελέτης είναι το Μαρί, τόσο το ίδιο το χωριό (που βρίσκεται στην επαρχία Λάρνακας) όσο και η περιοχή γύρω από αυτό. Σκοπός ήταν να σχεδιαστεί ένας χώρος μνήμης (memorial) που θα δένει με διαφορετικές πραγματικότητες οι οποίες έχουν σχέση με την ίδια την περιοχή αλλά και με μια μεγαλύτερη κλίμακα. Αυτές οι πραγματικότητες σχετίζονται όχι μόνο με την έκρηξη στη ναυτική Βάση του Ιούλη του 2011 αλλά και με το χωριό Μαρί και με τη γύρω περιοχή και την ιστορία τους, αλλά και με άλλα συμβάντα που αφορούν όλο το νησί.

Η έρευνα είχε τις εξής κατευθύνσεις: διερεύνηση των εννοιών "μνημείο" και "συλλογική μνήμη" και μελέτη της περιοχής, της ιστορίας της και των διαφορετικών πραγματικότητων που συναντώνται εκεί. Κατά συνέπεια πρόθεση δεν αποτελεί το κτίσιμο ενός μνημείου και μόνο αφού αποτελεί ένα μεμονωμένο σημείο μνήμης. Αντιθέτως πρόθεση είναι να σχεδιαστεί ένας χώρος μνήμης (memorial) που στο όλο του θα διαπραγματεύεται τα στοιχεία που συλλέχθηκαν από την όλη μελέτη με τρόπο ώστε να έρχονται μαζί οι διαφορετικές πραγματικότητες και να μπορούν να ταυτιστούν με το χώρο διαφορετικά άτομα, ο καθένας για τον προσωπικό του λόγο, να αφυπνίζονται δηλαδή διαφορετικές μνήμες.

Οι πραγματικότητες που συλλέχθηκαν και πηγάζουν από τη μελέτη είναι οι εξής: α) η ανάγκη των πενθούντων συγγενών της τραγωδίας να συναθροίζονται σε ένα κοινό χώρο, β) η ανάγκη των κατοίκων από το Μαρί να ενωθούν οι τουριστικές περιοχές, Ακτή του Κυβερνήτη και Ζύγι, μέσω του χωριού τους, γ) η επιθυμία των κατοίκων από το Μαρί να έχουν κάτι που να είναι δικό τους αφού το Μαρί είναι καθαρά προσφυγικός οικισμός και δ) η ένταξη περιηγητικών και ποδηλατικών διαδρομών.

Ο σχεδιασμός λειτουργεί ως χώρος μνήμης στο σύνολό του και έχει ως ιδιαίτερο στοιχείο την έννοια του απροσδόκητου. Αποτελείται από πορείες στο χώρο αναπτυσσόμενες πάνω σε ένα σύστημα κερκίδων-δόμων. Κάθε κίνηση που αφορά τις διάφορες κατευθύνσεις μέσα στο τοπίο αποσκοπεί στη σύνδεση των διαφορετικών πραγματικότητων. Για παράδειγμα ένας επισκέπτης που περπατά ή ξεκουράζεται σε μια κερκίδα βρίσκεται ξαφνικά σε μια δόμη καλλιεργήσιμης γης ή μέσα στο φυσικό κρατήρα ή απέναντι από τον κρατήρα της έκρηξης. Έτσι η ένωση των διαφορετικών περιοχών, η συμμετοχή των κατοίκων από το χωριό σε εργασίες φύτευσης, περιηγητές της περιοχής και επισκέπτες του μουσείου συμμετέχουν μαζί σε μια συνθήκη συνεύρεσης σε ένα κοινό χώρο.

Κατά συνέπεια ένας επισκέπτης βλέπει τις πιθανές κινήσεις που οδηγούν στο βίωμα εμπειριών διαφορετικής έντασης και υφής και μπαίνει στη διαδικασία να δει πώς κάθε επιλογή του έχει κάποιο αποτέλεσμα, οι δράσεις του έχουν κάποιο αντίκτυπο στην εμπειρία που βιώνει κάθε φορά. Οι σχέσεις του με τους δυο κρατήρες θα αλλάζει καθ' όλη τη διάρκεια της εμπειρίας του χώρου καθώς η επαφή με τον κρατήρα της έκρηξης είναι πιο έμμεση αφού γίνεται οπτικά από πολλά σημεία και η επαφή με το φυσικό κρατήρα είναι πιο άμεση αφού αναπόφευκτα φτάνει εκεί και έρχεται αντιμέτωπος με ένα χώρο μνήμης και τους επισκέπτες του και μπορεί είτε να τον προσεγγίσει είτε να τον αποφύγει.

ACT IN MEM(A)RY | DESPINA PARPA

αναμνηστικό κρηπίδα

[5] αναμνηστικό κρηπίδα, με αμυγδαλιές

[6] η θέση αναμνηστικού κρηπίδας και οι θέσεις για αμυγδαλιές

χρονολογικό πρότασης
 [κλ. 1:1500]

στόχοι πρότασης

[7] προοπτικό πρότασης στο φυσικό κρατήρα

το μουσείο μνήμης στο φυσικό κρατήρα
 κάτοψη [κλ. 1:500]

λεπτομέρεια χώρου_ μουσείο μνήμης

λεπτομέρεια χώρου_ μουσείο μνήμης
 σχέση κουτιού-βουνού

TRANSECTING SOPAZ, TRANSLOCAL SECTIONS | IOANNA SAVVIDOU

This diploma thesis deals with the industrial area of Sopaz, a place which is located right at the city's limits. The detachment of the industrial area from the city may have created peripheral elements due to the Turkish invasion, but it also created development prospects for the surrounding natural landscape in a more productive way, since an extremely powerful scenery was developed within the city's boundaries. Therefore, the research does not only focus on the area of Sopaz which is located within the non-occupied Nicosia but it also studies the relationships, probable connections, the beginning of productive procedures which were developed within the intermediate area of the buffer zone and be considered as the starting for the scenery's improvement and reintegration to the urban fabric.

The proposal deals with the relationship between urban and industrial boundaries and aims to propose an alternative use of this relationship within the contract of rejecting the buffer zone. The proposal thus, is interjected somewhere between the space and the time of the area and sets mechanisms which will be added to a meeting point between the city and the industry. In this way, the urban activities will coexist with the production and will integrate normally to the industrial scenery. The final proposal outlines the shaping of a productive landscape integrated into the urban fabric.

The area is situated between a mixture of alignments which combine the traces of urban networks, agricultural fields, productive activity zones, natural and urban activities basins and military grounds. When abolishing the buffer zone however, the centrality of the area will be the predominant aspect focusing on its configuration in order to be transformed into the new city center.

The goal is to redefine the relationship between the city and the industry within the design of three axes which penetrate the Northern part of the area, which intersects with the urban area of Kaimakli and is located between the two urban areas of Sopaz and Mia Milia. At the main way, the river and the park constitute the transportation; water and green axis respectively. Axis, as a powerful design tool for the area, constitute means of the adjustment of urban practices within the productive scenery.

The proposed scheme will be unveiled along these three axes, by creating flexible compounds. The three axes are the design tool, through which the natural landscape and topography are coexist with the production and bring the human close to production practices and in contact with other people.

The proposal supports a revisions on a revision of the relationship production and the city and the new experiences which may result from the track of the different environments. The identity of the area, determined by tools resulting from the city, the nature and the industry through the three axes, thus becoming the hinge between the two industrial areas.

Η διπλωματική εργασία ασχολείται με τη βιομηχανική περιοχή του Σοπάζ, ένα βιομηχανικό τοπίο που βρίσκεται ακριβώς στο όριο της πόλης. Η αποσύνδεση της περιοχής λόγω της κατοχής από τον υπόλοιπο ιστό της πόλης, προκάλεσε μεν στοιχεία περιφερειακότητας αλλά και προοπτικές αξιοποίησης του φυσικού τοπίο με έναν πιο παραγωγικό τρόπο, καθώς στο όριο της περιοχής αναπτύχθηκε ένα τοπίο με έντονη δυναμική, ως προς τα περιβάλλοντα που το αποτελούν. Η έρευνα επομένως δεν εστιάζεται μόνο στην περιοχή του Σοπάζ που βρίσκεται εντός της ελεύθερης Λευκωσίας, αλλά μελετά σχέσεις, συνδέσεις, υποδοχές παραγωγικών διαδικασιών που προκύπτουν και που αναπτύχθηκαν στον ενδιάμεσο εκείνο χώρο της πράσινης γραμμής και που μπορούν να αποτελέσουν την αρχή για ανάπτυξη και επανένταξη του τοπίου στον αστικό ιστό.

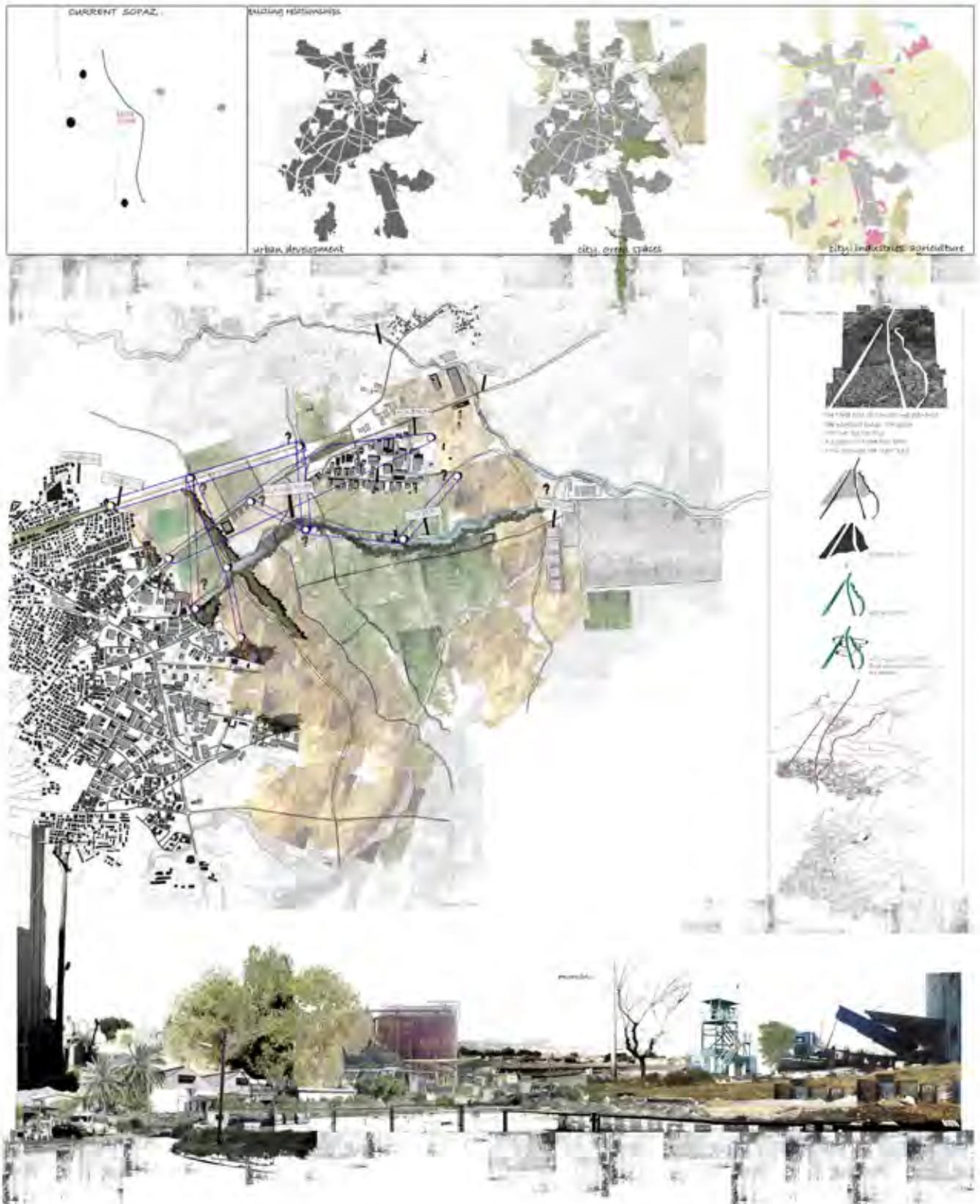
Η πρόταση καταπιάνεται με τη σχέση ορίου πόλης και βιομηχανίας και έχει ως στόχο να προτείνει έναν εναλλακτικό χειρισμό της σχέσης αυτής μέσα από τη συνθήκη κατάργησης της πράσινης γραμμής. Η πρόταση επομένως παρεμβάλλεται κάτω ανάμεσα στο χώρο και το χρόνο της περιοχής και θέτει μηχανισμούς με τους οποίους η πόλη θα συναντήσει την βιομηχανία, έτσι ώστε οι αστικές δραστηριότητες να μπορούν να συνυπάρξουν με την παραγωγή και να ενταχθούν ομαλά στο βιομηχανικό τοπίο. Προτείνει την ανάπτυξη και μορφοποίηση του τοπίου μέσα από την έννοια μιας πιο αστικής παραγωγής.

Η περιοχή βρίσκεται ανάμεσα σε μικτές χαράξεις που συνθέτουν τα ίχνη αστικών δικτύων υποδομής, οι αγροτικές δομές, οι ζώνες παραγωγικών δραστηριοτήτων, οι φυσικές και αστικές λεκάνες δραστηριοτήτων και το στρατιωτικό έδαφος. Με την κατάργηση όμως της πράσινης γραμμής, κυρίαρχο στοιχείο θα αποτελέσει η κεντρικότητα της περιοχής, έτσι δίνεται έμφαση στη διαμόρφωση του χώρου ώστε να μπορεί να αποτελέσει όντως το νέο κέντρο πόλης. Στόχος είναι ο επαναπροσδιορισμός της σχέσης πόλης και βιομηχανίας μέσα από το σχεδιασμό τριών αξόνων που διαπερνούν το Βόρειο τμήμα της περιοχής, εκείνου που εφάπτεται του αστικού τμήματος του Καιμακλίου και βρίσκεται ανάμεσα στις δύο βιομηχανικές περιοχές, του Σοπάζ και της Μιας Μηλιάς. Η κύρια οδική αρτηρία, ο ποταμός και το γραμμικό πάρκο, αποτελούν αντίστοιχα τον άξονα μετακίνησης, νερού και πρασίνου.

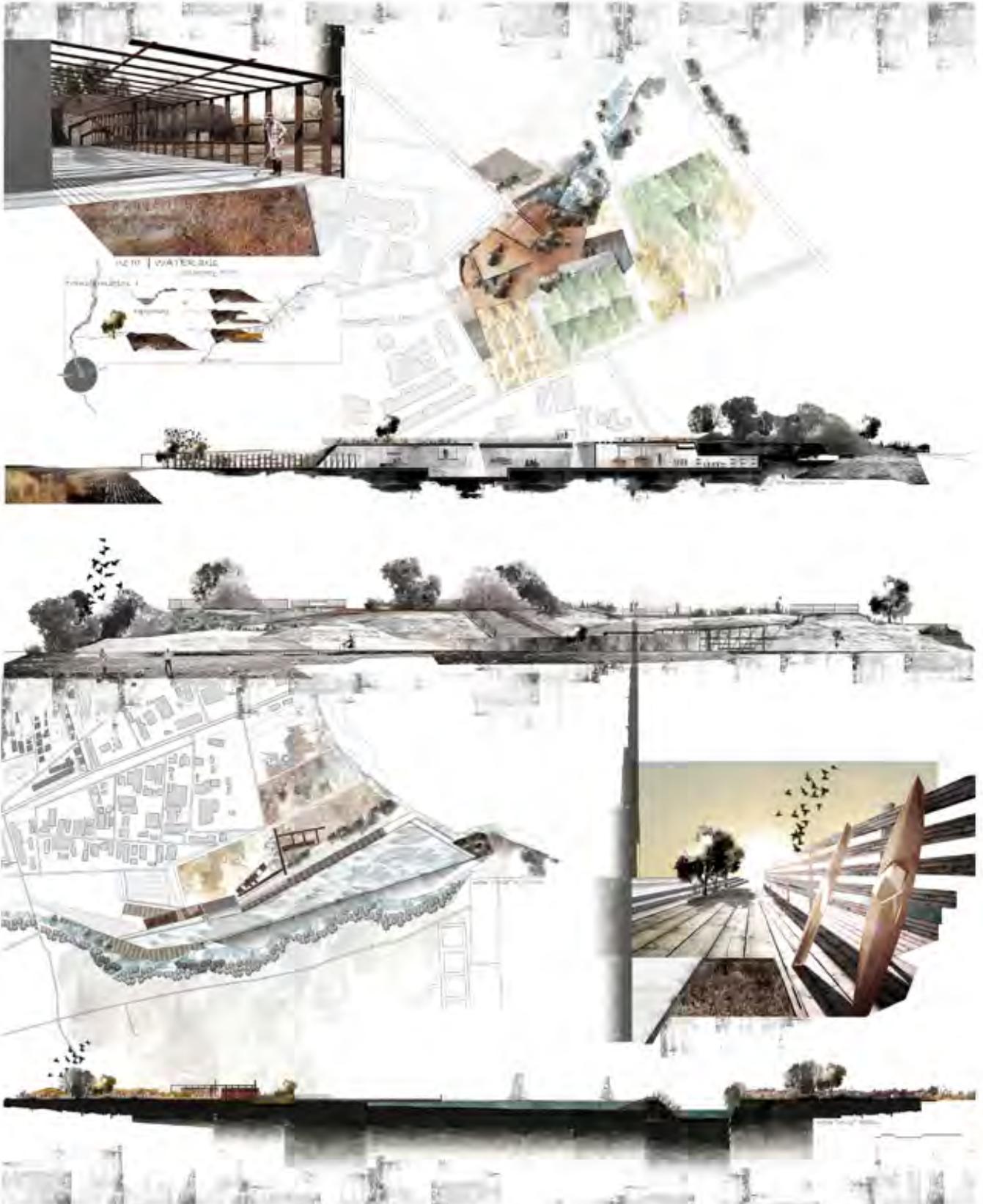
Η ανάπτυξη θα προκύψει μέσα από τους τρεις άξονες, με τη δημιουργία ευέλικτων ενώσεων. Οι τρεις άξονες αποτελούν σχεδιαστικό εργαλείο, μέσα από το οποίο το φυσικό τοπίο και η τοπογραφία συνυπάρχουν με την παραγωγή και φέρνουν τον άνθρωπο κοντά σε πρακτικές παραγωγής και σε επαφή με άλλους ανθρώπους.

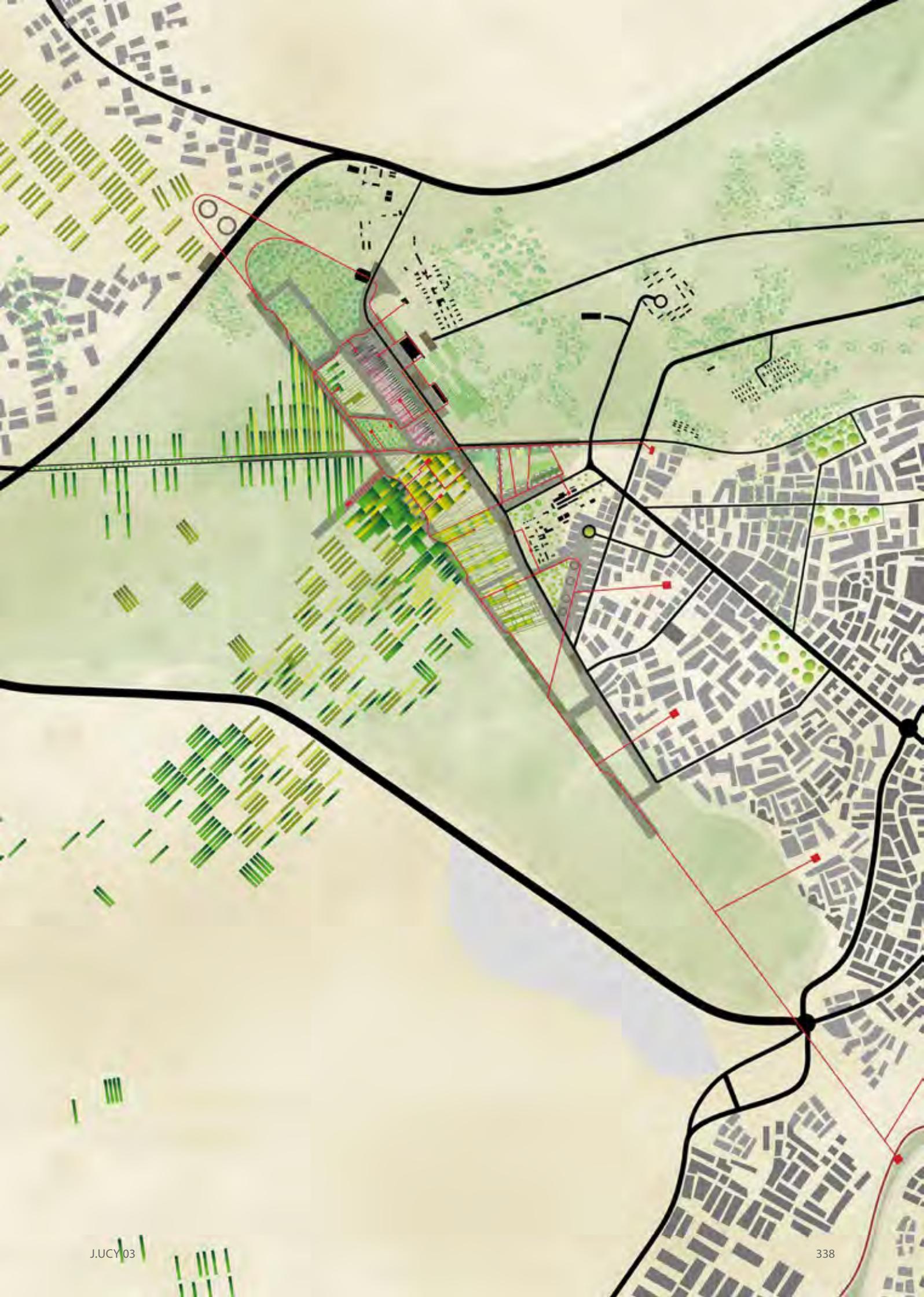
Η πρόταση στηρίζεται στην αναθεώρηση της σχέσης παραγωγής και πόλης και στις νέες εμπειρίες που μπορεί να προκύψουν από την επαφή των διαφορετικών περιβαλλόντων. Η ταυτότητα του χώρου καθορίζεται από εργαλεία που προκύπτουν από τη φύση, την πόλη και τη βιομηχανία, αποτελώντας έτσι την άρθρωση μεταξύ των δύο βιομηχανικών περιοχών.

TRANSECTING SOPAZ, TRANSLOCAL SECTIONS | IOANNA SAVVIDOU

TRANSECTING SOPAZ, TRANSLOCAL SECTIONS | IOANNA SAVVIDOU

This thesis examined the abandoned area of the Nicosia Airport which is located at the “green line” buffer zone, dividing Cyprus into half. I am exploring the possibilities of re-habitation, looking into possible future uses, and their reintegration into the city. I also explore whether we can introduce to this area a different functional program in relation to a future re-united Nicosia.

This research is twofold: a theoretical part regarding the parameters that influenced me about the re-habitation of the airport, and a second part regarding the spatial analysis of the airport site and the city of Nicosia.

Even if there is a future development of the city after the removal of the “green line,” it is vital to preserve the “emptiness” that describes that area. This area can play an important role with its re-habitation into re-defining the city. It is interesting how such a large scale area, which has not been assigned to any use for the last 37 years, can be activated. How can it re-generate the surrounding environments in order to create a link between them? Also how can this area help to bring together the multiple cultures that live in today's modern Cypriot society?

Despite the fact that this area remained unused for many years it is possible that the ground is contaminated with toxins and as a result this affects the proposals regarding its future usage. According to the strategy followed by the EU for the re-habitation of airports it is necessary bring the ground around the area into an uncontaminated condition. One of the suggested solutions for remedying toxic grounds is the procedure of the phytoremediation. Regarding the preservation of the existing infrastructures, I am re-considering the relation of infrastructures and nature, and the experience that results from this association. The existing structural shelters are taken into consideration as part of green environments.

Also regarding the structural shelters I am focusing on the terminal building and how to change it in order to accommodate new visitors suggest new ways for enriching its functions. Due to the existing airport runway infrastructure and also the wild nature that exists on its surface, I am re-considering our perception of nature based on the concept of “Next Nature”. Through this concept arises the idea of “Next Infrastructure” which is the re-consideration of our perception for the existing infrastructure and in this case the infrastructure of the runway. Through the re-consideration of the relations of nature and infrastructure, the preservation of the “emptiness” that describes the area and at the same time the existence of wild nature, promote the idea for a future re-habitation that offers a different way of experiencing nature in the city.

Στη διπλωματική μου μελέτη ασχολήθηκα με τον εγκαταλελειμμένο χώρο του αεροδρομίου Λευκωσίας που βρίσκεται στην πράσινη γραμμή. Προβληματίζομαι για την πιθανότητα επανακατοίκησης του, διαπραγματεύομαι μελλοντικές πιθανές χρήσεις του και την επανένταξή του στον αστικό ιστό. Διερευνώ πως μπορεί να αναβιώσει ο χώρος, με διαφορετικό λειτουργικό πρόγραμμα, αντιμετωπίζοντάς το σε σχέση με τη μελλοντικά ενωμένη Λευκωσία.

Έστω και αν γίνει μελλοντική ανάπτυξη της πόλης με την κατάργηση της “πράσινης γραμμής”, είναι ζωτικής σημασίας η διατήρηση της κενότητας που χαρακτηρίζει το χώρο. Μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο με την επανακατοίκηση του στον επαναπροσδιορισμό της πόλης. Αναρωτιέμαι πώς ένας εγκαταλελειμμένος χώρος, τέτοιας μεγάλης κλίμακας, που βρίσκεται σε “αχρηστία” εδώ και 37 χρόνια, μπορεί να επανακατοικηθεί. Πώς μπορεί να αναζωογονήσει και να τροφοδοτήσει τον περιβάλλοντα χώρο που βρίσκεται στα όριά του και να δημιουργήσει συνδέσεις μεταξύ τους; Ποιό ρόλο μπορεί να διαδραματίσει ως χώρος σύνδεσης των διαφορετικών κουλτούρων της σύγχρονης κυπριακής κοινωνίας, για τις οποίες αποτελεί σήμερα μή προσβάσιμο όριο;

Παρά την αχρηστία του χώρου, είναι πολύ πιθανόν τα εδάφη του να περιέχουν τοξικές ουσίες. Αυτό επηρεάζει τον τρόπο που διαπραγματεύομαι τις μελλοντικές χρήσεις του. Σύμφωνα με στρατηγική της Ε.Ε για την προστασία του εδάφους, είναι απαραίτητο να γίνονται παρεμβάσεις για την εξυγίανση μολυσμένων εδαφών, σε κάθε περίπτωση επάχρησης παλιών αεροδρομίων. Μια λύση που προτείνεται, για την αντιμετώπιση της τοξικότητας του εδάφους, είναι η διαδικασία της φυτοεξυγίανσης. Είναι μια βιολογική διεργασία και έχει αναγνωρισθεί ως ήπια τεχνολογία επεξεργασίας μολυσμένων περιοχών.

Όσον αφορά τη διατήρηση των υποδομών του χώρου, εστιάζομαι στην αναθεώρηση των σχέσεων υποδομής και φύσης και την εμπειρία που προσφέρει η συναναστροφή με τα διαφορετικά περιβάλλοντα που προκύπτουν από τις σχέσεις αυτές. Τα υφιστάμενα κτιριακά κελύφη προσεγγίζονται και αυτά ως μέρος των νησίδων που σχετίζονται με τη βλάστηση. Εκμεταλλεύομαι το κέλυφος που προσφέρεται και επικεντρώνομαι στον πρώην επιβατικό σταθμό. Διαπραγματεύομαι το πώς το κτίριο μετατρέπεται για να δεχτεί τους νέους επισκέπτες και τις νέες χρήσεις.

Λόγω του έντονου στοιχείου της υποδομής του διαύλου και της ύπαρξης άγριας βλάστησης στην επιφάνειά του, ανατρέχω σε έννοιες όπως το “Next Nature”, που έχει να κάνει με την αναθεώρηση της αντίληψής μας για τη φύση. Μέσα από την έννοια του “Next Nature”, προκύπτει η ιδέα του “Next Infrastructure”. Δηλαδή αναρωτιέμαι πως μπορούμε να αναθεωρήσουμε την αντίληψή μας για τις υφιστάμενες υποδομές και στη συγκεκριμένη περίπτωση την υποδομή του διαύλου. Η προσπάθεια διατήρησης της κενότητας που χαρακτηρίζει το χώρο και συγχρόνως η ύπαρξη έντονης άγριας βλάστησης, ενδυναμώνουν την ιδέα της μελλοντικής επανακατοίκησης του με χρήσεις που προσφέρουν μια διαφορετική συναναστροφή με τη φύση στην πόλη, μέσα από την αναθεώρηση της σχέσης υποδομής και φύσης.

RECONSIDERING NATURE - INFRASTRUCTURE RELATIONSHIPS: THE FUTURE OF NICOSIA AIRPORT | MARIA TSANGARIDE

1. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΕΡΩΔΡΟΜΟΥ

α. Υπόβαθρο βλάστησης - άγρια (βλάστηση)

β. Μέσος

2. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

α. Διατάραξη υφιστάμενης βλάστησης

ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΟΡΙΩΝ ΤΩΝ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΩΝ_ επέκταση δόμησης

02

2. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

β2. Επέκταση ορίων υφιστάμενων περιβαλλόντων

ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΟΡΙΩΝ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

α1. Παράβαση ορίων βλάστησης

ΔΗΜΟΥΡΓΙΑ ΔΙΚΤΥΩΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ_ επέκταση ορίων βλάστησης, νέας βλάστησης

α0. Παράβαση ορίων βλάστησης με γραμμικά στοιχεία (αεροδρόμιο)

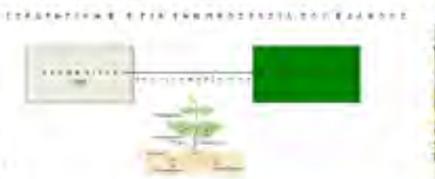

ΔΗΜΟΥΡΓΙΑ ΔΙΚΤΥΩΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ_ συνέχιση με γραμμικά στοιχεία (αεροδρόμιο)

β. Αποκατάσταση υφιστάμενων υδάτινων

ΥΠΟΚΟΙΤΗ ΕΣΑΡΧΩΣΗΣ ΑΕΡΩΔΡΟΜΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ Β. ΕΡΓΑ ΥΠΟΚΟΙΤΗΣ ΣΤΟΥΣ ΕΣΑΡΧΩΣΕΙΣ

β. Αποκατάσταση υφιστάμενων υδάτινων, θέσπιση νέων υδάτινων

Β. ΒΥΤΑΙΟΚΟΙΤΗΣ ΒΙΟΤΟΠΩΝ

ΔΗΜΟΥΡΓΙΑ ΔΙΚΤΥΩΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ_ επέκταση ορίων

α. Βλάστηση υφιστάμενη

β. Δομική επέκταση

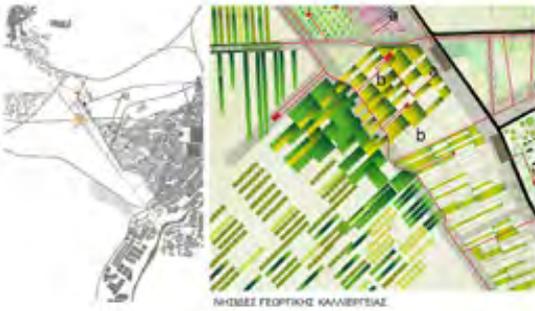
ΔΗΜΟΥΡΓΙΑ ΔΙΚΤΥΩΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ_ επέκταση ορίων βλάστησης, νέας βλάστησης

RECONSIDERING NATURE - INFRASTRUCTURE RELATIONSHIPS: THE FUTURE OF NICOSIA AIRPORT | MARIA TSANGARIDE

4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

α. Διαφορετικοί τρόποι για σύνδεση με βλάστηση και τη φύση

γ. Διαφορετικές υφές και υλικά

β. Διαφορετικοί τρόποι για σύνδεση με βλάστηση και τη φύση

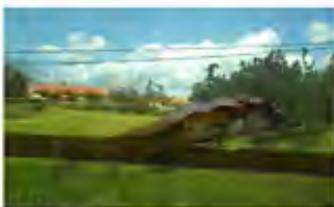
Section a-a _ sc:1:50

Section b-b _ sc:1:50

Section g _ sc:1:250

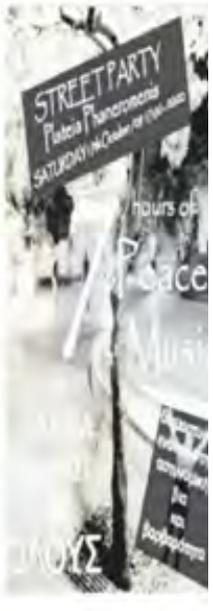

A PLAYFUL NEGOTIATION BETWEEN BORDERS | THEOULLA EVZONA

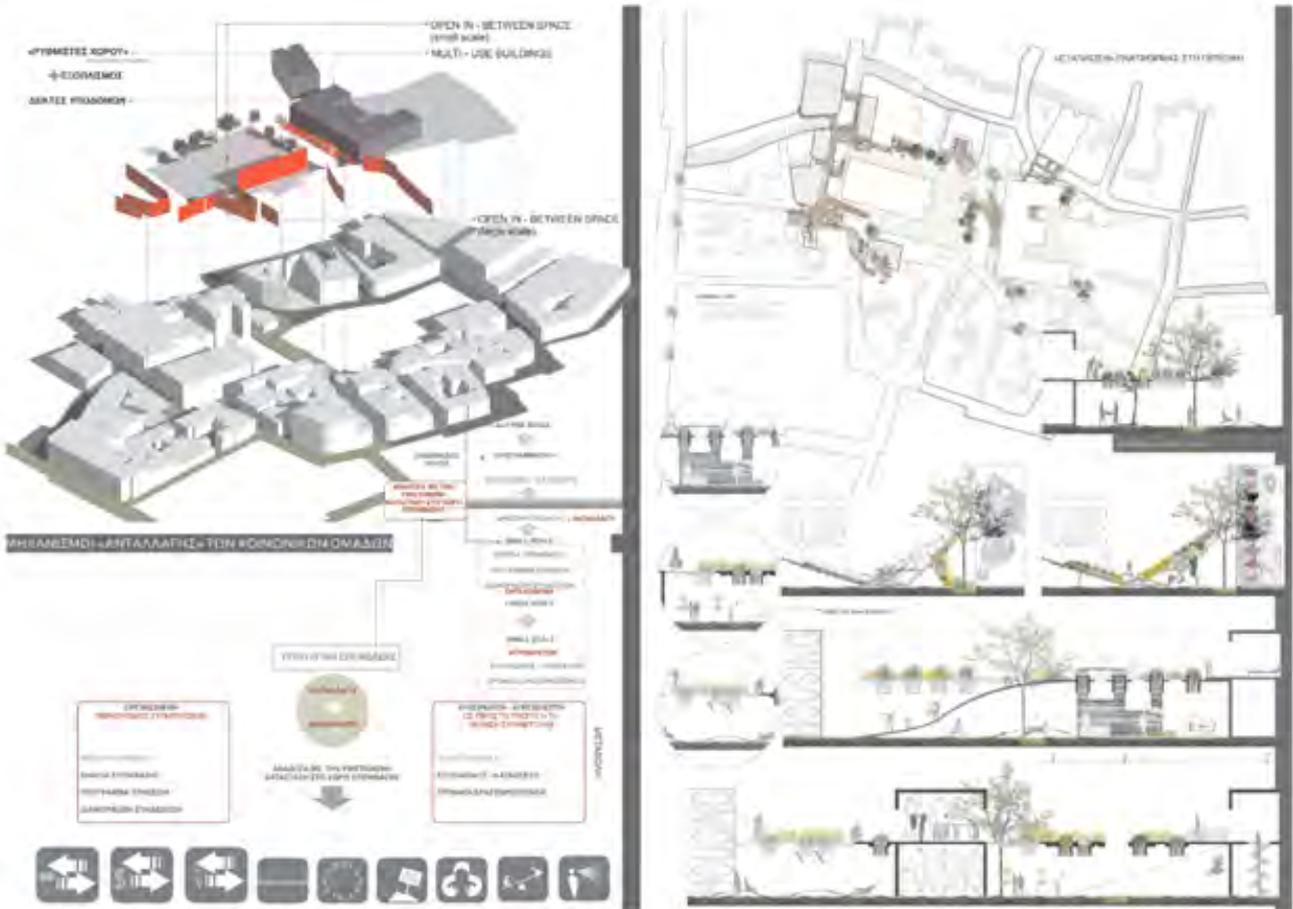
The nature of interaction between the various ethnic groups in this part of the walled city was studied by Evzona (2010). Focusing on the 'triangular' part of the walled city highlighted and then on the micro-scale of Faneromeni Square, the diploma project suggests that the degree of interaction between ethnic and/or social groups in the public space of the walled city in general and of the square under study in particular, is rather weak and confined to commerce and labour exchange. Activities such as street performances or demonstrations were observed to shift in time according to the groups that claimed and negotiated ownership of the space. Usage patterns also differed according to age groups; younger people tended to prefer the relatively segregated spaces and older people tended to occupy spaces where there is an important flow of through movement (high axial control) like in Eleftheria Square. Studies described above suggest that different ethnic groups and locals either maintain distinct artificially constructed spatial boundaries within overlapping areas or access distinct spaces through temporal negotiations. Through extensive research the project highlights the in-between spaces of the inner city as potential spaces of co-existence and of interaction and proposes design interventions to facilitate sharing of public space

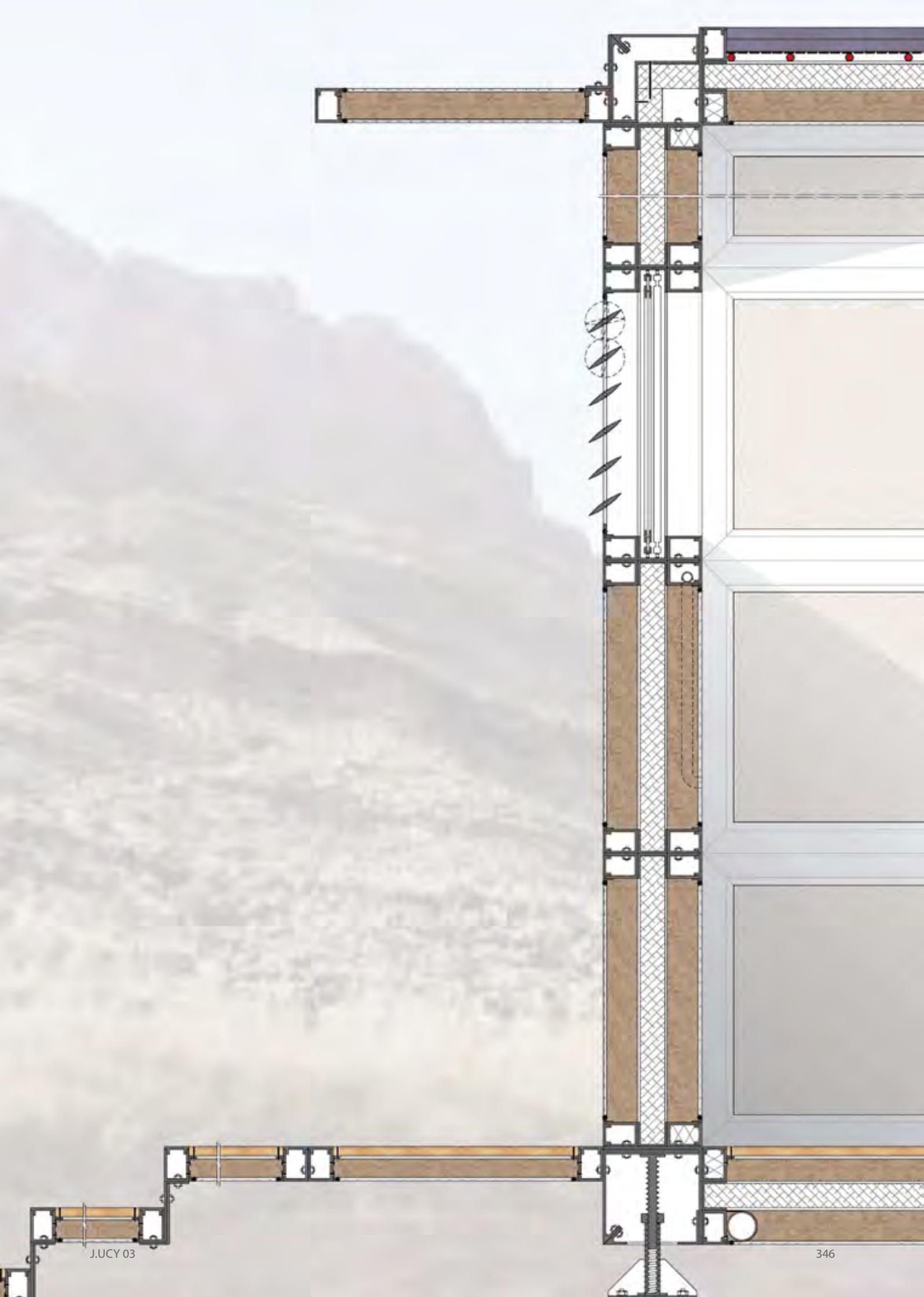
Σκοπός της συγκεκριμένης διπλωματικής εργασίας, είναι η μελέτη της σχέσης μεταξύ των χωρικών και κοινωνικών δομών που εμφανίζονται σ' ένα πολυπολιτισμικό αστικό κέντρο. Επιλέγεται σαν χώρος μελέτης η εντός των τειχών Λευκωσία στην οποία κατά την περίοδο της σύγχρονης ιστορίας της, παρατηρείται μια ροή τεράστιων αλλαγών οι οποίες φαίνεται να ήταν άμεσα συνδεδεμένες με τις επιμέρους κοινωνικές και εθνικές διαφορές, με τις ανάλογες χωρικές επιπτώσεις. Συνειρμικά, το αρχικό ερώτημα κατευθύνεται στους ανοικτούς δημόσιους χώρους και στο πώς διαμορφώνεται η αντίληψη των χρηστών. Ο λόγος που προτείνεται αυτή η κατεύθυνση, είναι διότι η εντός των τειχών Λευκωσία, χαρακτηρίζεται έντονα από το πολυπολιτισμικό στοιχείο. Οπότε, ο τρόπος με τον οποίο οι επιμέρους κοινωνικές ομάδες δραστηριοποιούνται, ουσιαστικά εκδηλώνεται στους ανοικτούς δημόσιους χώρους οι οποίοι ενθαρρύνουν ή αποτρέπουν, αναλόγως, δραστηριοποιήσεις εντός των αστικών κέντρων με πολυπολιτισμικό χαρακτήρα. Μέσα από εκτενή έρευνα μέσω ποιοτικών και ποσοτικών εργαλείων διαπιστώθηκε ότι οι σχέσεις ανταλλαγής μεταξύ των επιμέρους κοινωνικών ομάδων είναι ελάχιστες. Αναγνωρίζεται λοιπόν, η ανάγκη ανάπτυξη κάποιων μηχανισμών «ανταλλαγής» μεταξύ των διαφόρων κοινωνικών ομάδων, σε μια πιά αυθόρμητη κλίμακα που ο τρόπος που ενεργοποιούνται να περιλαμβάνει και την εμπλοκή του χρήστη. Με βάση τη παρατήρηση αυτή, η μεθοδολογία μελέτης του ανοικτού δημόσιου χώρου ενημερώθηκε, επαναπροσδιορίζοντας κάποιους παράγοντες και προτείνοντας σαν εν δυνάμει χώρους ανοικτούς για διάδραση και πειραματισμό τους ενδιαμέσους χώρους, οι οποίοι χαρακτηρίζονται από το στοιχείο της μεταβολής αναλόγως σε κάθε περίπτωση. Οπότε η εργασία ενημερώνεται μέσω της σχεδιαστικής πρότασης, εστιάζοντας σε μία συγκεκριμένη περιοχή μελέτης, με σκοπό να αναπτυχθούν οι προαναφερόμενοι μηχανισμοί ανταλλαγής μεταξύ των επιμέρους κοινωνικών ομάδων. Έτσι ακόμη και ο σχεδιασμός μέσα από μια ερευνητική εργασία παράγει γνώση και πληροφορία μέσα σε ένα ευρύτερο σύστημα ικανό να γεννά χώρους και ν' αφήνει ίχνη για άλλες πιθανές πορείες.

A PLAYFUL NEGOTIATION BETWEEN BORDERS | THEOULLA EVZONA

A PLAYFUL NEGOTIATION BETWEEN BORDERS | THEOULLA EVZONA

J.UCY 03

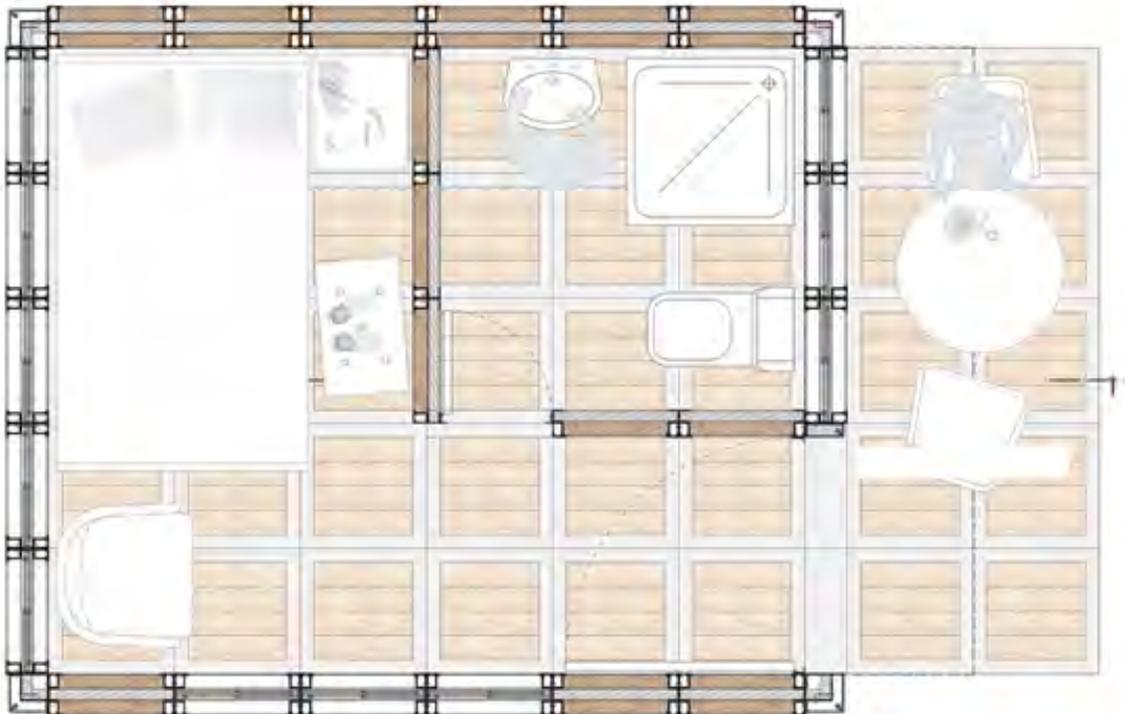
346

EPHEMERAL HABITATION - CELL UNIT | ANTONIA KYPRIANOU

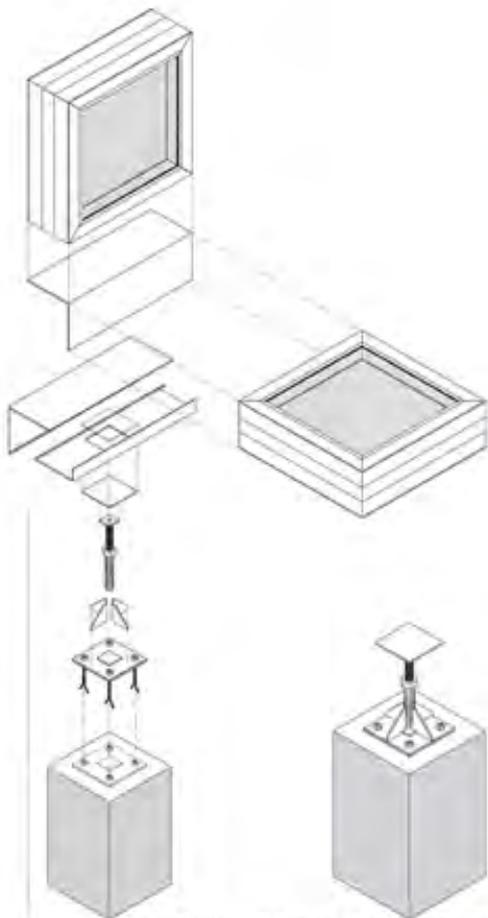
A re-interpretation of the personal refuge in the case of physical destructions as a form of ephemeral dwelling, is proposed in this diploma thesis. A temporary refuge entails a particular way of inhabitation - the temporal or ephemeral inhabitation - which «adopts», in a way, the inhabitant, offering him/her a safe shelter, a place to «leave from» and «return to», a familiar micro-environment. In this context, this project explores the temporal and ephemeral refuge, as a self-sustainable form of human experience. Various considerations in relation to the notion of «dwelling» influence the final proposal – including both the «mundane», everyday, practical aspects of inhabitation (biological needs, shelter, bioclimatic and energy concerns) and the inhabitants' dreams and idiosyncrasies (appropriation, poetic, experiential aspects).

Η διπλωματική επιχειρεί τον επαναπροσδιορισμό της έννοιας του «ατομικού καταφυγίου» σαν χωρική έκφραση της σύγχρονης κατοίκησης. Το εφήμερο καταφύγιο υπνοεί ένα ιδιαίτερο τρόπο κατοίκησης – ένα εφήμερο τρόπο κατοίκησης που «υιοθετεί» κατά κάποιο τρόπο τον κάτοικο προσφέροντας του ένα ασφαλές καταφύγιο, το σημείο εξόρμησης και επιστροφής, ένα οικείο μικρο-περιβάλλον. Η εν λόγω εργασία διερευνά την έννοια του κατοικείν από μια συγκεκριμένη κοινωνικά κρίσιμη οπτική γωνία, σαν μια αυτόνομη και βιώσιμη μορφή ανθρώπινης εμπειρίας.

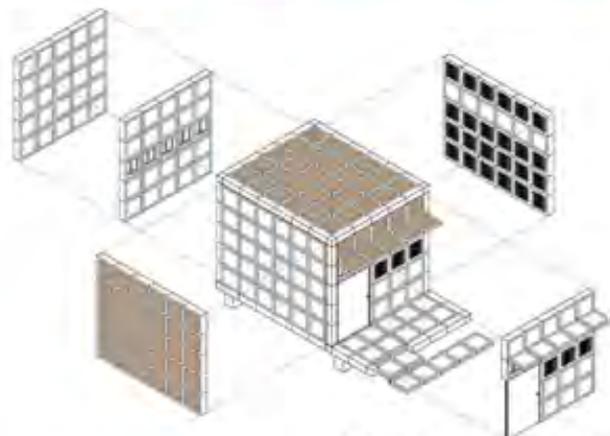
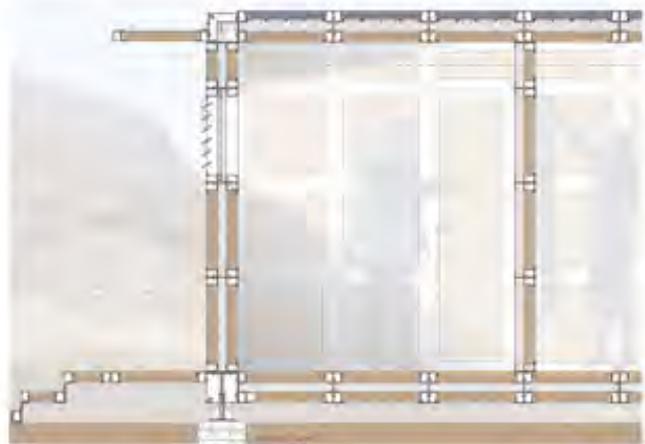
EPHEMERAL HABITATION - CELL UNIT | ANTONIA KYPRIANOU

Floor Plan for temporary Housing Unit

Construction Design of Unit Supports

Building Envelope Composition

EPHEMERAL HABITATION - CELL UNIT | ANTONIA KYPRIANOU

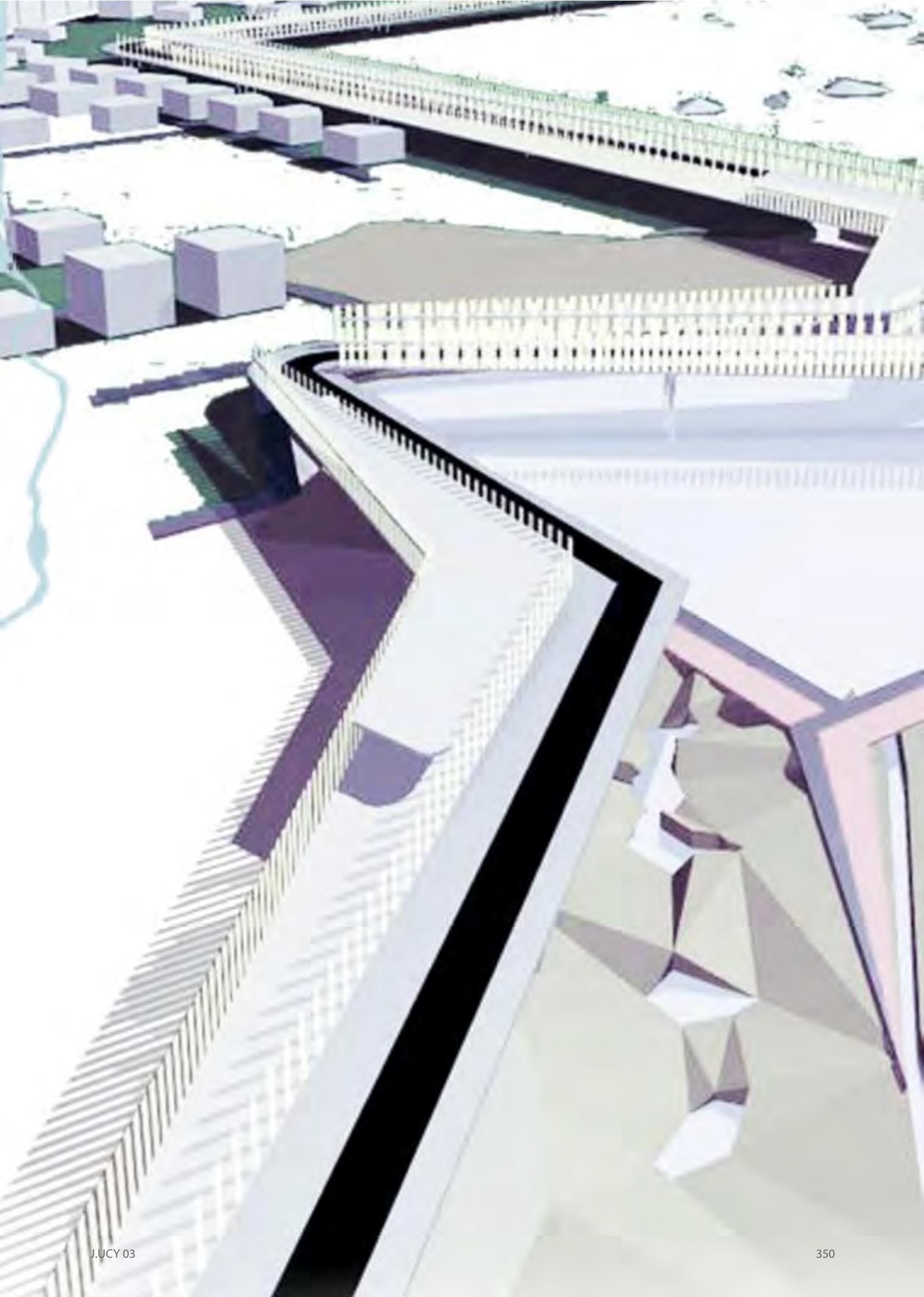

Typical floor plans

Temporary Housing Unit Prototype

IN-BETWEEN | RICHARD HALL

A city's public space is probably its most important constituent element, the predominant image in the eyes of civilians and visitors. It's the space that is perceived and read differently by everyone, based on his experiences and perception of the city and his life in it. It's the part that is in accordance with the city's continuously changing nature, having its borders in a constant adjustment.

The project tries to look for and bring forth various aspects of new facts- such as the imminent solution of the Cypriot problem- and especially their impact on an "in between space", that of the green line. It anticipates the suggestion of alternative ways of inhabiting such a place, investigating at the same time the nature of its borders.

After analyzing the green line, one notices throughout its extent the alternation between nature and city, with three dominant "conditions": the first two are characterized by the delineation of the dead zone by one of the previously mentioned elements -with the difference that the city penetrates it in the second case- and finally, in the last one, nature divides the city while the last is the border for the green line. (city-nature-city)

Through its study, notions like the city's periphery or otherwise "middle landscape" emerge, characterizing its borderline state, where one observes the alternation between built and inbuilt lands, or between urban and rural uses. The question that arises in this case is how does one handle such an in-between zone -which bears the city on its borders -and how are those borders connected in case of a solution of the Cypriot problem, which would loosen the existing political and military borders.

The final configuration of the proposal was determined by the natural characteristics of the area, such as the elevation differences, water, habitat, cultivation and also by uses cut off from the urban network, like military camps and small farms. At the same time, a research concerning alternative ways for cultivating with the aid of technological systems (hydroponics), contributed in the proposal taking its final form as an informative, educational and entertainment park. In addition, smaller individual movements of cultural and public nature, such as museums, research centers for alternative ways of cultivating and restaurants that produce and process food based on hydroponics come to supplement the proposal so as to satisfy both the area's and the city's needs.

The alternative inhabitation addresses small groups of users (two to four people) and is designed in a way that the residences separate the private from the public and at the same time there is a state of transgressing edge conditions which is created because of the individual food production of each resident with hydroponics. Every housing group has its own semi open space with views to the water and nature. Some of these extend to the third level where they meet the public market that is open to both the residents of the area and the rest of the city, which is additionally connected with the proposal via the ground level's square. The proposal is completed with the addition of a "food history museum" that works both as an educational medium but also as a map for the visitors. In conclusion, the resulting in between space, is presented as a place for social, political and physical transformations, in an environment with non specific conditions that would allow a future cohabitation, coexistence and political unity.

Ο δημόσιος χώρος μιας πόλης αποτελεί το σημαντικότερο συστατικό της στοιχείο, την κατεξοχήν εικόνα της στα μάτια πολιτών και επισκεπτών. Είναι ο τόπος που προσλαμβάνεται και ερμηνεύεται από τον καθένα διαφορετικά, ανάλογα με τα προσωπικά του βιώματα και την αντίληψη που διαθέτει για την πόλη και τη ζωή του μέσα σε αυτή. Είναι το κομμάτι της που ακολουθεί την μεταβαλλόμενη φύση της, έχοντας σε μια συνεχή προσαρμογή τα όρια του.

Η πτυχιακή εργασία επιδιώκει να αναζητήσει και να φέρει στο προσκήνιο διάφορες πλευρές των νέων δεδομένων -όπως μια επικείμενη λύση του κυπριακού- και ειδικότερα τον αντίκτυπό τους σε ένα ενδιάμεσο χώρο, αυτόν της πράσινης γραμμής. Προσδοκεί στην πρόταση εναλλακτικών τρόπων «κατοίκησης» ενός τέτοιου χώρου, διερευνώντας παράλληλα τη φύση των ορίων του.

Μέσα από ανάλυση της πράσινης γραμμής, παρατηρεί κανείς σε όλο της το μήκος την εναλλαγή μεταξύ των στοιχείων φύσης και πόλης, με τρεις κυρίαρχες συνθήκες: οι δυο πρώτες χαρακτηρίζονται από την οριοθέτηση της νεκρής ζώνης από ένα εκ των προαναφερθέντων στοιχείων κάθε φορά -με την πόλη να διεισδύει σ' αυτή στην δεύτερη περίπτωση- ενώ την τρίτη χαρακτηρίζει η διχοτόμηση της πόλης από τη φύση, καθώς αυτή αποτελεί και το όριο για την πράσινη γραμμή (πόλη-φύση-πόλη).

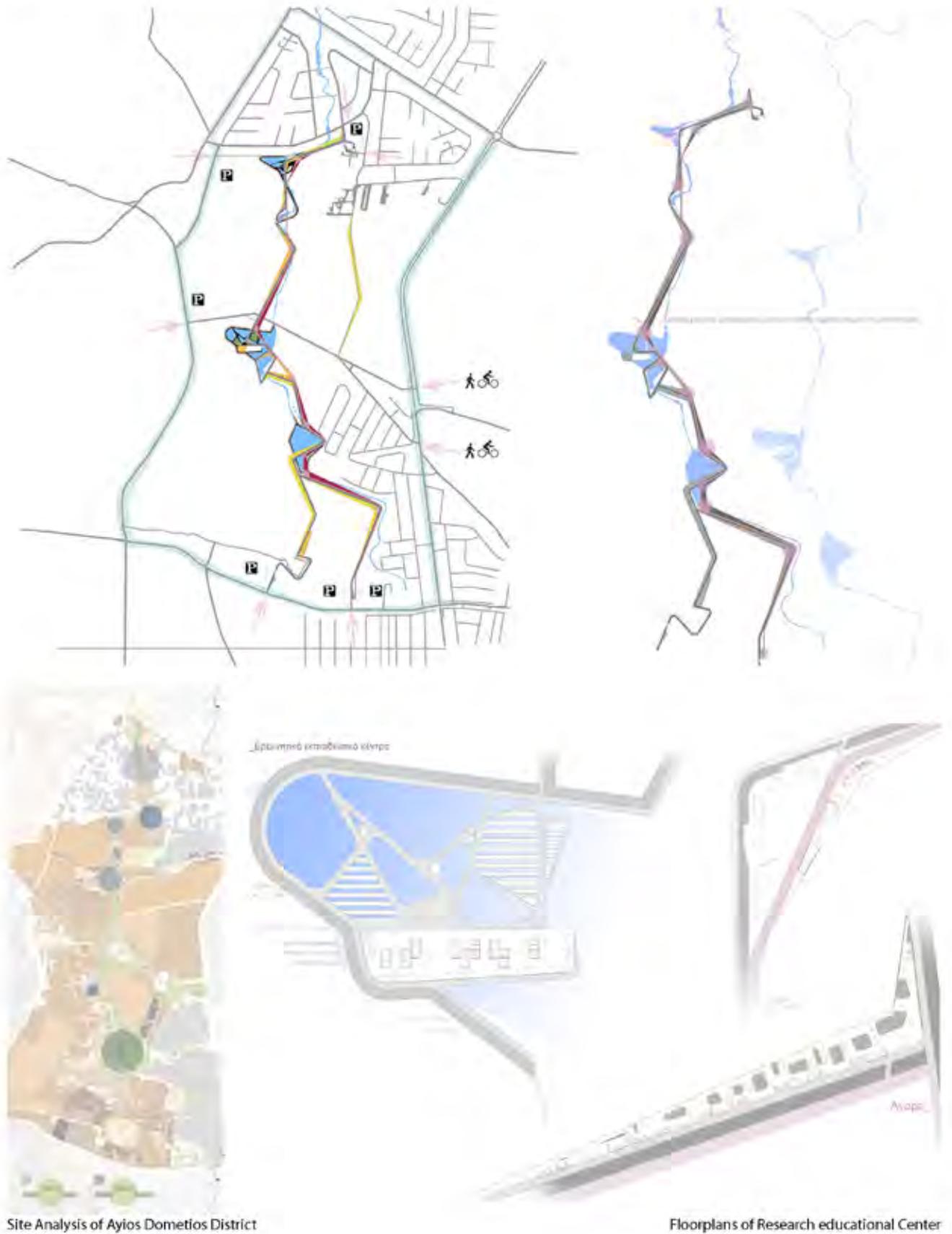
Μέσα από τη μελέτη του αναδύονται έννοιες όπως αυτή της περιφέρειας της πόλης ή διαφορετικά «Middle landscape», που χαρακτηρίζουν την οριακή της κατάσταση, όπου παρατηρείται εναλλαγή μεταξύ καλυμμένου και μη εδάφους ή μεταξύ αστικών και αγροτικών χρήσεων. Το ερώτημα που προέκυψε σε αυτή την περίπτωση ήταν πώς επεμβαίνει κανείς σε μια τέτοια ενδιάμεση ζώνη -η οποία φέρει στα όριά της την πόλη- και πώς συνδέει τα δυο αυτά άκρα σε περίπτωση μιας ενδεχόμενης λύσης του Κυπριακού, που αφήνει ελεύθερα και χαλαρά τα πολιτικά και στρατιωτικά όρια αυτού του τόπου.

Στην τελική διαμόρφωση της πρότασης σημαντικό ρόλο έπαιξαν τόσο τα έντονα φυσικά χαρακτηριστικά της περιοχής, όπως το στοιχείο του νερού, του βιότοπου, της καλλιέργειας και των έντονων υψομετρικών διαφορών, όσο και χρήσεις αποκομμένες από το αστικό δίκτυο όπως στρατόπεδα και μικρές φάρμες. Παράλληλα μια έρευνα σχετική με εναλλακτικούς τρόπους καλλιέργειας με την υποστήριξη τεχνολογικών συστημάτων (hydroponics), συνέβαλε στην διάπλαση της τελικής πρότασης ως ενημερωτικό, εκπαιδευτικό και ψυχαγωγικό πάρκο.

Η εναλλακτική κατοίκηση σχεδιάζεται και απευθύνεται σε μικρές ομάδες χρηστών (από δύο έως τέσσερις χρήστες) με τρόπο που η οργάνωση των κατοικιών να οριοθετεί το δημόσιο από το ιδιωτικό, με την διαπερατότητα των ορίων αυτών να επιτυγχάνεται μέσω των συστημάτων hydroponics για την παραγωγή φαγητού του κάθε ενοίκου ξεχωριστά.

Ο ενδιάμεσος χώρος που προκύπτει μέσα από την πρόταση προβάλλεται ως ο τόπος για κοινωνικούς, πολιτικούς και φυσικούς μετασχηματισμούς, σε ένα περιβάλλον με συνθήκες μη ακριβείς, αμφίβολες και μπερδεμένες που αφήνει όμως ένα άνοιγμα σε μελλοντική συμβίωση, συνύπαρξη, πολιτική συνοχή και ενότητα.

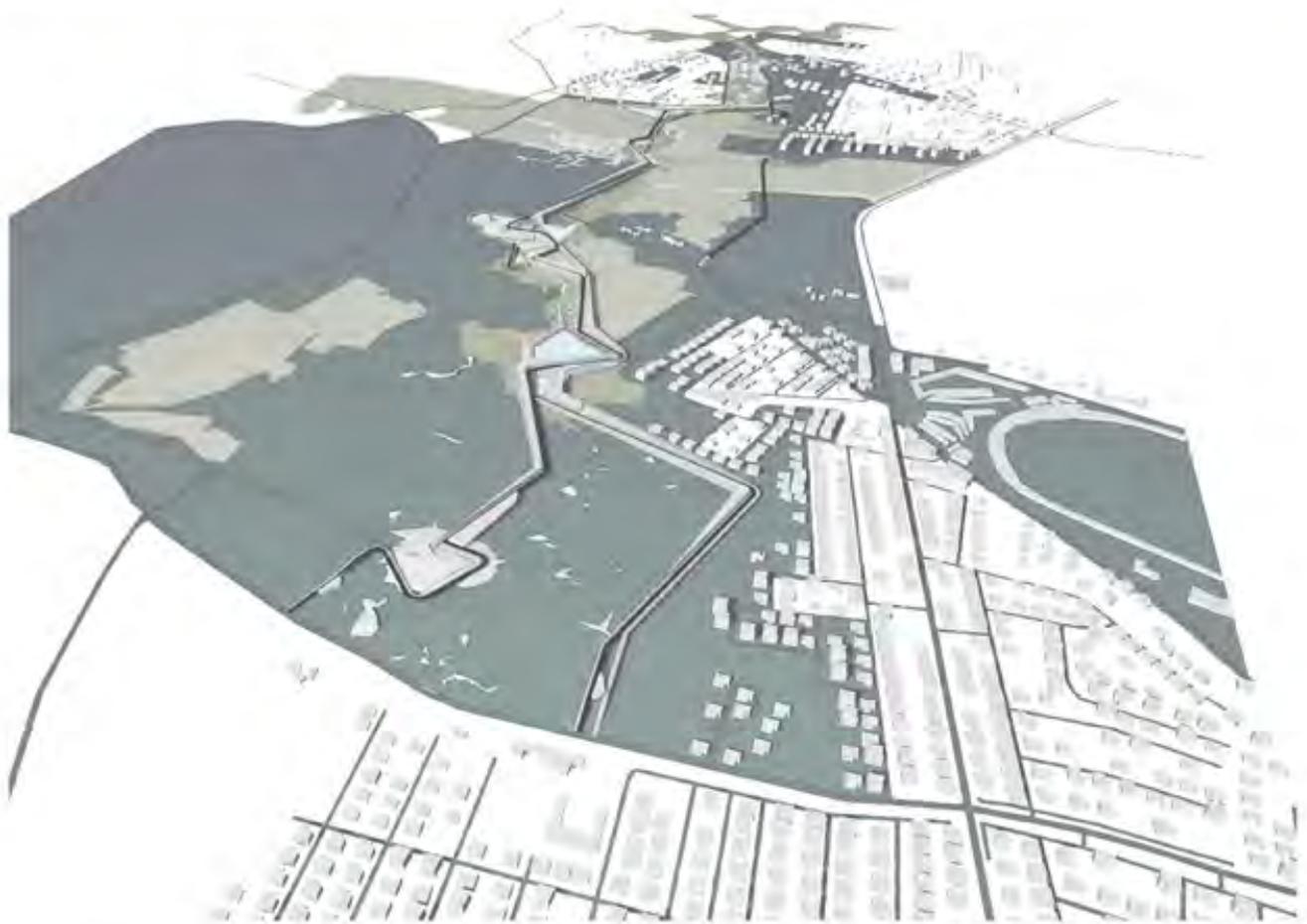
IN-BETWEEN | RICHARD HALL

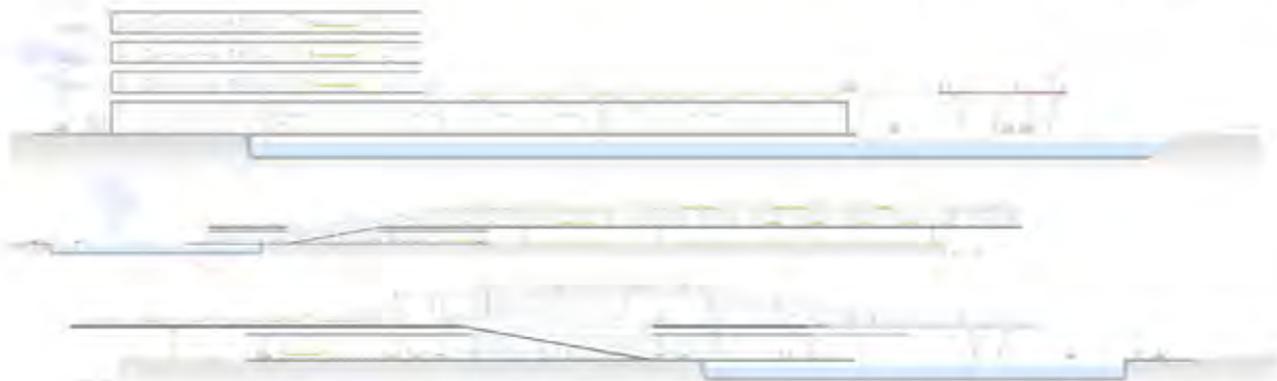
Site Analysis of Ayios Dometios District

Floorplans of Research educational Center

IN-BETWEEN | RICHARD HALL

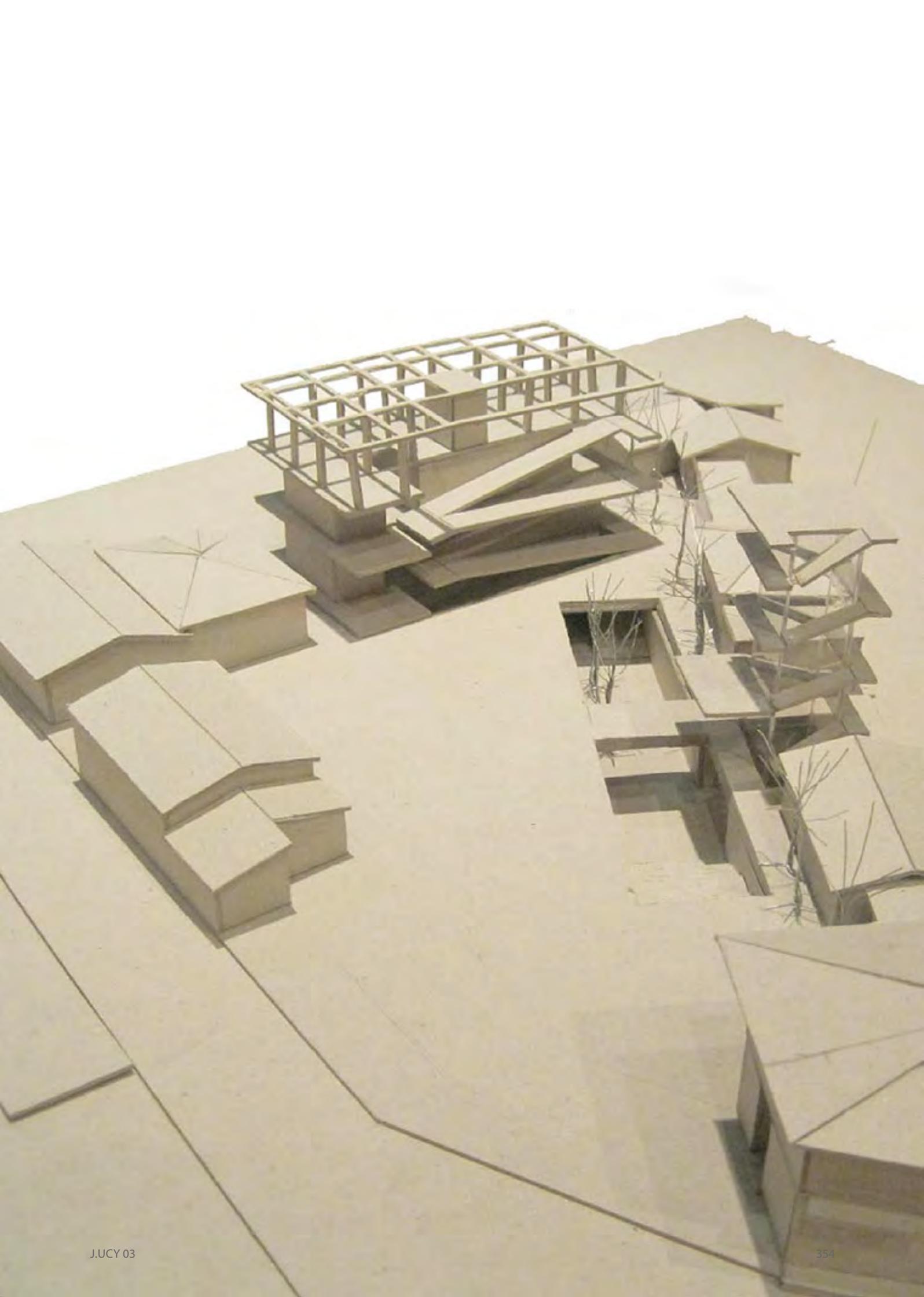

Perspective of In Between Urban Spaces

Longitudinal Sections of Buildings Interventions

UPGRADING STRATEGIES FOR KAIMAKLI | ANNA EVRIPIDOU

This Diploma thesis attempts to study sustainable development strategies designed to solve an existing area. Pivotal intervention to revitalize existing built environment, suggests a sustainable approach, in order to revive forgotten meaningful sustainable building units and neighborhoods.

As a case study Kaimakli area is selected, which in more than 40 years has been under a continued deterioration. The Kaimakli area is located in the northeast side of the walls of old Nicosia, near the Green Line. The communal disturbances in 1963 caused a major blow to the development of the area. Until that time the area was one of the largest of the Nicosia District. The socio-political issues happening on the island since 1974, brought the final break of boom in the region. New usages have been unable to keep pace with the special character of the district. The hitherto assistance from the City of Nicosia is isolated, with no substantial result.

The study attempts to analyze the current situation and propose strategies to reinvigorate the region with modern urban interventions by focusing on particular sustainability issues. It includes the configuration of the build environment to new uses, primarily public space in nature, the coexistence of residence and new functions to be addressed in other sections of society. The above create a new situation but without taking into account the history of the region. The elements of sustainable development as contained with the proposal of new uses and the manner in which the interventions are achieved in existing buildings are firstly analysed.

Pivotal interventions regarding sustainability issues, appears firstly in reuse of the existing built environment. Enriched with bioclimatic design assistance in addition to energy and power generation systems (use of solar systems and geothermal). The proposals include the creation of a modern, sustainable urban intervention while, the Design Case study refers to social issues, revival of the region through historical data identified, economic issues, like reuse, regeneration and rehabilitation of the area from extraneous factors. In addition, a debate on environmental and ecological issues is relevant.

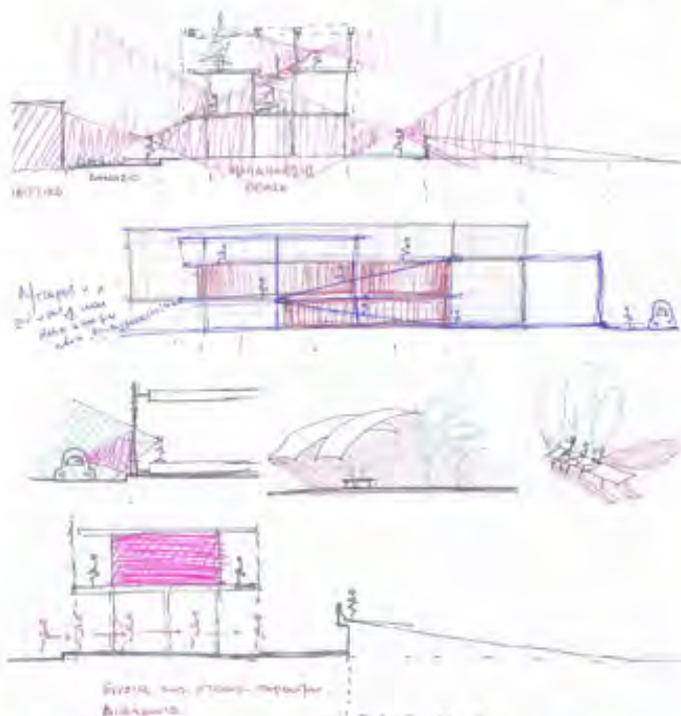
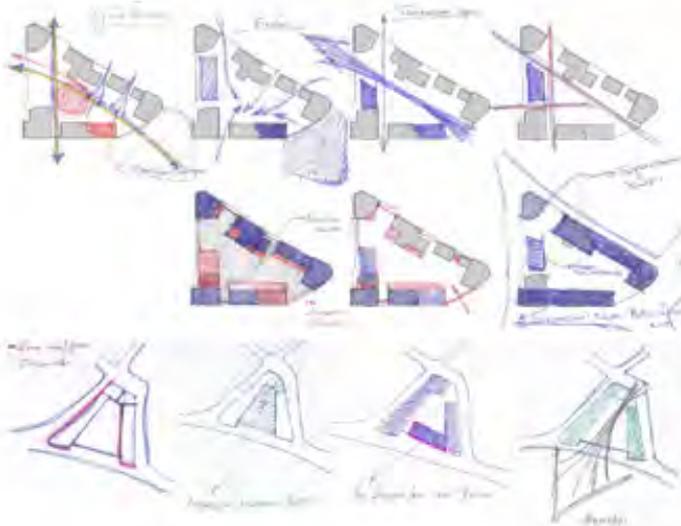
Η εισήγηση αυτή επιχειρεί να μελετήσει στρατηγικές αναβάθμισης υποβαθμισμένων παραδοσιακών πυρήνων μέσα από στοιχεία αιφόρου ανάπτυξης και βιοκλιματικού σχεδιασμού, που έχουν ως σκοπό την επίλυση προβλημάτων μιας υφιστάμενης περιοχής. Ως άξονας παρέμβασης στην αναζωογόνηση υφιστάμενου δομημένου περιβάλλοντος, προτείνεται η προσέγγιση της αιφορίας που στοχεύει στη βιώσιμη αναβίωση ξεχασμένων αξιόλογων κτιριακών μονάδων και γειτονιών.

Ως μελέτη περίπτωσης λαμβάνεται η περιοχή Καϊμακλίου, η οποία βρίσκεται εδώ και 40 χρόνια σε μια συνεχιζόμενη υποβάθμιση. Η περιοχή Καϊμακλίου βρίσκεται στα βορειοανατολικά των τειχών της παλιάς Λευκωσίας πλησίον της Πράσινης Γραμμής, στο σταυροδρόμι τριών πόλεων. Οι διακοινοτικές ταραχές του 1963 προκάλεσαν μεγάλο πλήγμα στην ανάπτυξη της περιοχής που μέχρι εκείνη τη χρονική περίοδο αποτελούσε ένα από τα μεγαλύτερα αστικά κέντρα της επαρχίας Λευκωσίας. Τα κοινωνικοπολιτικά ζητήματα που διαδραματίζονται στο νησί από το 1974, έφεραν την οριστική διακοπή της άνθισης της περιοχής. Χρήσεις όπως κατοίκηση, μικροβιοτεχνίες που υπολειπονται μη μπορώντας να συμβαδίσουν με τα νέα δεδομένα της περιοχής, τείνουν προς την οριστική ερήμωση της περιοχής. Οι μέχρι σήμερα παρεμβάσεις από το Δήμο Λευκωσίας είναι μεμονωμένες, χωρίς ωστόσο ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Η μελέτη επιχειρεί την ανάλυση της υφιστάμενης κατάστασης και προτείνει στρατηγικές αναζωογόνησης της περιοχής με σύγχρονες αστικές επεμβάσεις με κύριο άξονα παρέμβασης την έννοια της αιφορίας. Συγκεκριμένα, περιλαμβάνει τη διαμόρφωση του δομημένου περιβάλλοντος με νέες χρήσεις κυρίως δημόσιου χαρακτήρα και τη συνύπαρξη της κατοίκησης και των νέων λειτουργιών που θα απευθύνονται σε άλλα κοινωνικά στρώματα. Τα παραπάνω δημιουργούν μια νέα κατάσταση, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη και την ιστορικότητα της περιοχής. Τα στοιχεία της αιφόρου ανάπτυξης εμπεριέχονται τόσο στις νέες χρήσεις που προτείνονται όσο και στον τρόπο που γίνεται η επέμβαση στα υφιστάμενα οικοδομήματα.

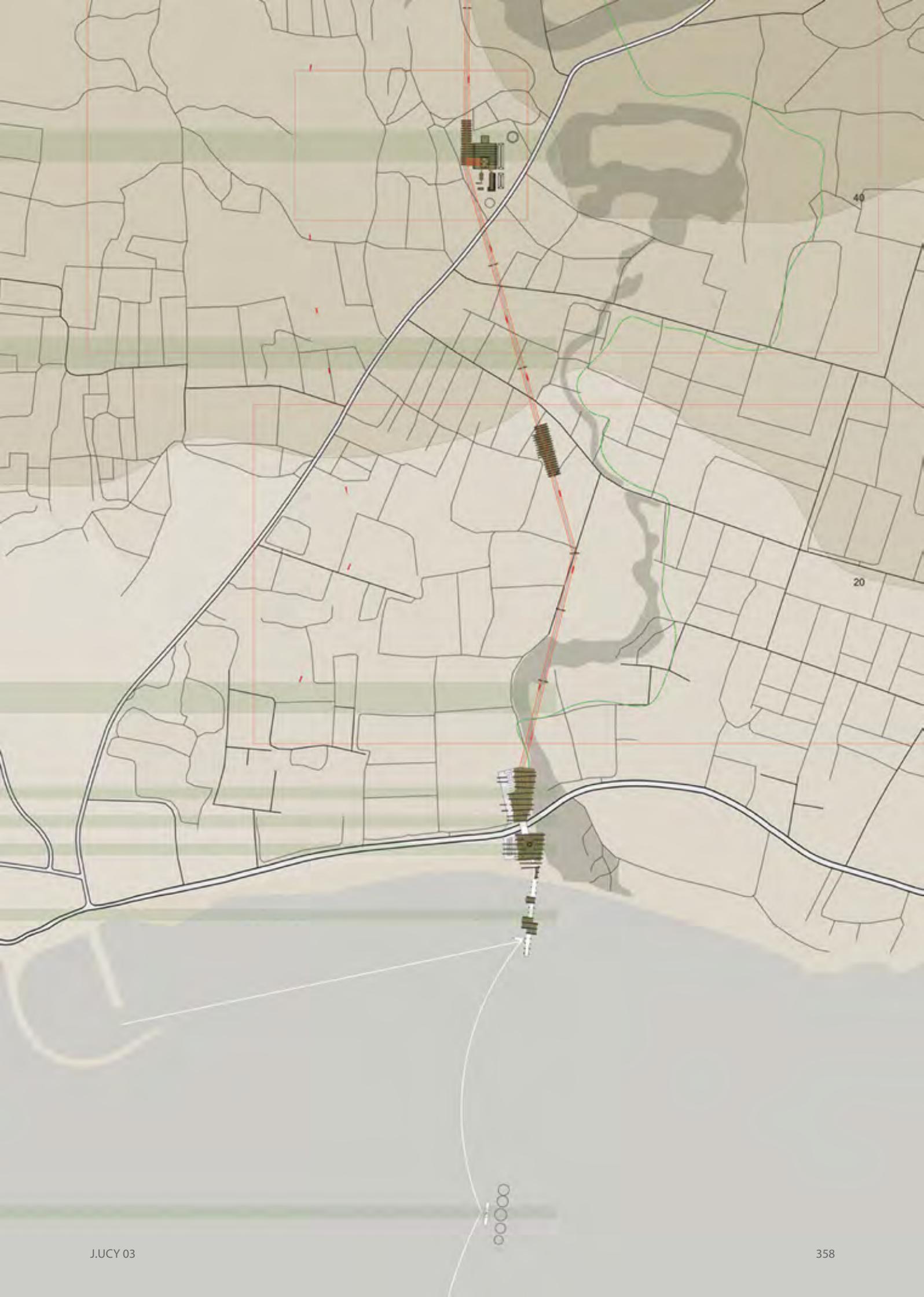
Η αιφορία ως άξονας παρέμβασης στην πρόταση εμφανίζεται μέσα από την έννοια της επανάχρησης του υφιστάμενου δομημένου περιβάλλοντος, εμπλουτισμένη με παρεμβάσεις βιοκλιματικού σχεδιασμού και επιπλέον με ενεργειακά συστήματα παραγωγής ενέργειας (χρήση φωτοβολταϊκών συστημάτων και συστημάτων γεωθερμίας). Οι προτάσεις προσβλέπουν στη δημιουργία μιας σύγχρονης αιφόρου και παράλληλα αστικής παρέμβασης. Αναφέρεται σε κοινωνικά ζητήματα, αναβίωση της περιοχής μέσα από τα ιστορικά στοιχεία που εντοπίστηκαν, οικονομικά θέματα όπως η επανάχρηση, η αναζωογόνηση και η απεξάρτηση της περιοχής από εξωγενείς παράγοντες υποστήριξης. Επιπλέον, η αιφορία εμφανίζεται σε ζητήματα που άπτονται της ευρύτερης συζήτησης σχετικά με περιβαλλοντικά και οικολογικά θέματα.

UPGRADING STRATEGIES FOR KAIMAKLI | ANNA EVRIPIDOU

UPGRADING STRATEGIES FOR KAIMAKLI I ANNA EVRIPIDOU

FOOD AND THE CITY | KATERINA NEOPHYTOU

As Urban communities become increasingly more pressed for developable space, it is imperative to integrate them with sustainable living practices. These practices have an immediate effect on everyday life and touch upon a wide spectrum of issues. One of these issues is the local production and consumption of food with its environmental, economic and social consequences as opposed to its industrialized (or international) production and transport, which greatly depends on the use of mineral fuels for its conveyance.

The proposed research is being developed around the aspect of locally produced food in urban areas. Historically, food production, distribution and consumption seem to have been dominant in the creation and shaping of cities and the organization of their urban fabric. Thanks to evolving agricultural practices, humans developed tools and mechanisms that were closely associated with places catered to these cycles of food processing and procurement. These in turn shaped not only the organizational principles of physical planning and the administrative and socioeconomic frameworks of various civilizations, but they also played a significant part in everyday family life. Joys and sorrows were unfolded both in the market place and around the communal dining table which became precious and luxuriously vibrant venues in the sometimes oppressively packed cities.

However, the idea of sharing nourishment and facilitating social and cultural interaction is in short supply in today's society of solitude and a fast lifestyle. Furthermore, fast food franchises – with their efficiency packaged product and their iconic architecture corroborate fast living and homogenize the venues of cultural consumption by disassociating the other two traditional processes of production and distribution. With many sociologists remarking that 'You are what you eat' in this most recent interpretation (agri)cultural production, the concept of slow food was born to sensitize people about the importance of preserving and appreciating local traditions and local recipes. Consequently, the proposed research examines the spatial interpretations and related infrastructures as once again the cycles of food are interweaved back into city living and are seeking to carve a new and luxurious venue out of the closely knit urban milieu.

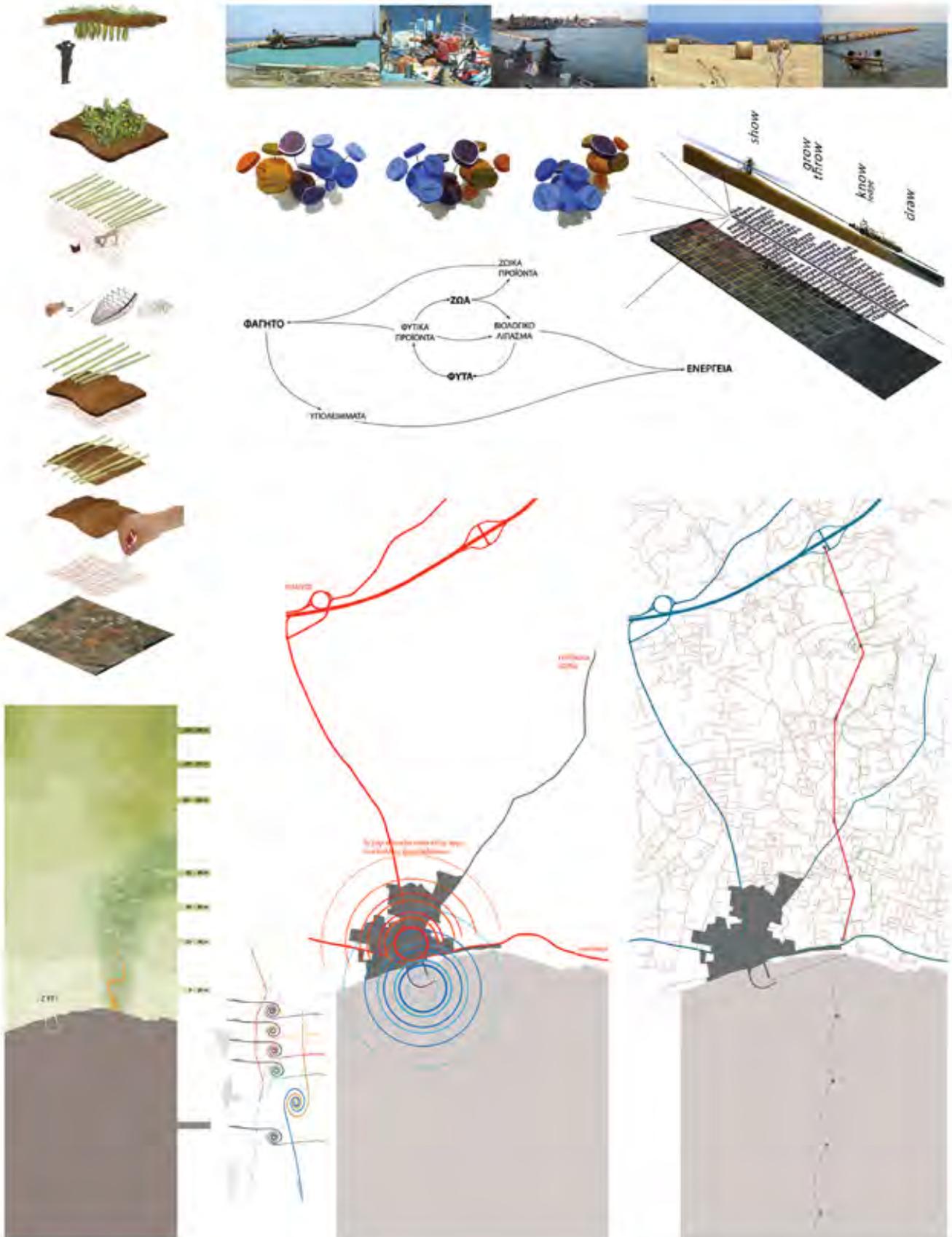
Η τροφή είναι το θεμέλιο για τη διατήρηση της ζωής όλων των ζωντανών οργανισμών, συνεπώς και το αγαθό στο οποίο στηρίζεται μια πόλη. Η ύπαιθρος τρέφει την πόλη - χωρίς αυτήν δεν υφίσταται πόλη. Ο χώρος είναι πολυτέλεια. Το φαγητό επίσης. Φαίνεται όμως ότι οι άνθρωποι δεν το αναγνωρίζουν και αντιλαμβάνονται το φαγητό ως δεδομένο. Ο σύγχρονος άνθρωπος που ζει στην πόλη, κινδυνεύει να ξεχάσει ότι το φαγητό του προέρχεται από τη φύση και όχι απλά από τις διάφορες αγορές. Βομβαρδίζεται έντονα και συνεχώς με ανθυγιεινό φαγητό και fast food τα οποία εντάσσονται πολύ εύκολα στον επίσης γρήγορο τρόπο ζωής του. Κινδυνεύει να απομακρυνθεί από το τοπικό παραδοσιακό φαγητό, ειδικά όταν βολεύεται και αφομοιώνεται σιγά σιγά με την παγκοσμιοποιημένη γρήγορη τροφή.

Η τοπική κουζίνα έχει πολλά πλεονεκτήματα για κάθε άνθρωπο και για το φυσικό περιβάλλον. Βέβαια, το φαγητό πάντα θα ταξιδεύει, εμπλουτίζοντας όχι μόνο τη διατροφή κάθε τόπου, αλλά και την κουλούρα. Η οργάνωση Slow Food υποστηρίζει τα πιο πάνω και παράλληλα προωθεί τη γαστρονομική εκπαίδευση (Food Education) στα παιδιά με στόχο να μάθουν να εκτιμούν τις τοπικές γεύσεις και γενικά να συνηθίσουν να τρέφονται σωστά από μικρή ηλικία, έτσι ώστε αργότερα στη ζωή τους να επιστρέφουν σε αυτό.

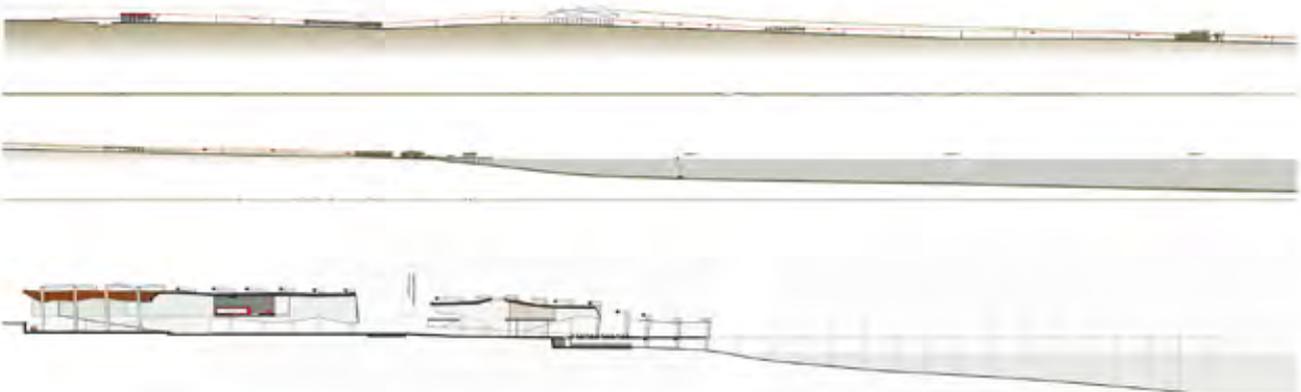
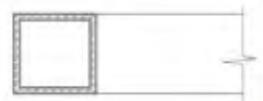
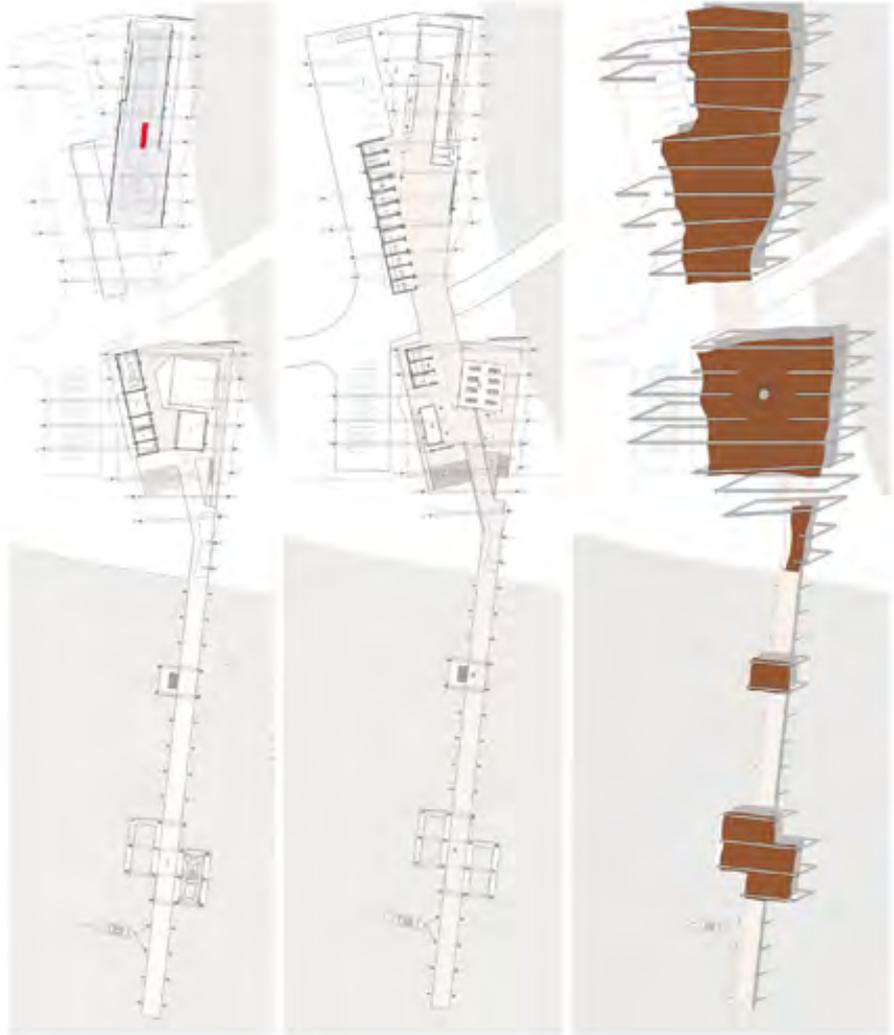
Η Κύπρος δικαίως έχει χαρακτηριστεί "Κήπος της Μεσογείου" αφού παράγει τεράστια ποικιλία γεωργοκτηνοτροφικών προϊόντων, με τα οποία καλύπτει μεγάλο μέρος των αναγκών του πληθυσμού της, ενώ ταυτόχρονα εξάγει σημαντικές ποσότητες. Αν και ο Κύπριος είναι ακόμα σε επαφή με το μαγείρεμα, (είτε εφαρμόζοντάς το, είτε μέσα από τηλεοπτικές εκπομπές κτλ) εντούτοις η επαφή του με τη φύση και ειδικά με τους χώρους παραγωγής είναι αρκετά περιορισμένη, αλλά αναγκαία. Πρέπει να κατανοήσει τη σημασία των χώρων αυτών για την υγιή διαβίωσή του.

Προτείνεται η δημιουργία ενός χώρου όπου ο χρήστης θα έρχεται σε άμεση επαφή με όλη την τελετουργία του φαγητού, δηλαδή το δρόμο από τη γη και τη θάλασσα μέχρι την προετοιμασία και το πιάτο. Το Ζύγι θα ήταν μια από τις επιλογές για τη δημιουργία αυτού του χώρου, καθώς συνδυάζει το ψάρεμα και τη γεωργική-κτηνοτροφική τοπική παραγωγή.

FOOD AND THE CITY | KATERINA NEOPHYTOU

FOOD AND THE CITY | KATERINA NEOPHYTOU

PARA-SITE ARCHITECTURE AS A CATALYST FOR URBAN COMPACTNESS | ANDRI ROUIZ CHARISIOU

The aim of this study is to investigate filling in the urban field. Partly what can be described is a proposal for "parasitic" architecture, which builds relations on the existing city fabric, the host, and in conjunction with the characteristics of the growth model, compact city, for a city that includes high density, mixing uses and intensity. A development that includes terms such as portion of energy, costs and time. These relations are characterized by a symbiotic nature, from which both bodies benefit from each other. A fact, that contradicts the widespread perception of the parasite, that is malicious and feed exclusively from the host- to the point where it destroys it.

But because of this perception, the parasite is faced with the defense mechanisms of the city. As a result of the perceived threat the parasitic addition exhibits certain "defensive" mechanisms; its ephemeral nature imposes the necessity in the design and articulation of the structural skeleton and the building shell for the parasitic addition to be able to be moved easily and even to expand following its modular logic. Thus, the methodology of "parasitic architecture", which utilizes the existing building space, the host, or hosting sites such as described by D. Papalexopoulos, in his article: Parasites, their Receptacles and Digital Interconnections, is a tool of transformation of the development model of the city.

To test this hypothesis a site has been chosen to best exemplify the versatility of this articulated parasitic system. The proposed site lies within the historic core of the City of Limassol and it constitutes part of the disjointed campus of the Cyprus University of Technology therein. The site and client are highly relevant because the strict regulations that govern the historic quarter of Limassol do not allow for demolition or even expansion of some of the listed buildings and also because development needs to occur in close proximity to the rest of the facilities and services provided by existing buildings. The ever changing needs of this institutional client in this particular site offer place requirements for constant reconfiguration of available space which should occur opportunistically in the nooks and crannies of the existing buildings and which offer itself for these parasitic interventions. In this case, the parasitic architectural intervention is defined as the co-presence of the mutation and conservation organization that spreads to cover the discontinuities between the receptors, increase space, while simultaneously keeping free passing through the city. Selected points in the old heart of Limassol, will serve as key points of connectivity and transformation of the urban center, along with the fast growing rhythm due to the existence and operation of the university.

As a result an interactive relation is created which, where the parasite comes to meet certain needs of the organization while the host organism maintains the parasite, providing it existing mechanical, electrical, plumbing building infrastructure and networks. By creating strategic intervention through this diploma thesis the possibility of similar situations that suffocate in the built environment are examined. Through the methodology developed, the concept of architecture as a parasitic strategy is further discussed, which does not require the demolition of the old to create the new, but to fill the field in areas with poor development. In other words, the way the user understands the city and captures the sense of fulfillment is redefined.

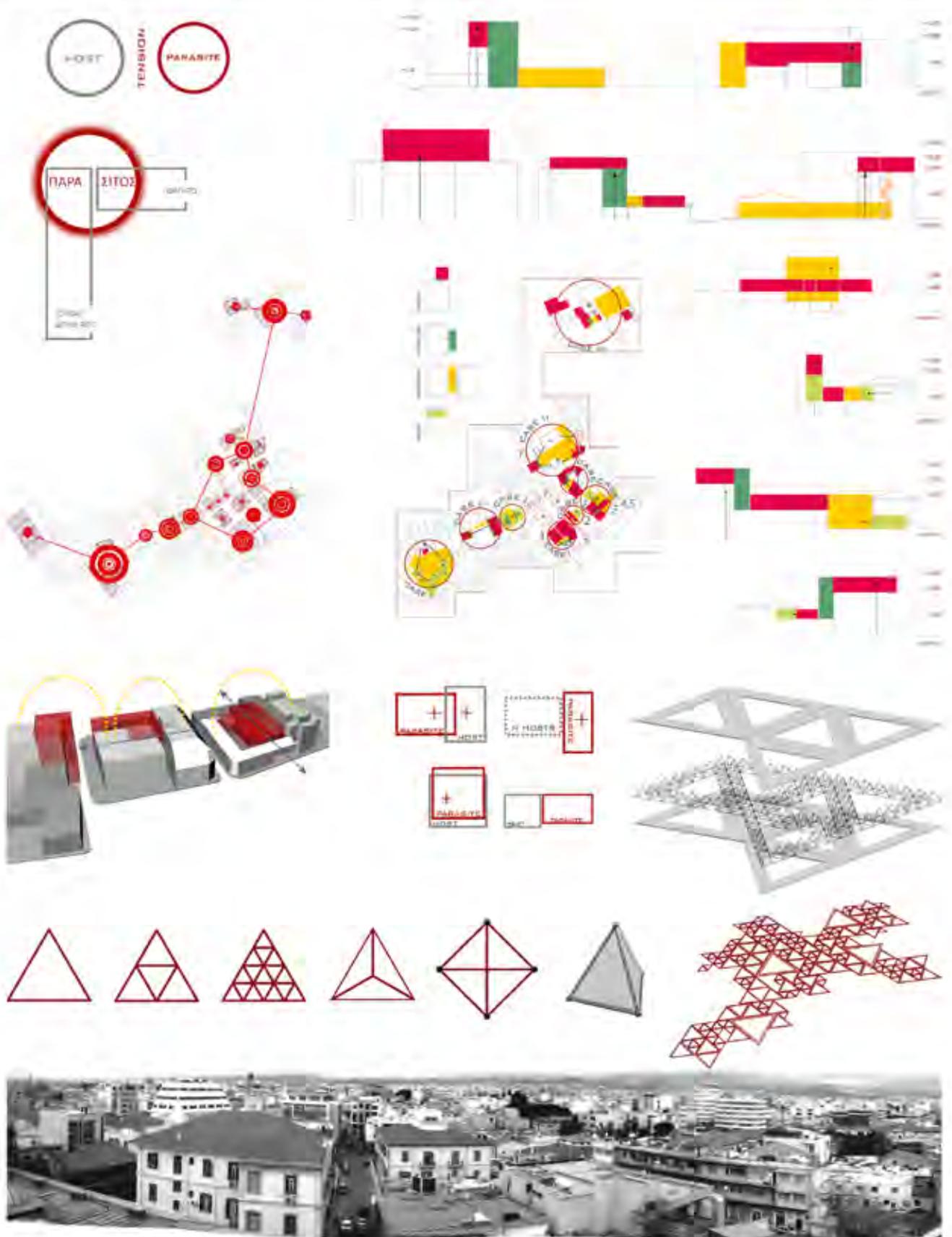
Στόχος της παρούσας μελέτης είναι η διερεύνηση πύκνωσης και πληρότητας του αστικού πεδίου. Εν μέρη αυτό που μπορεί να επιτευχθεί είναι μια πρόταση για "παρασιτική" αρχιτεκτονική, η οποία αναπτύσσει σχέσεις στον υφιστάμενο ιστό της πόλης, με τον ξενιστή, και σε συνδυασμό με τα χαρακτηριστικά του μοντέλου ανάπτυξης της συμπαγούς πόλης, για μια πόλη που περιλαμβάνει ψηλή πυκνότητα, ανάμειξη χρήσεων και ένταση. Μια ανάπτυξη που περιλαμβάνει στρατηγικές όπως θέματα εμπειροχόμενης ενέργειας, κόστους και χρόνου. Αυτές οι σχέσεις χαρακτηρίζονται από ένα συμβιωτικό χαρακτήρα, από τον οποίο επωφελούνται και τα δύο σώματα, γεγονός, που έρχεται σε αντιπαράθεση με τη διαδεδομένη αντίληψη που επικρατεί για το παράσιτο, ότι επωφελείται αποκλειστικά από τον ξενιστή, σε σημείο που τον καταστρέφει.

Όμως λόγω αυτής της αντίληψης, το παράσιτο βρίσκεται αντιμέτωπο με τους μηχανισμούς άμυνας της πόλης. Λόγω της φύσης του, είναι εφήμερο σαν κατασκευή, ενώ παράλληλα έχει την δυνατότητα μετακίνησης και επέκτασης. Έτσι με τη μεθοδολογία της "παρασιτικής αρχιτεκτονικής", η οποία αξιοποιεί τη δόμηση στον υφιστάμενο χώρο, τους ξενιστές ή τους τόπους υποδοχής όπως τους περιγράφει ο Δ. Παπαλεξόπουλος, στο άρθρο του: Παράσιτα, τόποι υποδοχής τους και ψηφιακές διασυνδέσεις τους, 2002, αποτελεί ένα εργαλείο μεταμόρφωσης του μοντέλου ανάπτυξης της πόλης.

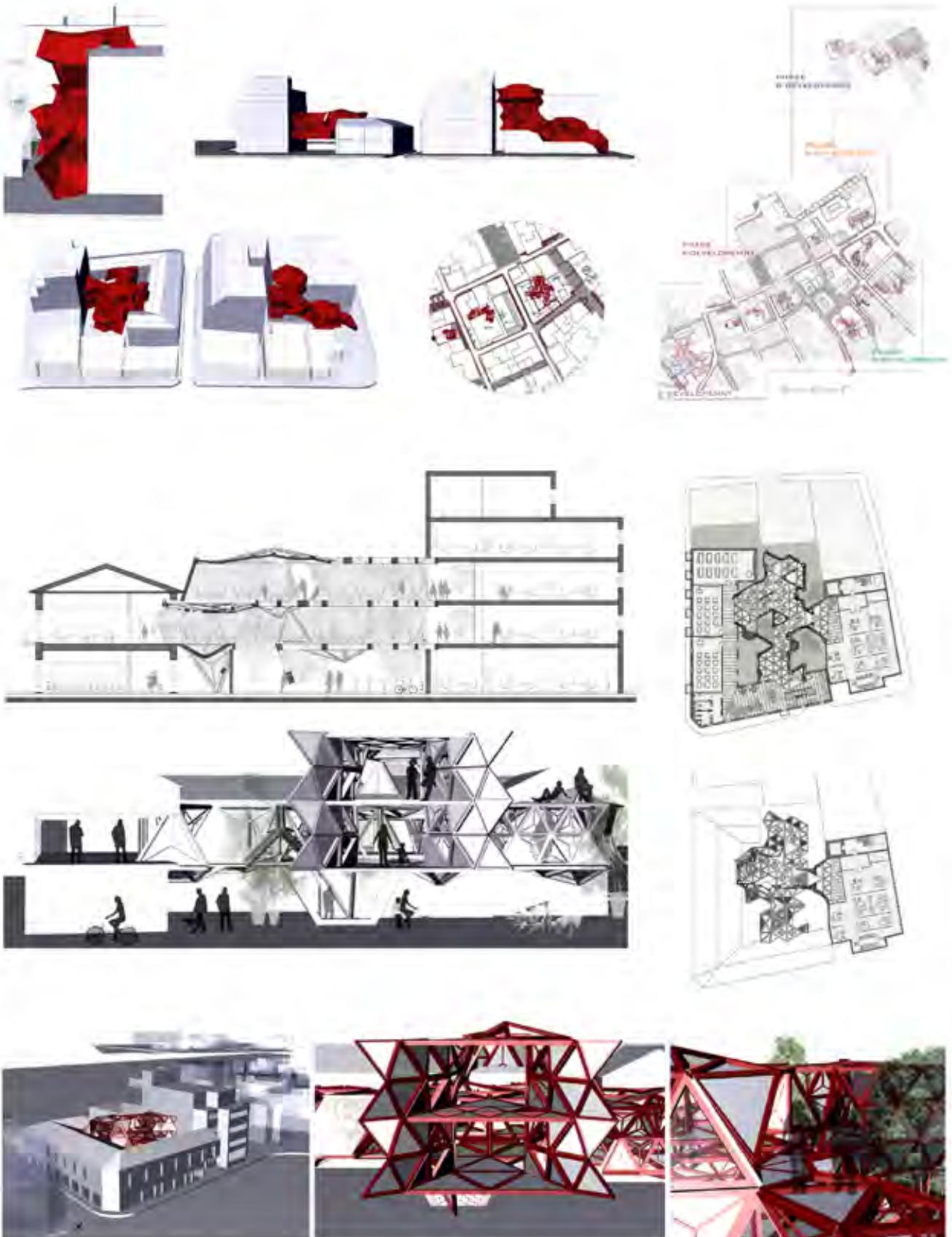
Σαν εστία πειράματος επιλέχθηκε ο "οργανισμός Τ.Ε.Π.Α.Κ.", ο οποίος φιλοξενείται στον παλιό πυρήνα της Λεμεσού, μια περιοχή ήδη δομημένη σε ένα βαθμό που δεν "επιτρέπει" περαιτέρω συμβατική ανάπτυξη. Η αναγνώριση όμως των αναγκών ενός υπό συνεχή ανάπτυξη οργανισμού, καθώς και η αποσπασματική οργάνωση των κτιρίων του, συνιστούν την ένταξη «παρασιτικών προσθηκών». Σε αυτή την περίπτωση, η «παρασιτική» αρχιτεκτονική επέμβαση ορίζεται ως η συμπαρουσία διατήρησης και μετάλλαξης του οργανισμού, που εξαπλώνεται προκειμένου να καλύψει τις ασυνέχειες μεταξύ των υποδοχών του, να αυξήσει το εμβαδό του, ενώ ταυτόχρονα να κρατήσει και να δημιουργήσει ελεύθερα αστικά περάσματα- διαπερατότητα. Επιλέχθηκαν σημεία μέσα στον παλιό πυρήνα Λεμεσού, τα οποία θα λειτουργήσουν σαν σημεία κλειδιά μεταμόρφωσης και συνδεσιμότητας του αστικού κέντρου, παράλληλα με τον γρήγορα αναπτυσσόμενο ρυθμό που επικρατεί λόγω της ύπαρξης και λειτουργίας του ΤΕΠΑΚ.

Σαν αποτέλεσμα, δημιουργούμε μια αμφίδρομη σχέση, κατά την οποία το παράσιτο έρχεται να καλύψει κάποιες ανάγκες του οργανισμού, ενώ ο οργανισμός ξενιστής (Τ.Ε.Π.Α.Κ.) συντηρεί το παράσιτο, προσφέροντας του τις υφιστάμενες μηχανολογικές, ηλεκτρολογικές, υδραυλικές κτηριακές υποδομές και δίκτυα. Με την δημιουργία στρατηγικών επεμβάσεων, εξετάζεται η δυνατότητα μελέτης παρόμοιων καταστάσεων που ασφυκτούν μέσα στο δομημένο περιβάλλον. Μέσω της μεθοδολογίας που αναπτύχθηκε, εξετάζεται περαιτέρω η έννοια της παρασιτικής αρχιτεκτονικής σαν μια στρατηγική, η οποία δεν επιβάλλει την κατεδάφιση του παλιού για τη δημιουργία του νέου, αλλά την πλήρωση του αστικού πεδίου στις περιοχές όπου υπολειτουργεί ή όπου δεν εκμεταλλεύεται στο έπακρο τα όρια της επιτρεπόμενης ανάπτυξης.

PARA-SITE ARCHITECTURE AS A CATALYST FOR URBAN COMPACTNESS | ANDRI ROUIZ CHARISIOU

PARA-SITE ARCHITECTURE AS A CATALYST FOR URBAN COMPACTNESS | ANDRI ROUIZ CHARISIOU

ON LINE | ELENI SPANOU

Starting points of this research have been the phenomenon of domestic appropriation of urban areas and infrastructure as places and means of social gathering by immigrant workers, the need for an investigation into the causes leading immigrant workers in to this phenomenon and the possibility of a correlation existing between the broader meaning of a home with public transport networks and urban spaces/ services.

The research findings are based on an in depth analysis of the issues relating to the housing and transportation of studied individuals, focusing on the paradigm of domestic household assistants/ janitors as a focus study group, and also on relevant reported evidence of temporary housing of foreign household assistants. More specifically, the research focuses on the physical/ territorial boundaries of the route of Nicosia bus line 214, an important route of the daily urban reality, with a view to defusing the various public usage points along it, which also facilitate social activity and gatherings between different transient city users.

In overview, a question has been set as follows: How can the tools and lessons elaborated through research be applied as a case study in the territorial boundaries of the public bus route 214? The question merits may be redefined and evolve in topics beyond occupancy/ habitation, and focus on viewing the urban field through the perspective of transient users; parallel analysis may extend on how the development of multiple projects in several areas within the city may facilitate and promote new social relationships and social gatherings amongst all city inhabitants. This scenario is intended on one hand to allow the disengagement of immigrant workers from the isolation of their work places and on the other hand, to identify those circumstances that work towards the integration and active involvement of different users in public infrastructures of the city.

Successful implementation of this case-scenario pre-assumes the active involvement of the relevant municipal authorities in support of this project, since such a development could activate and reinforce constituent areas within the boundaries of the community, not only on the scale of a neighborhood but also of a city, and would stimulate new social relationships amongst different types of users/ inhabitants.

Through focused examination of the urban field in relation to the public services and infrastructure, three specific points have been identified along the selected route that could potentially be revitalized with proposed projects that could offer new residents to the community and establish new public and social usages while reinforcing existing ones. In this way, further beneficial results may be achieved such as lifting and minimizing 'social exclusion', a possible side-effect from the integration of work place with residential place for the immigrant workers, and recognizing and promoting towards 'sustainable diversity'; the ongoing integration and coexistence of immigrant workers within the community where they work together with other groups of diverse national, social and economic backgrounds.

Αφετηρία αυτής της έρευνας υπήρξε η οικειοποίηση περιοχών και υποδομών της πόλης, ως χώροι κοινωνικής συνεύρεσης από αλλοδαπούς εργάτες παραμονής τεσσάρων χρόνων στην Κύπρο, οι λόγοι που οδηγούν την ομάδα αυτή σε τέτοιες ιδιαίτερες χρήσεις και η πιθανή συσχέτιση της κατοικίας με τα δημόσια δίκτυα μεταφοράς και τους δημόσιους χώρους/ υπηρεσίες της πόλης.

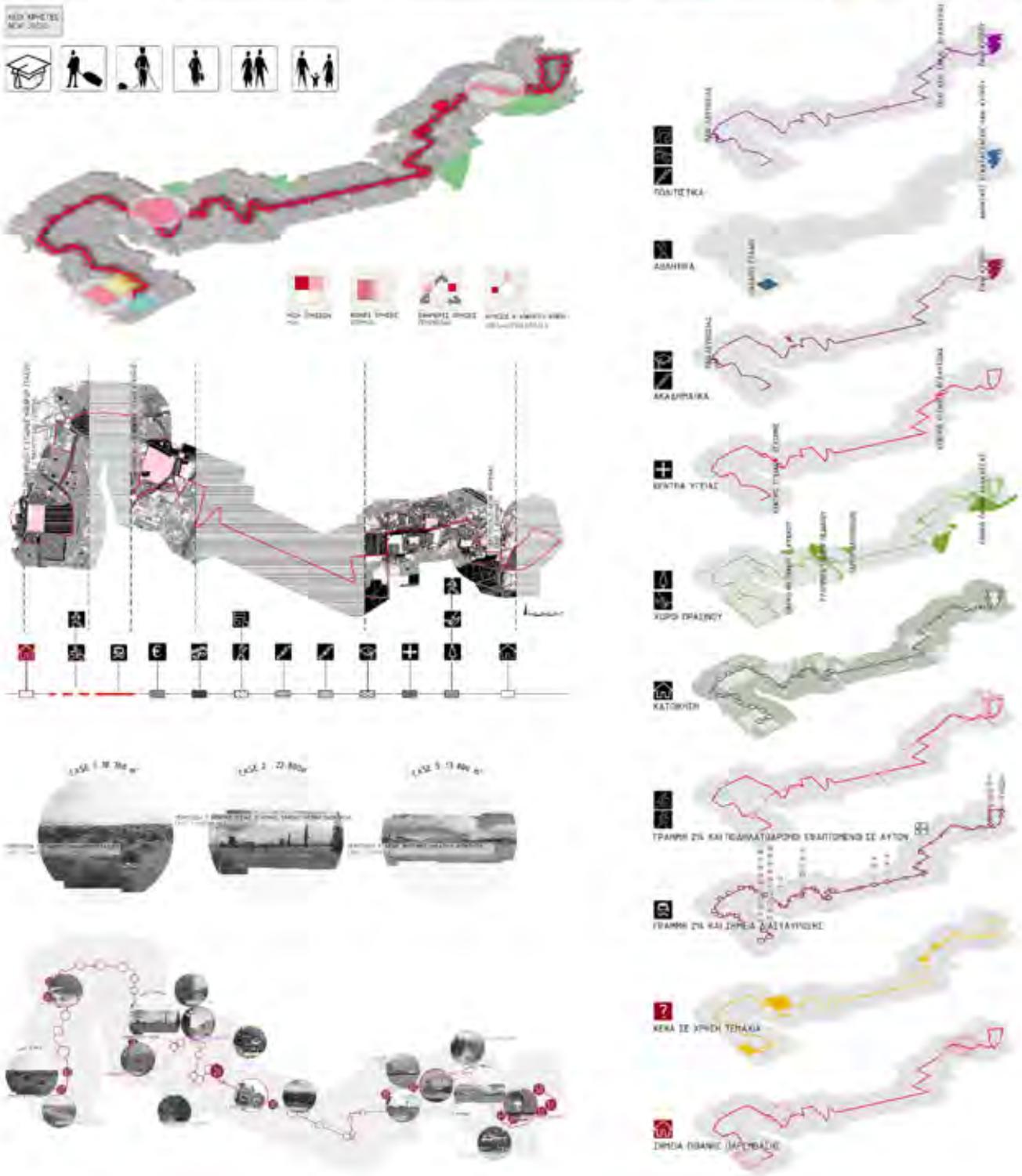
Για την εμβάθυνση στα ερωτήματα, μελετήθηκαν πτυχές που αφορούν θέματα στέγασης και μετακίνησης των ατόμων αυτών εστιάζοντας στο παράδειγμα των οικιακών βοηθών/ φροντιστριών ως ομάδα μελέτης, αλλά και σχετικές αναφορές περιπτώσεων προσωρινής παραμονής ή στέγασης οικιακών βοηθών. Πιο συγκεκριμένα, η εργασία εστιάστηκε στα χωρικά όρια της πορείας της γραμμής 214, των αστικών λεωφορείων Λευκωσίας, ένα σημαντικό διάδρομο της καθημερινής πραγματικότητας της πόλης με στόχο την εκτόνωση κοινωνικών δραστηριοτήτων και συνυερέσεων μεταξύ διαφορετικών παροδικών χρηστών της πόλης στα διάφορα επιμέρους σημεία δημόσιας χρήσεως που εντοπίζονται κατά μήκος της.

Ερευνητικό ερώτημα είναι το εξής: Πώς μπορούν τα εργαλεία και συμπεράσματα που διαμορφώθηκαν μέσα από την έρευνα να εφαρμοστούν ως περίπτωση μελέτης στα χωρικά όρια της πορείας της γραμμής 214; Το ερώτημα εξελίσσεται, επαναπροσδιορίζεται σε θέματα που αφορούν πέραν της κατοίκησης και εστιάζει στην ανάγνωση του αστικού πεδίου μέσα από τα μάτια παροδικών χρηστών και στο πώς η ανάπτυξη πολλαπλών προγραμμάτων σε διάφορα σημεία μέσα στην πόλη ευνοεί νέες σχέσεις κοινωνικής συνεύρεσης μεταξύ όλων των κατοίκων. Το σενάριο αυτό στοχεύει αφενός στον απεγκλωβισμό των αλλοδαπών εργατών από τα σημεία εργασίας τους και αφετέρου στον εντοπισμό των συνθηκών αυτών που θα λειτουργούν ως προς την ένταξη και ανάμειξη διαφορετικών χρηστών σε δημόσιες υποδομές της πόλης.

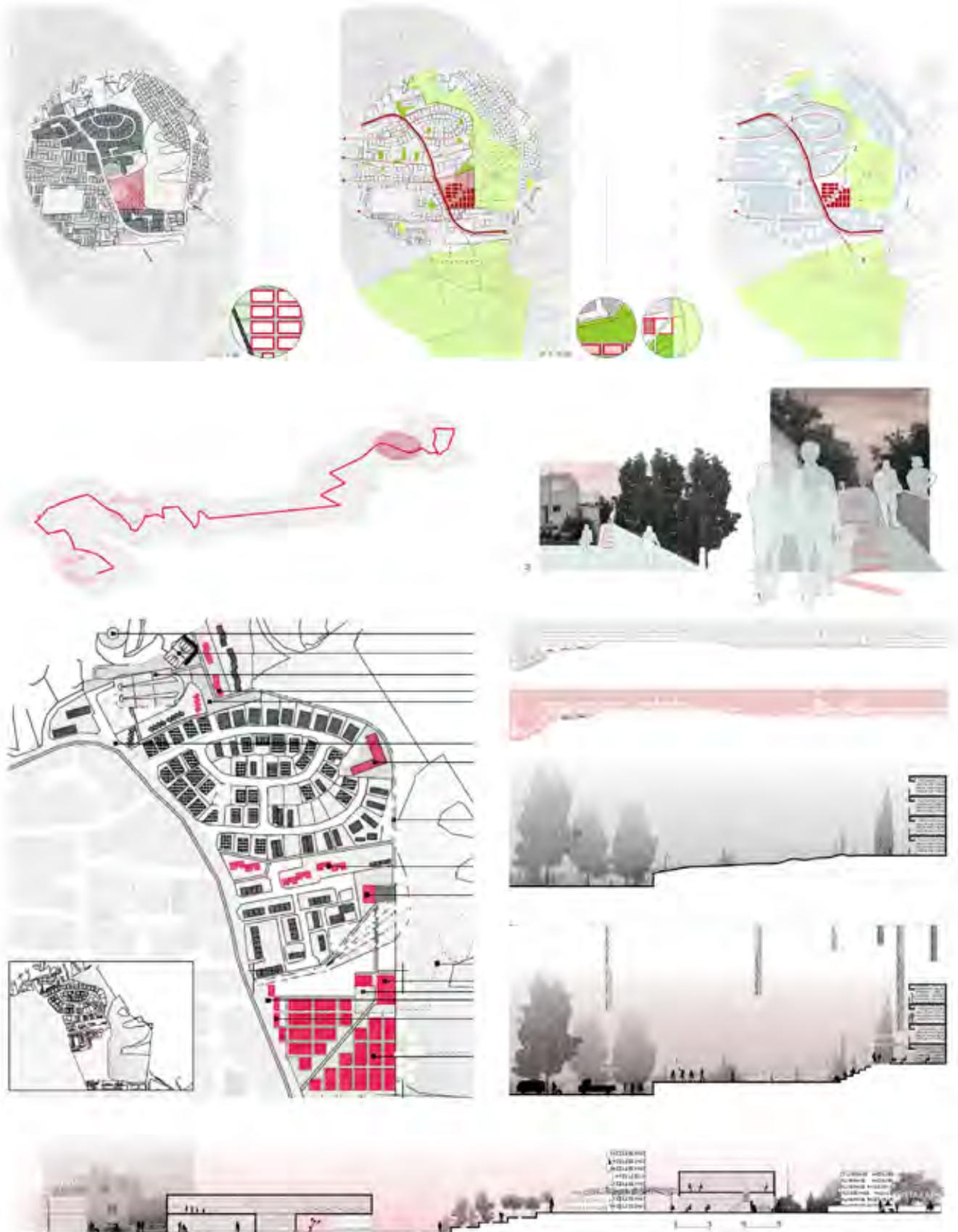
Για τη διεκπεραίωση υποτίθεται η επιμέρους ανάμειξη διαφόρων κοινοτήτων οι οποίες υποστηρίζουν την ανάπτυξη ενός τέτοιου σεναρίου, αφού με την εφαρμογή του ενεργοποιούνται και ενδυναμώνονται επιμέρους σημεία μέσα στα όρια της κοινότητας σε κλίμακα γειτονιάς, αλλά και σε κλίμακα πόλης, σημεία στα οποία τελικά ευνοούνται νέες σχέσεις κοινωνικής συνεύρεσης μεταξύ διαφορετικών τύπων κατοίκων.

Μέσα από την ανάγνωση του αστικού πεδίου σε σχέση με τις δημόσιες υπηρεσίες και υποδομές, εντοπίζονται τρία σημεία κατά μήκος της πορείας τα οποία προσφέρονται προς ενδυνάμωση με προγράμματα που θα προσελκύσουν νέους κάτοικους στην κοινότητα και νέες χρήσεις που ενδυναμώνουν τις ήδη υπάρχουσες. Με τον τρόπο αυτό προκύπτει η άρση του κοινωνικού αποκλεισμού που δυνατό να επιφέρει η ταύτιση του χώρου εργασίας με το χώρο κατοίκησης για τους αλλοδαπούς εργάτες και αναγνωρίζεται η δυνατότητα ένταξης και συνύπαρξής τους μέσα στην κοινότητα όπου εργάζονται μαζί με άλλες ομάδες χρηστών διαφόρων εθνικοτήτων, κοινωνικών και οικονομικών υποβάθρων.

ON LINE | ELENI SPANOU

ON LINE | ELENI SPANOU

THEME PARK/ ENTERTAINMENT

CONFERENCE/ EXHIBITION SPACE

SHOPS/ FAST FOODS

OPEN MARKET

SHOP CENTER/ OFFICES

PARK

SHOWROOMS/ OFFICES

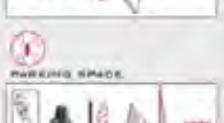
REST AREA/ ENTERTAINMENT

INDUSTRY'S PRODUCTS SELLING

PARKING SPACE

INDUSTRY'S WAREHOUSE/OFFICES

SQUARE/ PLAYGROUND/BAZZAR
PARKING SPACE

PARK

SHOPS

PARK/ SPORTS

SHOPS

PARKING SPACE/ MARKET

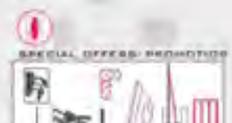
SUPERMARKET/ OFFICE

PARKING SPACE

SPECIAL OFFERS/ PROMOTION

CONTACT/ INFORMATION CENTRE/
3D ADVERTISING

PARK

INTERWEAVING THE STREET AND THE URBAN FABRIC | CHRISTINA ARMOSTI

How the road is not only considered as a public place, but it really is? The proposal aim is to achieve the re-use and strengthening of the street as public space, open and accessible to all. In a public place everyone can have access, develop social interaction, make activities, such as labor, advertising, art.

Through study and research for public places, it has shown that roads are considered the most public places of a city. However, how can the road be considered as a public place since, in our days, it is served only for the vehicular traffic? The diploma thesis was based on this main speculation. The various uses and infrastructure of a city are directly associated with the streets, one defines the other, spatially and morphologically. But do not coexist; only linked. The ideal idea for a street to be used as a public space is for pedestrians, vehicles and uses to coexist in the space of the road having easy and quick access to the various uses and feeling safe.

Considering the various types and categories of roads it has been developed for finding the design proposal, three types of road encountered in the city, local roads, main roads and urban highways. For each category the relationship of the road has been studied with the infrastructures on the basis of users, i.e. pedestrians, cyclists and vehicles through the conditions of accessibility, connectivity and speed. Through that study it has been showed that the main and local roads that all use in lesser or extent degree, use the space of the road and have already been given some solutions to have a balance in the different conditions of the users between the road with the infrastructures.

The urban highway of Limassol which combines the straight movement line with six roundabouts was chosen as an intervention area. Because five of the six roundabouts have approximately the same design features, it has been decided to concentrate on the two of the six roundabouts along the line. The sites selected are St. Athanasios and St. Fyla due to the different level where the roundabouts are over the highway, up or down, and because of the uses being developed on the surrounding area.

The method of integration has been used for the design proposal to find out three solutions: the coexistence of pedestrians, vehicles and uses a single space on the urban motorway, making it public, the permeability of boundaries and unification of the area around the urban highway, which was split due to its creation, and finally an easy and quick access to vehicles and pedestrians on various proposed infrastructures because of the large and different speeds developed in the urban highway. To achieve the goals set, strategies are proposed, tools, uses and conditions of integration that help us in research and successful approach of the design proposal.

Πώς ο δρόμος όχι απλά θεωρείται αλλά είναι δημόσιος χώρος; Η πρόταση έχει ως στόχο να πετύχει την επανάχρηση και ενδυνάμωση του δρόμου ως χώρος δημόσιος, ανοιχτός και προσβάσιμος σε όλους. Σε ένα δημόσιο χώρο μπορεί ο καθένας να έχει πρόσβαση, αναπτύσσεται η κοινωνική αλληλεπίδραση, διαδραματίζονται δραστηριότητες όπως εργασία, διαφήμιση, τέχνη.

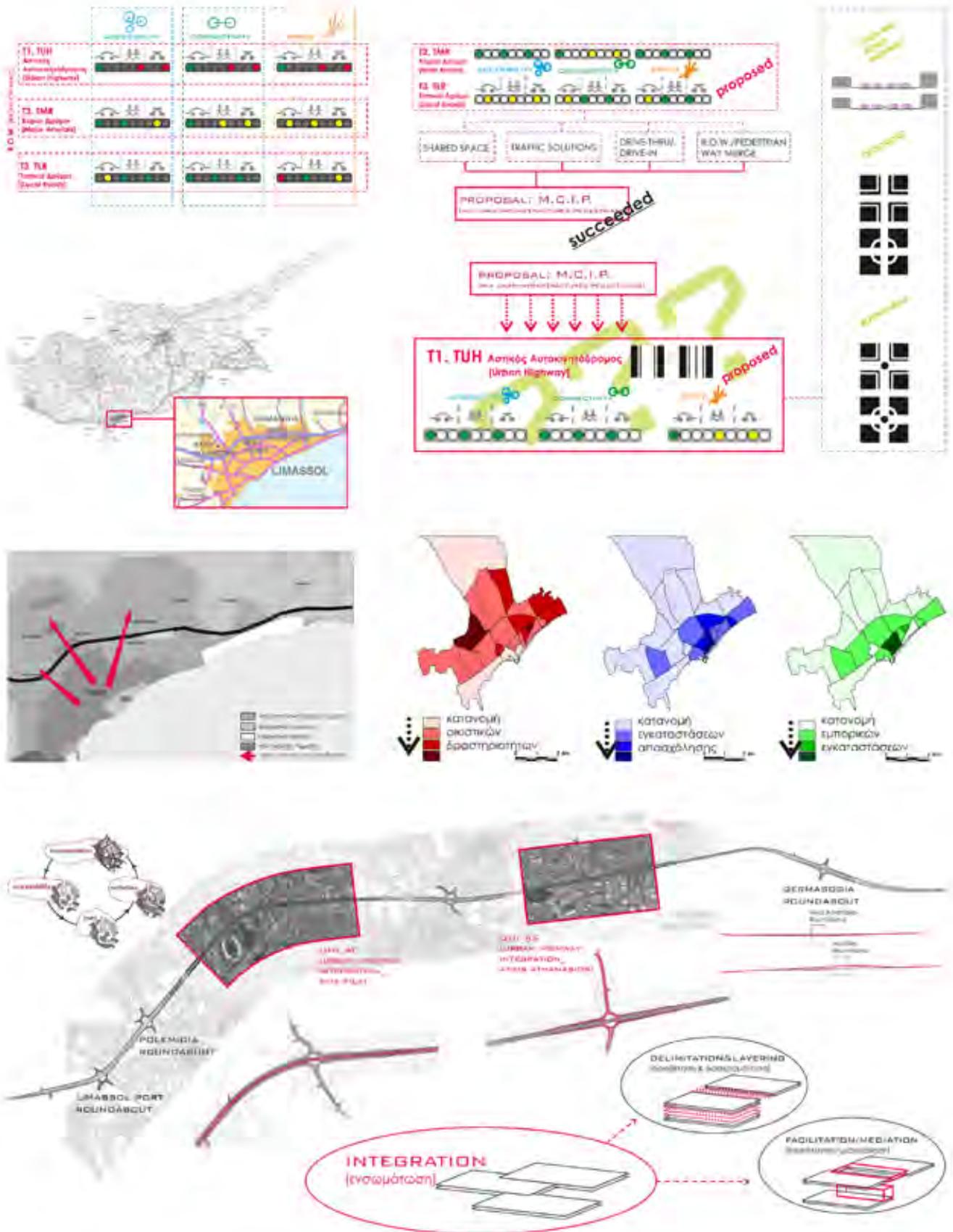
Μέσα από την μελέτη και έρευνα των δημόσιων χώρων προέκυψε ότι οι δρόμοι θεωρούνται ως οι κατεξοχήν δημόσιοι χώροι μιας πόλης. Πώς γίνεται όμως να θεωρούνται δημόσιοι χώροι από τη στιγμή που ο χώρος του δρόμου, όπως είναι σήμερα, εξυπηρετεί μόνο την κυκλοφορία των οχημάτων; Σ' αυτό στηρίχθηκε ο προβληματισμός της διπλωματικής εργασίας. Οι διάφορες χρήσεις και υποδομές μιας πόλης είναι άμεσα συσχετισμένες με τους δρόμους της, το ένα καθορίζει το άλλο χωρικά και μορφολογικά. Παρόλα αυτά δεν συνυπάρχουν, παρα μόνο συνδέονται. Το ιδανικό για να υπάρξει ένας δρόμος ως δημόσιος χώρος είναι πεζοί, οχήματα και χρήσεις να μπορούν να συνυπάρχουν μέσα στο χώρο του δρόμου έχοντας εύκολη και γρήγορη πρόσβαση στις διάφορες χρήσεις και νιώθοντας ασφαλείς.

Εξετάζοντας τους διάφορους τύπους και κατηγορίες δρόμων, αναπτύχθηκαν τρεις κατηγορίες δρόμου που συναντούμε στην πόλη, οι τοπικοί δρόμοι, οι κύριοι δρόμοι και οι αστικοί αυτοκινητόδρομοι. Για την κάθε κατηγορία μελετήθηκε η σχέση του δρόμου με τις υποδομές βάσει των χρηστών, δηλαδή πεζών, ποδηλατιστών και οχημάτων, μέσω των συνθηκών της προσβασιμότητας, της σύνδεσης και της ταχύτητας. Μέσα από την μελέτη αυτή διαπιστώθηκε ότι στους κύριους και τοπικούς δρόμους όλοι οι χρήστες σε μικρό ή μεγάλο βαθμό χρησιμοποιούν το χώρο του δρόμου και έχουν δωθεί κάποιες λύσεις ούτως ώστε να υπάρχει ισορροπία στις διάφορες συνθήκες των χρηστών στη σχέση του δρόμου με τις υποδομές.

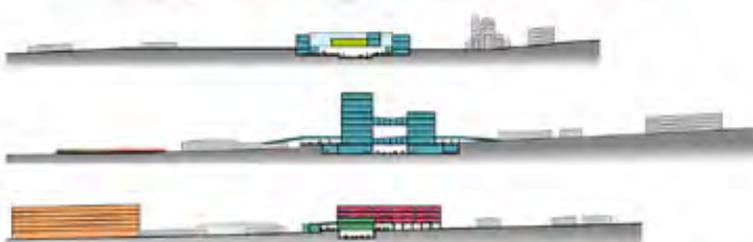
Ως περιοχή επέμβασης επιλέχθηκε ο αστικός αυτοκινητόδρομος της Λεμεσού ο οποίος συνδιάζει τη γραμμή κυκλοφορείας- ευθεία μαζί με έξι κυκλικούς κόμβους. Επειδή οι πέντε από τους έξι κυκλικούς κόμβους έχουν περίπου τα ίδια χαρακτηριστικά αποφασίστηκε ο σχεδιασμός να επικεντρωθεί στους δύο από τους έξι κυκλικούς κόμβους, μαζί με την ευθεία. Οι περιοχές που επιλέχθηκαν είναι του Αγίου Αθανασίου και την Αγίας Φύλας λόγω του διαφορετικού επιπέδου που βρίσκονται οι κυκλικοί κόμβοι σε σχέση με τον αυτοκινητόδρομο, πάνω ή κάτω, και λόγω των χρήσεων που αναπτύσσονται στη γύρω περιοχή.

Για τη σχεδιαστική πρόταση χρησιμοποιείται η μέθοδος της ενσωμάτωσης με στόχο την εύρεση τριών λύσεων: τη συνύπαρξη πεζών, οχημάτων και χρήσεων σε ένα ενιαίο χώρο πάνω στον αστικό αυτοκινητόδρομο, καθιστώντας τον έτσι δημόσιο χώρο, την διαπερατότητα ορίων και συνένωση της περιοχής γύρω από τον αστικό αυτοκινητόδρομο, που διαχωρίστηκε λόγω της δημιουργίας του και τέλος την εύκολη και γρήγορη πρόσβαση οχημάτων και πεζών στις διάφορες υποδομές που προτείνονται, λόγω των μεγάλων και διαφορετικών ταχυτήτων που αναπτύσσονται στον αστικό αυτοκινητόδρομο. Για την επίτευξη των στόχων αυτών προτείνονται στρατηγικές, εργαλεία, χρήσεις και συνθήκες ενσωμάτωσης που βοηθούν στην εύρεση και την επιτυχή προσέγγιση της σχεδιαστικής πρότασης.

INTERWEAVING THE STREET AND THE URBAN FABRIC | CHRISTINA ARMOSTI

INTERWEAVING THE STREET AND THE URBAN FABRIC | CHRISTINA ARMOSTI

TOWARDS THE NON-INSTITUTIONALISATION OF THE ELDERLY | CHRYSTALLA DEMETRIOU

Due to the rapid development of new - innovative technologies in the medical field and contemporary anti-aging prevention techniques, people's average life span has greatly increased. Consequently, there have been reports in recent years affirming that "Europe is getting older." It is expected that in the next 10 years people over the age of 65 will reach 20% of the general population. In other words, one in five Cypriots will be over 65 years.

In this thesis I attempt to make a diagnosis of areas of habitation that exhibit high concentrations of elderly people in the target area of the Larnaca metropolitan region. Data and information collection consists of on-the-spot visits and surveys, spatial observation and documentation and interviews and meetings with the various stakeholders. Out of the various sites surveyed, two contrasting areas were selected; the traditional historic core of the village of Aradippou and the refugee settlement of Ayii Anargiri.

This diploma thesis aim is twofold: first, it sets out to map and analyze how current provisions of housing for the elderly in Cyprus seek to move away from an institutional model of care. It attempts to explore through an in-depth analysis, which factors may have an effect to the extent to which an environment might feel domestic or institutional (such as privacy, independence, control) and the relation to spatial layouts. Secondly, based on the preceding analysis and findings, the diploma thesis moves on to propose a spatial configuration of elderly housing which according to the authors provides a domestic setting focusing on the individual.

The design stage of the investigation proposes a new neighborhood at the heart of the village of Aradippou, where existing and proposed buildings create collective spaces suitable for people of all ages and backgrounds to coexist, while it gives the elderly the opportunity to reserve an individual place of residence and to provide them with social welfare services, which are not widely available. The particular neighborhood could, in a future stage, be used as a model for other neighborhoods and be developed in such a way that it would preserve the relationship between the elderly and the rest of the population, while providing them with the flexibility to lead a more sociable yet autonomous existence in an environment that will enhance and consolidate their collectivity and their direct interaction with people of all ages and backgrounds.

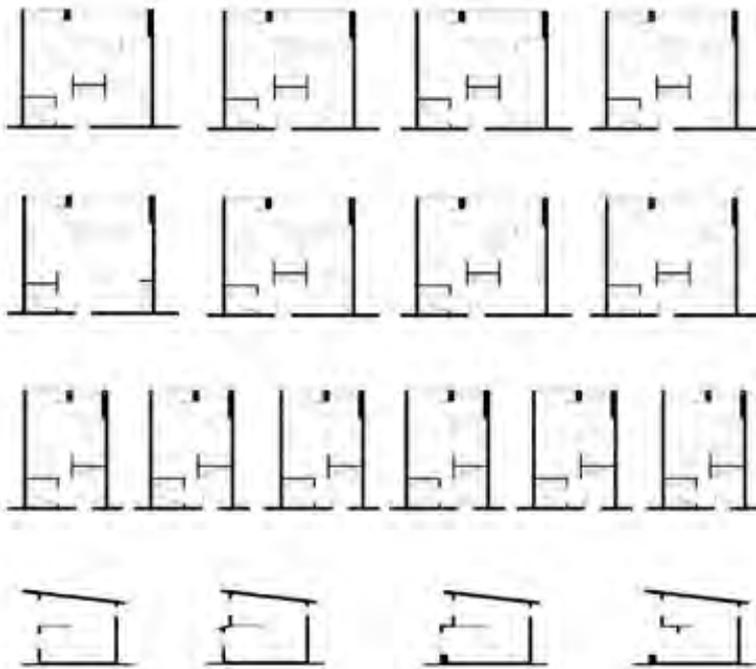
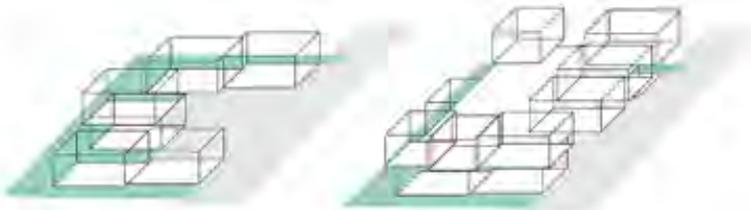
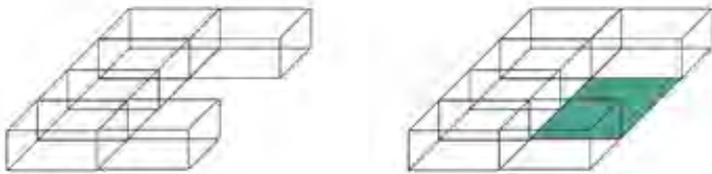
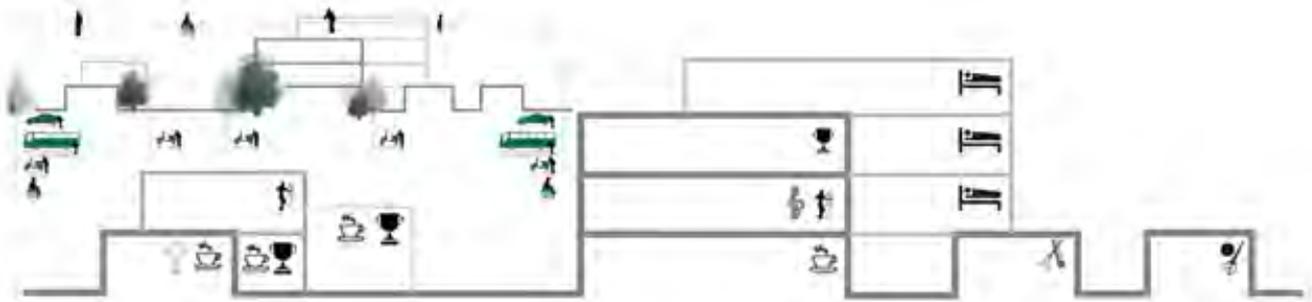
Με τη ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας και τις νέες - καινοτόμες αναπτυξιακές τεχνολογίες στον τομέα της ιατρικής και τα υπερσύγχρονα αντιγηραντικά ιατρικά κέντρα πρόληψης έχει αυξηθεί κατά πολύ ο μέσος όρος ζωής των ανθρώπων. Εύστοχα γίνονται αναφορές τα τελευταία χρόνια πως "Η Ευρώπη γερνάει". Σαφώς και η Κύπρος βρίσκεται ανάμεσα στους επηρεαζόμενους πληθυσμούς με αποτέλεσμα να προβλέπεται ότι στα επόμενα 10 χρόνια τα άτομα άνω των 65 χρόνων θα φτάσουν το 20% του γενικού πληθυσμού, δηλαδή ο ένας στους πέντε Κύπριους θα είναι άνω των 65 χρόνων.

Αρχικά γίνεται διάγνωση περιοχών κατοίκησης με υψηλή συγκέντρωση ηλικιωμένων στην επαρχία Λάρνακας. Η συλλογή δεδομένων και πληροφοριών γίνεται με επιτόπου επισκέψεις και έρευνες, παρατηρήσεις, ερωτηματολόγια, συνταντήσεις και συνεντεύξεις. Στη συνέχεια, για σκοπούς μεγαλύτερης εμβάθυνσης στο θέμα, επιλέγονται δύο αντιθετικές περιοχές: ο παραδοσιακός πυρήνας της Αραδίππου και ο προσφυγικός οικισμός των Αγίων Αναργύρων.

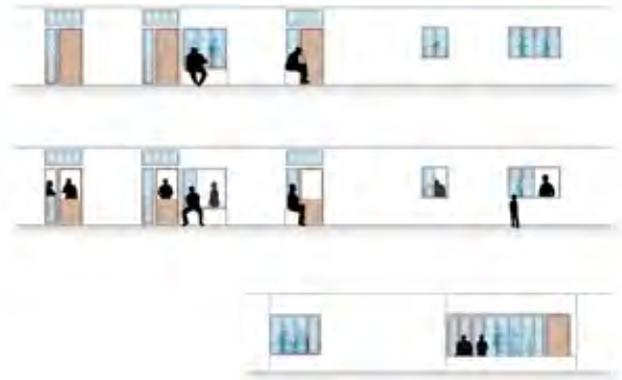
Ο στόχος της διπλωματικής εργασίας είναι διττός: πρωτίστως, αναλύει το πώς τα ζητήματα κατοίκησης ηλικιωμένων στη Κύπρο πρέπει να απομακρυνθούν από το ιδρυματοποιημένο μοντέλο φροντίδας. Γίνεται προσπάθεια διερεύνησης μέσα από εις βάθος ανάλυση των παραγόντων που χαρακτηρίζουν ένα περιβάλλον ως ιδρυματοποιημένο ή οικιακό (όπως για παράδειγμα η ιδιωτικότητα, η ανεξαρτησία, ο έλεγχος) και της σχέσης της διάταξης του χώρου. Επιπρόσθετα, βάσει των ευρημάτων της πιο πάνω ανάλυσης η εργασία συνεχίζει με την πρόταση χωρικής διαχείρισης της κατοίκησης των ηλικιωμένων με τρόπο που να διατηρείται η ανεξαρτησία και η αυτονομία του κάθε ατόμου.

Σχεδιαστικά προτείνεται μια νέα γειτονιά στον πυρήνα του χωριού της Αραδίππου, όπου θα δημιουργούνται συλλογικοί χώροι σε υφιστάμενες και προτεινόμενες οικοδομές με απότερο σκοπό τη δημιουργία μιας κοινότητας όπου όλες οι ηλικίες θα μπορούν να συνυπάρχουν και ταυτόχρονα θα παρέχεται η δυνατότητα στους ηλικιωμένους να διατηρούν την ελευθερία και την αυτονομία τους καθώς επίσης και θα τους παρέχονται υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας. Η συγκεκριμένη σχεδιαστική μελέτη γίνεται κυρίως για να δημιουργηθεί η συγκεκριμένη γειτονιά σαν μοντέλο για άλλες γειτονιές και να λειτουργεί με τρόπο ώστε να διατηρεί τη σχέση μεταξύ των ηλικιωμένων και του υπόλοιπου πληθυσμού σε ένα περιβάλλον συλλογικό αλλά ταυτόχρονα και ατομικά διαχειρίσιμο.

TOWARDS THE NON-INSTITUTIONALISATION OF THE ELDERLY | CHRYSTALLA DEMETRIOU

TOWARDS THE NON-INSTITUTIONALISATION OF THE ELDERLY | CHRYSTALLA DEMETRIOU

THEATRICAL SCENES ALONG A PASSAGE | GEORGIA MAZERI

«Today there is an increasing need to design for contact as family sizes dwindle. More and more people live alone, the proportion of old people increases, and more people do monotonous jobs with little collaboration», M. Egelius (Mikellides, 1980, 137).

This project involves the socialization issues in the public space of the city. The main aim is to encourage communication and interaction between strangers of various ages in the realm of public space (using public areas). This is expected to be enhanced through the adaptation of "informal acting" in the public area of the city, so that groups of people of different age-groups and varying degrees of familiarity with each other may take part in the impulsive, informal performance of the city as actors or spectators.

In the process of choosing the right area, it was considered important that the target area is situated along existing anchors, ensuring a constant flow of people. The presence of available public space in the area was also considered important. This space provides the ability to develop public uses, that encourage an unofficial performance to occur, as well as giving the opportunity to people to remain in the area for a more extended period instead of using the area as a mere passage from one node to the other. A pause in the area may interfere with the constant flow of people and with the informal acting performed in the public uses, encouraging communication between strangers through visual contact (as well as through other senses such as hearing).

Taking the above criteria into consideration, the historic core of Strovolos was selected as the platform for urban design engineering experimentation. More precisely, an informal corridor which joins the cores of the surroundings of the river (the Municipal Theatre of Strovolos, Strovolos Town Hall, Ayia Marina Strovolou primary school and the liner park) with the historic core of Strovolos on which the Chryseleousa church and a weakened shopping zone are adjacent to, was chosen. Through the suggested corridor between these two cores, it is expected to supply the flows that were transferred to the new development of Strovolos (which is located in the river's surroundings), to the old, weakened core of Strovolos.

Due to the current situation in the weakened core of Strovolos, before any adjustments took place, it was deemed necessary to create some correctional interventions in the urban scale, aiming to increase the density and frequency of pedestrian flows in the area. Following that, the intervention ground was defined through some corrective movements in the suggested corridor, aiming to increase the connectivity of the area and to encourage movement through the corridor. Finally, during the management of the corridor, the aim was to provide characteristics of an unofficial performance and at the same time to provide the opportunity for stops and observation. This aspires that there will be a change of scenes along the corridor, which despite the fact of being autonomous, constitute part of the whole.

«Today there is an increasing need to design for contact as family sizes dwindle. More and more people live alone, the proportion of old people increases, and more people do monotonous jobs with little collaboration», M. Egelius (Mikellides, 1980, 137).

Η εργασία ασχολείται με θέματα κοινωνικοποίησης στο δημόσιο χώρο της πόλης. Πρόθεση της εργασίας είναι μέσω κάποιων παρεμβάσεων στον αστικό δημόσιο χώρο να ενθαρρυνθεί η αλληλεπίδραση και η επικοινωνία ανάμεσα σε άγνωστους διαφόρων ηλικιών χρήστες του δημόσιου χώρου. Η πρόθεση αυτή αναμένεται να επιτευχθεί μέσα από την προσαρμογή του θεάτρου στην πόλη, έτσι ώστε χαρακτηριστικές διαφόρων ηλικιών, γνωστοί και άγνωστοι μεταξύ τους να συμμετέχουν μαζί στην αυθόρμητη | ανεπίσημη παράσταση της πόλης λαμβάνοντας τους ρόλους ηθοποιού και θεατή.

Για την επιλογή της περιοχής παρέμβασης κρίθηκε σημαντικό η περιοχή να αποτελεί πέρασμα ανάμεσα σε υφιστάμενες πυκνότητες εξασφαλίζοντας έτσι τη συνεχή ροή των ανθρώπων στο χώρο. Η ύπαρξη ελεύθερου χώρου αποτέλεσε επίσης σημαντικό στοιχείο. Στο χώρο αυτό δίνεται δυνατότητα ανάπτυξης δημόσιων χρήσεων που ενθαρρύνουν την ανεπίσημη παράσταση και δίνουν στους ανθρώπους τη δυνατότητα να παραμείνουν για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα στο χώρο. Η στάση στο χώρο μπορεί να έρθει σε διάλογο με τη συνεχή ροή των ανθρώπων και την ανεπίσημη παράσταση που μπορεί να πραγματοποιηθεί στις δημόσιες χρήσεις, ενθαρρύνοντας κυρίως μέσα από την οπτική επαφή (αλλά και μέσα από άλλες αισθήσεις, όπως για παράδειγμα την ακοή), την επικοινωνία ανάμεσα στους χρήστες του χώρου.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω κριτήρια, επιλέχθηκε ο ιστορικός πυρήνας του Στροβόλου. Πιο συγκεκριμένα επιλέχθηκε ένας ανεπίσημος διάδρομος που ενώνει τους πυρήνες στο περιβάλλον του ποταμού (το Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου, το Δημαρχείο Στροβόλου, το Δημοτικό σχολείο Αγίας Μαρίας Στροβόλου και το γραμμικό πάρκο Πεδιάιου) με τον ιστορικό πυρήνα του Στροβόλου στον οποίο εφάπτεται η εκκλησία της Χρυσελεύσας και μια αποδυναμωμένη εμπορική ζώνη. Μέσα από το πέρασμα που προτείνεται ανάμεσα στους δύο αυτούς πυρήνες, αναμένεται να διοχετευτούν οι ροές που μεταφέρθηκαν στην νέα ανάπτυξη του Στροβόλου (που βρίσκεται στο περιβάλλον του ποταμού), στον παλιό, αποδυναμωμένο πυρήνα του Στροβόλου.

Λόγω της υφιστάμενης κατάστασης που επικρατεί στον αποδυναμωμένο πυρήνα του Στροβόλου, πριν από τη διαχείριση του περάσματος, κρίθηκε απαραίτητη η δημιουργία κάποιων διορθωτικών παρεμβάσεων στην μεγάλη κλίμακα, με σκοπό την αύξηση της πυκνότητας και της συχνότητας ροών από πεζούς στην περιοχή. Στη συνέχεια, ορίστηκε το έδαφος της παρέμβασης μέσα από κάποιες διορθωτικές κινήσεις στον προτεινόμενο διάδρομο, με σκοπό την αύξηση της συνδεσιμότητας του χώρου και την ενθάρρυνση του περάσματος μέσα από τον διάδρομο. Τέλος, στη διαχείριση του περάσματος, έγινε η προσπάθεια σε κάθε σημείο της διαδρομής να υπάρχουν χαρακτηριστικά ανεπίσημης παράστασης και παράλληλα να δίνεται η δυνατότητα για στάση και παρατήρηση. Μια τέτοια ενέργεια αποσκοπεί στην εναλλαγή σκηνών μέσα στη διαδρομή, οι οποίες αν και αυτόνομες, αποτελούν μέρος ενός ενιαίου συνόλου.

THEATRICAL SCENES ALONG A PASSAGE | GEORGIA MAZERI

THEATRICAL SCENES ALONG A PASSAGE | GEORGIA MAZERI

AN URBAN STITCHING VIA A BUFFER ZONE

Start/ Intermediate Nodes:

- e. Closed | Stop Point_ Local Market
- f. Closed | Stop Point_ Urban Agriculture

STICHING ALIKI LAKE | ANDREA VERNI

The thesis, examines the possibility of an indirect integration of the territory of the lake Aliki, part of a network of four salt and semi salt lakes in close proximity to the International Airport of Larnaca, within the wider urban fabric of the city. Particularly, a stitching between different parts of the lake, with MAN-made environments on its perimeter, is proposed. This strategy is estimated, on the long-term, to ensure the future survival of the wetland via its revival and experience from different users.

On a first, and more extensive level of developing the action strategies, emphasis is given on the biggest and most important part of the proposal. As it is mentioned above, this is relevant to an "Urban Stitching" between the biodiversity core, the lake itself and the halophytic areas on its periphery, with three important territories parametrically: the clearly urban, pedestrian strip zone on the north edges of the lake, secondly, southwestern from Aliki, within the boundaries of the protected zone for "Alikes" an area which has functioned through the centuries as a historical and social condenser [Where we find the ruins of an ancient settlement from the Bronze Age and Hala Sultan Tekke] and lastly the industrial territory of the Old Airport of Larnaca.

All these areas were, and still are, illegally appropriated by the human and as a result have been lead to an environmental degradation. Unfortunately, this is probably the determinant factor that necessitates further activation with a proper design or redesign strategy, according to the specificities of each site.

With the several stitches proposed for conjoining MAN-made and natural areas, private and public ownerships, the boundary of the lake and the protected area [part of the network "Natura 2000"], perforates and becomes directly accessible to public.

Generally, the creation of a new ecosystem, deriving by RE|evaluating possible scenarios for correlating natural and artificial elements, humans and nature, constitutes one of the key goals of the emersion of this new landscape. Within this logic, in a secondary design level, a general Master Plan for the revitalization and re|configuration of the area in its wholeness, it is proposed. Part of which and important for a number of unifying and management strategies, are the above mentioned stitches.

Through research, on a theoretical level, of notions, relevant examples, the history of the salt marshes area and at the same time via the site analysis, which "feeds" and informs directly and continuously the study, the question of how this important, in local and trans|local scene, wetland could be experienced in its different territories with the appropriate transformation of the landscape and the inclusion of a flexible program of uses, is examined while at the same time as a result the final design proposal stems.

The only design approach that can be cautiously followed in this case, is a sustainable one, targeting in the creation of viable environments and to a future for everything alive. A future that needs a past and as declared by the "Congress on the European Architectural Heritage", in Amsterdam back in 1975 "...cannot and should not be built at the expense of the past".

Η συγκεκριμένη διπλωματική εργασία ασχολείται με το θέμα της έμμεσης ένταξης της επικράτειας της μεγαλύτερης και αλμυρότερης λίμνης (Αλυκή) του δικτύου των αλμυρών και υφάλμυρων λιμνών «Αλυκών», μέσα στον ευρύτερο αστικό ιστό, ώστε η μελλοντική επιβίωσή της στο πέρασμα των χρόνων να είναι εφικτή μέσω της αναβίωσης και βίωσής της από διάφορες ομάδες χρηστών.

Σε ένα πρώτο, επίπεδο στρατηγικών δράσης στο χώρο, επιδιώκεται η επικέντρωση στο σημαντικότερο κομμάτι της πρότασης το οποίο σχετίζεται με συνδέσεις, μέσω της ιδέας του ραφίσματος (Stitching), του «πυρήνα βιοποικιλότητας» με το υδάτινο στοιχείο και τις αλοφυτικές εκτάσεις στην περίμετρό της, με τρεις σημαντικές επικράτειες χώρων οι οποίες αναγνωρίστηκαν περιμετρικά της Αλυκής: Τη ζώνη του πεζόδρομου στα βόρεια της μεγάλης λίμνης Αλυκής η οποία κατέχει ένα καθαρά αστικό χαρακτήρα, την περιοχή υπό γειτνίαση με τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις, στα νοτιοδυτικά της Αλυκής και εντός των ορίων της ζώνης προστασίας των Αλυκών στην οποία συναντώνται συγκεκριμένοι ιστορικοί, κοινωνικοί πυκνωτές [κατάλοιπα του αρχαίου οικισμού του Τεκκέ [εποχή του Χαλκού], το τέμενος Χαλά Σουλτάν] και την περιοχή του παλιού αερολιμένα Λάρνακας, ένα καθαρά βιομηχανικό τοπίο.

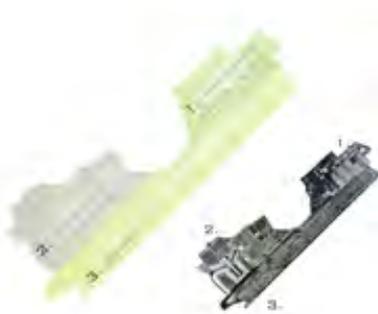
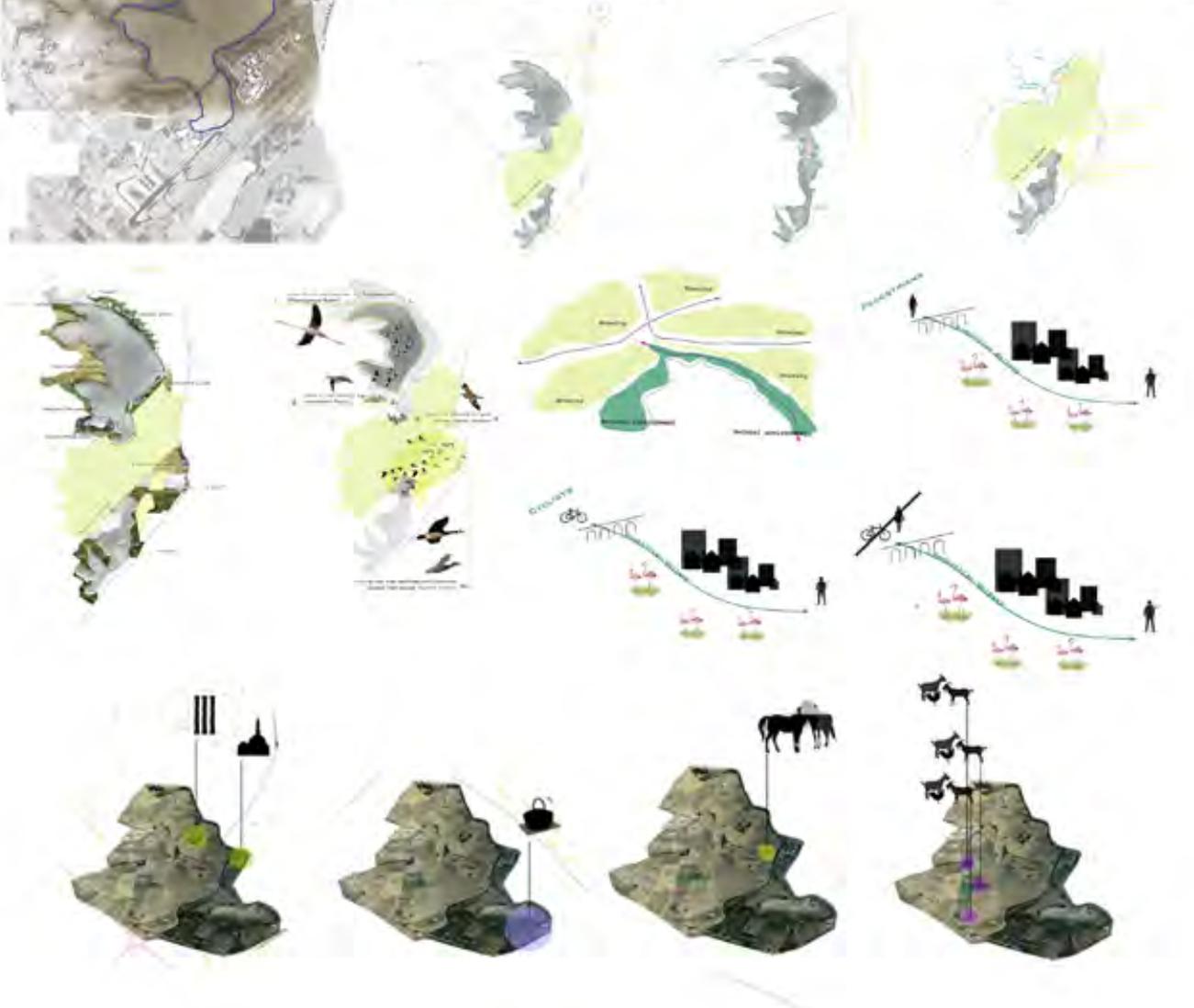
Συγκεκριμένα, τα πιο πάνω, αποτελούν σημεία τα οποία ο άνθρωπος με ιδιαίτερα εμφανή τρόπο επέλεξε να οικειοποιηθεί παράνομα σε όλες τις περιπτώσεις, στοιχείο που πιθανώς να μαρτυρεί και την ανάγκη για περαιτέρω ενεργοποίηση και οργάνωσή τους μέσω του σχεδιασμού ή ανασχεδιασμού τους ανάλογα. Το όριο της λίμνης και της περιοχής προστασίας όπως αυτό ορίζεται από το δίκτυο «ΦΥΣΗ 2000» διαπερνάται και γίνεται πλέον άμεσα προσβάσιμο μέσω των διαφόρων ραφών [Stitches] ανάμεσα σε ανθρωπογενείς και φυσικές περιοχές, μεταξύ ιδιωτικής και δημόσιας γης.

Γενικότερα, η δημιουργία ενός νέου οικοσυστήματος, το οποίο χρησιμοποιεί ως παράγοντα διαμόρφωσής του την ανθρώπινη παρουσία, μέσω της επανεξέτασης σεναρίων συσχέτισμού ανθρωπογενών και φυσικών στοιχείων, ανθρώπου και φύσης αποτελεί μια από τις βασικές προθέσεις δράσης στο τοπίο. Έτσι σε ένα δεύτερο σχεδιαστικό επίπεδο, προτείνεται ένα γενικό σχέδιο για την αναδιαμόρφωση ολόκληρης της περιοχής, τμήμα του οποίου αποτελούν οι προαναφερθείσες ραφές.

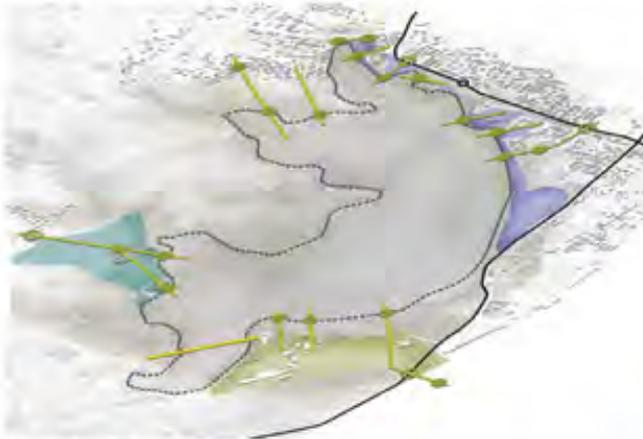
Αξίζει να σημειωθεί πως η διαχείριση της υπό μελέτη περιοχής, σχετίζεται με μια αειφόρο ανάπτυξη, η οποία θα θέσει στο επίκεντρό της τόσο τον άνθρωπο όσο και το περιβάλλον ώστε να υπάρξει συνέχεια και μέλλον για αυτήν. Ένα μέλλον το οποίο σύμφωνα με την Διακήρυξη του Άμστερνταμ το 1975 «... δεν μπορεί και δεν θα έπρεπε να κτιστεί σε βάρος του παρελθόντος» το οποίο παρουσιάζεται στο χώρο μέσα από στρώματα ιστορίας και πολιτισμού παράλληλα στο ανθρωπογενές, κτιστό περιβάλλον, και στο φυσικό περιβάλλον του δικτύου των λιμνών.

Μέσα από έρευνα, σε θεωρητικό επίπεδο εννοιών και μέσω της χωρικής ανάλυσης της περιοχής, τα οποία τροφοδοτούν και ενημερώνουν άμεσα και συνεχώς τη μελέτη, διερευνάται το πώς θα μπορούσε αυτός ο σημαντικότερος υγρότοπος να βιωθεί σε διάφορα σημεία του μέσα από την ανάλογη διαμόρφωση του τοπίου και την ένταξη του κατάλληλου λειτουργικού προγράμματος.

STICHING ALIKI LAKE | ANDREA VERNI

STICHING ALIKI LAKE | ANDREA VERNI

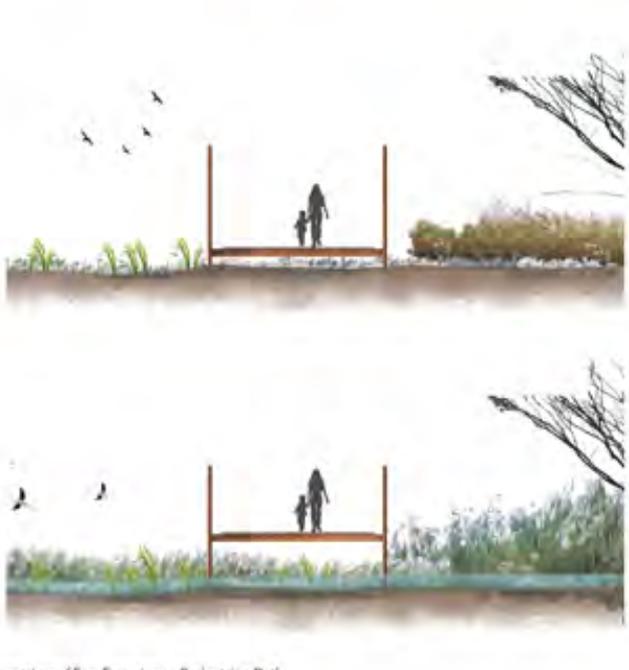
Urban Sticking Strategies for Aliko Lake Boundary Zone

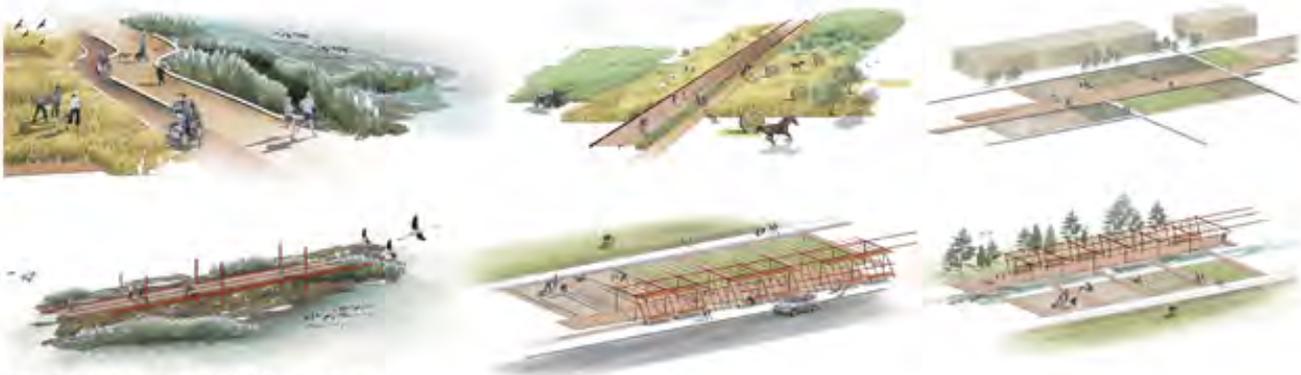
Erection of Connecting Stich Between Aliko Lake and the Sea

Urban Sticking at the Hala Sultan Tekke

Formation of Eco-Experience Pedestrian Path

Urban Sticking Strategies at Aliko Lake Boundary Zones

ADAPTIVE ATRIUM | CHRYSALLA ARGYROU

The aim of the thesis is to investigate various alternative types of residence, with a key element of the atrium. In this particular research, the bioclimatic and the social role of the atrium will be analyzed. The atrium is an important element of a residence as its various characteristics can be shaped differently with the passage of time according to the different needs of each social group. Besides its operational use, the atrium offers, thermal, optical and acoustic comfort.

The traditional architecture, a basic part of this analysis, had provided valuable information about the typology of houses with atrium. For further investigation on typology, a region within the walls of Nicosia has been analysed, where certain characteristics about the atrium and typology relationships among areas were detected. Through this study, the characteristics and relationships that were identified have been in coded. Based on these figures, the meaning and the functioning of the atrium has been redefined.

The road network plays an important role because it can directly affect the shape of the land plots, and this in turn the typology of each residence. In the analysis, the different land formations and their locations have been identified according to the road network. According to the town's provisions and planning – implementation of the continuous building structure – the land plots can be divided into two general categories, those with two or one free side (corner or continuous).

Based on the preceding analysis, a building planning is defined concerning the standard building design with atrium which will have the ability to adjust in each land plot of the old Nicosia and can be altered depending on the particular characteristics of the region and its land plot. The different variations that resulted from the coverage area redistribution have produced different relations between the areas as well as diagrammatic housing typologies.

Through a series of diagrams, two were selected based on specific criteria such as accessibility, nearby areas and orientation. Taking into account the parametric diagram, three key areas have been set which are related to the main premises, the secondary ones and the in between passage zones. These areas have the ability to be rotated and alter in order to achieve the inclusion in each land plot. The inclusion of a diagram helps the good bioclimatic functioning of the residence which is influenced by the road network, the orientation and the surrounding area (surrounding buildings).

Based on the original parametric diagram, an attempt was made for a diagrammatic house resolution based on various empty land plots in the old Nicosia as well as the application in a grouped development. Therefore, the diagram takes its form and it architecturally reaches into two areas, one continuous and a corner one. For the architectural resolution of the two houses, the parametric diagram can be rotated and adjusted in the dimensions of the two particular land plots. The building program refers to a two level home. The upper area is modified in such a way so that the internal rooms take advantage of the south-eastern direction since it will provide heat support to the building during winter time.

The two resulted designs are examples of the effort to resolve the architecture diagrams, but also to indicate solutions on how all empty land plots in old Nicosia can be developed as such.

Στόχος της διπλωματικής εργασίας είναι η διερεύνηση διαφόρων εναλλακτικών τυπολογιών κατοικίας, με βασικό στοιχείο το αίθριο. Στην εργασία αναλύεται τόσο ο βιοκλιματικός όσο και ο κοινωνικός ρόλος του αιθρίου. Πέραν από τη λειτουργική του χρήση, το αίθριο προσφέρει στον άνθρωπο θερμική, οπτική και ακουστική άνεση.

Η παραδοσιακή αρχιτεκτονική, προσέφερε πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με την τυπολογία των κατοικιών με αίθριο. Για περαιτέρω εμβάθυνση σε θέματα τυπολογίας, αναλύθηκε μια περιοχή στην εντός των τειχών Λευκωσία. Μέσα από αυτήν τη μελέτη της περιοχής, κωδικοποιήθηκαν τα χαρακτηριστικά και οι σχέσεις που εντοπίστηκαν. Με βάση τα στοιχεία αυτά, επαναπροσδιορίστηκε η έννοια και η λειτουργία του αιθρίου.

Στην περιοχή ανάλυσης εντοπίστηκαν οι διαφορετικοί σχηματισμοί των οικοπέδων καθώς και η θέση τους ως προς το οδικό δίκτυο. Με βάση τις πολεοδομικές διατάξεις – εφαρμογή του συνεχούς συστήματος δόμησης – τα οικόπεδα μπορούν να χωριστούν σε δύο γενικές κατηγορίες, σε αυτά με δύο ή μια ελεύθερη όψη (γωνιακά ή συνεχή).

Με αφετηρία την προηγούμενη ανάλυση ορίζεται ένα κτιριολογικό πρόγραμμα, που αφορά το σχεδιασμό τυπικής οικίας με αίθριο η οποία θα έχει τη δυνατότητα να προσαρμοστεί σε κάθε οικόπεδο στην παλιά Λευκωσία και να επιδέχεται αλλαγές ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της περιοχής και του οικοπέδου. Για διερεύνηση πολλών εναλλακτικών τυπολογικών λύσεων χρησιμοποιήθηκε το εργαλείο του παραμετρικού σχεδιασμού. Δόθηκαν συγκεκριμένα δεδομένα όπως ο αριθμός των χώρων, η κεντρική θέση του αιθρίου και το μέγεθος του οικοπέδου, καθώς και τα τετραγωνικά των χώρων (κύρια παράμετρος). Οι διάφορες παραλλαγές, έδωσαν διαφορετικές σχέσεις χώρων και ταυτόχρονα διαγραμματικές τυπολογίες κατοικιών.

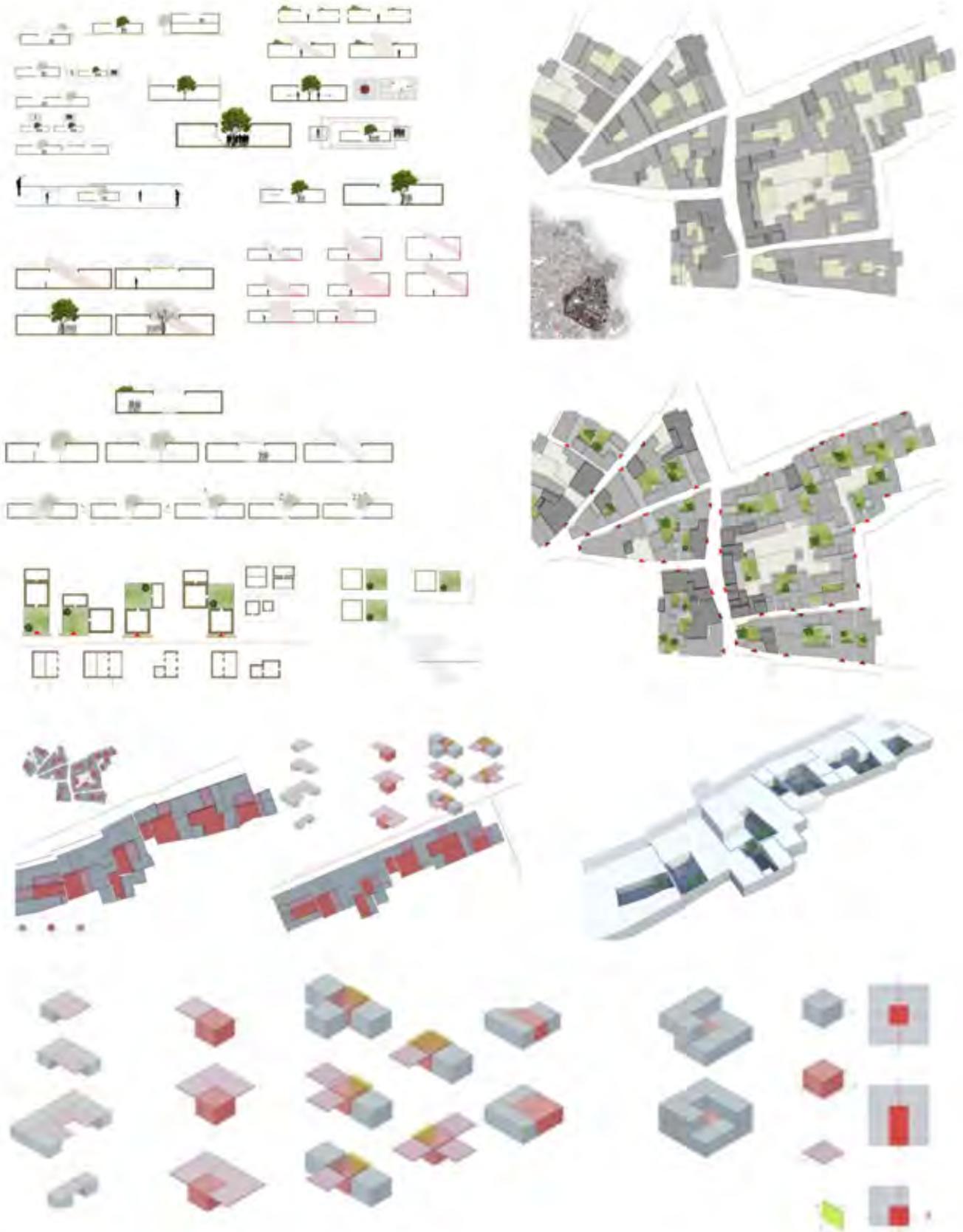
Μέσα από μια σειρά διαγραμμάτων, επιλέχθηκαν δύο με βάση συγκεκριμένα κριτήρια όπως η προσβασιμότητα, οι γειτνιάσεις των χώρων και ο προσανατολισμός. Ορίστηκαν οι τρεις βασικές ζώνες που αφορούν τους κύριους χώρους διημέρευσης, τους βοηθητικούς και την ενδιάμεση ζώνη διακίνησης. Οι ζώνες αυτές έχουν τη δυνατότητα να περιστρέφονται και να εναλλάσσονται για να επιτευχθεί η ένταξη σε κάθε οικόπεδο.

Με βάση το αρχικό παραμετρικό διάγραμμα, έγινε προσπάθεια για διαγραμματική επίλυση κατοικίας σε διαφορετικά κενά οικόπεδα της παλιάς Λευκωσίας καθώς και εφαρμογή σε ομαδοποιημένη ανάπτυξη. Έτσι στη συνέχεια, το διάγραμμα αποκτά διάσταση και επιλύεται αρχιτεκτονικά σε δύο οικόπεδα, ένα συνεχές και ένα γωνιακό.

Το κτιριολογικό πρόγραμμα αναφέρεται σε μια διώροφη κατοικία. Ο πάνω όγκος χωροθετείται με τέτοιο τρόπο ώστε οι χώροι εσωτερικά να εκμεταλλεύονται το νοτιοανατολικό προσανατολισμό που επιφέρει θερμική υποστήριξη στο κτίριο το χειμώνα. Ακόμα μια πρόκληση αποτελεί η εξασφάλιση επαρκούς ηλιοπροστασίας των γυάλινων επιφανειών του κτιρίου αλλά ταυτόχρονα και η επίτευξη αρμονικής ένταξης στο περιβάλλον του.

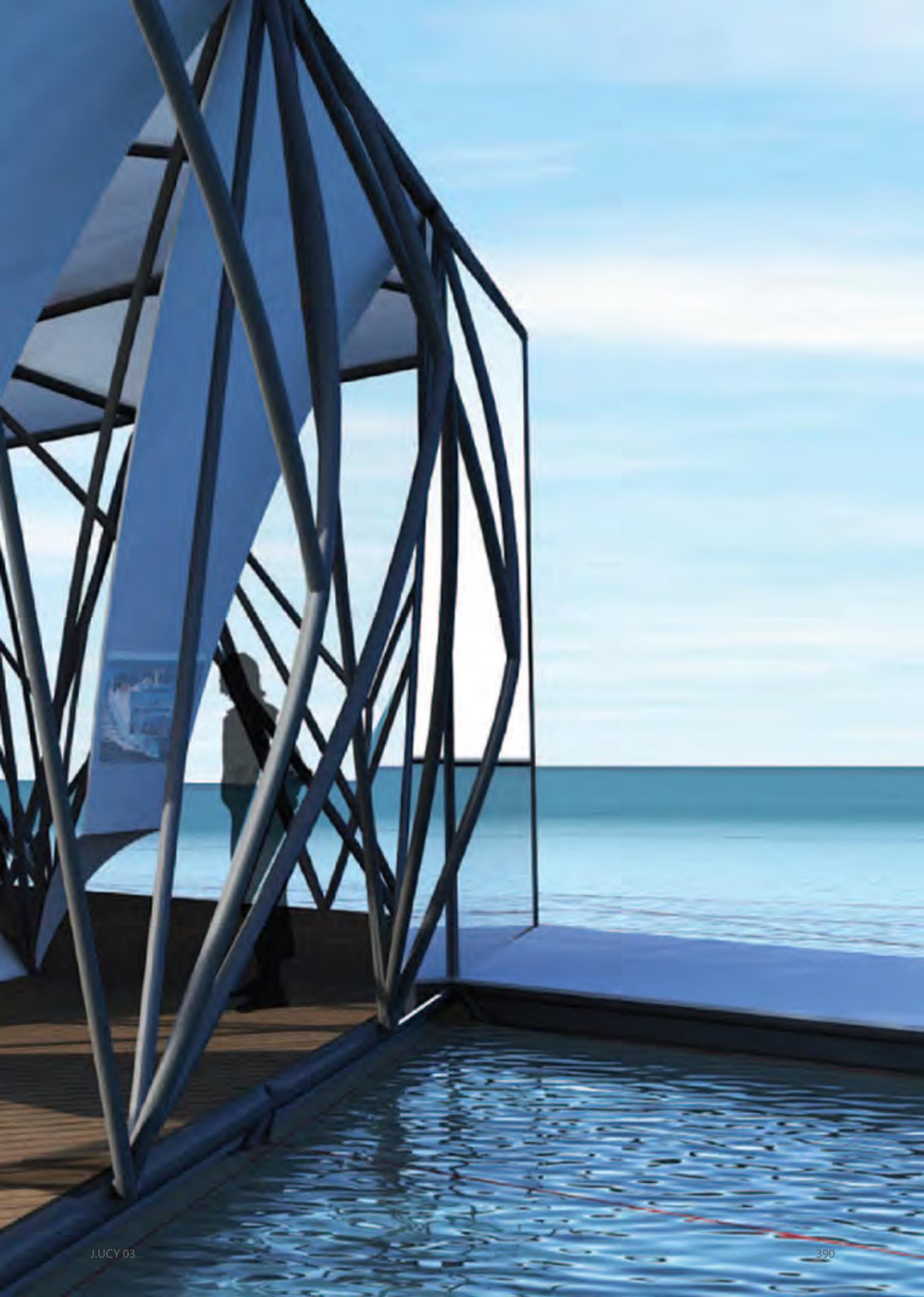
Τα δύο σχεδιαστικά αποτελέσματα, αποτελούν παραδείγματα της προσπάθειας για αρχιτεκτονική επίλυση των διαγραμμάτων, αλλά και ενδεικτικές επιλύσεις για το πώς μπορούν να αναπτυχθούν ανάλογα όλα τα κενά οικόπεδα στην παλιά Λευκωσία.

ADAPTIVE ATRIUM | CHRYSALLA ARGYROU

ADAPTIVE ATRIUM | CHRYSTALLA ARGYROU

I-ZENOBIA MUSEUM | IOANNA THEODOSIOU

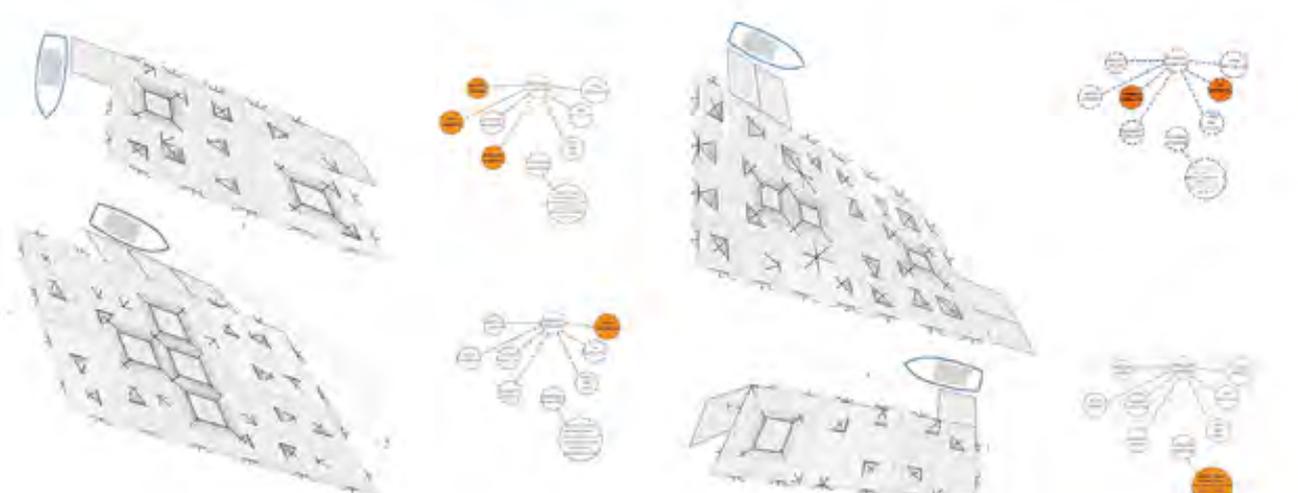
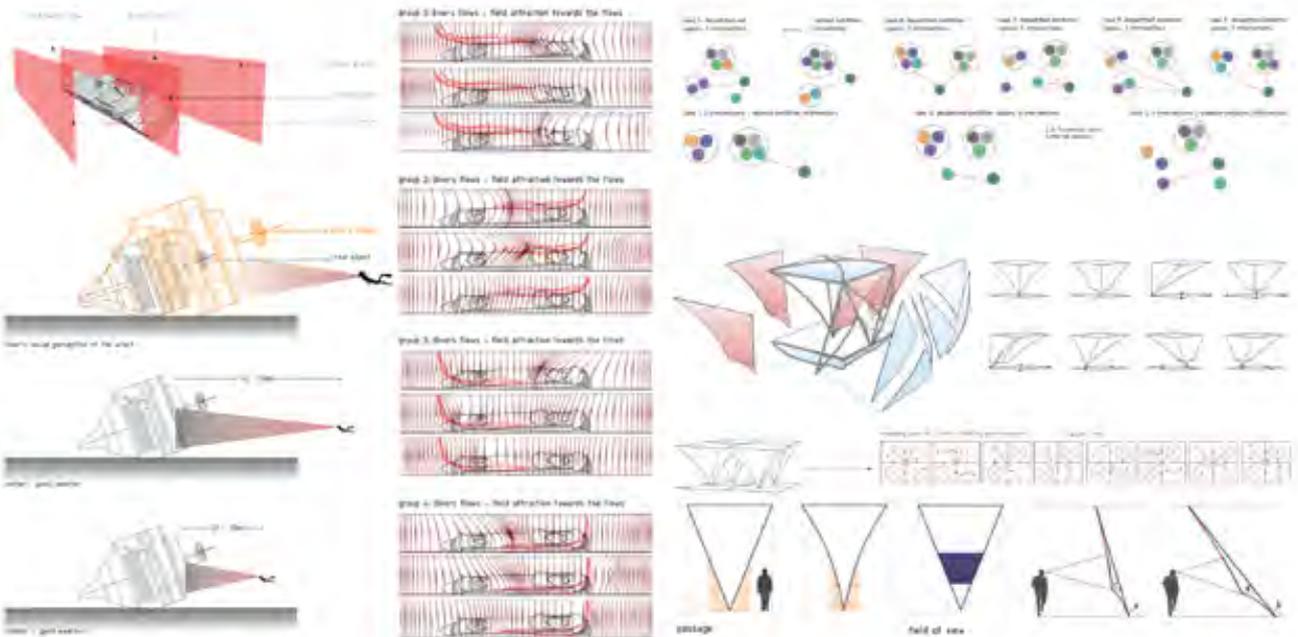
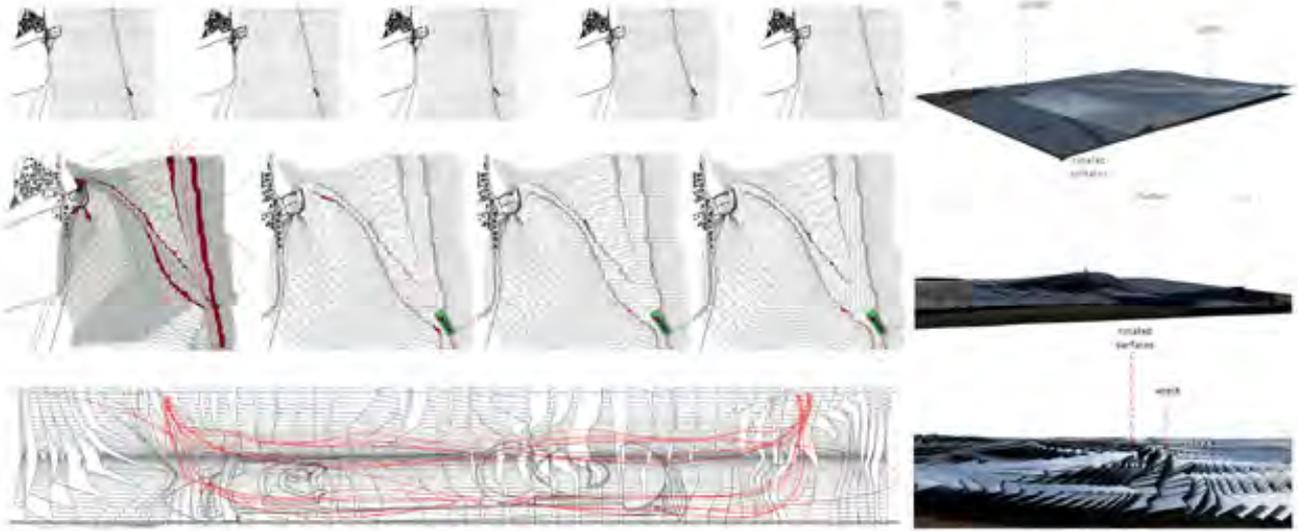
This project aims to study extensively interactive architecture in general and more specific interaction between the user and the environment. In the end of this project, a design proposal integrates the user's interaction with space in the case of a museum. At the beginning of the study, a theoretical approach has been made, concerning theories and design examples of user's interaction in space. Spaces which are able to be transformed and manipulated by users, according to their needs and desires. During the 60's, users started to be considered as active members for the configuration and reconfiguration of spaces. Until now, this idea is growing and manipulated by architects with the contribution of technology, which is playing the leading role towards an interactive and responsive architecture. Technology provides different confrontation of the same problem. It affects the way of thinking, the initial idea as we call it, the way we design and finally the way that things have been made.

Today, interactive architecture tends to built artificial organisms with their own intelligence able to adjust to different parameters adding extra layers of complexity in the design process. At the end of this diploma dissertation, integration between user's interactions in a museum space, which exhibits the Zenobia wreck, has been made. This museum consists of floating structures which host exhibitions for the wreck and the wreck itself will be exposed as the main exhibit, which lies at a maximum depth of 42 meters. Museum spaces adjust their organization according to users' flows in the sea environment as well as the flows inside the exhibition spaces. This results to a fluid dynamic space able to adjust to a range of conditions, giving many possible solutions, enhancing and differentiate visitors experience on the second visit.

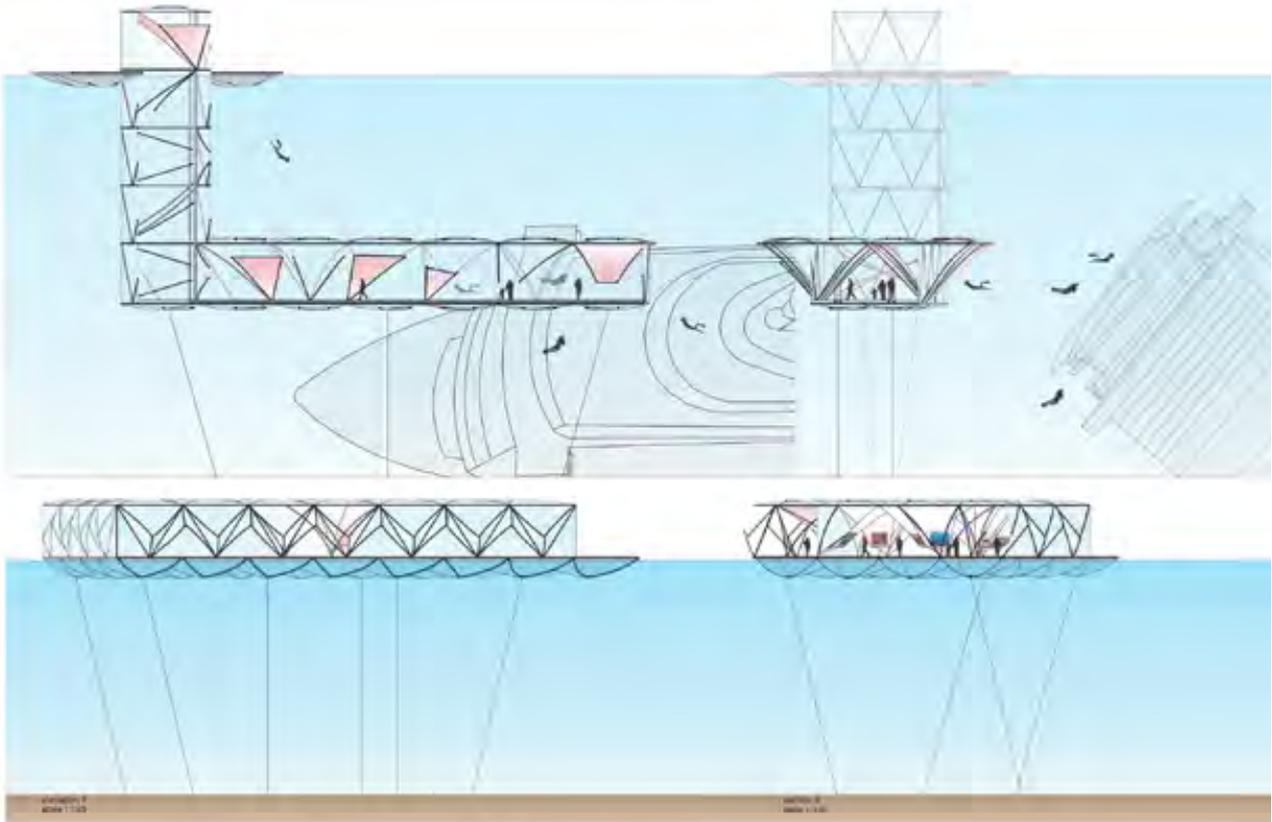
Μέσα από αυτή την μελέτη θα αναφερθώ στην έννοια της διάδρασης και πιο συγκεκριμένα στην διάδραση του χρήστη με τον περιβάλλοντα χώρο και πως αυτή η συνθήκη μπορεί να εφαρμοστεί στην περίπτωση ενός μουσειακού χώρου. Στο πρώτο στάδιο έγινε μια θεωρητική διερεύνηση επί του θέματος σχετικά με τις πρώτες απόψεις και σχεδιαστικές προτάσεις που ενέτασσαν ένα ενεργό χρήστη στο σχεδιασμό παρέχοντας του δυνατότητες και επιλογές να μεταβάλλει ένα χώρο σύμφωνα με τις ανάγκες του και τις επιθυμίες του. Από την δεκαετία του 60', ο χρήστης γίνεται ενεργό μέλος του σχεδιασμού με τη χρήση της τεχνολογίας πλέον, η οποία επιτρέπει την διαμόρφωση και αναδιαμόρφωση του χώρου σε πραγματικό χρόνο. Ταυτόχρονα, παίζει καθοριστικό ρόλο στον τρόπο αντιμετώπισης ενός προβλήματος από την σύλληψη μιας ιδέας, που αποτελεί το αρχικό βήμα, στον σχεδιαστικό χειρισμό αυτής της ιδέας και τέλος την υλοποίηση της σε χώρο.

Σήμερα η διαδραστική αρχιτεκτονική τείνει να σχεδιάζει τεχνητούς οργανισμούς, ικανούς να προσαρμόζονται σε διαφορετικές συνθήκες και να εντάσσουν μια πολυπλοκότητα στο σχεδιασμό. Στο δεύτερο στάδιο αυτής της μελέτης εντάχθηκε η έννοια της διάδρασης και μεταβολής του χώρου από τον χρήστη στην περίπτωση ενός μουσειακού χώρου στο ναυάγιο του Ζηνοβία. Το μουσείο αυτό αποτελείται από πλωτές κατασκευές οι οποίες θα φιλοξενούν εκθέσεις, τόσο για το ναυάγιο όσο και για περιβαλλοντικά θέματα και ως κύριο έκθεμα οι επισκέπτες θα επισκέπτονται το ναυάγιο το οποίο βρίσκεται σε μέγιστο βάθος 42 μέτρων. Οι χώροι αυτοί είναι ευέλικτοι όσον αφορά τον τρόπο οργάνωσής τους στο σύνολο αλλά και εσωτερικά καθώς ο χώρος μεταβάλλεται συνεχώς σύμφωνα τις ροές των χρηστών που συμβαίνουν στο περιβάλλοντα χώρο αλλά και τις ροές που συμβαίνουν στο εσωτερικό των εκθεσιακών χώρων. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα στην παραγωγή ενός δυναμικού, ρευστού χώρου, ο οποίος θα μπορεί να μεταβάλλεται σε ψηφιακό και πραγματικό χώρο και θα διαφοροποιεί την εμπειρία του χρήστη στην επόμενη του επίσκεψη στο μουσείο.

I-ZENOBIA MUSEUM | IOANNA THEODOSIOU

I-ZENOBIA MUSEUM | IOANNA THEODOSIOU

EVOLUTIONARY AND EMERGENCE ARCHITECTURE | MARINA CONSTANDINOU

This diploma research focused on the analysis of the evolutionary and emergence architecture. The connection between these two concepts researched as production methodology of architecture results fitted into variable conditions. The goal of this research is to come up with solutions combined with evolution and adaption into an environment that is considered unstable. As time goes by the environment is transformed either with natural processes or human intervention. This will motivate the promotion of architecture that can respond to those transformations. An architecture that will be able to present mutation, to redefine how it used to be in order to come up with a whole new results. The methodology research that was taken, was through theoretical study the meaning of evolutionary and emergence architecture to be specified in the beginning and then implemented in natural territory, the archaeological site of Amathounta. In order to understand the evolutionary and emergence it was necessary for reports from the scientific field of biology and of course examples from processes development and adaption that are on nature to be studied. Historical reports and the research of references that are published are supporting the current knowledge. The design promotion of the productive processes of results could be made with the use of parametric design. However the continuation of theoretical research is based on the making of the connection between these specific meanings with digital architecture. This connection was the foundation for the development of conclusions that specify the relationship between evolutionary and emergence architecture.

The parametric design was the research tool for the formation of the design proposal, because it can add to the architect's abilities and to successful solutions for complicated and unspecific problems that may occur. For the development of the design proposal at the archaeological site of Amathounta the main goal was to achieve an architecture solution that will be able to revolt and to be adapted to the transformation that will take place paying at the same time respect to ancient monuments. Excavations are on and on all the time at the archaeological site. That has as a result the continuously changing of the characteristics of the area. Architecturally is all about exhibitor spaces, which makes the existence of natural lighting necessary. That results of the excavations of new monument in different spots of the territory which transform and force the proposal to revolted and adapted to the new visual connections that will occur. The possible transformations of the design are shown together with the new results based on the today's characteristics of nowadays.

Η διπλωματική έρευνα εστιάζεται στην ανάλυση της εξελικτικής και προκύπτουσας αρχιτεκτονικής. Διερευνάται η σχέση των δύο αυτών εννοιών ως μεθοδολογία παραγωγής αρχιτεκτονικών αποτελεσμάτων προσαρμοσμένων σε συνθήκες μεταβολών. Ο στόχος της διερεύνησης είναι να προτείνει λύσεις με δυνατότητες εξέλιξης και προσαρμογής σε περιβάλλοντα που κρίνονται ασταθή. Με τη πάροδο του χρόνου το περιβάλλον μεταλλάσσεται είτε με φυσικές διεργασίες, είτε με την ανθρώπινη παρέμβαση. Το γεγονός αυτό θα μπορούσε να αποτελέσει κίνητρο για τη προώθηση αρχιτεκτονικής που να ανταποκρίνεται σε αυτές τις μεταβολές. Μιας αρχιτεκτονικής που είναι σε θέση να παρουσιάσει εναλλαγές, να επαναπροσδιορίζει, την αρχική της μορφή, έτσι ώστε να προκύπτουν νέα αποτελέσματα.

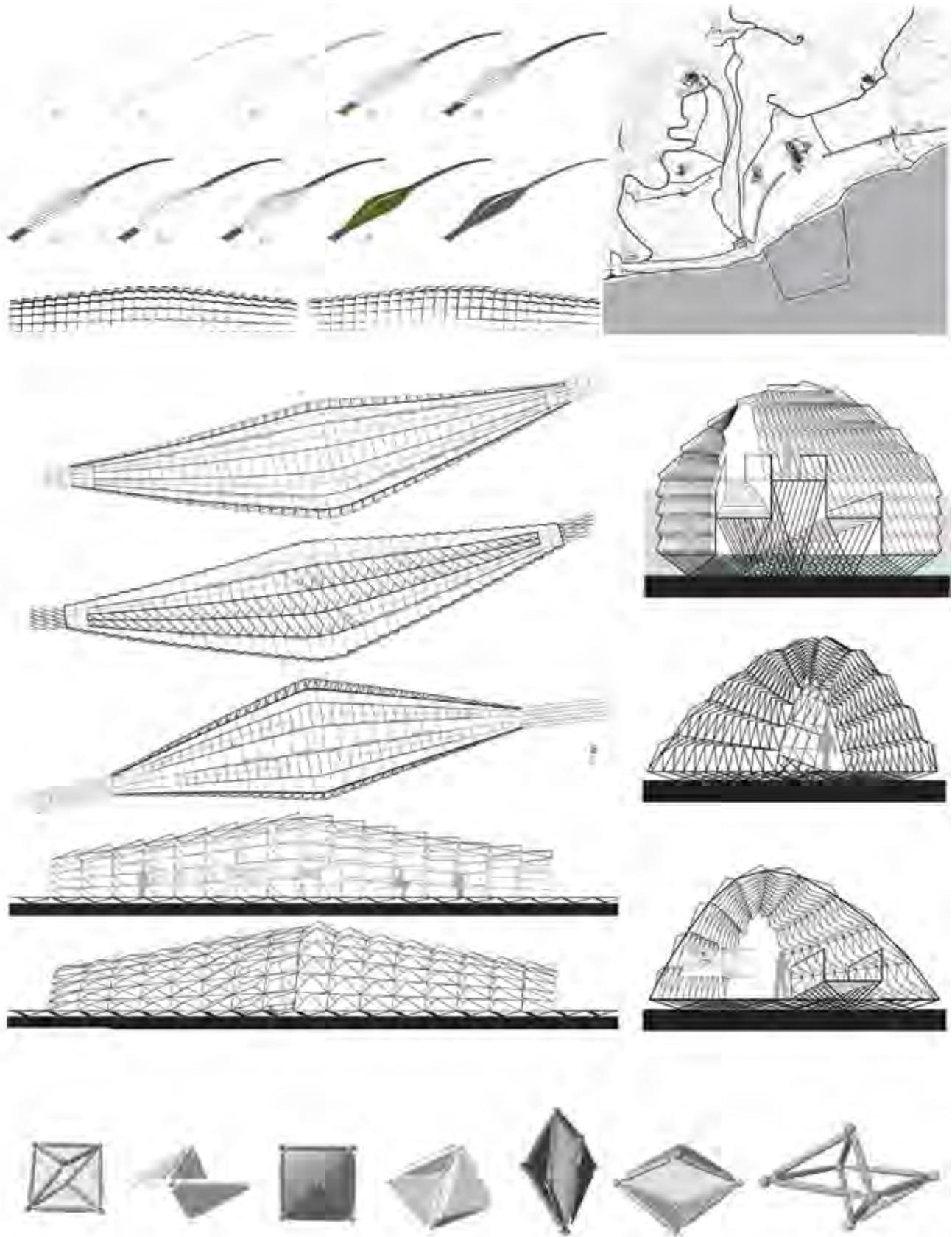
Η μεθοδολογία έρευνας που ακολουθήθηκε, ήταν μέσω θεωρητικής μελέτης οι έννοιες εξελικτικής και προκύπτουσας αρχιτεκτονικής να αποσαφηνιστούν αρχικά και μετέπειτα να εφαρμοστούν σχεδιαστικά σε περιβάλλοντα χώρο. τον αρχαιολογικό χώρο Αμαθούντας. Οι ιστορικές αναφορές και η διερεύνηση απόψεων και προτάσεων μελετητών που έχουν δημοσιευτεί, συνέβαλαν στην αντίληψη της υφιστάμενης γνώσης. Η προώθηση σχεδιαστικά διαδικασιών αναπαραγωγής αποτελεσμάτων, θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί με τη χρήση παραμετρικού σχεδιασμού. Ως εκ τούτου, η συνέχεια θεωρητικής έρευνας επικεντρώνεται στην ανάδειξη της σχέσης των συγκεκριμένων εννοιών με τη ψηφιακή αρχιτεκτονική. Η συσχέτιση αυτή αποτέλεσε το θεμέλιο για την ανάπτυξη συμπερασμάτων που αποτυπώνουν τη σχέση μεταξύ εξελικτικής αρχιτεκτονικής και προκύπτουσας αρχιτεκτονικής.

Για την ανάπτυξη της σχεδιαστικής πρότασης στη περιοχή του αρχαιολογικού χώρου Αμαθούντας, ο κύριος στόχος ήταν να επιτευχθεί μια αρχιτεκτονική λύση που θα είναι σε θέση να εξελίσσεται για να προσαρμόζεται στις μεταβολές του χώρου με σεβασμό προς τα αρχαία μνημεία. Ταυτόχρονα πιστεύω ότι η περιοχή, με τα σημερινά δεδομένα, αδυνατεί να αναδείξει τον ιστορικό και μνημειακό της χαρακτήρα με αποτέλεσμα να παρουσιάζει μειωμένο ενδιαφέρον.

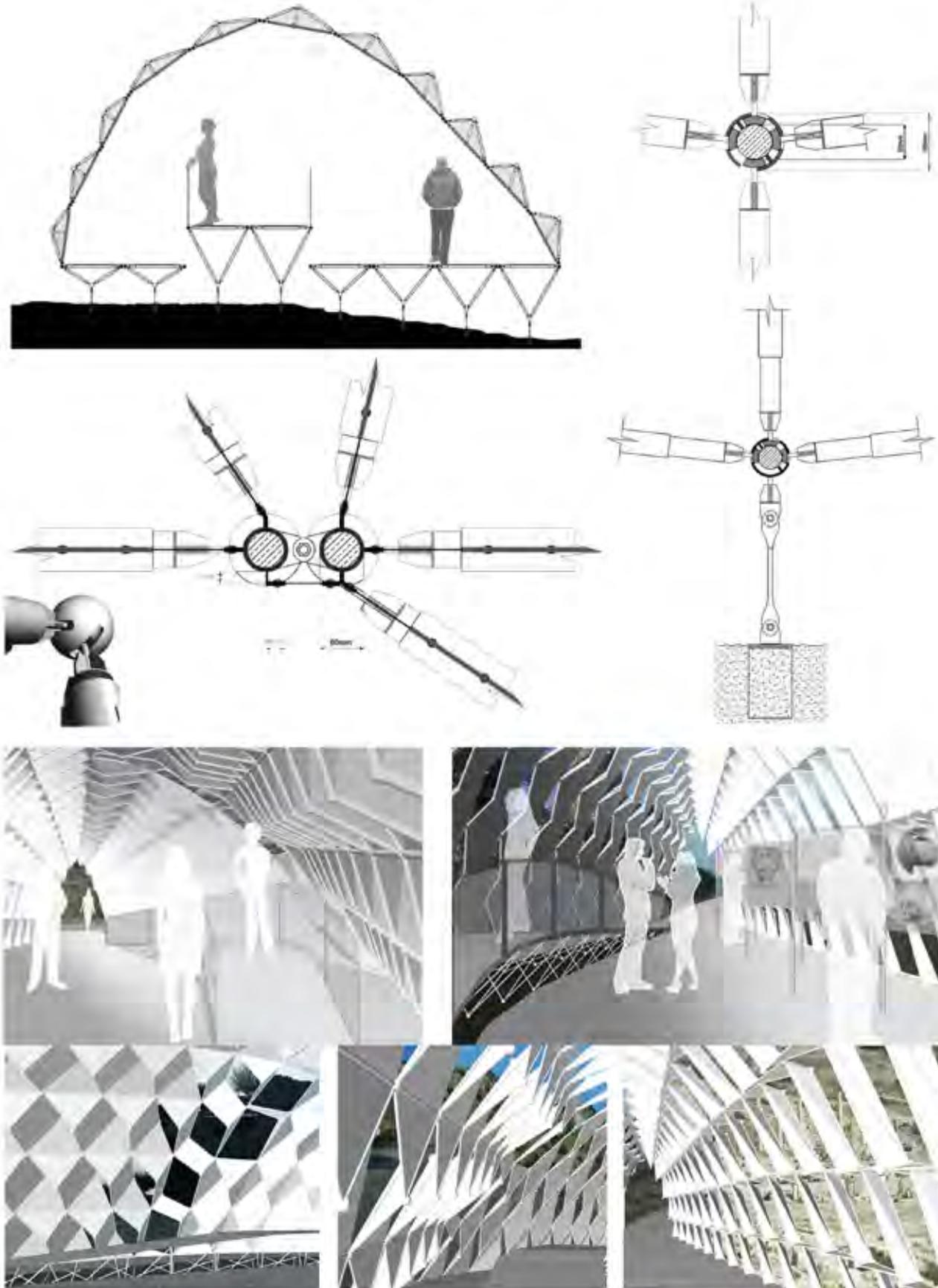
Η σχεδιαστική μελέτη επικεντρώνεται στο θέμα της περιδιάβασης επισκεπτών στον αρχαιολογικό χώρο Αμαθούντας, η οποία ως επί το πλείστον δεν είναι ολοκληρωμένη και αυτό συμβαίνει επειδή η τοπογραφία και η θέση ορισμένων μνημείων καθιστούν αδύνατη την πρόσβαση. Κατ' επέκταση προτείνεται μια εναλλακτική περιδιάβαση που έχει ως στόχο την οπτική σύνδεση του επισκέπτη με τα μνημεία.

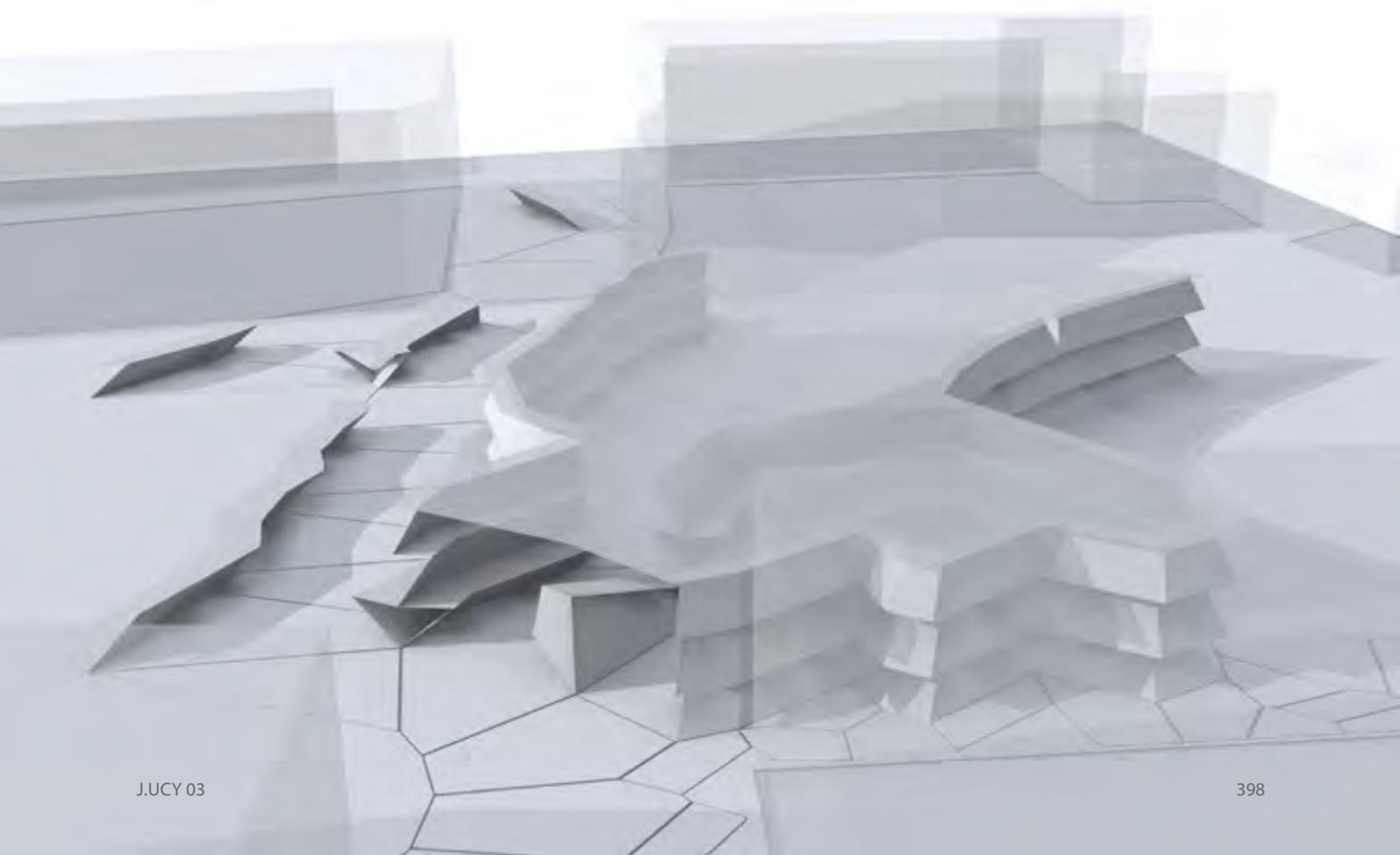
Ολόκληρη η πορεία διερεύνησης της αρχιτεκτονικής πρόθεσης βασίζεται στις οπτικές συνδέσεις του επισκέπτη με τα αρχαιολογικά μνημεία. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η ανασκαφή νέων μνημείων σε διαφορετικά σημεία της περιοχής να μεταβάλλουν τη πρόταση και να την αναγκάζουν να εξελιχτεί για να προσαρμοστεί στις νέες οπτικές συνδέσεις που θα προκύψουν. Εναποτίθενται οι πιθανές δυνατές μεταβολές της σχεδιαστικής συνολικής πρότασης καθώς και τα προκύπτον αποτελέσματα βασιζόμενα στα σημερινά δεδομένα της περιοχής. Γίνεται επίσης μια προσπάθεια να δοθούν κατασκευαστικές λύσεις που να επιτρέπουν την άμεση αναδιαμόρφωση των εκθεσιακών χώρων.

EVOLUTIONARY AND EMERGENCE ARCHITECTURE | MARINA CONSTANDINOU

EVOLUTIONARY AND EMERGENCE ARCHITECTURE | MARINA CONSTANDINOU

MARKET USERS AUTOMATA | ANASTASIA GINI

The purpose of the present study is the unification of two separate areas along the buffer zone in Old Town Nicosia at the time when the borders would reopen and the immigration checkpoint booths would be removed. The architectural proposition for this unification is accomplished through a temporary construction which would function as a shared, inter – communal market place, where the local merchants would trade their products. The rationale of the thesis is to create a system which takes into account both the vital interactions between the functional elements of the market (retailer – purchaser) and the local characteristics (open spaces – covered spaces). The above mentioned system is built on the techniques and methods of Collective Intelligence. These particular techniques study the interaction relationships between specific elements, based on simple neighbouring rules. The interpretation of these relationships may as well create a principles' search method, a system adequate to produce dynamic results which would each time lead to the generation of a new temporary market place construction.

A system which can substantiate all the above characteristics may as well be considered suitable for such a future construction which is designed to serve the functional requirements of the market place. These needs are not static, cannot be predefined or predicted and are constantly changing, even during the day. Furthermore, because of the geographical and political significance of the area, it is of a great importance to maintain and promote the collective character of the market in every emerging dynamic event; a fact which can be assured by the use of the chosen system.

The present study consists of three main parts. The first part examines and explores the Collective Intelligence methods and techniques. It is broadly focused on the rules that determine these methods in order to generate dynamic results which can, then, be reproduced and depicted in a geometrical manner, as well as in the form of architectural applications.

The second part of the study examines the search method of the principles. The various functional and area characteristics are put together according to the chosen Collective Intelligence technique, and their numerous interactions produce different market place versions with both open and covered spaces. The resulting patterns describe a cohesive approach in the construction process which projects the interaction relationships between retailers – purchasers, movement – halt, assembling areas – isolation point, as well as an aesthetic visual frolic amidst the market spaces and the natural surroundings. In the third part of the thesis, one of the numerous generated results is chosen for further processing. The final architectural designs and constructive details create a dynamic structural outcome which can be realistically utilised in the area.

Στόχος της παρούσας μελέτης είναι η ενοποίηση δύο διαφορετικών περιοχών οι οποίες βρίσκονται κατά μήκος της νεκρής ζώνης στην παλιά Λευκωσία, τη χρονική στιγμή όπου τα σύνορα των δύο περιοχών θα ανοίξουν. Η ενοποίηση αυτή προτείνεται με μια εφήμερη κατασκευή υπό την λειτουργία της αγοράς όπου και προσφέρεται η δυνατότητα στους μικρο-εμπόρους των δύο περιοχών να προωθήσουν τα προϊόντα τους. Στοχεύει στη δημιουργία ενός συστήματος μέσω του οποίου τα στοιχεία της λειτουργίας (αγοραστής - πωλητής) αλληλεπιδρούν μεταξύ τους, ενώ ταυτόχρονα λαμβάνονται υπόψιν και τα στοιχεία της περιοχής (ακάλυπτοι - καλυμμένοι χώροι).

Το σύστημα στηρίζεται στις τεχνικές – μεθόδους της συλλογικής νοημοσύνης. Οι συγκεκριμένες τεχνικές διαπραγματεύονται σχέσεις αλληλεπίδρασης στοιχείων, στηριζόμενες σε απλούς κανόνες γειτνίασης. Η μελέτη των σχέσεων αυτών δημιουργεί μία μέθοδο αναζήτησης αρχών, ένα σύστημα ικανό να παράγει δυναμικά αποτελέσματα από τα οποία κάθε φορά προκύπτει μία εφήμερη κατασκευή αγοράς.

Το σύστημα που ενσαρκώνει τα παραπάνω χαρακτηριστικά θεωρείται κατάλληλο σε μία τέτοια κατασκευή, χρονικά τοποθετημένη στο μέλλον και προορισμένη να εξυπηρετεί τις λειτουργικές ανάγκες μιας αγοράς, οι οποίες δεν είναι προκαθορισμένες αλλά μεταβάλλονται διαρκώς ακόμα και κατά την διάρκεια της ημέρας. Επιπλέον, η γεωγραφική και πολιτική ιδιαιτερότητα της συγκεκριμένης περιοχής επιβάλλει την διατήρηση του ενοποιητικού χαρακτήρα της σε όλα τα πιθανά αποτελέσματα, χαρακτηριστικό που διασφαλίζεται μέσω του επιλεγμένου συστήματος.

Η μελέτη απαρτίζεται από τρία κύρια μέρη. Στο πρώτο μέρος γίνεται έρευνα σχετικά με τις τεχνικές – μεθόδους της συλλογικής νοημοσύνης. Επικεντρώνεται στους κανόνες που διέπουν τις συγκεκριμένες τεχνικές ώστε να παράξουν δυναμικά αποτελέσματα, τα οποία μπορούν να αναπαρασταθούν με γεωμετρικό τρόπο, καθώς και να αποδοθούν στη μορφή αρχιτεκτονικών εφαρμογών.

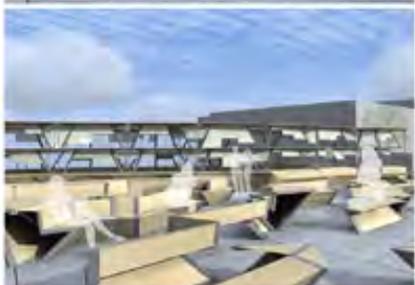
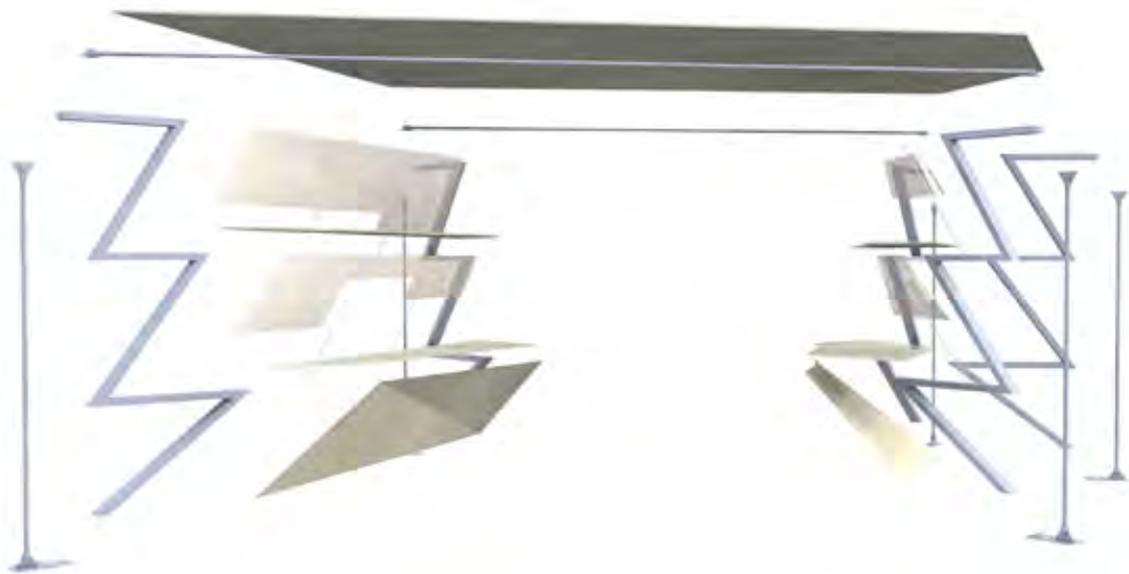
Το δεύτερο μέρος διερευνά τη μέθοδο αναζήτησης των αρχών που αναφέρθηκε παραπάνω. Τα στοιχεία της περιοχής και της λειτουργίας συντίθενται στηριζόμενα στην τεχνική συλλογικής νοημοσύνης που επιλέχθηκε και διαφαίνεται ο τρόπος που αλληλεπιδρούν μεταξύ τους, ώστε να παράξουν μια αγορά με άλλοτε ανοιχτούς και άλλοτε κλειστούς χώρους. Στα αποτελέσματα που προκύπτουν περιγράφεται ένας ενιαίος τρόπος ανάπτυξης της κατασκευής, όπου φαίνονται οι σχέσεις μεταξύ αγοραστή-πωλητή, κίνησης-στάσης, χώροι συλλογικότητας – εσωστρεφείς χώροι αλλά και ένα παιχνίδισμα οπτικών ορίων μεταξύ των χώρων της αγοράς.

Στο τρίτο και τελευταίο μέρος επιλέχθηκε ένα αποτέλεσμα για περαιτέρω επεξεργασία. Τα τελικά αρχιτεκτονικά σχέδια και οι κατασκευαστικές λεπτομέρειες συνθέτουν ένα δυναμικό αποτέλεσμα που εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη περιοχή και το καθιστά υλοποιήσιμο.

MARKET USERS AUTOMATA | ANASTASIA GINI

MARKET USERS AUTOMATA | ANASTASIA GINI

AIR ADAPTIVE SHELTER | GIORGOS TRYFONOS

The primary focus of this research is environmental damage as well as its impact on the environment itself, for example the occurrence of extreme weather conditions. Human is the main perpetrator who contributes towards this damage which eventually turns against him and the structural environment in which he resides.

In the case of extreme weather conditions which alter the environment and living conditions within it, human has the need to be protected but also adapt to these circumstances for a certain period. This research is developed on the basis of this concern focusing on the establishment of a kinetic interactive shelter shell. This will have the capacity to draw information from the environment, process it and adapt to the conditions accordingly through the use of embedded systems.

First, there is a review of the relation between biological evolution, biomimetic mechanisms and architecture on the basis of reports from biologists and other scientists who have engaged with this topic, for example D'Arcy Thompson (1860-1948) and Julian F.V. Vincent. Then, we look at adaptive systems and we begin to explore the relation between embedded systems, interactive kinetic and adaptive architecture. In addition, through the case study of the Paralimni lake, we create a scenario whereby there is interaction between the shell, the embedded systems and the usefulness of the construction. It is decided that plastic material will be used for the construction of the adaptive system. More particularly, the possibility of altering the adaptive system through the embedded systems is related with water and wind, two elements of the environment. For this purpose, PTE G, a plastic material, has been chosen for the creation of natural models; at the same time, we investigate a structural system which will have the capacity to adapt in all three dimensions. There is simulation of the material and its static capacity through the use of Grasshopper and Kangaroo while at the same time we investigate the form of a structural system which consists of two structure elements (symmetrical scissors).

As far as the investigation of the adaptive system is concerned, there is a combination of elements which constitute the structural system together with the embedded systems. In more detail, the adaptive system bears the features of the structural system, meaning the structure elements which consists of studs (polymer materials) that are connected via pulleys and wire ropes to the activators of circular movement. The activators via the rotation of the studs they wind up the wire rope as well as alter the main carrier. Through this alteration, the transformation of the shell is achieved since the constituent membranes are either stretched or deformed.

An important element of this research is the correlation between the natural and the digital model and how can these respond to the environmental conditions for creating an adaptive system. This is achieved through using Firefly which allows linking up with sensors and actuators. More particularly, through the wind sensors data are transferred on to the computer which are then translated and correlated with the control of the structural system. At the same time, the motion of the user is registered and correlated to his needs. Furthermore, the shell is adapted in such a way which causes the forces of the wind to reduce and stabilises the structure in the water.

Η έρευνα έχει ως κύριο προβληματισμό τις καταστροφές στο περιβάλλον αλλά και τις επιπτώσεις τους σε αυτό όπως για παράδειγμα την εμφάνιση ακραίων καιρικών συνθηκών. Ο άνθρωπος εμφανίζεται ως ο κύριος παράγοντας που συντελεί σε αυτές τις καταστροφές οι οποίες στο τέλος λειτουργούν εις βάρος του ιδίου και του δομημένου περιβάλλοντος μέσα στο οποίο ζει.

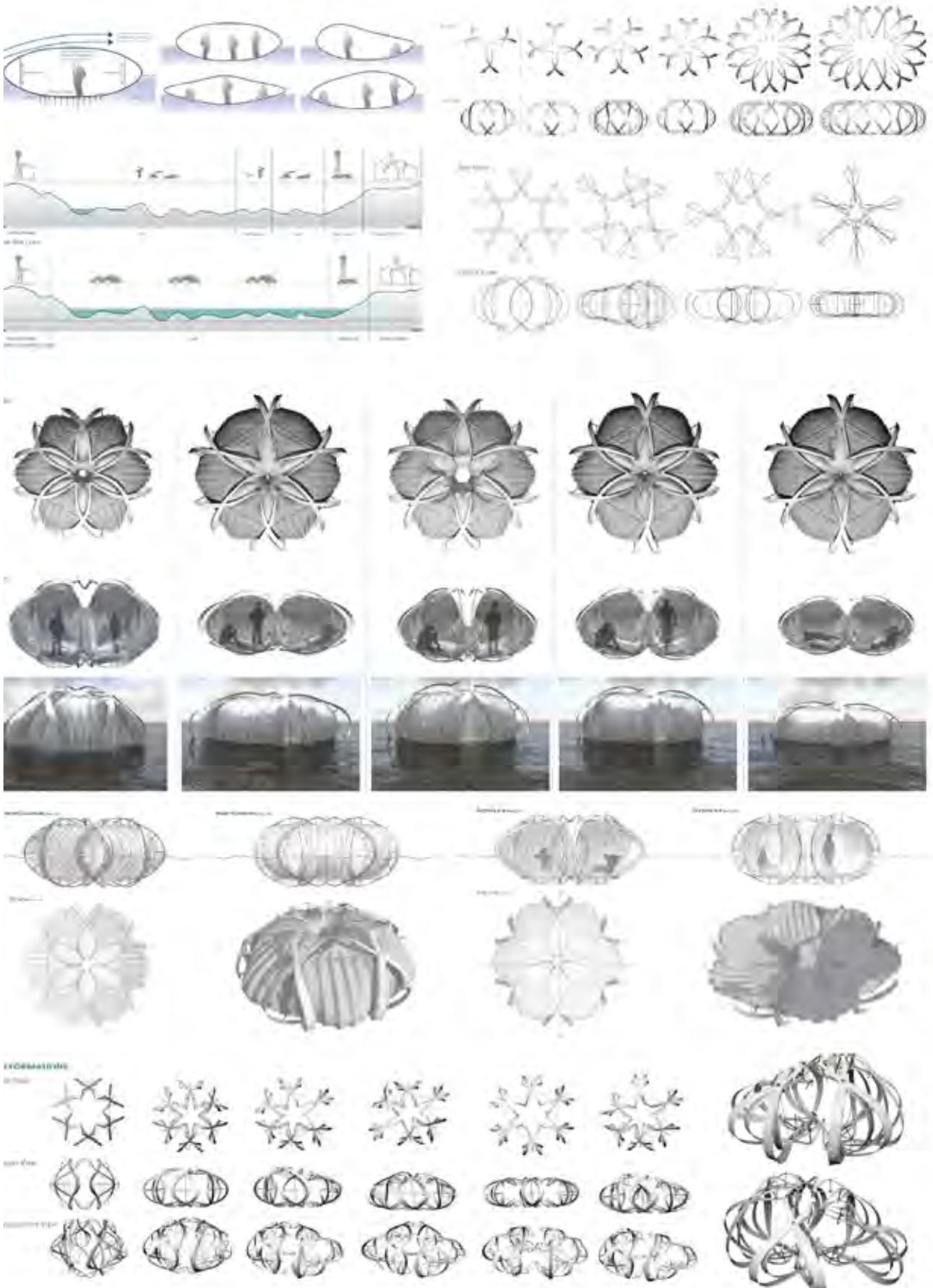
Στην περίπτωση τέτοιων ακραίων καιρικών συνθηκών που αλλοιώνουν το ίδιο το περιβάλλον και τις συνθήκες διαβίωσης μέσα σε αυτό, ο άνθρωπος έχει την ανάγκη να προστατευθεί αλλά και να προσαρμοστεί σε αυτές τις συνθήκες για κάποιο χρονικό διάστημα. Με βάση τον πιο πάνω προβληματισμό αναπτύσσεται και η παρούσα μελέτη η οποία ασχολείται με τη δημιουργία ενός κινητικού διαδραστικού κελύφους καταφύγιου. Αυτό έχει τη δυνατότητα να αντλεί πληροφορία από το περιβάλλον, να την επεξεργάζεται και στην συνέχεια να προσαρμόζεται ανάλογα με τις συνθήκες μέσω της χρήσης ενσωματωμένων συστημάτων.

Καταρχήν γίνεται μια θεωρητική διερεύνηση της σχέσης μεταξύ βιολογικής εξέλιξης, βιο-μιμητικών μηχανισμών και αρχιτεκτονικής με βάση τις αναφορές βιολόγων ή άλλων επιστημόνων που έχουν ασχοληθεί με αυτό το θέμα όπως για παράδειγμα ο D'Arcy Thompson και ο Julian F.V. Vincent. Στη συνέχεια διερευνώνται προσαρμοστικά συστήματα και αναπτύσσεται η σχέση μεταξύ ενσωματωμένων συστημάτων, διαδραστικής κινητικής καθώς και προσαρμοστικής αρχιτεκτονικής. Αναλυτικά συσχετίζεται η δυνατότητα παραμόρφωσης του μέσω των ενσωματωμένων συστημάτων με τα δυο στοιχεία του περιβάλλοντος, του νερό και του αέρα. Γι αυτό το σκοπό χρησιμοποιείται το πλαστικό υλικό PTE G για τη δημιουργία φυσικών μοντέλων και παράλληλα διερευνάται ένα δομικό σύστημα που θα έχει την ικανότητα να μεταβάλλεται και στις τρεις διαστάσεις. Γίνεται προσομοίωση του υλικού και της στατικότητας του μέσω των προγραμμάτων Grasshopper και Kangaroo ενώ παράλληλα διερευνάται η μορφή του δομικού συστήματος το οποίο αποτελείται από μονάδες δυο αρθρωτών φορέων (συμμετρικό ψαλίδι).

Στο επίπεδο διερεύνησης του προσαρμοστικού συστήματος, γίνεται συνδυασμός των στοιχείων που αποτελούν το δομικό σύστημα με τα ενσωματωμένα συστήματα. Αναλυτικά, το προσαρμοστικό σύστημα φέρει τις ιδιότητες του δομικού συστήματος δηλ. του αρθρωτού φορέα ο οποίος αποτελείται από ορθοστάτες (πολυμερή υλικά) συνδεδεμένους μέσω τροχαλιών και συρματοσχοινών με τους ενεργοποιητές κυκλικής κίνησης.

Σημαντικό στοιχείο της μελέτης είναι ο συσχετισμός του φυσικού με το ψηφιακό μοντέλο και πως αυτά μπορούν να ανταποκρίνονται στις συνθήκες του περιβάλλοντος για τη δημιουργία του προσαρμοστικού συστήματος. Αυτό επιτυγχάνεται μέσω της χρήσης του προγράμματος Firefly επιτρέποντας συνδέσεις με αισθητήρες και ενεργοποιητές. Αναλυτικά μέσω αισθητήρων ανέμου καταγράφονται στον υπολογιστή δεδομένα που μεταφράζονται και συσχετίζονται με τον έλεγχο του δομικού συστήματος. Ταυτόχρονα η κίνηση του χρήστη καταγράφεται και συσχετίζεται με τις ανάγκες του. Παράλληλα το κέλυφος προσαρμόζεται με τέτοιο τρόπο που να μειώνει τις δυνάμεις του αέρα και να σταθεροποιεί την κατασκευή στο νερό.

AIR ADAPTIVE SHELTER | GIORGOS TRYFONOS

AIR ADAPTIVE SHELTER | GIORGOS TRYFONOS

D.1 ACTUATOR DETAIL 1

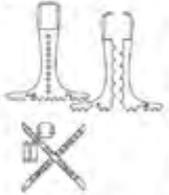
D.2 ACTUATOR DETAIL 2

D.3 STRIPE JOINS DETAIL

PRIMARY STRUT 1

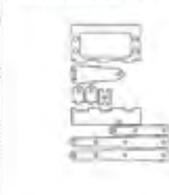
PRIMARY STRUT 2

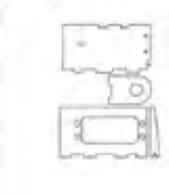
SECONDARY STRUT 2

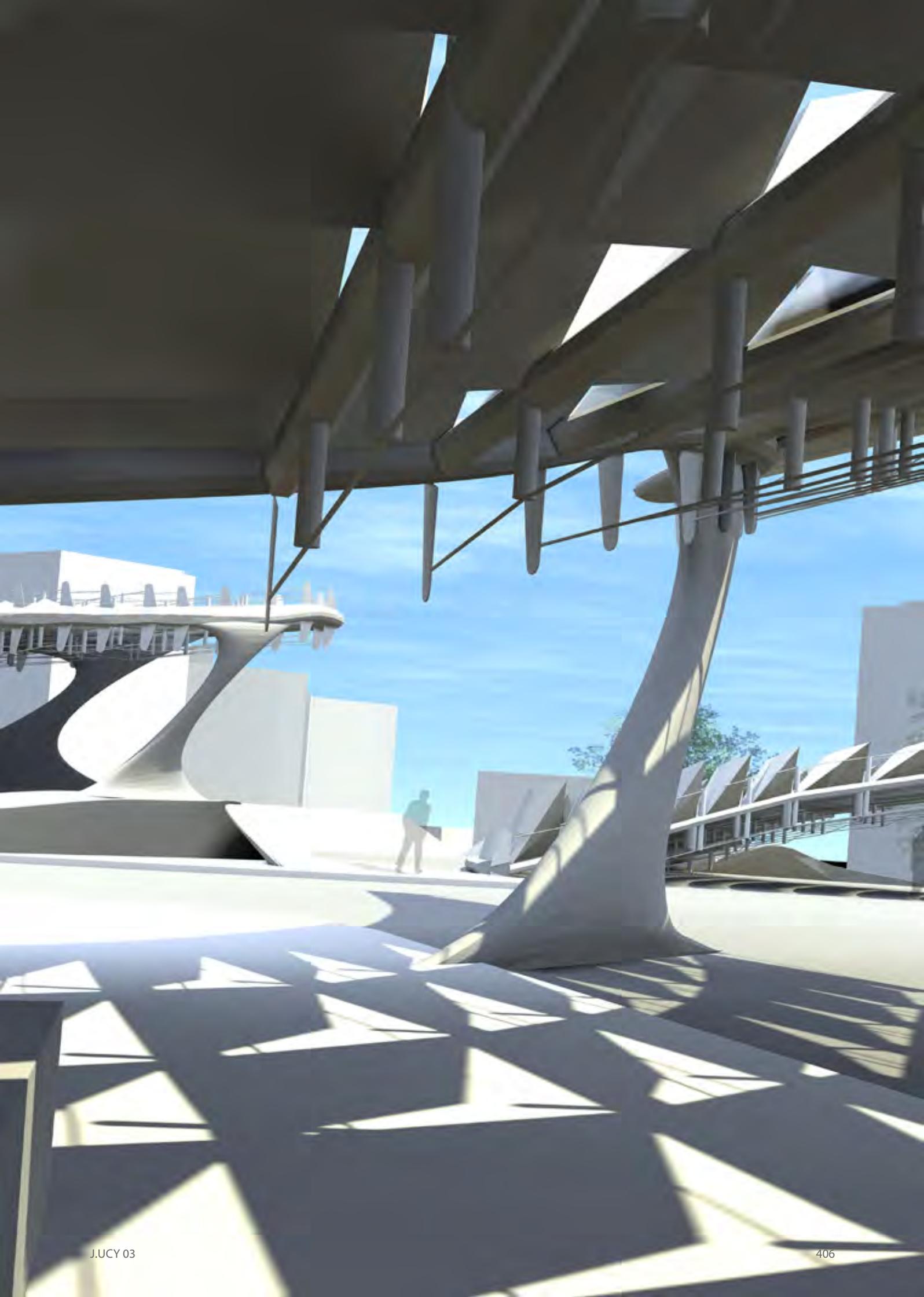

CONTINUOUS ROTATE ACTUATOR

LINEAR ACTUATOR

ADAPTATION TO THE SOUND ENVIRONMENT OF SOLOMOU SQUARE | ANGELA CHARALAMBOUS

Sound is one of the main elements in the experiential and sensing experience in an urban environment. It gives character to the space, it expresses its culture and it creates a special atmosphere that is associated with space identity. With the contribution of sound, user creates an overall impression about space which helps in the orientation and familiarization with the surrounding environment. It is widely accepted as a fact that the sound quality in any urban environment determines the quality of living in it.

This thesis diploma explores and suggests ways in which architecture can improve the user's audio experience within the urban fabric, by creating at the same time, a friendlier environment. For this purpose, an investigation is firstly conducted to explore all the relationships that have been developed so far between sound and architecture, through examples both from historical past and the modern age as well, focusing on the relationship that deals with the theme of the sound service by architecture *in vice versa*. The aim is to identify multiple methods and tactics that are used to achieve the coupling of this relationship. A design proposal is developed on how we can apply similar methods to a specific sound environment, with specific sound characteristics. The area of Solomou square, around the terminal bus station in the city of Nicosia, is selected as the place for this proposal. Through the area's sound analysis we remark that the area presents noise problems, because of the high sound intensities that are recorded in it. Given the problematic situation of the sound intensities in the area we suggest an urban prototype structure, which adapts the existing pedestrian routes, in order to provide an additional option of a path with lower exposure to high intensity sounds. This is achieved through a parametric investigation of multiple solutions arising from the process of attracting paths from the nearest low noise fields that are recorded in the area.

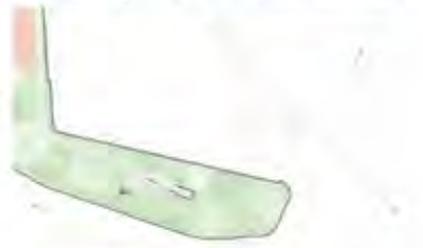
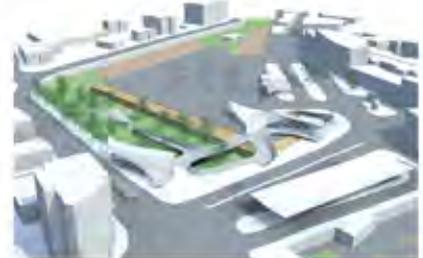
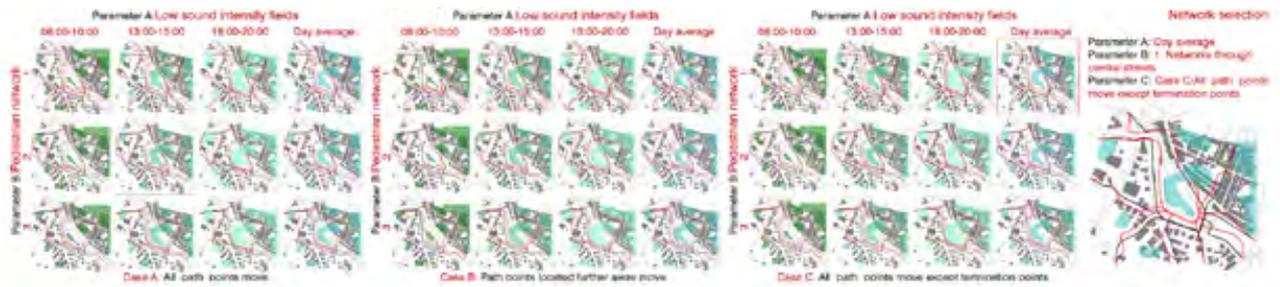
Looking at a shorter and more local scale, we explore the way in which routes are to be embedded in Solomou square, in order to operate normally together with the pedestrian stops. The difference between the sound intensity of the stop point and its closest route is bridged through the planning of sound-protective shelters, which are organized in space also through a parametric development, based in the sound intensity data of each point. The shelters-stops in Solomou square integrated over the routes and enhance their work by helping the low sound intensity paths to branch in the remaining area, turning the Solomou square in a crossroads point in the city.

Η εν λόγω διπλωματική εργασία διερευνά και προτείνει τρόπους με τους οποίους η αρχιτεκτονική μπορεί να βελτιώσει την ηχητική εμπειρία του χρήστη μέσα στον αστικό ιστό, συντείνοντας στη δημιουργία ενός φιλικότερου περιβάλλοντος. Για το σκοπό αυτό γίνεται μία πρώτη διερεύνηση πάνω σε όλες τις σχέσεις που έχουν αναπτυχθεί μέχρι σήμερα ανάμεσα στον ήχο και την αρχιτεκτονική, μέσα από παραδείγματα που πηγάζουν τόσο από το ιστορικό παρελθόν όσο και από την σύγχρονη εποχή, εστιάζοντας κυρίως στη σχέση η οποία ασχολείται με την εξυπηρέτηση του ήχου από την αρχιτεκτονική και αντίστροφα. Στόχος είναι ο εντοπισμός πολλαπλών μεθόδων και τακτικών οι οποίες έχουν χρησιμοποιηθεί για την επίτευξη της σύζευξης αυτής της σχέσης.

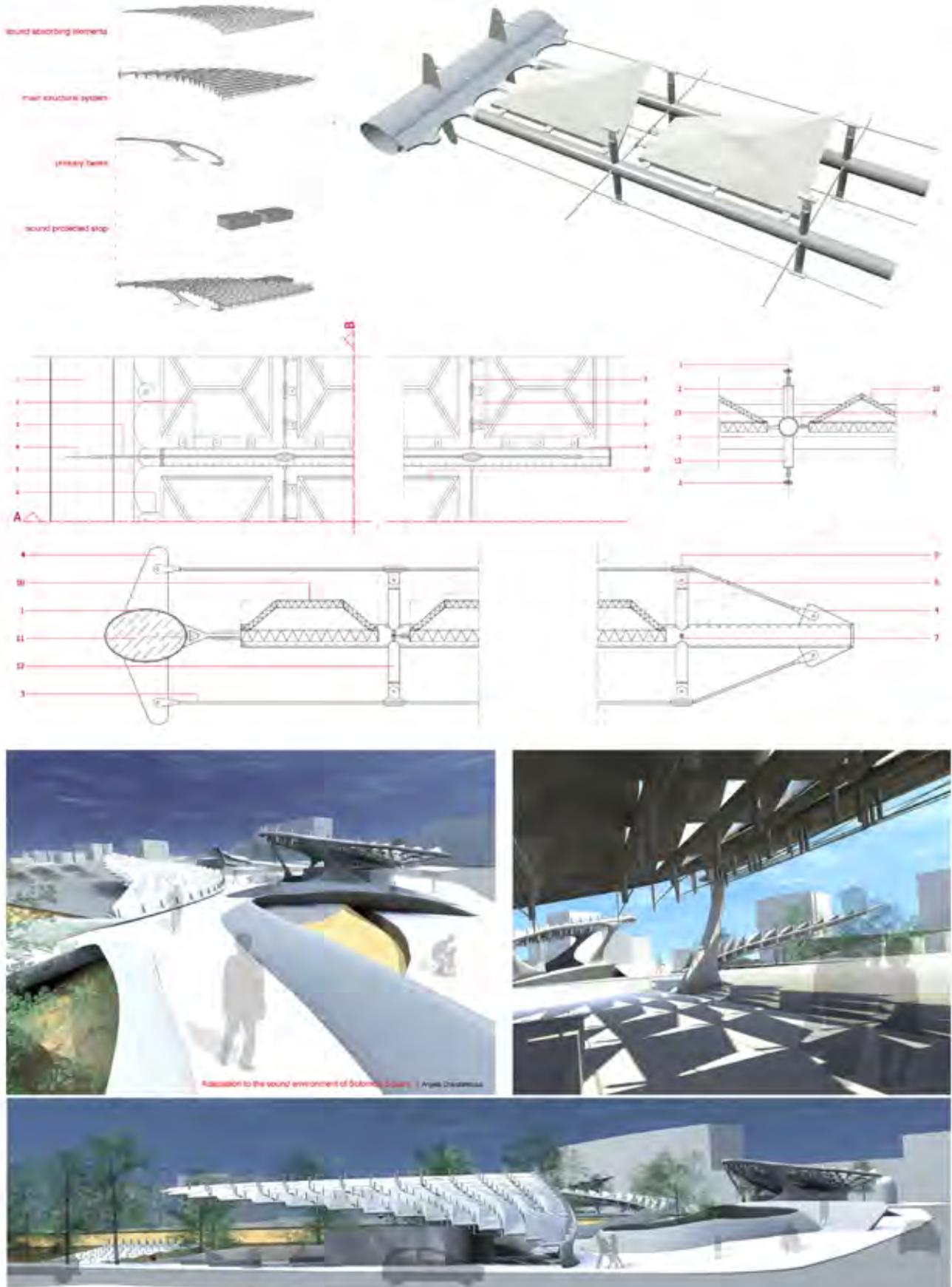
Ακολούθως γίνεται μία σχεδιαστική πρόταση σχετικά με το πώς θα μπορούσαν να εφαρμοστούν παρόμοιες μέθοδοι σε συγκεκριμένο ηχητικό περιβάλλον με συγκεκριμένα ηχητικά χαρακτηριστικά. Ως χώρος επέμβασης και εφαρμογής αυτής της πρότασης επιλέγεται η περιοχή της πλατείας Σολωμού, γύρω από τον τερματικό σταθμό των δημόσιων λεωφορείων, στην πόλη της Λευκωσίας. Η περιοχή αυτή, μέσα από την ανάλυση της ηχητικής της κατάστασης, παρουσιάζεται προβληματική ως προς τις ψηλές ηχητικές εντάσεις που καταγράφονται σε αυτή. Έχοντας υπόψη την προβληματική κατάσταση των ηχητικών εντάσεων στη περιοχή, αναπτύσσεται μία πρόταση η οποία αναπροσαρμόζει τις υφιστάμενες διαδρομές των πεζών, με στόχο να δώσει στον πεζό την επιπρόσθετη επιλογή μίας διαδρομής με χαμηλότερη ηχητική ένταση. Αυτό επιτυγχάνεται μέσα από μια παραμετρική διερεύνηση πολλαπλών λύσεων οι οποίες προκύπτουν από τη διαδικασία έλκυσης των διαδρομών από τα πλησιέστερα πεδία χαμηλών ηχητικών εντάσεων που καταγράφηκαν στην περιοχή.

Στη συνέχεια διερευνάται σε πιο μικρή και τοπική κλίμακα ο τρόπος με τον οποίο οι διαδρομές έρχονται να ενσωματωθούν στην πλατεία Σολωμού, έτσι ώστε να λειτουργήσουν ενιαία με τις στάσεις των πεζών στην πλατεία. Η διαφορά ανάμεσα στις ηχητικές εντάσεις του σημείου της στάσης και των προσαρμοσμένων διαδρομών γεφυρώνεται μέσα από τον σχεδιασμό ήχο-προστατευτικών στεγάστρων, τα οποία οργανώνονται στο χώρο επίσης μέσα από μία παραμετρική λογική ανάπτυξης στοιχείων προσαρμοσμένη στην ηχητική ένταση του κάθε σημείου. Τα στέγαστρα-στάσεις στην πλατεία Σολωμού ενσωματώνονται πάνω στις διαδρομές και ενισχύουν τη δράση τους βοηθώντας στη διακλάδωση των διαδρομών χαμηλής ηχητικής έντασης στην υπόλοιπη περιοχή, μετατρέποντας ουσιαστικά την πλατεία Σολωμού σε ένα κομβικό σημείο διασταύρωσης πορειών στην πόλη.

ADAPTATION TO THE SOUND ENVIRONMENT OF SOLOMOU SQUARE | ANGELA CHARALAMBOUS

ADAPTATION TO THE SOUND ENVIRONMENT OF SOLOMOU SQUARE | ANGELA CHARALAMBOUS

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
UNIVERSITY OF CYPRUS
ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
FACULTY OF ENGINEERING
DEPARTMENT OF ARCHITECTURE

SON

